

Obsah

I *Legislatívne akty*

NARIADENIA

- ★ **Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 909/2014 z 23. júla 2014 o zlepšení vyrovnanania transakcií s cennými papiermi v Európskej únii, centrálnych depozitároch cenných papierov a o zmene smerníc 98/26/ES a 2014/65/EÚ a nariadenia (EÚ) č. 236/2012 ⁽¹⁾ 1**
- ★ **Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014 z 23. júla 2014 o elektronickej identifikácii a dôveryhodných službách pre elektronické transakcie na vnútornom trhu a o zrušení smernice 1999/93/ES 73**
- ★ **Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 911/2014 z 23. júla 2014 o viacročnom financovaní činnosti Európskej námornej bezpečnostnej agentúry v oblasti boja proti znečisťovaniu mora plavidlami a zariadeniami na ťažbu ropy a zemného plynu ⁽¹⁾ 115**
- ★ **Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 912/2014 z 23. júla 2014, ktorým sa stanovuje rámec na riešenie finančnej zodpovednosti spojenej so súdmi na urovnávanie sporov medzi investorom a štátom zriadenými na základe medzinárodných dohôd, ktorých zmluvnou stranou je Európska únia 121**

SMERNICE

- ★ **Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/89/EÚ z 23. júla 2014, ktorou sa ustanovuje rámec pre námorné priestorové plánovanie 135**

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

- ★ **Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/90/EÚ z 23. júla 2014 o vybavení námorných lodí a o zrušení smernice Rady 96/98/ES ⁽¹⁾** 146

- ★ **Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/91/EÚ z 23. júla 2014, ktorou sa mení smernica 2009/65/ES o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP), pokiaľ ide o funkcie depozitára, politiky odmeňovania a sankcie ⁽¹⁾** 186

- ★ **Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/92/EÚ z 23. júla 2014 o porovnateľnosti poplatkov za platobné účty, o presune platobných účtov a o prístupe k platobným účtom so základnými funkciami ⁽¹⁾** 214

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

I

(Legislatívne akty)

NARIADENIA

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 909/2014

z 23. júla 2014

o zlepšení vyrovnaní transakcií s cennými papiermi v Európskej únii, centrálnych depozitároch cenných papierov a o zmene smerníc 98/26/ES a 2014/65/EÚ a nariadenia (EÚ) č. 236/2012

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskej centrálnej banky ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽²⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Centrálné depozitáre cenných papierov (ďalej len „centrálné depozitáre“) spolu s centrálnymi protistranami prispievajú do značnej miery k udržiavaniu infraštruktúr po uzatvorení obchodu, ktoré ochraňujú finančné trhy a poskytujú účastníkom trhu dôveru, že sa transakcie s cennými papiermi vykonajú riadne a včas aj v obdobiach extrémnych otrasov.
- (2) Systémy vyrovnaní transakcií s cennými papiermi prevádzkované centrálnymi depozitármi majú vzhľadom na svoju kľúčovú pozíciu v procese vyrovnaní systémový význam pre fungovanie trhov s cennými papiermi. Keďže zohrávajú významnú úlohu v systémoch držby cenných papierov, prostredníctvom ktorých ich účastníci oznamujú cenné papiere v držbe investorov, systémy vyrovnaní transakcií s cennými papiermi prevádzkované centrálnymi depozitármi slúžia aj ako základný nástroj kontroly integrity emisie, čo sťažuje neprimerané vytváranie alebo redukciu emitovaných cenných papierov, a tak zohrávajú dôležitú úlohu pri zachovávaní dôvery investorov. Systémy vyrovnaní transakcií s cennými papiermi prevádzkované centrálnymi depozitármi sa okrem toho úzko podieľajú na zabezpečení zábezpeky na účely operácií menovej politiky, ako aj na zabezpečení zábezpeky medzi úverovými inštitúciami, a sú preto dôležitými aktérmi v zabezpečovacom procese.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 310, 13.10.2012, s. 12.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 299, 4.10.2012, s. 76.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 15. apríla 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 23. júla 2014.

- (3) Zatiaľ čo smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/26/ES⁽¹⁾ znížila narušenia systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi spôsobené konkurznými konaniami proti účastníkom tohto systému, je potrebné zaoberať sa ďalšími rizikami, ktorým čelia systémy vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ako aj rizikom platobnej neschopnosti alebo prerušením fungovania centrálnych depozitárov cenných papierov, ktoré prevádzkujú systémy vyrovnania transakcií s cennými papiermi. Mnohé centrálné depozitáre sú vystavené úverovému riziku a riziku likvidity vyplývajúcim z poskytovania bankových služieb, ktoré sú vo vzťahu k vyrovnaniu vedľajšie.
- (4) V súvislosti s rastúcim počtom cezhraničných vyrovaní v dôsledku rozvoja dohôd o prepojení medzi centrálnymi depozitármi sa pri neexistencii spoločných prudenciálnych pravidiel vynára otázka odolnosti centrálnych depozitárov pri preberaní rizík, ktorým čelia centrálné depozitáre z iných členských štátov. Navyše napriek nárastu cezhraničných vyrovaní sa zmeny stimulované trhom v prospech integrovanejšieho trhu so službami centrálnych depozitárov ukázali byť veľmi pomalé. Otvorený vnútorný trh v oblasti vyrovnania transakcií s cennými papiermi by mal každému investorovi v Únii umožňovať investovať do všetkých cenných papierov Únie rovnako ľahko a prostredníctvom rovnakých postupov ako pri domácich cenných papieroch. Avšak trhy v Únii v oblasti vyrovnania sú naďalej roztrieštené pozdĺž národných hraníc a cezhraničné vyrovanie zostáva nákladnejšie v dôsledku rozdielnych vnútroštátnych pravidiel upravujúcich vyrovanie a činnosti centrálnych depozitárov a v dôsledku obmedzenej hospodárskej súťaže medzi centrálnymi depozitármi. Uvedená roztrieštenosť sťažuje cezhraničné vyrovanie a vytvára ďalšie riziká a náklady s ním spojené. Vzhľadom na systémový význam centrálnych depozitárov by sa mala podporovať ich vzájomná hospodárska súťaž s cieľom umožniť účastníkom trhu vyberať si poskytovateľa a znížiť závislosť na ktoromkoľvek jedinom poskytovateľovi infraštruktúry. Pri neexistencii rovnakých povinností pre organizátorov trhu a spoločných prudenciálnych noriem pre centrálné depozitáre budú mať pravdepodobne rozdielne opatrenia prijaté na vnútroštátnej úrovni priamy negatívny vplyv na bezpečnosť, efektívnosť a hospodársku súťaž na trhoch v Únii v oblasti vyrovnania. Je potrebné odstrániť tieto významné prekážky fungovania vnútorného trhu, zabrániť narušeniam hospodárskej súťaže a predísť vzniku takýchto prekážok a narušení v budúcnosti. Vytvorenie integrovaného trhu v oblasti vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktorý nebude rozlišovať medzi vnútroštátnymi a cezhraničnými transakciami s cennými papiermi, je potrebné na riadne fungovanie vnútorného trhu. Vhodným právnym základom tohto nariadenia by preto mal byť článok 114 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ), ako sa vykladá v súlade s jednotnou judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie.
- (5) Je potrebné nariadením stanoviť niekoľko jednotných povinností, ktoré sa majú uložiť účastníkom trhu, týkajúcich sa určitých aspektov cyklu vyrovnania a disciplíny pri vyrovaní a stanoviť súbor spoločných požiadaviek na centrálnych depozitárov, ktoré prevádzkujú systémy vyrovnania transakcií s cennými papiermi. Priamo uplatniteľné pravidlá nariadenia by mali zabezpečiť, aby sa na všetkých organizátorov trhu a centrálnych depozitárov vzťahovali rovnaké priamo uplatniteľné povinnosti, normy a pravidlá. Nariadenie by malo zvýšiť bezpečnosť a efektívnosť vyrovnania v Únii tým, že ním nevzniknú rozdiely vo vnútroštátnych právnych predpisoch, k čomu by mohlo dôjsť v dôsledku transpozície smernice. Nariadením by sa mala znížiť regulačná zložitnosť pre organizátorov trhu a centrálnych depozitárov vyplývajúca z odlišných vnútroštátnych pravidiel a malo by sa umožniť centrálnym depozitárom poskytovať služby na cezhraničnom základe bez toho, aby museli spĺňať rôzne súbory vnútroštátnych požiadaviek, ako sú požiadavky na centrálnych depozitárov týkajúce sa povoľovania, dohľadu, organizácie alebo rizík. Nariadenie, ktorým sa centrálnym depozitárom ukladajú rovnaké požiadavky, by malo prispieť aj k odstráneniu narušení hospodárskej súťaže.
- (6) Rada pre finančnú stabilitu vyzvala 20. októbra 2010 na vytvorenie silnejších základných trhových infraštruktúr a požiadala o revíziu a rozšírenie existujúcich noriem. Výbor pre platobné a zúčtovacie systémy (CPSS) Banky pre medzinárodné zúčtovanie (BIS) a Medzinárodná organizácia komisií pre cenné papiere (IOSCO) prijali v apríli 2012 globálne normy pre infraštruktúry finančných trhov. Tieto normy nahradili odporúčania BIS z roku 2001, ktoré Európsky systém centrálnych bánk (ESCB) a Výbor európskych regulačných orgánov pre cenné papiere (CESR) upravil v roku 2009 na európskej úrovni prostredníctvom nezáväzných usmernení. Vzhľadom na globálny charakter finančných trhov a systémový význam centrálnych depozitárov je potrebné zaistiť medzinárodnú konvergenciu prudenciálnych požiadaviek, ktorým podliehajú. Toto nariadenie by sa malo riadiť existujúcimi zásadami infraštruktúry finančného trhu, ktoré vypracovali CPSS-IOSCO. Komisia a Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre cenné papiere a trhy) (ESMA) zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1095/2010⁽²⁾ by mali pri príprave alebo návrhu revízie regulačných technických predpisov a vykonávacích technických predpisov, ako aj usmernení a odporúčaní uvedených v tomto nariadení, zabezpečiť v úzkej spolupráci s členmi ESCB súlad s existujúcimi normami a ich budúci vývoj.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/26/ES z 19. mája 1998 o konečnom zúčtovaní v platobných systémoch a zúčtovacích systémoch cenných papierov (Ú. v. ES L 166, 11.6.1998, s. 45).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) č. 1095/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre cenné papiere a trhy) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/77/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (7) Rada vo svojich záveroch z 2. decembra 2008 zdôraznila potrebu posilniť bezpečnosť a spoľahlivosť systémov vyrovnania transakcií s cennými papiermi a odstrániť právne prekážky činností nasledujúcich po uzavretí obchodu v Únii.
- (8) Jednou zo základných úloh ESCB je podporovať plynulé fungovanie platobných systémov. Členovia ESCB v tejto súvislosti vykonávajú dohľad tým, že zabezpečujú efektívne a spoľahlivé zúčtovacie a platobné systémy. Členovia ESCB často pôsobia ako agenti vyrovnania pre peňažné časti transakcií s cennými papiermi. Sú takisto dôležitými klientmi centrálnych depozitárov, ktorí často riadia zabezpečovacie procesy operácií menovej politiky. Členovia ESCB by mali byť prostredníctvom konzultácií, ktoré sa s nimi vedú, úzko zapojení do udeľovania povolení pre centrálnu depozitára a dohľadu nad nimi, uznávanie centrálnych depozitárov tretích krajín a schvaľovania určitých prepojení centrálnych depozitárov. V záujme zabránenia vzniku paralelných súborov pravidiel by mali byť úzko zapojení aj tým, že sa s nimi vedú konzultácie pri stanovovaní regulačných a vykonávacích technických predpisov, ako aj usmernení a odporúčaní, i keď hlavnú zodpovednosť za stanovenie takýchto technických noriem, usmernení a odporúčaní by mali niesť Komisia a ESMA, ako sa to ustanovuje v tomto nariadení. Týmto nariadením by nemala byť dotknutá zodpovednosť Európskej centrálnej banky (ECB) a národných centrálnych bánk za zabezpečenie efektívnych a spoľahlivých zúčtovacích a platobných systémov v rámci Únie a v ďalších krajinách. Toto nariadenie by nemalo brániť členom ESCB v prístupe k informáciám, ktoré sú relevantné pre plnenie ich povinností, vrátane dohľadu nad centrálnymi depozitármi a ďalšími infraštruktúrami finančného trhu.
- (9) Členovia ESCB, iné subjekty, ktoré v niektorých členských štátoch plnia podobné funkcie, alebo iné verejné orgány poverené riadením verejného dlhu alebo zasahovaním do riadenia verejného dlhu v Únii môžu samy poskytovať viaceré služby, ktorými by sa zaradili medzi centrálnych depozitárov, napríklad prevádzkovať systém vyrovnania transakcií s cennými papiermi. Takéto subjekty by sa v prípade, že pôsobia ako centrálnu depozitára bez zriadenia samostatného subjektu, mali oslobodiť od požiadaviek týkajúcich sa povoľovania a dohľadu, niektorých organizačných požiadaviek a kapitálových požiadaviek a požiadaviek týkajúcich sa investičnej politiky, mali by sa však na ne naďalej vzťahovať zvyšné prudenciálne požiadavky pre centrálnu depozitára. Ak takéto subjekty z členského štátu konajú ako centrálnu depozitára, nemali by poskytovať svoje služby v iných členských štátoch. Keďže členovia ESCB pôsobia ako agenti vyrovnania na účely vyrovnania, mali by sa oslobodiť aj od požiadaviek stanovených v hlave IV tohto nariadenia.
- (10) Toto nariadenie by sa malo uplatňovať na vyrovnanie transakcií so všetkými finančnými nástrojmi a na všetky činnosti centrálnych depozitárov, pokiaľ nie je uvedené inak. Týmto nariadením by takisto nemali byť dotknuté iné právne predpisy Únie týkajúce sa špecifických finančných nástrojov, ako je smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES ⁽¹⁾ a opatrenia prijaté v súlade s touto smernicou.
- (11) Evidencia cenných papierov v zaknihovanej podobe je dôležitým krokom pre zvýšenie efektívnosti vyrovnania a zabezpečenie integrity emisie cenných papierov, najmä v súvislosti s rastúcou zložitou spôsobov držby a prevodu. V tomto nariadení sa z bezpečnostných dôvodov ustanovuje zaknihovaná evidencia všetkých prevoditeľných cenných papierov prijatých na obchodovanie alebo obchodovaných na obchodných miestach regulovaných smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ ⁽²⁾ a nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 600/2014 ⁽³⁾. V tomto nariadení by sa nemal ukladať jeden konkrétny spôsob prvotnej evidencie v zaknihovanej podobe, ktorá môže mať formu imobilizácie alebo okamžitej dematerializácie. V tomto nariadení by sa nemal stanovovať typ inštitúcie, ktorá má evidovať cenné papiere v zaknihovanej podobe pri emisii, ale malo by sa povoliť vykonávanie tejto funkcie rôznym subjektom vrátane registrov. Po vykonaní transakcií s takýmito cennými papiermi na obchodných miestach regulovaných smernicou 2014/65/EÚ a nariadením (EÚ) č. 600/2014 alebo po ich poskytnutí ako zábezpeky za podmienok stanovených v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2002/47/ES ⁽⁴⁾, by sa takéto cenné papiere však mali zaevidovať v systéme zaknihovaných cenných papierov centrálnych depozitárov s cieľom, okrem iného, zabezpečiť, aby sa všetky takéto transakcie s cennými papiermi mohli vyrovnáť v systéme vyrovnania transakcií s cennými papiermi. Imobilizácia a dematerializácia by nemala viesť k nijakej strate práv držiteľov cenných papierov a mala by sa vykonať spôsobom, ktorým sa zabezpečí, že držiteľia cenných papierov si môžu overiť svoje práva.

⁽¹⁾ Smernica 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisími kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ z 15. mája 2014 o trhoch s finančnými nástrojmi, ktorou sa mení smernica 2011/61/EÚ a smernica 2002/92/ES (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 349).

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 600/2014 z 15. mája 2014 o trhoch s finančnými nástrojmi a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 84).

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady č. 2002/47/ES zo 6. júna 2002, o dohodách o finančných zárukách (Ú. v. ES L 168, 27.6.2002, s. 43).

- (12) S cieľom zaistiť bezpečnosť vyrovnania by mal každý účastník systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktorý kupuje alebo predáva určité finančné nástroje, konkrétne prevoditeľné cenné papiere, nástroje peňažného trhu, podiely v podnikoch kolektívneho investovania a emisné kvóty, vyrovnat svoje záväzky k určenému dátumu vyrovnania.
- (13) Dlhšie lehoty na vyrovanie transakcií s prevoditeľnými cennými papiermi vyvolávajú neistotu a vyššie riziko pre účastníkov systémov vyrovnania transakcií s cennými papiermi. Rôzne dĺžky lehôt na vyrovanie v jednotlivých členských štátoch bránia odsúhlasovaniu a sú zdrojom chýb u emitentov, investorov a sprostredkovateľov. Je preto potrebné stanoviť jednotnú lehotu vyrovnania, ktorá by uľahčila stanovenie určeného dátumu vyrovnania a uľahčila vykonávanie opatrení týkajúcich sa disciplíny pri vyrovaní. Určeným dátumom vyrovnania transakcií s prevoditeľnými cennými papiermi, ktoré sa vykonávajú na obchodných miestach regulovaných smernicou 2014/65/EÚ a nariadením (EÚ) č. 600/2014, by mal byť najneskôr druhý pracovný deň po uskutočnení obchodu. Táto požiadavka by sa v prípade zložitých operácií pozostávajúcich z viacerých transakcií, akými sú napríklad zmluvy o spätnom odkúpení alebo požičiavaní cenných papierov, mala uplatňovať na prvú transakciu zahŕňajúcu prevod cenných papierov. Táto požiadavka by sa nemala uplatňovať na transakcie, ktoré sa dohodnú príslušnými zmluvnými stranami súkromne, ale vykonávajú sa na obchodných miestach regulovaných smernicou 2014/65/EÚ a nariadením (EÚ) č. 600/2014, a to vzhľadom na ich neštandardizovanú povahu, ani na transakcie, ktoré sa vykonávajú dvojstranne, no oznámia sa obchodnému miestu regulovanému smernicou 2014/65/EÚ a nariadením (EÚ) č. 600/2014. Táto požiadavka by sa tiež nemala uplatňovať na prvú transakciu v prípade, že príslušné cenné papiere podliehajú prvotnej evidencii v zaknihovanej podobe.
- (14) Centrálné depozitáre a ďalšie trhové infraštruktúry by mali prijať opatrenia na predchádzanie a riešenie prípadov zlyhania vyrovnania. Je dôležité, aby sa takéto pravidlá uplatňovali v Únii jednotne a priamo. Malo by sa predovšetkým vyžadovať, aby centrálné depozitáre a ďalšie trhové infraštruktúry zaviedli postupy, ktoré im umožnia prijať vhodné opatrenia na pozastavenie činnosti každého účastníka, ktorý systematicky spôsobuje zlyhanie vyrovnania, vo svojich systémoch a uverejniť jeho totožnosť za predpokladu, že účastník má možnosť predložiť svoje pripomienky pred prijatím takéhoto rozhodnutia.
- (15) Jedným z najefektívnejších spôsobov ako riešiť zlyhanie vyrovnania je požadovať, aby neplniaci účastníci podliehali povinnému vynúteniu plnenia pôvodnej dohody. V tomto nariadení by sa mali stanoviť jednotné pravidlá týkajúce sa sankcií a niektorých aspektov transakcie odkupu (buy-in) pre všetky prevoditeľné cenné papiere, nástroje peňažného trhu, podiely v podnikoch kolektívneho investovania a emisné kvóty, ako sú načasovanie a stanovenie ceny. Tieto pravidlá by sa mali prispôsobiť osobitostiam jednotlivých trhov, určitých obchodných miest, ako sú rastové trhy MSP vymedzené v smernici 2014/65/EÚ a určitých zložitých operácií, akými sú napríklad veľmi krátkodobé zmluvy o spätnom odkúpení alebo požičiavaní cenných papierov, aby sa zabránilo nepriaznivému vplyvu na likviditu a efektivitu trhov s cennými papiermi. Pravidlá týkajúce sa disciplíny pri vyrovaní by sa mali stanovovať stimuly na vyrovanie transakcií so všetkými relevantnými finančnými nástrojmi k ich určenému dátumu vyrovnania.
- (16) Postupy a sankcie súvisiace so zlyhaním vyrovnania by mali byť primerané rozsahu a závažnosti takéhoto zlyhania, pričom by mali byť odstupňované tak, aby sa zachovala a chránila likvidita príslušných finančných nástrojov. Konkrétne, činnosti spočívajúce v tvorbe trhu zohrávajú rozhodujúcu úlohu pri poskytovaní likvidity na trhy v rámci Únie, najmä pokiaľ ide o menej likvidné cenné papiere. Opatrenia na riešenie zlyhania vyrovnania a na predchádzanie týmto zlyhaniam by mali byť vyvážené potrebou zachovať a chrániť likviditu týchto cenných papierov. Peňažné sankcie uložené neplniacim účastníkom by sa mali podľa možnosti pripísať v prospech klientov, ktorí nezapríčinili zlyhanie vyrovnania, ako náhrada a v žiadnom prípade by nemali byť zdrojom príjmov dotknutých centrálnych depozitárov. Centrálné depozitáre by mali konzultovať s trhovými infraštruktúrami, vo vzťahu ku ktorým poskytujú služby centrálné depozitáre, v súvislosti s vykonávaním opatrení týkajúcich sa disciplíny pri vyrovaní ustanovených v tomto nariadení.
- (17) Vo väčšine prípadov by sa mal iniciovať postup odkupu, ak sa finančné nástroje nedodajú do štyroch pracovných dní od určeného dátumu vyrovnania. Avšak v prípade nelikvidných finančných nástrojov je vhodné, aby sa doba pred iniciovaním postupu odkupu predĺžila až na maximálne sedem pracovných dní. Základ pre určenie, kedy sa finančné nástroje považujú za nelikvidné, by sa mal stanoviť prostredníctvom regulačných technických predpisov s prihliadnutím na posúdenia už vykonané podľa nariadenia (EÚ) č. 600/2014. V prípade, že k takému určeniu dôjde, lehota na iniciáciu postupu odkupu by sa mala predĺžiť až na sedem pracovných dní.

- (18) V prípade rastových trhov MSP je primerané umožniť flexibilitu spočívajúcu v možnosti neuplatňovať postup odkupu až do 15 dní po uskutočnení obchodu, aby sa zohľadnila likvidita takýchto trhov a najmä aby sa tvorcom trhu umožnila činnosť na týchto menej likvidných trhoch. Opatrenia týkajúce sa disciplíny pri vyrovnaní špecifické pre rastové trhy MSP by sa mali vzťahovať len na transakcie vykonané na týchto trhoch. Podľa pracovného dokumentu útvarov Komisie zo 7. decembra 2011, ktorý je prílohou oznámenia Komisie s názvom Akčný plán na zlepšenie prístupu MSP k financovaniu, by sa prístup ku kapitálovým trhom mal rozvíjať ako alternatíva k úverom, ktoré banky poskytujú MSP, a je preto primerané prispôsobiť pravidlá, aby lepšie slúžili potrebám týchto rastových trhov MSP.
- (19) Centrálnym depozitárom by sa malo umožniť monitorovať vykonanie odkupu, pokiaľ ide o viacnásobné pokyny na vyrovnanie v prípade rovnakých finančných nástrojov a s rovnakým dátumom uplynutia predĺženej lehoty, a to s cieľom minimalizovať počet odkupov do takeého rozsahu, ktorý je v súlade s požiadavkami tohto nariadenia.
- (20) Keďže hlavným účelom tohto nariadenia je zaviesť viaceré právne povinnosti uložené priamo organizátorom trhu, ktoré okrem iného spočívajú v evidencii všetkých prevoditeľných cenných papierov v zaknihovanej podobe v centrálnom depozitári, ak sa s nimi obchoduje na obchodných miestach regulovaných smernicou 2014/65/EÚ, a nariadením (EÚ) č. 600/2014 alebo ak sa poskytujú ako zábezpeka za podmienok uvedených v smernici 2002/47/ES, a vo vyrovnaní ich záväzkov najneskôr v druhý pracovný deň po uskutočnení obchodu a keďže centrálny depozitár zodpovedá za prevádzku systémov vyrovnania transakcií s cennými papiermi a uplatňovanie opatrení na zabezpečenie včasného vyrovnania v Únii, je dôležité zaistiť, aby všetky centrálny depozitáre boli bezpečné a spoľahlivé a vždy spĺňali prísne organizačné požiadavky, požiadavky týkajúce sa výkonu činnosti a prudenciálne požiadavky stanovené v tomto nariadení vrátane prijatia všetkých primeraných krokov na zmierenie podvodov a nedbanlivosti. Jednotné a priamo uplatniteľné pravidlá týkajúce sa povoľovania centrálnych depozitárov a priebežného dohľadu nad centrálnymi depozitármi sú teda hlavným dôsledkom právnych povinností uložených účastníkom trhu na základe tohto nariadenia a sú s nimi vzájomne prepojené. Je preto dôležité začleniť pravidlá týkajúce sa povoľovania centrálnych depozitárov a dohľadu nad centrálnymi depozitármi do rovnakého aktu ako právne povinnosti uložené účastníkom trhu.
- (21) Vzhľadom na to, že na centrálny depozitár by sa mali vzťahovať spoločné požiadavky a s cieľom odstrániť existujúce prekážky pre cezhraničné vyrovnanie by všetky centrálny depozitáre, ktorým bolo udelené povolenie, mali mať slobodu poskytovať svoje služby na území Únie, a to aj prostredníctvom zriadenia pobočky. S cieľom zabezpečiť primeranú úroveň bezpečnosti pri poskytovaní služieb centrálnych depozitárov v hostiteľskom členskom štáte by sa mal na takýchto centrálnych depozitároch vzťahovať osobitný postup ustanovený v tomto nariadení, a to vždy, keď majú v úmysle poskytovať určité hlavné služby stanovené v tomto nariadení alebo zriadiť pobočku v hostiteľskom členskom štáte.
- (22) V rámci trhu Únie v oblasti vyrovnania, ktorý nemá hranice, je potrebné vymedziť kompetencie rôznych orgánov podieľajúcich sa na uplatňovaní tohto nariadenia. Členské štáty by mali konkrétne určiť príslušné orgány zodpovedné za uplatňovanie tohto nariadenia, ktoré by mali mať právomoci v oblasti dohľadu a vyšetrovania potrebné na výkon svojich funkcií. Centrálny depozitár by mali podliehať povoleniu a dohľadu príslušného orgánu ich domovského členského štátu, ktorý má na to dobré predpoklady a mal by mať právomoc skúmať, ako fungujú centrálny depozitáre na každodennom základe, vykonávať pravidelné kontroly a v prípade potreby prijímať vhodné opatrenia. Dotknutý príslušný orgán by mal však v čo najskoršej fáze konzultovať a spolupracovať s ostatnými relevantnými orgánmi, medzi ktoré patria orgány zodpovedné za dozor nad každým systémom vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktorý prevádzkujú centrálny depozitár, centrálny banky, ktoré emitujú najrelevantnejšie meny, v ktorých sa vykonáva vyrovnanie, a prípadne príslušné centrálny banky, ktoré pôsobia ako agent vyrovnania pre každý systém vyrovnania transakcií s cennými papiermi, a v prípade potreby aj príslušné orgány ostatných subjektov v skupine. Takáto spolupráca znamená aj výmenu informácií medzi dotknutými orgánmi a okamžité informácie týchto orgánov v prípade mimoriadnych situácií, ktoré majú vplyv na likviditu a stabilitu finančného systému v ktoromkoľvek členskom štáte, v ktorom je centrálny depozitár alebo ktorýkoľvek z jeho účastníkov usadený.
- (23) V prípade, že centrálny depozitár poskytuje svoje služby v inom členskom štáte, príslušný orgán hostiteľského členského štátu by mal mať možnosť požadovať od príslušného orgánu domovského členského štátu všetky informácie o činnostiach tohto centrálného depozitára, ktoré sú pre žiadajúci orgán relevantné. S cieľom umožniť účinnú koordináciu dohľadu by sa tieto informácie mohli týkať najmä služieb poskytovaných používateľom centrálného depozitára usadeného v hostiteľskom členskom štáte alebo spracovávaných nástrojov alebo mien, pričom môžu zahŕňať aj informácie o nepriaznivom vývoji, výsledkoch posúdení rizika a nápravných opatreniach. Obdobne príslušný orgán domovského členského štátu by mal mať prístup ku všetkým informáciám, ktoré centrálny depozitár pravidelne poskytuje príslušnému orgánu hostiteľskému členskému štátu.

- (24) Keď centrálny depozitár poskytuje svoje služby v inom členskom štáte, než je štát, v ktorom je usadený, a to aj prostredníctvom zriadenia pobočky, za dohľad nad týmto centrálnym depozitárom zodpovedá predovšetkým príslušný orgán jeho domovského členského štátu. Keď činnosti centrálného depozitára v hostiteľskom členskom štáte nadobudli zásadný význam pre fungovanie trhov s cennými papiermi a ochranu investorov v tomto hostiteľskom štáte, príslušné a relevantné orgány domáceho členského štátu a hostiteľského členského štátu by mali ustanoviť mechanizmy spolupráce pre dohľad nad činnosťami tohto centrálného depozitára v hostiteľskom členskom štáte. Príslušný orgán domovského členského štátu by mal mať možnosť zároveň rozhodnúť o tom, aby tieto mechanizmy spolupráce zahŕňali mnohostrannú spoluprácu vrátane spolupráce kolegiálnej povahy, a to medzi príslušným orgánom domovského členského štátu a príslušnými orgánmi a relevantnými orgánmi dotknutých hostiteľských členských štátov. Takéto mechanizmy spolupráce by sa však nemali považovať za kolégiá orgánov dohľadu uvedené v nariadení (EÚ) č. 1095/2010. Žiadny členský štát ani skupina členských štátov by nemala byť diskriminovaná, priamo či nepriamo, ako miesto poskytovania služieb centrálného depozitára a služieb vyrovnania. Pri výkone svojich povinností podľa tohto nariadenia by žiadny orgán nemal priamo či nepriamo diskriminovať žiadny podnik z iného členského štátu. S výhradou tohto nariadenia by centrálny depozitár z jedného členského štátu nemal byť obmedzovaný pri vyrovnávaní transakcií s finančnými nástrojmi v mene iného členského štátu alebo v mene tretej krajiny ani by sa mu v tom nemalo brániť.
- (25) Toto nariadenie by nemalo členským štátom brániť v tom, aby vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch vyžadovali osobitný právny rámec pre každodennú spoluprácu na vnútroštátnej úrovni medzi príslušným orgánom centrálného depozitára a relevantnými orgánmi. Takýto vnútroštátny právny rámec by mal byť v súlade s usmerneniami týkajúcimi sa postupov dohľadu a spolupráce medzi orgánmi, ktoré môže ESMA vydať na základe tohto nariadenia.
- (26) Každý právnickej osobe, ktorá patrí do rozsahu pôsobnosti vymedzenia pojmu centrálny depozitár, musia pred začatím jej činnosti príslušné vnútroštátne orgány udeliť povolenie. So zohľadnením rôznych podnikateľských modelov by sa centrálny depozitár mal zadefinovať odkazom na určité hlavné služby, ktoré spočívajú vo vyrovaní, čo znamená prevádzku systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi, evidenčné služby a služby súvisiace s vedením centrálnych účtov cenných papierov. Centrálny depozitár by mal minimálne prevádzkovať systém vyrovnania transakcií s cennými papiermi a poskytovať aspoň jednu ďalšiu hlavnú službu. Táto kombinácia je nevyhnutná preto, aby centrálny depozitár zohrával svoju úlohu pri vyrovaní transakcií s cennými papiermi a zabezpečení integrity emisie cenných papierov. Subjekty, ktoré neprevádzkujú systémy vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ako sú registrátori, sprostredkovatelia prevodu, orgány verejnej moci, subjekty zodpovedné za registračný systém zriadené na základe smernice 2003/87/ES alebo centrálny protistrany, ktoré sú regulované nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 ⁽¹⁾, nespádajú do vymedzenia centrálného depozitára.
- (27) Centrálny depozitár by mali mať zavedené plány obnovy na zabezpečenie kontinuity ich kľúčových činností. Bez toho, aby bola dotknutá smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ ⁽²⁾, príslušné orgány by mali zabezpečiť, aby mal každý centrálny depozitár vypracovaný primeraný plán riešenia krízových situácií v súlade s príslušným vnútroštátnym právom.
- (28) S cieľom poskytnúť spoľahlivé údaje o rozsahu vyrovnania transakcií s cennými papiermi mimo systémov vyrovnania transakcií a zabezpečiť možnosť monitorovať a riešiť vznikajúce riziká, by všetky iné inštitúcie ako centrálny depozitár, ktoré vyrovnávajú transakcie s cennými papiermi mimo systém vyrovnania transakcií s cennými papiermi, mali dotknutým príslušným orgánom podávať správy o svojich činnostiach v oblasti vyrovnania. Prijímajúce príslušné orgány by následne mali postúpiť tieto informácie orgánu ESMA a mali by ho informovať o všetkých potenciálnych rizikách vyplývajúcich z týchto činností v oblasti vyrovnania. Okrem toho by mal orgán ESMA monitorovať takéto činnosti v oblasti vyrovnania a brať do úvahy potenciálne riziká, ktoré by mohli vytvárať.
- (29) S cieľom zabrániť akémukoľvek prijímaniu rizika centrálnymi depozitármi cenných papierov pri iných činnostiach, než sú činnosti, na ktoré sa vzťahuje povolenie podľa tohto nariadenia, by sa činnosti centrálnych depozitárov, ktorým bolo udelené povolenie, mali obmedzovať na poskytovanie služieb, na ktoré sa vzťahuje ich povolenie

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 zo 4. júla 2012 o mimoburzových derivátoch, centrálnych protistranách a archívoch obchodných údajov (Ú. v. EÚ L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 190).

alebo ktoré sú oznámené podľa tohto nariadenia, a nemali by mať akékoľvek účasti, ako sa vymedzujú v tomto nariadení odkazom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ⁽¹⁾, alebo priame či nepriame vlastníctvo hlasovacích práv alebo kapitálu vo výške najmenej 20 % v akýchkoľvek iných inštitúciách než sú inštitúcie, ktoré poskytujú podobné služby, s výnimkou prípadu, keď takúto účasť schvália príslušné orgány centrálného depozitára na základe toho, že sa tým značne nezhorší rizikový profil centrálného depozitára.

- (30) S cieľom zaistiť bezpečnosť fungovania systémov vyrovnania transakcií s cennými papiermi by tieto systémy mali prevádzkovať len centrálné depozitáre alebo centrálné banky konajúce ako centrálné depozitáre, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie.
- (31) Bez toho, aby boli dotknuté osobitné požiadavky vyplývajúce z daňového práva členského štátu, by centrálné depozitáre mali byť oprávnené poskytovať vedľajšie služby vo vzťahu k ich hlavným službám, ktoré prispievajú k zvýšeniu bezpečnosti, efektivity a transparentnosti trhov s cennými papiermi a ktoré nevytvárajú neprimerané riziká pre ich hlavné služby. Neúplný zoznam týchto služieb je uvedený v tomto nariadení, aby sa centrálnym depozitárom umožnilo reagovať na budúci vývoj na trhu. Ak sa poskytovanie takýchto služieb týka povinností súvisiacich so zrážkou dane a predkladaním výkazov daňovým orgánom, bude sa naďalej uskutočňovať v súlade s právom dotknutých členských štátov. V súlade s článkom 114 ods. 2 ZFEÚ sa právomoc prijímať opatrenia podľa článku 114 ods. 1 nevzťahuje na fiškálne ustanovenia. Súdny dvor Európskej únie vo svojom rozsudku z 29. apríla 2004 vo veci C-338/01, Komisia/Rada⁽²⁾ rozhodol, že výraz „fiškálne ustanovenia“ je potrebné vykladať tak, že „nepokrývajú len ustanovenia definujúce daňovníkov, zdaniteľné plnenia, základ dane, sadzby priamych a nepriamych daní a oslobodenie od priamych a nepriamych daní, ale aj ustanovenia týkajúce sa spôsobu výberu takýchto daní.“ Toto nariadenie sa preto nevzťahuje na postup výberu daní, na ktorý sa musí použiť iný právny základ.
- (32) Centrálné depozitáre, ktoré majú v úmysle zveriť poskytovanie niektorej hlavnej služby tretej strane alebo poskytovať novú hlavnú službu alebo vedľajšiu službu neuvedenú v tomto nariadení, prevádzkovať ďalší systém vyrovnania transakcií s cennými papiermi, využívať iného agenta vyrovnania alebo nadviazať akékoľvek prepojenie s centrálnym depozitárom, ktoré zahŕňa významné riziká, by mali požiadať o povolenie na základe rovnakého postupu, aký sa vyžaduje pri počiatočnom povolení s tou výnimkou, že príslušný orgán by mal do troch mesiacov informovať žiadajúceho centrálného depozitára o udelení alebo zamietnutí povolenia. Na prepojenia s centrálnym depozitárom, ktoré nezahŕňajú významné riziká, alebo interoperabilné prepojenia centrálnych depozitárov cenných papierov, ktoré zadávajú poskytovanie svojich služieb súvisiacich s uvedenými interoperabilnými prepojeniami verejným subjektom, akými sú napríklad členovia ESCB, by sa však nemalo vzťahovať udelenie povolenia vopred, ale relevantné centrálné depozitáre by ich mali oznamovať svojim príslušným orgánom.
- (33) Ak centrálny depozitár zamýšľa rozšíriť svoje služby na vedľajšie služby nebankového typu výslovne uvedené v tomto nariadení, ktoré nepredstavujú zvýšenie jeho rizikového profilu, mal by mať možnosť tak urobiť na základe oznámenia príslušnému orgánu jeho domovského členského štátu
- (34) Centrálné depozitáre usadené v tretích krajinách by mali mať možnosť ponúkať svoje služby v Únii, a to aj prostredníctvom zriadenia pobočky. S cieľom zaistiť primeranú úroveň bezpečnosti pri poskytovaní služieb centrálnych depozitárov centrálnymi depozitármi tretích krajín, takéto centrálné depozitáre by mali podliehať uznaniu zo strany ESMA, ak majú v úmysle poskytovať určité služby uvedené v tomto nariadení alebo zriadiť pobočku v Únii. V prípade absencie takéhoto uznania by centrálné depozitáre tretej krajiny mali mať možnosť zriadiť prepojenia s centrálnym depozitárom usadeným v Únii za podmienky, že zodpovedný príslušný orgán nevznesie námietku. Vzhľadom na globálny charakter finančných trhov má ESMA najlepšie predpoklady na uznávanie centrálnych depozitárov tretích krajín. ESMA by mal mať možnosť uznať centrálnych depozitárov tretích krajín len v prípade, že Komisia skonštatuje, že sa na ne vzťahuje právny rámec a rámec v oblasti dohľadu skutočne zodpovedajúci rámcu stanovenému v tomto nariadení, ak im bolo účinne udelené povolenie, podliehajú dohľadu a dozoru v ich krajine usadenia a ak boli uzatvorené dohody o spolupráci medzi ESMA a príslušnými orgánmi a relevantnými orgánmi centrálného depozitára. Uznanie zo strany ESMA by malo podliehať účinnému uznaniu rovnocennosti prudenciálneho rámca uplatniteľného na centrálného depozitára usadeného v Únii a schváleného podľa tohto nariadenia.

(1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 o ročných účtovných závierkach, konsolidovaných účtovných závierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Ú. v. EÚ L 182, 29.6.2013, s. 19).

(2) [2004] Zb. I-4829.

- (35) Vzhľadom na zložitosť, ako aj systémovú povahu centrálnych depozitárov a služieb, ktoré poskytujú, by transparentné pravidlá týkajúce sa správy a riadenia mali zabezpečiť, aby vrcholový manažment, členovia riadiaceho orgánu, akcionári a účastníci, ktorí majú vykonávať kontrolu, ako sa vymedzuje odkazom na smernicu 2013/34/EÚ, nad prevádzkou centrálnych depozitárov, boli vhodní na zabezpečovanie riadneho a obozretného riadenia centrálnych depozitárov.
- (36) V rámci rôznych štruktúr správy a riadenia v členských štátoch sa vo väčšine prípadov používa monistická alebo dualistická štruktúra správy a riadenia. Účelom vymedzení uvedených v tomto nariadení je pokrytie všetkých existujúcich štruktúr bez uprednostňovania akejkoľvek konkrétnej štruktúry a malo by slúžiť výlučne na účely stanovenia pravidiel zameraných na konkrétny výsledok bez ohľadu na vnútroštátne právo obchodných spoločností uplatniteľné na určitú inštitúciu v jednotlivých členských štátoch. Tieto vymedzenia by preto nemali zasahovať do všeobecného rozdelenia právomoci podľa vnútroštátneho práva obchodných spoločností.
- (37) Transparentnými pravidlami riadenia by sa malo zabezpečiť, aby sa zohľadňovali záujmy akcionárov, manažmentu a zamestnancov centrálnych depozitárov cenných papierov na jednej strane a záujmy ich používateľov, ktorým ako konečným používateľom poskytujú centrálnu depozitársku službu, na strane druhej. Tieto pravidlá správy a riadenia by sa mali uplatňovať bez toho, aby bola dotknutá vlastnícka štruktúra, ktorú prijal centrálny depozitár. Pre každý systém vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktorý prevádzkuje centrálny depozitár, by sa mali zriadiť výbory používateľov s cieľom dať používateľom príležitosť radiť riadiacemu orgánu centrálny depozitára v kľúčových otázkach, ktoré sa ich dotýkajú, pričom by sa im mali poskytnúť nástroje na vykonávanie ich funkcie. Vo výbore používateľov by mali byť zastúpené záujmy rôznych používateľov centrálny depozitára vrátane držiteľov rôznych typov cenných papierov.
- (38) Centrálnu depozitársku službu by mali mať možnosť externe zabezpečiť poskytovanie svojich služieb, a to za predpokladu, že riziká vyplývajúce z takýchto dohôd o externom zabezpečení sú riadené. Vzhľadom na dôležitosť úloh zverených centrálnemu depozitárovi by sa v tomto nariadení malo ustanoviť, aby centrálnu depozitársku službu neprenášali svoju zodpovednosť na tretie strany prostredníctvom externého zabezpečovania činností tretími stranami na základe zmluvy. Externé zabezpečovanie takýchto činností by malo podliehať prísny podmienkam, ktorými sa zachová zodpovednosť centrálnych depozitárov za ich činnosti a zabezpečí, aby sa nenarušil dohľad a dozor nad centrálnymi depozitármi. Za určitých podmienok by malo byť možné oslobodiť zverenie činností centrálnych depozitárov verejným subjektom od týchto požiadaviek.
- (39) Toto nariadenie by nemalo brániť členským štátom, ktoré umožňujú fungovanie systémov priamej držby cenných papierov, aby vo svojom vnútroštátnom práve ustanovili, že iné strany ako centrálnu depozitársku službu musia alebo môžu vykonávať určité funkcie, ktoré v iných typoch systémov držby cenných papierov typicky vykonávajú centrálnu depozitársku službu, a aby stanovili, ako by sa tieto funkcie mali vykonávať. Konkrétne, v niektorých členských štátoch subjekty, ktoré vedú účty, alebo účastníci systémov vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktoré sú prevádzkované centrálnymi depozitármi cenných papierov, evidujú zápisy na účtoch cenných papierov, ktoré vedie centrálny depozitár, bez toho, aby oni sami boli nevyhnutne poskytovateľmi účtov. Vzhľadom k potrebe právnej istoty v súvislosti so zápsmi vykonávanými na účtoch na úrovni centrálnych depozitárov by sa v tomto nariadení mala uznať osobitná úloha, ktorú zohrávajú takéto iné strany. Za určitých osobitných okolností a za predpokladu, že budú platiť prísne pravidlá ustanovené právnymi predpismi, by preto malo byť možné buď rozdeliť zodpovednosť medzi centrálny depozitár a príslušnú inú stranu, alebo ustanoviť výlučnú zodpovednosť tejto inej strany za určité aspekty súvisiace s vedením účtov cenných papierov na najvyššej úrovni ich hierarchie za predpokladu, že takáto iná strana podlieha primeranej regulácii a dohľadu. Na mieru rozdelenia zodpovednosti by sa nemali vzťahovať žiadne obmedzenia.
- (40) Pravidlami vykonávania činnosti by sa mala zabezpečiť transparentnosť vo vzťahoch medzi centrálnymi depozitármi a ich používateľmi. Centrálnu depozitársku službu by mali predovšetkým zverejniť transparentné, objektívne a nediskriminačné kritériá pre účasť v systéme vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktoré by umožňovali obmedzenie prístupu účastníkov len na základe súvisiacich rizík. Príslušné orgány by mali mať k dispozícii rýchle a vhodné opravné prostriedky na riešenie akéhokoľvek neopodstatneného odmietnutia zo strany centrálny depozitára poskytovať služby účastníkom. Centrálnu depozitársku službu by mali zverejniť ceny a poplatky za svoje služby. S cieľom zabezpečiť otvorený a nediskriminačný prístup k ich službám a vzhľadom na významnú trhovú silu, ktorú centrálnu depozitársku službu stále majú na území svojich príslušných členských štátov, by sa centrálnu depozitársku službu nemali odchýliť od svojej zverejnenej cenovej politiky týkajúcej sa ich hlavných služieb a mali by viesť oddelené účty nákladov a výnosov spojených s každou z ich hlavných služieb a s ich vedľajšími službami. Tieto ustanovenia týkajúce sa účasti dopĺňajú a posilňujú právo účastníkov trhu používať systém vyrovnania v inom členskom štáte ustanovené v smernici 2014/65/EÚ.

- (41) V záujme uľahčenia efektívnej evidencie, vyrovnaní a platieb by centrálné depozitáre mali začleniť do svojich postupov komunikácie s účastníkmi a s trhovými infraštruktúrami, s ktorými majú spoločné rozhranie, relevantné medzinárodné postupy otvorenej komunikácie a normy pre zasielanie správ a referenčné údaje.
- (42) Vzhľadom na ústrednú úlohu systémov vyrovnaní transakcií s cennými papiermi na finančných trhoch by centrálné depozitáre pri poskytovaní svojich služieb mali vynaložiť všetko úsilie s cieľom zabezpečiť včasné vyrovnanie transakcií s cennými papiermi a integritu emisie cenných papierov. Toto nariadenie by nemalo byť v rozpore s vnútroštátnymi právnymi predpismi členských štátov, ktorými sa upravuje držba cenných papierov a mechanizmy zachovania integrity emisií cenných papierov. Od centrálnych depozitárov by sa v záujme zvýšenia ochrany aktív ich účastníkov a ich klientov malo v tomto nariadení vyžadovať oddelenie účtov cenných papierov vedených pre každého účastníka a ponuka ďalšieho oddelenia účtov klientov účastníkov na požiadanie, čo by mohlo byť v niektorých prípadoch k dispozícii len za vyššie náklady, ktoré by znášali klienti účastníkov požadujúci ďalšie oddelenie. Centrálné depozitáre a ich účastníci by mali mať povinnosť poskytovať súhrnnú klientsku segregáciu, ako aj individuálnu klientsku segregáciu, aby si klienti mohli zvoliť úroveň segregácie, o ktorej sa domnievajú, že sa hodí pre ich potreby.

Jedinú výnimku z tohto ustanovenia by mala predstavovať situácia, kedy z dôvodu iných požiadaviek verejnej politiky, predovšetkým vo vzťahu k účinnému a transparentnému výberu daní, majú centrálny depozitár a jeho účastníci povinnosť poskytovať individuálnu klientsku segregáciu v prípade občanov a obyvateľov členského štátu a právnických osôb usadených v členskom štáte, ak sa ku dňu nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia takáto individuálna klientska segregácia vyžaduje podľa vnútroštátneho práva tohto členského štátu, podľa ktorého sú cenné papiere vydané, a len v prípade občanov a obyvateľov tohto členského štátu a právnické osoby usadené v tomto členskom štáte. Centrálné depozitáre by mali zabezpečiť, aby sa tieto požiadavky uplatňovali oddelene na každý systém vyrovnaní transakcií s cennými papiermi, ktorý prevádzkujú. Bez toho, aby tým bolo dotknuté poskytovanie vedľajších služieb, centrálné depozitáre by nemali používať na vlastný účet cenné papiere, ktoré patria účastníkovi, pokiaľ to daný účastník výslovne neschváli, a nemali by ani inak používať na vlastný účet cenné papiere, ktoré im nepatria. Okrem toho by mali centrálné depozitáre od účastníkov požadovať, aby od svojich klientov získali vopred akýkoľvek potrebný súhlas.

- (43) V smernici 98/26/ES sa ustanovuje, že prevodné príkazy zadané do systémov vyrovnaní transakcií s cennými papiermi v súlade s pravidlami týchto systémov by mali byť právne vymáhateľné a záväzné pre tretie strany. Avšak vzhľadom na to, že smernica 98/26/ES neodkazuje konkrétne na centrálné depozitáre, ktoré prevádzkujú systémy vyrovnaní transakcií s cennými papiermi, v tomto nariadení by sa v záujme jasnosti malo od centrálného depozitára vyžadovať, aby vymedzili okamih alebo okamihy, v ktorých sú prevodné príkazy zadané do ich systémov a stávajú sa neodvolateľnými v súlade s pravidlami uvedenej smernice. Okrem toho s cieľom zvýšiť právnu istotu by centrálné depozitáre mali oznámiť svojim účastníkom okamih, v ktorom je prevod cenných papierov a peňažných prostriedkov v systémoch vyrovnaní transakcií s cennými papiermi právne vymáhateľný a záväzný pre tretie strany v súlade – podľa okolností – s vnútroštátnym právom. Centrálné depozitáre by mali zároveň prijať všetky primerané opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby prevody cenných papierov a peňažných prostriedkov boli právne vymáhateľné a záväzné pre tretie strany najneskôr na konci obchodného dňa ku dátumu skutočného vyrovnaní.
- (44) S cieľom zabrániť rizikám súvisiacim s vyrovnaním v dôsledku platobnej neschopnosti agenta vyrovnaní by centrálny depozitár mal vždy, keď je to vhodné a dostupné, vyrovnáť peňažné časti transakcií s cennými papiermi cez účty v centrálnej banke. Ak táto možnosť nie je vhodná a dostupná, centrálny depozitár by mal byť schopný uskutočniť vyrovnanie prostredníctvom účtov vedených v úverovej inštitúcii zriadenéj podľa podmienok stanovených v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ⁽¹⁾, a na ktoré sa vzťahuje osobitné povolo vacie konanie a prudenciálne požiadavky uvedené v hlave IV tohto nariadenia.
- (45) Bankové služby, ktoré sú vo vzťahu k vyrovnaníu vedľajšími a ktoré zahŕňajú úverové riziko a riziko likvidity, by mali poskytovať iba centrálné depozitáre alebo by sa mali zadávať externe len subjektom, ktorým bolo udelené povolenie na poskytovanie bankových služieb, ktoré sú vo vzťahu k činnostiam centrálného depozitára vedľajšie, ako je stanovené v tomto nariadení.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, ktorou sa mení smernica 2002/87/ES a zrušujú smernice 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (46) S cieľom zaistiť efektívny postup vyplývajúci z poskytovania tak služieb centrálnym depozitárom, ako aj bankových služieb v rámci tej istej skupiny podnikov, by požiadavky tohto nariadenia nemali brániť úverovým inštitúciám v tom, aby patrili do tej istej skupiny podnikov ako centrálny depozitár. Bolo by vhodné ustanoviť mechanizmy, v rámci ktorých sa centrálnym depozitárom cenných papierov môže povoliť poskytovať ich účastníkom a ostatným subjektom vedľajšie služby rovnakou právnickou osobou alebo samostatnou právnickou osobou, ktorá môže ale nemusí byť súčasťou rovnakej skupiny podnikov, ktoré v konečnom dôsledku kontroluje rovnaká materská spoločnosť. Keď iná úverová inštitúcia, než je centrálna banka, vystupuje ako agent vyrovnania, by táto úverová inštitúcia mala byť schopná poskytovať účastníkom centrálnemu depozitára služby uvedené v tomto nariadení, na ktoré sa vzťahuje povolenie, ale nemala by poskytovať iné bankové služby rovnakou právnickou osobou s cieľom obmedziť expozíciu systému vyrovnania voči rizikám vyplývajúcim zo zlyhania úverovej inštitúcie.
- (47) Vzhľadom na to, že smernica 2013/36/EÚ sa konkrétne nezaobera vnútrodennými úverovými rizikami a rizikami likvidity vyplývajúcimi z poskytovania bankových služieb, ktoré sú vedľajšie vo vzťahu k vyrovnaniu, na úverové inštitúcie a centrálny depozitár poskytujúce tieto služby by sa mali takisto vzťahovať osobitné rozšírené požiadavky na zmiernenie úverového rizika a rizika likvidity vrátane kapitálových požiadaviek založených na riziku, ktoré odrážajú relevantné riziká. Takéto rozšírené požiadavky na zmiernenie úverového rizika a rizika likvidity by sa mali riadiť celosvetovými normami pre infraštruktúry finančných trhov a zásadami pre Monitorovacie nástroje na vnútrodenné riadenie likvidity, ktoré v apríli 2013 uverejnil Bazilejský výbor pre bankový dohľad.
- (48) Na niektoré centrálny depozitár vykonávajúce činnosť aj ako úverové inštitúcie sa vzťahujú požiadavky na vlastné zdroje a podávanie správ týkajúce sa úverových inštitúcií a stanovené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 ⁽¹⁾ a v smernici 2013/36/EÚ. Vzhľadom na systémový význam takýchto centrálnych depozitárov je vhodné, aby sa uplatnili tie najprísnejšie požiadavky stanovené v právnych predpisoch Únie s cieľom predísť kumulatívne uplatňovaniu rôznych pravidiel Únie, napríklad v súvislosti s požiadavkami na podávanie správ o vlastných zdrojoch. Vo všetkých oblastiach, v ktorých sa zistí potenciálne riziko duplicitných požiadaviek, by mali Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo) zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 ⁽²⁾ (EBA) a ESMA vydať stanovisko k vhodnému uplatňovaniu aktov Únie v súlade s článkom 34 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 a nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.
- (49) Okrem požiadaviek na vlastné zdroje uvedených v nariadení (EÚ) č. 575/2013 a v smernici 2013/36/EÚ by sa na úverové inštitúcie a centrálny depozitár mali vzťahovať kapitálové požiadavky, ktoré odrážajú riziká, ako napríklad úverové riziko a riziko likvidity vyplývajúce z poskytovania vnútrodenných úverov, a to aj účastníkom systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi alebo iným používateľom služieb centrálnych depozitárov.
- (50) S cieľom zaistiť úplný súlad s osobitnými opatreniami zameranými na zmiernenie úverového rizika a rizika likvidity by príslušné orgány mali mať možnosť požadovať, aby centrálny depozitár určil viac ako jednu úverovú inštitúciu vždy, keď dokážu na základe dostupných dôkazov preukázať, že vystavenie jednej úverovej inštitúcie koncentrácii úverového rizika a rizika likvidity nie je plne zmiernené. Centrálny depozitár by tiež mali mať možnosť určiť viac ako jednu úverovú inštitúciu.
- (51) Dohľad nad dodržiavaním súladu určenými úverovými inštitúciami alebo centrálnymi depozitármi cenných papierov, ktorým bolo udelené povolenie na poskytovanie bankových služieb, ktoré sú vo vzťahu k vyrovnaniu vedľajšie, s požiadavkami uvedenými v nariadení (EÚ) č. 575/2013 a v smernici 2013/36/EÚ a príslušnými osobitnými prudenciálnymi požiadavkami uvedenými v tomto nariadení by sa mal zveriť príslušným orgánom uvedeným v nariadení (EÚ) č. 575/2013. Na účely zabezpečenia jednotného uplatňovania noriem v oblasti dohľadu je žiaduce, aby bankové služby centrálnemu depozitára, ktoré v dôsledku svojho rozsahu a povahy predstavujú významné riziko pre finančnú stabilitu Únie, boli pod priamym dohľadom ECB za podmienok stanovených v nariadení Rady (EÚ) č. 1024/2013 ⁽³⁾ týkajúcom sa politik súvisiacich s prudenciálnym dohľadom nad úverovými inštitúciami. Týmto nariadením by nemalo byť dotknuté nariadenie (EÚ) č. 1024/2013.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/78/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽³⁾ Nariadenie Rady (EÚ) č. 1024/2013 z 15. októbra 2013, ktorým sa Európska centrálna banka poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami (Ú. v. EÚ L 287, 29.10.2013, s. 63).

- (52) Úverové inštitúcie alebo centrálny depozitár, ktorým bolo udelené povolenie na poskytovanie bankových služieb vedľajších vo vzťahu k vyrovnaníu, by mali dodržiavať súlad s každým súčasným alebo budúcim právnym predpisom Únie uplatniteľným na úverové inštitúcie. Týmto nariadením by nemala byť dotknutá smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ ani žiaden budúci legislatívny akt týkajúci sa rámca pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií, investičných spoločností a iných finančných inštitúcií.
- (53) S cieľom zaistiť dostatočný stupeň bezpečnosti a nepretržitosti služieb poskytovaných centrálnymi depozitármi by sa na centrálnych depozitároch mali vzťahovať osobitné jednotné a priamo uplatniteľné prudenciálne a kapitálové požiadavky, ktoré zmierňujú ich právne, prevádzkové a investičné riziká.
- (54) Bezpečnosť dohôd o prepojení uzatvorených medzi centrálnym depozitárom by mala podliehať osobitným požiadavkám s cieľom umožniť prístup ich príslušných účastníkov do iných systémov vyrovnania transakcií s cennými papiermi. Poskytovanie vedľajších služieb bankového typu samostatnou právnickou osobou by nemalo brániť centrálnemu depozitárovi v tom, aby prijímal takéto služby, najmä keď sú účastníkmi systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi prevádzkovaného iným centrálnym depozitárom. Je obzvlášť dôležité, aby sa akékoľvek potenciálne riziká vyplývajúce z dohôd o prepojení, ako napr. úverové riziko, riziko likvidity, organizačné riziko alebo akékoľvek iné relevantné riziká pre centrálny depozitár, maximálne znižovali. V prípade interoperabilných prepojení je dôležité, aby prepojené systémy vyrovnania transakcií s cennými papiermi mali rovnaké okamihy zadávania prevodných príkazov do systému a neodvolateľnosť takýchto prevodných príkazov a aby používali rovnocenné pravidlá týkajúce sa okamihu ukončenia prevodov cenných papierov a peňažných prostriedkov. Na centrálnych depozitároch, ktoré používajú spoločnú infraštruktúru informačných technológií (IT) pre vyrovnanie, by sa mali uplatňovať rovnaké zásady.
- (55) S cieľom umožniť príslušným orgánom účinný dohľad nad činnosťou centrálnych depozitárov by sa na centrálnych depozitároch mali vzťahovať prísne požiadavky na vedenie evidencie. Centrálny depozitár by mali uchovávať minimálne desať rokov všetky záznamy a údaje o všetkých službách, ktoré môžu poskytovať, vrátane údajov o transakciách týkajúcich sa služieb správy zábezpeky, ktoré zahŕňajú spracovanie zmlúv o spätnom odkúpení alebo o požiadaní cenných papierov. Centrálny depozitár budú možno potrebovať, aby sa určil spoločný formát, v ktorom ich klienti poskytujú údaje o transakciách, aby sa umožnilo splnenie uvedenej požiadavky na vedenie záznamov v súlade so všetkými príslušnými regulačnými a vykonávacími technickými predpismi prijatými podľa tohto nariadenia.
- (56) V mnohých členských štátoch sa na základe vnútroštátnych právnych predpisov vyžaduje, aby emitenti vydávali určité druhy cenných papierov, najmä akcie, v rámci ich národných centrálnych depozitárov. S cieľom odstrániť túto prekážku bezproblémového fungovania trhu Únie po uzatvorení obchodu a umožniť emitentom zvoliť si najefektívnejší spôsob správy ich cenných papierov by emitenti mali mať právo zvoliť si akékoľvek centrálny depozitár usadeného v Únii pre evidenciu svojich cenných papierov a poskytovanie akýchkoľvek príslušných služieb centrálnych depozitárov. Keďže harmonizácia vnútroštátneho práva obchodných spoločností presahuje rozsah pôsobnosti tohto nariadenia, takéto vnútroštátne právo obchodných spoločností alebo podobné právo, podľa ktorých sú cenné papiere vydané, by sa mali uplatňovať aj naďalej, pričom by sa mali prijať opatrenia na zabezpečenie splnenia požiadaviek tohto vnútroštátneho práva obchodných spoločností a iných podobných právnych predpisov, ak sa uplatní právo výberu centrálny depozitár. Takéto vnútroštátne právo obchodných spoločností alebo podobné právo, podľa ktorých sa cenné papiere vydávajú, upravujú vzťah medzi ich emitentom a držiteľmi alebo akýmkoľvek tretími stranami, ako aj ich príslušné práva a povinnosti spojené s cennými papiermi, ako sú napríklad hlasovacie práva, dividendy a korporátne udalosti. Odmietnutie poskytnúť služby emitentovi by malo byť prípustné len na základe komplexného posúdenia rizík alebo k nemu môže dôjsť, ak centrálny depozitár neposkytuje žiadne emisné služby v súvislosti s cennými papiermi vydanými podľa práva obchodných spoločností alebo podobného práva príslušného členského štátu. Príslušné orgány by mali mať k dispozícii rýchle a vhodné opravné prostriedky na riešenie všetkých neodôvodnených odmietnutí centrálny depozitára poskytovať služby emitentom.
- (57) Vzhľadom na zvyšujúci sa podiel cezhranične držaných cenných papierov a cezhraničných prevodov cenných papierov podporený týmto nariadením je mimoriadne naliehavé a dôležité stanoviť v budúcich právnych predpisoch Únie týkajúcich sa práva v oblasti cenných papierov jasné pravidlá týkajúce sa rozhodného práva, pokiaľ ide o aspekty vlastníctva v súvislosti s cennými papiermi držanými na účtoch vedených centrálnymi depozitármi cenných papierov. Ide však o horizontálnu otázku, ktorá presahuje rozsah pôsobnosti tohto nariadenia a ktorá by sa mohla riešiť v budúcich legislatívnych aktoch Únie.
- (58) Európskym kódexom správania v oblasti zúčtovania a vyrovnania zo 7. novembra 2006 sa vytvoril dobrovoľný rámec s cieľom umožniť prístup medzi centrálnymi depozitármi a ďalšími trhovými infraštruktúrami. Sektor

činností po uzatvorení obchodu však zostáva roztrieštený pozdĺž národných hraníc, čo zbytočne predražuje cezhraničné obchody. Je potrebné stanoviť jednotné podmienky pre prepojenia medzi centrálnymi depozitármi a podmienky prístupu medzi centrálnymi depozitármi a ostatnými trhovými infraštruktúrami. S cieľom umožniť centrálnym depozitárom ponúknuť svojim účastníkom prístup na iné trhy by centrálni depozitári mali mať právo stať sa účastníkom iného centrálného depozitára alebo požiadať iného centrálného depozitára o vytvorenie špeciálnych funkcií pre získanie prístupu k nemu. Takýto prístup by sa mal poskytnúť za spravodlivých, primeraných a nediskriminačných podmienok a malo by byť možné odmietnuť ho, len ak ohrozuje plynulé a riadne fungovanie finančných trhov alebo spôsobuje systémové riziká. Príslušné orgány by mali mať k dispozícii rýchle a vhodné opravné prostriedky na riešenie všetkých neodôvodnených odmietnutí centrálnych depozitárov udeliť prístup inému centrálnemu depozitárovi. V prípade, že prepojenia centrálnych depozitárov predstavujú pre vyrovnanie významné riziká, mali by podliehať povoleniu a zvýšenému dohľadu relevantných príslušných orgánov.

- (59) Centrálni depozitári by mali mať prístup aj k údajom o transakciách od centrálnej protistrany alebo obchodného miesta a tieto trhovú infraštruktúru by mali mať prístup do systémov vyrovnania transakcií s cennými papiermi prevádzkovaných centrálnymi depozitármi. Takýto prístup sa môže odmietnuť, len ak ohrozuje plynulé a riadne fungovanie finančných trhov alebo spôsobuje systémové riziká, pričom žiadosť sa nemôže odmietnuť z dôvodu straty podielu na trhu.
- (60) Príslušné orgány by mali mať k dispozícii rýchle a vhodné opravné prostriedky na riešenie všetkých neodôvodnených odmietnutí centrálnych depozitárov alebo trhovú infraštruktúru poskytnúť prístup k ich službám. Týmto nariadením sa dopĺňajú ustanovenia o prístupe medzi obchodnými miestami, centrálnymi protistranami a centrálnymi depozitármi uvedené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a v nariadení (EÚ) č. 600/2014, ktoré sú potrebné na vytvorenie konkurenčného vnútorného trhu so službami po uzatvorení obchodu. ESMA a Komisia by mali naďalej pozorne monitorovať vývoj infraštruktúry po uzatvorení obchodu a Komisia by mala zasiahnuť v prípade potreby s cieľom zabrániť narušeniu hospodárskej súťaže na vnútornom trhu.
- (61) Spoločný prudenciálny a podnikateľský rámec vo finančnom sektore by sa mal opierať o silné režimy dohľadu a sankcionovania. Na tento účel by orgány dohľadu mali mať dostatočné právomoci konať a mali by mať možnosť opierať sa o odrádzajúce sankčné systémy, ktoré sa majú použiť proti akémukoľvek nezákonnému konaniu. Revízia existujúcich sankčných právomocí a ich praktického uplatňovania zameraná na podporu konvergencie sankcií v celom rade činností v oblasti dohľadu sa vykonala v oznámení Komisie z 8. decembra 2010 s názvom O posilňovaní sankčných režimov v odvetví finančných služieb.
- (62) Preto s cieľom zabezpečiť účinné dodržiavanie požiadaviek tohto nariadenia zo strany centrálnych depozitárov, úverových inštitúcií určených ako agenti vyrovnania, členov ich riadiacich orgánov a akýchkoľvek iných osôb, ktoré skutočne riadia ich činnosti, alebo akýchkoľvek iných osôb by príslušné orgány mali mať možnosť uplatňovať správne sankcie a iné opatrenia, ktoré sú účinné, primerané a odrádzajúce.
- (63) S cieľom dosiahnuť odrádzajúci účinok a jednotné uplatňovanie sankcií v členských štátoch by sa v tomto nariadení mal ustanoviť zoznam základných správnych sankcií a iných opatrení, ktoré musia mať príslušné orgány k dispozícii, ustanoviť právomoc ukladať tieto sankcie a iné opatrenia všetkým osobám, právnickým alebo fyzickým, zodpovedným za porušenie, ustanoviť zoznam základných kritérií pre určenie výšky a druhu týchto sankcií a iných opatrení a výšky správnych pokút. Pri správnych pokutách by sa mali zohľadniť faktory, ako sú akákoľvek zistená finančná výhoda vyplývajúca z porušenia, závažnosť a trvanie porušenia, všetky prirátajúce alebo poľahčujúce skutočnosti, potreba, aby správne pokuty mali odrádzajúci účinok, a prípadne by mali zohľadňovať poľahčujúce okolnosti ako spoluprácu s príslušným orgánom. Pri prijímaní a uverejňovaní sankcií by sa mali dodržiavať základné práva ustanovené v Charte základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), najmä právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života (článok 7), právo na ochranu osobných údajov (článok 8) a právo na účinný prostriedok nápravy a spravodlivý proces (článok 47).

- (64) S cieľom zistiť prípadné porušenia by sa mali zaviesť účinné mechanizmy na podporu nahlasovania možných alebo skutočných porušení tohto nariadenia príslušným orgánom. Tieto mechanizmy by mali zahŕňať dostatočné záruky pre osoby, ktoré nahlasujú možné alebo skutočné porušenia tohto nariadenia, a osoby obvinené z takýchto porušení. Mali by sa zaviesť vhodné postupy s cieľom dodržať právo obvinenej osoby na ochranu osobných údajov, právo na obhajobu a vypočutie pred prijatím konečného rozhodnutia dotýkajúceho sa danej osoby, ako aj právo požiadať o účinné prostriedky nápravy pred súdnym orgánom proti rozhodnutiu alebo opatreniu týkajúceho sa danej osoby.
- (65) Týmto nariadením by nemali byť dotknuté žiadne ustanovenia právnych predpisov členských štátov týkajúce sa trestnoprávných sankcií.
- (66) Smernicou Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 95/46/ES ⁽¹⁾ sa upravuje spracúvanie osobných údajov, ktoré sa vykonáva v členských štátoch podľa tohto nariadenia. Každá výmena alebo prenos osobných údajov zo strany príslušných orgánov členských štátov by sa mala uskutočniť v súlade s pravidlami prenosu osobných údajov ustanovenými v smernici 95/46/ES. Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽²⁾ sa upravuje spracúvanie osobných údajov, ktoré vykonáva ESMA podľa tohto nariadenia. Každá výmena alebo prenos osobných údajov zo strany ESMA by mala byť v súlade s pravidlami prenosu osobných údajov ustanovenými v nariadení (ES) č. 45/2001.
- (67) Toto nariadenie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané predovšetkým v charte, najmä právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života, právo na ochranu osobných údajov, právo na účinnú nápravu a spravodlivý proces, právo ne byť stíhaný alebo potrestaný dvakrát za ten istý trestný čin a slobodu podnikania a musí sa vykonávať v súlade s týmito právami a zásadami.
- (68) ESMA by mala zohrávať ústrednú úlohu pri uplatňovaní tohto nariadenia zabezpečením jednotného uplatňovania pravidiel Únie vnútroštátnymi príslušnými orgánmi a urovnávaním sporov medzi nimi.
- (69) Orgán ESMA by mal ďalej predkladať Komisii výročné správy, v ktorých sa posudzujú trendy a možné riziká na trhoch, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie. Tieto správy by mali obsahovať aspoň posúdenie efektívnosti vyrovnania, internalizovaného vyrovnania, cezhraničného poskytovania služieb, dôvody odmietnutia práva na prístup a všetky ďalšie závažné prekážky pre hospodársku súťaž týkajúce sa finančných služieb po uzatvorení obchodu vrátane všetkých prekážok vyplývajúcich z nevhodného uplatnenia licenčných dohôd, primeranosti sankcií za zlyhanie vyrovnania, predovšetkým potreby dodatočnej flexibility v súvislosti so sankciami za zlyhanie vyrovnania týkajúce sa nelikvidných finančných nástrojov, uplatňovania pravidiel členských štátov o občiansko-právnej zodpovednosti na straty, ktoré možno pripísať centrálnym depozitárom cenných papierov, podmienok týkajúcich sa poskytovania vedľajších služieb bankovej povahy, požiadavky týkajúce sa ochrany cenných papierov účastníkov a ich klientov a režimov sankcionovania a v prípade potreby môžu tiež obsahovať odporúčania preventívnych alebo nápravných opatrení. ESMA by mala zároveň vykonávať partnerské preskúmanie činností príslušných orgánov podľa tohto nariadenia v primeranom časovom rámci a v súlade s nariadením (EÚ) č. 1095/2010. Vzhľadom na systémový význam centrálnych depozitárov a skutočnosť, že regulácia na úrovni Únie sa na ne vzťahuje po prvýkrát, je vhodné požadovať, aby sa spočiatku tieto partnerské preskúmania vykonávali každý tretí rok, aspoň pokiaľ ide o dohľad nad centrálnymi depozitármi, ktoré využívajú slobodu poskytovať služby alebo sa zúčastňujú na interoperabilnom spojení.
- (70) Je efektívne a vhodné poveriť ESMA ako subjekt s vysoko odbornými znalosťami týkajúcimi sa cenných papierov a trhov s cennými papiermi, aby vypracoval návrhy regulačných a vykonávacích technických predpisov, ktoré neobsahujú politické rozhodnutia a ktoré sa predložia Komisii. Ak je to ustanovené, ESMA by mala takisto úzko spolupracovať s členmi ESCB a EBA.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (71) Komisii by sa mala v súlade s článkom 290 ZFEÚ a článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 a nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 udeliť právomoc prijímať regulačné technické predpisy v súvislosti s podrobnými prvkami opatrení týkajúcimi sa disciplíny pri vyrovnaní; podávaním správ o internalizovanom vyrovnaní; informáciami a ďalšími prvkami, ktoré majú centrálné depozitáre uviesť vo svojej žiadosti o povolenie; s podmienkami, za ktorých príslušné orgány centrálnych depozitárov môžu schváliť ich kapitálovú účasť v niektorých právnych subjektoch; s informáciami, ktoré si navzájom poskytujú rôzne orgány pri vykonávaní dohľadu nad centrálnymi depozitármi; s informáciami, ktoré žiadajúci centrálny depozitár poskytne ESMA vo svojej žiadosti o uznanie; s prvkami dohôd o správe a riadení pre centrálny depozitár; s podrobnými údajmi o záznamoch, ktoré majú viesť centrálny depozitár; s rizikami, ktoré majú zobrať do úvahy centrálny depozitár pri vykonávaní komplexného posúdenia rizík a príslušné orgány pri posudzovaní dôvodov odmietnutia žiadostí o prístup; s prvkami postupu pre poskytnutie prístupu účastníkov a emitentov k centrálnemu depozitárovi, prístupu medzi centrálnymi depozitármi a medzi centrálnymi depozitármi a inými trhovými infraštruktúrami; s podrobnými údajmi o opatreniach, ktoré majú prijímať centrálny depozitár, aby sa zachovala integrita emisie; so znížením operačných a investičných rizík a rizík vyplývajúcich z prepojení centrálnych depozitárov; s podrobnými údajmi o kapitálových požiadavkách na centrálny depozitár; s podrobnými údajmi o žiadosti o povolenie poskytovať vedľajšie služby bankového typu, s kapitálovými požiadavkami a s prudenciálnymi požiadavkami týkajúcimi sa úverového rizika a rizika likvidity pre centrálny depozitár a určené úverové inštitúcie, ktoré majú povolenie poskytovať vedľajšie služby bankového typu.
- (72) Komisii by sa mala udeliť právomoc prijímať vykonávacie technické predpisy prostredníctvom vykonávacích aktov v súlade s článkom 291 ZFEÚ a v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 v súvislosti so štandardnými formulármi a vzormi pre podávanie správ o internalizovanom vyrovnaní; so žiadosťou o povolenie zo strany centrálnych depozitárov; s poskytovaním informácií medzi rozličnými príslušnými orgánmi na účely dohľadu nad centrálnymi depozitármi; s príslušnými dohodami o spolupráci medzi orgánmi domovských a hostiteľských členských štátov; s formátmi záznamov, ktoré majú uchovávať centrálny depozitár; s postupmi v prípadoch, keď je účastníkovi alebo emitentovi odmietnutý prístup do centrálného depozitára, keď si centrálny depozitár navzájom odmietnu prístup alebo je odmietnutý prístup medzi centrálnymi depozitármi a inými trhovými infraštruktúrami; s konzultáciami s rôznymi orgánmi pred udelením povolenia agentovi vyrovnania.
- (73) Na dosiahnutie cieľov stanovených v tomto nariadení by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ, pokiaľ ide o konkrétne podrobné údaje týkajúce sa niektorých vymedzení pojmov; parametrov výpočtu výšky peňažných sankcií pre účastníkov, ktorí spôsobili zlyhanie vyrovnania, kritériá, podľa ktorých by sa činnosť centrálnych depozitárov v hostiteľskom členskom štáte mala považovať za činnosť zásadného významu pre daný členský štát. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov. Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť, aby sa príslušné dokumenty súčasne, vo vhodnom čase a vhodným spôsobom postúpili Európskemu parlamentu a Rade.
- (74) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto nariadenia by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci prijímať rozhodnutia o posúdení pravidiel tretích krajín na účely uznania centrálného depozitára tretej krajiny. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011⁽¹⁾.
- (75) Pri posudzovaní príslušných pravidiel tretích krajín by sa mal uplatniť proporcionálny prístup, ktorý je zameraný na to, či sa nimi dosiahne výsledok a či existuje súlad s uplatniteľnými pravidlami Únie a prípadne príslušnými medzinárodnými normami. Ak neexistujú oblasti s podstatnými rozdielmi, ktoré by mali predvídateľné škodlivé účinky na trhy Únie, môže sa poskytnúť aj podmienené alebo dočasné uznanie.
- (76) Keďže ciele tohto nariadenia, a to stanovenie jednotných požiadaviek na vyrovnanie, ako aj na centrálny depozitár, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodov ich rozsahu opatrení ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie nepresahuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (77) Je potrebné zmeniť smernicu 98/26/ES s cieľom zosúladiť ju so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2010/78/EÚ⁽¹⁾, čím sa určené systémy vyrovnania transakcií s cennými papiermi už viac nenahlasujú Komisii, ale ESMA.
- (78) Vzhľadom na to, že týmto nariadením sa na úrovni Únie harmonizujú opatrenia na predchádzanie a riešenie zlyhania vyrovnania a že toto nariadenie má širší rozsah uplatňovania takýchto opatrení ako nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 236/2012⁽²⁾, je nevyhnutné zrušiť článok 15 uvedeného nariadenia.
- (79) Centrálné depozitáre by mali byť vyňaté z uplatňovania smernice 2014/65/EÚ a nariadenia (EÚ) č. 600/2014, ak poskytujú služby, ktoré sú výslovne uvedené v tomto nariadení. S cieľom zabezpečiť, aby sa na všetky subjekty, ktoré poskytujú investičné služby a vykonávajú investičné činnosti, vzťahovala smernica 2014/65/EÚ a nariadenie (EÚ) č. 600/2014, a zabrániť narušeniu hospodárskej súťaže medzi rôznymi typmi poskytovateľov takýchto služieb je však nevyhnutné, aby sa na centrálné depozitáre, ktoré poskytujú investičné služby a vykonávajú investičné činnosti v rámci svojich vedľajších služieb, vzťahovali požiadavky smernice 2014/65/EÚ a nariadenia (EÚ) č. 600/2014.
- (80) Uplatňovanie požiadaviek na povolenie a uznanie uvedených v tomto nariadení by sa malo odložiť s cieľom poskytnúť centrálnym depozitárom usadeným v Únii alebo v tretích krajinách dostatok času požiadať o povolenie a uznanie ich činností uvedených v tomto nariadení. Kým sa na základe tohto nariadenia neprijme rozhodnutie o povolení alebo uznaní centrálnych depozitárov a ich činností, vrátane prepojení centrálnych depozitárov, naďalej by sa mali uplatňovať vnútroštátne predpisy o udeľovaní povolenia a uznávaní centrálnych depozitárov.
- (81) Je takisto potrebné odložiť uplatňovanie požiadaviek týkajúcich sa disciplíny pri vyrovnávaní a požiadaviek týkajúcich sa povinnosti podávania správ internalizátorov vyrovnania, až kým sa neprijmú všetky potrebné vykonávacie alebo delegované akty, ktoré bližšie určia takéto požiadavky, a požiadaviek na evidenciu niektorých prevoditeľných cenných papierov v zaknihovanej podobe a povinnosti uskutočniť vyrovnanie v systémoch vyrovnania transakcií s cennými papiermi najneskôr na druhý pracovný deň po vykonaní obchodu s cieľom poskytnúť účastníkom trhu, ktorí majú cenné papiere v listinnej podobe alebo ktorí používajú dlhšie lehoty na vyrovnanie, dostatok času na dosiahnutie súladu s týmito požiadavkami,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

HLAVA I

PREDMET ÚPRAVY, ROZSAH PÔSOBNOSTI A VYMEDZENIE POJMOV

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

1. Týmto nariadením sa ustanovujú jednotné požiadavky na vyrovnanie transakcií s finančnými nástrojmi v Únii a pravidlá týkajúce sa organizácie a konania centrálnych depozitárov cenných papierov (ďalej len „centrálny depozitár“) s cieľom podporiť bezpečné, efektívne a plynulé vyrovnanie.
2. Toto nariadenie sa uplatňuje na vyrovnanie transakcií so všetkými finančnými nástrojmi a na činnosti centrálného depozitára, pokiaľ sa v tomto nariadení neuvádza inak.
3. Týmto nariadením nie sú dotknuté ustanovenia práva Únie týkajúce sa osobitných finančných nástrojov, najmä smernice 2003/87/ES.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/78/EÚ z 24. novembra 2010, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 98/26/ES, 2002/87/ES, 2003/6/ES, 2003/41/ES, 2003/71/ES, 2004/39/ES, 2004/109/ES, 2005/60/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES a 2009/65/ES v súvislosti s právomocami Európskeho orgánu dohľadu (Európskeho orgánu pre bankovníctvo), Európskeho orgánu dohľadu (Európskeho orgánu pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov) a Európskeho orgánu dohľadu (Európskeho orgánu pre cenné papiere a trhy) (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 120).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 236/2012 zo 14. marca 2012 o predaji nakrátko a určitých aspektoch swapov na úverové zlyhanie (Ú. v. EÚ L 86, 24.3.2012, s. 1).

4. Články 10 až 20, 22 až 24 a článok 27, článok 28 ods. 6, článok 30 ods. 4 a články 46 a 47, ako aj ustanovenia hlavy IV a požiadavky na podávanie správ príslušným orgánom alebo relevantným orgánom alebo na plnenie ich príkazov podľa tohto nariadenia sa neuplatňujú na členov ESCB, ostatné vnútroštátne orgány členských štátov, ktoré vykonávajú podobné funkcie, ani na iné verejné orgány poverené riadením verejného dlhu alebo zasahujúce do riadenia verejného dlhu v Únii v súvislosti s ktorýmkoľvek centrálnym depozitárom, ktorý uvedené orgány priamo riadia pod vedením toho istého riadiaceho orgánu, ktorý má prístup k finančným prostriedkom týchto orgánov a ktorý nie je samostatným subjektom.

Článok 2

Vymedzenia pojmov

1. Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:
 1. „centrálny depozitár cenných papierov“ alebo „centrálny depozitár“ je právnická osoba, ktorá prevádzkuje systém vyrovnania transakcií s cennými papiermi uvedený v oddiele A bode 3 prílohy a poskytuje aspoň jednu ďalšiu hlavnú službu uvedenú v oddiele A prílohy;
 2. „centrálny depozitár tretej krajiny“ je každá právnická osoba usadená v tretej krajine, ktorá poskytuje službu podobnú hlavnej službe uvedenej v oddiele A bode 3 prílohy a vykonáva aspoň jednu ďalšiu hlavnú službu uvedenú v oddiele A prílohy;
 3. „imobilizácia“ je úkon spočívajúci v sústredení umiestnenia listinných cenných papierov v centrálnom depozitárovi spôsobom, ktorý umožňuje vykonať následné prevody účtovným zápisom;
 4. „dematerializovaná podoba“ znamená skutočnosť, že finančné nástroje existujú iba ako účtovné zápisy;
 5. „prijímajúci centrálny depozitár“ je centrálny depozitár, ktorý prijíma žiadosť iného centrálného depozitára o prístup k jeho službám prostredníctvom prepojenia centrálnych depozitárov;
 6. „žiadajúci centrálny depozitár“ je centrálny depozitár, ktorý žiada o prístup k službám iného centrálného depozitára prostredníctvom prepojenia centrálnych depozitárov;
 7. „vyrovnanie“ je dokončenie transakcie s cennými papiermi, bez ohľadu na to, kde bola uzatvorená, s cieľom splniť záväzky strán tejto transakcie prostredníctvom prevodu peňažných prostriedkov alebo cenných papierov alebo peňažných prostriedkov aj cenných papierov;
 8. „finančné nástroje“ alebo „cenné papiere“ sú finančné nástroje vymedzené v článku 4 ods. 1 bode 15 smernice 2014/65/EÚ;
 9. „prevodný príkaz“ je prevodný príkaz vymedzený v článku 2 písm. i) druhej zarážke smernice 98/26/ES;
 10. „systém vyrovnania transakcií s cennými papiermi“ je systém podľa článku 2 písm. a) prvej, druhej a tretej zarážky smernice 98/26/ES, ktorý nie je prevádzkovaný centrálnou protistranou a ktorého činnosť pozostáva z vykonávania prevodných príkazov;
 11. „internalizátor vyrovnania“ je každá inštitúcia vrátane inštitúcie, ktorej bolo udelené povolenie v súlade so smernicou 2013/36/EÚ alebo smernicou 2014/65/EÚ, ktorá vykonáva prevodné príkazy v mene klientov alebo na vlastný účet inak ako prostredníctvom systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi;
 12. „určený dátum vyrovnania“ je dátum, ktorý sa zadá do systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi ako dátum vyrovnania a v súvislosti s ktorým sa zmluvné strany transakcie s cennými papiermi dohodli, že sa k nemu vykoná vyrovanie;
 13. „lehota na vyrovanie“ je časový úsek medzi dátumom obchodu a určeným dátumom vyrovnania;
 14. „pracovný deň“ je pracovný deň vymedzený v článku 2 písm. n) smernice 98/26/ES;

15. „zlyhanie vyrovnaní“ znamená, že k určenému dátumu vyrovnaní nedôjde k vyrovnaní alebo dôjde k čiastočnému vyrovnaní transakcie s cennými papiermi z dôvodu nedostatku cenných papierov alebo peňažných prostriedkov a bez ohľadu na súvisiacu príčinu;
16. „centrálne protistrana“ je centrálna protistrana vymedzená v článku 2 bode l nariadenia (EÚ) č. 648/2012;
17. „príslušný orgán“ je orgán určený každým členským štátom v súlade s článkom 11, pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak;
18. „relevantný orgán“ je každý orgán uvedený v článku 12;
19. „účastník“ je akýkoľvek účastník systému vyrovnaní transakcií s cennými papiermi vymedzený v článku 2 písm. f) smernice 98/26/ES;
20. „účasť“ je účasť v zmysle článku 2 bode 2 prvej vety smernice 2013/34/EÚ, alebo priame či nepriame vlastníctvo najmenej 20 % hlasovacích práv alebo základného imania podniku;
21. „kontrola“ je vzťah medzi dvomi podnikmi opísaný v článku 22 smernice 2013/34/EÚ;
22. „dcérska spoločnosť“ je dcérsky podnik v zmysle článku 2 ods. 10 a článku 22 smernice 2013/34/EÚ;
23. „domovský členský štát“ je členský štát, v ktorom je centrálny depozitár usadený;
24. „hostiteľský členský štát“ je iný členský štát ako domovský členský štát, v ktorom má centrálny depozitár pobočku alebo v ňom poskytuje služby centrálnemu depozitáru cenných papierov;
25. „pobočka“ je miesto podnikania, ktoré je iné ako ústredie, pričom je súčasťou centrálnemu depozitáru, nemá právnu subjektivitu a poskytuje služby centrálnemu depozitáru cenných papierov, na ktoré bolo centrálnemu depozitárovi udelené povolenie;
26. „zlyhanie účastníka“ je situácia, keď sa proti účastníkovi začalo konkurzné konanie vymedzené v článku 2 písm. j) smernice 98/26/ES;
27. „dodanie proti zaplateniu“ je mechanizmus vyrovnaní transakcií s cennými papiermi, ktorý spája prevod cenných papierov s prevodom peňažných prostriedkov tak, že dodanie cenných papierov sa uskutoční len v prípade, že sa vykoná zodpovedajúci prevod peňažných prostriedkov a naopak;
28. „účet cenných papierov“ je účet, na ktorý sa môžu cenné papiere pripísať alebo z ktorého sa môžu odpísať;
29. „prepojenie centrálnych depozitárov“ je dojednanie medzi centrálnymi depozitármi cenných papierov, na základe ktorého sa jeden centrálny depozitár stáva účastníkom systému vyrovnaní transakcií s cennými papiermi iného centrálnemu depozitáru s cieľom uľahčiť prevod cenných papierov od účastníkov druhého uvedeného centrálnemu depozitáru v prospech účastníkov prvého uvedeného centrálnemu depozitáru, alebo dojednanie na základe ktorého má centrálny depozitár nepriamy prístup do iného centrálnemu depozitáru prostredníctvom sprostredkovateľa. Prepojenia centrálnych depozitárov zahŕňajú štandardné prepojenia, prispôbené prepojenia, nepriame prepojenia a interoperabilné prepojenia;
30. „štandardné prepojenie“ je prepojenie centrálnych depozitárov, v rámci ktorého sa centrálny depozitár stáva účastníkom systému vyrovnaní transakcií s cennými papiermi druhého centrálnemu depozitáru za rovnakých podmienok, aké sa uplatňujú na akéhokoľvek iného účastníka systému vyrovnaní transakcií s cennými papiermi, ktorý prevádzkuje tento druhý centrálny depozitár;

31. „prispôsobené prepojenie“ je prepojenie centrálnych depozitárov, v rámci ktorého sa centrálnemu depozitáru cenných papierov, ktorý sa stáva účastníkom systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi druhého centrálného depozitára, poskytujú dodatočné osobitné služby k službám, ktoré tento druhý centrálny depozitár obvykle poskytuje účastníkom systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi;
32. „nepriame prepojenie“ je dojednanie medzi centrálnymi depozitármi a treťou stranou, ktorá nie je centrálny depozitár a ktorá je účastníkom systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi iného centrálného depozitára. Takéto prepojenie zriadi centrálny depozitár s cieľom uľahčiť prevod cenných papierov v prospech svojich účastníkov od účastníkov iného centrálného depozitára;
33. „interoperabilné prepojenie“ je prepojenie centrálnych depozitárov, v rámci ktorého sa centrálny depozitár cenných papierov dohodnú na zavedení spoločných technických riešení na vyrovnanie transakcií v systémoch vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktoré prevádzkujú;
34. „medzinárodné otvorené postupy a normy komunikácie“ sú medzinárodne akceptované normy pre postupy komunikácie, ako sú napríklad štandardizované formáty na zasielanie správ a zobrazovanie údajov, ktoré sú dostupné na spravodlivom, otvorenom a nediskriminačnom základe pre každú zainteresovanú stranu;
35. „prevoditeľné cenné papiere“ sú prevoditeľné cenné papiere vymedzené v článku 4 ods. 1 bode 44 smernice 2014/65/EÚ;
36. „akcie“ sú cenné papiere vymedzené v článku 4 ods. 1 bode 44 písm. a) smernice 2014/65/EÚ;
37. „nástroje peňažného trhu“ sú nástroje peňažného trhu vymedzené v článku 4 ods. 1 bode 17 smernice 2014/65/EÚ;
38. „podieľ v podnikoch kolektívneho investovania“ sú podieľ v podnikoch kolektívneho investovania vymedzené v oddiele C bode 3 prílohy I k smernici 2014/65/EÚ;
39. „emisné kvóty“ sú emisné kvóty uvedené v oddiele C bode 11 prílohy I k smernici 2014/65/EÚ, s výnimkou derivátov emisných kvót;
40. „regulovaný trh“ je regulovaný trh vymedzený v článku 4 ods. 1 bode 21 smernice 2014/65/EÚ;
41. „multilaterálny obchodný systém“ alebo „MTF“ je multilaterálny obchodný systém vymedzený v článku 4 ods. 1 bode 22 smernice 2014/65/EÚ;
42. „obchodné miesto“ je obchodné miesto v zmysle článku 4 ods. 1 bode 24 smernice (EÚ) č. 2014/65/EÚ;
43. „agent vyrovnania“ je zúčtovací agent vymedzený v článku 2 písm. d) smernice 98/26/ES;
44. „rastový trh MSP“ je rastový trh MSP v zmysle článku 4 ods. 1 bode 12 smernice 2014/65/EÚ;
45. „riadiaci orgán“ je orgán – alebo orgány – centrálného depozitára ustanovený v súlade s vnútroštátnym právom, ktorý je oprávnený stanovovať stratégiu, ciele a celkové smerovanie centrálného depozitára a ktorý vykonáva dohľad nad rozhodovaním manažmentu a monitoruje ho a zahŕňa osoby, ktoré skutočne riadia činnosť centrálného depozitára.

Ak riadiaci orgán pozostáva v súlade s vnútroštátnym právom z rôznych orgánov s osobitnými funkciami, požiadavky uvedené v tomto nariadení sa uplatňujú len na členov riadiaceho orgánu, ktorým uplatniteľné vnútroštátne právo priraduje príslušnú zodpovednosť;

46. „vrcholový manažment“ tvoria tie fyzické osoby, ktoré v rámci centrálného depozitára vykonávajú výkonné funkcie a ktoré sú zodpovedné a zodpovedajúce sa riadiacemu orgánu za každodenné riadenie tohto centrálného depozitára.

2. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 67 prijímať delegované akty týkajúce sa opatrení s cieľom bližšie špecifikovať vedľajšie služby nebankového typu uvedené v oddiele B bodoch 1 až 4 prílohy a vedľajšie služby bankového typu uvedené v oddiele C prílohy.

HLAVA II

VYROVNANIE TRANSAKCIÍ S CENNÝMI PAPIERMI

KAPITOLA I

Zaknihovaná podoba

Článok 3

Zaknihovaná podoba

1. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 2, každý emitent usadený v Únii, ktorý emituje alebo emitoval prevoditeľné cenné papiere, ktoré sú prijaté na obchodovanie alebo obchodované na obchodných miestach, zabezpečí, aby takéto cenné papiere mali zaknihovanú podobu vo forme imobilizácie alebo následne po priamej emisii v dematerializovanej podobe.

2. Keď sa uskutoční transakcia s prevoditeľnými cennými papiermi na obchodnom mieste, príslušné cenné papiere sa zaevidujú v zaknihovanej podobe v centrálnom depozitárovi k určenému dátumu vyrovnania alebo pred týmto dátumom, ak ešte takto zaevidované neboli.

Keď sa prevoditeľné cenné papiere prevedú na základe dohody o finančnej záruke, ako sa vymedzuje v článku 2 ods. 1 písm. a) smernice 2002/47/ES, tieto cenné papiere sa zaevidujú v zaknihovanej podobe v centrálnom depozitárovi pred určeným dátumom vyrovnania, ak ešte takto zaevidované neboli.

Článok 4

Presadzovanie

1. Orgány členského štátu, v ktorom je usadený emitent, ktorý emituje cenné papiere, zabezpečia uplatňovanie článku 3 ods. 1.

2. Orgány príslušné na dohľad nad obchodnými miestami vrátane príslušných orgánov určených v súlade s článkom 21 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/71/ES⁽¹⁾ zabezpečia, aby sa uplatňoval článok 3 ods. 2 prvý pododsek tohto nariadenia, keď sa s cennými papiermi uvedenými v článku 3 ods. 1 obchoduje na obchodných miestach.

3. Orgány členských štátov zodpovedné za uplatňovanie smernice 2002/47/ES zabezpečia uplatňovanie článku 3 ods. 2 druhý pododsek tohto nariadenia, keď sa cenné papiere uvedené v článku 3 ods. 1 tohto nariadenia prevádzajú na základe dohody o finančnej záruke, ako sa vymedzuje v článku 2 ods. 1 písm. a) smernice 2002/47/ES.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/71/ES zo 4. novembra 2003 o prospekte, ktorý sa zverejňuje pri verejnej ponuke cenných papierov alebo ich prijatí na obchodovanie, a o zmene a doplnení smernice 2001/34/ES (Ú. v. EÚ L 345, 31.12.2003, s. 64).

KAPITOLA II

Lehoty na vyrovnanie

Článok 5

Určené dátumy vyrovnania

1. Každý účastník systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktorý na vlastný účet alebo v mene tretej strany vyrovnáva v tomto systéme transakcie s prevoditeľnými cennými papiermi, nástrojmi peňažného trhu, podielmi v podnikoch kolektívneho investovania a emisnými kvótami, vyrovnáva takéto transakcie k určenému dátumu vyrovnania.
2. Pokiaľ ide o transakcie s prevoditeľnými cennými papiermi uvedenými v odseku 1, ktoré sa vykonávajú na obchodných miestach, určeným dátumom vyrovnania je najneskôr druhý pracovný deň po uskutočnení obchodu. Táto požiadavka sa neuplatňuje na transakcie, ktoré sa síce dohodnú súkromne, ale vykonajú sa na obchodných miestach, ani na transakcie, ktoré sa vykonajú obojstranne, ale oznamujú sa obchodnému miestu, ani na prvú transakciu v prípade, že príslušné prevoditeľné cenné papiere podliehajú prvotnej evidencii v zaknihovanej podobe podľa článku 3 ods. 2.
3. Príslušné orgány zabezpečia uplatňovanie odseku 1.

Orgány príslušné na dohľad nad obchodnými miestami obchodovania zabezpečia uplatňovanie odseku 2.

KAPITOLA III

Disciplína pri vyrovnaní

Článok 6

Opatrenia na predchádzanie zlyhaniu vyrovnania

1. Obchodné miesta zavedú postupy, ktoré umožňujú potvrdenie príslušných podrobných údajov o transakciách s finančnými nástrojmi uvedenými v článku 5 ods. 1 v deň, keď bola transakcia vykonaná.
2. Bez ohľadu na požiadavku stanovenú v odseku 1, investičné spoločnosti, ktorým bolo udelené povolenie podľa článku 5 smernice 2014/65/EÚ, podľa potreby zavedú opatrenia na obmedzenie počtu zlyhaní vyrovnania.

Takéto opatrenia pozostávajú minimálne z mechanizmov medzi investičnou spoločnosťou a jej profesionálnymi klientmi uvedených v prílohe II k smernici 2014/65/EÚ na zabezpečenie rýchleho oznamovania priradenia cenných papierov k transakcii, potvrdenia tohto priradenia a potvrdenia akceptovania alebo odmietnutia podmienok v dostatočnom časovom predstihu pred určeným dátumom vyrovnania.

ESMA v úzkej spolupráci s členmi ESCB vydá usmernenia v súlade s článkom 16 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 týkajúce sa štandardizovaných postupov a protokolov zasielania správ, ktoré sa majú použiť na splnenie požiadaviek uvedených v druhom pododseku tohto odseku.

3. Centrálny depozitár pre každý systém vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktorý prevádzkuje, zavedie postupy, ktoré uľahčia vyrovnanie transakcií s finančnými nástrojmi uvedenými v článku 5 ods. 1 k určenému dátumu vyrovnania pri minimálnom vystavení jeho účastníkov riziku protistrany a riziku likvidity a nízkej miere zlyhania vyrovnania. Podporuje včasné vyrovnanie k určenému dátumu vyrovnania prostredníctvom vhodných mechanizmov.
4. Centrálny depozitár pre každý systém vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktorý prevádzkuje, zavedie opatrenia na podporu a stimuláciu včasného vyrovnania transakcií jeho účastníkmi. Centrálny depozitár od účastníkov vyžaduje, aby svoje transakcie vyrovnali k určenému dátumu vyrovnania.

5. ESMA vypracuje v úzkej spolupráci s členmi ESCB návrh regulačných technických predpisov s cieľom spresniť opatrenia, ktoré majú investičné spoločnosti prijať podľa prvého pododseku odseku 2, údaje o postupoch, ktoré uľahčia vyrovnanie uvedené v odseku 3 a údaje o opatreniach na podporu a stimuláciu včasného vyrovnania transakcií uvedených v odseku 4.

ESMA predloží tento návrh regulačných technických predpisov Komisii do 18. júna 2015.

Na Komisiu sa v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 deleguje právomoc prijímať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

Článok 7

Opatrenia na riešenie zlyhania vyrovnania

1. Centrálny depozitár pre každý systém vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktorý prevádzkuje, zavedie systém, ktorý monitoruje zlyhania vyrovnaní transakcií s finančnými nástrojmi uvedenými v článku 5 ods. 1. Príslušnému orgánu a relevantným orgánom predkladá pravidelné správy o počte a podrobnostiach zlyhaní vyrovnaní a všetky ostatné relevantné informácie vrátane opatrení, ktoré centrálny depozitár a ich účastníci plánujú na zlepšenie efektívnosti vyrovnania. Tieto správy centrálny depozitár každoročne zverejňujú v súhrnnej a anonymnej forme. Príslušné orgány zdieľajú s ESMA všetky príslušné informácie o zlyhaniach vyrovnaní.

2. Centrálny depozitár pre každý systém vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktorý prevádzkuje, zavedie postupy uľahčujúce vyrovnanie transakcií s finančnými nástrojmi uvedenými v článku 5 ods. 1, ktoré nie sú vyrovnané k určenému dátumu vyrovnania. V týchto postupoch sa stanovuje sankčný mechanizmus, ktorý bude pôsobiť ako účinný odrádzajúci prostriedok pre účastníkov, ktorí spôsobili zlyhanie vyrovnania.

Centrálny depozitár pred zavedením postupov uvedených v prvom pododseku uskutoční konzultácie s príslušnými obchodnými miestami a centrálnymi protistranami, pre ktoré poskytuje služby vyrovnania.

Sankčné mechanizmy uvedené v prvom pododseku zahŕňajú peňažné sankcie pre účastníkov, ktorí spôsobujú zlyhanie vyrovnania (neplniaci účastníci). Peňažné sankcie sa vypočítavajú denne za každý pracovný deň, v ktorom ostala transakcia nevyrovaná po jej určenom dátume vyrovnania, až do konca postupu na odkup (buy-in) uvedenej v odseku 3, ale nie dlhšie ako ku dátumu skutočného vyrovnania. Peňažné sankcie nemôžu predstavovať zdroj príjmov centrálného depozitára.

3. Bez toho, aby boli dotknuté peňažné sankcie uvedené v odseku 2 a právo na obojstranné zrušenie transakcie, pokiaľ neplniaci účastník nedodá finančné nástroje uvedené v článku 5 ods. 1 prijímajúcemu účastníkovi do 4 pracovných dní od určeného dátumu vyrovnania („predĺžená lehota“), iniciuje sa postup odkupu, na základe ktorého sú tieto nástroje k dispozícii na vyrovnanie a sú dodané prijímajúcemu účastníkovi v primeranej lehote.

Ak sa transakcia týka finančného nástroja obchodovaného na rastovom trhu MSP, predĺžená lehota je 15 dní, pokiaľ sa rastový trh MSP nerozhodne uplatniť kratšiu lehotu.

4. Uplatňujú sa tieto výnimky z požiadaviek uvedených v odseku 3:

a) na základe druhu aktíva a likvidity príslušných finančných nástrojov sa môže predĺžená lehota predĺžiť zo štyroch pracovných dní maximálne až na sedem pracovných dní, ak by kratšia predĺžená lehota ovplyvnila plynulú a riadne fungovanie dotknutých finančných trhov;

b) odkup uvedený v odseku 3 sa v prípade operácií pozostávajúcich z viacerých transakcií vrátane zmlúv o spätnom odkúpení alebo o požičiavaní cenných papierov neuplatňuje, ak je časový rámec týchto operácií dostatočne krátky nato, aby bol odkup účinný.

5. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 7, výnimky uvedené v odseku 4 sa neuplatňujú vo vzťahu k transakciám týkajúcim sa akcií, ak tieto transakcie zúčtováva centrálna protistrana.

6. Bez toho, aby bol dotknutý mechanizmus peňažných sankcií uvedený v odseku 2, ak je cena akcií dohodnutá v čase obchodu vyššia ako cena zaplatená za vykonanie odkupu, príslušný rozdiel vyplatí neplniaci účastník prijímajúcemu účastníkovi najneskôr v druhý pracovný deň potom, čo finančné nástroje boli dodané na základe odkupu.

7. Ak sa odkup nepodarí alebo nie je možný, prijímajúci účastník si môže zvoliť medzi vyplatením náhrady v hotovosti alebo odložením vykonania odkupu na vhodný neskorší dátum (ďalej len „lehota odkladu“). Ak sa príslušné finančné nástroje nedodajú prijímajúcemu účastníkovi ku koncu lehoty odkladu, vyplatí sa náhrada v hotovosti.

Náhrada v hotovosti sa vyplatí prijímajúcemu účastníkovi najneskôr v druhý pracovný deň po skončení postupu na odkup uvedeného v odseku 3 alebo lehoty odkladu, ak bola zvolená lehota odkladu.

8. Neplniaci účastník uhradí subjektu, ktorý vykonáva odkup, všetky sumy zaplatené v súlade s odsekmi 3, 4 a 5 vrátane akýchkoľvek poplatkov za vykonanie odkupu. O takýchto poplatkoch sú účastníci jasne informovaní.

9. Centrálna depozitára, centrálna protistrana a obchodné miesta zavedú postupy, ktoré im po konzultácii s ich daným príslušným orgánom umožnia pozastaviť vo svojich systémoch činnosť každého účastníka, ktorý neustále a systematicky zlyháva v dodávaní finančných nástrojov uvedených v článku 5 ods. 1 k určenému dátumu vyrovnania, a zverejniť jeho totožnosť až vtedy, keď tento účastník dostal príležitosť predložiť svoje pripomienky, a za predpokladu, že príslušné orgány centrálnych depozitárov, centrálnych protistrán a obchodných miest, ako aj tohto účastníka, boli náležite informované. Centrálna depozitára, centrálna protistrana a obchodné miesta okrem konzultácie pred akýmkoľvek pozastavením činnosti bezodkladne oznámia daným príslušným orgánom pozastavenia činnosti účastníka. Príslušný orgán bezodkladne informuje relevantné orgány o pozastavení činnosti účastníka.

Pri zverejnení pozastavenia činnosti sa neuvádzajú osobné údaje v zmysle článku 2 písm. a) smernice 95/46/ES.

10. Odseky 2 až 9 sa uplatňujú na všetky transakcie s finančnými nástrojmi uvedenými v článku 5 ods. 1, ktoré sú prijaté na obchodovanie alebo obchodované na obchodnom mieste, alebo v prípade ktorých transakcie zúčtováva centrálna protistrana, a to takto:

- a) v prípade transakcií, ktoré zúčtováva centrálna protistrana, je centrálna protistrana subjektom, ktorý vykonáva odkup podľa odsekov 3 až 8;
- b) v prípade transakcií, ktoré nezúčtováva centrálna protistrana, ale ktoré sa vykonávajú na obchodnom mieste, obchodné miesto začlení do svojich vnútorných pravidiel povinností, aby sa na jeho členov a jeho účastníkov vzťahovali opatrenia uvedené v odsekoch 3 až 8;
- c) v prípade všetkých ostatných transakcií, než sú uvedené v písmenách a) a b) tohto pododseku, centrálna depozitára zahrnú do svojich vnútorných pravidiel povinností, podľa ktorej ich účastníci podliehajú opatreniam uvedeným v odsekoch 3 až 8.

Centrálny depozitár poskytuje centrálnym protistranám a obchodným miestam potrebné informácie o vyrovnaní, aby im umožnil plniť ich povinnosti podľa tohto odseku.

Bez toho, aby boli dotknuté písmená a), b) a c) prvého pododseku môžu centrálny depozitár monitorovať vykonávanie odkupov uvedených v týchto písmenách, pokiaľ ide o viacnásobné pokyny na vyrovnanie týkajúce sa rovnakých finančných nástrojov a s rovnakým dátumom uplynutia lehoty na vykonanie, a to s cieľom minimalizovať počet odkupov, ktoré sa majú vykonať, a teda minimalizovať vplyv na ceny príslušných finančných nástrojov.

11. Odseky 2 až 9 sa neuplatňujú na neplniacich účastníkov, ktorí sú centrálnymi protistranami.
12. Odseky 2 až 9 sa neuplatňujú, ak sa voči neplniacemu účastníkovi začalo konkurzné konanie.
13. Tento článok sa neuplatňuje v prípade, ak sa hlavné obchodné miesto s akciami nachádza v tretej krajine. Umiestnenie hlavného obchodného miesta s akciami sa určí v súlade s článkom 16 nariadenia (EÚ) č. 236/2012.
14. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 67 prijímať delegované akty s cieľom spresniť parametre na výpočet odrádzajúcej a primeranej výšky peňažných sankcií uvedených v odseku 2 treťom pododseku na základe druhu aktíva, likvidity finančného nástroja a typu transakcie, ktorá zaručí vysoký stupeň disciplíny pri vyrovnaní, ako aj plynulé a riadne fungovanie príslušných finančných trhov.
15. ESMA vypracuje v úzkej spolupráci s členmi ESCB návrh regulačných technických predpisov s cieľom spresniť:
 - a) podrobnosti systému monitorovania zlyhaní vyrovnaní a správ o zlyhaných vyrovnaníach uvedených v odseku 1;
 - b) postupy výberu a prerozdelenia peňažných a iných možných výnosov z takýchto sankcií v súlade s odsekom 2;
 - c) podrobnosti týkajúce sa fungovania vhodného postupu odkupu uvedeného v odsekoch 3 až 8, vrátane vhodného časového rámca pre dodanie finančného nástroja na základe postupu odkupu uvedenom v odseku 3. Takéto časové rámce sa nastavujú s ohľadom na druh aktíva a likviditu finančných nástrojov;
 - d) podmienky, za ktorých možno predĺžiť predĺženú lehotu podľa druhu aktíva a likvidity finančných nástrojov v súlade s podmienkami uvedenými v odseku 4 písm. a) pri zohľadnení kritérií na posúdenie likvidity podľa článku 2 ods. 1 bodu 17 nariadenia (EÚ) č. 600/2014;
 - e) druh operácií a ich špecifické časové rámce uvedené v odseku 4 písm. b) v dôsledku ktorých odkup nie je účinný;
 - f) metodiku výpočtu náhrady v hotovosti uvedenej v odseku 7;
 - g) podmienky, za ktorých sa účastník považuje za neustále a systematicky zlyhávajúceho v dodávaní finančných nástrojov, ako sa uvádza v odseku 9, a
 - h) potrebné informácie o vyrovnaní uvedené v odseku 10 druhom pododseku.

ESMA predloží tento návrh regulačných technických predpisov Komisii do 18. júna 2015.

Na Komisiu sa v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 deleguje právomoc prijímať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

Článok 8

Presadzovanie

1. Príslušný orgán centrálného depozitára, ktorý prevádzkuje systém vyrovnania transakcií s cennými papiermi, relevantný orgán zodpovedný za dozor nad dotknutým systémom vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ako aj orgány zodpovedné za dohľad nad obchodnými miestami, investičnými spoločnosťami a centrálnymi protistranami sú zodpovedné za zabezpečenie uplatňovania článkov 6 a 7 inštitúciami podliehajúcimi ich dohľadu a za monitorovanie uložených sankcií. Dané príslušné orgány v prípade potreby úzko spolupracujú. Členské štáty informujú ESMA o určených príslušných orgánoch, ktoré sú súčasťou štruktúry dohľadu na vnútroštátnej úrovni.

2. ESMA môže v súlade s článkom 16 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 vydať v úzkej spolupráci s členmi ESCB usmernenia s cieľom zabezpečiť jednotné, efektívne a účinné postupy dohľadu v celej únii v súvislosti s článkami 6 a 7 tohto nariadenia.

3. Porušenie pravidiel ustanovených v tejto hlave nemá vplyv na platnosť súkromnej zmluvy o finančných nástrojoch ani na možnosť, aby zmluvné strany vymáhali plnenie súkromnej zmluvy o finančných nástrojoch.

KAPITOLA IV

Internalizované vyrovnanie

Článok 9

Internalizátori vyrovnania

1. Internalizátori vyrovnania každý štvrtrok oznamujú príslušným orgánom ich miesta usadenia celkový objem a hodnotu všetkých transakcií s cennými papiermi, ktoré vyrovnali mimo systémov vyrovnania transakcií s cennými papiermi.

Príslušné orgány bezodkladne postúpia informácie získané podľa prvého odseku orgánu ESMA a informujú ho o každom potenciálnom riziku vyplývajúcom z danej činnosti vyrovnania.

2. ESMA môže v úzkej spolupráci s členmi ESCB vypracovať návrh regulačných technických predpisov s cieľom ďalej spresniť obsah tohto oznamovania.

Na Komisiu sa v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 deleguje právomoc prijímať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

3. ESMA vypracuje návrh vykonávacích technických predpisov na zavedenie štandardných formulárov, vzorov a postupov, ktoré sa majú použiť pri oznamovaní a zasielaní informácií uvedených v odseku 1.

ESMA predloží uvedený návrh vykonávacích technických predpisov Komisii do 18. júna 2015.

Na Komisiu sa v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 deleguje právomoc prijímať vykonávacie technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

HLAVA III

CENTRÁLNE DEPOZITÁRE CENNÝCH PAPIEROV

KAPITOLA I

Povoľovanie centrálnych depozitárov a dohľad nad nimi

Oddiel 1

Orgány zodpovedné za povoľovanie centrálnych depozitárov a dohľad nad nimi

Článok 10

Príslušný orgán

Bez toho, aby bol dotknutý dozor zo strany členov ESCB uvedený v článku 12 ods. 1, centrálnemu depozitáru cenných papierov udeľuje povolenie a vykonáva nad ním dohľad príslušný orgán domovského členského štátu.

Článok 11

Určenie príslušného orgánu

1. Každý členský štát určí príslušný orgán zodpovedný za plnenie povinností vyplývajúcich z tohto nariadenia, pokiaľ ide o povoľovanie centrálnych depozitárov usadených na jeho území a dohľad nad nimi, a informuje o ňom orgán ESMA.

Keď členský štát určí viac ako jeden príslušný orgán, určí ich príslušné úlohy a určí jediný orgán, ktorý bude zodpovedný za spoluprácu s príslušnými orgánmi ostatných členských štátov, s relevantnými orgánmi, ESMA a EBA, keď je to konkrétne uvedené v tomto nariadení.

2. ESMA uverejní na svojich webových stránkach zoznam príslušných orgánov určených v súlade s odsekom 1.
3. Príslušné orgány majú právomoci dohľadu a vyšetrovacie právomoci potrebné pre výkon svojich funkcií.

Článok 12

Relevantné orgány

1. Do povoľovania centrálnych depozitárov a dohľadu nad nimi sú vždy, keď sa to konkrétne uvádza v tomto nariadení, zapojené tieto orgány:

- a) orgán zodpovedný za dozor nad systémom vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktorý prevádzkuje centrálnu depozitáre v členskom štáte, ktorého právo sa uplatňuje na tento systém vyrovnania transakcií s cennými papiermi;
- b) centrálnu banku v Únii emitujúcu najrelevantnejšie meny, v ktorých sa vykonáva vyrovanie;
- c) v prípade, ak je to relevantné, centrálna banka v Únii, na ktorej účtoch sa vyrovnáva peňažná časť systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktorý prevádzkuje centrálnu depozitára.

2. ESMA uverejní na svojich webových stránkach zoznam relevantných orgánov uvedených v odseku 1.

3. ESMA v úzkej spolupráci s členmi ESCB vypracuje návrh regulačných technických predpisov s cieľom spresniť podmienky, za ktorých sa meny Únie uvedené v odseku 1 písm. b) považujú za najrelevantnejšie, a efektívne praktické postupy pre konzultácie relevantných orgánov uvedených v písmenách b) a c) uvedeného odseku.

ESMA predloží tento návrh regulačných technických predpisov Komisii do 18. júna 2015.

Na Komisiu sa v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 deleguje právomoc prijímať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

Článok 13

Výmena informácií

1. Príslušné orgány, relevantné orgány a ESMA si na žiadosť a bez zbytočného odkladu navzájom poskytujú informácie potrebné na účely vykonávania svojich povinností podľa tohto nariadenia.
2. Príslušné orgány, relevantné orgány, ESMA a iné orgány alebo fyzické a právnické osoby, ktoré prijímajú dôverné informácie pri vykonávaní svojich povinností podľa tohto nariadenia, používajú tieto informácie iba pri vykonávaní svojich povinností.

Článok 14

Spolupráca medzi orgánmi

1. Príslušné orgány, relevantné orgány a ESMA úzko spolupracujú, a to aj formou výmeny všetkých informácií relevantných pre uplatňovanie tohto nariadenia. Vždy, keď je to vhodné a relevantné, sa na takejto spolupráci podieľajú iné orgány verejnej moci a subjekty, najmä tie, ktoré boli zriadené alebo vymenované podľa smernice 2003/87/ES.

ESMA môže v súlade s článkom 16 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 vydávať v úzkej spolupráci s členmi ESCB usmernenia určené príslušným orgánom s cieľom zaručiť jednotné, efektívne a účinné postupy v oblasti dohľadu v celej Únii vrátane spolupráce medzi príslušnými orgánmi a relevantnými orgánmi pri rôznych posúdeniach potrebných pre uplatňovanie tohto nariadenia.

2. Príslušné orgány pri vykonávaní svojich všeobecných povinností na základe dostupných informácií náležite zväžia potenciálny vplyv svojich rozhodnutí na stabilitu finančného systému vo všetkých ostatných dotknutých členských štátoch, najmä v mimoriadnych situáciách uvedených v článku 15.

Článok 15

Mimoriadne situácie

Bez toho, aby bol dotknutý postup informovania ustanovený v článku 6 ods. 3 smernice 98/26/ES, príslušné orgány a relevantné orgány bezodkladne informujú ESMA, Európsky výbor pre systémové riziká zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1092/2010⁽¹⁾, ako aj seba navzájom o všetkých mimoriadnych situáciách týkajúcich sa centrálnych depozitárov, aj o vývoji na finančných trhoch, ktorý môže mať nepriaznivý vplyv na likviditu trhu, stabilitu meny, v ktorej sa vyrovnávanie vykonáva, integritu menovej politiky alebo na stabilitu finančného systému v niektorom z členských štátov, v ktorých je centrálny depozitár alebo jeden z jeho účastníkov usadený.

Oddiel 2

Podmienky a postupy povoľovania centrálnych depozitárov

Článok 16

Povoľovanie centrálnych depozitárov

1. Každá právnická osoba, na ktorú sa vzťahuje vymedzenie pojmu centrálny depozitár, musí pred začatím svojej činnosti získať povolenie od príslušného orgánu členského štátu, v ktorom je usadený.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1092/2010 z 24. novembra 2010 o makroprudenciálnom dohľade Európskej únie nad finančným systémom a o zriadení Európskeho výboru pre systémové riziká (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 1).

2. V povolení sa podrobne určia hlavné služby uvedené v oddiele A prílohy a vedľajšie služby nebankového typu povolené podľa oddielu B prílohy, ktoré má centrálny depozitár povolené poskytovať.
3. Centrálny depozitár musí vždy spĺňať podmienky potrebné na povolenie.
4. Centrálny depozitár, ako aj jeho nezávislí audítori, bez zbytočného odkladu oznámia príslušnému orgánu všetky podstatné zmeny, ktoré majú vplyv na súlad s podmienkami povolenia.

Článok 17

Postup udeľovania povolenia

1. Žiadajúci centrálny depozitár predloží žiadosť o povolenie svojmu príslušnému orgánu.
2. Žiadosť o povolenie musí obsahovať všetky informácie potrebné na to, aby sa príslušný orgán mohol presvedčiť, že žiadajúci centrálny depozitár má v čase udelenia povolenia zriadené všetky potrebné predpoklady na plnenie svojich povinností stanovených v tomto nariadení. Žiadosť o povolenie zahŕňa plán činností, v ktorom sa stanovujú druhy predpokladaných obchodných činností a organizačná štruktúra centrálného depozitára.
3. Príslušný orgán posúdi do 30 pracovných dní od prijatia žiadosti, či je žiadosť úplná. Ak žiadosť nie je úplná, príslušný orgán stanoví lehotu, do ktorej má žiadajúci centrálny depozitár poskytnúť dodatočné informácie. Príslušný orgán informuje žiadajúceho centrálného depozitára, keď sa žiadosť považuje za úplnú.
4. Príslušný orgán okamihom, keď sa žiadosť považuje za úplnú, pošle všetky informácie obsiahnuté v žiadosti relevantným orgánom a konzultuje s týmito orgánmi, pokiaľ ide o prvky systému vyrovnaní transakcií s cennými papiermi, ktorý prevádzkuje žiadajúci centrálny depozitár. Každý relevantný orgán môže informovať príslušný orgán o svojich stanoviskách do 3 mesiacov odo dňa, keď relevantný orgán prijal informácie.
5. Ak má žiadajúci centrálny depozitár v úmysle poskytovať služby uvedené v článku 4 ods. 1 bode 2 smernice 2014/65/EÚ navyše k poskytovaniu vedľajších služieb nebankového typu výslovne uvedených v oddiele B prílohy, príslušný orgán zašle všetky informácie uvedené v žiadosti orgánu uvedenému v článku 67 smernice 2014/65/EÚ a konzultuje tento orgán v súvislosti so schopnosťou žiadajúceho centrálného depozitára splniť požiadavky smernice 2014/65/EÚ a nariadenia (EÚ) č. 600/2014.
6. Predtým, ako príslušný orgán udelí povolenie žiadajúcemu centrálnemu depozitárovi, uskutoční konzultácie s príslušnými orgánmi druhého dotknutého členského štátu v týchto prípadoch:
 - a) centrálny depozitár je dcérskou spoločnosťou centrálného depozitára, ktorému bolo udelené povolenie v inom členskom štáte;
 - b) centrálny depozitár je dcérskou spoločnosťou materskej spoločnosti centrálného depozitára, ktorému bolo udelené povolenie v inom členskom štáte;
 - c) nad centrálnym depozitárom majú kontrolu tie isté fyzické alebo právnické osoby, ktoré majú kontrolu nad iným centrálnym depozitárom, ktorému bolo udelené povolenie v inom členskom štáte.

7. Konzultácie uvedené v odseku 6 sú zamerané na:

- a) vhodnosť akcionárov a osôb uvedených v článku 27 ods. 6 a dobré meno a skúsenosti osôb, ktoré skutočne riadia činnosť centrálného depozitára, uvedených v článku 27 ods. 1 a 4, ak sú títo akcionári a osoby rovnakí pre daného centrálného depozitára a centrálného depozitára, ktorému bolo udelené povolenie v inom členskom štáte;
- b) skutočnosť, či vzťahy uvedené v odseku 6 písm. a), b) a c) medzi centrálnym depozitárom, ktorému bolo udelené povolenie v inom členskom štáte, a žiadajúcim centrálnym depozitárom nemajú vplyv na schopnosť žiadajúceho centrálného depozitára plniť požiadavky tohto nariadenia.

8. Do šiestich mesiacov od predloženia úplnej žiadosti príslušný orgán písomne informuje žiadajúci centrálny depozitár prostredníctvom riadne odôvodneného rozhodnutia o tom, či povolenie bolo udelené alebo zamietnuté.

9. ESMA vypracuje v úzkej spolupráci s členmi ESCB návrh regulačných technických predpisov s cieľom upresniť informácie, ktoré má žiadajúci centrálny depozitár predložiť príslušnému orgánu v žiadosti o povolenie.

ESMA predloží tento návrh regulačných technických predpisov Komisii do 18. júna 2015.

Na Komisiu sa v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 deleguje právomoc prijímať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

10. ESMA vypracuje v úzkej spolupráci s členmi ESCB návrh vykonávacích technických predpisov pre stanovenie štandardných formulárov, vzorov a postupov pre žiadosti o povolenie.

ESMA predloží tento návrh vykonávacích technických predpisov Komisii do 18. júna 2015.

Komisii sa v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 udeľuje právomoc prijímať vykonávacie technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

Článok 18

Účinky povolenia

1. Činnosti povolených centrálnych depozitárov sú obmedzené na poskytovanie služieb, na ktoré sa vzťahuje ich povolenie alebo oznámenie v súlade s článkom 19 ods. 8.

2. Systémy vyrovnania transakcií s cennými papiermi môžu prevádzkovať len centrálny depozitár, ktorému bolo udelené povolenie, vrátane centrálnych bánk konajúcich ako centrálny depozitár.

3. Centrálny depozitár, ktorému bolo udelené povolenie, môže mať majetkovú účasť len v právnickej osobe, ktorej činnosti sú obmedzené na poskytovanie služieb uvedených v oddieloch A a B prílohy, s výnimkou prípadu, keď takúto účasť schváli jeho príslušný orgán na základe skutočnosti, že nezvyšuje podstatne rizikový profil centrálného depozitára.

4. ESMA vypracuje v úzkej spolupráci s členmi ESCB návrh regulačných technických predpisov s cieľom spresniť kritériá, ktoré majú príslušné orgány zohľadniť s cieľom schváliť majetkovú účasť centrálného depozitára v iných právnických osobách než sú právnické osoby, ktoré poskytujú služby uvedené v oddieloch A a B prílohy. Takéto kritériá môžu zahŕňať informácie o tom, či služby poskytnuté touto právnickou osobou dopĺňajú služby, ktoré poskytuje centrálny depozitár, ako aj o rozsahu expozície centrálného depozitára voči záväzkom vyplývajúcim z takejto účasti.

ESMA predloží tento návrh regulačných technických predpisov Komisii do 18. júna 2015.

Na Komisiu sa v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 deleguje právomoc prijímať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

Článok 19

Rozšírenie a externé zabezpečovanie činnosti a služieb

1. Centrálny depozitár, ktorému bolo udelené povolenie, predloží žiadosť o povolenie príslušnému orgánu domovského členského štátu, keď chce zveriť vykonávanie hlavnej služby tretej strane podľa článku 30 alebo rozšíriť svoje činnosti o jednu alebo viaceré z týchto činností:

- a) ďalšie hlavné služby uvedené v oddiele A prílohy, na ktoré sa nevzťahuje pôvodné povolenie;
- b) vedľajšie služby povolené podľa oddielu B prílohy, ale nie výslovne v nej uvedené, na ktoré sa nevzťahuje pôvodné povolenie;
- c) prevádzkovanie ďalšieho systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi;
- d) vyrovnanie všetkých alebo časti peňažnej stránky svojho systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi na účtoch iného agenta vyrovnania;
- e) zriadenie interoperabilného prepojenia vrátane prepojení s centrálnym depozitárom tretej krajiny.

2. Udelenie povolenia podľa odseku 1 sa riadi postupom stanoveným v článku 17.

Príslušný orgán informuje žiadajúceho centrálného depozitára o tom, či povolenie bolo udelené alebo zamietnuté, do troch mesiacov od predloženia úplnej žiadosti.

3. Centrálni depozitári usadení v Únii, ktorí majú v úmysle zriadiť interoperabilné prepojenie, predložia žiadosť o povolenie, ako sa vyžaduje v odseku 1 písm. e), svojim príslušným orgánom. Tieto orgány navzájom vedú konzultácie týkajúce sa schválenia prepojenia centrálného depozitára. V prípade rozdielnych rozhodnutí a súhlasu oboch príslušných orgánov možno túto záležitosť predložiť orgánu ESMA, ktorý môže konať v súlade s právomocami, ktoré sú mu udelené podľa článku 19 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

4. Orgány uvedené v odseku 3 odmietnu povoliť prepojenie len vtedy, ak by prepojenie centrálného depozitára ohrozovalo plynulé a riadne fungovanie finančných trhov alebo by spôsobovalo systémové riziko.

5. Na interoperabilné prepojenia centrálnych depozitárov cenných papierov, ktoré zadali poskytovanie niektorých svojich služieb súvisiacich s týmito interoperabilnými prepojeniami verejnému subjektu v súlade s článkom 30 ods. 5, a prepojenia centrálného depozitára, ktoré sa neuvádzajú v odseku 1 písm. e), sa nevzťahuje udelenie povolenia podľa uvedeného písmena, ale oznamujú sa príslušným a relevantným orgánom centrálného depozitára pred ich implementáciou, a to poskytnutím všetkých relevantných informácií, ktoré týmto orgánom umožňujú posúdiť súlad s požiadavkami stanovenými v článku 48.

6. Centrálny depozitár, ktorý je usadený v Únii a ktorému bolo udelené povolenie v Únii, môže udržiavať alebo zriadiť prepojenie s centrálnym depozitárom tretej krajiny v súlade s podmienkami a postupmi stanovenými v tomto článku. V prípade, že sa prepojenia zriadia s centrálnym depozitárom tretej krajiny, informácie, ktoré poskytol žiadajúci centrálny depozitár, musia príslušnému orgánu umožňovať posúdiť, či tieto prepojenia spĺňajú požiadavky uvedené v článku 48 alebo požiadavky, ktoré sú rovnocenné s požiadavkami uvedenými v článku 48.

7. Príslušný orgán žiadajúceho centrálného depozitára požaduje od centrálného depozitára, aby prerušil prepojenie centrálného depozitára, ktoré bolo oznámené, ak takéto prepojenie nespĺňa požiadavky stanovené v článku 48, a preto by mohlo ohrozovať plynulé a riadne fungovanie finančných trhov alebo spôsobovať systémové riziko. Ak príslušný orgán požaduje od centrálného depozitára prerušenie prepojenia centrálného depozitára, dodržiava postup uvedený v článku 20 ods. 2 a 3.

8. Na dodatočné vedľajšie služby výslovne uvedené v oddiele B prílohy sa nevzťahuje udelenie povolenia, ale pred ich poskytnutím sa oznamujú príslušnému orgánu.

Článok 20

Odňatie povolenia

1. Bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek nápravné kroky alebo opatrenie podľa hlavy V, príslušný orgán domovského členského štátu odníma povolenie v ktorejkoľvek z týchto situácií:

- a) ak centrálny depozitár nevyužije povolenie počas 12 mesiacov, výslovne sa vzdá povolenia, alebo neposkytuje služby ani nevykonáva činnosť počas predchádzajúcich šiestich mesiacov;
- b) ak bolo centrálnemu depozitárovi udelené povolenie na základe nepravdivých vyhlásení alebo iným nezákonným spôsobom;
- c) ak centrálny depozitár už nespĺňa podmienky, za ktorých bolo povolenie udelené, a v stanovenej lehote neprijal nápravné opatrenia požadované príslušným orgánom;
- d) ak centrálny depozitár závažne alebo systematicky porušoval požiadavky stanovené v tomto nariadení a prípadne v smernici 2014/65/EÚ alebo v nariadení (EÚ) č. 600/2014.

2. Príslušný orgán od okamihu, keď sa dozvie o jednej z okolností uvedených v odseku 1, bezodkladne konzultuje relevantné orgány a prípadne orgán uvedený v článku 67 smernice 2014/65/EÚ o nevyhnutnosti odňať povolenie.

3. ESMA, všetky relevantné orgány a prípadne orgán uvedený v článku 67 smernice 2014/65/EÚ môžu kedykoľvek požiadať, aby príslušný orgán domovského členského štátu preskúmal, či centrálny depozitár naďalej spĺňa podmienky, za ktorých bolo povolenie udelené.

4. Príslušný orgán môže obmedziť odňatie povolenia na konkrétnu službu, činnosť alebo finančný nástroj.

5. Centrálny depozitár zavedie, uplatňuje a zachováva primeraný postup zabezpečujúci včasné a riadne vyrovnanie a prevod aktív klientov a účastníkov na iného centrálného depozitára v prípade odňatia povolenia uvedeného v odseku 1.

Článok 21

Register centrálného depozitára

1. Rozhodnutia, ktoré prijímú príslušné orgány podľa článkov 16, 19 a 20, sa okamžite oznámia ESMA.

2. Centrálny depozitár bez zbytočného odkladu informujú ESMA o všetkých systémoch vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktoré prevádzkujú.

3. Názov každého centrálného depozitára prevádzkovaného v súlade s týmto nariadením a ktorému bolo udelené povolenie alebo ktorý bol uznaný podľa článku 16, 19 alebo 25 sa zapíše do registra s uvedením služieb a prípadne tried finančných nástrojov, na ktoré bolo centrálnemu depozitárovi udelené povolenie. Register obsahuje pobočky, ktoré centrálny depozitár prevádzkuje v iných členských štátoch, prepojenia centrálného depozitára a informácie požadované podľa článku 31, ak členský štát využil možnosť, ktorá sa stanovuje v uvedenom článku. ESMA register sprístupní na svojej osobitnej webovej stránke a aktualizuje ho.

Oddiel 3

Dohľad nad centrálnymi depozitármi

Článok 22

Preskúmanie a hodnotenie

1. Príslušný orgán preskúma aspoň raz ročne opatrenia, stratégie, postupy a mechanizmy, ktoré centrálny depozitár zaviedol v súvislosti s dodržiavaním tohto nariadenia, a vyhodnotí riziká, ktorým centrálnym depozitár je alebo by mohol byť vystavený alebo ktoré vytvára pre hladké fungovanie trhov s cennými papiermi.
2. Príslušný orgán vyžaduje, aby mu centrálny depozitár predložil primeraný plán obnovy na zabezpečenie kontinuity svojich kľúčových činností.
3. Príslušný orgán zabezpečí, aby mal každý centrálny depozitár zavedený a udržiavaný primeraný plán riešenia krízových situácií na zabezpečenie kontinuity minimálne svojich hlavných funkcií so zreteľom na veľkosť, systémový význam, povahu, rozsah a zložitosť činností dotknutého centrálného depozitára, ako aj na akýkoľvek iný plán riešenia krízových situácií zavedený v súlade so smernicou 2014/59/EÚ.
4. Príslušný orgán stanoví frekvenciu a hĺbku preskúmania a hodnotenia uvedeného v odseku 1 s ohľadom na veľkosť, systémovú dôležitosť, povahu, rozsah a zložitosť činností dotknutého centrálného depozitára. Preskúmania a hodnotenia sa aktualizujú najmenej raz za rok.
5. Príslušný orgán podrobuje centrálného depozitára kontrolám na mieste.
6. Príslušný orgán pri vykonávaní preskúmania a hodnotenia uvedeného v odseku 1 konzultuje v počiatočnej fáze relevantné orgány, najmä pokiaľ ide o fungovanie systémov vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktoré prevádzkuje centrálny depozitár, a prípadne orgán uvedený v článku 67 smernice 2014/65/EÚ.
7. Príslušný orgán pravidelne a aspoň raz ročne informuje relevantné orgány a prípadne orgán uvedený v článku 67 smernice 2014/65/EÚ o výsledkoch preskúmania a hodnotenia uvedeného v odseku 1 vrátane nápravných opatrení alebo sankcií.
8. Príslušné orgány zodpovedné za dohľad nad centrálnym depozitárom, ktoré udržiavajú druhy vzťahov uvedené v článku 17 ods. 6 písm. a), b) a c), si pri vykonávaní preskúmania a hodnotenia uvedeného v odseku 1 navzájom poskytujú všetky príslušné informácie pri ktorých je pravdepodobné, že uľahčia plnenie ich úloh.
9. Príslušný orgán vyžaduje, aby centrálny depozitár, ktorý nespĺňa požiadavky tohto nariadenia, prijal v počiatočnej fáze potrebné opatrenia alebo kroky na nápravu situácie.

10. ESMA vypracuje v úzkej spolupráci s členmi ESCB návrh regulačných technických predpisov s cieľom spresniť:

- a) informácie, ktoré má centrálny depozitár poskytovať príslušnému orgánu na účely preskúmania a hodnotenia uvedeného v odseku 1;
- b) informácie, ktoré má príslušný orgán poskytovať relevantným orgánom uvedeným v odseku 7;
- c) informácie, ktoré si majú príslušné orgány uvedené v odseku 8 navzájom poskytovať.

ESMA predloží tento návrh regulačných technických predpisov Komisii do 18. júna 2015.

Na Komisiu sa v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 deleguje právomoc prijímať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

11. ESMA vypracuje v úzkej spolupráci s členmi ESCB návrh vykonávacích technických predpisov s cieľom určiť štandardné formuláre, vzory a postupy pre poskytovanie informácií uvedených v prvom pododseku odseku 10.

ESMA predloží tento návrh vykonávacích technických predpisov Komisii do 18. júna 2015.

Komisii sa v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 udeľuje právomoc prijímať vykonávacie technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

Oddiel 4

Poskytovanie služieb v inom členskom štáte

Článok 23

Sloboda poskytovať služby v inom členskom štáte

1. Centrálny depozitár, ktorému bolo udelené povolenie, môže poskytovať služby uvedené v prílohe na území Únie, a to aj prostredníctvom zriadenia pobočky, za predpokladu, že na tieto služby sa vzťahuje povolenie.
2. Na centrálny depozitár, ktorému bolo udelené povolenie a ktorý má v úmysle poskytovať hlavné služby uvedené v oddiele A odsekoch 1 a 2 prílohy v súvislosti s finančnými nástrojmi vydanými podľa práva iného členského štátu uvedenými v článku 49 ods. 1 alebo má v úmysle zriadiť pobočku v inom členskom štáte, sa vzťahuje postup uvedený v odsekoch 3 až 7.
3. Každý centrálny depozitár, ktorý chce poskytovať služby uvedené v odseku 2 na území iného členského štátu po prvýkrát alebo chce zmeniť rozsah týchto poskytovaných služieb, oznámi tieto informácie príslušnému orgánu domovského členského štátu:
 - a) členský štát, v ktorom centrálny depozitár zamýšľa pôsobiť;
 - b) plán činnosti, v ktorom sa uvádzajú najmä služby, ktoré má centrálny depozitár v úmysle poskytovať;
 - c) menu alebo meny, ktoré má centrálny depozitár v úmysle spracovávať;
 - d) v prípade existencie pobočky, organizačnú štruktúru pobočky a mená osôb zodpovedných za riadenie pobočky;

e) vždy, keď je to relevantné, posúdenie opatrení, ktoré má centrálny depozitár v úmysle prijať s cieľom umožniť svojim používateľom dodržiavanie súladu s vnútroštátnymi právnymi predpismi uvedenými v článku 49 ods. 1.

4. Príslušný orgán domovského členského štátu do troch mesiacov od prijatia informácií uvedených v odseku 3 oznámi tieto informácie príslušnému orgánu hostiteľského členského štátu, pokiaľ vzhľadom na poskytovanie plánovaných služieb nemá dôvod pochybovať o primeranosti administratívnej štruktúry alebo finančnej situácie centrálného depozitára, ktorý chce poskytovať svoje služby v hostiteľskom členskom štáte.

Príslušný orgán hostiteľského členského štátu bezodkladne informuje relevantné orgány tohto členského štátu o akomkoľvek oznámení, ktoré prijal podľa prvého pododseku.

5. Ak príslušný orgán domovského členského štátu rozhodne v súlade s odsekom 4 neoznámí všetky informácie uvedené v odseku 3 príslušnému orgánu hostiteľského členského štátu, oznámi dotknutému centrálnemu depozitárovi dôvody svojho odmietnutia do troch mesiacov od prijatia všetkých informácií a príslušný orgán hostiteľského členského štátu informuje o svojom rozhodnutí v súvislosti s odsekom 6 písm. a). Ak sa informácie postupujú v reakcii na takúto žiadosť, príslušný orgán hostiteľského členského štátu nevydá oznámenie uvedené v odseku 6 písm. a).

6. Centrálny depozitár môže začať poskytovať služby uvedené v odseku 2 v hostiteľskom členskom štáte za týchto podmienok:

a) po prijatí oznámenia od príslušného orgánu v hostiteľskom členskom štáte potvrdzujúceho prijatie oznámenia uvedeného v odseku 4 a, kedykoľvek je to relevantné, schvaľujúceho posúdenie uvedené v odseku 3 písm. e);

b) bez prijatia akéhokoľvek oznámenia tri mesiace odo dňa zaslania oznámenia uvedeného v odseku 4.

7. Centrálny depozitár v prípade zmeny akýchkoľvek informácií oznámených v súlade s odsekom 3 podá písomné oznámenie o tejto zmene príslušnému orgánu domovského členského štátu aspoň jeden mesiac pred vykonaním zmeny. Príslušný orgán domovského členského štátu tiež bezodkladne informuje o tejto zmene príslušný orgán hostiteľského členského štátu.

Článok 24

Spolupráca medzi orgánmi domovského členského štátu a hostiteľského členského štátu a partnerské preskúmanie

1. Keď centrálny depozitár, ktorému bolo udelené povolenie v jednom členskom štáte, zriadil pobočku v inom členskom štáte, príslušný orgán domovského členského štátu a príslušný orgán hostiteľského členského štátu úzko spolupracujú pri vykonávaní ich povinností ustanovených v tomto nariadení, najmä pri vykonávaní kontrol na mieste v tejto pobočke. Príslušný orgán domovského a hostiteľského členského štátu môže pri výkone svojich povinností vykonávať kontroly na mieste v uvedenej pobočke po informovaní príslušného orgánu hostiteľského členského štátu alebo domovského členského štátu.

2. Príslušný orgán domovského členského štátu alebo hostiteľského členského štátu môže od centrálnych depozitárov, ktoré poskytujú služby v súlade s článkom 23, vyžadovať, aby im pravidelne predkladali správy o svojich činnostiach v tomto hostiteľskom členskom štáte, a to aj na účely zberu štatistických údajov. Príslušný orgán hostiteľského členského štátu poskytne na žiadosť príslušného orgánu domovského členského štátu tieto pravidelné správy príslušnému orgánu domovského členského štátu.

3. Príslušný orgán domovského členského štátu centrálnemu depozitára na žiadosť príslušného orgánu hostiteľského členského štátu a bezodkladne oznámi totožnosť emitentov a účastníkov systémov vyrovnania transakcií s cennými papiermi prevádzkovaných centrálnym depozitárom, ktorý poskytuje služby v tomto hostiteľskom členskom štáte, a akékoľvek ďalšie príslušné informácie o činnostiach tohto centrálnemu depozitára v hostiteľskom členskom štáte.

4. Keď s prihliadnutím na situáciu na trhu s cennými papiermi v hostiteľskom členskom štáte nadobudli činnosti centrálnemu depozitára, zásadný význam pre fungovanie trhov s cennými papiermi a ochranu investorov v tomto hostiteľskom členskom štáte, príslušný orgán domovského členského štátu a hostiteľského členského štátu a relevantné orgány domovského členského štátu a hostiteľského členského štátu uzatvoria dohodu o spolupráci pre dohľad nad činnosťami tohto centrálnemu depozitára v hostiteľskom členskom štáte.

V prípade, že centrálny depozitár sa stal podstatne významným pre fungovanie trhov s cennými papiermi a ochranu investorov vo viac ako jednom hostiteľskom členskom štáte, domovský členský štát môže rozhodnúť o tom, aby sa do týchto dohôd o spolupráci zahrnuli kolégiá orgánov dohľadu.

5. Keď má príslušný orgán hostiteľského členského štátu jasné a preukázateľné dôvody domnievať sa, že centrálny depozitár, ktorý poskytuje služby na jeho území v súlade s článkom 23, porušuje povinnosti vyplývajúce z ustanovení tohto nariadenia, oznámi tieto zistenia príslušnému orgánu domovského členského štátu a orgánu ESMA.

Keď centrálny depozitár napriek opatreniam, ktoré prijal príslušný orgán domovského členského štátu, alebo preto, že sa takéto opatrenia ukážu ako nedostatočné, pokračuje v konaní porušujúcom povinnosti vyplývajúce z ustanovení tohto nariadenia, príslušný orgán hostiteľského členského štátu po informovaní príslušného orgánu domovského členského štátu prijme všetky vhodné opatrenia potrebné na zabezpečenie súladu s ustanoveniami tohto nariadenia na území hostiteľského členského štátu. ESMA je bezodkladne informovaný o takýchto opatreniach.

Príslušný orgán hostiteľského členského štátu a domovského členského štátu môžu túto záležitosť postúpiť orgánu ESMA, ktorý môže konať v súlade s právomocami, ktoré sa mu udelili podľa článku 19 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

6. Bez toho, aby bol dotknutý článok 30 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010, ESMA po konzultácii s členmi ESCB zorganizuje a uskutoční aspoň raz za tri roky partnerské preskúmanie dohľadu nad centrálnymi depozitármi, ktoré využívajú slobodu poskytovať služby v inom členskom štáte v súlade s článkom 23 alebo sa zúčastňujú na interoperačnom prepojení.

V súvislosti s partnerským preskúmaním uvedeným v prvom pododseku si môže ESMA podľa potreby vyžiadať aj stanoviská alebo poradenstvo od Skupiny zainteresovaných strán v oblasti cenných papierov a trhov uvedenej v článku 37 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

7. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 67 prijímať delegované akty týkajúce sa opatrení na stanovenie kritérií, podľa ktorých by sa mohli činnosti centrálnemu depozitára v hostiteľskom členskom štáte považovať za činnosti zásadného významu pre fungovanie trhov s cennými papiermi a ochranu investorov v tomto hostiteľskom členskom štáte.

8. ESMA vypracuje v úzkej spolupráci s členmi ESCB návrh vykonávacích technických predpisov s cieľom stanoviť štandardné formuláre, vzory a postupy na účely spolupráce uvedenej v odsekoch 1, 3 a 5.

ESMA predloží tento návrh vykonávacích technických predpisov Komisii do 18. júna 2015.

Komisii sa v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 udeľuje právomoc prijímať vykonávacie technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

Oddiel 5

Vzťahy s tretími krajinami

Článok 25

Tretie krajiny

1. Centrálné depozitáre tretej krajiny môžu v rámci územia Únie poskytovať služby uvedené v prílohe, a to aj prostredníctvom zriadenia pobočky.
2. Bez ohľadu na odsek 1, sa na centrálného depozitára tretej krajiny, ktorý má v úmysle poskytovať hlavné služby uvedené v oddiele A odsekoch 1 a 2 prílohy v súvislosti s finančnými nástrojmi vydanými podľa práva členského štátu uvedeného v článku 49 ods. 1 druhom pododseku alebo zriadiť pobočku v niektorom členskom štáte, vzťahuje postup uvedený v odsekoch 4 až 11 tohto článku.
3. Centrálny depozitár, ktorý je usadený a ktorému bolo udelené povolenie v Únii, si môže zachovať alebo vytvoriť prepojenie s centrálnym depozitárom v tretej krajine v súlade s článkom 48.
4. ESMA po konzultácii s orgánmi uvedenými v odseku 5 môže uznať centrálnemu depozitárovi tretej krajiny, ktorý požiadal o uznanie poskytovať služby uvedené v odseku 2, ak sú splnené tieto podmienky:
 - a) Komisia prijala rozhodnutie v súlade s odsekom 9;
 - b) centrálny depozitár tretej krajiny podlieha účinnému povoľovaniu, dohľadu a dozoru, alebo, ak prevádzku systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi vykonáva centrálna banka, dozoru, ktoré zabezpečujú úplný súlad s prudenčialnymi požiadavkami platnými v danej tretej krajine;
 - c) uzavreli sa dohody o spolupráci medzi ESMA a orgánmi v uvedených tretích krajinách zodpovednými za udeľovanie povolenia centrálnemu depozitárovi a za dohľad a dozor nad nimi (zodpovedné orgány tretej krajiny) podľa odseku 10;
 - d) vždy, keď je to relevantné, centrálny depozitár tretej krajiny prijme opatrenia potrebné na to, aby sa jeho používateľom umožnilo dodržiavať príslušné vnútroštátne právne predpisy členského štátu, v ktorom má centrálny depozitár tretej krajiny v úmysle poskytovať služby centrálného depozitára, vrátane právnych predpisov uvedených v článku 49 ods. 1 druhom pododseku, pričom primeranosť týchto opatrení potvrdili príslušné orgány členského štátu, v ktorom má centrálny depozitár tretej krajiny v úmysle poskytovať služby centrálného depozitára.
5. ESMA pri posudzovaní, či sú splnené podmienky uvedené v odseku 4, konzultuje:
 - a) s príslušnými orgánmi členských štátov, v ktorých má centrálny depozitár tretej krajiny v úmysle poskytovať služby centrálného depozitára, najmä pokiaľ ide o to, ako má centrálny depozitár tretej krajiny v úmysle splniť požiadavku uvedenú v odseku 4 písm. d);
 - b) s relevantnými orgánmi;
 - c) so zodpovednými orgánmi tretej krajiny poverenými udeľovaním povolenia centrálnym depozitárom a za dohľad a dozor nad nimi.

6. Centrálny depozitár tretej krajiny uvedený v odseku 2 predloží svoju žiadosť o uznanie orgánu ESMA.

Žiadajúci centrálny depozitár predloží ESMA všetky informácie, ktoré sa považujú za potrebné pre jeho uznanie. ESMA do 30 pracovných dní od prijatia žiadosti posúdi, či je žiadosť úplná. Ak žiadosť nie je úplná, ESMA stanoví lehotu, v ktorej má žiadajúci centrálny depozitár poskytnúť dodatočné informácie.

Príslušné orgány členského štátu, v ktorom má centrálny depozitár tretej krajiny v úmysle poskytovať služby centrálného depozitára, posúdia dodržiavanie súladu centrálného depozitára tretej krajiny s právnymi predpismi uvedenými v odseku 4 písm. d) a informujú ESMA o plne odôvodnenom rozhodnutí, či sa súlad dosiahol alebo nie, do troch mesiacov odo dňa prijatia všetkých potrebných informácií od ESMA.

Rozhodnutie o uznaní sa zakladá na kritériách stanovených v odseku 4.

ESMA do šiestich mesiacov od predloženia úplnej žiadosti informuje žiadajúceho centrálného depozitára písomne prostredníctvom riadne odôvodneného rozhodnutia o tom, či uznanie bolo udelené alebo zamietnuté.

7. Príslušné orgány členského štátu, v ktorom centrálny depozitár tretej krajiny, riadne uznaný podľa odseku 4, poskytuje služby centrálného depozitára, môžu v úzkej spolupráci s ESMA požadovať od zodpovedných orgánov tretej krajiny, aby:

- a) pravidelne podávali správy o činnostiach centrálného depozitára tretej krajiny v týchto hostiteľských členských štátoch, a to aj na účely zberu štatistických údajov;
- b) v primeranej lehote oznamovali totožnosť emitentov a účastníkov systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi prevádzkovaného centrálnym depozitárom cenných papierov tretej krajiny, ktorý poskytuje služby v tomto hostiteľskom členskom štáte, a akékoľvek iné relevantné informácie o činnostiach uvedeného centrálného depozitára tretej krajiny v hostiteľskom členskom štáte.

8. ESMA po konzultácii s orgánmi uvedenými v odseku 5 preskúma uznanie centrálného depozitára tretej krajiny v prípade rozšírenia služieb tohto centrálného depozitára v Únii v súlade s postupom ustanoveným v odsekoch 4, 5 a 6.

ESMA odníme uznanie tohto centrálného depozitára, ak podmienky stanovené v odseku 4 už ďalej nie sú splnené, alebo za okolností uvedených v článku 20.

9. Komisia môže prijať vykonávací akt, aby stanovila, že právne opatrenia a opatrenia dohľadu tretej krajiny zabezpečujú, že centrálny depozitár, ktorým bolo udelené povolenie v tejto tretej krajine, dodržiavajú právne záväzné požiadavky, ktoré sú svojimi účinkami rovnocenné požiadavkám stanoveným v tomto nariadení, že tieto centrálny depozitáre neustále podliehajú účinnému dohľadu, dozoru a presadzovaniu práva v tejto tretej krajine a že právny rámec danej tretej krajiny stanovuje účinný rovnocenný systém uznávania centrálnych depozitárov, ktorým bolo udelené povolenie podľa právnych režimov tretích krajín. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 68 ods. 2.

Pri stanovení uvedenom v prvom pododseku môže Komisia tiež posúdiť, či sa v týchto právnych opatreniach a opatreniach dohľadu tretej krajiny zohľadňujú medzinárodne dohodnuté normy CPSS/IOSCO, pokiaľ tieto normy nie sú v rozpore s požiadavkami uvedenými v tomto nariadení.

10. ESMA v súlade s článkom 33 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 uzavrie dohody o spolupráci so zodpovednými orgánmi tretích krajín, ktorých právny rámec a rámec v oblasti dohľadu boli uznané za rovnocenné s týmto nariadením v súlade s odsekom 9. V takýchto dohodách sa uvádza aspoň:

- a) mechanizmus výmeny informácií medzi ESMA, príslušnými orgánmi hostiteľského členského štátu a zodpovednými orgánmi tretej krajiny vrátane prístupu ku všetkým informáciám týkajúcim sa centrálnych depozitárov, ktorým bolo udelené povolenie v tretích krajinách, ktoré požaduje ESMA, a najmä prístupu k informáciám v prípadoch uvedených v odseku 7;
- b) mechanizmus rýchleho oznamovania orgánu ESMA, keď sa zodpovedný orgán tretej krajiny domnieva, že centrálny depozitár, nad ktorým vykonáva dohľad, porušuje podmienky jeho povolenia alebo iných uplatniteľných právnych predpisov;
- c) postupy týkajúce sa koordinácie činností dohľadu vrátane prípadných kontrol na mieste.

Keď sa v dohode o spolupráci stanovujú prenosy osobných údajov zo strany členského štátu, takéto prenosy musia byť v súlade s ustanoveniami smernice 95/46/ES, a keď sa v dohode o spolupráci stanovujú prenosy osobných údajov zo strany ESMA, takéto prenosy musia byť v súlade s ustanoveniami nariadenia (ES) č. 45/2001.

11. Ak bol centrálny depozitár tretej krajiny uznaný v súlade s odsekmi 4 až 8, môže v rámci územia Únie poskytovať služby uvedené v prílohe, a to aj prostredníctvom zriadenia pobočky.

12. ESMA vypracuje v úzkej spolupráci s členmi ESCB návrh regulačných technických predpisov s cieľom upresniť informácie, ktoré žiadajúci centrálny depozitár poskytne ESMA vo svojej žiadosti o uznanie podľa odseku 6.

ESMA predloží tento návrh regulačných technických predpisov Komisii do 18. júna 2015.

Na Komisiu sa v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 deleguje právomoc prijímať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

KAPITOLA II

Požiadavky na centrálného depozitára

Oddiel 1

Organizačné požiadavky

Článok 26

Všeobecné ustanovenia

1. Centrálny depozitár má stabilný systém správy a riadenia, ktorý zahŕňa jasnú organizačnú štruktúru s presne definovanými, transparentnými a konzistentnými líniami zodpovednosti, účinné postupy zisťovania, riadenia, monitorovania a ohlasovania rizík, ktorým je alebo môže byť vystavený, a primerané politiky odmeňovania a mechanizmy vnútornej kontroly vrátane spoľahlivých administratívnych a účtovných postupov.

2. Centrálny depozitár prijme politiky a postupy, ktoré sú dostatočne účinné na zaistenie súladu s týmto nariadením vrátane súladu jej manažérov a zamestnancov so všetkými ustanoveniami tohto nariadenia.

3. Centrálny depozitár udržiava a prevádzkuje účinný písomný organizačný a administratívny rámec na zisťovanie a riadenie akýchkoľvek potenciálnych konfliktov záujmov medzi sebou, vrátane svojich manažérov, zamestnancov, členov riadiaceho orgánu alebo akejkoľvek osoby priamo či nepriamo prepojenej s nimi, a svojimi účastníkmi alebo ich klientmi. Udržiava a uplatňuje primerané postupy riešenia vždy, keď nastane možný konflikt záujmov.
4. Centrálny depozitár sprístupní verejnosti svoj systém správy a riadenia a pravidiel, ktorými sa riadi jeho činnosť.
5. Centrálny depozitár musí mať vhodné postupy pre svojich zamestnancov na interné nahlasovanie možných porušení tohto nariadenia prostredníctvom osobitného komunikačného kanálu.
6. Centrálny depozitár podlieha pravidelnému a nezávislému auditu. Výsledky auditu sa oznamujú riadiacemu orgánu a sprístupňujú príslušnému orgánu a v prípade potreby výboru používateľov, pričom sa zohľadnia možné konflikty záujmov medzi členmi výboru používateľov a centrálnym depozitárom.
7. Ak je centrálny depozitár súčasťou skupiny podnikov vrátane iných centrálnych depozitárov alebo úverových inštitúcií uvedených v hlave IV, prijme podrobné zásady a postupy upresňujúce, ako sa požiadavky stanovené v tomto článku uplatňujú na skupinu a na rôzne subjekty v skupine.
8. ESMA vypracuje v úzkej spolupráci s členmi ESCB návrh regulačných technických predpisov, v ktorých sa na úrovni centrálného depozitára a na úrovni skupiny uvedenej v odseku 7 spresnia:
 - a) monitorovacie nástroje pre riziká centrálného depozitára uvedené v odseku 1;
 - b) zodpovednosť kľúčových zamestnancov v súvislosti s rizikami centrálnych depozitárov uvedených v odseku 1;
 - c) možné konflikty záujmov uvedené v odseku 3;
 - d) metódy auditu uvedené v odseku 6 a
 - e) okolnosti, za ktorých by to bolo vhodné, pričom sa zohľadnia možné konflikty záujmov medzi členmi výboru používateľov a centrálnym depozitárom, na účely poskytovania zistení auditu výboru používateľov v súlade s odsekom 6.

ESMA predloží tento návrh regulačných technických predpisov Komisii do 18. júna 2015.

Na Komisiu sa v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 deleguje právomoc prijímať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

Článok 27

Vrcholový manažment, riadiaci orgán a akcionári

1. Vrcholový manažment centrálného depozitára má dostatočne dobrú povesť a skúsenosti na zaistenie spoľahlivého a obozretného riadenia centrálného depozitára.
2. Centrálny depozitár má riadiaci orgán, v ktorom je nezávislá najmenej jedna tretina jeho členov, nie však menej ako dvaja členovia.
3. Odmeňovanie nezávislých a iných nevykonných členov riadiaceho orgánu nie je viazané na obchodné výsledky centrálného depozitára.

4. Riadiaci orgán sa skladá z vhodných členov s dostatočne dobrou povesťou a vhodnou kombináciou zručností, skúseností a znalostí subjektu a trhu. Nevýkonní členovia riadiaceho orgánu stanovujú cieľ pre zastúpenie nedostatočne zastúpeného pohlavia v riadiacom orgáne a vypracujú politiku na zvýšenie zastúpenia nedostatočne zastúpeného pohlavia s cieľom splniť tento cieľ. Tento cieľ, politika a jej vykonávanie sa zverejnia.

5. Centrálny depozitár jasne určí úlohu a povinnosti riadiaceho orgánu v súlade s príslušným vnútroštátnym právom. Centrálny depozitár sprístupní príslušnému orgánu a audítorovi na požiadanie zápisnice zo zasadnutí riadiaceho orgánu.

6. Akcionári centrálného depozitára a osoby, ktoré môžu priamo alebo nepriamo vykonávať kontrolu nad riadením centrálného depozitára, musia byť vhodní na to, aby zabezpečili riadne a obozretné riadenie centrálného depozitára.

7. Centrálny depozitár je povinný:

- a) poskytovať príslušnému orgánu a zverejňovať informácie o vlastníctve centrálného depozitára a najmä identita a rozsah podielov všetkých subjektov, ktoré môžu vykonávať kontrolu nad prevádzkou centrálného depozitára;
- b) informovať príslušný orgán o každom rozhodnutí previesť vlastnícke práva, ktoré spôsobí zmenu totožnosti osôb vykonávajúcich kontrolu nad prevádzkou centrálného depozitára, a žiadať od svojho príslušného orgánu schválenie týchto rozhodnutí. Centrálny depozitár potom, čo získal schválenie svojím príslušným orgánom, prevod vlastníckych práv zverejní.

Každá fyzická alebo právnická osoba bez zbytočného odkladu informuje centrálného depozitára a jeho príslušný orgán o rozhodnutí nadobudnúť vlastnícke práva alebo zbaviť sa vlastníckych práv, v dôsledku ktorého dochádza k zmene totožnosti osôb vykonávajúcich kontrolu nad prevádzkou centrálného depozitára.

8. Príslušný orgán do 60 pracovných dní od prijatia informácií uvedených v odseku 7 prijme rozhodnutie o navrhovaných zmenách kontroly nad centrálnym depozitárom. Príslušný orgán odmietne schváliť navrhované zmeny kontroly nad centrálnym depozitárom, ak existujú objektívne a preukázateľné dôvody domnievať sa, že by to predstavovalo hrozbu pre riadne a obozretné riadenie centrálného depozitára alebo schopnosť centrálného depozitára dodržiavať toto nariadenie.

Článok 28

Výbor používateľov

1. Centrálny depozitár zriadi výbor používateľov pre každý systém vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktorý prevádzkuje, skladajúci sa zo zástupcov emitentov a účastníkov takýchto systémov vyrovnania transakcií s cennými papiermi. Poradenstvo zo strany výboru používateľov je nezávislé od akéhokoľvek priameho vplyvu manažmentu centrálného depozitára.

2. Centrálny depozitár určí nediskriminačným spôsobom mandát pre každý zriadený výbor používateľov, opatrenia týkajúce sa jeho riadenia potrebné pre zaručenie jeho nezávislosti a jeho prevádzkové postupy, ako aj kritériá prijímania a mechanizmus voľby členov výboru používateľov. Opatrenia týkajúce sa riadenia sú verejne prístupné a zaručujú, že sa výbor používateľov zodpovedá priamo riadiacemu orgánu a pravidelne zasadá.

3. Výbory používateľov poskytujú riadiacemu orgánu poradenstvo týkajúce sa kľúčových opatrení, ktoré ovplyvňujú ich členov, vrátane kritérií pre prijímanie emitentov alebo účastníkov do ich príslušných systémov vyrovnania transakcií s cennými papiermi a úrovne služieb.

4. Výbor používateľov môže riadiacemu orgánu predložiť nezáväznú stanovisku obsahujúcu podrobné dôvody, pokiaľ ide o cenové štruktúry centrálného depozitára.

5. Bez toho, aby bolo dotknuté právo príslušných orgánov byť riadne informovaný, sú členovia výborov používateľov viazaní mlčanlivosťou. Ak predseda výboru používateľov určí, že niektorý člen má v konkrétnej veci skutočný alebo potenciálny konflikt záujmov, tento člen nesmie o danej veci hlasovať.

6. Centrálny depozitár bezodkladne informuje príslušný orgán a výbor používateľov o akomkoľvek rozhodnutí, v ktorom sa riadiaci orgán rozhodne nepostupovať podľa odporúčaní výboru používateľov. Výbor používateľov môže informovať príslušný orgán o všetkých oblastiach, o ktorých sa domnieva, že sa v nich nepostupovalo podľa odporúčaní výboru používateľov.

Článok 29

Vedenie záznamov

1. Centrálny depozitár uchováva minimálne desať rokov všetky záznamy o poskytnutých službách a vykonaných činnostiach, a to aj o vedľajších službách uvedených v oddieloch B a C prílohy, aby príslušný orgán mohol monitorovať dodržiavanie požiadaviek podľa tohto nariadenia.

2. Centrálny depozitár na požiadanie sprístupní záznamy uvedené v odseku 1 príslušnému orgánu a relevantným orgánom, ako aj každému inému verejnemu orgánu, ktorý má podľa práva Únie alebo vnútroštátneho práva domovského členského štátu, právomoc požiadať o prístup k takýmto záznamom, na účely plnenia ich mandátu.

3. ESMA vypracuje v úzkej spolupráci s členmi ESCB návrh regulačných technických predpisov s cieľom spresniť podrobnosti záznamov uvedených v odseku 1, ktoré sa majú uchovávať na účely monitorovania dodržiavania ustanovení tohto nariadenia zo strany centrálného depozitára.

ESMA predloží tieto návrhy regulačných technických predpisov Komisii do 18. júna 2015.

Na Komisiu sa v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 deleguje právomoc prijímať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

4. ESMA vypracuje v úzkej spolupráci s členmi ESCB návrh vykonávacích technických predpisov s cieľom stanoviť formát záznamov uvedených v odseku 1, ktoré sa majú uchovávať na účely monitorovania dodržiavania ustanovení tohto nariadenia zo strany centrálného depozitára.

ESMA predloží tento návrh vykonávacích technických predpisov Komisii do 18. júna 2015.

Komisii sa v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 udeľuje právomoc prijímať vykonávacie technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

Článok 30

Externé zabezpečovanie činností

1. Ak centrálny depozitár zverí poskytovanie služieb alebo vykonávanie činností tretej strane, zostáva úplne zodpovedný za plnenie všetkých svojich povinností podľa tohto nariadenia a trvalo musí spĺňať tieto podmienky:

- a) externé zabezpečovanie činností nevedie k delegovaniu jeho zodpovednosti;
- b) vzťahy a záväzky centrálného depozitára voči jeho účastníkom alebo emitentom sa nezmenia;
- c) podmienky povolenia centrálného depozitára sa účinne nezmenia;

- d) externé zabezpečovanie činností nebráni vykonávaniu funkcií v oblasti dohľadu a dozoru, vrátane prístupu na miesto s cieľom získať všetky dôležité informácie potrebné pre plnenie týchto funkcií;
- e) externé zabezpečovanie činností nevedie k tomu, že centrálny depozitár príde o potrebné systémy a kontrolné mechanizmy na riadenie rizík, ktorým je vystavený;
- f) centrálny depozitár si nepretržite zachováva potrebné odborné znalosti a zdroje na hodnotenie kvality poskytovaných služieb, organizačnej a kapitálovej primeranosti poskytovateľa služieb, na účinný dohľad nad externe poskytovanými službami a na riadenie rizík spojených s externým zabezpečovaním činností;
- g) centrálny depozitár má priamy prístup k príslušným informáciám o externe poskytovaných službách;
- h) poskytovateľ služieb spolupracuje v súvislosti s externe vykonávanými činnosťami s príslušným orgánom a relevantnými orgánmi;
- i) centrálny depozitár zabezpečí, aby poskytovateľ služieb spĺňal normy stanovené príslušným právom v oblasti ochrany údajov, ktoré by sa uplatňovali v prípade poskytovateľov služieb usadených v Únii. Centrálny depozitár zodpovedá za zabezpečenie toho, aby sa tieto normy uviedli v zmluve medzi zmluvnými stranami a aby sa tieto normy dodržiavali.

2. Centrálny depozitár v písomnej dohode vymedzí svoje práva a povinnosti a práva a povinnosti poskytovateľa služieb. Dohoda o externom zabezpečovaní činností umožňuje centrálnemu depozitárovi dohodu vypovedať.

3. Centrálny depozitár a poskytovateľ služieb na požiadanie prístupní príslušnému orgánu a relevantným orgánom všetky potrebné informácie, ktoré im umožnia posúdiť súlad externe zabezpečovaných činností s požiadavkami tohto nariadenia.

4. Externé zabezpečovanie hlavných služieb podlieha povoleniu príslušného orgánu podľa článku 19.

5. Odseky 1 až 4 sa neuplatňujú, ak centrálny depozitár zadá externé zabezpečovanie niektorých zo svojich služieb alebo činností verejnému subjektu a v prípade, že sa externé zabezpečovanie činností riadi osobitným právnym, regulačným a prevádzkovým rámcom, ktorý bol spoločne dohodnutý a formalizovaný verejným subjektom a príslušným centrálnym depozitárom a schválený príslušnými orgánmi na základe požiadaviek stanovených v tomto nariadení.

Článok 31

Služby poskytované inými stranami ako centrálny depozitár

1. Bez ohľadu na článok 30 a ak si to vyžaduje vnútroštátne právo, iná osoba, než je centrálny depozitár, môže byť zodpovedná za evidenciu zápisov na účtoch cenných papierov, ktoré vedie centrálny depozitár.

2. Členské štáty, ktoré v súlade s odsekom 1 umožňujú iným stranám ako centrálny depozitár poskytovať určité hlavné služby uvedené v oddiele A prílohy, ustanovia vo svojom vnútroštátnom práve požiadavky, ktoré sa v takom prípade uplatňujú. Tieto požiadavky zahŕňajú ustanovenia tohto nariadenia, ktoré sa uplatňujú na centrálny depozitára a – ak je to relevantné – na inú dotknutú stranu.

3. Členské štáty, ktoré v súlade s odsekom 1 umožňujú iným stranám ako centrálny depozitár poskytovať hlavné služby uvedené v oddiele A prílohy, oznámia orgánu ESMA všetky relevantné informácie týkajúce sa poskytovania takýchto služieb, vrátane svojich príslušných vnútroštátnych právnych predpisov.

Orgán ESMA zaznamená tieto informácie v registri centrálnych depozitárov uvedenom v článku 21.

Oddiel 2

Pravidlá vykonávania činnosti

Článok 32

Všeobecné ustanovenia

1. Centrálny depozitár má jasne vymedzené ciele a zámery, ktoré sú dosiahnuteľné, ako napríklad v oblasti minimálnej úrovne služieb, očakávaní týkajúcich sa riadenia rizík a obchodných priorít.
2. Centrálny depozitár má transparentné pravidlá vybavovania sťažností.

Článok 33

Požiadavky na účasť

1. Centrálny depozitár má pre každý systém vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktorý prevádzkuje, zverejnené kritériá účasti umožňujúce všetkým právnickým osobám, ktoré majú v úmysle stať sa účastníkmi, spravodlivý a otvorený prístup. Takéto kritériá musia byť transparentné, objektívne a nediskriminačné tak, aby sa zabezpečil spravodlivý a otvorený prístup do centrálného depozitára s náležitým zohľadnením rizík pre finančnú stabilitu a usporiadanosť trhov. Kritériá, ktoré obmedzujú prístup, sú prípustné len vtedy, ak je ich cieľom oprávnené kontrolovať stanovené riziko pre centrálného depozitára.
2. Centrálny depozitár spracuje žiadosti o prístup okamžite a odpoveď na takéto žiadosti zašle najneskôr do jedného mesiaca, pričom postupy spracovania žiadosti o prístup zverejní.
3. Centrálny depozitár odoprie prístup účastníkom, ktorí splňajú kritériá podľa odseku 1, len ak sa to riadne písomne odôvodní a na základe komplexného posúdenia rizík.

Žiadajúci účastník má v prípade odmietnutia právo podať sťažnosť príslušnému orgánu centrálného depozitára, ktorý odmietol poskytnúť prístup.

Tento príslušný orgán sťažnosť riadne prešetří, pričom posúdi dôvody odmietnutia, a poskytne žiadajúcemu účastníkovi odôvodnenú odpoveď.

Tento príslušný orgán konzultuje pri posudzovaní sťažnosti príslušný orgán v mieste usadenia žiadajúceho účastníka. Ak orgán žiadajúceho účastníka nesúhlasí s predloženým posúdením, každý z týchto dvoch príslušných orgánov môže záležitosť predložiť orgánu ESMA, ktorý môže konať v súlade s právomocami, ktoré mu boli zverené podľa článku 19 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

Keď sa odmietnutie zo strany centrálného depozitára poskytnúť prístup žiadajúcemu účastníkovi považuje za neopodstatnené, príslušný orgán centrálného depozitára, ktorý odmietol prístup, vydá príkaz, ktorým tomuto centrálnemu depozitárovi nariadi poskytnutie prístupu žiadajúcemu účastníkovi.

4. Centrálny depozitár má objektívne a transparentné postupy na pozastavenie účasti a riadny odchod účastníkov, ktorí prestanú splňať kritériá účasti podľa odseku 1.
5. ESMA vypracuje v úzkej spolupráci s členmi ESCB návrh regulačných technických predpisov s cieľom určiť riziká, ktoré má centrálny depozitár zohľadniť pri vykonávaní komplexného posúdenia rizika, a príslušné orgány posudzujúce dôvody odmietnutia v súlade s odsekom 3 a prvky postupu uvedené v odseku 3.

ESMA predloží návrh týchto regulačných technických predpisov Komisii do 18. júna 2015.

Na Komisiu sa v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 deleguje právomoc prijímať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

6. ESMA vypracuje v úzkej spolupráci s členmi ESCB návrh vykonávacích technických predpisov pre stanovenie štandardných formulárov a vzorov pre postup uvedený v odseku 3.

ESMA predloží tento návrh vykonávacích technických predpisov Komisii do 18. júna 2015.

Komisii sa v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 udeľuje právomoc prijímať vykonávacie technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

Článok 34

Transparentnosť

1. Centrálny depozitár pre každý systém vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktorý prevádzkuje, ako aj pre všetky ďalšie hlavné služby, ktoré poskytuje, zverejní ceny a poplatky spojené s hlavnými službami uvedenými v prílohe A, ktoré poskytuje. Zverejňuje ceny a poplatky za jednotlivé služby a funkcie poskytované samostatne vrátane zliav, rabatov a podmienok využitia týchto znížení. Svojim klientom umožní oddelený prístup ku konkrétnym poskytovaným službám.
2. Centrálny depozitár zverejní svoj cenník s cieľom uľahčiť porovnanie ponúk a umožniť klientom očakávať ceny, ktoré musia zaplatiť za využívanie služieb.
3. Centrálny depozitár je viazaný svojou zverejnenou cenovou politikou týkajúcou sa jeho hlavných služieb.
4. Centrálny depozitár poskytne svojim klientom informácie, ktoré umožňujú porovnanie faktúr so zverejnenými cenníkmi.
5. Centrálny depozitár sprístupní všetkým klientom informácie, ktoré im umožňujú posúdiť riziká spojené s poskytovanými službami.
6. Centrálny depozitár účtuje osobitne náklady a výnosy z poskytovaných hlavných služieb a oznamuje tieto informácie príslušnému orgánu.
7. Centrálny depozitár účtuje ako celok náklady a výnosy z poskytovaných vedľajších služieb a oznamuje tieto informácie príslušnému orgánu.
8. S cieľom účinne uplatňovať pravidlá hospodárskej súťaže Únie a umožniť, okrem iného, identifikáciu krížového financovania vedľajších služieb hlavnými službami, centrálny depozitár v súvislosti so svojimi činnosťami naďalej vykonáva analytické účtovanie. Takýmito analytickými účtami sa majú oddeliť aspoň náklady a výnosy, ktoré sú spojené s každou z jeho hlavných služieb, od tých, ktoré sú spojené s vedľajšími službami.

Článok 35

Postupy komunikácie s účastníkmi a inými trhovými infraštruktúrami

Centrálne depozitáre používajú vo svojich postupoch komunikácie s účastníkmi systémov vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktoré prevádzkujú, a s trhovými infraštruktúrami, s ktorými majú spoločné rozhranie, medzinárodné otvorené postupy komunikácie a normy pre zasielanie správ a referenčné údaje, aby sa uľahčila efektívna evidencia, platby a vyrovnanie.

Oddiel 3

Požiadavky na služby centrálnych depozitárov

Článok 36

Všeobecné ustanovenia

Centrálny depozitár má pre každý systém vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktorý prevádzkuje, vhodné pravidlá a postupy vrátane spoľahlivých účtovných postupov a kontrol, ktoré pomáhajú zaistiť integritu emisií cenných papierov a znížiť a riadiť riziká spojené s úschovou a vyrovaním transakcií s cennými papiermi.

Článok 37

Integrita emisie

1. Centrálny depozitár prijme vhodné opatrenia na odsúhlasovanie s cieľom overiť, či počet cenných papierov, ktoré tvoria emisiu cenných papierov alebo časť emisie cenných papierov, predložených centrálnym depozitárom, sa rovná súčtu cenných papierov evidovaných na účtoch cenných papierov účastníkov systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktorý prevádzkuje centrálny depozitár, a, ak je to relevantné, na účtoch majiteľov, ktoré vedie centrálny depozitár. Takéto opatrenia na odsúhlasovanie sa vykonávajú aspoň raz za deň.

2. V prípade potreby a ak sú pri niektorých emisiách cenných papierov zapojené do procesu odsúhlasovania iné subjekty, ako napríklad emitenti, registre, sprostredkovatelia emisie, sprostredkovatelia prevodu, všeobecné depozitáre, iné centrálny depozitáre alebo iné subjekty, centrálny depozitár a všetky takéto subjekty organizujú zodpovedajúcu spoluprácu a opatrenia týkajúce sa vzájomnej výmeny informácií, aby sa zachovala integrita emisie.

3. V systéme vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktorý prevádzkuje centrálny depozitár, nie sú povolené prečerpania cenných papierov, debetné zostatky ani prírastky cenných papierov.

4. ESMA vypracuje v úzkej spolupráci s členmi ESCB návrh regulačných technických predpisov na spresnenie opatrení na odsúhlasovanie, ktoré centrálny depozitár prijme podľa odsekov 1, 2 a 3.

ESMA predloží tento návrh regulačných technických predpisov Komisii do 18. júna 2015.

Na Komisiu sa v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 deleguje právomoc prijímať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

Článok 38

Ochrana cenných papierov účastníkov a ich klientov

1. Centrálny depozitár pre každý systém vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktorý prevádzkuje, vedie evidenciu a účty, ktoré mu kedykoľvek a bezodkladne umožnia na účtoch v centrálnom depozitárovi oddeliť cenné papiere účastníka od cenných papierov akéhokoľvek iného účastníka a prípadne od vlastných aktív centrálného depozitára.

2. Centrálny depozitár vedie evidenciu a účty, ktoré každému účastníkovi umožňujú oddeliť cenné papiere účastníka od cenných papierov klientov účastníka.

3. Centrálny depozitár vedie evidenciu a účty, ktoré každému účastníkovi umožňujú držať na jednom účte cenných papierov cenné papiere, ktoré patria rôznym klientom tohto účastníka (ďalej len „súhrnná klientska segregácia“).

4. Centrálny depozitár vedie evidenciu a účty, ktoré účastníkovi umožňujú oddeliť cenné papiere každého klienta účastníka, ak o to účastník požiada, a tak, ako to vyžaduje („individuálna klientska segregácia“).

5. Účastník poskytne svojim klientom prinajmenšom možnosť vybrať si medzi súhrnnou klientskou segregáciou a individuálnou klientskou segregáciou a informuje ich o nákladoch a rizikách spojených s týmito možnosťami.

Centrálny depozitár a jeho účastníci však poskytnú individuálnu klientsku segregáciu občanom členského štátu, osobám s pobytom a právnickým osobám usadeným v členskom štáte, ak to vyžaduje vnútroštátne právo tohto členského štátu, podľa ktorého sú cenné papiere vydané, platné 17. septembra 2014. Táto povinnosť je záväzná, kým sa toto vnútroštátne právo nezmení alebo nezruší a kým platia jeho ciele.

6. Centrálne depozitáre a ich účastníci uverejňujú úrovne ochrany a náklady spojené s rôznymi úrovňami segregácie, ktoré poskytujú, a tieto služby ponúkajú za prijateľných obchodných podmienok. Podrobnosti týkajúce sa rôznych úrovní segregácie zahŕňajú opis hlavných právnych dôsledkov príslušných úrovní poskytovanej segregácie vrátane informácií o konkurznom práve uplatniteľnom v príslušnej jurisdikcii.

7. Centrálny depozitár nesmie používať cenné papiere, ktoré mu nepatria na žiadne účely. Centrálny depozitár však môže použiť cenné papiere účastníka, ak získal výslovný predchádzajúci súhlas tohto účastníka. Centrálny depozitár vyžaduje od účastníkov, aby od svojich zákazníkov získali akýkoľvek potrebný predchádzajúci súhlas.

Článok 39

Ukončenie vyrovnania

1. Centrálny depozitár zabezpečí, aby systém vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktorý prevádzkuje, poskytoval účastníkom primeranú ochranu. Členské štáty určia a oznámia systém vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktorý prevádzkujú centrálne depozitáre, podľa postupov uvedených v článku 2 písm. a) smernice 98/26/ES.

2. Centrálny depozitár zabezpečí, aby každý systém vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktorý prevádzkuje, vymedzil v súlade s článkami 3 a 5 smernice 98/26/ES okamihy, keď prevodné príkazy vstupujú do tohto systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi a stávajú sa v ňom neodvolateľnými.

3. Centrálny depozitár zverejní pravidlá upravujúce ukončenie prevodov cenných papierov a finančných prostriedkov v systéme vyrovnania transakcií s cennými papiermi.

4. Odseky 2 a 3 sa uplatňujú bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia uplatniteľné na prepojenia centrálnych depozitárov a článok 48 ods. 8.

5. Centrálny depozitár prijme všetky primerané opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby sa v súlade s pravidlami uvedenými v odseku 3 dosiahlo ukončenie prevodov cenných papierov a finančných prostriedkov uvedené v odseku 3, a to buď v reálnom čase alebo v rámci daného dňa, ale v každom prípade najneskôr do konca pracovného dňa, ktorý je skutočným dňom vyrovnania.

6. Ak centrálny depozitár ponúka služby uvedené v článku 40 ods. 2, zabezpečí, aby peňažné príjmy z vyrovnania transakcií s cennými papiermi boli príjmom k dispozícii na použitie najneskôr do konca pracovného dňa, ktorý je určeným dňom vyrovnania.

7. Všetky transakcie s cennými papiermi, ktoré zahŕňajú peňažné prostriedky, medzi priamymi účastníkmi systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktorý prevádzkuje centrálny depozitár, vyrovnávané v tomto systéme vyrovnania transakcií s cennými papiermi sa vyrovnajú na základe dodania proti zaplateniu.

Článok 40

Finančné vyrovanie

1. V prípade transakcií denominovaných v mene krajiny, v ktorej sa vyrovanie uskutočňuje, centrálny depozitár vyrovná peňažné platby vo svojom systéme vyrovnania transakcií s cennými papiermi prostredníctvom účtov vedených v centrálnej banke, ktoré vydala príslušnú menu, pokiaľ je to vhodné a dostupné.

2. Keď vyrovnanie na účtoch centrálnej banky, ako sa ustanovuje v odseku 1, nie je vhodné a dostupné, centrálny depozitár môže ponúknuť vyrovnanie platieb peňažných prostriedkov pre všetky alebo časť svojich systémov vyrovnania transakcií s cennými papiermi prostredníctvom účtov vedených v úverovej inštitúcii alebo prostredníctvom svojich vlastných účtov. Ak centrálny depozitár ponúka vyrovnanie na účtoch vedených v úverovej inštitúcii alebo prostredníctvom svojich vlastných účtov, urobí tak v súlade s ustanoveniami hlavy IV.

3. Centrálny depozitár zabezpečí, aby všetky informácie poskytované účastníkom trhu o rizikách a nákladoch spojených s vyrovnaním na účtoch úverových inštitúcií alebo prostredníctvom jeho vlastných účtov boli jasné, primerané a nezavádzajúce. Centrálny depozitár sprístupní klientom alebo potenciálnym klientom dostatočné informácie, aby mohli určiť a posúdiť riziká a náklady spojené s vyrovnaním na účtoch úverových inštitúcií alebo prostredníctvom jeho vlastných účtov, pričom takéto informácie poskytuje na požiadanie.

Článok 41

Pravidlá a postupy pre prípad zlyhania účastníka

1. Centrálny depozitár má pre každý systém vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktorý prevádzkuje, účinné a jasne vymedzené pravidlá a postupy s cieľom riadiť zlyhanie jedného alebo viacerých jeho účastníkov, ktorými sa zabezpečí, aby centrálny depozitár mohol prijať včasné opatrenia na obmedzenie strát a tlakov na likviditu a ďalej plniť svoje záväzky.
2. Centrálny depozitár zverejní svoje pravidlá a príslušné postupy pre prípad zlyhania.
3. Centrálny depozitár vykonáva spolu so svojimi účastníkmi a ďalšími zainteresovanými stranami pravidelné testovanie a preskúmanie svojich postupov pre prípad zlyhania s cieľom zabezpečiť, aby boli vhodné a účinné.
4. ESMA môže s cieľom zabezpečiť jednotné uplatňovanie tohto článku vydať v úzkej spolupráci s členmi ESCB usmernenia v súlade s článkom 16 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

Oddiel 4

Prudenciálne požiadavky

Článok 42

Všeobecné požiadavky

Centrálny depozitár prijme spoľahlivý rámec riadenia rizík na komplexné riadenie právnych, obchodných, prevádzkových a iných priamych alebo nepriamych rizík vrátane opatrení na obmedzovanie výskytu podvodov a prípadov nedbanlivosti.

Článok 43

Právne riziká

1. Centrálny depozitár má na účely svojho povolenia a dohľadu, ale aj na účely informovania svojich klientov pre všetky systémy vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktoré prevádzkuje, ako aj pre všetky iné služby, ktoré poskytuje, pravidlá, postupy a zmluvy, ktoré sú jasné a zrozumiteľné.
2. Centrálny depozitár navrhne svoje pravidlá, postupy a zmluvy tak, aby boli vynútiteľné vo všetkých príslušných jurisdikciách, a to aj v prípade zlyhania účastníka.
3. Centrálny depozitár, ktorý podniká v rôznych jurisdikciách, prijme všetky primerané opatrenia s cieľom určiť a zmierniť riziká vyplývajúce z možných kolízií právnych noriem v rôznych jurisdikciách.

Článok 44

Všeobecné obchodné riziko

Centrálny depozitár má spoľahlivé systémy riadenia a kontroly, ako aj IT nástroje na účely určovania, monitorovania a riadenia všeobecných obchodných rizík vrátane strát vyplývajúcich z nedostatočného výkonu podnikateľskej stratégie, peňažných tokov a prevádzkových výdavkov.

Článok 45

Prevádzkové riziká

1. Centrálny depozitár určí zdroje prevádzkového rizika, vnútorné aj vonkajšie, a minimalizuje ich vplyv prostredníctvom zavedenia vhodných IT nástrojov, kontrol a postupov, a to aj pre všetky systémy vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktoré prevádzkuje.
2. Centrálny depozitár udržiava vhodné IT nástroje, ktoré zaručia vysoký stupeň bezpečnosti a prevádzkovej spoľahlivosti a ktoré majú primeranú kapacitu. IT nástroje primerane zvládajú zložitosť, rôznorodosť a typ poskytovaných služieb a vykonávaných činností v záujme zaistenia vysokých štandardov bezpečnosti a integrity a dôveryhodnosti uchovávaných informácií.
3. Centrálny depozitár pre služby, ktoré poskytuje, ako aj pre každý systém vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktorý prevádzkuje, zavedie, uplatňuje a zachováva primeranú politiku kontinuity činnosti a plán obnovy po katastrofe s cieľom zabezpečiť poskytovanie svojich služieb, včasnú obnovu prevádzky a plnenie záväzkov centrálnym depozitárom v prípade udalostí, ktoré predstavujú významné riziko prerušenia prevádzky.
4. Plán uvedený v odseku 3 umožňuje obnovu všetkých transakcií a pozícií účastníkov v okamihu prerušenia s cieľom umožniť účastníkom centrálného depozitára pokračovať v činnosti s istotou a dokončiť vyrovanie k určenému dátumu, a to aj prostredníctvom zabezpečenia toho, aby kľúčové IT systémy mohli pohotovo obnoviť prevádzku od okamihu prerušenia. Plán zahŕňa vytvorenie druhého miesta spracovania s dostatočnými zdrojmi, kapacitami a funkcionalitami a vhodným personálnym zabezpečením.
5. Centrálny depozitár naplánuje a vykonáva program testovania opatrení uvedených v odsekoch 1 až 4.
6. Centrálny depozitár zisťuje, monitoruje a riadi riziká, ktoré by pre jeho prevádzku mohli predstavovať kľúčoví účastníci systémov vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktoré centrálny depozitár prevádzkuje, ako aj poskytovatelia služieb, sieťové odvetvia a iné centrálny depozitáre alebo iné trhové infraštruktúry. Na požiadanie informuje príslušné a relevantné orgány o všetkých takýchto zistených rizikách.

Príslušný orgán a relevantné orgány bezodkladne informuje aj o všetkých prevádzkových udalostiach vyplývajúcich z takých rizík.

7. ESMA vypracuje v úzkej spolupráci s členmi ESCB návrh regulačných technických predpisov s cieľom vymedziť prevádzkové riziká uvedené v odsekoch 1 a 6 a metódy na testovanie, odstránenie alebo minimalizáciu týchto rizík vrátane politik kontinuity činnosti a plánov obnovy po katastrofe uvedených v odsekoch 3 a 4 a spôsobov ich posudzovania.

ESMA predloží tento návrh regulačných technických predpisov Komisii do 18. júna 2015.

Na Komisiu sa v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 deleguje právomoc prijímať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

Článok 46

Investičná politika

1. Centrálny depozitár drží svoje finančné aktíva v centrálnych bankách, v úverových inštitúciách, ktorým bolo udelené povolenie, alebo v centrálnych depozitároch, ktorým bolo udelené povolenie.
2. Centrálny depozitár má v prípade potreby okamžitý prístup k svojim aktívam.
3. Centrálny depozitár investuje svoje finančné zdroje len do peňažných prostriedkov alebo vysoko likvidných finančných nástrojov s minimálnym trhovým a úverovým rizikom. Tieto investície sa musia dať urýchlene premeniť na likvidné prostriedky s minimálnym nepriaznivým vplyvom na cenu.

4. Kapitál centrálného depozitára vrátane nerozdeleného zisku a rezerv, ktorý nebol investovaný podľa odseku 3, sa na účely článku 47 ods. 1 nezohľadní.

5. Centrálny depozitár zaistí, aby jeho celková riziková expozícia voči akejkoľvek jednotlivej úverovej inštitúcii, ktorej bolo udelené povolenie alebo centrálnemu depozitárovi, ktorému bolo udelené povolenie, v ktorých má svoje finančné aktíva, zostala v prijateľných limitoch koncentrácie.

6. ESMA vypracuje v úzkej spolupráci s EBA a členmi ESCB návrh regulačných technických predpisov s cieľom spresniť finančné nástroje uvedené v odseku 3, ktoré možno považovať za vysoko likvidné a s minimálnym trhovým a úverovým rizikom, vhodný časový rámec pre prístup k aktívam uvedený v odseku 2 a limity koncentrácie uvedené v odseku 5. Takýto návrh regulačných technických predpisov sa v prípade potreby zosúladí s regulačnými technickými predpismi prijatými v súlade s článkom 47 ods. 8 nariadenia (EÚ) č. 648/2012.

ESMA predloží tento návrh regulačných technických predpisov Komisii do 18. júna 2015.

Na Komisiu sa v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 deleguje právomoc prijímať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

Článok 47

Kapitálové požiadavky

1. Kapitál centrálného depozitára spolu s nerozdeleným ziskom a rezervami musí byť úmerný rizikám vyplývajúcim z činností centrálného depozitára. Musí byť vždy dostatočný na:

- a) zabezpečenie toho, aby bol centrálny depozitár dostatočne chránený proti prevádzkovým a právnym rizikám, rizikám spojeným so správou cenných papierov, investičným a obchodným rizikám, aby mohol pokračovať v poskytovaní služieb ako subjekt nepretržite pokračujúci v činnosti;
- b) zabezpečenie riadnej likvidácie alebo reštrukturalizácie činností centrálného depozitára v primeranej lehote najmenej šiestich mesiacov v prípade rôznych stresových scenárov.

2. Centrálny depozitár zachováva plán na:

- a) získanie dodatočného kapitálu v prípade, že by sa jeho vlastný kapitál priblížil požiadavkám uvedeným v odseku 1 alebo klesol pod úroveň týchto požiadaviek;
- b) zabezpečenie riadnej likvidácie alebo reorganizácie svojich činností a služieb v prípade, že centrálny depozitár nie je schopný získať nový kapitál.

Tento plán musí schváliť riadiaci orgán alebo príslušný výbor riadiaceho orgánu a musí sa pravidelne aktualizovať. Každá aktualizácia plánu sa poskytne príslušnému orgánu. Príslušný orgán môže od centrálného depozitára požadovať, aby prijal dodatočné opatrenia alebo vypracoval akékoľvek alternatívne ustanovenie, ak je príslušný orgán presvedčený, že plán centrálného depozitára nie je dostatočný.

3. EBA vypracuje v úzkej spolupráci s ESMA a členmi ESCB návrh regulačných technických predpisov, v ktorých sa spresnia požiadavky týkajúce sa kapitálu, nerozdeleného zisku a rezerv centrálného depozitára uvedené v odseku 1.

EBA predloží tento návrh regulačných technických predpisov Komisii do 18. júna 2015.

Na Komisiu sa v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 deleguje právomoc prijímať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

Oddiel 5

Požiadavky na prepojenia centrálnych depozitárov

Článok 48

Prepojenia centrálnych depozitárov

1. Všetky dotknuté centrálné depozitáre pred vytvorením prepojenia a po vytvorení prepojenia priebežne zisťujú, posudzujú, monitorujú a riadia všetky potenciálne zdroje rizika pre nich samých a pre ich účastníkov vyplývajúce z prepojenia centrálnych depozitárov a prijímajú vhodné opatrenia na ich zmiernenie.

2. Centrálné depozitáre, ktoré majú v úmysle vytvoriť prepojenia, predložia žiadosť o schválenie príslušnému orgánu žiadajúceho centrálného depozitára, ako sa vyžaduje v článku 19 ods. 1 písm. e), alebo informujú príslušné a relevantné orgány žiadajúceho centrálného depozitára, ako sa vyžaduje v článku 19 ods. 5.

3. Prepojenie poskytuje prepojeným centrálnym depozitárom a ich účastníkom primeranú ochranu, najmä pokiaľ ide o možné úvery prijaté centrálnymi depozitármi cenných papierov a riziká koncentrácie a likvidity v dôsledku dohody o prepojení.

Prepojenie sa musí zakladať na vhodnej zmluve, v ktorej sa stanovujú príslušné práva a povinnosti prepojených centrálnych depozitárov a v prípade potreby účastníkov centrálnych depozitárov. V zmluve, ktorá má účinok vo viacerých jurisdikciách, sa jednoznačne stanoví právo, ktorým sa riadi každý aspekt operácií v rámci prepojenia.

4. V prípade dočasného prevodu cenných papierov medzi prepojenými centrálnymi depozitármi je ďalší prevod cenných papierov zakázaný predtým, než sa prvý prevod stane konečným.

5. Centrálny depozitár, ktorý používa nepriame prepojenie alebo sprostredkovateľa na prevádzkovanie prepojenia centrálného depozitára s iným centrálnym depozitárom, meria, monitoruje a riadi dodatočné riziká vyplývajúce z využitia tohto nepriameho prepojenia alebo sprostredkovateľa a prijme vhodné opatrenia na ich zmiernenie.

6. Prepojené centrálné depozitáre majú spoľahlivé postupy na odsúhlasovanie s cieľom zabezpečiť, aby ich príslušné záznamy boli presné.

7. Keď je to možné a uskutočniteľné, prepojenia medzi centrálnymi depozitármi umožňujú vyrovnanie transakcií medzi účastníkmi v prepojených centrálnych depozitároch na základe dodania proti zaplateniu. Podrobné dôvody pre každý prípad, keď prepojenie centrálnym depozitárom neumožňuje vyrovnanie na základe dodania proti zaplateniu, sa oznámia relevantným príslušným orgánom.

8. Interoperabilné systémy vyrovnania transakcií s cennými papiermi a centrálné depozitáre, ktoré vyžívajú spoločnú infraštruktúru vyrovnania, stanovujú rovnaké okamihy:

a) zadania prevodných príkazov do systému;

b) neodvolateľnosti prevodných príkazov.

Systémy vyrovnania transakcií s cennými papiermi a centrálné depozitáre uvedené v prvom pododseku používajú rovnaké pravidlá týkajúce sa okamihu ukončenia prevodov cenných papierov a peňažných prostriedkov.

9. Do 18. septembra 2019 budú v prípade, že je to uplatniteľné, všetky interoperabilné prepojenia medzi centrálnymi depozitármi prevádzkovanými v členských štátoch prepojeniami podporujúcimi vyrovnanie na základe dodania proti zaplateniu.

10. ESMA vypracuje v úzkej spolupráci s členmi ESCB návrh regulačných technických predpisov s cieľom spresniť podmienky uvedené v odseku 3, na základe ktorých každý druh dohody o prepojení poskytuje primeranú ochranu prepojených centrálnych depozitárov a ich účastníkov, najmä keď má centrálny depozitár v úmysle zúčastňovať sa systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktorý prevádzkuje iný centrálny depozitár, monitorovanie a riadenie dodatočných rizík uvedených v odseku 5 vyplývajúcich z využívania sprostredkovateľov, metódy odsúhlasovania uvedené v odseku 6, prípady, keď je vyrovnanie na základe dodania proti zaplateniu prostredníctvom prepojení centrálnych depozitárov možné a uskutočniteľné, ako sa uvádza v odseku 7, a metódy jeho posúdenia.

ESMA predloží tento návrh regulačných technických predpisov Komisii do 18. júna 2015.

Na Komisiu sa v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 deleguje právomoc prijímať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

KAPITOLA III

Prístup do centrálnych depozitárov

Oddiel 1

Prístup emitentov do centrálnych depozitárov

Článok 49

Sloboda emitovať v centrálnom depozitárovi povolenom v Únii

1. Emitent má právo zabezpečiť, aby jeho cenné papiere prijaté na obchodovanie na regulovaných trhoch, MTF alebo obchodované na obchodných miestach boli evidované v ktoromkoľvek centrálnom depozitárovi usadenom v ktoromkoľvek členskom štáte za predpokladu, že tento centrálny depozitár spĺňa podmienky uvedené v článku 23.

Bez toho, aby bolo dotknuté právo emitenta uvedené v prvom pododseku, sa naďalej uplatňuje právo obchodných spoločností alebo podobné právo členského štátu, podľa ktorého sú cenné papiere vydané.

Členské štáty zabezpečia, aby sa zostavil zoznam kľúčových príslušných ustanovení ich právnych predpisov uvedených v druhom pododseku. Príslušné orgány zašlú tento zoznam orgánu ESMA do 18. decembra 2014. ESMA zverejní zoznam do 18. januára 2015.

Centrálny depozitár môže za poskytnutie svojich služieb emitentom účtovať primeraný obchodný poplatok vypočítaný na základe metódy zvýšených nákladov, pokiaľ sa obe strany nedohodnú inak.

2. Keď emitent podá žiadosť o zaevidovanie jeho cenných papierov v centrálnom depozitárovi, tento centrálny depozitár takúto žiadosť urýchlene a nediskriminačným spôsobom spracuje a žiadajúcemu emitentovi poskytne odpoveď do troch mesiacov.

3. Centrálny depozitár môže odmietnuť poskytovať služby emitentovi. Takéto odmietnutie sa môže zakladať len na komplexnom posúdení rizík, alebo ak tento centrálny depozitár neposkytuje služby uvedené v oddiele A odseku 1 prílohy v súvislosti s cennými papiermi vydanými podľa práva obchodných spoločností alebo podobného práva príslušného členského štátu.

4. Bez toho, aby bola dotknutá smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES⁽¹⁾ a smernica Komisie 2006/70/ES⁽²⁾, ak centrálny depozitár odmietne poskytovať služby emitentovi, poskytne žiadajúcemu emitentovi písomne všetky dôvody odmietnutia.

(1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES z 26. októbra 2005 o predchádzaní využívania finančného systému na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu (Ú. v. EÚ L 309, 25.11.2005, s. 15).

(2) Smernica Komisie 2006/70/ES z 1. augusta 2006, ktorou sa ustanovujú vykonávacie opatrenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES, pokiaľ ide o vymedzenie pojmu politicky exponovaná osoba, a technické kritériá postupov zjednodušenej povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi a výnimky na základe finančnej činnosti vykonávanej príležitostne alebo vo veľmi obmedzenom rozsahu (Ú. v. EÚ L 214, 4.8.2006, s. 29).

V prípade odmietnutia má žiadajúci emitent právo podať sťažnosť príslušnému orgánu centrálnemu depozitára, ktorý odmietne poskytovať svoje služby.

Príslušný orgán tohto centrálnemu depozitára sťažnosť riadne preskúma, pričom posúdi dôvody odmietnutia, ktoré uviedol centrálny depozitár, a pošle emitentovi odôvodnenú odpoveď.

Príslušný orgán centrálnemu depozitára pri posudzovaní sťažnosti konzultuje príslušný orgán v mieste usadenia žiadajúceho emitenta. Ak príslušný orgán v mieste usadenia žiadajúceho emitenta nesúhlasí s týmto posúdením, každý z týchto dvoch príslušných orgánov môže záležitosť predložiť orgánu ESMA, ktorý môže konať v súlade s právomocami, ktoré mu boli zverené podľa článku 19 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

Keď sa odmietnutie centrálnemu depozitára poskytovať svoje služby emitentovi považuje za neoprávnené, zodpovedný príslušný orgán vydá príkaz, ktorým tomuto centrálnemu depozitárovi nariadi poskytovanie jeho služieb žiadajúcemu emitentovi.

5. ESMA vypracuje v úzkej spolupráci s členmi ESCB návrh regulačných technických predpisov s cieľom určiť riziká, ktoré má centrálny depozitár zohľadniť pri vykonávaní komplexného posúdenia rizík, a príslušné orgány posudzujúce dôvody odmietnutia v súlade s odsekmi 3 a 4 a prvky postupu uvedené v odseku 4.

ESMA predloží tento návrh regulačných technických predpisov Komisii do 18. júna 2015.

Na Komisiu sa v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 deleguje právomoc prijímať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

6. ESMA vypracuje v úzkej spolupráci s členmi ESCB návrh vykonávacích technických predpisov pre stanovenie štandardných formulárov a vzorov pre postup uvedený v odseku 4.

ESMA predloží návrh týchto vykonávacích technických predpisov Komisii do 18. júna 2015.

Komisii sa v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 udeľuje právomoc prijímať vykonávacie technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

Oddiel 2

Prístup medzi centrálnych depozitárov

Článok 50

Prístup v rámci štandardného prepojenia

Centrálny depozitár má právo stať sa účastníkom iného centrálnemu depozitára a zriadiť štandardné prepojenie s týmto centrálnym depozitárom v súlade s článkom 33 a na základe predchádzajúceho oznámenia prepojenia centrálnych depozitárov poskytnutého podľa článku 19 ods. 5.

Článok 51

Prístup v rámci prispôbeného prepojenia

1. Keď centrálny depozitár požiada iný centrálny depozitár o vytvorenie prispôbeného prepojenia pre získanie prístupu do tohto iného centrálnemu depozitára, prijímajúci centrálny depozitár môže takúto žiadosť odmietnuť len na základe dôvodov založených na rizikách. Nemôže odmietnuť žiadosť z dôvodu straty podielu na trhu.

2. Prijímajúci centrálny depozitár môže za vytvorenie prístupu v rámci prispôbeného prepojenia žiadajúcemu centrálnemu depozitárovi účtovať primeraný obchodný poplatok vypočítaný na základe metódy zvýšených nákladov, pokiaľ sa obe strany nedohodnú inak.

Článok 52

Postup pre prepojenia centrálnych depozitárov

1. Keď centrálny depozitár podá žiadosť o prístup podľa článkov 50 a 51 inému centrálnemu depozitárovi, tento iný centrálny depozitár takúto žiadosť urýchlene spracuje a žiadajúcemu centrálnemu depozitárovi poskytne odpoveď do troch mesiacov.

2. Centrálny depozitár môže odmietnuť prístup žiadajúcemu centrálnemu depozitárovi len vtedy, ak by takýto prístup ohrozoval plynulé a riadne fungovanie finančných trhov alebo spôsoboval systémové riziko. Takéto odmietnutie sa zakladá len na komplexnom posúdení rizík.

Keď centrálny depozitár odmietne prístup, poskytne žiadajúcemu centrálnemu depozitárovi všetky dôvody odmietnutia.

V prípade odmietnutia má žiadajúci centrálny depozitár právo podať sťažnosť príslušnému orgánu centrálného depozitára, ktorý odmietol prístup.

Príslušný orgán prijímajúceho centrálného depozitára sťažnosť riadne preskúma, pričom posúdi dôvody odmietnutia, a poskytne žiadajúcemu centrálnemu depozitárovi odôvodnenú odpoveď.

Príslušný orgán prijímajúceho centrálného depozitára pri posudzovaní sťažnosti konzultuje príslušný orgán žiadajúceho centrálného depozitára a relevantný orgán žiadajúceho centrálného depozitára uvedený v článku 12 ods. 1 písm. a). Ak ktorýkoľvek z orgánov žiadajúceho centrálného depozitára nesúhlasí s predloženým posúdením, ktorýkoľvek z týchto orgánov môže záležitosť predložiť orgánu ESMA, ktorý môže konať v súlade s právomocami, ktoré mu boli zverené podľa článku 19 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

Keď sa odmietnutie centrálného depozitára poskytnúť prístup žiadajúcemu centrálnemu depozitárovi považuje za neoprávnené, príslušný orgán prijímajúceho centrálného depozitára vydá príkaz, ktorým tomuto centrálnemu depozitárovi nariadi poskytnutie prístupu žiadajúcemu centrálnemu depozitárovi.

3. ESMA vypracuje v úzkej spolupráci s členmi ESCB návrh regulačných technických predpisov s cieľom určiť riziká, ktoré má zohľadniť centrálny depozitár pri vykonávaní komplexného posúdenia rizika, a príslušné orgány posudzujúce dôvody odmietnutia v súlade s odsekom 2 a prvky postupu uvedené v odseku 2.

ESMA predloží tento návrh regulačných technických predpisov Komisii do 18. júna 2015.

Na Komisiu sa v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 deleguje právomoc prijímať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

4. ESMA vypracuje v úzkej spolupráci s členmi ESCB návrh vykonávacích technických predpisov pre stanovenie štandardných formulárov a vzorov pre postupy uvedené v odsekoch 1 a 2.

ESMA predloží tento návrh vykonávacích technických predpisov Komisii do 18. júna 2015.

Komisii sa v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 udeľuje právomoc prijímať vykonávacie technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

Oddiel 3

Prístup medzi centrálnymi depozitármi a inými trhovými infraštruktúrami

Článok 53

Prístup medzi centrálnymi depozitármi a inými trhovými infraštruktúrami

1. Centrálna protistrana a obchodné miesto poskytnú centrálnemu depozitárovi na požiadanie údaje o transakciách na nediskriminačnom a transparentnom základe a môžu za takéto údaje o transakciách žiadajúcemu centrálnemu depozitárovi účtovať primeraný obchodný poplatok vypočítaný na základe metódy zvýšených nákladov, pokiaľ sa obe strany nedohodnú inak.

Centrálny depozitár poskytne centrálnej protistrane alebo obchodnému miestu prístup do svojich systémov vyrovnania transakcií s cennými papiermi na nediskriminačnom a transparentnom základe a môže za takýto prístup účtovať primeraný obchodný poplatok vypočítaný na základe metódy zvýšených nákladov, pokiaľ sa obe strany nedohodnú inak.

2. Keď niektorá strana podá žiadosť o prístup inej strane v súlade s odsekom 1, takáto žiadosť sa musí urýchlene spracovať a odpoveď žiadajúcej strane sa poskytne do troch mesiacov.

3. Prijímajúca strana odmietne prístup len v prípade, ak by takýto prístup ovplyvňoval plynulé a riadne fungovanie finančných trhov alebo spôsoboval systémové riziko. Nemôže odmietnuť žiadosť z dôvodu straty podielu na trhu.

Strana, ktorá odmietne prístup, poskytne žiadajúcej strane úplné písomné odôvodnenie takéhoto odmietnutia na základe komplexného posúdenia rizík. V prípade odmietnutia má žiadajúca strana právo podať sťažnosť príslušnému orgánu strany, ktorá prístup odmietla.

Príslušný orgán prijímajúcej strany a relevantný orgán uvedený v článku 12 ods. 1 písm. a) sťažnosť riadne preskúmajú, pričom posúdia dôvody odmietnutia a poskytnú žiadajúcej strane odôvodnenú odpoveď.

Príslušný orgán prijímajúcej strany pri posudzovaní sťažnosti konzultuje príslušný orgán žiadajúcej strany a relevantný orgán uvedený v článku 12 ods. 1 písm. a). Ak ktorýkoľvek z orgánov žiadajúcej strany nesúhlasí s predloženým posúdením, ktorýkoľvek z nich môže záležitosť predložiť orgánu ESMA, ktorý môže konať v súlade s právomocami, ktoré mu boli zverené podľa článku 19 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

Keď sa odmietnutie niektorej strany poskytnúť prístup považuje za neoprávnené, zodpovedný príslušný orgán vydá príkaz, ktorým tejto strane nariadi poskytnutie prístupu k jej službám do troch mesiacov.

4. ESMA vypracuje v úzkej spolupráci s členmi ESCB návrh regulačných technických predpisov s cieľom určiť riziká, ktoré má zohľadniť centrálny depozitár pri vykonávaní komplexného posúdenia rizík, a príslušné orgány posudzujúce dôvody odmietnutia v súlade s odsekom 3 a prvky postupu uvedené v odseku 3.

ESMA predloží tento návrh regulačných technických predpisov Komisii do 18. júna 2015.

Na Komisiu sa v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 deleguje právomoc prijímať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

5. ESMA vypracuje v úzkej spolupráci s členmi ESCB návrh vykonávacích technických predpisov pre stanovenie štandardných formulárov a vzorov pre postup uvedený v odsekoch 2 a 3.

ESMA predloží tento návrh vykonávacích technických predpisov Komisii do 18. júna 2015.

Komisii sa v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 udeľuje právomoc prijímať vykonávacie technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

HLAVA IV

POSKYTOVANIE VEDĽAJŠÍCH SLUŽIEB BANKOVÉHO TYPU ÚČASTNÍKOM CENTRÁLNEHO DEPOZITÁRA

Článok 54

Povolenie a určenie poskytovať vedľajšie služby bankového typu

1. Samotný centrálny depozitár neposkytuje žiadne vedľajšie služby bankového typu uvedené v oddiele C prílohy, pokiaľ mu nebolo udelené dodatočné povolenie na poskytovanie takýchto služieb v súlade s týmto článkom.

2. Centrálnemu depozitáru cenných papierov, ktorý má v úmysle vyrovnávať peňažnú časť celého svojho systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi alebo jeho časti v súlade s článkom 40 ods. 2, alebo si želá inak poskytovať akékoľvek vedľajšie služby bankového typu uvedené v odseku 1, sa povolí, aby:

a) on sám ponúkal takéto služby za podmienok uvedených v tomto článku, alebo

b) určil na tento účel jednu alebo viaceré úverové inštitúcie, ktorým bolo udelené povolenie v súlade s článkom 8 smernice 2013/36/EÚ.

3. Ak má centrálny depozitár záujem poskytovať akékoľvek vedľajšie služby bankového typu rovnakou právnickou osobou, ako je právnická osoba, ktorá prevádzkuje systém vyrovnania transakcií s cennými papiermi, povolenie uvedené v odseku 2 sa udelí, len ak sú splnené tieto podmienky:

a) centrálnemu depozitáru cenných papierov sa udelí povolenie ako úverovej inštitúcii, ako sa stanovuje v článku 8 smernice 2013/36/EÚ;

b) centrálny depozitár spĺňa prudenciálne požiadavky stanovené v článku 59 ods. 1, 3 a 4 a požiadavky v oblasti dohľadu stanovené v článku 60;

c) povolenie uvedené v písmene a) tohto pododseku sa použije len na poskytovanie vedľajších služieb bankového typu uvedených v oddiele C prílohy a nie na vykonávanie akýchkoľvek iných činností;

d) centrálny depozitár podlieha dodatočnej kapitálovej požiadavke, v ktorej sa zohľadňujú riziká vrátane úverového rizika a rizika likvidity, ktoré vyplývajú z poskytovania vnútrodenných úverov, okrem iného účastníkom systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi alebo iným používateľom služieb centrálného depozitára;

e) centrálny depozitár podáva aspoň mesačne príslušnému orgánu a ročne vo svojom zverejnení, ako sa vyžaduje podľa ôsmej časti nariadenia (EÚ) č. 575/2013, správu o rozsahu a riadení vnútrodenného rizika likvidity v súlade s článkom 59 ods. 4 písm. j) tohto nariadenia;

f) centrálny depozitár predložil príslušnému orgánu primeraný plán obnovy na zabezpečenie kontinuity svojich kľúčových činností, a to aj v situáciách, keď riziko likvidity a úverové riziko vzniká ako dôsledok poskytovania vedľajších služieb bankového typu.

Centrálny depozitár uvedený v prvom pododseku písm. a) dodržiava v prípade rozporných ustanovení, ktoré sa uvádzajú v tomto nariadení, ako aj v nariadení (EÚ) č. 575/2013 a v smernici 2013/36/EÚ, prísnejšie požiadavky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu. V regulačných technických predpisoch uvedených v článkoch 47 a 59 tohto nariadenia sa objasňujú prípady rozporných ustanovení.

4. Ak má centrálny depozitár záujem určiť úverovú inštitúciu s cieľom poskytovať akékoľvek vedľajšie služby bankového typu samostatnou právnickou osobou, ktorá môže, ale nemusí byť súčasťou rovnakej skupiny podnikov, ktoré v konečnom dôsledku kontroluje rovnaká materská spoločnosť, povolenie uvedené v odseku 2 sa udelí, len ak sú splnené tieto podmienky:

- a) samostatnej právnickej osobe sa udelí povolenie ako úverovej inštitúcii, ako sa stanovuje v článku 8 smernice 2013/36/EÚ;
- b) samostatná právnická osoba spĺňa prudenciálne požiadavky stanovené v článku 59 ods. 1, 3 a 4 a požiadavky v oblasti dohľadu stanovené v článku 60;
- c) samotná samostatná právnická osoba neposkytuje žiadnu z hlavných služieb uvedených v oddiele A prílohy;
- d) povolenie uvedené v písmene a) sa použije len na poskytovanie vedľajších služieb bankového typu uvedených v oddiele C prílohy a nie na vykonávanie akýchkoľvek iných činností;
- e) samostatná právnická osoba podlieha dodatočnej kapitálovej požiadavke, v ktorej sa zohľadňujú riziká vrátane úverového rizika a rizika likvidity, ktoré vyplývajú z poskytovania vnútrodenných úverov, okrem iného účastníkom systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi alebo iným používateľom služieb centrálného depozitára;
- f) samostatná právnická osoba podáva aspoň mesačne príslušnému orgánu a ročne vo svojom zverejnení, ako sa vyžaduje podľa ôsmej časti nariadenia 575/2013, správu o rozsahu a riadení vnútrodenného rizika likvidity v súlade s článkom 59 ods. 4 písm. j) tohto nariadenia, a
- g) samostatná právnická osoba predložila príslušnému orgánu primeraný plán obnovy na zabezpečenie kontinuity svojich kľúčových činností, a to aj v situáciách, keď riziko likvidity a úverové riziko vzniká ako dôsledok poskytovania vedľajších služieb bankového typu samostatnou právnickou osobou.

5. Odsek 4 sa neuplatňuje na úverové inštitúcie uvedené v odseku 2 písm. b), ktoré ponúkajú vyrovnanie peňažných platieb za časť systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi centrálného depozitára cenných papierov, ak celková hodnota takéhoto finančného vyrovnania prostredníctvom účtov vedených v týchto úverových inštitúciách vypočítaná za obdobie jedného roka je nižšia ako jedno percento celkovej hodnoty všetkých transakcií s cennými papiermi s peňažným vyrovnaním, ktoré boli vyrovnané na účtoch centrálného depozitára, a nepresahuje sumu maximálne 2,5 miliardy EUR za rok.

Príslušný orgán aspoň raz ročne monitoruje, či je limit vymedzený v prvom pododseku dodržaný, a o svojich zisteniach podá správu orgánu ESMA. Ak príslušný orgán zistí, že uvedený limit bol prekročený, žiada od dotknutého centrálného depozitára, aby požiadal o povolenie v súlade s odsekom 4. Dotknutý centrálny depozitár musí v lehote 6 mesiacov predložiť žiadosť o povolenie.

6. Príslušný orgán môže požadovať, aby centrálny depozitár určil viac ako jednu úverovú inštitúciu, alebo aby okrem poskytovania služieb ním samým podľa odseku 2 písm. a) tohto článku určil úverovú inštitúciu, ak dospeje k záveru, že vystavenie jednej úverovej inštitúcii koncentrácii rizík podľa článku 59 ods. 3 a 4 nie je dostatočne pokryté. Určené úverové inštitúcie sa považujú za agentov vyrovnania.

7. Centrálny depozitár, ktorému bolo udelené povolenie poskytovať akékoľvek vedľajšie služby bankového typu, a úverová inštitúcia určená v súlade s odsekom 2 písm. b) nepretržite splňajú podmienky požadované pre udelenie povolenie podľa tohto nariadenia a bezodkladne oznámia príslušným orgánom všetky závažné zmeny, ktoré majú vplyv na podmienky povolenia.

8. EBA v úzkej spolupráci s ESMA a členmi ESCB vypracuje návrh regulačných technických predpisov na určenie dodatočnej kapitálovej požiadavky založenej na riziku uvedenej v odseku 3 písm. d) a odseku 4 písm. e).

EBA predloží tento návrh regulačných technických predpisov Komisii do 18. júna 2015.

Na Komisiu sa v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 deleguje právomoc prijímať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

Článok 55

Postup pre udelenie a zamietnutie povolenia na poskytovanie vedľajších služieb bankového typu

1. Centrálny depozitár podá žiadosť o povolenie na určenie úverovej inštitúcie alebo na poskytovanie akýchkoľvek vedľajších služieb bankového typu, ako sa vyžaduje podľa článku 54, príslušnému orgánu domovského členského štátu.

2. Žiadosť obsahuje všetky informácie, ktoré sú potrebné na to, aby sa príslušný orgán mohol presvedčiť, že centrálny depozitár a v prípade potreby určená úverová inštitúcia v čase povolenia prijali všetky opatrenia potrebné na splnenie svojich povinností stanovených v tomto nariadení. Žiadosť obsahuje plán činností, v ktorom sa uvádzajú plánované vedľajšie služby bankového typu, prípadne organizačná štruktúra vzťahov medzi centrálnymi depozitármi a určenými úverovými inštitúciami a ako tento centrálny depozitár alebo v prípade potreby určená úverová inštitúcia majú v úmysle plniť prudenciálne požiadavky stanovené podľa článku 59 ods. 1, 3 a 4 a ostatné podmienky stanovené v článku 54.

3. Príslušný orgán použije postup podľa článku 17 ods. 3 a 8.

4. Po tom, čo sa žiadosť začne považovať za úplnú, príslušný orgán zašle všetky informácie uvedené v žiadosti týmto orgánom:

a) relevantným orgánom;

b) príslušnému orgánu uvedenému v článku 4 ods. 1 bode 40 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;

c) príslušným orgánom v členských štátoch, v ktorom/ktorých centrálny depozitár zriadil interoperabilné prepojenia s iným centrálnymi depozitármi, okrem prípadu, keď centrálny depozitár zriadil interoperabilné prepojenia uvedené v článku 19 ods. 5;

d) príslušným orgánom v hostiteľskom členskom štáte, v ktorom majú činnosti centrálného depozitára zásadný význam pre fungovanie trhov s cennými papiermi a ochranu investorov v zmysle článku 24 ods. 4;

e) príslušným orgánom zodpovedným za dohľad nad účastníkmi centrálného depozitára, ktorí sú usadení v troch členských štátoch s najväčšími hodnotami vyrovnania v systéme vyrovnania transakcií s cennými papiermi tohto centrálného depozitára na súhrnnom základe za obdobie jedného roka;

f) ESMA a

g) EBA.

5. Orgány uvedené v odseku 4 písm. a) až e) vydajú do 30 dní po prijatí informácií uvedených v odseku 4 odôvodnené stanovisko k povoleniu. Ak orgán v tejto lehote stanovisko neposkytne, predpokladá sa, že jeho stanovisko je kladné.

Ak aspoň jeden z orgánov uvedených v odseku 4 písm. a) až e) vydá záporné odôvodnené stanovisko, príslušný orgán, ktorý má úmysle udeliť povolenie, poskytne do 30 dní orgánom uvedeným v odseku 4 písm. a) až e) odôvodnené rozhodnutie týkajúce sa záporného stanoviska.

Ak v lehote 30 dní po predložení tohto rozhodnutia vydá niektorý z orgánov uvedených odseku 4 písm. a) až e) záporné stanovisko, ale príslušný orgán má napriek tomu v úmysle udeliť povolenie, ktorýkoľvek z orgánov, ktoré vydali záporné stanovisko, môže záležitosť postúpiť orgánu ESMA na poskytnutie pomoci v zmysle článku 31 písm. c) nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

Ak sa záležitosť nevyrieši v lehote 30 dní potom, čo bola postúpená orgánu ESMA, príslušný orgán, ktorý má v úmysle udeliť povolenie, prijme konečné rozhodnutie a orgánom uvedeným v odseku 4 písm. a) až e) písomne predloží podrobné vysvetlenie svojho rozhodnutia.

Ak má príslušný orgán v úmysle odmietnuť udelenie povolenia, záležitosť sa orgánu ESMA nepostúpi.

V záporných stanoviskách sa písomne uvedú úplné a podrobné dôvody, prečo požiadavky stanovené v tomto nariadení alebo v iných častiach práva Únie nie sú splnené.

6. Ak sa orgán ESMA domnieva, že príslušný orgán udelil povolenie, ktoré možno nie je v súlade s právom Únie, koná v súlade s článkom 17 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

7. ESMA vypracuje v úzkej spolupráci s členmi ESCB a EBA návrh regulačných technických predpisov s cieľom spresniť informácie, ktoré centrálny depozitár predloží príslušnému orgánu na účely získania relevantných povolení na poskytovanie vedľajších služieb bankového typu k vyrovnaniu.

ESMA predloží tento návrh regulačných technických predpisov Komisii do 18. júna 2015.

Na Komisiu sa v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 deleguje právomoc prijímať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

8. ESMA vypracuje v úzkej spolupráci s členmi ESCB a EBA návrh vykonávacích technických predpisov na stanovenie štandardných formulárov, vzorov a postupov pre konzultácie s orgánmi uvedenými v odseku 4 pred udelením povolenia.

ESMA predloží tento návrh vykonávacích technických predpisov Komisii do 18. júna 2015.

Komisii sa v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 udeľuje právomoc prijímať vykonávacie technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

Článok 56

Rozšírenie vedľajších služieb bankového typu

1. Centrálny depozitár, ktorý plánuje rozšírenie vedľajších služieb bankového typu, pre ktoré určil úverovú inštitúciu alebo ktoré poskytuje on sám v súlade s článkom 54, podá žiadosť o rozšírenie príslušnému orgánu domovského členského štátu.

2. Na žiadosť o rozšírenie sa vzťahuje postup podľa článku 55.

Článok 57

Odňatie povolenia

1. Bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek nápravné opatrenia podľa hlavy V, príslušný orgán domovského členského štátu centrálného depozitára, odníme povolenia uvedené v článku 54 za ktorejkoľvek z týchto okolností:

- a) ak centrálny depozitár nevyužil povolenie počas 12 mesiacov, výslovne sa vzdá povolenia alebo ak určená úverová inštitúcia neposkytovala služby ani nevykonávala činnosť počas predchádzajúcich šiestich mesiacov;
- b) ak centrálny depozitár získal povolenie na základe nepravdivých vyhlásení alebo iným nezákonným spôsobom;
- c) ak centrálny depozitár alebo určená úverová inštitúcia už ďalej nespĺňajú podmienky, za ktorých bolo povolenie udelené a v stanovenej lehote neprijali nápravné opatrenia požadované príslušným orgánom;
- d) ak centrálny depozitár alebo určená úverová inštitúcia vážne a systematicky porušovali požiadavky ustanovené v tomto nariadení.

2. Príslušný orgán od okamihu, keď sa dozvie o okolnostiach uvedených v odseku 1, bezodkladne konzultuje s orgánmi uvedenými v článku 55 ods. 4 o nevyhnutnosti odňať povolenie.

3. ESMA, každý relevantný orgán podľa článku 12 ods. 1 písm. a) a každý orgán uvedený v článku 60 ods. 1 alebo prípadne orgány uvedené v článku 55 ods. 4 môžu kedykoľvek požiadať príslušný orgán domovského členského štátu centrálného depozitára, o preskúmanie, či centrálny depozitár a v prípade potreby určená úverová inštitúcia stále dodržiavajú podmienky, za ktorých sa povolenie udelilo.

4. Príslušný orgán môže obmedziť odňatie povolenia na konkrétnu službu, činnosť alebo finančný nástroj.

5. Centrálny depozitár a určená úverová inštitúcia zavedú, uplatňujú a zachovávajú primeraný postup zabezpečujúci včasné a riadne vyrovnanie a prevod aktív klientov a účastníkov na iného agenta vyrovnania v prípade odňatia povolenia uvedeného v odseku 1.

Článok 58

Register centrálnych depozitárov

1. Rozhodnutia, ktoré prijali príslušné orgány podľa článkov 54, 56 a 57, sa oznámia ESMA.

2. ESMA uvedie v registri, ktorý je povinný sprístupniť na svojej osobitnej webovej stránke v súlade s článkom 21 ods. 3, tieto informácie:

- a) názov každého centrálného depozitára, na ktorý sa vzťahuje rozhodnutie podľa článkov 54, 56 a 57;
- b) názov každej určenej úverovej inštitúcie;
- c) zoznam vedľajších služieb bankového typu, ktoré má určená úverová inštitúcia alebo centrálny depozitár, ktorému bolo udelené povolenie podľa článku 54, povolené poskytovať účastníkom centrálného depozitára.

3. Príslušné orgány oznámia ESMA tie subjekty, ktoré poskytujú vedľajšie služby bankového typu v súlade s požiadavkami vnútroštátneho práva, do 16. decembra 2014.

Článok 59

Prudenciálne požiadavky uplatniteľné na úverové inštitúcie alebo centrálny depozitár, ktorým bolo udelené povolenie na poskytovanie vedľajších služieb bankového typu

1. Úverová inštitúcia určená podľa článku 54 ods. 2 písm. b) alebo centrálny depozitár, ktorému bolo udelené povolenie podľa článku 54 ods. 2 písm. a) na poskytovanie vedľajších služieb bankového typu, poskytuje iba služby uvedené v oddiele C prílohy, na ktoré sa vzťahuje povolenie.

2. Úverová inštitúcia určená podľa článku 54 ods. 2 písm. b) alebo centrálny depozitár ktorému bolo udelené povolenie podľa článku 54 ods. 2 písm. a) na poskytovanie vedľajších služieb bankového typu, dodržiava existujúce alebo budúce právne predpisy uplatniteľné na úverové inštitúcie.

3. Úverová inštitúcia určená podľa článku 54 ods. 2 písm. b) alebo centrálny depozitár ktorému bolo udelené povolenie podľa článku 54 ods. 2 písm. a) na poskytovanie vedľajších služieb bankového typu, dodržiava tieto osobitné prudenciálne požiadavky týkajúce sa úverových rizík spojených s týmito službami vo vzťahu ku každému systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi:

- a) vytvorí spoľahlivý rámec pre riadenie príslušných úverových rizík;
- b) určí zdroje takýchto úverových rizík, často a pravidelne meria a monitoruje príslušné expozície voči úverovým rizikám a používa vhodné nástroje na riadenie rizík s cieľom kontrolovať tieto riziká;
- c) v plnom rozsahu kryje príslušné expozície voči úverovým rizikám vo vzťahu k jednotlivým vypožičiavajúcim účastníkom prostredníctvom zábezpeky a iných rovnocenných finančných zdrojov;
- d) ak sa na riadenie jej zodpovedajúceho úverového rizika používa zábezpeka, akceptuje vysoko likvidná zábezpeka s minimálnym úverovým a trhovým rizikom; v špecifických situáciách môže použiť aj iné druhy zábezpeky, ak sa uplatní primeraná zrážka z hodnoty zábezpeky;
- e) stanoví a uplatňuje primerane konzervatívne zrážky z hodnoty zábezpeky a limity koncentrácie na stanovené hodnoty zábezpeky s cieľom pokryť expozície voči úverovým rizikám uvedené v písmene c), pričom zohľadní ciele spočívajúce v zabezpečení toho, aby sa zábezpeka mohla zlikvidovať urýchlene bez výrazne nepriaznivého vplyvu na cenu;
- f) stanoví limity pre jej zodpovedajúce expozície voči úverovým rizikám;
- g) analyzuje a plánuje, ako riešiť prípadné reziduálne expozície voči úverovým rizikám a prijme pravidlá a postupy na vykonávanie takýchto plánov;
- h) poskytuje úvery len účastníkom, ktorým vedie peňažné účty;
- i) zabezpečí efektívne postupy úhrady vnútrodenných úverov, pričom prostredníctvom uplatňovania sankčných sadzieb, ktoré slúžia ako účinné odstrašujúce prostriedky, odrádza od jednoduchých úverov.

4. Úverová inštitúcia určená podľa článku 54 ods. 2 písm. b) alebo centrálny depozitár s povolením podľa článku 54 ods. 2 písm. a) na poskytovanie vedľajších služieb bankového typu dodržiava tieto osobitné prudenciálne požiadavky pre riziká likvidity spojené s týmito službami vo vzťahu ku každému systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi:

- a) má spoľahlivý rámec a nástroje na meranie, monitorovanie a riadenie rizika likvidity vrátane vnútrodenného rizika likvidity pre každú menu systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi, pre ktorú koná ako agent vyrovnania;

- b) priebežne, včas a aspoň raz za deň meria a monitoruje svoju potrebu likvidity a úroveň likvidných aktív, ktoré má v držbe; pri vykonávaní týchto činností stanoví hodnotu svojich disponibilných likvidných aktív, pričom zohľadní primerané zrážky z hodnoty týchto aktív;
- c) má dostatočné likvidné zdroje vo všetkých relevantných menách na včasné poskytovanie služieb vyrovnaní vo veľmi rôznorodých potenciálnych stresových situáciách vrátane, ale nie výlučne, rizika likvidity vzniknutého v dôsledku zlyhania aspoň jedného účastníka – vrátane jeho materskej spoločnosti a dcérskych spoločností – voči ktorému má najvyššie expozície;
- d) zmierňuje zodpovedajúce riziká likvidity prostredníctvom kvalifikovaných likvidných zdrojov v každej mene, ako sú peňažné prostriedky v centrálnej emisnej banke a v iných spoľahlivých finančných inštitúciách, viazané úverové linky alebo podobné nástroje a vysoko likvidná zábezpeka alebo investície, ktoré sú okamžite dostupné a prevoditeľné na peňažné prostriedky na základe vopred dohodnutých a vysoko spoľahlivých mechanizmov financovania, a to aj za extrémnych, ale reálnych trhových podmienok a určí, meria a monitoruje svoje riziko likvidity vyplývajúce z rôznych finančných inštitúcií využívaných na riadenie jeho rizika likvidity;
- e) vždy, keď sa používajú vopred dohodnuté mechanizmy financovania, vyberie ako poskytovateľov likvidity len spoľahlivé finančné inštitúcie; stanoví a uplatňuje vhodné limity koncentrácie pre každého z príslušných poskytovateľov likvidity vrátane jeho materskej spoločnosti a dcérskych spoločností;
- f) určí a testuje primeranosť príslušných zdrojov prostredníctvom pravidelných a prísnych stresových testov;
- g) analyzuje a plánuje ako riešiť akékoľvek nepredvídané a potenciálne nekryté nedostatky likvidity a prijme pravidlá a postupy na vykonávanie takýchto plánov;
- h) keď je to vhodné a možné, bez toho, aby boli dotknuté pravidlá oprávnenosti stanovené centrálnou bankou, má prístup k účtom centrálnej banky a iným službám centrálnej banky s cieľom zlepšiť svoje riadenie rizika likvidity, pričom úverové inštitúcie Únie uložia zodpovedajúce peňažné zostatky na osobitných účtoch v centrálnych emisných bankách Únie;
- i) má vopred dohodnuté a vysoko spoľahlivé mechanizmy na to, aby zabezpečil, aby mohol včas premeniť zábezpeku, ktorú mu poskytol zlyhávajúci klient, na likviditu;
- j) pravidelne podáva správy orgánom uvedeným v článku 60 ods. 1 a zverejní, ako meria, monitoruje a riadi svoje riziká likvidity vrátane vnútrodenného rizika likvidity.

5. EBA v úzkej spolupráci s ESMA a členmi ESCB vypracuje návrh regulačných technických predpisov s cieľom ďalej upresniť podrobnosti týkajúce sa rámcov a nástrojov monitorovania, merania, riadenia úverového rizika a rizika likvidity, podávania správ a zverejnenia týchto rizík vrátane tých, ktoré vzniknú v rámci dňa, uvedených v odsekoch 3 a 4. Takýto návrh regulačných technických predpisov sa v prípade potreby zosúladi s regulačnými technickými predpismi prijatými v súlade s článkom 46 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 648/2012.

EBA predloží tento návrh regulačných technických predpisov Komisii do 18. júna 2015.

Na Komisiu sa v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 deleguje právomoc prijímať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

Článok 60

Dohľad nad určenými úverovými inštitúciami a centrálnymi depozitármi, ktorým bolo udelené povolenie na poskytovanie vedľajších služieb bankového typu

1. Bez toho, aby boli dotknuté články 17 a 22 tohto nariadenia príslušné orgány vymedzené v článku 4 ods. 1 bode 40 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 sú zodpovedné za udeľovanie povolení úverovým inštitúciám a dohľad nad úverovými inštitúciami podľa podmienok stanovených v nariadení (EÚ) č. 575/2013 a v smernici 2013/36/EÚ v prípade určených úverových inštitúcií a centrálnych depozitárov, ktorým bolo podľa tohto nariadenia udelené povolenie na poskytovanie vedľajších služieb bankového typu.

Príslušné orgány uvedené v prvom pododseku sú zodpovedné aj za dohľad nad určenými úverovými inštitúciami a centrálnymi depozitármi uvedenými v tomto pododseku, pokiaľ ide o ich súlad s prudenciálnymi požiadavkami uvedenými v článku 59 tohto nariadenia.

Príslušné orgány uvedené v prvom pododseku pravidelne a aspoň raz za rok posudzujú, či určená úverová inštitúcia alebo centrálny depozitár, ktorému bolo udelené povolenie na poskytovanie vedľajších služieb bankového typu, dodržiava článok 59, a informujú príslušný orgán centrálného depozitára, ktorý potom informuje orgány uvedené v článku 55 ods. 4, o výsledkoch svojho dohľadu podľa tohto odseku vrátane akýchkoľvek nápravných opatrení alebo sankcií.

2. Príslušný orgán centrálného depozitára po konzultácii s príslušným orgánom uvedeným v odseku 1 preskúma a posúdi aspoň raz za rok tieto skutočnosti:

- a) v prípade uvedenom v článku 54 ods. 2 písm. b), či všetky potrebné dohody medzi určenými úverovými inštitúciami a centrálnymi depozitármi im umožňujú plniť ich povinnosti ustanovené v tomto nariadení;
- b) v prípadoch uvedených v článku 54 ods. 2 písm. a), či dohody, ktoré sa týkajúce povolenia na poskytovanie vedľajších služieb bankového typu, umožňujú centrálnemu depozitárovi plniť jeho povinnosti uvedené v tomto nariadení.

Príslušný orgán centrálného depozitára pravidelne aspoň raz za rok informuje príslušné orgány uvedené v článku 55 ods. 4 o výsledkoch svojho preskúmania a hodnotenia podľa tohto odseku vrátane akýchkoľvek nápravných opatrení alebo sankcií.

Ak centrálny depozitár určí podľa článku 54 úverovú inštitúciu, ktorej bolo udelené povolenie, centrálny depozitár v súvislosti s ochranou účastníkov systémov vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktoré prevádzkuje, zabezpečí, aby mal od úverovej inštitúcie, ktorú určí, prístup ku všetkým potrebným informáciám na účely tohto nariadenia a nahlási všetky jeho porušenia príslušnému orgánu centrálného depozitára a príslušným orgánom uvedeným v odseku 1.

3. EBA môže v úzkej spolupráci s ESMA a členmi ESCB s cieľom zabezpečiť v Únii jednotný, efektívny a účinný dohľad nad úverovými inštitúciami a centrálnymi depozitármi, ktorým bolo udelené povolenie poskytovať vedľajšie služby bankového typu, vydať usmernenia určené príslušným orgánom v súlade s článkom 16 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010.

HLAVA V

SANKCIE

Článok 61

Správne sankcie a iné opatrenia

1. Bez toho, aby bolo dotknuté právo členských štátov ustanoviť a ukladať trestné sankcie, členské štáty ustanovia pravidlá týkajúce sa správnych sankcií a iných opatrení, ktoré sú uplatniteľné za okolností vymedzených v článku 63 na osoby zodpovedné za porušenia ustanovení tohto nariadenia, zabezpečia, aby príslušné orgány týchto členských štátov mohli tieto správne sankcie a iné opatrenia ukladať, a prijímú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich uplatňovania. Takéto sankcie a iné opatrenia musia byť účinné, primerané a odradzujúce.

Členské štáty môžu rozhodnúť neustanoviť pravidlá pre správne sankcie uvedené v prvom pododseku za porušenia uvedené v uvedenom pododseku, na ktoré sa už vzťahujú trestné sankcie podľa ich vnútroštátneho práva do 18. septembra 2016. Ak sa tak rozhodnú, členské štáty oznámia Komisii a ESMA príslušné časti ich trestného práva.

Členské štáty do 18. septembra 2016 oznámia pravidlá uvedené v prvom pododseku Komisii a ESMA. Členské štáty oznámia Komisii a ESMA bez zbytočného odkladu akékoľvek zmeny týchto pravidiel.

2. Príslušné orgány musia mať možnosť uplatňovať správne sankcie a iné opatrenia voči centrálnym depozitárom, určeným úverovým inštitúciám a za podmienok ustanovených vo vnútroštátnom práve v oblastiach, ktoré nie sú zosúladené týmto nariadením, voči členom ich riadiacich orgánov a akýmkoľvek ďalším osobám, ktoré skutočne kontrolujú ich činnosť, ako aj voči akejkoľvek inej právnickej alebo fyzickej osobe, ktorá sa podľa vnútroštátneho práva považuje za zodpovednú za porušenie.

3. Príslušné orgány pri vykonávaní svojich sankčných právomocí za okolností vymedzených v článku 63 úzko spolupracujú s cieľom zabezpečiť, aby správne sankcie a iné opatrenia priniesli želané výsledky tohto nariadenia, a koordinujú svoju činnosť, aby sa zabránilo akejkoľvek duplicitě alebo prekryvaniu pri uplatňovaní správnych sankcií a iných opatrení v cezhraničných prípadoch v súlade s článkom 14.

4. Ak sa členské štáty rozhodli v súlade s odsekom 1 ustanoviť trestné sankcie za porušovanie ustanovení uvedených v článku 63, zabezpečia zavedenie vhodných opatrení, aby príslušné orgány mali všetky právomoci potrebné na udržiavanie kontaktov so súdnymi orgánmi v rámci svojej jurisdikcie na účely získavania konkrétnych informácií týkajúcich sa vyšetrovaní trestných činov alebo trestných konaní začatých z dôvodu možného porušenia tohto nariadenia a na účely poskytovania týchto informácií ostatným príslušným orgánom a ESMA s cieľom splniť svoju povinnosť vzájomnej spolupráce a spolupráce s ESMA na účely tohto nariadenia.

5. Príslušné orgány môžu spolupracovať aj s príslušnými orgánmi iných členských štátov, pokiaľ ide o uľahčenie vymáhania peňažných sankcií.

6. Členské štáty poskytnú ESMA každoročne súhrnné informácie o všetkých sankciách a iných opatreniach uložených v súlade s odsekom 1. ESMA tieto informácie uverejní vo výročnej správe.

Ak sa členské štáty rozhodli v súlade s odsekom 1 ustanoviť trestné sankcie za porušenia ustanovení uvedených v článku 63, ich príslušné orgány poskytnú ESMA každoročne anonymizované a súhrnné údaje týkajúce sa všetkých vykonaných vyšetrovaní trestných činov a uložených trestných sankcií. ESMA uverejňuje údaje o uložených trestných sankciách vo výročnej správe.

7. Ak príslušný orgán zverejní určitú správnu sankciu alebo iné správne opatrenie alebo trestnú sankciu, podá zároveň o tejto skutočnosti správu orgánu ESMA.

8. Príslušné orgány vykonávajú svoje funkcie a právomoci v súlade so svojimi vnútroštátnymi rámcami:

a) priamo;

b) v spolupráci s inými orgánmi;

c) v rámci svojej zodpovednosti delegovaním na subjekty, na ktoré sa delegovali úlohy v súlade s týmto nariadením;

d) podaním na príslušné súdne orgány.

Článok 62

Zverejňovanie rozhodnutí

1. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány zverejnili na svojej oficiálnej webovej stránke každé rozhodnutie, ktorým sa ukladajú správne sankcie alebo iné opatrenia za porušenie tohto nariadenia, a to bez zbytočného odkladu po tom, čo je sankcionovaná osoba informovaná o príslušnom rozhodnutí. Takéto zverejnenie obsahuje aspoň informácie o druhu a povahe porušenia a o totožnosti fyzickej alebo právnickej osoby, ktorej bola sankcia uložená.

Ak je rozhodnutie o uložení sankcie alebo iného opatrenia predmetom odvolania podaného relevantnému súdnemu alebo inému relevantnému orgánu, príslušné orgány bez zbytočného odkladu zverejnia na svojej oficiálnej webovej stránke aj informácie o stave odvolania a jeho výsledku. Okrem toho sa zverejní aj každé rozhodnutie o zrušení predchádzajúceho rozhodnutia o uložení sankcie alebo opatrenia.

Ak zverejnenie totožnosti právnických osôb alebo osobných údajov fyzických osôb považuje príslušný orgán na základe individuálneho posúdenia uskutočneného v súvislosti s primeranosťou zverejnenia takýchto údajov za neprimerané, alebo ak zverejnenie ohrozuje stabilitu finančných trhov alebo prebiehajúce vyšetrovanie, členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány vykonali jednu z týchto možností:

- a) odložili zverejnenie rozhodnutia o uložení sankcie alebo iného opatrenia až dotedy, kým pominú dôvody na nezverejnenie;
- b) zverejnili rozhodnutie o uložení sankcie alebo iného opatrenia na anonymnom základe spôsobom, ktorý je v súlade s vnútroštátnym právom, ak sa takýmto anonymným zverejnením zabezpečí účinná ochrana osobných údajov;
- c) vôbec nezverejnili rozhodnutie o uložení sankcie alebo iného opatrenia v prípade, ak sa možnosti uvedené v písmene a) a b) považujú za nedostatočné na zabezpečenie:
 - i) toho, aby sa stabilita finančných trhov neohrozila;
 - ii) primeranosti zverejnenia takýchto rozhodnutí, pokiaľ ide o opatrenia, ktoré sa považujú za menej závažné.

V prípade rozhodnutia zverejniť sankciu alebo iné opatrenie na anonymnom základe sa zverejnenie relevantných údajov môže na primeranú dobu odložiť, ak sa predpokladá, že v rámci tejto doby dôvody na anonymné zverejnenie pominú.

Príslušné orgány informujú ESMA o všetkých správnych sankciách uložených ale nezverejnených v súlade s odsekom 1 tretím pododsekom písm. c), a to aj o odvolaní sa proti týmto sankciám a o výsledku tohto odvolania. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány dostali informácie a konečný rozsudok v súvislosti s každou uloženou trestnou sankciou a predložili ich orgánu ESMA. ESMA udržiava centrálnu databázu sankcií, ktoré mu boli oznámené, a to výlučne na účely výmeny informácií medzi príslušnými orgánmi. Uvedená databáza je prístupná len príslušným orgánom a aktualizuje sa na základe informácií, ktoré príslušné orgány poskytujú.

2. Príslušné orgány zabezpečia, aby každé zverejnenie v súlade s týmto článkom zostalo na ich oficiálnej webovej stránke po dobu najmenej päť rokov po jeho zverejnení. Osobné údaje, ktoré sú súčasťou zverejnenia, sa ponechajú na oficiálnej webovej stránke príslušného orgánu len na dobu nevyhnutnú podľa uplatniteľných predpisov o ochrane údajov.

Článok 63

Sankcie za porušenia

1. Tento článok sa uplatňuje na tieto ustanovenia tohto nariadenia:
 - a) poskytovanie služieb uvedených v oddieloch A, B a C prílohy za porušenia článkov 16, 25 a 54;
 - b) získanie povolení požadovaných podľa článkov 16 a 54 na základe nepravdivých vyhlásení alebo inými nezákonnými prostriedkami, ako sa uvádzajú v článku 20 ods. 1 písm. b) a v článku 57 ods. 1 písm. b);
 - c) nedodržanie požiadavky držať potrebný kapitál zo strany centrálného depozitára a tak porušenia článku 47 ods. 1;
 - d) nedodržanie organizačných požiadaviek zo strany centrálného depozitára a tak porušenia články 26 až 30;
 - e) nedodržanie pravidiel vykonávania činnosti zo strany centrálného depozitára a tak porušenia článkov 32 až 35;
 - f) nedodržanie požiadaviek týkajúcich sa služieb centrálného depozitára zo strany centrálného depozitára a tak porušenia článkov 37 až 41;
 - g) nedodržanie prudenciálnych požiadaviek zo strany centrálného depozitára a tak porušenia článkov 43 až 47;
 - h) nedodržanie požiadaviek týkajúcich sa prepojení centrálnych depozitárov zo strany centrálného depozitára a tak porušenia článku 48;
 - i) protiprávne odmietnutie zo strany centrálného depozitára udeliť rôzne druhy prístupov a tak porušenia článkov 49 až 53;
 - j) nedodržanie osobitných prudenciálnych požiadaviek týkajúcich sa úverových rizík zo strany určených úverových inštitúcií, a tak porušenia článku 59 ods. 3;
 - k) nedodržanie osobitných prudenciálnych požiadaviek týkajúcich sa rizík likvidity zo strany určených úverových inštitúcií a tak porušenia článku 59 ods. 4.
2. Bez toho, aby boli dotknuté právomoci príslušných orgánov v oblasti dohľadu, a to aspoň v prípade porušenia uvedeného v tomto článku, majú príslušné orgány v súlade s vnútroštátnymi právomociami ukladať aspoň tieto správne sankcie a iné opatrenia:
 - a) verejné vyhlásenie, v ktorom sa uvádza osoba zodpovedná za porušenie a povaha porušenia v súlade s článkom 62;
 - b) príkaz, na základe ktorého sa nariaďuje, aby osoba zodpovedná za porušenie zastavila konanie a upustila od opakovania tohto konania;
 - c) odňatie povolení udelených na základe článku 16 alebo 54, a to v súlade s článkom 20 alebo 57;
 - d) dočasný alebo v prípade opakovaných závažných porušení trvalý zákaz namierený voči ktorémukoľvek členovi riadiaceho orgánu inštitúcie alebo voči ktorejkoľvek inej fyzickej osobe, ktorá je braná na zodpovednosť, vykonávať riadiace funkcie v tejto inštitúcii;
 - e) maximálne správne peňažné sankcie vo výške aspoň dvojnásobku sumy zisku získaného v dôsledku porušenia, keď je možné túto sumu stanoviť;

- f) pokiaľ ide o fyzické osoby, maximálne správne peňažné sankcie vo výške aspoň 5 miliónov EUR alebo v členských štátoch, ktorých menou nie je euro, v zodpovedajúcej hodnote v národnej mene k dátumu prijatia tohto nariadenia;
- g) v prípade právnickej osoby, maximálne správne peňažné sankcie do výšky aspoň 20 miliónov EUR alebo do výšky 10 % celkového ročného obratu tejto právnickej osoby podľa poslednej dostupnej účtovnej závierky schválenej riadiacim orgánom; ak je právnická osoba materskou spoločnosťou alebo dcérskou spoločnosťou materskej spoločnosti, ktorá musí vypracúvať konsolidovanú účtovnú závierku podľa smernice 2013/34/EÚ, relevantným celkovým ročným obratom je celkový ročný obrat alebo zodpovedajúci druh príjmov v zmysle relevantných smerníc o účtovníctve podľa poslednej dostupnej konsolidovanej účtovnej závierky schválenej riadiacim orgánom hlavnej materskej spoločnosti.
3. Príslušné orgány môžu mať ďalšie sankčné právomoci dodatočné k tým, ktoré sú uvedené v odseku 2, a môžu stanoviť vyššie správne peňažné sankcie, než sú sankcie stanovené v tomto odseku.

Článok 64

Účinné uplatňovanie sankcií

Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány pri stanovovaní druhu a výšky správnych sankcií alebo iných opatrení zohľadnili všetky relevantné okolnosti, a to, ak je to vhodné, aj tieto:

- a) závažnosť a dĺžku trvania porušenia;
- b) mieru zodpovednosti osoby zodpovednej za porušenie;
- c) finančnú silu osoby zodpovednej za porušenie, napríklad na základe celkového obratu zodpovednej právnickej osoby alebo ročného príjmu zodpovednej fyzickej osoby;
- d) význam ziskov, ktoré osoba zodpovedná za porušenie získala, strát, ktorým zabránila, alebo strát tretích strán vyplývajúcich z porušenia, pokiaľ ich možno určiť;
- e) úroveň spolupráce osoby zodpovednej za porušenie s príslušným orgánom bez toho, aby tým bola dotknutá potreba zaistiť vrátenie ziskov, ktoré táto osoba získala, alebo strát, ktorým zabránila;
- f) predchádzajúce porušenia, ktorých sa osoba zodpovedná za porušenia dopustila.

Článok 65

Nahlasovanie porušení

1. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány zaviedli účinné mechanizmy na podporu nahlasovania potenciálnych alebo skutočných porušení tohto nariadenia príslušným orgánom.
2. Mechanizmy uvedené v odseku 1 zahŕňajú aspoň:
- a) osobitné postupy prijímania a prešetrovania správ o potenciálnych alebo skutočných porušeníach a opatreniach, ktoré na ne nadväzujú, vrátane zavedenia bezpečných komunikačných kanálov pre takéto správy;
- b) primeranú ochranu zamestnancov inštitúcií, ktorí nahlásia potenciálne alebo skutočné porušenia, ku ktorým došlo v rámci inštitúcie, minimálne proti odplate, diskriminácii a iným druhom nespravodlivého zaobchádzania;
- c) ochranu osobných údajov týkajúcich sa osoby, ktorá nahlási potenciálne alebo skutočné porušenia, a fyzickej osoby, ktorá je údajne zodpovedná za porušenie, v súlade so zásadami ustanovenými v smernici 95/46/ES;

d) ochranu totožnosti osoby, ktorá oznámi porušenia, ako aj fyzickej osoby, ktorá je údajne zodpovedná za porušenie, vo všetkých štádiách daného postupu, pokiaľ vnútroštátne právo nevyžaduje jej zverejnenie v súvislosti s ďalším vyšetrovaním alebo následným správnym alebo súdnym konaním.

3. Členské štáty vyžadujú, aby inštitúcie mali zavedené vhodné postupy pre svojich zamestnancov na interné nahlasovanie potenciálnych alebo skutočných porušení prostredníctvom osobitného, nezávislého a samostatného kanála.

Takýto kanál možno zabezpečiť aj prostredníctvom dojednaní ustanovených sociálnymi partnermi. Uplatní sa rovnaká úroveň ochrany, ako sa uvádza v odseku 2 písm. b), c) a d).

Článok 66

Právo odvolať sa

Členské štáty zabezpečia, aby rozhodnutia a opatrenia prijaté podľa tohto nariadenia boli riadne odôvodnené a aby sa na ne vzťahovalo právo odvolať sa na súde. Právo odvolať sa na súde sa uplatňuje na prípady, v ktorých sa neprijalo žiadne rozhodnutie, a to v lehote šiestich mesiacov odo dňa predloženia žiadosti o povolenie, ktorá obsahuje všetky informácie vyžadované podľa platných ustanovení.

HLAVA VI

DELEGOVANIE PRÁVOMOCI, VYKONÁVACIE PRÁVOMOCI, PRECHODNÉ, POZMEŇUJÚCE A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 67

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 2 ods. 2, článku 7 ods. 14 a článku 24 ods. 7 sa udeľuje Komisii na dobu neurčitú od 17. septembra 2014.
3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 2 ods. 2, článku 7 ods. 14 a článku 24 ods. 7 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.
5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 2 ods. 2, článku 7 ods. 14 a článku 24 ods. 7 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote troch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa uvedená lehota predĺži o tri mesiace.

Článok 68

Postup výboru

1. Komisii pomáha Európsky výbor pre cenné papiere zriadený rozhodnutím Komisie 2001/528/ES⁽¹⁾. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie 2001/528/ES zo 6. júna 2001, ktorým sa zriaďuje Európsky výbor pre cenné papiere (Ú. v. ES L 191, 13.7.2001, s. 45).

Článok 69

Prechodné ustanovenia

1. Príslušné orgány oznámia orgánu ESMA tie inštitúcie, ktoré vykonávajú činnosť ako centrálny depozitár, do 16. decembra 2014.
2. Centrálny depozitár požiadajú o všetky povolenia, ktoré sú nevyhnutné na účely tohto nariadenia, a oznámia relevantné prepojenia centrálnych depozitárov do šiestich mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti všetkých regulačných technických predpisov prijatých podľa článkov 17, 26, 45, 47, 48 a v prípade, že je to relevantné, článkov 55 a 59.
3. Centrálny depozitár tretej krajiny požiadajú do šiestich mesiacov od najneskoršieho z dátumov nadobudnutia účinnosti regulačných technických predpisov prijatých podľa článkov 12, 17, 25, 26, 45, 47, 48 a v prípade, že je to relevantné, článkov 55 a 59, alebo vykonávacieho rozhodnutia uvedeného v článku 25 ods. 9, o uznanie orgánom ESMA, keď má v úmysle poskytovať svoje služby na základe článku 25.
4. Kým sa neprijme rozhodnutie podľa tohto nariadenia o udelení povolenia alebo uznaní centrálnego depozitára a ich činnosti vrátane prepojení centrálnych depozitárov, naďalej sa uplatňujú príslušné vnútroštátne pravidlá o udeľovaní povolenia centrálnym depozitárom cenných papierov a o ich uznávaní.
5. Centrálny depozitár, ktoré sú prevádzkované subjektmi uvedenými v článku 1 ods. 4, dosiahnu súlad s požiadavkami tohto nariadenia najneskôr do jedného roka odo dňa nadobudnutia účinnosti regulačných technických predpisov uvedených v odseku 2.

Článok 70

Zmeny smernice 98/26/ES

Smernica 98/26/ES sa mení takto:

1. V článku 2 prvom pododseku písm. a) sa tretia zarážka nahrádza takto:

„— označené bez toho, aby tým boli dotknuté prísnejšie podmienky stanovené všeobecnými vnútroštátnymi právnymi predpismi, ako systém a oznámené Európskemu orgánu pre cenné papiere a trhy členským štátom, ktorého právo je uplatniteľné, po tom, ako tento členský štát bude súhlasiť s primeranosťou pravidiel systému.“

2. V článku 11 sa dopĺňa tento odsek:

„3. Členské štáty do 18. marca 2015 prijímú, zverejnia a oznámia Komisii opatrenia nevyhnutné na dosiahnutie súladu s článkom 2 písm. a) prvým pododsekom treťou zarážkou.“

Článok 71

Zmeny smernice 2014/65/EÚ

Smernica 2014/65/EÚ sa mení takto:

1. V článku 2 ods. 1 sa písmeno o) nahrádza takto:

„o) centrálny depozitár okrem prípadov stanovených v článku 73 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 909/2014 (*).“

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 909/2014 z 23. júla 2014 o zlepšení vyrovňovania transakcií s cennými papiermi v Európskej únii, centrálnych depozitároch cenných papierov a o zmene smerníc 98/26/ES a 2014/65/EÚ a nariadenia (EÚ) č. 236/2012 (Ú. v. EÚ L 257, 28.8.2014, s. 1).“

2. V článku 4 ods. 1 sa dopĺňa tento bod:

„64. ‚centrálny depozitár cenných papierov‘ alebo ‚centrálny depozitár‘ je centrálny depozitár cenných papierov v zmysle článku 2 ods. 1 bodu 1 nariadenia (EÚ) č. 909/2014.“

3. V prílohe I oddiele B sa bod 1 nahrádza takto:

„1. Úschova a správa finančných nástrojov na účet klientov vrátane držiteľskej správy a súvisiacich služieb, ako je správa hotovosti alebo zábezpeky, a okrem poskytovania a vedenia účtov cenných papierov na najvyššej úrovni ich hierarchie („služby centrálnej správy“) uvedené v oddiele A bode 2 prílohy k nariadeniu (EÚ) č. 909/2014.“

Článok 72

Zmena nariadenia (EÚ) č. 236/2012

Článok 15 nariadenia (EÚ) č. 236/2013 sa vypúšťa.

Článok 73

Uplatňovanie smernice 2014/65/EÚ a nariadenia (EÚ) č. 600/2014

Centrálne depozitáre, ktorým bolo udelené povolenie v súlade s článkom 16 tohto nariadenia, nepotrebujú povolenie podľa smernice 2014/65/EÚ na účely poskytovania služieb výslovne uvedených v oddieloch A a B prílohy k tomuto nariadeniu.

Ak centrálny depozitár, ktorému bolo udelené povolenie v súlade s článkom 16 tohto nariadenia, poskytuje jednu alebo viac investičných služieb alebo vykonáva jednu alebo viac investičných činností navyše k poskytovaniu služieb výslovne uvedených v oddieloch A a B prílohy k tomuto nariadeniu, uplatňuje sa smernica 2014/65/EÚ okrem článkov 5 až 8, článku 9 ods. 1, 2 a 4, 5 a 6 a článkov 10 až 13, ako aj nariadenie (EÚ) č. 600/2014.

Článok 74

Predkladanie správ

1. ESMA v spolupráci s EBA a s príslušnými orgánmi a relevantnými orgánmi predkladá Komisii výročné správy, v ktorých uvádza posúdenia trendov, potenciálne riziká, zraniteľné miesta a v prípade potreby odporúčania o preventívnych alebo nápravných opatreniach na trhoch so službami, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie. Tieto správy zahŕňajú aspoň hodnotenie:

- a) efektívnosti vyrovnania pri domácich a cezhraničných prevádzkach za každý členský štát na základe počtu a objemu zlyhaných vyrovaní, množstva pokút uvedených v článku 7 ods. 2, počtu a objemu transakcií odkupu uvedených v článku 7 ods. 3 a 4 a akýchkoľvek iných relevantných kritérií;
- b) primeranosti sankcií za zlyhanie vyrovnania, najmä potreby dodatočnej flexibility v súvislosti so sankciami za zlyhanie vyrovnania v súvislosti s nelikviditou finančných nástrojov uvedených v článku 7 ods. 4;
- c) merania vyrovaní, ktoré sa neuskutočnili v systémoch vyrovnania transakcií s cennými papiermi prevádzkovaných centrálnymi depozitármi, na základe počtu a objemu transakcií na základe informácií získaných podľa článku 9 a akýchkoľvek iných relevantných kritérií;
- d) cezhraničného poskytovania služieb, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, na základe počtu a druhu prepojení centrálnych depozitárov, počtu zahraničných účastníkov v systémoch vyrovnania transakcií s cennými papiermi prevádzkovaných centrálnych depozitárov, počtu a objemu transakcií zahŕňajúcich takýchto účastníkov, počtu zahraničných emitentov, ktorí evidujú svoje cenné papiere v centrálnych depozitároch v súlade s článkom 49, a akýchkoľvek iných relevantných kritérií;

- e) vybavovania žiadostí o prístup podľa článkov 49, 52 a 53 s cieľom zistiť dôvody zamietnutia žiadostí o prístup zo strany centrálného depozitára, centrálnej protistrany a obchodného miesta, akýkoľvek smer vývinu v súvislosti s takými zamietnutiami, spôsoby, ktorými by sa zistené riziká mohli v budúcnosti zmierniť, aby sa umožnilo udelenie prístupu, ako aj všetky iné závažné prekážky pre hospodársku súťaž v oblasti finančných služieb po uzavretí obchodu;
- f) vybavovania žiadostí predložených v súlade s postupmi uvedenými v článku 23 ods. 3 až 7 a článku 25 ods. 4 až 10;
- g) prípadne zistení procesu partnerského preskúmania, pokiaľ ide o cezhraničný dohľad, uvedeného v článku 24 ods. 6, a hodnotenie toho, či by sa frekvencia takýchto preskúmaní mohla v budúcnosti znížiť, vrátane údajov o tom, či z takých zistení vyplýva potreba väčšieho počtu formálnych kolégií orgánov dohľadu;
- h) uplatňovania pravidiel členských štátov o občianskoprávnej zodpovednosti v súvislosti so stratami, ktoré je možné pripísať centrálnemu depozitárovi;
- i) postupov a podmienok, na základe ktorých bolo centrálnym depozitárom cenných papierov udelené povolenie, aby určili úverové inštitúcie alebo aby oni sami poskytovali vedľajšie služby bankového typu v súlade s článkami 54 a 55, vrátane hodnotenie účinkov, ktoré takéto poskytovanie môže mať na finančnú stabilitu a hospodársku súťaž v súvislosti s vyrovnaním a vedľajšími službami bankového typu v Únii;
- j) uplatňovania pravidiel uvedených v článku 38 o ochrane cenných papierov účastníkov a ich klientov, najmä tých, ktoré sa uvádzajú v článku 38 ods. 5;
- k) uplatňovania sankcií a najmä potreby ďalej harmonizovať správne sankcie stanovené pre prípady porušenia požiadaviek stanovených v tomto nariadení.

2. Správy uvedené v odseku 1 týkajúce sa určitého kalendárneho roka sa oznamujú Komisii do 30. apríla nasledujúceho kalendárneho roka.

Článok 75

Preskúmanie

Komisia do 18. septembra 2019 preskúma a vypracuje všeobecnú správu o tomto nariadení. V tejto správe sa preskúmajú najmä záležitosti uvedené v článku 74 ods. 1 písm.) a) až k), či existujú závažné prekážky pre hospodársku súťaž v súvislosti so službami, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, ktoré sú nedostatočne riešené, ako aj potenciálna potreba ďalších opatrení na obmedzenie následkov zlyhania centrálného depozitára pre daňovníkov. Komisia predloží správu spolu s vhodnými návrhmi Európskemu parlamentu a Rade.

Článok 76

Nadobudnutie účinnosti a uplatňovanie

1. Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.
2. Článok 3 ods. 1 sa uplatňuje od 1. januára 2023 na prevoditeľné cenné papiere vydané po tomto dátume a od 1. januára 2025 na všetky prevoditeľné cenné papiere.
3. Článok 5 ods. 2 sa uplatňuje od 1. januára 2015.

Odchylné od prvého pododseku tohto odseku sa článok 5 ods. 2 v prípade obchodného miesta, ktoré má prístup do centrálného depozitára uvedeného v článku 30 ods. 5, uplatňuje najmenej šesť mesiacov predtým, ako tento centrálny depozitár zadá externé zabezpečovanie svojich činností príslušnému verejnému subjektu a v každom prípade od 1. januára 2016.

4. Opatrenia týkajúce sa disciplíny pri vyrovnávaní uvedené v článku 6 ods. 1 až 4 sa uplatňujú odo dňa nadobudnutia účinnosti delegovaného aktu prijatého Komisiou podľa článku 6 ods. 5.

5. Opatrenia týkajúce sa disciplíny pri vyrovnávaní uvedené v článku 7 ods. 1 až 13 a zmena stanovená v článku 72 sa uplatňujú odo dňa nadobudnutia účinnosti delegovaného aktu prijatého Komisiou podľa článku 7 ods. 15.

Na MTF, ktorý spĺňa kritériá uvedené v článku 33 ods. 3 smernice 2014/65/EÚ, sa vzťahuje článok 7 ods. 3 druhý pododsek tohto nariadenia do:

a) konečného rozhodnutia o jeho žiadosti o registráciu podľa článku 33 smernice 2014/65/EÚ alebo

b) ak MTF nepodal žiadosť o registráciu podľa článku 33 smernice 2014/65/EÚ do 13. júna 2017.

6. Opatrenia týkajúce sa podávania správ uvedené v článku 9 ods. 1 sa uplatňujú odo dňa nadobudnutia účinnosti vykonávacieho aktu prijatého Komisiou podľa článku 9 ods. 3.

7. Odkazy v tomto nariadení na smernicu 2014/65/EÚ a nariadenie (EÚ) č. 600/2014 sa pred 3. januárom 2017 považujú za odkazy na smernicu 2004/39/ES v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe IV k smernici 2014/65/EÚ, pokiaľ táto tabuľka zhody obsahuje ustanovenia odkazujúce na smernicu 2004/39/ES.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 23. júla 2014

Za Európsky parlament

predseda

M. SCHULZ

Za Radu

predseda

S. GOZI

PRÍLOHA

ZOZNAM SLUŽIEB

ODDIEL A

Hlavné služby centrálnych depozitárov cenných papierov

1. Prvotná evidencia cenných papierov v systéme zaknihovaných cenných papierov („evidenčné služby“).
2. Poskytovanie a vedenie účtov cenných papierov na najvyššej úrovni ich hierarchie („služby centrálného vedenia účtov“).
3. Prevádzkovanie systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi („služby vyrovnania“).

ODDIEL B

Vedľajšie služby centrálnych depozitárov nebankového typu, s ktorými nie je spojené úverové riziko alebo riziko likvidity

Služby poskytované centrálnymi depozitármi cenných papierov, ktoré prispievajú k zvýšeniu bezpečnosti, efektívnosti a transparentnosti trhov s cennými papiermi a ktoré môžu okrem iných zahŕňať aj:

1. Služby súvisiace so službami vyrovnania, ako napríklad:
 - a) prevádzkovanie mechanizmu požičiavania cenných papierov ako sprostredkovateľ medzi účastníkmi systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi;
 - b) poskytovanie služieb riadenia zábezpeky ako sprostredkovateľ pre účastníkov systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi;
 - c) párovanie v rámci vyrovnania, smerovanie príkazov, potvrdzovanie obchodov, overovanie obchodov.
2. Služby spojené s evidenčnými službami a službami centrálného vedenia účtov, ako napríklad:
 - a) služby súvisiace s registrami akcionárov;
 - b) podpora spracovania korporátnych udalostí vrátane daní, valných zhromaždení a informačných služieb;
 - c) služby súvisiace s novými emisiami vrátane pridelovania a správy kódov ISIN a podobných kódov;
 - d) smerovanie a spracovanie príkazov, výber a spracovanie poplatkov a súvisiace podávanie správ.
3. Zriaďovanie prepojení centrálnych depozitárov, poskytovanie, vedenie alebo prevádzkovanie účtov cenných papierov vo vzťahu k službám vyrovnania, správa zábezpeky, ďalšie vedľajšie služby.
4. Iné služby, ako napríklad:
 - a) poskytovanie všeobecných služieb správy zábezpeky ako sprostredkovateľ;
 - b) poskytovanie informácií vyžadovaných právnymi predpismi;
 - c) poskytovanie informácií, údajov a štatistík trhovým a sčítacím úradom alebo iným vládny alebo medzivládny subjektom;
 - d) poskytovanie IT služieb.

ODDIEL C

Vedľajšie služby bankového typu

Služby bankového typu priamo súvisiace s hlavnými alebo vedľajšími službami uvedenými v oddieloch A a B, ako napríklad:

- a) poskytovanie peňažných účtov účastníkom systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi a držiteľom účtov cenných papierov a prijímanie vkladov od týchto subjektov v zmysle bodu 1 prílohy I k smernici 2013/36/EÚ;

- b) poskytovanie peňažných úverov na splatenie najneskôr v nasledujúci pracovný deň, požičiavanie peňažných prostriedkov na predfinancovanie korporátnych udalostí a požičiavanie cenných papierov držiteľom účtov cenných papierov v zmysle bodu 2 prílohy I k smernici 2013/36/EÚ;
 - c) platobné služby zahŕňajúce spracovanie transakcií s peňažnými prostriedkami a devízové transakcie v zmysle bodu 4 prílohy I k smernici 2013/36/EÚ;
 - d) záruky a záväzky súvisiace s požičiavaním a vypožičiavaním cenných papierov v zmysle bodu 6 prílohy I k smernici 2013/36/EÚ;
 - e) činnosti treasury zahŕňajúce devízové transakcie a prevoditeľné cenné papiere súvisiace s riadením dlhých pozícií účastníkov v zmysle bodu 7 písm. b) a e) prílohy I k smernici 2013/36/EÚ.
-

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 910/2014**z 23. júla 2014****o elektronickej identifikácii a dôveryhodných službách pre elektronické transakcie na vnútornom trhu a o zrušení smernice 1999/93/ES**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Budovanie dôvery v prostredí online je kľúčom k hospodárskemu a sociálnemu rozvoju. V dôsledku nedostatku dôvery spôsobeného najmä pocítovaným nedostatkom právnej istoty spotrebiteľa, podniky a orgány verejnej správy váhajú s realizáciou elektronických transakcií a prijímaním nových služieb.
- (2) Cieľom tohto nariadenia je posilniť dôveru pri elektronických transakciách na vnútornom trhu zabezpečením spoločného základu pre bezpečné elektronické interakcie medzi občanmi, podnikmi a orgánmi verejnej správy, čím sa zvýši účinnosť verejných a súkromných služieb online, elektronického podnikania a elektronického obchodu v Únii.
- (3) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/93/ES ⁽³⁾ sa vzťahovala na elektronické podpisy bez toho, aby poskytla komplexný cezhraničný a medziodvetvový rámec pre bezpečné, dôveryhodné a ľahko použiteľné elektronické transakcie. Týmto nariadením sa posilňuje a rozširuje *acquis* uvedenej smernice.
- (4) V oznámení Komisie z 26. augusta 2010 s názvom Digitálna agenda pre Európu sa ako najväčšie prekážky pozitívneho kolobehu digitálneho hospodárstva identifikovali fragmentácia digitálneho trhu, nedostatočná interoperabilita a nárast počítačovej kriminality. Komisia v správe o občianstve EÚ za rok 2010 s názvom Odstránenie prekážok vykonávania práv občanov Únie ďalej zdôraznila potrebu vyriešiť hlavné problémy, ktoré bránia občanom Únie vo využívaní výhod jednotného digitálneho trhu a cezhraničných digitálnych služieb.
- (5) Európska rada vo svojich záveroch zo 4. februára 2011 a 23. októbra 2011 vyzvala Komisiu, aby do roku 2015 vytvorila jednotný digitálny trh s cieľom dosiahnuť rýchly pokrok v kľúčových oblastiach digitálneho hospodárstva a podporiť v plnej miere integrovaný jednotný digitálny trh uľahčením cezhraničného používania služieb online a venovala pritom osobitnú pozornosť uľahčeniu bezpečnej elektronickej identifikácii a autentifikácii.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 351, 15.11.2012, s. 73.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 3. apríla 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 23. júla 2014.

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/93/ES z 13. decembra 1999 o rámci Spoločenstva pre elektronické podpisy (Ú. v. ES L 13, 19.1.2000, s. 12).

- (6) Rada vo svojich záveroch z 27. mája 2011 vyzvala Komisiu, aby prispela k jednotnému digitálnemu trhu vytvorením vhodných podmienok pre vzájomné uznávanie kľúčových cezhraničných prostriedkov, ako sú elektronická identifikácia, elektronické dokumenty, elektronické podpisy a elektronické doručovacie služby, a pre interoperabilné služby elektronickej verejnej správy v celej Európskej únii.
- (7) Európsky parlament vo svojom uznesení z 21. septembra 2010 o dobudovaní vnútorného trhu v oblasti elektronického obchodu ⁽¹⁾ zdôraznil význam bezpečnosti elektronických služieb, najmä elektronických podpisov, a potreby vytvoriť infraštruktúru verejných kľúčov na celoeurópskej úrovni, pričom vyzval Komisiu, aby vytvorila portál európskych orgánov overovania platnosti s cieľom zabezpečiť cezhraničnú interoperabilitu elektronických podpisov a zvýšiť bezpečnosť transakcií realizovaných prostredníctvom internetu.
- (8) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES ⁽²⁾ vyžaduje, aby členské štáty vytvorili „miesta jednotného kontaktu“ s cieľom zabezpečiť, aby bolo možné ľahko splniť všetky postupy a formálne náležitosti vzťahujúce sa na prístup k činnostiam v oblasti služieb a na ich vykonávanie, a to na diaľku a elektronickými prostriedkami prostredníctvom príslušného miesta jednotného kontaktu a v súčinnosti s príslušnými orgánmi. Mnohé služby online prístupné prostredníctvom miest jednotného kontaktu si vyžadujú elektronickú identifikáciu, autentifikáciu a podpis.
- (9) Vo väčšine prípadov občania nemôžu využívať svoju elektronickú identifikáciu na vlastnú autentifikáciu v inom členskom štáte, pretože vnútroštátne schémy elektronickej identifikácie v ich krajine nie sú uznané v iných členských štátoch. Táto elektronická bariéra bráni poskytovateľom služieb využívať výhody vnútorného trhu v plnej miere. Vzájomne uznávané prostriedky elektronickej identifikácie uľahčia cezhraničné poskytovanie početných služieb na vnútorom trhu a umožnia podnikom pôsobiť na cezhraničnom základe bez toho, aby čelili mnohým prekážkam pri interakcii s orgánmi verejnej správy.
- (10) Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2011/24/EÚ ⁽³⁾ sa vytvára sieť vnútroštátnych orgánov zodpovedných za elektronické zdravotníctvo. S cieľom posilniť bezpečnosť a plynulosť cezhraničnej zdravotnej starostlivosti sa od tejto siete vyžaduje, aby vypracovala usmernenia pre cezhraničný prístup k elektronickým zdravotným údajom a službám, a to aj prostredníctvom podpory spoločných opatrení na identifikáciu a autentifikáciu s cieľom uľahčiť prenosnosť údajov v cezhraničnej zdravotnej starostlivosti. Vzájomné uznávanie elektronickej identifikácie a autentifikácie je kľúčom k realizácii cezhraničnej zdravotnej starostlivosti pre európskych občanov. Keď ľudia cestujú za ošetrovaním, ich zdravotné údaje musia byť prístupné v krajine ošetrovania. To si vyžaduje pevný, bezpečný a dôveryhodný rámec elektronickej identifikácie.
- (11) Toto nariadenie by sa malo uplatňovať v úplnom súlade so zásadami týkajúcimi sa ochrany osobných údajov ustanovenými v smernici Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES ⁽⁴⁾. Z tohto hľadiska a so zreteľom na zásadu vzájomného uznávania ustanovenú v tomto nariadení by sa autentifikácia služby online mala týkať len spracúvania tých identifikačných údajov, ktoré sú primerané, relevantné a nie sú nadbytočné na účely poskytnutia prístupu k danej službe online. Okrem toho by poskytovatelia dôveryhodných služieb a orgány dohľadu mali rešpektovať požiadavky smernice 95/46/ES, ktoré sa týkajú dôverylosti a bezpečnosti spracovania údajov.
- (12) Jedným z cieľov tohto nariadenia je odstrániť existujúce prekážky cezhraničného využívania prostriedkov elektronickej identifikácie, ktoré sa v členských štátoch používajú na autentifikáciu aspoň v prípade verejných služieb. Cieľom tohto nariadenia nie je zasahovať do oblasti systémov správy elektronickej identity a súvisiacich infraštruktúr vytvorených v členských štátoch. Cieľom tohto nariadenia je zabezpečiť, aby bola možná bezpečná elektronická identifikácia a autentifikácia pri prístupe k cezhraničným službám online, ktoré ponúkajú členské štáty.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 50 E, 21.2.2012, s. 1.

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútorom trhu (Ú. v. EÚ L 376, 27.12.2006, s. 36).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/24/EÚ z 9. marca 2011 o uplatňovaní práv pacientov pri cezhraničnej zdravotnej starostlivosti (Ú. v. EÚ L 88, 4.4.2011, s. 45).

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31).

- (13) Členské štáty by mali mať na účely elektronickej identifikácie naďalej možnosť používať alebo zaviesť prostriedky umožňujúce prístup k službám online. Mali by tiež mať možnosť rozhodovať o tom, či do poskytovania týchto prostriedkov zapoja súkromný sektor. Členské štáty by nemali byť povinné oznamovať svoje schémy elektronickej identifikácie Komisii. Členské štáty sa môžu rozhodnúť, či oznámia Komisii všetky, niektoré alebo neoznámia žiadne schémy elektronickej identifikácie používané na vnútroštátnej úrovni na prístup aspoň k verejným službám online alebo ku konkrétnym službám.
- (14) V tomto nariadení je potrebné stanoviť určité podmienky, pokiaľ ide o to, ktoré prostriedky elektronickej identifikácie sa majú uznávať a ako by sa mali schémy elektronickej identifikácie oznamovať. Uvedené podmienky by členským štátom mali pomôcť pri budovaní potrebnej vzájomnej dôvery, pokiaľ ide o schémy elektronickej identifikácie, a pri vzájomnom uznávaní prostriedkov elektronickej identifikácie v rámci ich oznámených schém. Zásada vzájomného uznávania by sa mala uplatňovať vtedy, keď schéma elektronickej identifikácie oznamujúceho členského štátu spĺňa podmienky oznámenia a oznámenie bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie*. Zásada vzájomného uznávania by sa však mala týkať len autentifikácie služby online. Prístup k týmto službám online a ich konečné poskytnutie žiadateľovi by mali byť úzko spojené s právom na využívanie takýchto služieb na základe podmienok stanovených vo vnútroštátnych právnych predpisoch.
- (15) Povinnosť uznať prostriedky elektronickej identifikácie by sa mala týkať len tých prostriedkov, ktorých úroveň zabezpečenia totožnosti zodpovedá rovnakej alebo vyššej úrovni, ako je úroveň požadovaná pre predmetnú službu online. Okrem toho by sa táto povinnosť mala uplatňovať len vtedy, keď dotknutý subjekt verejného sektora používa na prístup k danej službe online úroveň zabezpečenia „pokročilá“ alebo „vysoká“. Členským štátom by sa v súlade s právom Únie malo umožniť uznávať prostriedky elektronickej identifikácie s nižšími úrovňami zabezpečenia totožnosti.
- (16) Úroveň zabezpečenia by mali charakterizovať stupeň dôveryhodnosti prostriedkov elektronickej identifikácie pri určovaní totožnosti osoby, čím by poskytovali záruku, že osoba hlásiaca sa k nejakej totožnosti, je naozaj osobou, ku ktorej bola daná totožnosť priradená. Úroveň zabezpečenia závisí od stupňa dôveryhodnosti, ktorý poskytuje daný prostriedok elektronickej identifikácie, pokiaľ ide o údajnú alebo uvádzanú totožnosť osoby, pričom sa zohľadňujú používané procesy (napríklad preukazovanie totožnosti a overovanie a autentifikácia), riadiace činnosti (napríklad subjekt vydávajúci prostriedky elektronickej identifikácie a postup ich vydávania) a technické kontroly. Výsledkom rozsiahlych pilotných projektov financovaných prostriedkami Únie a normalizačných a medzinárodných činností sú rôzne technické vymedzenia a opisy úrovni zabezpečenia. Konkrétne, v rozsiahlom pilotnom projekte STORK a norme ISO 29115 sa okrem iného odkazuje na úrovne 2, 3 a 4, ktoré by sa mali pri vypracúvaní minimálnych technických požiadaviek, noriem a postupov pre úroveň zabezpečenia „nízka“, „pokročilá“ a „vysoká“ v zmysle tohto nariadenia v čo najväčšej miere zohľadňovať, pričom by sa malo zabezpečiť konzistentné uplatňovanie tohto nariadenia, najmä pokiaľ ide o úroveň zabezpečenia „vysoká“ týkajúcu sa preukazovania totožnosti na vydávanie kvalifikovaných certifikátov. Vypracované požiadavky by mali byť technologicky neutrálne. Dosiahnutie potrebných bezpečnostných požiadaviek by malo byť možné prostredníctvom rôznych technológií.
- (17) Členské štáty by mali súkromný sektor nabádať, aby na účely identifikácie, ak je potrebná pri službách online alebo elektronických transakciách, dobrovoľne používal prostriedky elektronickej identifikácie z oznámenej schémy. Možnosť používať takéto prostriedky elektronickej identifikácie by súkromnému sektoru umožnila spoliehať sa na elektronickú identifikáciu a autentifikáciu, ktoré sa už vo veľkej miere používajú v mnohých členských štátoch prinajmenšom v rámci verejných služieb, a podnikom a občanom by uľahčila prístup k ich službám online naprieč hranicami. Na uľahčenie cezhraničného využívania takýchto prostriedkov elektronickej identifikácie súkromným sektorom by možnosť autentifikácie poskytovaná akýmkoľvek členským štátom mala byť dostupná pre spoliehajúce sa strany zo súkromného sektora, ktoré sú usadené mimo územia daného členského štátu, a to za rovnakých podmienok, aké platia pre spoliehajúce sa strany zo súkromného sektora, ktoré sú usadené v danom členskom štáte. Následne môže oznamujúci členský štát vymedziť v súvislosti so spoliehajúcimi sa stranami zo súkromného sektora podmienky prístupu k prostriedkom autentifikácie. Takéto podmienky prístupu môžu obsahovať informácie o tom, či sú prostriedky autentifikácie súvisiace s oznámenou schémou v súčasnosti dostupné pre spoliehajúce sa strany zo súkromného sektora.
- (18) V tomto nariadení by sa mala ustanoviť zodpovednosť oznamujúceho členského štátu, strany vydávajúcej prostriedky elektronickej identifikácie a strany realizujúcej postup autentifikácie za nesplnenie príslušných povinností podľa tohto nariadenia. Toto nariadenie by sa však malo uplatňovať v súlade s vnútroštátnymi normami o zodpovednosti. Preto ním nie sú dotknuté uvedené vnútroštátne normy, napríklad o vymedzení pojmu škoda alebo príslušné uplatniteľné procesné normy vrátane dôkazného bremena.

- (19) Bezpečnosť schém elektronickej identifikácie je kľúčom k dôveryhodnému cezhraničnému vzájomnému uznávaniu prostriedkov elektronickej identifikácie. V tomto kontexte by členské štáty mali na úrovni Únie spolupracovať v súvislosti s bezpečnosťou a interoperabilitou schém elektronickej identifikácie. Ak by si schémy elektronickej identifikácie vyžadovali, aby spoliehajúce sa strany na vnútroštátnej úrovni použili konkrétny hardvér alebo softvér, zo zásady cezhraničnej interoperability pre tieto členské štáty vyplýva, že nesmú takéto požiadavky a znášané súvisiacich nákladov ukladať spoliehajúcim sa stranám usadeným mimo ich územia. V takomto prípade by sa v medziach rámca interoperability mali prerokovať a vypracovať primerané riešenia. Nemožno sa však vyhnúť technickým požiadavkám vyplývajúcim z inherentných špecifikácií vnútroštátnych prostriedkov elektronickej identifikácie, ktoré budú mať pravdepodobne vplyv na držiteľov takýchto elektronických prostriedkov (napr. čipových kariet).
- (20) Spolupráca členských štátov by mala uľahčovať technickú interoperabilitu oznámených schém elektronickej identifikácie s cieľom podporiť vysokú mieru dôvery a bezpečnosti, primeranú stupňu rizika. Takejto spolupráci by mala pomáhať výmena informácií a najlepších postupov medzi členskými štátmi s cieľom zabezpečiť vzájomné uznávanie.
- (21) Týmto nariadením by sa ďalej mal stanoviť všeobecný právny rámec pre používanie dôveryhodných služieb. Nemala by sa ním však stanoviť všeobecná povinnosť používať tieto služby, ani zriadiť prístupový bod pre všetky existujúce dôveryhodné služby. Predovšetkým by sa nemalo vzťahovať na poskytovanie služieb, ktoré sa používajú výhradne v uzatvorených systémoch medzi vymedzenými skupinami účastníkov a ktoré nemajú žiaden vplyv na tretie strany. Požiadavky tohto nariadenia by sa napríklad nemali týkať systémov, ktoré zriadili podniky alebo orgány verejnej správy na riadenie vnútorných postupov a v rámci ktorých sa využívajú dôveryhodné služby. Požiadavky tohto nariadenia by mali spĺňať len dôveryhodné služby poskytované verejnosti, ktoré majú vplyv na tretie strany. Toto nariadenie by sa nemalo vzťahovať ani na aspekty súvisiace s uzatváraním a platnosťou zmlúv alebo iných právnych záväzkov, pri ktorých existujú požiadavky na formu stanovené vo vnútroštátnom práve alebo práve Únie. Nemalo by mať ani vplyv na vnútroštátne požiadavky na formu v súvislosti s verejnými registrami, a to konkrétne obchodným registrom a katastrom nehnuteľností.
- (22) S cieľom prispieť k všeobecnému cezhraničnému používaniu dôveryhodných služieb by malo byť možné používať ich ako dôkazy v súdnom konaní vo všetkých členských štátoch. Pokiaľ sa v tomto nariadení neustanovuje inak, vymedzenie právneho účinku dôveryhodných služieb sa ponecháva na vnútroštátne právo.
- (23) Pokiaľ sa v tomto nariadení ustanovuje povinnosť uznávať dôveryhodnú službu, takúto dôveryhodnú službu je možné odmietnuť len vtedy, ak ju nie je adresát povinnosti schopný prečítať alebo overiť z technických dôvodov, na ktoré nemá adresát bezprostredný dosah. Táto povinnosť by však sama osebe nemala znamenať pre verejný subjekt požiadavku, aby zabezpečil potrebný hardvér a softvér na technickú čitateľnosť všetkých existujúcich dôveryhodných služieb.
- (24) Členské štáty môžu v súlade s právom Únie zachovať alebo zaviesť vnútroštátne ustanovenia týkajúce sa dôveryhodných služieb, pokiaľ tieto služby nie sú plne harmonizované týmto nariadením. Na vnútornom trhu by však mal byť možný voľný obeh dôveryhodných služieb, ktoré sú v súlade s týmto nariadením.
- (25) Členské štáty by mali mať možnosť voľne definovať ďalšie druhy dôveryhodných služieb popri tých, ktoré sú súčasťou uzavretého dôveryhodného zoznamu služieb ustanoveného v tomto nariadení, na účely ich uznania na vnútroštátnej úrovni ako kvalifikovaných dôveryhodných služieb.
- (26) Vzhľadom na rýchlosť technologických zmien by sa v rámci tohto nariadenia mal prijať prístup, ktorý je otvorený inovácii.
- (27) Toto nariadenie by malo byť technologicky neutrálne. Právne účinky, ktoré zaručuje, by malo byť možné dosiahnuť akýmikoľvek technickými prostriedkami za predpokladu, že sa splnia požiadavky uvedené v tomto nariadení.

- (28) S cieľom posilniť najmä dôveru malých a stredných podnikov (ďalej len „MSP“) a spotrebiteľov vo vnútorný trh a podporiť používanie dôveryhodných služieb a produktov by sa mali zaviesť pojmy kvalifikované dôveryhodné služby a kvalifikovaný poskytovateľ dôveryhodných služieb na účel uvedenia požiadaviek a povinností, ktoré zabezpečia vysokú úroveň bezpečnosti akýchkoľvek používaných alebo poskytovaných kvalifikovaných dôveryhodných služieb a produktov.
- (29) V súlade so záväzkami podľa Dohovoru Organizácie Spojených národov o právach osôb so zdravotným postihnutím, schváleného rozhodnutím Rady 2010/48/ES ⁽¹⁾, a najmä článku 9 dohovoru, by osoby so zdravotným postihnutím mali mať možnosť využívať dôveryhodné služby a produkty pre koncových používateľov používané pri poskytovaní týchto služieb za rovnakých podmienok ako iní spotrebiteľia. Poskytované dôveryhodné služby a produkty pre koncových používateľov používané pri poskytovaní týchto služieb by preto mali byť vždy, keď je to uskutočniteľné, prístupné osobám so zdravotným postihnutím. Posúdenie uskutočniteľnosti by malo okrem iného obsahovať technické a ekonomické zretele.
- (30) Členské štáty by mali určiť orgán dohľadu alebo orgány dohľadu na vykonávanie činností dohľadu podľa tohto nariadenia. Členské štáty by mali tiež mať možnosť na základe vzájomnej dohody s iným členským štátom rozhodnúť o určení orgánu dohľadu na území tohto iného členského štátu.
- (31) Orgány dohľadu by mali spolupracovať s orgánmi na ochranu osobných údajov, napríklad prostredníctvom ich informovania o výsledkoch auditov kvalifikovaných poskytovateľov dôveryhodných služieb v prípade podozrenia z porušenia predpisov o ochrane osobných údajov. Poskytovanie informácií by sa malo vzťahovať najmä na bezpečnostné incidenty a narušenia bezpečnosti osobných údajov.
- (32) Povinnosťou všetkých poskytovateľov dôveryhodných služieb by malo byť uplatňovanie osvedčeného bezpečnostného postupu primeraného rizikám súvisiacim s ich činnosťami s cieľom posilniť dôveru používateľov v jednotný trh.
- (33) Ustanovenia o používaní pseudonymov v certifikátoch by nemali členským štátom brániť v tom, aby vyžadovali identifikáciu osôb podľa práva Únie alebo vnútroštátneho práva.
- (34) Všetky členské štáty by mali dodržiavať spoločné základné požiadavky v oblasti dohľadu s cieľom zabezpečiť porovnateľnú úroveň bezpečnosti kvalifikovaných dôveryhodných služieb. S cieľom uľahčiť konzistentné uplatňovanie týchto požiadaviek v celej Únii by členské štáty mali prijať porovnateľné postupy a mali by si vymieňať informácie o svojich činnostiach dohľadu a najlepších postupoch v tejto oblasti.
- (35) Požiadavky tohto nariadenia, najmä požiadavky týkajúce sa bezpečnosti a povinnosti zaistiť náležitú starostlivosť, transparentnosť a zodpovednosť za svoje operácie a služby by sa mali vzťahovať na všetkých poskytovateľov dôveryhodných služieb. Vzhľadom na druh služieb, ktoré poskytujú poskytovatelia dôveryhodných služieb, je v súvislosti s týmito požiadavkami vhodné rozlišovať medzi kvalifikovanými a nekvalifikovanými poskytovateľmi dôveryhodných služieb.
- (36) Vytvorením režimu dohľadu pre všetkých poskytovateľov dôveryhodných služieb by sa mali zabezpečiť rovnaké podmienky pre bezpečnosť a zodpovednosť ich operácií a služieb, čím by sa prispelo k ochrane používateľov a fungovaniu vnútorného trhu. Na nekvalifikovaných poskytovateľov dôveryhodných služieb by sa mali vzťahovať mierne a reaktívne následné činnosti dohľadu, odôvodnené povahou ich služieb a operácií. Orgán dohľadu by preto nemal mať žiadnu všeobecnú povinnosť dohliadať na nekvalifikovaných poskytovateľov služieb. Orgán dohľadu by preto mal konať len v prípade, ak získa informácie (napríklad od samotného nekvalifikovaného poskytovateľa dôveryhodných služieb, iného orgánu dohľadu, prostredníctvom oznámenia od používateľa alebo obchodného partnera, alebo na základe vlastného vyšetovania), že nekvalifikovaný poskytovateľ dôveryhodných služieb nespĺňa požiadavky tohto nariadenia.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady 2010/48/ES z 26. novembra 2009 o uzatvorení Dohovoru Organizácie Spojených národov o právach osôb so zdravotným postihnutím Európskym spoločenstvom (Ú. v. EÚ L 23, 27.1.2010, s. 35).

- (37) V tomto nariadení by sa mala ustanoviť zodpovednosť všetkých poskytovateľov dôveryhodných služieb. Predovšetkým sa v ňom ustanovuje režim zodpovednosti, v rámci ktorého by mali všetci poskytovatelia dôveryhodných služieb zodpovedať za škody spôsobené akejkolvek fyzickej alebo právnickej osobe z dôvodu nesplnenia si povinnosti podľa tohto nariadenia. Na uľahčenie posudzovania finančného rizika, ktoré by asi poskytovatelia dôveryhodných služieb museli znášať alebo ktoré by mali vykrývať poistením, im toto nariadenie umožňuje stanovovať za určitých podmienok obmedzenia týkajúce sa používania služieb, ktoré poskytujú, a nezodpovedať za škody, ktoré vyplývajú z používania služieb presahujúcich takéto obmedzenia. Zákazníci by mali byť o takýchto obmedzeniach vopred riadne informovaní. Uvedené obmedzenia by mala byť schopná pochopiť aj tretia strana, napríklad prostredníctvom začlenenia informácií o týchto obmedzeniach do podmienok poskytovania danej služby alebo prostredníctvom iných pochopiteľných prostriedkov. Na účely nadobudnutia účinnosti týchto zásad by sa malo toto nariadenie uplatňovať v súlade s vnútroštátnymi normami o zodpovednosti. Preto týmto nariadením nie sú dotknuté uvedené vnútroštátne normy, napríklad o vymedzení pojmu škoda, úmysel, nedbanlivosť, alebo príslušné uplatniteľné procesné normy.
- (38) Oznamovanie narušení bezpečnosti a posúdení bezpečnostných rizík je zásadné pre poskytnutie primeraných informácií zúčastneným stranám v prípade narušenia bezpečnosti alebo integrity.
- (39) Aby Komisia a členské štáty mohli posúdiť efektívnosť mechanizmu oznamovania narušenia zavedeného týmto nariadením, malo by sa vyžadovať, aby orgány dohľadu poskytovali Komisii a Agentúre Európskej únie pre sieťovú a informačnú bezpečnosť (ENISA) súhrnné informácie.
- (40) Aby Komisia a členské štáty mohli posúdiť efektívnosť rozšíreného mechanizmu dohľadu zavedeného týmto nariadením, malo by sa vyžadovať, aby orgány dohľadu podávali správy o svojich činnostiach. Bolo by to dôležité pre uľahčenie výmeny osvedčených postupov medzi orgánmi dohľadu a zabezpečilo by sa tým overenie konzistentného a účinného vykonávania základných požiadaviek dohľadu vo všetkých členských štátoch.
- (41) S cieľom zabezpečiť trvalú udržateľnosť a trvácnosť kvalifikovaných dôveryhodných služieb a posilniť dôveru používateľov v kontinuitu kvalifikovaných dôveryhodných služieb by orgány dohľadu mali overovať existenciu a správne uplatňovanie ustanovení o plánoch ukončenia činnosti v prípade, že kvalifikovaní poskytovatelia dôveryhodných služieb prestanú vykonávať svoju činnosť.
- (42) S cieľom uľahčiť dohľad nad kvalifikovanými poskytovateľmi dôveryhodných služieb, napríklad keď poskytovateľ poskytuje svoje služby na území iného členského štátu, kde nepodlieha dohľadu, alebo keď sa počítače poskytovateľa nachádzajú na území iného členského štátu ako toho, v ktorom je usadený, by sa mal vytvoriť systém vzájomnej pomoci medzi orgánmi dohľadu v členských štátoch.
- (43) S cieľom zabezpečiť, aby kvalifikovaní poskytovatelia dôveryhodných služieb a služby, ktoré poskytujú, spĺňali požiadavky stanovené v tomto nariadení, by mal orgán posudzovania zhody vykonávať posúdenia zhody a následne by kvalifikovaní poskytovatelia dôveryhodných služieb mali orgánu dohľadu zasielať správy o takomto posúdení. Vždy keď orgán dohľadu požiada kvalifikovaného poskytovateľa dôveryhodnej služby o poskytnutie ad hoc správy o posúdení zhody, mal by orgán dohľadu rešpektovať najmä zásady dobrej správy vecí verejných vrátane povinnosti odôvodniť svoje rozhodnutia, ako aj zásadu primeranosti. Preto by orgán dohľadu mal náležite odôvodniť svoje rozhodnutie, ktorým požaduje predloženie ad hoc správy o posúdení zhody.
- (44) Cieľom tohto nariadenia je zabezpečiť koherentný rámec so zámerom poskytnúť vysokú úroveň bezpečnosti a právnej istoty pri dôveryhodných službách. Z tohto hľadiska by sa Komisia pri riešení posudzovania zhody produktov a služieb mala v relevantných prípadoch usilovať o synergie s existujúcimi príslušnými európskymi a medzinárodnými schémami, ako napríklad nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ⁽¹⁾, ktorým sa stanovujú požiadavky akreditácie orgánov posudzovania zhody a dohľadu nad trhom s výrobkami.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 z 9. júla 2008, ktorým sa stanovujú požiadavky akreditácie a dohľadu nad trhom v súvislosti s uvádzaním výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 339/93 (Ú. v. EÚ L 218, 13.8.2008, s. 30).

- (45) S cieľom umožniť účinný iniciačný proces, ktorý by mal viesť k začleneniu kvalifikovaných poskytovateľov dôveryhodných služieb a kvalifikovaných dôveryhodných služieb, ktoré poskytujú, do dôveryhodných zoznamov, by sa mali podporiť predbežné interakcie medzi potenciálnymi kvalifikovanými poskytovateľmi dôveryhodných služieb a príslušným orgánom dohľadu, aby sa uľahčila náležitá starostlivosť vedúca k poskytovaniu kvalifikovaných dôveryhodných služieb.
- (46) Dôveryhodné zoznamy sú podstatnými prvkami pre vybudovanie dôvery medzi trhovými subjektmi, pretože určujú kvalifikovaný štatút poskytovateľa služieb v čase dohľadu.
- (47) Aby mohli používatelia naplno využívať elektronické služby a uvedomovali si, že sa na ne môžu spoľahnúť, je nevyhnutné, aby služby online boli dôveryhodné a ich používanie pohodlné. Na tento účel by sa mala zaviesť značka dôvery EÚ, ktorou sa budú označovať kvalifikované dôveryhodné služby poskytované kvalifikovanými poskytovateľmi dôveryhodných služieb. Takouto značkou dôvery EÚ pre kvalifikované dôveryhodné služby by sa jasne rozlišovalo medzi kvalifikovanými dôveryhodnými službami a ostatnými dôveryhodnými službami, čím by sa prispelo k transparentnosti na trhu. Používanie značky dôvery EÚ zo strany kvalifikovaných poskytovateľov dôveryhodných služieb by malo byť dobrovoľné a nemalo by viesť k žiadnym dodatočným požiadavkám okrem tých, ktoré sú stanovené v tomto nariadení.
- (48) Hoci na zabezpečenie vzájomného uznávania elektronických podpisov v osobitných prípadoch, ako napríklad v kontexte rozhodnutia Komisie 2009/767/ES⁽¹⁾, je potrebná vysoká úroveň bezpečnosti, mali by sa akceptovať aj elektronické podpisy s nižšou zárukou bezpečnosti.
- (49) Týmto nariadením by sa mala ustanoviť zásada, že elektronickému podpisu by sa nemal odopierať právny účinok z dôvodu, že je v elektronickej forme alebo že nespĺňa požiadavky na kvalifikovaný elektronický podpis. Ponecháva sa však na vnútroštátne právo, aby vymedzilo právny účinok elektronických podpisov s výnimkou požiadavky stanovenej v tomto nariadení, podľa ktorej má kvalifikovaný elektronický podpis rovnocenný právny účinok ako vlastnoručný podpis.
- (50) Keďže príslušné orgány v členských štátoch v súčasnosti používajú rozdielne formáty zdokonalených elektronických podpisov na elektronické podpisovanie svojich dokumentov, je nevyhnutné zabezpečiť, aby členské štáty po prijatí elektronicke podpísaných dokumentov mohli technicky podporovať aspoň niekoľko formátov zdokonalených elektronických podpisov. Podobne, keď príslušné orgány v členských štátoch používajú zdokonalené elektronické pečate, bolo by potrebné zabezpečiť, aby podporovali aspoň niektoré formáty zdokonalených elektronických pečatí.
- (51) Podpisovateľ by mal mať možnosť zveriť kvalifikované zariadenia na vyhotovenie elektronického podpisu do starostlivosti tretej strany za predpokladu, že sa zavedú vhodné mechanizmy a postupy, ktorými sa zabezpečí, že podpisovateľ bude mať výlučnú kontrolu nad používaním svojich údajov na vyhotovenie elektronického podpisu a že pri používaní zariadenia budú splnené požiadavky na kvalifikovaný elektronický podpis.
- (52) Vyhотовovanie elektronických podpisov na diaľku, keď rámec vyhotovovania elektronických podpisov riadi poskytovateľa dôveryhodných služieb v mene podpisovateľa, bude narastať vzhľadom na mnohé ekonomické výhody, ktoré prináša. Aby sa však zabezpečilo, že takéto elektronické podpisy budú z právneho hľadiska uznávané rovnako ako elektronické podpisy, ktoré sa vyhotovujú v rámci riadenom výlučne používateľom, poskytovatelia služby elektronického podpisu na diaľku by mali uplatňovať osobitné bezpečnostné postupy riadenia a správy a využívať dôveryhodné systémy a produkty zahŕňajúce zabezpečené kanály pre elektronickú komunikáciu, aby sa zabezpečila dôveryhodnosť rámca, v ktorom sa elektronické podpisy vyhotovujú, a aby sa zaručilo, že tento rámec sa používa pod výlučnou kontrolou podpisovateľa. Ak sa kvalifikovaný elektronický podpis vyhotovil pomocou zariadenia na vyhotovenie elektronického podpisu na diaľku, mali by sa uplatňovať požiadavky stanovené v tomto nariadení, ktoré sa vzťahujú na kvalifikovaných poskytovateľov dôveryhodných služieb.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie 2009/767/ES zo 16. októbra 2009, ktorým sa ustanovujú opatrenia na uľahčenie postupov elektronicke podpísanými spôsobmi prostredníctvom „miest jednotného kontaktu“ podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES o službách na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 274, 20.10.2009, s. 36).

- (53) Pozastavovanie kvalifikovaných certifikátov je tradičnou prevádzkovou praxou poskytovateľov dôveryhodných služieb vo viacerých členských štátoch a odlišuje sa od zrušenia a vyznačuje sa dočasnou stratou platnosti certifikátu. V záujme právnej istoty je nevyhnutné, aby bol štatút pozastavenia certifikátu vždy jasne uvedený. Poskytovatelia dôveryhodných služieb by preto mali niesť zodpovednosť za jasné uvedenie štatútu certifikátu, a ak je tento pozastavený, presného obdobia, počas ktorého je certifikát pozastavený. Týmto nariadením by sa nemalo poskytovateľom dôveryhodných služieb alebo členským štátom ukladať, aby pozastavovanie využívali, ale mali by sa ním ustanoviť pravidlá transparentnosti v prípadoch, keď sa takýto postup využíva.
- (54) Cezhraničná interoperabilita a uznávanie kvalifikovaných certifikátov je predpokladom pre cezhraničné uznávanie kvalifikovaných elektronických podpisov. Kvalifikované certifikáty by preto nemali podliehať žiadnym povinným požiadavkám prekračujúcim požiadavky stanovené v tomto nariadení. Na vnútroštátnej úrovni by sa však malo povoliť začlenenie konkrétnych atribútov, akými sú napríklad jedinečné identifikátory, do kvalifikovaných certifikátov, a to za predpokladu, že tieto konkrétne atribúty nebudú prekážkou pre cezhraničnú interoperabilitu ani uznávanie kvalifikovaných certifikátov a elektronických podpisov.
- (55) Dôležitým nástrojom overovania bezpečnosti kvalifikovaných zariadení na vyhotovenie elektronických podpisov je bezpečnostná certifikácia IT založená na medzinárodných normách, ako napríklad norma ISO 15408 a súvisiace metódy hodnotenia a pravidlá v oblasti vzájomného uznávania, a mala by sa podporovať. Inovatívne riešenia a služby, ako napríklad podpisovanie cez mobilné zariadenia a cloud, však spočívajú na technických a organizačných riešeniach pre kvalifikované zariadenia na vyhotovenie elektronických podpisov, pre ktoré ešte nemusia byť bezpečnostné normy k dispozícii alebo pri ktorých prebieha prvá bezpečnostná certifikácia IT. Úroveň bezpečnosti takýchto kvalifikovaných zariadení na vyhotovenie elektronických podpisov by sa mohla hodnotiť prostredníctvom používania alternatívnych procesov len vtedy, ak takéto bezpečnostné normy nie sú k dispozícii, alebo ak prebieha prvá bezpečnostná certifikácia IT. Uvedené procesy by mali byť v prípade ich rovnocenných úrovní bezpečnosti porovnateľné s normami bezpečnostnej certifikácie IT. Uvedené procesy by sa mohli uľahčiť prostredníctvom partnerského preskúmania.
- (56) Toto nariadenie by malo stanoviť požiadavky na kvalifikované zariadenie na vyhotovenie elektronických podpisov s cieľom zabezpečiť funkčnosť zdokonalených elektronických podpisov. Toto nariadenie by sa nemalo vzťahovať na celé systémové prostredie, v ktorom uvedené zariadenia pracujú. Preto by sa mal rozsah certifikácie kvalifikovaných zariadení na vyhotovenie podpisov obmedziť na hardvér a systémový softvér používaný na správu a ochranu údajov na vyhotovenie podpisu, ktoré sa tvoria, uchovávajú alebo spracúvajú v zariadení na vyhotovenie podpisov. Ako sa podrobne opisuje v príslušných normách, z rozsahu certifikačnej povinnosti by sa mali vylúčiť aplikácie na vyhotovenie podpisov.
- (57) Na zabezpečenie právnej istoty v súvislosti s platnosťou podpisu je nevyhnutné určiť zložky kvalifikovaného elektronického podpisu, ktoré by mala posúdiť spoliehajúca sa strana vykonávajúca validáciu. Navyše určenie požiadaviek na kvalifikovaných poskytovateľov dôveryhodných služieb, ktorí môžu poskytovať kvalifikovanú službu validácie spoliehajúcim sa stranám, ktoré nechcú alebo nemôžu samy vykonávať validáciu kvalifikovaných elektronických podpisov, by malo stimulovať súkromný a verejný sektor, aby investoval do takýchto služieb. Oba prvky by mali všetkým stranám na úrovni Únie uľahčiť a zjednodušiť validáciu kvalifikovaných elektronických podpisov.
- (58) Keď sa pri transakcii vyžaduje kvalifikovaná elektronická pečať právnickej osoby, rovnako akceptovateľný by mal byť aj kvalifikovaný elektronický podpis splnomocneného zástupcu právnickej osoby.
- (59) Elektronické pečate by mali slúžiť ako dôkaz, že elektronický dokument vydala právnická osoba, a zabezpečujú istotu, pokiaľ ide o pôvod a integritu dokumentu.
- (60) Poskytovatelia dôveryhodných služieb, ktorí vydávajú kvalifikované certifikáty pre elektronické pečate, by mali zaviesť potrebné opatrenia na to, aby mohli určiť totožnosť fyzickej osoby zastupujúcej právnickú osobu, ktorej sa poskytol kvalifikovaný certifikát pre elektronickú pečať, a to v prípade, ak je takáto identifikácia potrebná na vnútroštátnej úrovni v kontexte súdneho alebo správneho konania.

- (61) Týmto nariadením by sa malo zaručiť dlhodobé uchovávanie informácií, aby sa zabezpečila právna platnosť elektronických podpisov a elektronických pečatí počas dlhších období, a aby sa zaručilo, že sa môžu validovať bez ohľadu na budúce technologické zmeny.
- (62) Na zaistenie bezpečnosti kvalifikovaných elektronických časových pečiatok by sa týmto nariadením malo vyžadovať používanie zdokonalenej elektronickej pečate alebo zdokonaleného elektronického podpisu, alebo iných rovnocenných metód. Predpokladá sa, že inovácia môže viesť k novým technológiám, ktoré môžu zaistiť rovnocennú úroveň bezpečnosti časových pečiatok. Ak sa použije iná metóda ako zdokonalená elektronická pečať alebo zdokonalený elektronický podpis, kvalifikovaný poskytovateľ dôveryhodných služieb by mal v súlade s posúdením zhody preukázať, že táto metóda zaručuje rovnocennú úroveň bezpečnosti a je v súlade s povinnosťami stanovenými v tomto nariadení.
- (63) Elektronické dokumenty sú dôležité pre ďalší rozvoj cezhraničných elektronických transakcií na vnútornom trhu. Týmto nariadením by sa mala ustanoviť zásada, že elektronickému dokumentu by sa nemal odopierať právny účinok z dôvodu, že je v elektronickej forme, aby sa zabezpečilo, že elektronická transakcia nebude odmietnutá len z dôvodu, že dokument je v elektronickej forme.
- (64) Pri riešení formátu zdokonalených elektronických podpisov a pečatí by Komisia mala vychádzať z existujúcich postupov, noriem a právnych predpisov, a to najmä z rozhodnutia Komisie 2011/130/EÚ⁽¹⁾.
- (65) Popri autentifikácii dokumentu vydaného právnickou osobou sa elektronické pečate môžu používať aj na autentifikáciu akéhokoľvek digitálneho majetku právnickej osoby, napríklad softvérového kódu alebo serverov.
- (66) Je dôležité, aby sa ustanovil právny rámec na uľahčenie cezhraničného uznávania elektronických doručovacích služieb pre registrované zásielky medzi jednotlivými vnútroštátnymi právnymi systémami. Uvedený rámec by tiež mohol otvoriť nové trhové príležitosti pre poskytovateľov dôveryhodných služieb z Únie, aby mohli poskytovať nové celoeurópske elektronické doručovacie služby pre registrované zásielky.
- (67) Služby autentifikácie webových sídiel umožňujú návštevníkom, aby sa uistili, že za daným webovým sídlom stojí skutočný a legitímny subjekt. Uvedené služby prispievajú k budovaniu dôvery a istoty v súvislosti s podnikaním online, keďže používatelia budú dôverovať autentifikovanému webovému sídlu. Poskytovanie a využívanie služieb autentifikácie webových sídiel je úplne dobrovoľné. Aby sa však autentifikácia webových sídiel stala prostriedkom na zvyšovanie dôvery, poskytovanie lepšej skúsenosti pre používateľa a podporu rastu na vnútornom trhu, mali by sa v tomto nariadení ustanoviť minimálne povinnosti týkajúce sa bezpečnosti a zodpovednosti poskytovateľov a ich služieb. Na tento účel sa zohľadnili výsledky existujúcich iniciatív vedených príslušným odvetvím, napríklad Certification Authorities/Browsers Forum – CA/B Forum. Okrem toho by toto nariadenie nemalo byť prekážkou pri využívaní iných prostriedkov alebo metód autentifikácie webových sídiel, ktoré nepatria do jeho rozsahu pôsobnosti, ani by sa ním nemalo brániť poskytovateľom služieb autentifikácie webových sídiel z tretích krajín, aby svoje služby poskytovali zákazníkovi z Únie. Poskytovateľovi z tretej krajiny by sa však jeho služby autentifikácie webových sídiel mohli podľa tohto nariadenia uznať za kvalifikované len v prípade, ak sa uzavrela medzinárodná dohoda medzi Úniou a krajinou, v ktorej je tento poskytovateľ usadený.
- (68) Pojem „právnické osoby“ podľa ustanovení Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) týkajúcich sa usadenia ponecháva subjektom voľnosť zvoliť si právnu formu, ktorú považujú za vhodnú na výkon svojej činnosti. „Právnické osoby“ sú teda v zmysle ZFEÚ všetky subjekty, ktoré boli zriadené podľa práva členského štátu alebo sa ním spravujú, a to bez ohľadu na ich právnu formu.
- (69) Inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie sa nabádajú, aby uznávali elektronickú identifikáciu a dôveryhodné služby, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, na účely administratívnej spolupráce a využívali najmä existujúce osvedčené postupy a výsledky prebiehajúcich projektov v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie 2011/130/EÚ z 25. februára 2011, ktorým sa ustanovujú minimálne požiadavky na cezhraničné spracovanie dokumentov elektronicke podpísaných príslušnými orgánmi v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES o službách na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 53, 26.2.2011, s. 66).

- (70) S cieľom doplniť určité podrobné technické aspekty tohto nariadenia pružným a rýchlym spôsobom by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ, pokiaľ ide o kritériá, ktoré majú splniť subjekty zodpovedné za certifikáciu kvalifikovaných zariadení na vyhotovenie elektronických podpisov. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov. Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť, aby sa dokumenty súčasne, vo vhodnom čase a vhodným spôsobom postúpili Európskemu parlamentu a Rade.
- (71) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto nariadenia by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci, najmä pokiaľ ide o špecifikovanie referenčných čísel noriem, ktorých použitie by zakladalo domnienku súladu s určitými požiadavkami stanovenými v tomto nariadení. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (72) Pri prijímaní delegovaných alebo vykonávacích aktov by Komisia mala náležite zohľadňovať normy a technické špecifikácie vypracované európskymi a medzinárodnými normalizačnými organizáciami a subjektmi, a to najmä Európskym výborom pre normalizáciu (CEN), Európskym inštitútom pre telekomunikačné normy (ETSI), Medzinárodnou organizáciou pre normalizáciu (ISO) a Medzinárodnou telekomunikačnou úniou (ITU), aby sa zaistila vysoká úroveň bezpečnosti a interoperability pri elektronickej identifikácii a dôveryhodných službách.
- (73) Z dôvodu právnej istoty a jasnosti by sa mala zrušiť smernica 1999/93/ES.
- (74) S cieľom zabezpečiť právnu istotu pre trhové subjekty, ktoré už používajú kvalifikované certifikáty vydané fyzickým osobám v súlade so smernicou 1999/93/ES, je nevyhnutné stanoviť dostatočné prechodné obdobie. Obdobne by sa mali ustanoviť prechodné opatrenia pre bezpečné zariadenia na vyhotovenie podpisu, ktorých zhoda bola potvrdená v súlade so smernicou 1999/93/ES, ako aj pre poskytovateľov certifikačných služieb, ktorí vydávajú kvalifikované certifikáty pred 1. júlom 2016. Napokon je tiež nevyhnutné, aby sa Komisii umožnilo prijať vykonávacie akty a delegované akty pred uvedeným dátumom.
- (75) Dátumy začiatku uplatňovania stanovené v tomto nariadení nemajú vplyv na existujúce povinnosti, ktoré už členské štáty majú podľa práva Únie, najmä podľa smernice 2006/123/ES.
- (76) Keďže ciele tohto nariadenia nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodu rozsahu činnosti ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (77) Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov bol konzultovaný v súlade s článkom 28 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽²⁾ a vydal stanovisko 27. septembra 2012 ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 28, 30.1.2013, s. 6.

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy

S cieľom zabezpečiť riadne fungovanie vnútorného trhu a so zameraním na primeranú úroveň bezpečnosti prostriedkov elektronickej identifikácie a dôveryhodných služieb sa týmto nariadením:

- a) stanovujú podmienky, za ktorých členské štáty uznávajú prostriedky elektronickej identifikácie fyzických a právnických osôb, ktoré patria do oznámenej schémy elektronickej identifikácie iného členského štátu;
- b) stanovujú pravidlá pre dôveryhodné služby, najmä elektronické transakcie, a
- c) vytvára právny rámec pre elektronické podpisy, elektronické pečate, elektronické časové pečiatky, elektronické dokumenty, elektronické doručovacie služby pre registrované zásielky a certifikačné služby pre autentifikáciu webových sídiel.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Toto nariadenie sa vzťahuje na schémy elektronickej identifikácie, ktoré boli oznámené členskými štátmi a na poskytovateľov dôveryhodných služieb, ktorí sú usadení v Únii.
2. Toto nariadenie sa nevzťahuje na poskytovanie dôveryhodných služieb, ktoré sa používajú výhradne v uzavretých systémoch na základe vnútroštátneho práva alebo dohôd medzi vymedzenou skupinou účastníkov.
3. Toto nariadenie nemá vplyv na vnútroštátne právo ani právo Únie súvisiace s uzatváraním a platnosťou zmlúv alebo iných právnych či procesných záväzkov týkajúcich sa formy.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

1. „elektronická identifikácia“ je proces používania osobných identifikačných údajov v elektronickej forme, ktoré jedinečne reprezentujú fyzickú osobu alebo právnickú osobu alebo fyzickú osobu zastupujúcu právnickú osobu;
2. „prostriedok elektronickej identifikácie“ je hmotná jednotka a/alebo nehmotná jednotka obsahujúca osobné identifikačné údaje, ktorá sa používa na autentifikáciu pre služby online;
3. „osobné identifikačné údaje“ sú súbor údajov, ktorý umožňuje určiť totožnosť fyzickej osoby alebo právnickej osoby alebo fyzickej osoby zastupujúcej právnickú osobu;
4. „schéma elektronickej identifikácie“ je systém na elektronickú identifikáciu, v rámci ktorého sa fyzickým osobám alebo právnickým osobám alebo fyzickým osobám zastupujúcim právnické osoby vydávajú prostriedky elektronickej identifikácie;

5. „autentifikácia“ je elektronický proces, ktorý umožňuje potvrdiť elektronickú identifikáciu fyzickej osoby alebo právnickej osoby alebo pôvod a integritu údajov v elektronickej forme;
6. „spoliehajúca sa strana“ je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá sa spolieha na elektronickú identifikáciu alebo dôveryhodnú službu;
7. „subjekt verejného sektora“ je ústredný, regionálny alebo miestny orgán, verejnoprávny subjekt alebo združenie tvorené jedným alebo viacerými takýmito orgánmi alebo jedným či viacerými takýmito verejnoprávnymi subjektmi, alebo súkromný subjekt, ktorý aspoň jeden z týchto orgánov, subjektov alebo združení poveril poskytovaním verejných služieb, keď koná na základe takéhoto poverenia;
8. „verejnoprávny subjekt“ je subjekt v zmysle článku 2 ods. 1 bodu 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ⁽¹⁾;
9. „podpisovateľ“ je fyzická osoba, ktorá vyhotovuje elektronický podpis;
10. „elektronický podpis“ sú údaje v elektronickej forme, ktoré sú pripojené alebo logicky pridružené k iným údajom v elektronickej forme a ktoré podpisovateľ používa na podpisovanie;
11. „zdokonalený elektronický podpis“ je elektronický podpis, ktorý spĺňa požiadavky stanovené v článku 26;
12. „kvalifikovaný elektronický podpis“ je zdokonalený elektronický podpis vyhotovený s použitím kvalifikovaného zariadenia na vyhotovenie elektronického podpisu a založený na kvalifikovanom certifikáte pre elektronické podpisy;
13. „údaje na vyhotovenie elektronického podpisu“ sú jedinečné údaje, ktoré podpisovateľ používa na vyhotovenie elektronického podpisu;
14. „certifikát pre elektronický podpis“ je elektronické osvedčenie, ktoré spája údaje na validáciu elektronického podpisu s fyzickou osobou a potvrdzuje aspoň jej meno alebo pseudonym;
15. „kvalifikovaný certifikát pre elektronický podpis“ je certifikát pre elektronický podpis, ktorý vydáva kvalifikovaný poskytovateľ dôveryhodných služieb a ktorý spĺňa požiadavky stanovené v prílohe I;
16. „dôveryhodná služba“ je elektronická služba, ktorá sa spravidla poskytuje za odplatu a spočíva:
 - a) vo vyhotovovaní, overovaní a validácii elektronických podpisov, elektronických pečatí alebo elektronických časových pečiatok, elektronických doručovacích služieb pre registrované zásielky a certifikátov, ktoré s týmito službami súvisia, alebo
 - b) vo vyhotovovaní, overovaní a validácii certifikátov pre autentifikáciu webových sídiel, alebo
 - c) v uchovávaní elektronických podpisov, pečatí alebo certifikátov, ktoré s týmito službami súvisia;
17. „kvalifikovaná dôveryhodná služba“ je dôveryhodná služba, ktorá spĺňa uplatniteľné požiadavky stanovené v tomto nariadení;

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES (Ú. v. EÚ L 94, 28.3.2014, s. 65).

18. „orgán posudzovania zhody“ je orgán vymedzený v článku 2 bode 13 nariadenia (ES) č. 765/2008, ktorý je v súlade s uvedeným nariadením akreditovaný ako orgán príslušný na posudzovanie zhody kvalifikovaných poskytovateľov dôveryhodných služieb a kvalifikovaných dôveryhodných služieb, ktoré poskytujú;
19. „poskytovateľ dôveryhodných služieb“ je fyzická alebo právnická osoba poskytujúca jednu alebo viacero dôveryhodných služieb buď ako kvalifikovaný alebo nekvalifikovaný poskytovateľ dôveryhodných služieb;
20. „kvalifikovaný poskytovateľ dôveryhodných služieb“ je poskytovateľ dôveryhodných služieb, ktorý poskytuje jednu alebo viacero kvalifikovaných dôveryhodných služieb a ktorému orgán dohľadu udelil kvalifikovaný štatút;
21. „produkt“ je hardvér alebo softvér alebo príslušné zložky hardvéru alebo softvéru určené na používanie pri poskytovaní dôveryhodných služieb;
22. „zariadenie na vyhotovenie elektronického podpisu“ je nakonfigurovaný softvér alebo hardvér používaný na vyhotovenie elektronického podpisu;
23. „kvalifikované zariadenie na vyhotovenie elektronického podpisu“ je zariadenie na vyhotovenie elektronického podpisu, ktoré spĺňa požiadavky stanovené v prílohe II;
24. „pôvodca pečate“ je právnická osoba, ktorá vyhotovuje elektronickú pečať;
25. „elektronická pečať“ sú údaje v elektronickej forme, ktoré sú pripojené alebo logicky pridružené k iným údajom v elektronickej forme s cieľom zabezpečiť pôvod a integritu týchto pridružených údajov;
26. „zdokonalená elektronická pečať“ je elektronická pečať, ktorá spĺňa požiadavky stanovené v článku 36;
27. „kvalifikovaná elektronická pečať“ je zdokonalená elektronická pečať vyhotovená pomocou kvalifikovaného zariadenia na vyhotovenie elektronickej pečate a založená na kvalifikovanom certifikáte pre elektronickú pečať;
28. „údaje pre vyhotovenie elektronickej pečate“ sú jedinečné údaje, ktoré používa pôvodca elektronickej pečate na vyhotovenie elektronickej pečate;
29. „certifikát pre elektronickú pečať“ je elektronické osvedčenie, ktoré spája údaje na validáciu elektronickej pečate s právnickou osobou a potvrdzuje jej názov;
30. „kvalifikovaný certifikát pre elektronickú pečať“ je certifikát pre elektronickú pečať, ktorý vydáva kvalifikovaný poskytovateľ dôveryhodných služieb a ktorý spĺňa požiadavky stanovené v prílohe III;
31. „zariadenie na vyhotovenie elektronickej pečate“ je nakonfigurovaný softvér alebo hardvér používaný na vyhotovenie elektronickej pečate;
32. „kvalifikované zariadenie na vyhotovenie elektronickej pečate“ je zariadenie na vyhotovenie elektronickej pečate, ktoré primerane spĺňa požiadavky stanovené v prílohe II;
33. „elektronická časová pečiatka“ sú údaje v elektronickej forme, ktoré viažu iné údaje v elektronickej forme s konkrétnym časom, čím tvoria dôkaz o existencii týchto iných údajov v danom čase;
34. „kvalifikovaná elektronická časová pečiatka“ je elektronická časová pečiatka, ktorá spĺňa požiadavky stanovené v článku 42;

35. „elektronický dokument“ je akýkoľvek obsah uložený v elektronickej forme, najmä text alebo zvukový, obrazový či audiovizuálny záznam;
36. „elektronická doručovacia služba pre registrované zásielky“ je služba, ktorá umožňuje posielanie údajov elektronickými prostriedkami medzi tretími stranami a poskytuje dôkaz týkajúci sa nakladania s odoslanými údajmi vrátane potvrdenia o odoslaní a doručení údajov a ktorá chráni odosielané údaje pred rizikom straty, krádeže, poškodenia alebo akýchkoľvek neoprávnených úprav;
37. „kvalifikovaná elektronická doručovacia služba pre registrované zásielky“ je elektronická doručovacia služba pre registrované zásielky, ktorá spĺňa požiadavky stanovené v článku 44;
38. „certifikát pre autentifikáciu webového sídla“ je osvedčenie, ktoré umožňuje autentifikáciu webového sídla a spája toto webové sídlo s fyzickou alebo právnickou osobou, ktorej bol certifikát vydaný;
39. „kvalifikovaný certifikát pre autentifikáciu webového sídla“ je certifikát pre autentifikáciu webového sídla, ktorý vydáva kvalifikovaný poskytovateľ dôveryhodných služieb a ktorý spĺňa požiadavky stanovené v prílohe IV;
40. „validačné údaje“ sú údaje, ktoré sa používajú na validáciu elektronického podpisu, alebo elektronickej pečate;
41. „validácia“ je proces overenia a potvrdenia, že elektronický podpis alebo elektronická pečať sú platné.

Článok 4

Zásada vnútorného trhu

1. Poskytovanie dôveryhodných služieb na území členského štátu poskytovateľom dôveryhodných služieb usadeným v inom členskom štáte nemožno obmedziť z dôvodov, ktoré patria do oblastí, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie.
2. Na vnútornom trhu je povolený voľný obeh produktov a dôveryhodných služieb, ktoré sú v súlade s týmto nariadením.

Článok 5

Spracúvanie a ochrana údajov

1. Spracúvanie osobných údajov sa vykonáva v súlade so smernicou 95/46/ES.
2. Bez toho, aby bol dotknutý právny účinok pseudonymov podľa vnútroštátneho práva, nie je ich používanie pri elektronických transakciách zakázané.

KAPITOLA II

ELEKTRONICKÁ IDENTIFIKÁCIA

Článok 6

Vzájomné uznávanie

1. Keď sa podľa vnútroštátneho práva alebo administratívnej praxe na prístup k službe, ktorú poskytuje subjekt verejného sektora online v jednom členskom štáte, vyžaduje elektronická identifikácia pomocou prostriedkov elektronickej identifikácie a autentifikácia, prostriedky elektronickej identifikácie vydané v inom členskom štáte sa v prvom členskom štáte uznávajú na účely cezhraničnej autentifikácie pre danú službu online, ak sú splnené tieto podmienky:
 - a) prostriedky elektronickej identifikácie sa vydali v rámci schémy elektronickej identifikácie, ktorá je uvedená na zozname, ktorý Komisia uverejňuje podľa článku 9;

- b) úroveň zabezpečenia prostriedkov elektronickej identifikácie zodpovedá úrovni zabezpečenia, ktorá je rovnaká alebo vyššia ako úroveň zabezpečenia, ktorú vyžaduje príslušný subjekt verejného sektora na prístup k danej službe online v prvom členskom štáte, za predpokladu, že úroveň zabezpečenia daných prostriedkov elektronickej identifikácie zodpovedá úrovni zabezpečenia „pokročilá“ alebo „vysoká“;
- c) príslušný subjekt verejného sektora používa vo vzťahu k prístupu k danej službe online úroveň zabezpečenia „pokročilá“ alebo „vysoká“.

Takéto uznávanie sa začne najneskôr 12 mesiacov po tom, ako Komisia uverejní zoznam uvedený v písmene a) prvého pododseku.

2. Prostriedky elektronickej identifikácie vydané v rámci schémy elektronickej identifikácie, ktorá je uvedená na zozname, ktorý Komisia uverejňuje podľa článku 9, a ktoré zodpovedajú úrovni zabezpečenia „nízka“, môžu subjekty verejného sektora uznávať na účely cezhraničnej autentifikácie v prípade služieb, ktoré poskytujú online.

Článok 7

Podmienky pre oznamovanie schém elektronickej identifikácie

Schéma elektronickej identifikácie sa oznamuje podľa článku 9 ods. 1 za predpokladu, že sú splnené všetky tieto podmienky:

- a) prostriedky elektronickej identifikácie v rámci schémy elektronickej identifikácie:
 - i) vydáva oznamujúci členský štát;
 - ii) sa vydávajú na základe poverenia oznamujúceho členského štátu alebo
 - iii) sa vydávajú nezávisle od oznamujúceho členského štátu, ktorý ich uznáva;
- b) prostriedky elektronickej identifikácie v rámci schémy elektronickej identifikácie sa môžu použiť na prístup aspoň k jednej službe, ktorú poskytuje subjekt verejného sektora a ktorá vyžaduje elektronickej identifikáciu v oznamujúcom členskom štáte;
- c) schéma elektronickej identifikácie a prostriedky elektronickej identifikácie, ktoré sa v rámci nej vydávajú, spĺňajú požiadavky pre aspoň jednu z úrovní zabezpečenia stanovených vo vykonávacom akte uvedenom v článku 8 ods. 3;
- d) oznamujúci členský štát zabezpečuje, že osobné identifikačné údaje, ktoré jedinečne identifikujú dotknutú osobu, sa priradujú v súlade s technickými špecifikáciami, normami a postupmi pre príslušnú úroveň zabezpečenia stanovenými vo vykonávacom akte uvedenom v článku 8 ods. 3 fyzickej alebo právnickej osobe uvedenej v článku 3 bode 1 v čase, keď sú prostriedky elektronickej identifikácie v rámci danej schémy vydané;
- e) strana vydávajúca prostriedky elektronickej identifikácie v rámci danej schémy zabezpečuje, že prostriedky elektronickej identifikácie sa priradia osobe uvedenej v písmene d) tohto článku v súlade s technickými špecifikáciami, normami a postupmi pre príslušnú úroveň zabezpečenia stanovenými vo vykonávacom akte uvedenom v článku 8 ods. 3;
- f) oznamujúci členský štát zabezpečuje dostupnosť autentifikácie online, aby ktorákoľvek spoľiehajúca sa strana usadená na území iného členského štátu mohla potvrdiť osobné identifikačné údaje doručené v elektronickej forme.

Pre spoliehajúce sa strany, ktoré nie sú subjektmi verejného sektora, môže oznamujúci členský štát stanoviť podmienky prístupu k takejto autentifikácii. Cezhraničná autentifikácia sa poskytuje bezplatne, ak sa vykonáva vo vzťahu k službe online, ktorú poskytuje subjekt verejného sektora.

Členské štáty nesmú spoliehajúcim sa stranám, ktoré chcú vykonať takúto autentifikáciu, ukladať žiadne konkrétne neprimerané technické požiadavky, ak takéto požiadavky bránia alebo podstatne sťažujú interoperabilitu oznámených schém elektronickej identifikácie;

- g) oznamujúci členský štát aspoň šesť mesiacov pred oznámením podľa článku 9 ods. 1 poskytne ostatným členským štátom na účely povinnosti podľa článku 12 ods. 5 opis danej schémy v súlade s dojednaniaми o postupe stanovenými vo vykonávacích aktoch uvedených v článku 12 ods. 7;
- h) schéma elektronickej identifikácie spĺňa požiadavky stanovené vo vykonávacom akte uvedenom v článku 12 ods. 8.

Článok 8

Úrovně zabezpečenia schém elektronickej identifikácie

1. Schéma elektronickej identifikácie oznámená podľa článku 9 ods. 1 obsahuje špecifikácie úrovni zabezpečenia „nízka“, „pokročilá“ a/alebo „vysoká“ pre prostriedky elektronickej identifikácie vydávané v rámci danej schémy.
2. Úrovně zabezpečenia „nízka“, „pokročilá“ a „vysoká“ spĺňajú tieto kritériá:
 - a) úroveň zabezpečenia „nízka“ sa vzťahuje na prostriedok elektronickej identifikácie v kontexte schémy elektronickej identifikácie, ktorý poskytuje obmedzený stupeň dôveryhodnosti, pokiaľ ide o údajnú alebo uvádzanú totožnosť osoby, a je charakterizovaný odkazom na technické špecifikácie, normy a postupy vrátane technických kontrol, ktoré s ním súvisia a ktorých účelom je znížiť riziko zneužitia alebo pozmenenia totožnosti;
 - b) úroveň zabezpečenia „pokročilá“ sa vzťahuje na prostriedok elektronickej identifikácie v kontexte schémy elektronickej identifikácie, ktorý poskytuje pokročilý stupeň dôveryhodnosti, pokiaľ ide o údajnú alebo uvádzanú totožnosť osoby, a je charakterizovaný odkazom na technické špecifikácie, normy a postupy vrátane technických kontrol, ktoré s ním súvisia a ktorých účelom je podstatne znížiť riziko zneužitia alebo pozmenenia totožnosti;
 - c) úroveň zabezpečenia „vysoká“ sa vzťahuje na prostriedok elektronickej identifikácie v kontexte schémy elektronickej identifikácie, ktorý poskytuje vyšší stupeň dôveryhodnosti ako prostriedok elektronickej identifikácie s úrovňou zabezpečenia „pokročilá“, pokiaľ ide o údajnú alebo uvádzanú totožnosť osoby, a je charakterizovaný odkazom na technické špecifikácie, normy a postupy vrátane technických kontrol, ktoré s ním súvisia a ktorých účelom je zabrániť zneužitiu alebo pozmeneniu totožnosti.
3. S výhradou odseku 2 Komisia do 18. septembra 2015 prostredníctvom vykonávacích aktov stanoví minimálne technické špecifikácie, normy a postupy, na ktoré sa na účely odseku 1 odkazuje pri špecifikácii úrovni zabezpečenia „nízka“, „pokročilá“ a „vysoká“ pre prostriedky elektronickej identifikácie, pričom zohľadní relevantné medzinárodné normy.

Uvedené minimálne technické špecifikácie, normy a postupy sa stanovujú odkazom na spoľahlivosť a kvalitu týchto prvkov:

- a) postup na preukázanie a overenie totožnosti fyzických alebo právnických osôb, ktoré žiadajú o vydanie prostriedku elektronickej identifikácie;

- b) postup na vydanie požadovaného prostriedku elektronickej identifikácie;
- c) mechanizmus autentifikácie, prostredníctvom ktorého fyzická alebo právnická osoba za použitia prostriedku elektronickej identifikácie potvrdzuje svoju totožnosť spoliehajúcej sa strane;
- d) subjekt vydávajúci prostriedky elektronickej identifikácie;
- e) akýkoľvek iný subjekt podieľajúci sa na žiadosti o vydanie prostriedku elektronickej identifikácie a
- f) technické a bezpečnostné špecifikácie vydávaného prostriedku elektronickej identifikácie.

Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

Článok 9

Oznámenie

1. Oznamujúci členský štát oznámi Komisii nasledovné informácie a bez zbytočného odkladu všetky ich následné zmeny:

- a) opis schémy elektronickej identifikácie vrátane jej úrovni zabezpečenia a vydavateľa alebo vydavateľov prostriedkov elektronickej identifikácie v schéme;
- b) uplatniteľný režim dohľadu a informácie o režime zodpovednosti v súvislosti:
 - i) so stranou vydávajúcou prostriedky elektronickej identifikácie a
 - ii) so stranou realizujúcou postup autentifikácie;
- c) orgán alebo orgány zodpovedné za schému elektronickej identifikácie;
- d) informácie o subjekte alebo subjektoch, ktoré spravujú registráciu jedinečných osobných identifikačných údajov;
- e) opis spôsobu plnenia požiadaviek stanovených vo vykonávacích aktoch uvedených v článku 12 ods. 8;
- f) opis autentifikácie uvedenej v článku 7 písm. f);
- g) dojednania týkajúce sa pozastavenia alebo zrušenia buď oznámenej schémy elektronickej identifikácie, alebo autentifikácie, alebo príslušných skompromitovaných častí.

2. Rok po dni začiatku uplatňovania vykonávacích aktov uvedených v článku 8 ods. 3 a článku 12 ods. 8 Komisia v *Úradnom vestníku Európskej únie* uverejní zoznam schém elektronickej identifikácie oznámených podľa odseku 1 tohto článku a základné informácie o nich.

3. Ak sa Komisii doručí oznámenie po uplynutí lehoty uvedenej v odseku 2, uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie* zmeny zoznamu uvedeného v odseku 2 do dvoch mesiacov odo dňa doručenia daného oznámenia.

4. Členský štát môže Komisii predložiť žiadosť o vypustenie schémy elektronickej identifikácie, ktorú oznámil, zo zoznamu uvedeného v odseku 2. Komisia uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie* príslušné zmeny zoznamu do jedného mesiaca odo dňa doručenia žiadosti členského štátu.
5. Komisia môže prostredníctvom vykonávacích aktov vymedziť okolnosti, formáty a postupy oznámení podľa odseku 1. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

Článok 10

Narušenie bezpečnosti

1. Keď sa schéma elektronickej identifikácie oznámená podľa článku 9 ods. 1 alebo autentifikácia uvedená v článku 7 písm. f) naruší alebo čiastočne skompromituje spôsobom, ktorý ovplyvní spoľahlivosť cezhraničnej autentifikácie danej schémy, oznamujúci členský štát danú cezhraničnú autentifikáciu alebo dotknuté skompromitované časti bezodkladne pozastaví alebo zruší a informuje o tom ostatné členské štáty a Komisiu.
2. Po náprave narušenia alebo skompromitovania uvedeného v odseku 1 oznamujúci členský štát cezhraničnú autentifikáciu opätovne zavedie a bez zbytočného odkladu o tom informuje ostatné členské štáty a Komisiu.
3. Ak sa narušenie alebo skompromitovanie uvedené v odseku 1 neodstráni v lehote troch mesiacov od pozastavenia alebo zrušenia, oznamujúci členský štát informuje ostatné členské štáty a Komisiu o stiahnutí schémy elektronickej identifikácie.

Komisia bez zbytočného odkladu uverejní zodpovedajúce zmeny v zozname uvedenom v článku 9 ods. 2 v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 11

Zodpovednosť

1. Oznamujúci členský štát je zodpovedný za škodu, ktorú spôsobí úmyselne alebo z nedbanlivosti akejkoľvek fyzickej alebo právnickej osobe tým, že pri cezhraničnej transakcii nesplní svoje povinnosti uvedené v článku 7 písm. d) a f).
2. Strana vydávajúca prostriedky elektronickej identifikácie je zodpovedná za škodu, ktorú spôsobí úmyselne alebo z nedbanlivosti akejkoľvek fyzickej alebo právnickej osobe tým, že pri cezhraničnej transakcii nesplní svoju povinnosť uvedenú v článku 7 písm. e).
3. Strana realizujúca postup autentifikácie je zodpovedná za škodu, ktorú spôsobí úmyselne alebo z nedbanlivosti akejkoľvek fyzickej alebo právnickej osobe tým, že pri cezhraničnej transakcii nezabezpečí správnu realizáciu autentifikácie uvedenú v článku 7 písm. f).
4. Odseky 1, 2 a 3 sa uplatňujú v súlade s vnútroštátnymi predpismi o zodpovednosti.
5. Odsekmi 1, 2 a 3 nie je dotknutá zodpovednosť strán transakcie podľa vnútroštátneho práva, pri ktorej sa používajú prostriedky elektronickej identifikácie patriace do schémy elektronickej identifikácie podľa článku 9 ods. 1.

Článok 12

Spolupráca a interoperabilita

1. Vnútroštátne schémy elektronickej identifikácie oznámené podľa článku 9 ods. 1 sú interoperabilné.
2. Na účely odseku 1 sa zavádza rámec interoperability.

3. Rámec interoperability musí spĺňať tieto kritériá:
 - a) jeho cieľom je technologická neutralita a neznevýhodňuje žiadne konkrétne vnútroštátne technické riešenie elektronickej identifikácie v rámci členského štátu;
 - b) podľa možností je v súlade s európskymi a medzinárodnými normami;
 - c) uľahčuje uplatňovanie zásady ochrany súkromia už v štádiu návrhu a
 - d) zabezpečuje sa ním, že osobné údaje sa spracúvajú v súlade so smernicou 95/46/ES.
4. Súčasťou rámca interoperability je:
 - a) odkaz na minimálne technické požiadavky týkajúce sa úrovni zabezpečenia podľa článku 8;
 - b) mapovanie vnútroštátnych úrovni zabezpečenia oznámených schém elektronickej identifikácie na úrovne zabezpečenia podľa článku 8;
 - c) odkaz na minimálne technické požiadavky týkajúce sa interoperability;
 - d) odkaz na minimálny súbor osobných identifikačných údajov reprezentujúcich jedinečným spôsobom fyzickú alebo právnickú osobu, ktoré sú dostupné v schémach elektronickej identifikácie;
 - e) procedurálne predpisy;
 - f) mechanizmus urovnávania sporov a
 - g) spoločné normy prevádzkovej bezpečnosti.
5. Členské štáty spolupracujú, pokiaľ ide:
 - a) o interoperabilitu schém elektronickej identifikácie oznámených podľa článku 9 ods. 1 a schém elektronickej identifikácie, ktoré členské štáty zamýšľajú oznámiť, a
 - b) o bezpečnosť schém elektronickej identifikácie.
6. Spolupráca medzi členskými štátmi spočíva:
 - a) vo výmene informácií, skúseností a osvedčených postupov, pokiaľ ide o schémy elektronickej identifikácie, a najmä technické požiadavky týkajúce sa interoperability a úrovni zabezpečenia;
 - b) vo výmene informácií, skúseností a osvedčených postupov, pokiaľ ide o prácu s úrovňami zabezpečenia schém elektronickej identifikácie podľa článku 8;
 - c) v partnerskom preskúvaní schém elektronickej identifikácie, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, a
 - d) v skúmaní príslušného vývoja v oblasti elektronickej identifikácie.

7. Komisia do 18. marca 2015 prostredníctvom vykonávacích aktov stanoví dojednania o postupoch potrebné na uľahčenie spolupráce medzi členskými štátmi uvedenej v odsekoch 5 a 6 s cieľom podporiť vysokú úroveň dôvery a bezpečnosti primeranú stupňu rizika.

8. Komisia na účely stanovenia jednotných podmienok vykonávania požiadavky podľa odseku 1, za splnenia kritérií stanovených v odseku 3 a zohľadňujúc výsledky spolupráce medzi členskými štátmi, prijme do 18. septembra 2015 vykonávacie akty o rámci interoperability, ako je stanovené v odseku 4.

9. Vykonávacie akty uvedené v odsekoch 7 a 8 tohto článku sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

KAPITOLA III

DÔVERYHODNÉ SLUŽBY

ODDIEL 1

Všeobecné ustanovenia

Článok 13

Zodpovednosť a dôkazné bremeno

1. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 2, sú poskytovatelia dôveryhodných služieb zodpovední za škodu, ktorú spôsobia úmyselne alebo z nedbanlivosti akejkoľvek fyzickej alebo právnickej osobe tým, že nesplnia svoje povinnosti podľa tohto nariadenia.

Dôkazné bremeno týkajúce sa preukázania úmyslu alebo nedbanlivosti nekvalifikovaného poskytovateľa dôveryhodných služieb spočíva na fyzickej alebo právnickej osobe, ktorá žiada o náhradu škody uvedenej v prvom pododseku.

V prípade kvalifikovaného poskytovateľa dôveryhodných služieb sa škoda uvedená v prvom pododseku považuje za spôsobenú úmyselne alebo z nedbanlivosti, pokiaľ tento kvalifikovaný poskytovateľ dôveryhodných služieb nepreukáže opak.

2. Ak poskytovatelia dôveryhodných služieb svojim zákazníkom vopred riadne oznámia obmedzenia týkajúce sa využívania služieb, ktoré poskytujú, a ak tieto obmedzenia sú rozpoznateľné tretími stranami, poskytovatelia dôveryhodných služieb nenesú zodpovednosť za škody spôsobené využívaním služieb, ktorým sa takéto oznámené obmedzenia prekročili.

3. Odseky 1 a 2 sa uplatňujú v súlade s vnútroštátnymi predpismi o zodpovednosti.

Článok 14

Medzinárodné aspekty

1. Dôveryhodné služby, ktoré poskytujú poskytovatelia dôveryhodných služieb usadení v tretej krajine, sa uznávajú za právne rovnocenné s kvalifikovanými dôveryhodnými službami, ktoré poskytujú kvalifikovaní poskytovatelia dôveryhodných služieb usadení v Únii, ak sú dôveryhodné služby s pôvodom z tretej krajiny uznané dohodou uzavretou medzi Úniou a dotknutou treťou krajinou alebo medzinárodnou organizáciou v súlade s článkom 218 ZFEÚ.

2. Dohodami uvedenými v odseku 1 sa zabezpečuje najmä, že:
- a) poskytovatelia dôveryhodných služieb z tretej krajiny alebo medzinárodné organizácie, s ktorými sa dohoda uzatvára, ako aj dôveryhodné služby, ktoré poskytujú, splňajú požiadavky uplatniteľné na kvalifikovaných poskytovateľov dôveryhodných služieb usadených v Únii a kvalifikované dôveryhodné služby, ktoré poskytujú;
 - b) kvalifikované dôveryhodné služby, ktoré poskytujú kvalifikovaní poskytovatelia dôveryhodných služieb usadení v Únii, sa uznávajú ako právne rovnocenné s dôveryhodnými službami, ktoré poskytujú poskytovatelia dôveryhodných služieb z tretích krajín alebo medzinárodné organizácie, s ktorými sa dohoda uzatvára.

Článok 15

Prístupnosť pre osoby so zdravotným postihnutím

Poskytované dôveryhodné služby a produkty pre koncových používateľov používané pri poskytovaní týchto služieb sú vždy, keď je to uskutočniteľné, prístupné osobám so zdravotným postihnutím.

Článok 16

Sankcie

Členské štáty stanovujú pravidlá týkajúce sa sankcií uplatniteľných v prípade porušenia tohto nariadenia. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

ODDIEL 2

Dohľad

Článok 17

Orgán dohľadu

1. Členské štáty určujú orgán dohľadu usadený na ich území alebo po vzájomnej dohode s iným členským štátom orgán dohľadu usadený v danom inom členskom štáte. Tento orgán je zodpovedný za úlohy dohľadu v určujúcom členskom štáte.

Orgánom dohľadu sa poskytnú potrebné právomoci a primerané zdroje na výkon ich úloh.

2. Členské štáty oznámia Komisii názvy a adresy svojich určených orgánov dohľadu.
3. Orgán dohľadu plní túto úlohu:
- a) dohliada na kvalifikovaných poskytovateľov dôveryhodných služieb usadených na území určujúceho členského štátu s cieľom zaručiť prostredníctvom dohľadu *ex ante* a *ex post*, aby títo kvalifikovaní poskytovatelia dôveryhodných služieb a kvalifikované dôveryhodné služby, ktoré poskytujú, splňali požiadavky stanovené v tomto nariadení;
 - b) podľa potreby koná prostredníctvom dohľadu *ex post* vo vzťahu k nekvalifikovaným poskytovateľom dôveryhodných služieb usadeným na území určujúceho členského štátu, ak má informácie, že títo nekvalifikovaní poskytovatelia dôveryhodných služieb alebo dôveryhodné služby, ktoré poskytujú, údajne nespĺňajú požiadavky stanovené v tomto nariadení.

4. Na účely odseku 3 a s výhradou obmedzení, ktoré sú v ňom ustanovené, medzi úlohy orgánu dohľadu patrí najmä:

- a) spolupracovať s ostatnými orgánmi dohľadu a poskytovať im pomoc v súlade s článkom 18;
- b) analyzovať správy o posudzovaní zhody uvedené v článku 20 ods. 1 a článku 21 ods. 1;
- c) informovať ostatné orgány dohľadu a verejnosť o narušení bezpečnosti alebo integrity v súlade s článkom 19 ods. 2;
- d) podávať Komisii správy o svojich hlavných činnostiach v súlade s odsekom 6 tohto článku;
- e) vykonávať audity alebo žiadať orgán posudzovania zhody o posúdenie zhody týkajúce sa kvalifikovaných poskytovateľov dôveryhodných služieb v súlade s článkom 20 ods. 2;
- f) spolupracovať s orgánmi pre ochranu osobných údajov a najmä ich bez zbytočného odkladu informovať o výsledkoch auditov kvalifikovaných poskytovateľov dôveryhodných služieb v prípade podozrenia z porušenia predpisov o ochrane osobných údajov;
- g) udeľovať poskytovateľom dôveryhodných služieb a službám, ktoré poskytujú, kvalifikovaný štatút a odnímať ho v súlade s článkami 20 a 21;
- h) informovať orgán zodpovedný za národný dôveryhodný zoznam uvedený v článku 22 ods. 3 o svojich rozhodnutiach týkajúcich sa udeľovania alebo odnímania kvalifikovaného štatútu, pokiaľ tento orgán nie je aj orgánom dohľadu;
- i) overovať existenciu a správne uplatňovanie ustanovení o plánoch ukončenia činnosti v prípade, že kvalifikovaný poskytovateľ dôveryhodných služieb prestane vykonávať svoju činnosť, a to aj pokiaľ ide o spôsob, ako zachovať prístupnosť informácií v súlade s článkom 24 ods. 2 písm. h);
- j) vyžadovať, aby poskytovatelia dôveryhodných služieb napravili akékoľvek nesplnenie požiadaviek stanovených v tomto nariadení.

5. Členské štáty môžu vyžadovať, aby orgán dohľadu zriadil, udržiaval a aktualizoval dôveryhodnú infraštruktúru v súlade s podmienkami podľa vnútroštátneho práva.

6. Všetky orgány dohľadu každoročne do 31. marca predložia Komisii správu o svojich hlavných činnostiach za predchádzajúci kalendárny rok spolu so súhrnom oznámení o narušeniach, ktoré dostali od poskytovateľov dôveryhodných služieb v súlade s článkom 19 ods. 2.

7. Komisia sprístupní výročnú správu uvedenú v odseku 6 členským štátom.

8. Komisia môže prostredníctvom vykonávacích aktov vymedziť formáty a postupy týkajúce sa správy uvedenej v odseku 6. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

Článok 18

Vzájomná pomoc

1. Orgány dohľadu navzájom spolupracujú s cieľom vymieňať si osvedčené postupy.

Orgán dohľadu poskytuje inému orgánu dohľadu na jeho odôvodnenú žiadosť pomoc, aby sa mohli činnosti orgánov dohľadu vykonávať konzistentným spôsobom. Vzájomná pomoc môže zahŕňať najmä žiadosti o informácie a opatrenia dohľadu, ako sú žiadosti o vykonanie inšpekcií súvisiacich so správami o posúdení zhody podľa článkov 20 a 21.

2. Orgán dohľadu, ktorému je adresovaná žiadosť o pomoc, môže túto žiadosť zamietnuť z ktoréhokoľvek z týchto dôvodov:

- a) orgán dohľadu nie je na poskytnutie požadovanej pomoci príslušný;
- b) požadovaná pomoc nie je primeraná činnostiam dohľadu, ktoré orgán dohľadu vykonáva v súlade s článkom 17;
- c) poskytnutie požadovanej pomoci by nebolo v súlade s týmto nariadením.

3. Ak je to vhodné, členské štáty môžu opraviť svoje orgány dohľadu na vykonávanie spoločných vyšetrovaní, do ktorých sa zapojí personál orgánov dohľadu z iných členských štátov. Dotknuté členské štáty dohodnú a ustanovia dojednania a postupy týkajúce sa takýchto spoločných akcií v súlade so svojím vnútroštátnym právom.

Článok 19

Bezpečnostné požiadavky uplatniteľné na poskytovateľov dôveryhodných služieb

1. Kvalifikovaní a nekvalifikovaní poskytovatelia dôveryhodných služieb prijímajú vhodné technické a organizačné opatrenia na riadenie rizík ohrozujúcich bezpečnosť dôveryhodných služieb, ktoré poskytujú. So zreteľom na najnovší technologický vývoj sa uvedenými opatreniami musí zaistiť úroveň bezpečnosti primeraná stupňu rizika. Prijímajú sa najmä opatrenia na prevenciu a minimalizáciu vplyvu bezpečnostných incidentov a na oznámenie nepriaznivých účinkov všetkých takýchto incidentov zainteresovaným stranám.

2. Kvalifikovaní a nekvalifikovaní poskytovatelia dôveryhodných služieb bez zbytočného odkladu, najneskôr však do 24 hodín, odkedy sa dozvedeli o akomkoľvek narušení bezpečnosti alebo integrity s významným vplyvom na poskytovanú dôveryhodnú službu alebo osobné údaje uchovávané v rámci nej, oznámia túto skutočnosť orgánu dohľadu a prípadne iným príslušným orgánom, ako je napríklad vnútroštátny orgán zodpovedný za informačnú bezpečnosť alebo orgán pre ochranu údajov.

Ak môže narušenie bezpečnosti alebo integrity negatívne ovplyvniť fyzickú alebo právnickú osobu, ktorej sa dôveryhodná služba poskytovala, poskytovateľ dôveryhodných služieb bez zbytočného odkladu oznámi narušenie bezpečnosti alebo integrity aj tejto fyzickej či právnickej osobe.

Ak je to vhodné, a najmä keď sa narušenie bezpečnosti alebo integrity týka dvoch alebo viacerých členských štátov, informovaný orgán dohľadu o veci informuje orgány dohľadu v ostatných dotknutých členských štátoch a agentúru ENISA.

Ak informovaný orgán dohľadu usúdi, že zverejnenie narušenia bezpečnosti alebo integrity je vo verejnom záujme, informuje o ňom verejnosť, alebo o to požiada poskytovateľa dôveryhodných služieb.

3. Orgán dohľadu poskytuje agentúre ENISA raz ročne súhrn oznámení o narušeníach bezpečnosti a integrity, ktoré mu oznámili poskytovatelia dôveryhodných služieb.

4. Komisia môže prostredníctvom vykonávacích aktov:

a) ďalej špecifikovať opatrenia uvedené v odseku 1 a

b) vymedziť formáty a postupy vrátane lehôt uplatniteľné na účely odseku 2.

Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

ODDIEL 3

Kvalifikované dôveryhodné služby

Článok 20

Dohľad nad kvalifikovanými poskytovateľmi dôveryhodných služieb

1. Orgán posudzovania zhody vykonáva aspoň každých 24 mesiacov audit kvalifikovaných poskytovateľov dôveryhodných služieb na ich vlastné náklady. Účelom auditu je potvrdiť, že kvalifikovaní poskytovatelia dôveryhodných služieb a kvalifikované dôveryhodné služby, ktoré poskytujú, spĺňajú požiadavky stanovené v tomto nariadení. Kvalifikovaní poskytovatelia dôveryhodných služieb predložia výslednú správu o posúdení zhody orgánu dohľadu v lehote troch pracovných dní od jej doručenia.

2. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 1, môže orgán dohľadu kedykoľvek vykonať audit kvalifikovaných poskytovateľov dôveryhodných služieb alebo požiadať orgán posudzovania zhody, aby vykonal posúdenie zhody týkajúce sa kvalifikovaných poskytovateľov dôveryhodných služieb, a to na náklady týchto poskytovateľov dôveryhodných služieb, s cieľom potvrdiť, že títo poskytovatelia a kvalifikované dôveryhodné služby, ktoré poskytujú, spĺňajú požiadavky stanovené v tomto nariadení. Ak sa zdá, že boli porušené predpisy týkajúce sa ochrany osobných údajov, orgán dohľadu informuje o výsledkoch svojho auditu orgány pre ochranu údajov.

3. Ak orgán dohľadu vyžaduje od kvalifikovaného poskytovateľa dôveryhodných služieb nápravu akéhokoľvek nesplnenia požiadaviek podľa tohto nariadenia a ak tento poskytovateľ tak neurobí a ani počas prípadnej lehoty stanovenej orgánom dohľadu, orgán dohľadu pri zohľadnení najmä rozsahu, trvania a následkov takéhoto nesplnenia môže tomuto poskytovateľovi alebo dotknutej službe, ktorú poskytuje, odňať kvalifikovaný štatút a informovať o tom orgán uvedený v článku 22 ods. 3 na účely aktualizácie dôveryhodných zoznamov uvedených v článku 22 ods. 1. Orgán dohľadu informuje kvalifikovaného poskytovateľa dôveryhodných služieb o odňatí jeho kvalifikovaného štatútu alebo kvalifikovaného štatútu dotknutej služby.

4. Komisia môže prostredníctvom vykonávacích aktov stanoviť referenčné číslo týchto noriem:

a) akreditácia orgánov posudzovania zhody a správa o posúdení zhody uvedená v odseku 1;

b) pravidlá auditu, podľa ktorých orgány posudzovania zhody budú vykonávať posudzovanie zhody kvalifikovaných poskytovateľov dôveryhodných služieb podľa odseku 1.

Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

Článok 21

Začatie poskytovania kvalifikovanej dôveryhodnej služby

1. Ak poskytovatelia dôveryhodných služieb bez kvalifikovaného štatútu zamýšľajú začať poskytovať kvalifikované dôveryhodné služby, predložia orgánu dohľadu oznámenie o svojom zámere spolu so správou o posúdení zhody, ktorú vydal orgán posudzovania zhody.

2. Orgán dohľadu overí, či poskytovateľ dôveryhodných služieb a dôveryhodné služby, ktoré poskytuje, spĺňajú požiadavky stanovené v tomto nariadení, a to najmä požiadavky na kvalifikovaných poskytovateľov dôveryhodných služieb a kvalifikované dôveryhodné služby, ktoré poskytujú.

Ak orgán dohľadu usúdi, že poskytovateľ dôveryhodných služieb a dôveryhodné služby, ktoré poskytuje, spĺňajú požiadavky uvedené v prvom pododseku, udelí tomuto poskytovateľovi dôveryhodných služieb a dôveryhodným službám, ktoré poskytuje, kvalifikovaný štatút a informuje orgán uvedený v článku 22 ods. 3 na účely aktualizácie dôveryhodných zoznamov uvedených v článku 22 ods. 1, a to najneskôr do troch mesiacov po oznámení v súlade s odsekom 1 tohto článku.

Ak sa overovanie neukončí do troch mesiacov od oznámenia, orgán dohľadu o tom informuje poskytovateľa dôveryhodných služieb a oznámi mu dôvody omeškania a lehotu, v ktorej sa overovanie má ukončiť.

3. Kvalifikovaní poskytovatelia dôveryhodných služieb môžu začať poskytovať kvalifikovanú dôveryhodnú službu po tom, čo sa kvalifikovaný štatút uvedie v dôveryhodných zoznamoch uvedených v článku 22 ods. 1.

4. Komisia môže prostredníctvom vykonávacích aktov vymedziť formáty a postupy na účely odsekov 1 a 2. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

Článok 22

Dôveryhodné zoznamy

1. Každý členský štát vytvorí, vedie a uverejňuje dôveryhodné zoznamy vrátane informácií týkajúcich sa kvalifikovaných poskytovateľov dôveryhodných služieb, pre ktorých je príslušný, spolu s informáciami týkajúcimi sa kvalifikovaných dôveryhodných služieb, ktoré poskytujú.

2. Členské štáty zabezpečeným spôsobom vytvoria, vedú a uverejňujú elektronicky podpísané alebo zapečatené dôveryhodné zoznamy uvedené v odseku 1 vo forme vhodnej na automatizované spracovanie.

3. Členské štáty poskytnú Komisii bez zbytočného odkladu informácie o orgáne zodpovednom za vytvorenie, vedenie a uverejňovanie národných dôveryhodných zoznamov, ako aj údaje o tom, kde sa tieto zoznamy uverejňujú, informácie o certifikátoch použitých na podpísanie alebo zapečatenie dôveryhodných zoznamov a oznámia jej všetky ich zmeny.

4. Komisia prostredníctvom zabezpečeného kanálu sprístupňuje verejnosti informácie uvedené v odseku 3 v elektronicky podpísanej alebo zapečatenej forme vhodnej na automatizované spracovanie.

5. Komisia do 18. septembra 2015 prostredníctvom vykonávacích aktov spresní informácie uvedené v odseku 1 a vymedzí technické špecifikácie a formáty pre dôveryhodné zoznamy uplatniteľné na účely odsekov 1 až 4. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

Článok 23

Značka dôvery EÚ pre kvalifikované dôveryhodné služby

1. Kvalifikovaní poskytovatelia dôveryhodných služieb môžu značku dôvery EÚ používať na jednoduché, rozpoznateľné a jasné označenie kvalifikovaných dôveryhodných služieb, ktoré poskytujú po tom, čo sa kvalifikovaný štatút uvedený v článku 21 ods. 2 druhom pododseku uvedie v dôveryhodnom zozname uvedenom v článku 22 ods. 1.
2. Kvalifikovaní poskytovatelia dôveryhodných služieb pri používaní značky dôvery EÚ pre kvalifikované dôveryhodné služby uvedenej v odseku 1 zaručia, aby sa na ich webovom sídle uvádzal odkaz na príslušný dôveryhodný zoznam.
3. Komisia do 1. júla 2015 prostredníctvom vykonávacích aktov stanoví špecifikácie týkajúce sa formy, a najmä prezentáciu, kompozíciu, veľkosť a dizajn značky dôvery EÚ pre kvalifikované dôveryhodné služby. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

Článok 24

Požiadavky na kvalifikovaných poskytovateľov dôveryhodných služieb

1. Kvalifikovaný poskytovateľ dôveryhodných služieb pri vydávaní kvalifikovaného certifikátu pre dôveryhodnú službu vhodnými prostriedkami a v súlade s vnútroštátnym právom overuje totožnosť a prípadne akékoľvek osobitné atribúty fyzickej alebo právnickej osoby, ktorej vydáva kvalifikovaný certifikát.

Informácie uvedené v prvom pododseku overuje kvalifikovaný poskytovateľ dôveryhodných služieb buď priamo, alebo prostredníctvom spoľahlivosti sa na tretiu stranu v súlade s vnútroštátnym právom:

- a) na základe fyzickej prítomnosti fyzickej osoby alebo splnomocneného zástupcu právnickej osoby, alebo
- b) na diaľku prostredníctvom prostriedkov elektronickej identifikácie, pre ktoré sa pred vydaním kvalifikovaného certifikátu zabezpečila fyzická prítomnosť fyzickej osoby alebo splnomocneného zástupcu právnickej osoby a ktoré spĺňajú požiadavky stanovené v článku 8, pokiaľ ide o úroveň zabezpečenia „pokročilá“ alebo „vysoká“, alebo
- c) prostredníctvom certifikátu pre kvalifikovaný elektronický podpis alebo kvalifikovanú elektronickú pečať vydaného v súlade s písmenom a) alebo b), alebo
- d) prostredníctvom použitia iných metód identifikácie uznávaných na vnútroštátnej úrovni, ktorými sa poskytuje rovnocenné zabezpečenie, pokiaľ ide o spoľahlivosť, ako pri fyzickej prítomnosti. Rovnocenné zabezpečenie potvrdzuje orgán posudzovania zhody.

2. Kvalifikovaný poskytovateľ dôveryhodných služieb, ktorý poskytuje kvalifikované dôveryhodné služby:

- a) informuje orgán dohľadu o všetkých zmenách pri poskytovaní svojich kvalifikovaných dôveryhodných služieb a o zámere ukončiť tieto činnosti;
- b) zamestnáva personál a prípadne subdodávateľov s potrebnou odbornosťou, spoľahlivosťou, skúsenosťami, kvalifikáciou a vhodnou odbornou prípravou týkajúcou sa predpisov v oblasti bezpečnosti a ochrany osobných údajov a uplatňuje administratívne a riadiace postupy, ktoré zodpovedajú európskym alebo medzinárodným normám;
- c) v súvislosti s rizikom zodpovednosti za škodu v súlade s článkom 13 udržiava postačujúce finančné prostriedky a/alebo uzatvára vhodné poistenie zodpovednosti za škodu v súlade s vnútroštátnym právom;

- d) pred uzavretím zmluvného vzťahu jednoznačne a vyčerpávajúco informuje každú osobu, ktorá chce využívať kvalifikovanú dôveryhodnú službu, o presných podmienkach využívania tejto služby vrátane obmedzení jej využívania;
- e) používa dôveryhodné systémy a produkty chránené proti pozmeneniu a zabezpečí technickú bezpečnosť a spoľahlivosť procesov, ktoré podporujú;
- f) používa dôveryhodné systémy na uchovávanie jemu poskytnutých údajov v overiteľnej forme tak, aby:
 - i) údaje boli verejne prístupné na vyhľadanie iba po získaní súhlasu osoby, ktorej sa týkajú;
 - ii) údaje mohli zadávať a uchovávané údaje meniť iba oprávnené osoby;
 - iii) údaje bolo možné skontrolovať z hľadiska ich pravosti;
- g) prijíma vhodné opatrenia proti falšovaniu a krádeži údajov;
- h) zaznamenáva a po primeranú dobu, a to aj po ukončení činností kvalifikovaného poskytovateľa dôveryhodných služieb, uchováva prístupné všetky relevantné informácie týkajúce sa údajov, ktoré kvalifikovaný poskytovateľ dôveryhodných služieb vydal a prijal, najmä na účely predloženia dôkazov v súdnom konaní a na účely zabezpečenia kontinuity služby. Takéto zaznamenávanie sa môže vykonať elektronicky;
- i) má aktualizovaný plán ukončenia činností na zabezpečenie kontinuity služby v súlade s ustanoveniami overenými orgánom dohľadu podľa článku 17 ods. 4 písm. i);
- j) zabezpečí spracúvanie osobných údajov v súlade s právnymi predpismi podľa smernice 95/46/ES;
- k) v prípade kvalifikovaných poskytovateľov dôveryhodných služieb, ktorí vydávajú kvalifikované certifikáty, zriaďuje a aktualizuje databázu certifikátov.

3. Ak sa kvalifikovaný poskytovateľ dôveryhodných služieb vydávajúci kvalifikované certifikáty rozhodne certifikát zrušiť, zaznamená takéto zrušenie vo svojej databáze certifikátov a štatút zrušenia certifikátu uverejní čo najskôr, a v každom prípade do 24 hodín od doručenia žiadosti. Zrušenie je účinné ihneď po jeho uverejnení.

4. Pokiaľ ide o odsek 3, kvalifikovaní poskytovatelia dôveryhodných služieb, ktorí vydávajú kvalifikované certifikáty, každej spoľiehajúcej sa strane poskytnú informácie o štatúte platnosti alebo zrušenia kvalifikovaných certifikátov, ktoré vydali. Tieto informácie sa poskytujú aspoň, pokiaľ ide o jednotlivé certifikáty, kedykoľvek, a to aj po uplynutí doby platnosti certifikátu, automatizovaným spôsobom, ktorý je spoľahlivý, bezplatný a efektívny.

5. Komisia môže prostredníctvom vykonávacích aktov určiť referenčné čísla noriem pre dôveryhodné systémy a produkty, ktoré sú v súlade s požiadavkami podľa odseku 2 písm. e) a f) tohto článku. Ak dôveryhodné systémy a produkty spĺňajú uvedené normy, má sa za to, že sú v súlade s požiadavkami stanovenými v tomto článku. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

ODDIEL 4

Elektronické podpisy

Článok 25

Právne účinky elektronických podpisov

1. Právny účinok elektronického podpisu a jeho prípustnosť ako dôkazu v súdnom konaní sa nesmie odmietnuť výlučne z toho dôvodu, že má elektronickú formu alebo že nespĺňa požiadavky pre kvalifikované elektronické podpisy.
2. Kvalifikovaný elektronický podpis má právny účinok rovnocenný s vlastnoručným podpisom.
3. Kvalifikovaný elektronický podpis založený na kvalifikovanom certifikáte vydanom v jednom členskom štáte sa uznáva ako kvalifikovaný elektronický podpis vo všetkých ostatných členských štátoch.

Článok 26

Požiadavky na zdokonalené elektronické podpisy

Zdokonalený elektronický podpis musí spĺňať tieto požiadavky:

- a) je jedinečne spojený s podpisovateľom;
- b) umožňuje určenie totožnosti podpisovateľa;
- c) je vyhotovený pomocou údajov na vyhotovenie elektronického podpisu, ktoré môže podpisovateľ s vysokou mierou dôveryhodnosti používať pod svojou výlučnou kontrolou, a
- d) je prepojený s údajmi, ktoré sa ním podpisujú, takým spôsobom, že každú dodatočnú zmenu údajov možno zistiť.

Článok 27

Elektronické podpisy vo verejných službách

1. Ak členský štát na využívanie služby online, ktorú ponúka subjekt verejného sektora alebo ktorá sa ponúka v jeho mene, vyžaduje zdokonalený elektronický podpis, uznáva tento členský štát zdokonalené elektronické podpisy, zdokonalené elektronické podpisy založené na kvalifikovanom certifikáte pre elektronické podpisy a kvalifikované elektronické podpisy, a to aspoň tie, ktoré sú vo formátoch alebo ktoré používajú metódy vymedzené vo vykonávacích aktoch uvedených v odseku 5.
2. Ak členský štát na využívanie služby online, ktorú ponúka subjekt verejného sektora alebo ktorá sa ponúka v jeho mene, vyžaduje zdokonalený elektronický podpis založený na kvalifikovanom certifikáte, uznáva tento členský štát zdokonalené elektronické podpisy založené na kvalifikovanom certifikáte a kvalifikované elektronické podpisy, a to aspoň tie, ktoré sú vo formátoch alebo ktoré používajú metódy vymedzené vo vykonávacích aktoch uvedených v odseku 5.
3. Členské štáty nesmú vyžadovať na cezhraničné využívanie služby online, ktorú ponúka subjekt verejného sektora, elektronický podpis vyššej úrovne bezpečnosti ako kvalifikovaný elektronický podpis.
4. Komisia môže prostredníctvom vykonávacích aktov určiť referenčné čísla noriem pre zdokonalené elektronické podpisy. Ak zdokonalený elektronický podpis spĺňa uvedené normy, má sa za to, že je v súlade s požiadavkami na zdokonalené elektronické podpisy uvedenými v odsekoch 1 a 2 tohto článku a v článku 26. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

5. Komisia do 18. septembra 2015 prostredníctvom vykonávacích aktov vymedzí referenčné formáty zdokonalených elektronických podpisov alebo referenčné metódy pre prípady, keď sa používajú alternatívne formáty, pričom zohľadní existujúcu prax, normy a právne akty Únie. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

Článok 28

Kvalifikované certifikáty pre elektronické podpisy

1. Kvalifikované certifikáty pre elektronické podpisy musia spĺňať požiadavky stanovené v prílohe I.
2. Kvalifikované certifikáty pre elektronické podpisy nesmú podliehať žiadnym povinným požiadavkám nad rámec požiadaviek stanovených v prílohe I.
3. Kvalifikované certifikáty pre elektronické podpisy môžu obsahovať nepovinné dodatočné osobitné atribúty. Uvedené atribúty nesmú mať vplyv na interoperabilitu a uznávanie kvalifikovaných elektronických podpisov.
4. Ak sa po počiatočnej aktivácii kvalifikovaný certifikát pre elektronické podpisy zruší, stráca svoju platnosť okamihom jeho zrušenia a jeho štatút sa za žiadnych okolností nezmení na pôvodný.
5. Členské štáty môžu ustanoviť vnútroštátne predpisy o dočasnom pozastavení kvalifikovaného certifikátu pre elektronický podpis, a to za týchto podmienok:
 - a) ak sa kvalifikovaný certifikát pre elektronický podpis dočasne pozastaví, certifikát stráca platnosť na obdobie pozastavenia;
 - b) obdobie pozastavenia sa jasne uvedie v databáze certifikátov a štatút pozastavenia musí byť počas obdobia pozastavenia viditeľný zo služby, ktorou sa poskytujú informácie o štatúte certifikátu.
6. Komisia môže prostredníctvom vykonávacích aktov určiť referenčné čísla noriem pre kvalifikované certifikáty pre elektronický podpis. Ak kvalifikovaný certifikát pre elektronický podpis spĺňa uvedené normy, má sa za to, že je v súlade s požiadavkami stanovenými v prílohe I. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

Článok 29

Požiadavky na kvalifikované zariadenia na vyhotovenie elektronických podpisov

1. Kvalifikované zariadenia na vyhotovenie elektronických podpisov musia spĺňať požiadavky stanovené v prílohe II.
2. Komisia môže prostredníctvom vykonávacích aktov určiť referenčné čísla noriem pre kvalifikované zariadenia na vyhotovenie elektronických podpisov. Ak kvalifikované zariadenie na vyhotovenie elektronického podpisu spĺňa uvedené normy, má sa za to, že je v súlade s požiadavkami stanovenými v prílohe II. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

Článok 30

Certifikácia kvalifikovaných zariadení na vyhotovenie elektronických podpisov

1. Zhodu kvalifikovaných zariadení na vyhotovenie elektronických podpisov s požiadavkami stanovenými v prílohe II certifikujú príslušné verejné alebo súkromné subjekty určené členskými štátmi.

2. Členské štáty oznámia Komisii názvy a adresy verejných alebo súkromných subjektov, ktoré sú uvedené v odseku 1. Komisia sprístupní tieto informácie členským štátom.

3. Certifikácia uvedená v odseku 1 je založená na:

- a) procese hodnotenia bezpečnosti, ktorý sa vykoná v súlade s niektorou z noriem posudzovania bezpečnosti produktov informačných technológií zaradených do zoznamu vypracovaného v súlade s druhým pododsekom, alebo
- b) inom procese ako procese uvedenom v písmene a), ak sa v rámci neho používajú porovnateľné úrovne bezpečnosti a ak verejný alebo súkromný subjekt uvedený v odseku 1 tento proces oznámi Komisii. Tento proces možno použiť, len ak neexistujú normy uvedené v písmene a) alebo ak prebieha proces hodnotenia bezpečnosti uvedený v písmene a).

Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov vypracuje zoznam noriem posudzovania bezpečnosti produktov informačných technológií uvedený v písmene a). Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

4. Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 47, pokiaľ ide o stanovenie osobitných kritérií, ktoré musia splniť určené subjekty uvedené v odseku 1 tohto článku.

Článok 31

Zverejňovanie zoznamu certifikovaných kvalifikovaných zariadení na vyhotovenie elektronických podpisov

1. Členské štáty bez zbytočného odkladu a najneskôr do jedného mesiaca po ukončení certifikácie poskytnú Komisii informácie o kvalifikovaných zariadeniach na vyhotovenie elektronických podpisov, ktoré certifikovali subjekty uvedené v článku 30 ods. 1. Rovnako bez zbytočného odkladu a najneskôr do jedného mesiaca po zrušení certifikácie poskytnú Komisii informácie o zariadeniach na vyhotovenie elektronických podpisov, ktoré už nie sú certifikované.

2. Komisia na základe získaných informácií vytvorí, zverejňuje a vedie zoznam certifikovaných kvalifikovaných zariadení na vyhotovenie elektronických podpisov.

3. Komisia môže prostredníctvom vykonávacích aktov vymedziť formáty a postupy uplatniteľné na účely odseku 1. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

Článok 32

Požiadavky na validáciu kvalifikovaných elektronických podpisov

1. Procesom validácie kvalifikovaného elektronického podpisu sa potvrdí platnosť kvalifikovaného elektronického podpisu, ak:

- a) certifikát, ktorý potvrdzuje podpis, bol v čase podpísania kvalifikovaným certifikátom pre elektronický podpis v súlade s prílohou I;
- b) kvalifikovaný certifikát vydal kvalifikovaný poskytovateľ dôveryhodných služieb a v čase podpísania bol platný;
- c) údaje na validáciu podpisu zodpovedajú údajom poskytnutým spoliehajúcej sa strane;

- d) sa jedinečný súbor údajov reprezentujúcich podpisovateľa v certifikáte správne poskytol spoliehajúcej sa strane;
- e) sa použitie pseudonymu jasne oznámilo spoliehajúcej sa strane v prípade, že sa v čase podpisania použil pseudonym;
- f) bol elektronický podpis vyhotovený kvalifikovaným zariadením na vyhotovenie elektronického podpisu;
- g) nebola narušená integrita podpísaných údajov;
- h) v čase podpisania boli dodržané požiadavky stanovené v článku 26.

2. Systém použitý na validáciu kvalifikovaného elektronického podpisu poskytuje spoliehajúcej sa strane správny výsledok procesu validácie a umožňuje spoliehajúcej sa strane odhaliť akékoľvek problémy súvisiace s bezpečnosťou.

3. Komisia môže prostredníctvom vykonávacích aktov určiť referenčné čísla noriem pre validáciu kvalifikovaných elektronických podpisov. Ak validácia kvalifikovaných elektronických podpisov spĺňa uvedené normy, má sa za to, že je v súlade s požiadavkami stanovenými v odseku 1. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

Článok 33

Kvalifikovaná služba validácie kvalifikovaných elektronických podpisov

1. Kvalifikovanú službu validácie kvalifikovaných elektronických podpisov môže poskytovať iba kvalifikovaný poskytovateľ dôveryhodných služieb, ktorý:

- a) poskytuje validáciu v súlade s článkom 32 ods. 1 a
- b) spoliehajúcim sa stranám umožňuje získať výsledok procesu validácie automatizovaným spôsobom, ktorý je spoľahlivý, efektívny a ktorý obsahuje zdokonalený elektronický podpis alebo zdokonalenú elektronickú pečať poskytovateľa kvalifikovanej služby validácie.

2. Komisia môže prostredníctvom vykonávacích aktov určiť referenčné čísla noriem pre kvalifikovanú službu validácie uvedenú v odseku 1. Ak služba validácie kvalifikovaných elektronických podpisov spĺňa uvedené normy, má sa za to, že je v súlade s požiadavkami stanovenými v odseku 1. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

Článok 34

Kvalifikovaná služba uchovávania kvalifikovaných elektronických podpisov

1. Kvalifikovanú službu uchovávania kvalifikovaných elektronických podpisov môže poskytovať iba kvalifikovaný poskytovateľ dôveryhodných služieb, ktorý používa postupy a technológie, ktoré umožňujú predĺžiť dôveryhodnosť kvalifikovaného elektronického podpisu aj na obdobie po uplynutí technologickej platnosti.

2. Komisia môže prostredníctvom vykonávacích aktov určiť referenčné čísla noriem pre kvalifikovanú službu uchovávania kvalifikovaných elektronických podpisov. Ak dojednania o kvalifikovanej službe uchovávania kvalifikovaných elektronických podpisov spĺňajú uvedené normy, má sa za to, že sú v súlade s požiadavkami stanovenými v odseku 1. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

ODDIEL 5

Elektronické pečate

Článok 35

Právne účinky elektronických pečatí

1. Právny účinok elektronickej pečate a jej prípustnosť ako dôkazu v súdnom konaní sa nesmie odmietnuť výlučne z dôvodu, že má elektronickú formu alebo že nespĺňa požiadavky pre kvalifikované elektronické pečate.
2. Pri kvalifikovanej elektronickej pečati platí domnienka integrity údajov a správnosti pôvodu tých údajov, s ktorými je kvalifikovaná elektronická pečať spojená.
3. Kvalifikovaná elektronická pečať založená na kvalifikovanom certifikáte vydanom v jednom členskom štáte sa uznáva ako kvalifikovaná elektronická pečať vo všetkých ostatných členských štátoch.

Článok 36

Požiadavky na zdokonalené elektronické pečate

Zdokonalená elektronická pečať musí spĺňať tieto požiadavky:

- a) je jedinečne spojená s pôvodcom pečate;
- b) umožňuje určenie totožnosti pôvodcu pečate;
- c) je vyhotovená pomocou údajov na vyhotovenie elektronickej pečate, ktoré môže pôvodca pečate s vysokou mierou dôveryhodnosti pod jeho kontrolou používať na vyhotovenie elektronickej pečate, a
- d) je prepojená s údajmi, na ktoré sa vzťahuje, takým spôsobom, že každú dodatočnú zmenu údajov možno zistiť.

Článok 37

Elektronické pečate vo verejných službách

1. Ak členský štát na využívanie služby online, ktorú ponúka subjekt verejného sektora alebo ktorá sa ponúka v mene tohto subjektu, vyžaduje zdokonalenú elektronickú pečať, uznáva tento členský štát zdokonalené elektronické pečate, zdokonalené elektronické pečate založené na kvalifikovanom certifikáte pre elektronické pečate a kvalifikované elektronické pečate, a to aspoň tie, ktoré sú vo formátoch alebo ktoré používajú metódy vymedzené vo vykonávacích aktoch uvedených v odseku 5.
2. Ak členský štát na využívanie služby online, ktorú ponúka subjekt verejného sektora alebo ktorá sa ponúka v mene tohto subjektu, vyžaduje zdokonalenú elektronickú pečať založenú na kvalifikovanom certifikáte, uznáva tento členský štát zdokonalené elektronické pečate založené na kvalifikovanom certifikáte a kvalifikované elektronické pečate, a to aspoň tie, ktoré sú vo formátoch alebo ktoré používajú metódy vymedzené vo vykonávacích aktoch uvedených v odseku 5.
3. Členské štáty nesmú vyžadovať na cezhraničné využívanie služby online, ktorú ponúka subjekt verejného sektora, elektronickú pečať vyššej úrovne bezpečnosti ako kvalifikovaná elektronická pečať.
4. Komisia môže prostredníctvom vykonávacích aktov určiť referenčné čísla noriem pre zdokonalené elektronické pečate. Ak zdokonalená elektronická pečať spĺňa uvedené normy, má sa za to, že je v súlade s požiadavkami na zdokonalené elektronické pečate uvedenými v odsekoch 1 a 2 tohto článku a v článku 36. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

5. Komisia do 18. septembra 2015 vymedzí prostredníctvom vykonávacích aktov referenčné formáty zdokonalených elektronických pečatí alebo referenčné metódy pre prípady, keď sa používajú alternatívne formáty, pričom zohľadní existujúcu prax, normy a právne akty Únie. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

Článok 38

Kvalifikované certifikáty pre elektronické pečate

1. Kvalifikované certifikáty pre elektronické pečate musia spĺňať požiadavky stanovené v prílohe III.
2. Kvalifikované certifikáty pre elektronické pečate nesmú podliehať žiadnym povinným požiadavkám nad rámec požiadaviek stanovených v prílohe III.
3. Kvalifikované certifikáty pre elektronické pečate môžu obsahovať nepovinné dodatočné osobitné atribúty. Týmito atribútmi sa neovplyvní interoperabilita a uznanie kvalifikovaných elektronických pečatí.
4. Ak sa po počiatočnej aktivácii kvalifikovaný certifikát pre elektronickú pečať zruší, stráca svoju platnosť okamihom zrušenia a jeho štatút sa za žiadnych okolností nezmení na pôvodný.
5. Členské štáty môžu ustanoviť vnútroštátne predpisy o dočasnom pozastavení kvalifikovaných certifikátov pre elektronické pečate, a to za týchto podmienok:
 - a) ak sa kvalifikovaný certifikát pre elektronickú pečať dočasne pozastaví, tento certifikát stráca platnosť na obdobie pozastavenia;
 - b) obdobie pozastavenia sa jasne uvedie v databáze certifikátov a štatút pozastavenia musí byť počas obdobia pozastavenia viditeľný zo služby, ktorou sa poskytujú informácie o štatúte certifikátu.
6. Komisia môže prostredníctvom vykonávacích aktov určiť referenčné čísla noriem pre kvalifikované certifikáty pre elektronické pečate. Ak kvalifikovaný certifikát pre elektronickú pečať spĺňa uvedené normy, má sa za to, že je v súlade s požiadavkami stanovenými v prílohe III. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

Článok 39

Kvalifikované zariadenia na vyhotovenie elektronických pečatí

1. Článok 29 sa primerane uplatňuje na požiadavky na kvalifikované zariadenia na vyhotovenie elektronických pečatí.
2. Článok 30 sa primerane uplatňuje na certifikáciu kvalifikovaných zariadení na vyhotovenie elektronických pečatí.
3. Článok 31 sa primerane uplatňuje na uverejňovanie zoznamu certifikovaných kvalifikovaných zariadení na vyhotovenie elektronických pečatí.

Článok 40

Validácia a uchovávanie kvalifikovaných elektronických pečatí

Články 32, 33 a 34 sa uplatňujú primerane na validáciu a uchovávanie kvalifikovaných elektronických pečatí.

ODDIEL 6

Elektronické časové pečiatky

Článok 41

Právny účinok elektronických časových pečiatok

1. Právny účinok elektronickej časovej pečiatky a jej prípustnosť ako dôkazu v súdnom konaní sa nesmie odmietnuť výlučne z toho dôvodu, že má elektronickú formu alebo že nespĺňa požiadavky kvalifikovanej elektronickej časovej pečiatky.
2. Pri kvalifikovanej elektronickej časovej pečiatke platí domnienka správnosti dátumu a času, ktorý uvádza, a integrity údajov, s ktorými je dátum a čas spojený.
3. Kvalifikovaná elektronická časová pečiatka vydaná v jednom členskom štáte sa uznáva ako kvalifikovaná elektronická časová pečiatka vo všetkých členských štátoch.

Článok 42

Požiadavky na kvalifikované elektronické časové pečiatky

1. Kvalifikovaná elektronická časová pečiatka spĺňa tieto požiadavky:
 - a) spája dátum a čas s údajmi spôsobom, ktorý v rozumnej miere zamedzuje možnosť nezistiteľnej zmeny údajov;
 - b) je založená na presnom zdroji času prepojenom s koordinovaným svetovým časom a
 - c) je podpísaná zdokonaleným elektronickým podpisom alebo zapečatená zdokonalenou elektronickou pečatou kvalifikovaného poskytovateľa dôveryhodných služieb alebo rovnocennou metódou.
2. Komisia môže prostredníctvom vykonávacích aktov určiť referenčné čísla noriem pre spojenie dátumu a času s údajmi a pre presné zdroje času. Ak spojenie dátumu a času s údajmi a presným zdrojom času spĺňajú uvedené normy, má sa za to, že sú v súlade s požiadavkami stanovenými v odseku 1. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

ODDIEL 7

Elektronické doručovacie služby pre registrované zásielky

Článok 43

Právny účinok elektronickej doručovacej služby pre registrované zásielky

1. Právny účinok údajov, ktoré sa odošlú a doručia prostredníctvom elektronickej doručovacej služby pre registrované zásielky, a ich prípustnosť ako dôkazu v súdnom konaní sa nesmie odmietnuť výlučne z dôvodu, že majú elektronickú formu alebo že nespĺňajú požiadavky na kvalifikovanú elektronickú doručovaciu službu pre registrované zásielky.
2. Pri údajoch, ktoré sa odošlú a doručia prostredníctvom kvalifikovanej elektronickej doručovacej služby pre registrované zásielky, platí domnienka ich integrity, odoslania údajov identifikovaným odosielateľom a ich doručenia identifikovanému adresátovi a správnosti dátumu a času ich odoslania a doručenia uvedených v kvalifikovanej elektronickej doručovacej službe pre registrované zásielky.

Článok 44

Požiadavky na kvalifikované elektronické doručovacie služby pre registrované zásielky

1. Kvalifikované elektronické doručovacie služby pre registrované zásielky musia spĺňať tieto požiadavky:
 - a) poskytuje ich jeden alebo viacerí kvalifikovaní poskytovatelia dôveryhodných služieb;
 - b) zabezpečujú identifikáciu odosielateľa s vysokou úrovňou spoľahlivosti;
 - c) zabezpečujú identifikáciu adresáta pred doručením údajov;
 - d) odosielanie a doručovanie údajov je zabezpečené zdokonaleným elektronickým podpisom alebo zdokonalenou elektronickou pečatou kvalifikovaného poskytovateľa dôveryhodných služieb spôsobom, ktorým sa zamedzí možnosti nezistiteľnej zmeny údajov;
 - e) akákoľvek zmena údajov potrebná na účel odoslania alebo doručenia údajov sa jasne oznámi odosielateľovi a adresátovi údajov;
 - f) dátum a čas odoslania, doručenia a akejkoľvek zmeny údajov je označený kvalifikovanou elektronickou časovou pečiatkou.

V prípade prenosu údajov medzi dvomi alebo viacerými kvalifikovanými poskytovateľmi dôveryhodných služieb sa požiadavky uvedené v písmenách a) až f) vzťahujú na všetkých kvalifikovaných poskytovateľov dôveryhodných služieb.

2. Komisia môže prostredníctvom vykonávacích aktov určiť referenčné čísla noriem pre procesy odosielania a doručovania údajov. Ak proces odosielania a doručovania údajov spĺňa uvedené normy, má sa za to, že je v súlade s požiadavkami stanovenými v odseku 1. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

ODDIEL 8

Autentifikácia webových sídiel

Článok 45

Požiadavky na kvalifikované certifikáty pre autentifikáciu webových sídiel

1. Kvalifikované certifikáty pre autentifikáciu webových sídiel musia spĺňať požiadavky stanovené v prílohe IV.
2. Komisia môže prostredníctvom vykonávacích aktov určiť referenčné čísla noriem pre kvalifikované certifikáty pre autentifikáciu webových sídiel. Ak kvalifikovaný certifikát pre autentifikáciu webových sídiel spĺňa uvedené normy, má sa za to, že je v súlade s požiadavkami stanovenými v prílohe IV. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

KAPITOLA IV

ELEKTRONICKÉ DOKUMENTY

Článok 46

Právne účinky elektronických dokumentov

Právny účinok elektronického dokumentu a jeho prípustnosť ako dôkazu v súdnom konaní sa nesmie odmietnuť výlučne z dôvodu, že má elektronickú formu.

KAPITOLA V

DELEGOVANIE PRÁVOMOCI A VYKONÁVACIE USTANOVENIA

Článok 47

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 30 ods. 4 sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú od 17. septembra 2014.
3. Delegovanie právomocí uvedené v článku 30 ods. 4 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.
5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 30 ods. 4 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 48

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

KAPITOLA VI

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 49

Preskúmanie

Komisia preskúma uplatňovanie tohto nariadenia a podá o ňom správu Európskemu parlamentu a Rade najneskôr 1. júla 2020. Komisia vyhodnotí najmä, či je vhodné zmeniť rozsah pôsobnosti tohto nariadenia alebo jeho konkrétne ustanovenia vrátane článku 6, článku 7 písm. f) a článkov 34, 43, 44 a 45, pričom sa zohľadnia skúsenosti získané počas uplatňovania tohto nariadenia, ako aj vývoj v oblasti technológií, trhu a práva.

K správe uvedenej v prvom odseku sa v prípade potreby priložia legislatívne návrhy.

Komisia okrem toho každé štyri roky po správe uvedenej v prvom odseku podáva Európskemu parlamentu a Rade správu o pokroku pri plnení cieľov tohto nariadenia.

Článok 50

Zrušenie

1. Smernica 1999/93/ES sa zrušuje s účinnosťou od 1. júla 2016.
2. Odkazy na zrušenú smernicu sa považujú za odkazy na toto nariadenie.

Článok 51

Prechodné opatrenia

1. Bezpečné zariadenia na vyhotovenie podpisu, ktorých zhoda sa určila v súlade s článkom 3 ods. 4 smernice 1999/93/ES, sa podľa tohto nariadenia považujú za kvalifikované zariadenia na vyhotovenie elektronických podpisov.
2. Kvalifikované certifikáty vydané fyzickým osobám podľa smernice 1999/93/ES sa považujú za kvalifikované certifikáty pre elektronické podpisy podľa tohto nariadenia do uplynutia ich platnosti.
3. Poskytovateľ certifikačných služieb vydávajúci kvalifikované certifikáty podľa smernice 1999/93/ES čo najskôr, najneskôr však 1. júla 2017 predloží orgánu dohľadu správu o posúdení zhody. Do predloženia takejto správy o posúdení zhody a dokončenia jej posudzovania zo strany orgánu dohľadu sa takýto poskytovateľ certifikačných služieb považuje za kvalifikovaného poskytovateľa dôveryhodných služieb podľa tohto nariadenia.
4. Ak poskytovateľ certifikačných služieb vydávajúci kvalifikované certifikáty podľa smernice 1999/93/ES nepredloží orgánu dohľadu správu o posúdení zhody v lehote uvedenej v odseku 3, takýto poskytovateľ certifikačných služieb sa od 2. júla 2017 nebude považovať za kvalifikovaného poskytovateľa dôveryhodných služieb podľa tohto nariadenia.

Článok 52

Nadobudnutie účinnosti

1. Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.
2. Toto nariadenie sa uplatňuje od 1. júla 2016 okrem týchto ustanovení:
 - a) článok 8 ods. 3, článok 9 ods. 5, článok 12 ods. 2 až 9, článok 17 ods. 8, článok 19 ods. 4, článok 20 ods. 4, článok 21 ods. 4, článok 22 ods. 5, článok 23 ods. 3, článok 24 ods. 5, článok 27 ods. 4 a 5, článok 28 ods. 6, článok 29 ods. 2, článok 30 ods. 3 a 4, článok 31 ods. 3, článok 32 ods. 3, článok 33 ods. 2, článok 34 ods. 2, článok 37 ods. 4 a 5, článok 38 ods. 6, článok 42 ods. 2, článok 44 ods. 2, článok 45 ods. 2 a články 47 a 48 sa uplatňujú od 17. septembra 2014;
 - b) článok 7, článok 8 ods. 1 a 2, články 9, 10 a 11 a článok 12 ods. 1 sa uplatňujú odo dňa začiatku uplatňovania vykonávacích aktov uvedených v článku 8 ods. 3 a článku 12 ods. 8;
 - c) článok 6 sa uplatňuje po uplynutí troch rokov od dátumu začiatku uplatňovania vykonávacích aktov uvedených v článku 8 ods. 3 a článku 12 ods. 8.
3. Ak je oznámená schéma elektronickej identifikácie uvedená na zozname, ktorý uverejnila Komisia podľa článku 9 pred dátumom uvedeným v odseku 2 písm. c) tohto článku, prostriedky elektronickej identifikácie v rámci tejto schémy sa uznávajú podľa článku 6 najneskôr do 12 mesiacov po uverejnení uvedenej schémy, nie však skôr ako v deň uvedený v odseku 2 písm. c) tohto článku.

4. Členský štát sa môže bez ohľadu na odsek 2 písm. c) tohto článku rozhodnúť, že na jeho území sa prostriedky elektronickej identifikácie v rámci schémy elektronickej identifikácie oznámenej zo strany iného členského štátu podľa článku 9 ods. 1 uznajú odo dňa začiatku uplatňovania vykonávacích aktov uvedených v článku 8 ods. 3 a článku 12 ods. 8. Dotknuté členské štáty informujú Komisiu. Komisia tieto informácie zverejní.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 23. júla 2014

Za Parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
S. GOZI

PRÍLOHA I

POŽIADAVKY NA KVALIFIKOVANÉ CERTIFIKÁTY PRE ELEKTRONICKÉ PODPISY

Kvalifikované certifikáty pre elektronické podpisy obsahujú:

- a) označenie, prinajmenšom vo forme vhodnej na automatizované spracovanie, že certifikát sa vydáva ako kvalifikovaný certifikát pre elektronický podpis;
 - b) súbor údajov jednoznačne reprezentujúcich kvalifikovaného poskytovateľa dôveryhodných služieb, ktorý vydáva kvalifikované certifikáty, zahŕňajúci aspoň členský štát, v ktorom je tento poskytovateľ usadený, a
 - v prípade právnickej osoby: názov a prípadné registračné číslo, ako sa uvádza v úradných záznamoch,
 - v prípade fyzickej osoby: meno osoby;
 - c) aspoň meno podpisovateľa alebo pseudonym; ak sa použije pseudonym, musí to byť jasne uvedené;
 - d) údaje na validáciu elektronického podpisu, ktoré zodpovedajú údajom na vyhotovenie elektronického podpisu;
 - e) údaje o začiatku a konci obdobia platnosti certifikátu;
 - f) identifikačný kód certifikátu, ktorý musí byť jedinečný pre kvalifikovaného poskytovateľa dôveryhodných služieb;
 - g) zdokonalený elektronický podpis alebo zdokonalenú elektronickú pečať vydávajúceho kvalifikovaného poskytovateľa dôveryhodných služieb;
 - h) lokalitu, na ktorej je certifikát pre zdokonalený elektronický podpis alebo zdokonalenú elektronickú pečať podľa písmena g) dostupný bezplatne;
 - i) lokalitu služieb, ktoré možno využiť na zistenie štatútu platnosti kvalifikovaného certifikátu;
 - j) ak sa údaje na vyhotovenie elektronického podpisu súvisiace s údajmi na validáciu elektronického podpisu nachádzajú v kvalifikovanom zariadení na vyhotovenie elektronického podpisu, primerané uvedenie tejto skutočnosti, prinajmenšom vo forme vhodnej na automatizované spracovanie.
-

PRÍLOHA II

POŽIADAVKY NA KVALIFIKOVANÉ ZARIADENIA NA VYHOTOVENIE ELEKTRONICKÝCH PODPISOV

1. Kvalifikované zariadenia na vyhotovenie elektronických podpisov musia vhodnými technickými a procedurálnymi prostriedkami zabezpečovať prinajmenšom, aby:
 - a) v primeranej miere bola zaručená dôvernosť údajov na vyhotovenie elektronického podpisu použitých na vyhotovenie elektronického podpisu;
 - b) sa údaje na vyhotovenie elektronického podpisu použité na vyhotovenie elektronického podpisu mohli v praxi objaviť iba raz;
 - c) údaje na vyhotovenie elektronického podpisu použité na vyhotovenie elektronického podpisu nebolo možné s primeranou úrovňou zabezpečenia odvodíť a elektronický podpis bol spoľahlivo chránený proti falšovaniu pomocou aktuálne dostupných technológií;
 - d) oprávnený podpisovateľ mohol údaje na vyhotovenie elektronického podpisu použité na vyhotovenie elektronického podpisu spoľahlivo chrániť pred použitím inými osobami.
 2. Kvalifikované zariadenia na vyhotovenie elektronických podpisov nesmú meniť údaje, ktoré sa majú podpísať, ani brániť, aby sa takéto údaje podpisovateľovi pred podpísaním zobrazili.
 3. Generovať alebo spravovať údaje na vyhotovenie elektronického podpisu v mene podpisovateľa môže výhradne kvalifikovaný poskytovateľ dôveryhodných služieb.
 4. Bez toho, aby bol dotknutý bod 1 písm. d), kvalifikovaní poskytovatelia dôveryhodných služieb spravujúci údaje na vyhotovenie elektronického podpisu v mene podpisovateľa môžu údaje na vyhotovenie elektronického podpisu duplikovať len na účely zálohovania za predpokladu, že sú splnené tieto požiadavky:
 - a) bezpečnosť duplikovaných súborov údajov musí byť na rovnakej úrovni ako v prípade pôvodných súborov údajov;
 - b) počet duplikovaných súborov údajov nesmie prekročiť minimálne množstvo nevyhnutné na zabezpečenie kontinuity služby.
-

PRÍLOHA III

POŽIADAVKY NA KVALIFIKOVANÉ CERTIFIKÁTY PRE ELEKTRONICKÉ PEČATE

Kvalifikované certifikáty pre elektronické pečate obsahujú:

- a) označenie, prinajmenšom vo forme vhodnej na automatizované spracovanie, že certifikát sa vydal ako kvalifikovaný certifikát pre elektronickú pečať;
 - b) súbor údajov jednoznačne reprezentujúcich kvalifikovaného poskytovateľa dôveryhodných služieb, ktorý vydáva kvalifikované certifikáty, zahŕňajúci aspoň členský štát, v ktorom je tento poskytovateľ usadený, a
 - v prípade právnickej osoby: názov a prípadné registračné číslo, ako sa uvádza v úradných záznamoch,
 - v prípade fyzickej osoby: meno osoby;
 - c) aspoň meno vyhotoviteľa pečate a prípadné registračné číslo, ako sa uvádza v úradných záznamoch;
 - d) údaje na validáciu elektronickej pečate, ktoré zodpovedajú údajom na vyhotovenie elektronickej pečate;
 - e) údaje o začiatku a konci obdobia platnosti certifikátu;
 - f) identifikačný kód certifikátu, ktorý musí byť jedinečný pre kvalifikovaného poskytovateľa dôveryhodných služieb;
 - g) zdokonalený elektronický podpis alebo zdokonalenú elektronickú pečať vydávajúceho kvalifikovaného poskytovateľa dôveryhodných služieb;
 - h) lokalitu, na ktorej je certifikát pre zdokonalený elektronický podpis alebo zdokonalenú elektronickú pečať podľa písmena g) dostupný bezplatne;
 - i) lokalitu služieb, ktoré možno využiť na zistenie štatútu platnosti kvalifikovaného certifikátu;
 - j) ak sa údaje na vyhotovenie elektronickej pečate súvisiace s údajmi na validáciu elektronickej pečate nachádzajú v kvalifikovanom zariadení na vyhotovenie elektronickej pečate, primerané uvedenie tejto skutočnosti, prinajmenšom vo forme vhodnej na automatizované spracovanie.
-

PRÍLOHA IV

POŽIADAVKY NA KVALIFIKOVANÉ CERTIFIKÁTY PRE AUTENTIFIKÁCIU WEBOVÝCH SÍDIEL

Kvalifikované certifikáty pre autentifikáciu webových sídiel obsahujú:

- a) označenie, prinajmenšom vo forme vhodnej na automatizované spracovanie, že certifikát sa vydáva ako kvalifikovaný certifikát pre autentifikáciu webových sídiel;
 - b) súbor údajov jednoznačne reprezentujúcich kvalifikovaného poskytovateľa dôveryhodných služieb, ktorý vydáva kvalifikované certifikáty, zahŕňajúci aspoň členský štát, v ktorom je poskytovateľ usadený, a:
 - v prípade právnickej osoby: názov a prípadné registračné číslo tak, ako sa uvádza v úradných záznamoch,
 - v prípade fyzickej osoby: meno osoby;
 - c) v prípade fyzických osôb: aspoň meno osoby, ktorej sa certifikát vydal, alebo jej pseudonym. Ak sa používa pseudonym, táto skutočnosť sa musí jednoznačne uviesť;
 - v prípade právnických osôb: aspoň názov právnickej osoby, ktorej sa certifikát vydáva, a prípadne registračné číslo tak, ako sa uvádza v úradných záznamoch;
 - d) prvky adresy, prinajmenšom vrátane mesta a štátu, fyzickej alebo právnickej osoby, ktorej sa certifikát vydáva, a prípadne tak, ako sa uvádza v úradných záznamoch;
 - e) názvy domén prevádzkovaných fyzickou alebo právnickou osobou, ktorej sa certifikát vydáva;
 - f) údaje o začiatku a konci obdobia platnosti certifikátu;
 - g) identifikačný kód certifikátu, ktorý musí byť jedinečný pre kvalifikovaného poskytovateľa dôveryhodných služieb;
 - h) zdokonalený elektronický podpis alebo zdokonalenú elektronickú pečať vydávajúceho kvalifikovaného poskytovateľa dôveryhodných služieb;
 - i) lokalitu, na ktorej je certifikát pre zdokonalený elektronický podpis alebo zdokonalenú elektronickú pečať uvedené v písmene h) dostupný bezplatne;
 - j) lokalitu služieb súvisiacich so štatútom platnosti certifikátov, ktoré sa môžu využiť na zistenie štatútu platnosti kvalifikovaného certifikátu.
-

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 911/2014**z 23. júla 2014****o viacročnom financovaní činnosti Európskej námornej bezpečnostnej agentúry v oblasti boja proti znečisťovaniu mora plavidlami a zariadeniami na ťažbu ropy a zemného plynu****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 100 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 ⁽³⁾ sa zriadila Európska námorná bezpečnostná agentúra (ďalej len „agentúra“) s cieľom zabezpečiť vysokú, jednotnú a efektívnu úroveň námornej bezpečnosti a predchádzať znečisťovaniu spôsobenému plavidlami.
- (2) Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 724/2004 ⁽⁴⁾, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 1406/2002, sa agentúre zverili úlohy v oblastiach predchádzania znečisťovaniu spôsobenému plavidlami a boja proti tomuto znečisťovaniu ako odozvu na nehody vo vodách Únie, najmä na nehody ropných tankerov Erika a Prestige.
- (3) Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 100/2013 ⁽⁵⁾, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 1406/2002, sa agentúre zverili úlohy v oblasti boja proti znečisťovaniu mora zariadeniami na ťažbu ropy a zemného plynu a rozšírili sa služby agentúry do štátov žiadajúcich o prístupenie k Únii a do partnerských krajín európskeho susedstva.
- (4) Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2038/2006 ⁽⁶⁾, ktorého účinnosť uplynula 31. decembra 2013, sa zaviedlo viacročné financovanie činnosti agentúry v oblasti boja proti znečisťovaniu spôsobenému plavidlami.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 327, 12.11.2013, s. 108.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 15. apríla 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 23. júla 2014.

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 z 27. júna 2002, ktorým sa ustanovuje Európska námorná bezpečnostná agentúra (Ú. v. ES L 208, 5.8.2002, s. 1).

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 724/2004 z 31. marca 2004, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1406/2002 ustanovujúce Európsku námornú bezpečnostnú agentúru (Ú. v. EÚ L 129, 29.4.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 100/2013 z 15. januára 2013, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1406/2002, ktorým sa ustanovuje Európska námorná bezpečnostná agentúra (Ú. v. EÚ L 39, 9.2.2013, s. 30).

⁽⁶⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2038/2006 z 18. decembra 2006 o viacročnom financovaní činnosti Európskej námornej bezpečnostnej agentúry v oblasti boja proti znečisťovaniu životného prostredia plavidlami (Ú. v. EÚ L 394, 30.12.2006, s. 1).

- (5) Vzhľadom na potenciálny ničivý ekologický vplyv a mimoriadne vysoké hospodárske náklady v prípadoch znečistenia námornými nehodami, ako aj možný sociálno-ekonomický dosah takýchto prípadov na ďalšie odvetvia, napríklad na cestovný ruch a rybolov, by agentúra mala mať dostatočné prostriedky, ktoré jej umožnia vykonávať zverené úlohy v rámci boja proti znečisťovaniu mora plavidlami a zariadeniami na ťažbu ropy a zemného plynu. Uvedené úlohy sú dôležité pri predchádzaní ďalším škodám peňažného a nepeňažného charakteru.
- (6) Na účely vykonávania úloh v oblasti predchádzania znečisťovaniu spôsobenému plavidlami a boja proti tomuto znečisťovaniu prijala správna rada agentúry 22. októbra 2004 akčný plán pripravenosti a boja proti znečisťovaniu životného prostredia ropnými látkami, v ktorom sú stanovené činnosti agentúry v rámci boja proti znečisťovaniu ropnými látkami a cieľom ktorého je optimálne využívanie finančných zdrojov, ktoré má agentúra k dispozícii. Správna rada agentúry prijala 12. júna 2007 akčný plán pripravenosti a boja proti znečisťovaniu životného prostredia nebezpečnými a škodlivými látkami. V súlade s článkom 15 nariadenia (ES) č. 1406/2002 sa oba akčné plány každoročne aktualizujú prostredníctvom ročného pracovného programu agentúry.
- (7) Zohľadniť by sa mali existujúce dohody týkajúce sa znečistenia v dôsledku nehôd, ktoré uľahčujú vzájomnú pomoc a spoluprácu členských štátov v tejto oblasti, ako aj príslušné medzinárodné dohovory a dohody o ochrane európskeho morského prostredia pred znečistením námornými nehodami, ktoré zmluvné strany zaväzujú prijíť všetky náležité opatrenia v oblasti prípravy na znečistenie ropnými látkami a boja proti takémuto znečisteniu.
- (8) Činnosť agentúry v boji proti znečisťovaniu, tak ako je vymedzená v jej akčných plánoch, sa týka činností v oblasti informácií, spolupráce a koordinácie, a to aj pokiaľ ide o znečistenie mora nebezpečnými a škodlivými látkami. Uvedené činnosti v oblasti boja proti znečisťovaniu sa týkajú predovšetkým poskytovania operatívnej pomoci postihnutým členským štátom alebo tretím krajinám, ktoré majú s Úniou spoločnú regionálnu morskú oblasť (ďalej len „postihnuté štáty“), zabezpečením – na požiadanie – dodatočných plavidiel určených na boj proti znečisťovaniu ropnými látkami spôsobenému plavidlami, ako aj proti znečisťovaniu mora spôsobenému zariadeniami na ťažbu ropy a zemného plynu. Agentúra by mala venovať osobitnú pozornosť oblastiam, ktoré sú považované za najviac ohrozené, pričom sa nesmie zanedbať žiadna iná oblasť, ktorá potrebuje pomoc.
- (9) Činnosti agentúry v oblasti boja proti znečisťovaniu by mali byť v súlade s existujúcimi opatreniami spolupráce, týkajúcimi sa vzájomnej pomoci v prípade znečistenia mora námornými nehodami. Únia pristúpila k rôznym regionálnym organizáciám a pripravuje sa na prístupenie k ďalším regionálnym organizáciám.
- (10) Činnosť agentúry by sa mala koordinovať s činnosťami vyplývajúcich z dvojstranných a regionálnych dohôd, ktorých je Únia zmluvnou stranou. V prípade znečistenia mora námornými nehodami by mala agentúra poskytnúť pomoc postihnutým štátom, pod vedením ktorých sa vykonávajú operácie v rámci odstraňovania znečistenia.
- (11) Agentúra by mala zohrávať aktívnu úlohu pri udržiavaní a ďalšom rozvoji služby Európskeho systému satelitného sledovania na zisťovanie ropných škvŕn (CleanSeaNet) na sledovanie, včasné odhalenie znečistenia a identifikáciu plavidiel alebo zariadení na ťažbu ropy a zemného plynu, ktoré sú zaň zodpovedné, napríklad v prípade vypustenia ropy z plavidiel a úniku pri prevádzke a náhodných únikov na morských plošinách. Táto služba by mala zlepšiť dostupnosť údajov a účinnosť a včasnosť boja proti znečisťovaniu.
- (12) Dodatočné prostriedky, ktoré má agentúra prideliť postihnutým štátom, by sa mali poskytnúť prostredníctvom mechanizmu Únie v oblasti civilnej ochrany, ktorý bol ustanovený rozhodnutím Európskeho parlamentu a Rady č. 1313/2013/EÚ⁽¹⁾.

(¹) Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 1313/2013/EÚ zo 17. decembra 2013 o mechanizme Únie v oblasti civilnej ochrany (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013, s. 924).

- (13) Informácie týkajúce sa verejných a súkromných mechanizmov a súvisiacich možností v oblasti boja proti znečisťovaniu v jednotlivých regiónoch Únie by členské štáty mali poskytovať prostredníctvom spoločného komunikačného a informačného systému pre mimoriadne situácie (CECIS), ktorý bol zriadený rozhodnutím Rady 2007/779/ES, Euratom ⁽¹⁾, ak sú informácie na tento účel k dispozícii.
- (14) Na zvýšenie účinnosti operatívnej pomoci agentúry vzhľadom na rozšírenie mandátu agentúry na boj proti znečisťovaniu, aby pokrýval tretie krajiny, ktoré majú s Úniou spoločnú regionálnu morskú oblasť, by agentúra mala vyvinúť maximálne úsilie a nabádať tieto tretie krajiny, aby zhromažďovali informácie a spolupracovali s ňou pri plnení jej úlohy viesť zoznam mechanizmov a súvisiacich možností v oblasti boja proti znečisťovaniu.
- (15) Na zvýšenie účinnosti činností agentúry zameraných na boj proti znečisťovaniu by členské štáty mali poskytovať agentúre vedecké štúdie o účinkoch chemických látok používaných ako disperzanty, ktoré majú vypracované a ktoré by mohli byť relevantné pre tieto činnosti.
- (16) Na zabezpečenie dôkladnej implementácie akčných plánov agentúry by sa mal agentúre poskytnúť stabilný a nákladovo efektívny systém financovania, najmä pokiaľ ide o poskytovanie operatívnej pomoci postihnutým štátom.
- (17) Mala by sa preto poskytnúť finančná záruka na financovanie úloh, ktoré boli agentúre zverené v oblasti boja proti znečisťovaniu a súvisiacich činností vychádzajúcich z viacročného záväzku. V rozsahu tohto viacročného záväzku by sa malo zohľadniť rozšírenie právomocí agentúry, pokiaľ ide o boj proti znečisťovaniu, a tiež nutnosť, aby agentúra v súvislosti s rozpočtovými obmedzeniami zvýšila účinnosť pri využívaní finančných prostriedkov, ktoré jej boli pridelené. Výšku ročného príspevku Únie by mali určiť Európsky parlament a Rada v súlade s ročným rozpočtovým postupom. Je mimoriadne dôležité, aby Komisia uskutočnila priebežné hodnotenie schopnosti agentúry plniť účinným a nákladovo efektívnym spôsobom svoje povinnosti v oblasti boja proti znečisťovaniu mora spôsobenému plavidlami a zariadeniami na ťažbu ropy a zemného plynu.
- (18) Sumy, ktoré sa majú vyčleniť na financovanie boja proti znečisťovaniu, by mali pokryť obdobie od 1. januára 2014 do 31. decembra 2020 v súlade s viacročným finančným rámcom stanoveným v nariadení Rady (EÚ, Euratom) č. 1311/2013 ⁽²⁾ (ďalej len „viacročný finančný rámec“). Malo by sa preto zabezpečiť finančné krytie na rovnaké obdobie.
- (19) Podpora agentúry štátom žiadajúcim o pristúpenie k Únii a partnerským krajinám európskeho susedstva by sa mala financovať z existujúcich programov Únie pre tieto štáty a krajiny, a preto by nemala byť súčasťou viacročného financovania agentúry.
- (20) S cieľom optimalizovať záväzky a zohľadňovať akékoľvek zmeny s prihliadnutím na činnosti v rámci boja proti znečisťovaniu spôsobenému plavidlami je potrebné zabezpečiť neustále monitorovanie konkrétnych potrieb podniknúť konkrétne kroky a umožniť tak úpravu ročných finančných záväzkov.
- (21) V súlade s nariadením (ES) č. 1406/2002 by mala agentúra vo svojej výročnej správe podávať správy o finančnej realizácii viacročného financovania agentúry.
- (22) Je vhodné zaistiť kontinuitu finančnej podpory poskytovanej v rámci činnosti agentúry v oblasti boja proti znečisťovaniu mora spôsobenému plavidlami a zariadeniami na ťažbu ropy a zemného plynu a zosúladiť dobu uplatňovania tohto nariadenia s dobou uplatňovania nariadenia (EÚ, Euratom) č. 1311/2013. Preto by sa toto nariadenie malo uplatňovať od 1. januára 2014,

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady 2007/779/ES, Euratom z 8. novembra 2007 o ustanovení mechanizmu Spoločenstva v oblasti civilnej ochrany (Ú. v. EÚ L 314, 1.12.2007, s. 9).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EÚ, Euratom) č. 1311/2013 z 2. decembra 2013, ktorým sa ustanovuje viacročný finančný rámec na roky 2014 – 2020 (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013, s. 884).

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Predmet úpravy

1. Týmto nariadením sa stanovuje podrobná úprava finančného príspevku Únie do rozpočtu Európskej námornej bezpečnostnej agentúry (ďalej len „agentúra“) na uskutočnenie úloh, ktoré jej boli zverené v oblasti boja proti znečisťovaniu mora spôsobenému plavidlami a zariadeniami na ťažbu ropy a zemného plynu podľa článkov 1 a 2 nariadenia (ES) č. 1406/2002.
2. Činnosti agentúry v oblasti boja proti znečisťovaniu nezbavujú pobrežné štáty ich zodpovednosti zaviesť primerané mechanizmy boja proti znečisťovaniu.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

- a) „ropné látky“ znamenajú ropu vo všetkých formách vrátane surovej nafty, palivovej nafty, kalu, ropného odpadu a rafinovaných výrobkov, ako je stanovené v Medzinárodnom dohovore Medzinárodnej námornej organizácie (IMO) o pohotovosti, zásahoch a spolupráci pri ropnom znečistení z roku 1990;
- b) „nebezpečné a škodlivé látky“ sú všetky látky okrem ropných látok, ktoré môžu byť po vypustení do morského prostredia nebezpečné pre ľudské zdravie, poškodzovať živé zdroje a morský život, poškodzovať pobrežné zariadenia alebo rušivo vplývať na ďalšie legitímne využívanie mora, ako stanovuje Protokol IMO o pohotovosti, zásahoch a spolupráci v prípadoch znečistenia nebezpečnými a škodlivými látkami z roku 2000;
- c) „zariadenia na ťažbu ropy a zemného plynu“ sú pevne nainštalované alebo mobilné zariadenia alebo kombinácia zariadení trvalo prepojených mostmi alebo inými konštrukciami, ktoré sa používajú na činnosti pri ťažbe ropy alebo zemného plynu na mori alebo v súvislosti s týmito činnosťami; medzi zariadenia na ťažbu ropy a zemného plynu patria mobilné vrtné súpravy na mori len ak sú v morských vodách ukotvené na vŕtanie, výrobu alebo iné činnosti súvisiace s ťažbou ropy alebo zemného plynu na mori, a tiež infraštruktúra a zariadenia používané na prepravu ropy a zemného plynu na pobrežie a do pobrežných terminálov.

Článok 3

Rozsah pôsobnosti

Finančný príspevok Únie uvedený v článku 1 sa prideli agentúre s cieľom financovať činnosti v oblasti boja proti znečisťovaniu mora spôsobenému plavidlami a zariadeniami na ťažbu ropy a zemného plynu, ako sa uvádza v podrobnom pláne vypracovanom v súlade s článkom 10 ods. 2 písm. k) nariadenia (ES) č. 1406/2002, a to najmä činnosti týkajúce sa:

- a) operatívnej pomoci a podpory prostredníctvom ďalších prostriedkov, ako napríklad pohotovostných pravidiel určených na boj proti znečisťovaniu, satelitných snímok a vybavenia, reakcií na znečistenie na žiadosť postihnutých štátov v súlade s článkom 2 ods. 3 písm. d) a článkom 2 ods. 5 nariadenia (ES) č. 1406/2002 v prípade znečisťovania mora v dôsledku nehôd alebo úmyselného znečisťovania mora spôsobeného plavidlami alebo zariadeniami na ťažbu ropy a zemného plynu;
- b) spolupráce a koordinácie a poskytovania technickej a vedeckej pomoci členským štátom a Komisii v rámci príslušných činností stanovených v mechanizme Únie v oblasti civilnej ochrany, IMO a príslušnými regionálnymi organizáciami;

- c) informácií, najmä zhromažďovania, analýzy a šírenia najlepších postupov, expertíz, techník a inovácií v oblasti boja proti znečisťovaniu mora spôsobenému plavidlami a zariadeniami na ťažbu ropy a zemného plynu.

Článok 4

Financovanie z prostriedkov Únie

1. V rámci limitov viacročného finančného rámca sa agentúre poskytujú rozpočtové prostriedky potrebné na to, aby mohla plniť svoje povinnosti v oblasti boja proti znečisťovaniu mora spôsobenému plavidlami a zariadeniami na ťažbu ropy a zemného plynu účinným a nákladovo efektívnym spôsobom.
2. Finančné krytie na vykonanie úloh uvedených v článku 3 na obdobie od 1. januára 2014 do 31. decembra 2020 je stanovené vo výške 160 500 000 EUR v bežných cenách.
3. Ročné rozpočtové prostriedky určia Európsky parlament a Rada na základe limitov viacročného finančného rámca. V tejto súvislosti je zaručené potrebné financovanie operatívnej pomoci členskými štátom v súlade s článkom 3 písm. a).

Článok 5

Sledovanie existujúcich možností

1. Na vymedzenie požiadaviek a zlepšenie účinnosti operatívnej pomoci, ktorú agentúra poskytuje, napríklad vo forme plavidiel určených na boj proti znečisťovaniu na doplnenie kapacít členských štátov, agentúra vedie zoznam verejných a prípadne súkromných mechanizmov na boj proti znečisťovaniu a s tým súvisiacich možností v oblasti boja proti znečisťovaniu v rôznych regiónoch Únie.
2. Agentúra vedie uvedený zoznam na základe informácií poskytovaných členskými štátmi. Pri vedení uvedeného zoznamu sa agentúra zameriava na získavanie informácií o mechanizmoch boja proti znečisťovaniu a súvisiacich možností v oblasti boja proti znečisťovaniu z tretích krajín, ktoré majú s Úniou spoločnú regionálnu morskú oblasť.
3. Správna rada agentúry pred rozhodnutím o činnostiach agentúry v boji proti znečisťovaniu v rámci ročných pracovných programov agentúry zohľadní uvedený zoznam a ďalšie vhodné informácie súvisiace s cieľmi boja proti znečisťovaniu stanovenými v článku 1 nariadenia (ES) č. 1406/2002, napríklad tie, ktoré sú v hodnoteniach rizika a vedeckých štúdiách o účinkoch chemických látok používaných ako disperzanty. V tejto súvislosti agentúra venuje osobitnú pozornosť oblastiam, ktoré sú považované za najviac ohrozené, pričom sa nesmie zanedbať žiadna iná oblasť, ktorá potrebuje pomoc.

Článok 6

Ochrana finančných záujmov Únie

1. Komisia a agentúra zabezpečia, aby boli pri vykonávaní činností financovaných podľa tohto nariadenia chránené finančné záujmy Únie uplatňovaním preventívnych opatrení proti podvodom, korupcii a akýmkoľvek iným nezákonným činnostiam prostredníctvom účinných kontrol a inšpekcií a v prípade zistenia nezrovnalostí, vymáhania akýchkoľvek neoprávnene vyplatených čiastok a ukladaním účinných, primeraných a odrádzajúcich sankcií v súlade s nariadeniami Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ⁽¹⁾ a (Euratom, ES) č. 2185/96 ⁽²⁾ a s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 883/2013 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 312, 23.12.1995, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 z 11. novembra 1996 o kontrolách a inšpekciách na mieste, vykonávaných Komisiou s cieľom ochrany finančných záujmov Európskych spoločenstiev pred spreneverou a inými podvodmi (Ú. v. ES L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 883/2013 z 11. septembra 2013 o vyšetrovaní vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF), ktorým sa zrušuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nariadenie Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Ú. v. EÚ L 248, 18.9.2013, s. 1).

2. Pre opatrenia Únie financované v rámci tohto nariadenia sa pod pojmom nezrovnalosť v zmysle článku 1 ods. 2 nariadenia (ES, Euratom) č. 2988/95 rozumie akékoľvek porušenie ustanovenia práva Únie alebo akékoľvek porušenie zmluvného záväzku vyplývajúce z konania alebo opomenutia hospodárskeho subjektu, ktoré ako neopodstatnená výdavková položka má alebo by mohlo mať negatívny vplyv na všeobecný rozpočet Únie alebo na rozpočty, ktoré sú ňou riadené.

3. Komisia a agentúra, každá v rámci svojich právomocí, zabezpečia, aby sa pri financovaní opatrení Únie podľa tohto nariadenia dosiahlo najlepšie zhodnotenie.

Článok 7

Priebežné hodnotenie

1. Najneskôr do 31. decembra 2017 Komisia na základe informácií poskytnutých agentúrou predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o vykonávaní tohto nariadenia. Uvedená správa, ktorá sa vypracuje tak, aby to nemalo vplyv na úlohu správnej rady agentúry, uvádza výsledky využitia príspevku Únie uvedeného v článku 4, pokiaľ ide o záväzky a výdavky za obdobie od 1. januára 2014 do 31. decembra 2016.

2. V uvedenej správe Komisia predloží hodnotenie schopnosti agentúry plniť svoje povinnosti účinným a nákladovo efektívnym spôsobom. Na obdobie rokov 2018 – 2020 Komisia na základe hodnotenia a s ohľadom na potrebu agentúry vykonávať pridelené úlohy navrhne v prípade potreby príslušnú úpravu, a to maximálne vo výške 8 % z viacročného finančného krytia prideleného agentúre na vykonávanie úloh uvedených v článku 3. Možná úprava zostáva v limitoch viacročného finančného rámca a nie sú tým dotknuté ročné rozpočtové postupy ani nadchádzajúce preskúmanie viacročného finančného rámca.

3. Uvedená správa obsahuje informácie o sociálno-ekonomických, ekologických a finančných dôsledkoch, ak sú k dispozícii, pripravenosti agentúry na boj proti znečisťovaniu mora spôsobenému plavidlami a zariadeniami na ťažbu ropy a zemného plynu.

4. Okrem toho na základe uvedenej správy môže Komisia navrhnúť prípadné zmeny tohto nariadenia, najmä so zreteľom na vedecký pokrok v oblasti boja proti znečisťovaniu mora spôsobenému plavidlami a zariadeniami na ťažbu ropy a zemného plynu, a to aj pokiaľ ide o znečisťovanie, ktoré spôsobujú nebezpečné a škodlivé látky, a tiež so zreteľom na príslušné zmeny nástrojov zakladajúcich regionálne organizácie, ktorých činnosť je pokrytá činnosťou agentúry v oblasti boja proti znečisťovaniu a ku ktorým Únia pristúpila.

Článok 8

Nadobudnutie účinnosti a dátum uplatňovania

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 1. januára 2014 do 31. decembra 2020.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 23. júla 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
S. GOZI

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 912/2014**z 23. júla 2014,****ktorým sa stanovuje rámec na riešenie finančnej zodpovednosti spojenej so súdmi na urovnávanie sporov medzi investorom a štátom zriadenými na základe medzinárodných dohôd, ktorých zmluvnou stranou je Európska únia**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 207 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽¹⁾,

keďže:

- (1) Od nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy sú priame zahraničné investície zahrnuté do zoznamu záležitostí, ktoré patria do oblasti spoločnej obchodnej politiky. Podľa článku 3 ods. 1 písm. e) Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) má Únia výlučnú právomoc vo vzťahu k spoločnej obchodnej politike a môže byť zmluvnou stranou medzinárodných dohôd, ktoré obsahujú ustanovenia o priamych zahraničných investíciách.
- (2) Dohody, v ktorých sa ustanovuje ochrana investícií, môžu zahŕňať mechanizmus na urovnávanie sporov medzi investorom a štátom umožňujúci investorovi z tretej krajiny, aby si uplatnil nárok voči štátu, v ktorom uskutočnil investíciu. Urovnávanie sporov medzi investorom a štátom môže viesť k rozhodcovským rozsudkom, ktorými sa určujú peňažné náhrady. Pri každej takejto veci okrem toho nevyhnutne vzniknú značné náklady na vedenie rozhodcovského konania, ako aj náklady spojené s obhajobou v danej veci.
- (3) Medzinárodná zodpovednosť za zaobchádzanie, ktoré je predmetom urovnávania sporu, je v súlade s rozdelením právomocí medzi Úniou a členskými štátmi. V dôsledku toho bude Únia v zásade zodpovedná za obhajobu týkajúcu sa všetkých nárokov vyplývajúcich z údajného porušenia pravidiel zahrnutých v dohode, ktoré patria do výlučnej právomoci Únie, nezávisle od toho, či k zaobchádzaniu, o ktoré ide, došlo zo strany samotnej Únie alebo zo strany členského štátu.
- (4) Dohody Únie by mali zahraničným investorom poskytovať rovnako vysokú úroveň ochrany, aká sa v práve Únie a všeobecných zásadách právnych poriadkov členských štátov poskytuje investorom z Únie, avšak nie vyššiu. Dohodami Únie by sa malo zabezpečiť dodržiavanie a ochrana legislatívnych právomocí Únie a jej práva regulovať.
- (5) Ak má Únia ako subjekt s právnou subjektivitou medzinárodnú zodpovednosť za poskytnuté zaobchádzanie, podľa medzinárodného práva sa očakáva, že uhradí prípadnú sumu vyplývajúcu z nepriaznivého rozhodcovského rozsudku a zaplatí náklady na prípadný spor. Nepriaznivý rozhodcovský rozsudok však potenciálne môže vyplývať buď zo zaobchádzania zo strany samotnej Únie, alebo zo zaobchádzania zo strany členského štátu. V dôsledku toho by bolo nespravodlivé, ak by sa suma určená v rozhodcovskom rozsudku a náklady vyplývajúce z rozhodcovského konania mali platiť z rozpočtu Únie, ak k zaobchádzaniu došlo zo strany členského štátu, okrem prípadu, keď sa dotknuté zaobchádzanie vyžaduje podľa práva Únie. Je preto nevyhnutné, aby sa podľa práva Únie finančná zodpovednosť rozdelila na základe kritérií stanovených v tomto nariadení medzi samotnú Úniu a členský štát zodpovedný za poskytnuté zaobchádzanie.

⁽¹⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 16. apríla 2014 (zatiaľ neuvverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 23. júla 2014.

- (6) Európsky parlament vo svojom uznesení zo 6. apríla 2011 o budúcej európskej medzinárodnej investičnej politike výslovne vyzval na vytvorenie mechanizmu stanoveného v tomto nariadení. Rada okrem toho vo svojich záveroch o komplexnej medzinárodnej investičnej politike z 25. októbra 2010 požiadala Komisiu, aby k tejto téme vypracovala štúdiu.
- (7) Finančná zodpovednosť by mala prináležať subjektu zodpovednému za zaobchádzanie, o ktorom sa zistilo, že nie je v súlade s príslušnými ustanoveniami dohody. Finančnú zodpovednosť by preto mala niesť samotná Únia vtedy, keď k príslušnému zaobchádzaniu dochádza zo strany inštitúcie, orgánu, úradu alebo agentúry Únie. Dotknutý členský štát by mal niesť finančnú zodpovednosť vtedy, keď k príslušnému zaobchádzaniu dochádza zo strany uvedeného členského štátu. Ak však členský štát koná spôsobom, ktorý sa vyžaduje podľa práva Únie, napríklad transpozíciou smernice prijatej na úrovni Únie, mala by finančnú zodpovednosť niesť samotná Únia do takej miery, v akej sa príslušné zaobchádzanie vyžaduje podľa práva Únie. V tomto nariadení by sa tiež mala upraviť možnosť, že konkrétne veci sa týkajú zaobchádzania zo strany členského štátu aj zaobchádzania, ktoré sa vyžaduje podľa práva Únie a toto nariadenie by sa malo vzťahovať na všetky opatrenia prijaté členskými štátmi a Úniou. V takýchto prípadoch by členské štáty a Únia mali niesť finančnú zodpovednosť za konkrétne zaobchádzanie, ku ktorému došlo zo strany každého z nich.
- (8) Únia by mala vystupovať ako odporca vždy, keď sa spor výlučne týka zaobchádzania zo strany inštitúcií, orgánov, úradov alebo agentúr Únie, aby Únia niesla prípadnú finančnú zodpovednosť vyplývajúcu zo sporu v súlade s uvedenými kritériami.
- (9) Ak by prípadnú finančnú zodpovednosť vyplývajúcu zo sporu znášal členský štát, je spravodlivé a vhodné, aby takýto členský štát vystupoval ako odporca na účely obhajoby zaobchádzania, ktoré poskytol investorovi. Cieľom opatrení stanovených v tomto nariadení je zabezpečiť, aby sa rozpočet Únie a nefinančné zdroje Únie nezaťažovali – a to ani dočasne – nákladmi na konanie ani sumou vyplývajúcou z rozhodcovského rozsudku v neprospech dotknutého členského štátu.
- (10) Členské štáty však napriek tomu môžu uprednostniť, aby ako odporca v tomto type sporov vystupovala Únia, napríklad vzhľadom na technické odborné znalosti. Členské štáty by preto mali mať možnosť odmietnuť vystupovať ako odporca, a to bez toho, aby bola dotknutá ich finančná zodpovednosť.
- (11) Z hľadiska zabezpečenia vhodnej ochrany záujmov Únie je veľmi dôležité, aby v sporoch týkajúcich sa zaobchádzania, ku ktorému došlo zo strany členského štátu, vystupovala za výnimočných okolností ako odporca samotná Únia. Tieto okolnosti sa obmedzujú na veci, v ktorých spor zahŕňa aj zaobchádzanie zo strany Únie a v ktorých je pravdepodobné, že sa zaobchádzanie, ku ktorému došlo zo strany členského štátu, vyžaduje podľa práva Únie, a v ktorých ide o podobné zaobchádzanie, ktoré už je predmetom súvisiaceho nároku voči Únii v rámci Svetovej obchodnej organizácie (WTO), keď sa ustanovila porota a nárok sa týka tej istej konkrétnej právnej veci a keď je nevyhnutné zabezpečiť vo veci v rámci WTO konzistentnú argumentáciu.
- (12) Ak Únia vystupuje ako odporca vo veciach, ktoré sa týkajú opatrení členských štátov, Komisia by mala viesť svoju obhajobu spôsobom, ktorým sa zabezpečí ochrana finančných záujmov dotknutého členského štátu.
- (13) Rozhodnutia o tom, či má ako odporca vystupovať Únia alebo členský štát, by sa mali prijímať v rámci stanovenom v tomto nariadení. Je vhodné, aby Komisia bezodkladne informovala Európsky parlament a Radu o spôsobe uplatnenia tohto rámca.

- (14) Toto nariadenie by malo upraviť určité praktické otázky vedenia rozhodcovského konania pri sporoch, ktoré sa týkajú zaobchádzania, ku ktorému došlo zo strany členského štátu. Cieľom uvedených dohôd by malo byť čo najlepšie riešenie sporu a zároveň zabezpečenie súladu s povinnosťou lojálnej spolupráce podľa článku 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii (Zmluva o EÚ) a obhajoby a ochrany záujmov dotknutého členského štátu.
- (15) Ak Únia vystupuje ako odporca, mala by sa v rámci tejto úpravy ustanoviť veľmi úzka spolupráca vrátane včasného upovedomovania o akýchkoľvek dôležitých procesných krokoch, poskytovania relevantných dokumentov, častých konzultácií a účasti v delegácii zúčastňujúcej sa na konaní.
- (16) Ak členský štát vystupuje ako odporca, je vhodné, aby v súlade s povinnosťou lojálnej spolupráce podľa článku 4 ods. 3 Zmluvy o EÚ Komisiu neustále informoval o vývoji vo veci, a predovšetkým zabezpečil včasné informovanie o akýchkoľvek dôležitých procesných krokoch, poskytovanie relevantných dokumentov, časté konzultácie a účasť v delegácii zúčastňujúcej sa na konaní. Taktiež je vhodné, aby sa Komisii poskytla primeraná príležitosť určiť akýkoľvek prvok práva alebo akýkoľvek iný prvok záujmu Únie, ktorého sa spor dotýka.
- (17) Bez toho, aby bol dotknutý výsledok rozhodcovského konania, členský štát by mal mať možnosť kedykoľvek prevziať finančnú zodpovednosť v prípade, že sa má vyplatiť náhrada. V takom prípade by členský štát a Komisia mali mať možnosť uzavrieť dohody o pravidelných platbách nákladov a o vyplatení prípadnej náhrady. Takéto prevzatie finančnej zodpovednosti neznamena, že členský štát uznáva opodstatnenosť nároku, ktorý je predmetom sporu. Komisia by v takomto prípade mala mať možnosť prijať rozhodnutie, ktorým sa od členského štátu vyžaduje zloženie preddavku na takéto náklady. V prípade, že súd v rozhodcovskom rozsudku rozhodne o nákladoch v prospech Únie, Komisia by mala zabezpečiť, aby sa dotknutému členskému štátu zložený preddavok na náklady bezodkladne vrátil.
- (18) V niektorých prípadoch môže byť vhodné dosiahnuť urovanie, aby sa zabránilo nákladnému a zbytočnému rozhodcovskému konaniu. Je nevyhnutné stanoviť postup na uskutočnenie takýchto urovaní. Takýto postup by mal Komisii konajúcej v súlade s postupom preskúmania umožniť urovanie veci, ktorá sa týka finančnej zodpovednosti Únie, ak je to v záujme Únie. Ak sa vec týka aj zaobchádzania zo strany členského štátu, je vhodné, aby Únia mohla spor urovnať len v tom prípade, ak by urovanie nemalo žiadne finančné ani rozpočtové dôsledky na dotknutý členský štát. V takýchto veciach je vhodné, aby Komisia a dotknutý členský štát úzko spolupracovali a viedli konzultácie. Členskému štátu by sa mala ponechať možnosť danú vec kedykoľvek urovnať za predpokladu, že prevezme plnú finančnú zodpovednosť a že takéto urovanie je v súlade s právom Únie.
- (19) Ak sa vyniesol rozhodcovský rozsudok v neprospech Únie, suma určená v tomto rozhodcovskom rozsudku by sa mala bezodkladne uhradiť. Komisia by mala zariadiť uhradenie takýchto súm určených v rozhodcovskom rozsudku okrem prípadu, keď už finančnú zodpovednosť prevzal členský štát.
- (20) Komisia by s dotknutým členským štátom mala viesť intenzívne konzultácie, aby sa dosiahla dohoda o rozdelení finančnej zodpovednosti. Ak Komisia určí, že zodpovedným je členský štát, a členský štát s tým nesúhlasí, Komisia by mala sumu určenú v rozhodcovskom rozsudku uhradiť, mala by však tiež vydať rozhodnutie určené členskému štátu, v ktorom ho požiada o poskytnutie príslušných súm v prospech rozpočtu Únie spolu s uplatniteľnými úrokmi. Platenými úrokmi by mali byť úroky určené podľa článku 78 ods. 4 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012⁽¹⁾. Článok 263 ZFEÚ je k dispozícii v prípadoch, keď sa členský štát domnieva, že rozhodnutie nespĺňa kritériá stanovené v tomto nariadení.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 z 25. októbra 2012 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, a zrušení nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Ú. v. EÚ L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (21) Rozpočet Únie by mal poskytovať krytie výdavkov spojených s dohodami obsahujúcimi ustanovenia o priamych zahraničných investíciách, ktorých je Únia zmluvnou stranou a v ktorých sa ustanovuje urovnávanie sporov medzi investorom a štátom. Ak podľa tohto nariadenia nesie finančnú zodpovednosť členský štát, Únii by sa malo umožniť, aby pred vynaložením príslušných výdavkov najprv vybrala príspevky od dotknutého členského štátu alebo aby príslušné výdavky najprv vynaložila a potom si ich nechala nahradiť dotknutým členským štátom. Malo by byť možné používať oba tieto mechanizmy zaobchádzania s rozpočtom v závislosti od toho, čo je uskutočniteľné, najmä vzhľadom na časový rozvrh. Pri oboch mechanizmoch by sa s príspevkami alebo náhradami vyplatenými zo strany dotknutého členského štátu malo zaobchádzať ako s vnútornými pripísanými príjmami rozpočtu Únie. Rozpočtové prostriedky vyplývajúce z týchto vnútorných pripísaných príjmov by sa mali použiť nielen na úhradu príslušných výdavkov, ale aj na doplnenie iných častí rozpočtu Únie, z ktorých sa poskytli pôvodné rozpočtové prostriedky na vynaloženie príslušných výdavkov v rámci druhého mechanizmu.
- (22) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto nariadenia by sa mali Komisii udeliť vykonávacie právomoci.
- (23) Vykonávacie právomoci týkajúce sa článku 9 ods. 2 a 3, článku 13 ods. 1, článku 14 ods. 8, článku 15 ods. 3 a článku 16 ods. 3 by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011⁽¹⁾.
- (24) Na prijímanie rozhodnutí stanovujúcich, že Únia vystupuje ako odporca podľa článku 9 ods. 2, by sa mal uplatňovať konzultačný postup, vzhľadom na to, že je nevyhnutné, aby Únia prevzala obhajobu takýchto vecí, avšak jej konanie by stále malo podliehať kontrole členských štátov. Pri prijímaní rozhodnutí o urovaní sporov podľa článku 15 ods. 3 by sa mal použiť konzultačný postup, keďže uvedené rozhodnutia budú mať nanajvýš len dočasný vplyv na rozpočet Únie, pretože od dotknutého členského štátu sa bude vyžadovať, aby prevzal všetku finančnú zodpovednosť vyplývajúcu zo sporu, a vzhľadom na podrobné kritériá stanovené v tomto nariadení, pokiaľ ide o prijateľnosť takýchto urovaní,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Rozsah pôsobnosti

1. Bez toho, aby bolo dotknuté rozdelenie právomocí stanovené v ZFEÚ, uplatňuje sa toto nariadenie na urovnávanie sporov medzi investorom a štátom vedené podľa dohody, ktorej zmluvnou stranou je Únia alebo ktorej zmluvnými stranami sú Únia a jej členské štáty, a začaté navrhovateľom z tretej krajiny. Prijatím a uplatňovaním tohto nariadenia predovšetkým nie je dotknuté rozdelenie právomocí stanovené zmluvami, a to aj vo vzťahu k zaobchádzaniu zo strany členských štátov alebo Únie, a ktoré bolo napadnuté zo strany navrhovateľa v rámci urovnávania sporov medzi investorom a štátom vedenom podľa dohody.

2. Na informačné účely Komisia v *Úradnom vestníku Európskej únie* uverejňuje zoznam dohôd, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, a aktualizuje ho.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

- a) „dohoda“ je každá medzinárodná dohoda obsahujúca ustanovenia o priamych zahraničných investíciách, ktorej zmluvnou stranou je Únia alebo ktorej zmluvnými stranami sú Únia a jej členské štáty a v ktorej sa ustanovuje urovnávanie sporov medzi investorom a štátom;

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

- b) „náklady vyplývajúce z rozhodcovského konania“ sú poplatky a náklady rozhodcovského súdu a rozhodcovskej inštitúcie a náklady na zastupovanie a výdavky, ktoré rozhodcovský súd prizná navrhovateľovi, ako napríklad náklady na preklad, náklady na právnu a ekonomickú analýzu a ďalšie relevantné náklady v súvislosti s rozhodcovským konaním;
- c) „spor“ je nárok, ktorý si navrhovateľ uplatňuje voči Únii alebo členskému štátu podľa dohody a o ktorom rozhodne rozhodcovský súd;
- d) „urovnávanie sporov medzi investorom a štátom“ je mechanizmus ustanovený dohodou, prostredníctvom ktorého si môže navrhovateľ uplatňovať nároky voči Únii alebo členskému štátu;
- e) „členský štát“ je jeden alebo viacero členských štátov Európskej únie;
- f) „dotknutý členský štát“ je členský štát, z ktorého strany došlo k zaobchádzaniu, ktoré je údajne v rozpore s dohodou;
- g) „finančná zodpovednosť“ je povinnosť zaplatiť peňažnú sumu určenú rozhodcovským súdom alebo dohodnutú ako súčasť urovnania a zahŕňajúcu náklady vyplývajúce z rozhodcovského konania;
- h) „urovnanie“ je každá dohoda medzi Úniou alebo členským štátom alebo obidvomi na jednej strane a navrhovateľom na strane druhej, ktorou navrhovateľ súhlasí, že výmenou za zaplatenie peňažnej sumy alebo za iný úkon ako zaplatenie peňažnej sumy si už ďalej nebude uplatňovať nároky, a to vrátane prípadu, keď je urovanie zaznamenané v rozhodcovskom rozsudku;
- i) „rozhodcovský súd“ je každá osoba alebo subjekt určený v dohode rozhodovať o spore medzi investorom a štátom;
- j) „navrhovateľ“ je každá fyzická alebo právnická osoba, ktorá si podľa dohody môže uplatniť nárok v rámci urovnania sporu medzi investorom a štátom, alebo každá fyzická alebo právnická osoba, ktorej boli zákonne priznané nároky navrhovateľa v rámci dohody;
- k) „právo Únie“ je ZFEÚ a Zmluva o EÚ, ako aj všetky právne akty Únie uvedené v článku 288 druhom, treťom a štvrtom odseku ZFEÚ a všetky medzinárodné dohody, ktorých zmluvnou stranou je Únia alebo ktorých zmluvnými stranami sú Únia a jej členské štáty; výhradne na účely tohto nariadenia „právo Únie“ nie sú ustanovenia o ochrane investícií v dohode;
- l) „vyžaduje sa podľa práva Únie“ sa vzťahuje na zaobchádzanie, keď sa dotknutý členský štát mohol vyhnúť údajnému porušeniu dohody len nedodržaním povinnosti podľa práva Únie, ako napríklad, keď nemá možnosť samostatného rozhodovania ani voľnej úvahy, pokiaľ ide o výsledok, ktorý sa má dosiahnuť.

KAPITOLA II

ROZDELENIE FINANČNEJ ZODPOVEDNOSTI

Článok 3

Kritériá rozdelenia

1. Finančná zodpovednosť vyplývajúca zo sporu v rámci dohody sa rozdeľuje v súlade s týmito kritériami:
 - a) Únia nesie finančnú zodpovednosť vyplývajúcu zo zaobchádzania zo strany inštitúcií, orgánov, úradov alebo agentúr Únie;

- b) dotknutý členský štát nesie finančnú zodpovednosť vyplývajúcu zo zaobchádzania zo strany uvedeného členského štátu;
- c) odchylné od písmena b) nesie Únia finančnú zodpovednosť vyplývajúcu zo zaobchádzania zo strany členského štátu, keď sa takéto zaobchádzanie vyžadovalo podľa práva Únie.

Bez ohľadu na prvý pododsek písm. c), ak sa od dotknutého členského štátu vyžaduje, aby konal podľa práva Únie s cieľom napraviť nesúlad predchádzajúceho aktu s právom Únie, je daný členský štát finančne zodpovedný okrem prípadu, keď sa taký prechádzajúci akt vyžadoval podľa práva Únie.

2. V prípadoch ustanovených v tomto nariadení prijíma Komisia rozhodnutie o určení finančnej zodpovednosti dotknutého členského štátu v súlade s kritériami stanovenými v odseku 1. O takomto rozhodnutí informuje Európsky parlament a Radu.

3. Bez ohľadu na odsek 1 tohto článku nesie finančnú zodpovednosť dotknutý členský štát vtedy, keď:

a) prevzal prípadnú finančnú zodpovednosť podľa článku 12 alebo

b) dospel k urovnaniu podľa článku 15.

4. Bez ohľadu na odsek 1 tohto článku nesie Únia finančnú zodpovednosť, keď vystupuje ako odporca podľa článku 4.

KAPITOLA III

VEDENIE SPOROV

ODDIEL 1

Vedenie sporov týkajúcich sa zaobchádzania zo strany Únie

Článok 4

Zaobchádzanie zo strany Únie

1. Únia vystupuje ako odporca, keď sa spor týka zaobchádzania zo strany inštitúcií, orgánov, úradov alebo agentúr Únie.

2. Ak Komisia dostane od navrhovateľa žiadosť o konzultácie alebo oznámenie, v ktorom navrhovateľ uvádza svoj úmysel podať návrh na začatie rozhodcovského konania v súlade s dohodou, bezodkladne o tom upovedomí Európsky parlament a Radu.

ODDIEL 2

Vedenie sporov týkajúcich sa zaobchádzania zo strany členského štátu

Článok 5

Zaobchádzanie zo strany členského štátu

Tento oddiel sa uplatňuje v sporoch, ktoré sa úplne alebo sčasti týkajú zaobchádzania zo strany členského štátu.

Článok 6

Spolupráca a konzultácie medzi Komisiou a dotknutým členským štátom

1. V súlade so zásadou lojálnej spolupráce podľa článku 4 ods. 3 Zmluvy o EÚ Komisia a dotknutý členský štát prijímú všetky kroky nevyhnutné na obhajobu a ochranu záujmov Únie a dotknutého členského štátu.
2. Komisia a dotknutý členský štát vedú konzultácie o riešení sporov podľa tohto nariadenia, pričom zohľadňujú všetky lehoty stanovené v tomto nariadení a predmetnej dohode a navzájom si vymieňajú informácie v súvislosti s vedením sporov.

Článok 7

Žiadosť o konzultácie

1. Ak Komisia dostane žiadosť o konzultáciu od navrhovateľa v súlade s dohodou, bezodkladne o tom upovedomí dotknutý členský štát. Ak bola členskému štátu oznámená alebo doručená žiadosť o konzultácie, bezodkladne o tom informuje Komisiu.
2. Zástupcovia dotknutého členského štátu a Komisie sú súčasťou delegácie Únie zúčastňujúcej sa na konzultáciách.
3. Dotknutý členský štát a Komisia si bezodkladne navzájom poskytnú informácie súvisiace s danou vecou.
4. Komisia informuje Európsky parlament a Radu o každej takejto žiadosti o konzultácie.

Článok 8

Oznámenie úmyslu podať návrh na začatie rozhodcovského konania

1. Ak Komisia dostane oznámenie, v ktorom navrhovateľ uvádza svoj úmysel podať návrh na začatie rozhodcovského konania v súlade s dohodou, bezodkladne o tom upovedomí dotknutý členský štát. Ak navrhovateľ oznámi svoj úmysel podať návrh na začatie rozhodcovského konania proti Únii alebo členskému štátu, Komisia informuje Európsky parlament a Radu do 15 pracovných dní od doručenia oznámenia, pričom uvedie meno navrhovateľa, ustanovenia dohody, ktoré boli údajne porušené, dotknutý hospodársky sektor, zaobchádzanie, ktorým malo dôjsť k porušeniu dohody, a sumu požadovanej náhrady škody.
2. Ak členský štát dostane oznámenie, v ktorom navrhovateľ uvádza svoj úmysel podať návrh na začatie rozhodcovského konania, bezodkladne o tom upovedomí Komisiu.
3. Komisia informuje Európsky parlament a Radu o každom takomto oznámení úmyslu podať návrh na začatie rozhodcovského konania.

Článok 9

Postavenie odporcu

1. Dotknutý členský štát vystupuje ako odporca s výnimkou prípadu, keď nastane jedna z týchto situácií:
 - a) Komisia v nadväznosti na konzultácie podľa článku 6 prijala rozhodnutie podľa odseku 2 alebo 3 tohto článku do 45 dní od doručenia oznámenia alebo upovedomenia uvedeného v článku 8 alebo
 - b) členský štát v nadväznosti na konzultácie podľa článku 6 Komisii do 45 dní od doručenia oznámenia alebo upovedomenia uvedeného v článku 8, písomne potvrdil, že nemá v úmysle vystupovať ako odporca.

Ak nastane jedna zo situácií uvedených v písmene a) alebo b), vystupuje ako odporca Únia.

2. Komisia môže prostredníctvom vykonávacích aktov na základe komplexného a vyváženého posúdenia skutkového stavu a právneho odôvodnenia, ktoré poskytla členským štátom, v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 22 ods. 2 rozhodnúť, že Únia má vystupovať ako odporca, ak nastane jedna alebo viacero z týchto okolností:

a) Únia by niesla všetku alebo aspoň časť prípadnej finančnej zodpovednosti vyplývajúcej zo sporu v súlade s kritériami stanovenými v článku 3 alebo

b) spor sa týka aj zaobchádzania zo strany inštitúcií, orgánov, úradov alebo agentúr Únie.

3. Komisia môže prostredníctvom vykonávacích aktov na základe komplexného a vyváženého posúdenia skutkového stavu a právneho odôvodnenia, ktoré poskytla členským štátom, v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 22 ods. 3 rozhodnúť, že Únia má vystupovať ako odporca, ak je podobné zaobchádzanie predmetom súvisiaceho nároku voči Únii v rámci WTO, keď sa ustanovila porota a nárok sa týka tej istej konkrétnej právnej otázky a keď je nevyhnutné zabezpečiť vo veci v rámci WTO konzistentnú argumentáciu.

4. Keď Komisia koná podľa tohto článku, zabezpečí, aby obhajoba Únie ochraňovala finančné záujmy dotknutého členského štátu.

5. Komisia a dotknutý členský štát začnú bezodkladne potom, ako im bolo doručené oznámenie alebo upovedomenie uvedené v článku 8, konzultácie podľa článku 6 o riešení danej veci podľa tohto článku. Komisia a dotknutý členský štát zabezpečia, aby boli dodržané všetky lehoty stanovené v dohode.

6. Ak Únia vystupuje ako odporca v súlade s odsekmi 2 a 5, Komisia s dotknutým členským štátom konzultuje v súvislosti s každým vyjadrením alebo pripomienkou pred ich finalizáciou a predložením. Zástupcovia dotknutého členského štátu sú súčasťou delegácie Únie na žiadosť členského štátu a na jeho náklady pri každom pojednávaní a Komisia náležitým spôsobom zohľadňuje záujmy členského štátu.

7. Komisia bezodkladne informuje Európsky parlament a Radu o každom spore, v ktorom sa uplatňuje tento článok, a o spôsobe, akým sa uplatnil.

Článok 10

Vedenie rozhodcovského konania členským štátom

1. Ak členský štát vystupuje ako odporca, vo všetkých štádiách sporu vrátane prípadného zrušenia, odvolania alebo preskúmania členský štát v súlade s článkom 6:

a) Komisiu včas poskytne relevantné dokumenty týkajúce sa konania;

b) Komisiu včas informuje o všetkých dôležitých procesných krokoch a na žiadosť vedie s Komisiou konzultácie s cieľom náležite zohľadniť akýkoľvek prvok práva alebo akýkoľvek iný prvok záujmu Únie vyplývajúci zo sporu, ktorý Komisia určila v nezáväznej písomnej analýze poskytnutej dotknutému členskému štátu, a

c) umožňuje zástupcom Komisie na žiadosť Komisie a na jej vlastné náklady, aby boli súčasťou delegácie zastupujúcej členský štát.

2. Komisia poskytuje členskému štátu relevantné dokumenty týkajúce sa konania, aby sa zabezpečila čo najúčinnejšia obhajoba.
3. Členský štát informuje Komisiu hneď po vyhlásení rozhodcovského rozsudku. Komisia informuje Európsky parlament a Radu.

Článok 11

Vedenie rozhodcovského konania Úniou

1. V súlade s článkom 6 sa počas celého rozhodcovského konania, v ktorom Únia vystupuje ako odporca, pri všetkých sporoch, v ktorých by bol členský štát povinný niesť všetku prípadnú finančnú zodpovednosť alebo jej časť, uplatňujú tieto ustanovenia:
 - a) Komisia prijme všetky opatrenia potrebné na obhajobu a ochranu záujmov dotknutého členského štátu;
 - b) dotknutý členský štát poskytuje Komisii všetku potrebnú pomoc;
 - c) Komisia poskytuje dotknutému členskému štátu relevantné dokumenty týkajúce sa konania, neustále členský štát informuje o všetkých dôležitých procesných krokoch a vedie konzultácie s členským štátom vždy, keď o to dotknutý členský štát požiada, aby sa zabezpečila čo najúčinnejšia obhajoba;
 - d) Komisia a dotknutý členský štát v úzkej vzájomnej spolupráci pripravujú obhajobu a
 - e) delegáciu Únie zúčastňujúcu sa na konaní tvoria Komisia a zástupcovia dotknutého členského štátu okrem prípadov, keď dotknutý členský štát informuje Komisiu, že nemá v úmysle byť súčasťou delegácie Únie zúčastňujúcej sa na konaní.
2. Komisia Európsky parlament a Radu pravidelne informuje o vývoji rozhodcovského konania uvedeného v odseku 1.

Článok 12

Prevzatie prípadnej finančnej zodpovednosti dotknutým členským štátom, keď je odporcom Únia

Ak Únia vystupuje ako odporca, pri všetkých sporoch, v ktorých by bol členský štát povinný niesť všetku prípadnú finančnú zodpovednosť alebo jej časť, môže dotknutý členský štát kedykoľvek prevziať prípadnú finančnú zodpovednosť vyplývajúcu z rozhodcovského konania. Na tento účel môžu dotknutý členský štát a Komisia uzavrieť dohody, ktoré sa okrem iného týkajú:

- a) mechanizmov na pravidelné platby nákladov vyplývajúcich z rozhodcovského konania;
- b) mechanizmov na zaplatenie všetkých súm určených v rozhodcovských rozsudkoch vynesených v neprospech Únie.

KAPITOLA IV

UROVNÁVANIE SPOROV V PRÍPADE, KEĎ ÚNIA VYSTUPUJE AKO ODPORCA

Článok 13

Urovnávanie sporov týkajúcich sa zaobchádzania zo strany Únie

1. Ak sa Komisia domnieva, že urovnávanie sporu týkajúceho sa zaobchádzania výlučne zo strany Únie by bolo v záujme Únie, môže prijať vykonávací akt s cieľom schváliť urovnávanie. Uvedený vykonávací akt sa prijme v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 22 ods. 3.

2. Ak by urovanie prípadne zahŕňalo iný úkon ako zaplatenie peňažnej sumy, uplatňujú sa príslušné postupy pre takýto úkon.

Článok 14

Urovanie sporov týkajúcich sa zaobchádzania, ku ktorému došlo úplne alebo sčasti zo strany členského štátu, keď si urovanie želá Únia

1. Ak je Únia odporcom v spore týkajúcom sa zaobchádzania, ku ktorému došlo úplne alebo sčasti zo strany členského štátu, a Komisia sa domnieva, že urovanie sporu je v súlade s finančnými záujmami Únie, Komisia konzultuje najprv s dotknutým členským štátom podľa článku 6. Aj členský štát môže iniciovať takéto konzultácie s Komisiou.

2. Ak Komisia a dotknutý členský štát súhlasia s urovaním sporu, dotknutý členský štát sa snaží s Komisiou dospieť k dohode, v ktorej sa stanoví nevyhnutné prvky pre rokovania a vykonanie urovnania.

3. Ak je Únia odporcom v spore, v ktorom by členskému štátu vznikla finančná zodpovednosť a Únia nenesie žiadnu finančnú zodpovednosť, môže daný spor urovnať len dotknutý členský štát podľa článku 15.

4. Ak je Únia odporcom podľa článku 9 ods. 1 písm. b), môže Komisia po konzultáciách podľa článku 6 ods. 1 rozhodnúť o urovaní sporu, ak je toto urovanie v súlade s finančnými záujmami Únie. Komisia pri takomto rozhodnutí poskytne komplexné a vyvážené posúdenie skutkového stavu a právne odôvodnenie, v ktorých sa preukáže finančné záujmy Únie.

5. Ak je Únia odporcom v spore podľa článku 9 ods. 2, v ktorom nesie finančnú zodpovednosť iba Únia a nenesie ju členský štát, môže Komisia rozhodnúť o urovaní daného sporu.

6. Ak je Únia odporcom v spore podľa článku 9 ods. 2, v ktorom nesie finančnú zodpovednosť Únia a členský štát, nemôže Komisia daný spor urovnať bez dohody s dotknutým členským štátom. Dotknutý členský štát môže predložiť komplexnú analýzu vplyvu navrhovaného urovnania na jeho finančné záujmy. Ak členský štát s urovaním daného sporu nesúhlasí, môže Komisia napriek tomu rozhodnúť o urovaní pod podmienkou, že takéto urovanie nebude mať žiadne finančné ani rozpočtové dôsledky na dotknutý členský štát na základe komplexného a vyváženého posúdenia skutkového stavu a právneho odôvodnenia, pričom sa zohľadní analýza členského štátu a preukáže finančné záujmy Únie a dotknutého členského štátu. V uvedenom prípade sa článok 19 neuplatňuje.

7. Podmienky urovnania podľa odsekov 4, 5 a 6 nezahŕňajú žiadne úkony zo strany dotknutého členského štátu okrem uhradenia peňažnej sumy.

8. Každé urovanie podľa tohto článku podlieha schváleniu prostredníctvom vykonávacích aktov. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 22 ods. 3.

Článok 15

Urovanie sporov týkajúcich sa zaobchádzania, ku ktorému došlo výlučne zo strany členského štátu, keď si urovanie želá členský štát

1. Ak je Únia odporcom v spore týkajúcom sa zaobchádzania, ku ktorému došlo výlučne zo strany členského štátu, môže dotknutý členský štát navrhnúť urovanie sporu, ak:

a) dotknutý členský štát prevezme všetku prípadnú finančnú zodpovednosť vyplývajúcu z urovnania;

- b) akákoľvek dohoda o urovaní je vykonateľná iba voči dotknutému členskému štátu a
- c) podmienky urovnania sú zlučiteľné s právom Únie.
2. Komisia a dotknutý členský štát vedú konzultácie s cieľom vyhodnotiť úmysel členského štátu spor urovnať.

3. Dotknutý členský štát upovedomí Komisiu o návrhu dohody o urovaní. Platí, že Komisia s návrhom dohody o urovaní súhlasí, ak do 90 dní po upovedomení o návrhu urovnania členským štátom nerozhodne inak prostredníctvom vykonávacieho aktu prijatého v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 22 ods. 2 z dôvodu, že návrh urovnania nespĺňa všetky podmienky stanovené v odseku 1 tohto článku. Ak Komisia s návrhom urovnania súhlasí, prijme všetky kroky nevyhnutné na to, aby sa dohody o urovaní uplatňovali.

Článok 16

Urovanie sporov týkajúcich sa zaobchádzania, ku ktorému došlo sčasti zo strany členského štátu, keď si urovanie želá uvedený členský štát

1. Ak je Únia odporcom v spore týkajúcom sa zaobchádzania, ku ktorému došlo sčasti zo strany členského štátu, a členský štát sa domnieva, že urovanie sporu by bolo v jeho finančnom záujme, konzultuje najprv s Komisiou podľa článku 6.
2. Ak Komisia a dotknutý členský štát súhlasia s urovaním sporu, dotknutý členský štát sa snaží dospieť s Komisiou k dohode, v ktorej sa stanovujú nevyhnutné prvky týkajúce sa rokovania a vykonania urovnania.
3. Ak Komisia s urovaním sporu nesúhlasí, môže na základe komplexného a vyváženého posúdenia skutkového stavu a právneho odôvodnenia, ktoré poskytne členským štátom, rozhodnúť prostredníctvom vykonávacieho aktu o odmietnutí urovnania. Uvedený vykonávací akt sa prijme v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 22 ods. 3.

KAPITOLA V

ZAPLATENIE SÚM URČENÝCH V KONEČNÝCH ROZHODCOVSKÝCH ROZSUDKOCH ALEBO V RÁMCI UROVNANÍ

Článok 17

Rozsah pôsobnosti

Táto kapitola sa uplatňuje v prípade, keď Únia vystupuje v spore ako odporca.

Článok 18

Postup zaplataenia súm určených v rozhodcovských rozsudkoch alebo v rámci urovnaní

1. Navrhovateľ, v ktorého prospech bol vyhlásený konečný rozhodcovský rozsudok podľa dohody, môže Komisii predložiť žiadosť o zaplataenie sumy určenej v uvedenom rozhodcovskom rozsudku. Komisia zaplatí každú takúto sumu určenú v rozhodcovskom rozsudku s výnimkou prípadu, keď dotknutý členský štát prevzal finančnú zodpovednosť podľa článku 12, pričom v takom prípade sumu určenú v rozhodcovskom rozsudku zaplatí členský štát.
2. Ak urovanie podľa článku 13 alebo 14 nie je zaznamenané v rozhodcovskom rozsudku, navrhovateľ môže Komisii predložiť žiadosť o zaplataenie sumy určenej v rámci urovnania. Komisia zaplatí všetky takéto sumy určené v rámci urovnania v príslušných lehotách stanovených v dohode o urovaní.

Článok 19

Postup v prípade, keď sa nedospeje k dohode o finančnej zodpovednosti

1. Ak Únia vystupuje ako odporca podľa článku 9 a Komisia sa domnieva, že predmetnú sumu určenú v rozhodcovskom rozsudku alebo v rámci urovnania alebo náklady vyplývajúce z rozhodcovského konania by mal sčasti alebo úplne zaplatiť dotknutý členský štát na základe kritérií stanovených v článku 3 ods. 1, uplatňuje sa postup stanovený v odsekoch 2 až 5 tohto článku.
2. Komisia a dotknutý členský štát bezodkladne začnú konzultácie v snahe dospieť k dohode o finančnej zodpovednosti dotknutého členského štátu a prípadne Únie.
3. Do troch mesiacov po tom, ako bola Komisii doručená žiadosť o zaplatenie sumy určenej v rozhodcovskom rozsudku alebo v rámci urovnania alebo nákladov vyplývajúcich z rozhodcovského konania, prijme Komisia rozhodnutie určené dotknutému členskému štátu, v ktorom sa určí suma, ktorú má daný členský štát zaplatiť. Komisia o tomto rozhodnutí a jeho finančnom odôvodnení informuje Európsky parlament a Radu.
4. Pokiaľ dotknutý členský štát nevznesie voči sume určenej Komisiou do dvoch mesiacov od nadobudnutia účinnosti rozhodnutia podľa odseku 3 námietku, zaplatí dotknutý členský štát do šiestich mesiacov od nadobudnutia účinnosti rozhodnutia Komisie v prospech rozpočtu Únie náhradu za zaplatenie sumy určenej v rozhodcovskom rozsudku alebo v rámci urovnania alebo nákladov vyplývajúcich z rozhodcovského konania. Dotknutý členský štát nesie zodpovednosť za všetky splatné úroky vypočítané v súlade so sadzbou uplatňovanou na iné peňažné sumy dlžné rozpočtu Únie.
5. Ak dotknutý členský štát vznesie námietku a Komisia s námietkou členského štátu nesúhlasí, prijme Komisia do šiestich mesiacov od doručenia námietky členského štátu rozhodnutie, ktorým sa od dotknutého členského štátu vyžaduje náhrada sumy zaplatenej Komisiou a úrok vypočítaný v súlade so sadzbou uplatňovanou na iné peňažné sumy dlžné rozpočtu Únie.
6. Rozhodnutia Komisie podľa odsekov 3 a 5 sa uverejnia v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 20

Preddavok na náklady vyplývajúce z rozhodcovského konania

1. Komisia môže prijať rozhodnutie, ktorým sa od dotknutého členského štátu požaduje zložiť preddavok finančných príspevkov v prospech rozpočtu Únie v súvislosti s predpokladanými alebo vzniknutými nákladmi vyplývajúcimi z rozhodcovského konania. Takéto rozhodnutie o finančných príspevkoch musí byť primerané vzhľadom na kritériá stanovené v článku 3.
2. Pokiaľ rozhodcovský súd v rozhodcovskom rozsudku rozhodne o nákladoch vyplývajúcich z rozhodcovského konania v prospech Únie a dotknutý členský štát uskutočňoval pravidelné platby nákladov vyplývajúcich z rozhodcovského konania, Komisia zabezpečí, aby sa previedli členskému štátu, ktorý ich zaplatil ako preddavok, spolu s úrokom vypočítaným podľa sadzby uplatňovanej na iné peňažné sumy dlžné rozpočtu Únie.

Článok 21

Zaplatenie zo strany členského štátu

Náhrada alebo platba členského štátu v prospech rozpočtu Únie na účely zaplatenia sumy určenej v rozhodcovskom rozsudku alebo v rámci urovnania alebo nákladov vyplývajúcich z rozhodcovského konania vrátane tých, ktoré sa uvádzajú v článku 20 ods. 1 tohto nariadenia, sa považujú za vnútorné pripísané príjmy v zmysle článku 21 ods. 4 nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012. Môžu sa použiť na úhradu výdavkov vyplývajúcich z dohôd uzavretých podľa článku 218 ZFEÚ a stanovujúcich urovnávanie sporov medzi investorom a štátom alebo na doplnenie rozpočtových prostriedkov pôvodne poskytnutých na úhradu sumy určenej v rozhodcovskom rozsudku alebo v rámci urovnania alebo nákladov vyplývajúcich z rozhodcovského konania.

KAPITOLA VI

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 22

Postup výboru

1. Komisii pomáha Výbor pre investičné dohody zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1219/2012 ⁽¹⁾. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 4 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
3. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 23

Podávanie správ a preskúmanie

1. Komisia predkladá Európskemu parlamentu a Rade v pravidelných intervaloch podrobnú správu o uplatňovaní tohto nariadenia. Táto správa obsahuje všetky relevantné informácie vrátane zoznamu nárokov uplatnených voči Únii alebo členským štátom, súvisiacich konaní a rozhodnutí, a finančného vplyvu na rozpočet Únie. Prvá správa sa predloží do 18. septembra 2019. Ďalšie správy sa potom predkladajú každé tri roky.
2. Komisia každoročne predkladá Európskemu parlamentu a Rade zoznam žiadostí o konzultácie od navrhovateľov, zoznam nárokov a rozhodcovských rozhodnutí.
3. Komisia môže Európskemu parlamentu a Rade predložiť spolu so správou uvedenou v odseku 1 a na základe zistení Komisie aj návrh na zmenu tohto nariadenia.

Článok 24

Spory týkajúce sa dohôd uzavretých pred nadobudnutím účinnosti tohto nariadenia

V súvislosti so spormi týkajúcimi sa dohôd, na ktoré sa vzťahuje článok 1 a boli uzavreté pred 17. septembrom 2014, sa toto nariadenie uplatňuje len vo vzťahu k sporom, v súvislosti s ktorými sa nároky na rozhodcovské konanie zaregistrovali po 17. septembri 2014 a týkajú sa zaobchádzania, ku ktorému došlo po 17. septembri 2014.

Článok 25

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 23. júla 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
S. GOZI

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1219/2012 z 12. decembra 2012, ktorým sa ustanovujú prechodné opatrenia pre bilaterálne investičné dohody medzi členskými štátmi a tretími krajinami (Ú. v. EÚ L 351, 20.12.2012, s. 40).

Spoločné vyhlásenie Európskeho parlamentu, Rady a Európskej komisie

Prijatím a uplatňovaním tohto nariadenia nie je dotknuté rozdelenie právomocí ustanovené v zmluvách a nemožno ho vykladať ako výkon spoločnej právomoci Únie v oblastiach, v ktorých Únia svoju právomoc nevykonáva.

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2014/89/EÚ

z 23. júla 2014,

ktorou sa ustanovuje rámec pre námorné priestorové plánovanie

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä jej článok 43 ods. 2, článok 100 ods. 2, článok 192 ods. 1 a článok 194 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Vysoký a prudko rastúci dopyt po námornom priestore na rôzne účely, ako sú napríklad zariadenia na výrobu energie z obnoviteľných zdrojov, prieskum a ťažba ropy a zemného plynu, námorná lodná doprava a rybolov, ochrana ekosystémov a biodiverzity, ťažba surovín, cestovný ruch, zariadenia pre akvakultúru a podmorské kultúrne dedičstvo, ako aj viacstranný tlak na pobrežné zdroje, vyžadujú integrovaný prístup k plánovaniu a riadeniu.
- (2) Takýto prístup k riadeniu oceánov a námorných záležitostí bol rozpracovaný v rámci integrovanej námornej politiky Európskej únie (ďalej len „INP“) vrátane smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/56/ES ⁽⁴⁾, ktorá je environmentálnym pilierom uvedenej politiky. Cieľom INP je podporovať udržateľný rozvoj morí a oceánov a koordinované, súdržné a transparentné rozhodovanie v oblasti odvetvových politík Európskej únie, ktoré majú vplyv na oceány, moria, ostrovy, pobrežné a najvzdialenejšie regióny a námorné sektory vrátane stratégií týkajúcich sa úmorí alebo makroregionálnych stratégií, a zároveň dosiahnuť dobrý environmentálny stav, ako sa uvádza v smernici 2008/56/ES.
- (3) Námorné priestorové plánovanie sa v rámci INP vymedzuje ako prierezový politický nástroj umožňujúci orgánom štátnej správy a zúčastneným stranám uplatňovanie koordinovaného, integrovaného a cezhraničného prístupu. Uplatňovanie prístupu založeného na ekosystémoch prispieje k podpore udržateľného rozvoja a rastu námorných a pobrežných hospodárstiev a udržateľnému využívaniu morských a pobrežných zdrojov.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 341, 21.11.2013, s. 67.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 356, 5.12.2013, s. 124.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 17. apríla 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 23. júla 2014.

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/56/ES zo 17. júna 2008, ktorou sa ustanovuje rámec pre činnosť Spoločenstva v oblasti morskej environmentálnej politiky (rámcová smernica o morskej stratégii) (Ú. v. EÚ L 164, 25.6.2008, s. 19).

- (4) Námorné priestorové plánovanie podporuje a zjednodušuje vykonávanie stratégie Európa 2020 na zabezpečenie inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu (ďalej len „stratégia Európa 2020“), schválenej Európskou radou v jej záveroch zo 17. júna 2010, ktorá je zameraná na dosiahnutie vysokej úrovne zamestnanosti, produktivity a sociálnej súdržnosti vrátane podpory konkurencieschopnejšieho a ekologického hospodárstva efektívne využívajúceho zdroje. Pobrežné a námorné odvetvia majú veľký potenciál z hľadiska udržateľného rastu a zásadný význam pre vykonávanie stratégie Európa 2020.
- (5) V oznámení Komisie s názvom Modrý rast: príležitosti pre udržateľný rast v morskom a námornom odvetví sa uvádza prehľad viacerých súčasných iniciatív Únie, ktorých účelom je vykonávanie stratégie Európa 2020 a takisto sa vymedzuje niekoľko činností, na ktoré by sa v budúcnosti mohli zamerať iniciatívy v oblasti modrého rastu a ktoré by sa mohli primerane podporiť tým, že sa prostredníctvom námorného priestorového plánovania posilní dôvera investorov a zabezpečí sa pre nich väčšia istota.
- (6) Vykonávanie námorného priestorového plánovania a integrovaného manažmentu pobrežnej zóny sa podporilo a zjednodušilo prostredníctvom nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1255/2011 ⁽¹⁾. Európske štrukturálne a investičné fondy vrátane Európskeho námorného a rybárskeho fondu ⁽²⁾ poskytnú príležitosti na podporu vykonávania tejto smernice v rokoch 2014 – 2020.
- (7) V preambule dohovoru Organizácie Spojených národov o morskom práve z roku 1982 (ďalej len „dohovor UNCLOS“) sa uvádza, že otázky týkajúce sa využívania oceánskeho priestoru spolu úzko súvisia a musia sa riešiť ako celok. Plánovanie oceánskeho priestoru je logickým krokom vpred a štruktúrovaním povinností a využívania práv vyplývajúcich z dohovoru UNCLOS a predstavuje praktický nástroj, ktorý pomáha členským štátom pri plnení povinností.
- (8) V záujme podpory udržateľnej koexistencie využití a prípadne primeraného rozdelenia relevantných využití námorného priestoru by sa mal ustanoviť rámec, ktorý zahŕnie aspoň vypracovanie a vykonávanie námorného priestorového plánovania, ktorého výsledkom budú plány, zo strany členských štátov.
- (9) Námorné priestorové plánovanie prispeje k účinnému riadeniu námorných činností a udržateľnému využívaniu morských a pobrežných zdrojov tým, že vytvorí rámec pre jednotné, transparentné, udržateľné a podložené rozhodovanie. Na dosiahnutie cieľov tejto smernice by sa v nej mala stanoviť povinnosť zaviesť proces námorného plánovania, ktorého výsledkom bude námorný priestorový plán alebo plány. V rámci tohto procesu plánovania by sa mali zohľadniť interakcie medzi pevninou a morom a mala by sa podporovať spolupráca medzi členskými štátmi. Bez toho, aby bolo dotknuté existujúce *acquis* Únie v oblastiach energie, dopravy, rybárstva a životného prostredia, by táto smernica nemala ukladať nové povinnosti, najmä v súvislosti s konkrétnymi rozhodnutiami členských štátov, pokiaľ ide o to, ako realizovať odvetvové politiky v uvedených oblastiach, ale mala by sa skôr snažiť prispieť k uvedeným politikám prostredníctvom procesu plánovania.
- (10) V záujme zabezpečenia konzistentnosti a právnej zrozumiteľnosti by sa mal vymedziť geografický rozsah pôsobnosti námorného priestorového plánovania v súlade s existujúcimi legislatívnymi nástrojmi Únie a medzinárodným námorným právom, najmä UNCLOS. Právomoci členských štátov týkajúce sa námorných hraníc a jurisdikcie sa touto smernicou nemenia.
- (11) Je síce vhodné, aby Únia poskytla rámec pre námorné priestorové plánovanie, no členské štáty majú aj naďalej zodpovednosť a právomoc, pokiaľ ide o návrhy a určenie formátu a obsahu uvedených plánov v rámci vlastných morských vôd vrátane inštitucionálnych opatrení a prípadne akéhokoľvek rozdelenia námorného priestoru medzi jednotlivé činnosti a využitia.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1255/2011 z 30. novembra 2011, ktorým sa zriaďuje program na podporu budúceho rozvoja integrovanej námornej politiky (Ú. v. EÚ L 321, 5.12.2011, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 508/2014 z 15. mája 2014 o Európskom námornom a rybárskom fonde, ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (ES) č. 2328/2003, (ES) č. 861/2006, (ES) č. 1198/2006 a (ES) č. 791/2007 a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1255/2011 (Ú. v. EÚ L 149, 20.5.2014, s. 1).

- (12) S cieľom dodržať zásady proporcionality a subsidiarity, ako aj minimalizácie dodatočného administratívneho zaťaženia, by transpozícia a vykonávanie tejto smernice mali v čo najväčšej možnej miere vychádzať z existujúcich vnútroštátnych, regionálnych a miestnych pravidiel a mechanizmov vrátane tých, ktoré sú stanovené v odporúčaní Európskeho parlamentu a Rady 2002/413/ES ⁽¹⁾ alebo rozhodnutí Rady 2010/631/EÚ ⁽²⁾.
- (13) Ekosystémy a morské zdroje v morských vodách sú vystavené veľkému tlaku. Ľudská činnosť, ale aj dôsledky zmeny klímy, prírodné katastrofy a zmeny pobrežia (napríklad erózia a nánosy) môžu zásadným spôsobom ovplyvniť rozvoj a rast pobrežného hospodárstva, ako aj morských ekosystémov a viesť k zhoršeniu environmentálneho stavu, strate biodiverzity a degradácii ekosystémových služieb. Uvedeným rôznym tlakom by sa pri vypracovaní námorných priestorových plánov mala venovať náležitá pozornosť. Ak sa navyše zdravé morské ekosystémy a ich viacnásobné služby začlenia do rozhodnutí o plánovaní, môžu byť veľmi prínosné z hľadiska výroby potravín, oddychu a cestovného ruchu, zmiernenia zmeny klímy a adaptácie na ňu, regulácie zmien pobrežia a predchádzania katastrofám.
- (14) S cieľom podporovať udržateľný rast námorných hospodárstiev, trvalo udržateľný rozvoj morských oblastí a udržateľné využívanie morských zdrojov by sa pri námornom priestorovom plánovaní mal uplatňovať prístup založený na ekosystémoch uvedený v článku 1 ods. 3 smernice 2008/56/ES v záujme úsilia o zabezpečenie toho, aby sa celkový tlak všetkých činností udržiaval na úrovni zlučiteľnej s dosahovaním dobrého environmentálneho stavu a aby nebola ohrozená schopnosť morských ekosystémov reagovať na zmeny spôsobené človekom, pričom sa prispeje k udržateľnému využívaniu morských zdrojov a služieb súvisiacich s morom súčasnou generáciou i budúcimi generáciami. Okrem toho prístup založený na ekosystémoch by sa mal uplatňovať spôsobom prispôbeným konkrétnym ekosystémom a ďalším špecifikám jednotlivých morských regiónov a zohľadňujúcim prebiehajúcu prácu v regionálnych morských dohovorech vychádzajúc z existujúcich znalostí a skúseností. Tento prístup tiež umožní adaptabilné riadenie, ktoré s pribúdajúcimi skúsenosťami a znalosťami zabezpečí zlepšenie a ďalší rozvoj pri zohľadnení dostupnosti údajov a informácií na úrovni úmoria s cieľom realizovať uvedený prístup. Členské štáty by mali brať do úvahy zásady predchádzania škodám a prevencie, ktoré sú stanovené v článku 191 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.
- (15) Námorné priestorové plánovanie prispeje okrem iného k dosiahnutiu cieľov smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES ⁽³⁾, nariadenia Rady (ES) č. 2371/2002 ⁽⁴⁾, smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/147/ES ⁽⁵⁾, smernice Rady 92/43/EHS ⁽⁶⁾, rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 884/2004/ES ⁽⁷⁾, smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES ⁽⁸⁾, smernice 2008/56/ES, s ohľadom na oznámenia Komisie z 3. mája 2011 s názvom „Naše životné poistenie, náš prírodný kapitál: stratégia EÚ v oblasti biodiverzity do roku 2020“, oznámenie Komisie z 20. septembra 2011 s názvom „Plán pre Európu efektívne využívajúcu zdroje“, oznámenie Komisie zo 16. apríla 2013 s názvom „Stratégia EÚ na prispôbenie sa zmene klímy“ a oznámenie Komisie z 21. januára 2009 s názvom „Strategické ciele a odporúčania pre politiku EÚ v oblasti námornej dopravy do roku 2018“, a prípadne tiež cieľov regionálnej politiky Únie vrátane stratégie pre úmoria a makroregionálnej stratégie.

⁽¹⁾ Odporúčanie Európskeho parlamentu a Rady 2002/413/ES z 30. mája 2002 týkajúce sa uplatňovania integrovaného riadenia pobrežných zón v Európe (Ú. v. ES L 148, 6.6.2002, s. 24).

⁽²⁾ Rozhodnutie Rady 2010/631/EÚ z 13. septembra 2010 o uzavretí Protokolu o integrovanom riadení pobrežných zón v Stredozemí k Dohovoru o ochrane morského prostredia a pobrežných oblastí Stredozemného mora v mene Európskej únie (Ú. v. EÚ L 279, 23.10.2010, s. 1).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie a o zmene a doplnení a následnom zrušení smerníc 2001/77/ES a 2003/30/ES (Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 16).

⁽⁴⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 2371/2002 z 20. decembra 2002 o ochrane a trvalo udržateľnom využívaní zdrojov rybného hospodárstva v rámci spoločnej politiky v oblasti rybolovu (Ú. v. ES L 358, 31.12.2002, s. 59).

⁽⁵⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/147/ES z 30. novembra 2009 o ochrane voľne žijúceho vtáctva (Ú. v. EÚ L 20, 26.1.2010, s. 7).

⁽⁶⁾ Smernica Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín (Ú. v. ES L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁽⁷⁾ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 884/2004/ES z 29. apríla 2004, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 1692/96/ES o základných usmerneniach Spoločenstva pre rozvoj transeurópskej dopravnej siete (Ú. v. EÚ L 167, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁸⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia Spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva (Ú. v. ES L 327, 22.12.2000, s. 1).

- (16) Morské a pobrežné činnosti spolu často úzko súvisia. V záujme udržateľného využívania námorného priestoru by sa pri námornom priestorovom plánovaní mali zohľadňovať interakcie medzi pevninou a morom. Z tohto dôvodu môže námorné priestorové plánovanie zohrávať veľmi užitočnú úlohu pri určovaní smerovania, pokiaľ ide o udržateľné a integrované riadenie ľudskej činnosti na mori, ochranu životného prostredia, krehkosť pobrežných ekosystémov, eróziu a sociálne a ekonomické faktory. Námorné priestorové plánovanie by sa tiež malo zamerať na začlenenie námornej dimenzie niektorých pobrežných využití alebo aktivít a ich vplyvu a napokon umožniť integrovanú a strategickú víziu.
- (17) Táto rámcová smernica nezasahuje do právomoci členských štátov týkajúcej sa plánovania miest a vidieka, čo platí aj pre každý systém suchozemského alebo územného priestorového plánovania využívaný na plánovanie toho, ako by sa mala využívať pevninská a pobrežná zóna. Ak členské štáty uplatňujú na pobrežné vody alebo ich časti suchozemské plánovanie, táto smernica by sa na uvedené vody nemala uplatňovať.
- (18) Námorné priestorové plánovanie by malo zahrnúť celý cyklus vymedzenia problémov a príležitostí, zberu informácií, plánovania, rozhodovania, vykonávania, revízie alebo aktualizovania a monitorovania vykonávania a malo by náležite zohľadňovať interakcie medzi pevninou a morom a najlepšie dostupné poznatky. Treba čo najlepšie využiť mechanizmy stanovené v platných alebo budúcich právnych predpisoch vrátane rozhodnutia Komisie 2010/477/EÚ⁽¹⁾ a iniciatívy Komisie Poznatky o mori 2020.
- (19) Hlavným cieľom námorného priestorového plánovania je podpora trvalo udržateľného rozvoja a vymedzenie využívania námorného priestoru na rôzne účely súvisiace s morom, ako aj riadenie spôsobov využívania priestoru a konfliktov v morských oblastiach. Námorné priestorové plánovanie sa tiež zameriava na vymedzovanie a podnecovanie viacúčelového využitia v súlade s príslušnými vnútroštátnymi politikami a právnymi predpismi. V záujme dosiahnutia tohto cieľa musia členské štáty zabezpečiť minimálne to, aby proces alebo procesy plánovania viedli ku komplexnému plánovaniu určujúcemu rôzne spôsoby využívania námorného priestoru, pričom sa zohľadnia dlhodobé zmeny vyvolané zmenou klímy.
- (20) Členské štáty by mali v súlade s právami a povinnosťami týchto členských štátov a dotknutých tretích krajín, ktoré vyplývajú z práva Únie a medzinárodného práva, konzultovať a koordinovať svoje plány s príslušnými členskými štátmi a mali by spolupracovať s orgánmi tretej krajiny v príslušnom morskom regióne. Účinná cezhraničná spolupráca medzi členskými štátmi a susediacimi tretími krajinami si vyžaduje určenie príslušných orgánov v jednotlivých členských štátoch. Členské štáty teda musia vymenovať príslušný orgán alebo orgány zodpovedné za vykonávanie tejto smernice. Vzhľadom na rozdiely medzi jednotlivými morskými regiónmi alebo subregiónmi a pobrežnými zónami nie je vhodné, aby sa v tejto smernici podrobne stanovovala forma, ktorú by mali mať uvedené mechanizmy spolupráce.
- (21) Riadenie morských oblastí je zložitá a zahŕňa orgány, hospodárske subjekty a ďalšie zúčastnené strany na rôznych úrovniach. V záujme podpory efektívneho udržateľného rozvoja je mimoriadne dôležité vo vhodnej fáze vypracovania námorných priestorových plánov v rámci tejto smernice konzultovať zúčastnené strany, orgány a verejnosť, a to v súlade s príslušnými právnymi predpismi Únie. Vhodné príklady ustanovení o verejných konzultáciách možno nájsť v článku 2 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/35/ES⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie 2010/477/EÚ z 1. septembra 2010 o kritériách a metodických normách určovania dobrého environmentálneho stavu morských vôd (Ú. v. EÚ L 232, 2.9.2010, s. 14).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/35/ES z 26. mája 2003, ktorou sa ustanovuje účasť verejnosti pri navrhovaní určitých plánov a programov týkajúcich sa životného prostredia, a ktorou sa menia a dopĺňajú s ohľadom na účasť verejnosti a prístup k spravodlivosti smernice Rady 85/337/EHS a 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 156, 25.6.2003, s. 17).

- (22) Členské štáty môžu prostredníctvom námorných priestorových plánov znížiť administratívne zaťaženie a náklady s cieľom podporiť opatrenia na vykonávanie ďalších relevantných právnych predpisov Únie. Lehoty námorných priestorových plánov by sa preto podľa možnosti mali zosúladiť s harmonogramami stanovenými v ďalších relevantných právnych predpisoch, predovšetkým v smernici 2009/28/ES, kde sa vyžaduje, aby podiel energie z obnoviteľných zdrojov na celkovej hrubej spotrebe energie v roku 2020 bol minimálne 20 %, a vymedzuje sa koordinácia postupov schvaľovania, vydávania osvedčení a plánovania, vrátane priestorového plánovania ako dôležitý príspevok k dosiahnutiu cieľov Únie týkajúcich sa energie z obnoviteľných zdrojov; v smernici 2008/56/ES a bode 6 časti A prílohy k rozhodnutiu 2010/477/EU, ktoré vyžadujú, aby členské štáty prijali potrebné opatrenia na dosiahnutie alebo zachovanie dobrého environmentálneho stavu morského životného prostredia do roku 2020 a ktoré vymedzujú námorné priestorové plánovanie ako nástroj na podporu prístupu založeného na ekosystémoch pri riadení ľudských činností s cieľom dosiahnuť dobrý environmentálny stav; v rozhodnutí č. 884/2004/ES, ktoré vyžaduje vybudovanie transeurópskej dopravnej siete do roku 2020 prostredníctvom integrácie európskych pozemných, námorných a leteckých dopravných infraštruktúrnych sietí.
- (23) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/42/ES ⁽¹⁾ zavádza environmentálne posúdenie ako dôležitý nástroj začlenenia environmentálneho hľadiska do vypracovania a prijatia plánov a programov. Ak je pravdepodobné, že námorné priestorové plány budú mať značný vplyv na životné prostredie, vzťahuje sa na ne smernica 2001/42/ES. V prípade, že námorné priestorové plány zahŕňajú lokality sústavy Natura 2000, takéto environmentálne posúdenie možno spojiť s požiadavkami článku 6 smernice 92/43/EHS s cieľom predísť zdvojeniu.
- (24) S cieľom zabezpečiť, aby námorné priestorové plány vychádzali zo spoľahlivých údajov a aby sa predišlo dodatočnému administratívne zaťaženiu, je nevyhnutné, aby členské štáty využívali najlepšie dostupné údaje a informácie tak, že budú podnecovať príslušné zúčastnené strany, aby sa delili o svoje informácie, a budú využívať existujúce nástroje na zber údajov, napríklad nástroje vypracované v rámci iniciatívy Poznatky o mori 2020 a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2007/2/ES ⁽²⁾.
- (25) Členské štáty by mali Komisii zaslať kópie svojich námorných priestorových plánov a všetky aktualizácie, aby umožnili Komisii monitorovať vykonávanie tejto smernice. Komisia využije informácie nahlásené členskými štátmi, ako aj existujúce informácie dostupné podľa právnych predpisov Únie, aby pravidelne informovala Európsky parlament a Radu o pokroku pri vykonávaní tejto smernice.
- (26) Vzhľadom na to, že Únia prijala viacero politických iniciatív, ktoré sa majú zrealizovať do roku 2020 a ktoré má táto smernica podporiť a doplniť, má včasná transpozícia tejto smernice zásadný význam.
- (27) Ak by túto smernicu musel transponovať a vykonávať vnútrozemský členský štát, podliehal by neprímeranej a nepotrebnéj povinnosti. Tieto členské štáty by teda mali byť od povinnosti transponovať a vykonávať túto smernicu oslobodené,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy

1. Touto smernicou sa ustanovuje rámec pre námorné priestorové plánovanie s cieľom podporiť udržateľný rast námorných hospodárstiev, trvalo udržateľný rozvoj morských oblastí a udržateľné využívanie morských zdrojov.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/42/ES z 27. júna 2001 o posudzovaní účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie (Ú. v. ES L 197, 21.7.2001, s. 30).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/2/ES zo 14. marca 2007, ktorou sa zriaďuje Infraštruktúra pre priestorové informácie v Európskom spoločenstve (Inspire) (Ú. v. EÚ L 108, 25.4.2007, s. 1).

2. Tento rámec zabezpečuje v kontexte integrovanej námornej politiky Únie vypracovanie a vykonávanie námorného priestorového plánovania zo strany členských štátov na účely prispenia k cieľom uvedeným v článku 5, a to so zreteľom na interakcie medzi pevninou a morom a posilnenú cezhraničnú spoluprácu v súlade s príslušnými ustanoveniami dohovoru UNCLOS.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa uplatňuje na morské vody členských štátov bez toho, aby boli dotknuté iné právne predpisy Únie. Neuplatňuje sa na pobrežné vody alebo ich časti, ktoré patria do oblasti plánovania miest a vidieka členských štátov, za predpokladu, že sa tak uvádza v ich námorných priestorových plánoch.
2. Táto smernica sa neuplatňuje na činnosti, ktorých jediným účelom je obrana alebo národná bezpečnosť.
3. Touto smernicou sa nezasahuje do právomoci členských štátov napláňovať a určiť v rámci morských vôd rozsah a pokrytie ich námorných priestorových plánov. Neuplatňuje sa na plánovanie miest a vidieka.
4. Táto smernica nemá vplyv na zvrchované práva a jurisdikciu členských štátov nad morskými vodami, ktoré im vyplývajú z príslušného medzinárodného práva, najmä z dohovoru UNCLOS. Uplatňovaním tejto smernice sa predovšetkým neovplyvní vymedzenie a vytýčenie morských hraníc členskými štátmi v súlade s príslušnými ustanoveniami dohovoru UNCLOS.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „integrovaná námorná politika“ (INP) je politika Únie, ktorej cieľom je podporovať koordinované a súdržné rozhodovanie, aby sa čo najviac posilnil udržateľný rozvoj, hospodársky rast a sociálna súdržnosť členských štátov, a najmä pobrežných, ostrovných a najvzdialenejších regiónov v Únii, ako aj námorné odvetvia, a to prostredníctvom súdržných politík súvisiacich s námornými záležitosťami a náležitej medzinárodnej spolupráce;
2. „námorné priestorové plánovanie“ je proces, prostredníctvom ktorého príslušné orgány členských štátov analyzujú a organizujú ľudské činnosti v morských oblastiach na dosiahnutie ekologických, hospodárskych a sociálnych cieľov;
3. „morský región“ je morský región uvedený v článku 4 smernice 2008/56/ES;
4. „morské vody“ sú vody, morské dno a podložie v zmysle článku 3 bodu 1 písm. a) smernice 2008/56/ES a pobrežné vody v zmysle článku 2 bodu 7 smernice 2000/60/ES a ich morské dno a podložie.

KAPITOLA II

NÁMORNÉ PRIESTOROVÉ PLÁNOVANIE

Článok 4

Vypracovanie a vykonávanie námorného priestorového plánovania

1. Každý členský štát vypracováva a vykonáva námorné priestorové plánovanie.
2. Členské štáty pritom berú do úvahy interakcie medzi pevninou a morom.

3. Výsledný plán alebo plány sa pripravujú a vypracujú v súlade s inštitucionálnymi a správными úrovňami, ktoré určujú členské štáty. Touto smernicou sa nezasahuje do právomoci členských štátov napláňovať a určiť formát a obsah uvedeného plánu alebo uvedených plánov.
4. Účelom námorného priestorového plánovania je prispievať k cieľom uvedeným v článku 5 a plniť požiadavky stanovené v článkoch 6 a 8.
5. Pri vypracúvaní námorného priestorového plánovania venujú členské štáty náležitú pozornosť osobitostiam morských regiónov, príslušným existujúcim a budúcim činnostiam a využitiam a ich vplyvu na životné prostredie, ako aj prírodným zdrojom a zohľadňujú tiež interakcie medzi pevninou a morom.
6. Členské štáty môžu zahrnúť existujúce vnútroštátne politiky, nariadenia alebo mechanizmy, ktoré boli pripravené alebo sa pripravujú pred nadobudnutím účinnosti tejto smernice, alebo z nich môžu vychádzať, a to pod podmienkou, že sú v súlade s požiadavkami tejto smernice.

Článok 5

Ciele námorného priestorového plánovania

1. Pri zavádzaní a vykonávaní námorného priestorového plánovania zohľadňujú členské štáty hospodárske, sociálne a environmentálne aspekty s cieľom podporiť trvalo udržateľný rozvoj a rast námorného odvetvia, pričom uplatňujú prístup založený na ekosystémoch a presadzujú koexistenciu príslušných činností a využití.
2. Prostredníctvom svojich námorných priestorových plánov sa členské štáty snažia prispievať k trvalo udržateľnému rozvoju energetického odvetvia na mori, námornej dopravy a odvetvia rybolovu a akvakultúry a k zachovaniu, ochrane a zlepšeniu stavu životného prostredia vrátane odolnosti voči vplyvom zmeny klímy. Okrem toho sa členské štáty môžu usilovať o plnenie ďalších cieľov, ako je podpora udržateľného cestovného ruchu a udržateľná ťažba surovín.
3. Touto smernicou nie je dotknutá právomoc členských štátov určovať, ako sa rôzne ciele budú odzrkadľovať a hodnotiť v ich námornom priestorovom pláne či plánoch.

Článok 6

Minimálne požiadavky na námorné priestorové plánovanie

1. Členské štáty stanovujú procesné opatrenia, aby prispeli k cieľom uvedeným v článku 5 s prihliadnutím na relevantné činnosti a využitia v morských vodách.
2. Členské štáty pritom:
 - a) zohľadňujú interakcie medzi pevninou a morom;
 - b) zohľadňujú environmentálne, hospodárske a sociálne aspekty, ako aj bezpečnostné aspekty;
 - c) snažia sa presadzovať súdržnosť medzi námorným priestorovým plánovaním a výsledným plánom alebo plánmi a inými procesmi, akým je napríklad integrovaný manažment pobrežnej zóny alebo rovnocenné formálne či neformálne postupy;
 - d) zabezpečujú zapojenie zainteresovaných strán v súlade s článkom 9;
 - e) organizujú využívanie najlepších dostupných údajov v súlade s článkom 10;
 - f) zabezpečujú účinnú cezhraničnú spoluprácu medzi členskými štátmi v súlade s článkom 11;
 - g) podporujú spoluprácu s tretími krajinami v súlade s článkom 12.

3. Preskúmanie námorných priestorových plánov uskutočňujú členské štáty podľa vlastného rozhodnutia, avšak aspoň každých 10 rokov.

Článok 7

Interakcie medzi pevninou a morom

1. Na zohľadnenie interakcií medzi pevninou a morom podľa článku 4 ods. 2 – ak takéto zohľadnenie netvorí súčasť procesu námorného priestorového plánovania ako takeého – môžu členské štáty využívať iné formálne či neformálne postupy, ako napríklad integrovaný manažment pobrežnej zóny. Výsledok premietnu členské štáty do svojich námorných priestorových plánov.

2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 2 ods. 3, členské štáty sa prostredníctvom námorného priestorového plánovania snažia presadzovať súdržnosť medzi výsledným námorným priestorovým plánom alebo plánmi a inými príslušnými procesmi.

Článok 8

Vypracovanie námorných priestorových plánov

1. Pri vypracovávaní a vykonávaní námorného priestorového plánovania vypracujú členské štáty námorné priestorové plány, v ktorých určia priestorové a časové rozloženie príslušných existujúcich a budúcich činností a využití v ich morských vodách, aby prispeli k cieľom stanoveným v článku 5.

2. Členské štáty pritom v súlade s článkom 2 ods. 3 zohľadňujú príslušné interakcie činností a využití. Bez toho, aby boli dotknuté právomoci členských štátov, môžu prípadné činnosti a využitia, ako aj záujmy zahŕňať:

- oblasti akvakultúry;
- oblasti rybolovu;
- zariadenia a infraštruktúru na prieskum, využívanie a ťažbu ropy, zemného plynu a iných zdrojov energie, minerálov a agregátov, a na výrobu energie z obnoviteľných zdrojov;
- námorné dopravné trasy a dopravné toky;
- vojenské výcvikové priestory;
- chránené prírodné územia a územia ochrany druhov a chránené oblasti;
- oblasti ťažby surovín;
- vedecký výskum;
- podmorské káblové a potrubné rozvody;
- cestovný ruch;
- podmorské kultúrne dedičstvo.

Článok 9

Účasť verejnosti

1. Členské štáty stanovujú formu účasti verejnosti informovaním všetkých zainteresovaných strán a konzultovaním s príslušnými zúčastnenými stranami a orgánmi a dotknutou verejnosťou v ranej fáze vypracúvania námorných priestorových plánov v súlade s relevantnými ustanoveniami zakotvenými v právnych predpisoch Európskej únie.

2. Členské štáty tiež zabezpečia, aby príslušné zúčastnené strany a orgány a dotknutá verejnosť mali prístup k plánom hneď po ich dokončení.

Článok 10

Využívanie a výmena údajov

1. Členské štáty organizujú využívanie najlepších dostupných údajov a rozhodujú o spôsobe organizovania výmeny informácií potrebných pre námorné priestorové plány.

2. K údajom uvedeným v odseku 1 môžu okrem iného patriť:

a) environmentálne, sociálne a hospodárske údaje k činnostiam uvedeným v článku 8, zozbierané v súlade s právnymi predpismi Únie;

b) námorné fyzikálne údaje o morských vodách.

3. Pri vykonávaní odseku 1 členské štáty využívajú príslušné nástroje vrátane tých, ktoré už sú k dispozícii v rámci INP a iných príslušných politík Únie, ako sú napríklad politiky uvedené v smernici 2007/2/ES.

Článok 11

Spolupráca medzi členskými štátmi

1. V rámci procesu plánovania a riadenia členské štáty hraničiace s morskými vodami spolupracujú s cieľom zabezpečiť súdržnosť a koordináciu námorných priestorových plánov v celom príslušnom morskom regióne. V rámci uvedenej spolupráce sa zohľadňujú najmä záležitosti nadnárodnej povahy.

2. Spoluprácu uvedenú v odseku 1 možno nadviazať prostredníctvom:

a) existujúcich systémov regionálnej inštitucionálnej spolupráce, ako sú regionálne morské dohovory; a/alebo

b) sietí alebo štruktúr príslušných orgánov členských štátov; a/alebo

c) akýchkoľvek iných metód, ktoré spĺňajú požiadavky odseku 1, napríklad v súvislosti so stratégiami týkajúcimi sa úmorí.

Článok 12

Spolupráca s tretími krajinami

Členské štáty sa pokiaľ možno usilujú spolupracovať s tretími krajinami na realizácii svojich opatrení so zreteľom na námorné priestorové plánovanie v príslušných morských regiónoch a v súlade s medzinárodným právom a dohovormi, a to napríklad využívaním existujúcich medzinárodných fór alebo regionálnej inštitucionálnej spolupráce.

KAPITOLA III

VYKONÁVANIE

Článok 13

Príslušné orgány

1. Každý členský štát vymenuje orgán alebo orgány, ktoré zodpovedajú za vykonávanie tejto smernice.

2. Každý členský štát predloží Komisii zoznam uvedených príslušných orgánov spolu s informáciami uvedenými v prílohe tejto smernice.

3. Každý členský štát informuje Komisiu o všetkých zmenách v informáciách poskytnutých podľa odseku 1, a to do šiestich mesiacov od nadobudnutia účinnosti takejto zmeny.

Článok 14

Monitorovanie a podávanie správ

1. Členské štáty zašlú kópie námorných priestorových plánov vrátane príslušných existujúcich vysvetľujúcich materiálov o vykonávaní tejto smernice, ako aj všetky následné aktualizácie Komisii a všetkým ostatným dotknutým členským štátom do troch mesiacov od ich uverejnenia.
2. Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o pokroku dosiahnutom pri vykonávaní tejto smernice, a to najneskôr rok po termíne na vypracovanie námorných priestorových plánov a následne každé štyri roky.

KAPITOLA IV

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 15

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 18. septembra 2016. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upraví členské štáty.

2. Orgán alebo orgány uvedené v článku 13 ods. 1 sa vymenujú do 18. septembra 2016.
3. Námorné priestorové plány uvedené v článku 4 sa vypracujú čo najskôr, avšak najneskôr do 31. marca 2021.
4. Povinnosť transponovať a vykonávať túto smernicu sa nevzťahuje na vnútrozemské členské štáty.

Článok 16

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 17

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli 23. júla 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
S. GOZI

PRÍLOHA

PRÍSLUŠNÉ ORGÁNY

- (1) Názov a adresa príslušného orgánu alebo orgánov – úradný názov a adresa určeného príslušného orgánu alebo orgánov.
 - (2) Právne postavenie príslušného orgánu alebo orgánov – stručný opis právneho postavenia príslušného orgánu alebo orgánov.
 - (3) Povinnosti – stručný opis právnych a správnych povinností príslušného orgánu alebo orgánov a jeho/ich úloh súvisiacich s predmetnými morskými vodami.
 - (4) Členstvo – ak príslušný orgán alebo orgány vystupujú v úlohe koordinačných orgánov pre iné príslušné orgány, požaduje sa zoznam týchto príslušných orgánov spolu so zhrnutím inštitucionálnych vzťahov vytvorených na zabezpečenie koordinácie.
 - (5) Koordinácia regiónov – požaduje sa prehľad mechanizmov vytvorených na účely zabezpečenia koordinácie medzi členskými štátmi v prípade, že ich vody patria do pôsobnosti tejto smernice a do toho istého morského regiónu alebo subregiónu.
-

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2014/90/EÚ**z 23. júla 2014****o vybavení námorných lodí a o zrušení smernice Rady 96/98/ES****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 100 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Globálny rozsah námornej dopravy si vyžaduje, aby Únia uplatňovala a podporovala medzinárodný regulačný rámec pre námornú bezpečnosť. Medzinárodné dohovory o námornej bezpečnosti vyžadujú od vlajkového štátu, aby zabezpečil, že vybavenie nachádzajúce sa na palubách lodí spĺňa určité bezpečnostné požiadavky na konštrukčný návrh, konštrukciu a výkonnosť, a aby vydal príslušné osvedčenia. Medzinárodná námorná organizácia (IMO) a medzinárodné a európske normalizačné orgány vypracovali na tento účel podrobné výkonnostné a skúšobné normy pre niektoré typy vybavenia námorných lodí.
- (2) Medzinárodné nástroje ponechávajú správnym orgánom vlajkových štátov značný rozsah voľnosti. Keďže harmonizácia chýba, vedie to k rozdielnym úrovňam bezpečnosti výrobkov, ktoré príslušné vnútroštátne orgány osvedčili ako výrobky, ktoré spĺňajú uvedené dohovory a normy, čo má vplyv na hladké fungovanie vnútorného trhu, pretože pre členské štáty je ťažké bez ďalšieho overenia prijať vybavenie osvedčené v inom členskom štáte, ktoré má byť umiestnené na palube lodí plávajúcich pod ich vlajkou.
- (3) Harmonizácia Únie tieto problémy rieši. Smernicou Rady 96/98/ES ⁽³⁾ sa preto stanovujú spoločné pravidlá, aby sa odstránili rozdiely v uplatňovaní medzinárodných noriem pomocou jasne určeného súboru požiadaviek a jednotných osvedčovacích postupov.
- (4) Sú aj rôzne iné nástroje práva Únie, ktoré stanovujú požiadavky a podmienky okrem iného s cieľom zabezpečiť voľný pohyb tovaru na vnútornom trhu alebo na účely ochrany životného prostredia, a to pre určité výrobky, ktoré sú svojím charakterom podobné vybaveniu používanému na palube lodí, nespĺňajú však medzinárodné

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 161, 6.6.2013, s. 93.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 15. apríla 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 23. júla 2014.

⁽³⁾ Smernica Rady 96/98/ES z 20. decembra 1996 o vybavení námorných lodí (Ú. v. ES L 46, 17.2.1997, s. 25).

normy, ktoré sa môžu značne odlišovať od interných právnych predpisov Únie a neustále sa vyvíjajú. Tieto výrobky preto nemôžu členské štáty osvedčovať v súlade s príslušnými medzinárodnými dohovormi o námornej bezpečnosti. Vybavenie umiestňované na palubu lodí EÚ v súlade s medzinárodnými bezpečnostnými normami by sa preto malo riadiť výlučne touto smernicou, ktorá by sa v každom prípade mala považovať za *lex specialis*; okrem toho by sa malo ustanoviť osobitné značenie, ktoré bude uvádzať, že vybavenie, ktoré je označené touto značkou, spĺňa požiadavky stanovené v príslušných medzinárodných dohovorech a nástrojoch, ktoré nadobudli platnosť.

- (5) V medzinárodných nástrojoch sa okrem stanovenia podrobných výkonnostných a skúšobných noriem pre vybavenie námorných lodí niekedy umožňujú opatrenia, ktoré sa odchyľujú od predpisujúcich požiadaviek, ale ktoré sú za určitých podmienok vhodné na splnenie zámeru týchto požiadaviek. V Medzinárodnom dohovore o bezpečnosti ľudského života na mori (SOLAS) z roku 1974 sa umožňuje alternatívna konštrukcia a usporiadanie, ktoré by mohli jednotlivé členské štáty uplatňovať v rámci vlastnej zodpovednosti.
- (6) Zo skúseností z vykonávania smernice 96/98/ES vyplýva, že je potrebné prijať ďalšie opatrenia, aby sa posilnili mechanizmy vykonávania a presadzovania uvedenej smernice, zjednodušilo regulačné prostredie a zároveň zaručilo, aby sa požiadavky IMO uplatňovali a vykonávali harmonizovane v celej únii.
- (7) Mali by sa preto stanoviť požiadavky na vybavenie námorných lodí s cieľom plniť bezpečnostné normy uvedené v príslušných medzinárodných nástrojoch vrátane zodpovedajúcich skúšobných noriem, aby sa zabezpečilo, že vybavenie, ktoré spĺňa uvedené požiadavky, môže byť voľne v obehú na vnútornom trhu a umiestnené na palube lodí plávajúcich pod vlajkou akéhokoľvek členského štátu.
- (8) S cieľom umožniť pri vývoji vybavenia námorných lodí spravodlivú hospodársku súťaž by sa malo vynaložiť všetko úsilie na podporu používania otvorených noriem, aby boli dostupné zadarmo alebo za symbolický poplatok a aby ich všetci mohli kopírovať, šíriť a používať zadarmo alebo za symbolický poplatok.
- (9) Rozhodnutím Európskeho parlamentu a Rady č. 768/2008/ES⁽¹⁾ sa stanovujú spoločné zásady a referenčné ustanovenia uplatňované v odvetvových právnych predpisoch, aby sa zaistil pevný základ pre ich revíziu alebo prepracovanie. Uvedené rozhodnutie predstavuje všeobecný rámec horizontálneho charakteru pre budúce právne predpisy, ktorými sa harmonizujú podmienky uvádzania výrobkov na trh, a referenčný text pre takéto už existujúce právne predpisy. Uvedený všeobecný rámec poskytuje vhodné riešenia problémov zistených pri vykonávaní smernice 96/98/ES. Preto je potrebné zahrnúť vymedzenia pojmov a referenčné ustanovenia rozhodnutia č. 768/2008/ES do tejto smernice prostredníctvom úprav, ktoré si vyžadujú osobitné charakteristické vlastnosti odvetvia vybavenia námorných lodí.
- (10) S cieľom poskytnúť orgánom dohľadu nad trhom dodatočné špecifické prostriedky na uľahčenie plnenia ich úloh, by sa vo vhodnom čase mohla značka zhody doplniť alebo nahradiť elektronickým štítkom.
- (11) Zodpovednosti hospodárskych subjektov by sa mali stanoviť primeraným a nediskriminačným spôsobom pre tie hospodárske subjekty, ktoré sú usadené v únii, s prihliadnutím na skutočnosť, že značná časť vybavenia námorných lodí patriaca do rozsahu pôsobnosti tejto smernice sa nemusí nikdy doviezť na územie členských štátov a distribuovať na ňom.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 768/2008/ES z 9. januára 2008 o spoločnom rámci na uvádzanie výrobkov na trh a o zrušení rozhodnutia 93/465/EHS (Ú. v. EÚ L 218, 13.8.2008, s. 82).

- (12) Vzhľadom na to, že vybavenie námorných lodí sa umiestňuje na palubu lodí v čase ich výstavby alebo opravy na celom svete, dohľad nad trhom sa stáva mimoriadne zložitým a hraničné kontroly ho nemôžu účinne podporiť. Preto by sa mali jasne spresniť príslušné povinnosti členských štátov a hospodárskych subjektov v Únii. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby sa na palubách lodí plávajúcich pod ich vlajkou inštalovalo iba vyhovujúce vybavenie a aby sa táto povinnosť plnila prostredníctvom vydávania, schvaľovania alebo obnovovania osvedčení takýchto lodí správnymi orgánmi vlajkového štátu podľa medzinárodných dohovorov, ako aj prostredníctvom platných vnútroštátnych opatrení dohľadu nad trhom v súlade s rámcom Únie pre dohľad nad trhom ustanoveným v kapitole III nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008⁽¹⁾. Členské štáty by mali mať pri plnení týchto povinností podporu informačných systémov, ktoré sprístupní Komisia na posudzovanie, notifikovanie a monitorovanie orgánov, ktoré sú oprávnené vykonávať úlohy posudzovania zhody, a na výmenu informácií týkajúcich sa schváleného vybavenia námorných lodí, odvolaných alebo zamietnutých žiadostí a nevyhovujúceho charakteru vybavenia.
- (13) Pripevnenie značky zhody na vybavenie námorných lodí výrobcom alebo prípadne dovozcom by v prvom rade malo byť zárukou v súlade s ich povinnosťami podľa tejto smernice, že vybavenie je vyhovujúce a môže sa uviesť na trh na účely umiestnenia na palubu lode EÚ. Následne sú potrebné určité ustanovenia, aby sa zaručila bezpečná kontinuita a platnosť značky zhody po jej pripevnení a aby vnútroštátne orgány dohľadu nad trhom mohli efektívne vykonávať svoju úlohu. Výrobca alebo prípadne dovozca či distribútor by mali mať povinnosť poskytnúť príslušným orgánom úplné a pravdivé informácie o vybavení, ktoré označili značkou zhody, s cieľom zabezpečiť, že vybavenie námorných lodí zostane bezpečné. Výrobca by mal mať povinnosť spolupracovať s orgánmi dohľadu nad trhom, a to aj pokiaľ ide o normy, podľa ktorých vybavenie vyrobil a osvedčil, a taktiež by mal vynaložiť náležité úsilie, pokiaľ ide o vybavenie námorných lodí, ktoré uvádza na trh. V tejto súvislosti by mal výrobca, ktorý sa nachádza mimo Únie, vymenovať splnomocneného zástupcu, aby zabezpečil spoluprácu s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi.
- (14) Súlad s medzinárodnými skúšobnými normami by sa mohol najlepšie preukázať pomocou postupov posudzovania zhody stanovených napr. v rozhodnutí č. 768/2008/ES. Výrobcom by sa však mali sprístupniť iba tie postupy posudzovania zhody, ktoré spĺňajú požiadavky medzinárodných nástrojov.
- (15) S cieľom zaistiť spravodlivý a účinný postup pri skúmaní domnelého nesúladu by sa členské štáty mali podnieť na to, aby prijali všetky opatrenia vedúce k úplnému a objektívnemu hodnoteniu rizík; ak je Komisia presvedčená, že podmienky boli splnené, nemala by byť povinná opakovať uvedené hodnotenie pri preskúmaní reštriktívnych opatrení prijatých členskými štátmi v súvislosti s nevyhovujúcim vybavením.
- (16) Komisia by pri vykonávaní svojich vyšetrovacích povinností v súvislosti s notifikovanými orgánmi mala členské štáty informovať a v čo najväčšej miere s nimi spolupracovať, a to s náležitým ohľadom na svoju úlohu nezávislého orgánu.
- (17) Keď sa orgány dohľadu členského štátu domnievajú, že vybavenie námorných lodí, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, môže predstavovať nebezpečenstvo pre námornú bezpečnosť, zdravie alebo životné prostredie, mali by v súvislosti s dotknutým vybavením vykonať hodnotenia alebo testy. V prípadoch, keď sa odhalí nebezpečenstvo, členský štát by mal vyzvať dotknutý hospodársky subjekt, aby prijal primerané nápravné opatrenia alebo dokonca stiahol či vzal späť predmetné vybavenie.
- (18) Použitie vybavenia námorných lodí, ktoré nemá značku zhody, by malo byť možné povoliť vo výnimočných prípadoch, najmä keď loď nemá možnosť získať vybavenie označené značkou zhody v prístave alebo v zariadení mimo Únie alebo keď vybavenie označené značkou zhody nie je na trhu dostupné.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 z 9. júla 2008, ktorým sa stanovujú požiadavky akreditácie a dohľadu nad trhom v súvislosti s uvádzaním výrobkov na trh (Ú. v. EÚ L 218, 13.8.2008, s. 30).

- (19) Je potrebné zabezpečiť, aby dosiahnutie cieľov tejto smernice nenarušila absencia medzinárodných noriem ani závažné nedostatky alebo anomálie v existujúcich normách vrátane skúšobných noriem, ktoré sú určené pre konkrétne položky vybavenia námorných lodí, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice. Tiež je potrebné identifikovať konkrétne položky vybavenia námorných lodí, pri ktorých by sa mohli využiť elektronické štítky. Okrem toho je potrebné pravidelne aktualizovať nepodstatný prvok tejto smernice, a to odkazy na normy uvedené v prílohe III, keď budú dostupné nové normy. Preto by sa mala na Komisiu za určitých podmienok a na dočasnom základe delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, pokiaľ ide o prijatie harmonizovaných technických špecifikácií a skúšobných noriem a s cieľom zmeniť uvedené odkazy. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov. Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť, aby sa príslušné dokumenty súčasne, vo vhodnom čase a vhodným spôsobom postúpili Európskemu parlamentu a Rade.
- (20) Na splnenie cieľov tejto smernice by sa mali medzinárodné nástroje na vnútornom trhu uplatňovať jednotne. Je preto potrebné, aby sa pri každej položke vybavenia námorných lodí, pri ktorej sa na základe medzinárodných dohovorov vyžaduje schválenie vlajkového štátu, jasne a včas stanovili požiadavky na konštrukčný návrh, konštrukciu a výkonnosť, ako aj súvisiace skúšobné normy uvedené v medzinárodných nástrojoch pre dané vybavenie, a aby sa prijali spoločné kritériá a postupy vrátane časových rámcov na plnenie týchto požiadaviek a noriem notifikovanými orgánmi, orgánmi členských štátov a hospodárskymi subjektmi vrátane akéhokoľvek subjektu zodpovedného za umiestnenie vybavenia na palubu lode EÚ. Tiež je potrebné zabezpečiť, aby sa dosiahnutie cieľov tejto smernice nenarušilo nedostatkami v príslušných technických špecifikáciách a skúšobných normách alebo v prípadoch, keď IMO nevydala príslušné normy na vybavenie námorných lodí patriace do rozsahu pôsobnosti tejto smernice.
- (21) Medzinárodné nástroje s výnimkou skúšobných noriem by sa mali automaticky uplatňovať vo svojej aktuálnej verzii. S cieľom zmierniť riziko, že zavedenie nových skúšobných noriem do právnych predpisov Únie spôsobí flotile Únie a hospodárskym subjektom nepríjemné ťažkosti z hľadiska jasnosti a právnej istoty, by nadobudnutie účinnosti takýchto nových skúšobných noriem nemalo byť automatické, ale skôr by takéto skúšobné normy mala výslovne stanoviť Komisia.
- (22) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tejto smernice by sa mali Komisii udeliť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (23) S cieľom uľahčiť harmonizované, rýchle a jednoduché vykonávanie tejto smernice by vykonávacie akty prijaté podľa tejto smernice mali mať formu nariadení Komisie.
- (24) V súlade so zaužívanou praxou môže výbor uvedený v tejto smernici zohrávať užitočnú úlohu pri preskúvaní záležitostí, ktoré sa týkajú uplatňovania tejto smernice a ktoré predložil predseda tohto výboru alebo zástupca členského štátu v súlade s rokovacím poriadkom tohto výboru.
- (25) Keď sa skúmajú záležitosti týkajúce sa tejto smernice okrem jej vykonávania alebo porušenia, napríklad v expertnej skupine Komisie, Európsky parlament by mal v súlade s existujúcou praxou dostať úplné informácie a dokumentáciu a prípadne aj pozvanie na účasť na zasadnutiach.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (26) Komisii pomáha pri účinnom vykonávaní príslušných záväzných právnych aktov Únie a pri plnení úloh zverených Komisii Európska námorná bezpečnostná agentúra v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 ⁽¹⁾.
- (27) Príslušné orgány a všetky hospodárske subjekty by mali vynaložiť všetko úsilie, aby uľahčili písomnú komunikáciu v súlade s medzinárodnou praxou s cieľom nájsť spoločné komunikačné prostriedky.
- (28) Keďže ciele tejto smernice, a to zvýšenie bezpečnosti na mori a zabránenie znečisteniu mora jednotným uplatňovaním príslušných medzinárodných nástrojov týkajúcich sa vybavenia umiestňovaného na palubu lodí a zabezpečenie voľného pohybu tohto vybavenia v Únii, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodu rozsahu opatrenia ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (29) Prijímané opatrenia predstavujú významnú zmenu ustanovení smernice 96/98/ES, a preto by sa v záujme jasnosti mala uvedená smernica zrušiť a nahradiť touto smernicou,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Cieľ

Cieľom tejto smernice je zvýšenie bezpečnosti na mori a zabránenie znečisteniu mora jednotným uplatňovaním príslušných medzinárodných nástrojov týkajúcich sa vybavenia námorných lodí umiestňovaného na palubu lodí EÚ a zabezpečenie voľného pohybu tohto vybavenia v rámci Únie.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

1. „vybavenie námorných lodí“ je vybavenie patriace do rozsahu pôsobnosti tejto smernice podľa článku 3;
2. „loď EÚ“ je loď plávajúca pod vlajkou členského štátu, na ktorú sa vzťahujú medzinárodné dohovory;
3. „medzinárodné dohovory“ sú tieto dohovory spolu s ich povinne uplatňovanými protokolmi a kódexmi prijaté pod záštitou Medzinárodnej námornej organizácie (IMO), ktoré nadobudli platnosť a ktorými sa stanovujú špecifické požiadavky na schvaľovanie vybavenia umiestňovaného na palubu lodí vlajkovým štátom:

— Dohovor o medzinárodných pravidlách na zabránenie zrážkam na mori (Colreg) z roku 1972,

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 z 27. júna 2002, ktorým sa ustanovuje Európska námorná bezpečnostná agentúra (Ú. v. ES L 208, 5.8.2002, s. 1).

- Medzinárodný dohovor o zabránení znečisťovania z lodí (Marpol) z roku 1973,
 - Medzinárodný dohovor o bezpečnosti ľudského života na mori (Solas) z roku 1974;
4. „skúšobné normy“ sú skúšobné normy pre vybavenie námorných lodí, ktoré stanovili:
- Medzinárodná námorná organizácia (IMO),
 - Medzinárodná organizácia pre normalizáciu (ISO),
 - Medzinárodná elektrotechnická komisia (IEC),
 - Európska komisia pre normalizáciu (CEN),
 - Európska komisia pre elektrotechnickú normalizáciu (Cenelec),
 - Medzinárodná telekomunikačná únia (ITU),
 - Európsky inštitút pre normalizáciu v telekomunikáciách (ETSI),
 - Komisia v súlade s článkom 8 a článkom 27 ods. 6 tejto smernice,
 - regulačné orgány uznané v dohodách o vzájomnom uznávaní, ktorých zmluvnou stranou je Únia;
5. „medzinárodné nástroje“ sú medzinárodné dohovory spolu s rezolúciami a obežníkmi IMO, ktorými sa tieto dohovory v aktuálnej verzii uvádzajú do platnosti, a skúšobné normy;
6. „značka zhody“ je značka uvedená v článku 9 a stanovená v prílohe I alebo podľa vhodnosti elektronický štítok uvedený v článku 11;
7. „notifikovaný orgán“ je organizácia určená príslušným vnútroštátnym orgánom členského štátu v súlade s článkom 17;
8. „sprístupnenie na trhu“ je každá dodávka vybavenia námorných lodí na trh Únie v rámci obchodnej činnosti, či už za úplatu, alebo bezplatne;
9. „uvedenie na trh“ je prvé sprístupnenie vybavenia námorných lodí na trhu Únie;
10. „výrobca“ je fyzická alebo právnická osoba, ktorá vyrába vybavenie námorných lodí alebo ktorá dáva takéto vybavenie námorných lodí navrhnuť alebo vyrobiť a ktorá uvádza takéto vybavenie na trh pod svojím menom alebo ochrannou známkou;
11. „splnomocnený zástupca“ je každá fyzická alebo právnická osoba usadená v Únii, ktorá dostala písomné splnomocnenie od výrobcu konať v jeho mene v súvislosti s konkrétnymi úlohami;

12. „dovozca“ je každá fyzická alebo právnická osoba usadená v Únii, ktorá uvádza vybavenie námorných lodí z tretej krajiny na trh Únie;
13. „distribútor“ je každá fyzická alebo právnická osoba v dodávateľskom reťazci okrem výrobcu alebo dovozcu, ktorá sprístupňuje vybavenie námorných lodí na trhu;
14. „hospodárske subjekty“ sú výrobca, splnomocnený zástupca, dovozca a distribútor;
15. „akreditácia“ je akreditácia, ako sa vymedzuje v článku 2 bode 10 nariadenia (ES) č. 765/2008;
16. „vnútroštátny akreditačný orgán“ je vnútroštátny akreditačný orgán vymedzený v článku 2 bode 11 nariadenia (ES) č. 765/2008;
17. „posudzovanie zhody“ je postup vykonávaný notifikovanými orgánmi v súlade s článkom 15, ktorým sa preukazuje, či vybavenie námorných lodí spĺňa požiadavky stanovené v tejto smernici;
18. „orgán posudzovania zhody“ je subjekt vykonávajúci činnosti posudzovania zhody vrátane kalibrácie, skúšania, osvedčovania a inšpekcie;
19. „spätné prevzatie“ je opatrenie, ktorého cieľom je dosiahnuť vrátenie vybavenia námorných lodí už umiestneného na palube lodí EÚ alebo kúpeného s úmyslom umiestniť ho na palube lodí EÚ;
20. „stiahnutie z trhu“ je akékoľvek opatrenie, ktorého cieľom je zabrániť, aby sa vybavenie námorných lodí, ktoré je v dodávateľskom reťazci, sprístupnilo na trhu;
21. „vyhlásenie o zhode EÚ“ je vyhlásenie vydané výrobcom podľa článku 16;
22. „výrobok“ je položka vybavenia námorných lodí.

Článok 3

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa vzťahuje na vybavenie, ktoré sa umiestňuje alebo ktoré sa má umiestňovať na palubu lodí EÚ, pre ktoré sa na základe medzinárodných nástrojov vyžaduje schválenie správneho orgánu vlajkového štátu bez ohľadu na to, či sa loď v čase umiestnenia vybavenia na palube nachádza v Únii.
2. Bez ohľadu na skutočnosť, že vybavenie uvedené v odseku 1 môže patriť aj do rozsahu pôsobnosti iných nástrojov právnych predpisov Únie ako tejto smernice, toto vybavenie podlieha podľa článku 1 len tejto smernici.

Článok 4

Požiadavky na vybavenie námorných lodí

1. Vybavenie námorných lodí umiestnené na palubu lode EÚ v deň alebo po dátume uvedenom v druhom pododseku článku 39 ods. 1 spĺňa požiadavky medzinárodných nástrojov na konštrukčný návrh, konštrukciu a výkonnosť platných v čase, keď sa uvedené vybavenie umiestňuje na palubu.

2. Zhoda vybavenia námorných lodí s požiadavkami uvedenými v odseku 1 sa preukazuje výlučne v súlade so skúšobnými normami a pomocou postupov posudzovania zhody uvedených v článku 15.
3. Medzinárodné nástroje sa uplatňujú bez toho, aby bol dotknutý postup kontroly zhody uvedený v článku 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2099/2002 (1).
4. Požiadavky a normy uvedené v odsekoch 1 a 2 sa vykonávajú jednotne v súlade s článkom 35 ods. 2.

Článok 5

Uplatňovanie

1. Keď členské štáty vydávajú, schvaľujú alebo obnovujú osvedčenia lodí plávajúcich pod ich vlajkou, ako sa vyžaduje v medzinárodných dohovoroch, zabezpečia, aby vybavenie námorných lodí na palube týchto lodí spĺňalo požiadavky tejto smernice.
2. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby vybavenie námorných lodí na palube lodí plávajúcich pod ich vlajkou spĺňalo požiadavky medzinárodných nástrojov, ktoré sa vzťahujú na vybavenie umiestnené na palube. Komisii sa udeľujú vykonávacie právomoci v súlade s článkom 35 ods. 3 s cieľom zabezpečiť jednotné uplatňovanie uvedených opatrení.

Článok 6

Fungovanie vnútorného trhu

Členské štáty nezakážu uvádzať na trh alebo umiestňovať na palubu lode EÚ vybavenie námorných lodí ani neodmietnu vydať osvedčenia týkajúce sa tohto vybavenia pre lode plávajúce pod ich vlajkou alebo uvedené osvedčenia obnoviť, ak uvedené vybavenie spĺňa požiadavky tejto smernice.

Článok 7

Prevod lode pod vlajku členského štátu

1. V prípade lode krajiny mimo EÚ, ktorá sa má previesť pod vlajku členského štátu, sa táto loď počas prevodu podrobí inšpekcii, ktorú vykoná prijímajúci členský štát, aby overil, či skutočný stav vybavenia námornej lode zodpovedá jeho bezpečnostným osvedčeniam a či spĺňa podmienky tejto smernice a je označené značkou zhody alebo jej ekvivalentom tak, aby vyhovelo požiadavkám správneho orgánu daného členského štátu kladeným na vybavenie námorných lodí osvedčené v súlade s touto smernicou od 18. septembra 2016.
2. V prípadoch, ak nemožno stanoviť dátum umiestnenia vybavenia námorných lodí na palube lodí, môžu členské štáty určiť uspokojivé požiadavky rovnocennosti, pričom zohľadnia príslušné medzinárodné nástroje.
3. Ak vybavenie buď nie je označené značkou zhody alebo ak správny orgán nepovažuje značku za ekvivalent, vymení sa.
4. Pre vybavenie námorných lodí, ktoré sa považuje za ekvivalentné podľa tohto článku, vydá členský štát osvedčenie, ktoré je vždy k dispozícii spolu s vybavením. Týmto osvedčením sa povoľuje vlajkovému členskému štátu ponechať toto zariadenie na palube lode a ukladajú sa ním akékoľvek obmedzenia alebo stanovujú akékoľvek opatrenia týkajúce sa používania tohto vybavenia.

(1) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2099/2002 z 5. novembra 2002, ktorým sa ustanovuje Výbor pre bezpečnosť na mori a pre zabránenie znečisťovaniu z lodí (COSS) (Ú. v. ES L 324, 29.11.2002, s. 1).

Článok 8

Normy pre vybavenie námorných lodí

1. Bez toho, aby bola dotknutá smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES ⁽¹⁾ zmenená nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1025/2012 ⁽²⁾, Únia sleduje vývoj príslušných medzinárodných noriem, ktorými je poverená organizácia IMO a normalizačné orgány, vrátane podrobných technických špecifikácií a skúšobných noriem pre vybavenie námorných lodí, ktorého používanie alebo inštalovanie na palube lodí sa považuje za nevyhnutné na zvýšenie námornej bezpečnosti a zabránenie znečisteniu mora. Komisia takýto vývoj pravidelne monitoruje.

2. Ak neexistuje medzinárodná norma pre konkrétny prvok vybavenia námorných lodí za výnimočných okolností náležite odôvodnených primeranou analýzou a s cieľom odstrániť vážnu a neprijateľnú hrozbu pre námornú bezpečnosť, zdravie alebo životné prostredie, pričom sa zohľadní akákoľvek prebiehajúca práca na úrovni IMO, je Komisia splnomocnená prijímať prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 37 harmonizované technické špecifikácie a skúšobné normy pre daný konkrétny prvok vybavenia námorných lodí.

Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravy takýchto delegovaných aktov uskutočnila konzultácie s expertmi vrátane expertov členských štátov.

Tieto technické špecifikácie a skúšobné normy sa uplatňujú na dočasnom základe, pokiaľ IMO neprijme normu pre daný konkrétny prvok vybavenia námorných lodí.

3. Za výnimočných okolností, ak je to náležite odôvodnené primeranou analýzou a ak je to potrebné na odstránenie identifikovanej neprijateľnej hrozby pre námornú bezpečnosť, zdravie alebo životné prostredie z dôvodu vážneho nedostatku alebo anomálie v existujúcej norme pre konkrétny prvok vybavenia námorných lodí, ktorý označí Komisia podľa článku 35 ods. 2 alebo 3, pričom sa zohľadní akákoľvek prebiehajúca práca na úrovni IMO, je Komisia splnomocnená prijímať prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 37 harmonizované technické špecifikácie a skúšobné normy pre daný konkrétny prvok vybavenia námorných lodí len v takom rozsahu, ktorý je potrebný na odstránenie uvedeného závažného nedostatku alebo anomálie.

Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravy takýchto delegovaných aktov uskutočnila konzultácie s expertmi vrátane expertov členských štátov.

Tieto technické špecifikácie a skúšobné normy sa uplatňujú na dočasnom základe, pokiaľ IMO nepreskúma normu uplatniteľnú na daný konkrétny prvok vybavenia námorných lodí.

4. Komisia bezplatne sprístupní technické špecifikácie a normy prijaté v súlade s odsekmi 2 a 3.

KAPITOLA 2

ZNAČKA ZHODY

Článok 9

Značka zhody

1. Vybavenie námorných lodí, ktorého súlad s požiadavkami stanovenými v tejto smernici bol preukázaný podľa príslušných postupov posudzovania zhody, sa označí značkou zhody.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov (Ú. v. ES L 204, 21.7.1998, s. 37).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1025/2012 z 25. októbra 2012 o európskej normalizácii, ktorým sa menia a dopĺňajú smernice Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES a ktorým sa zrušuje rozhodnutie Rady 87/95/EHS a rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES (Ú. v. EÚ L 316, 14.11.2012, s. 12).

2. Značka zhody sa neumiestňuje na žiadny iný výrobok.
3. Forma používanej značky zhody sa stanovuje v prílohe I.
4. Na používanie značky zhody sa vzťahujú všeobecné zásady uvedené v článku 30 ods. 1 a 3 až 6 nariadenia (ES) č. 765/2008, kde sa každý odkaz na označenie „CE“ považuje za odkaz na značku zhody.

Článok 10

Pravidlá a podmienky umiestňovania značky zhody

1. Značka zhody sa na výrobok alebo na jeho štítok s údajmi umiestni viditeľne, čitateľne a nezmazateľne a tam, kde je to vhodné, sa začlení do jeho softvéru. Ak to povaha výrobku neumožňuje, toto označenie sa umiestni na obale a v sprievodnej dokumentácii.
2. Značka zhody sa umiestni na konci výrobného fázy.
3. Za značkou zhody nasleduje identifikačné číslo notifikovaného orgánu v prípade, ak je zapojený do fázy kontroly výroby, a rok, v ktorom bola značka umiestnená.
4. Identifikačné číslo notifikovaného orgánu umiestňuje na výrobok samotný orgán alebo na základe jeho pokynov výrobca alebo splnomocnený zástupca výrobcu.

Článok 11

Elektronický štítok

1. S cieľom uľahčiť dohľad nad trhom a zabrániť falšovaniu konkrétnych položiek vybavenia námorných lodí, ktoré sa uvádzajú v odseku 3, môžu výrobcovia použiť namiesto značky zhody alebo ako jej doplnok primeranú a spoľahlivú formu elektronického štítka. V takom prípade sa podľa potreby uplatňujú články 9 a 10 *mutatis mutandis*.
2. Komisia vykoná analýzu nákladov a prínosov v súvislosti s použitím elektronického štítka ako doplnku alebo náhrady značky zhody.
3. Komisia môže prijať v súlade s článkom 37 delegované akty s cieľom identifikovať konkrétne položky vybavenia námorných lodí, ktoré môžu využiť elektronický štítok. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravy takýchto delegovaných aktov uskutočnila konzultácie s expertmi vrátane expertov členských štátov.
4. Na Komisiu sa prenesú vykonávacie právomoci, aby sa vo forme nariadení Komisie a v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 38 ods. 2 ustanovili primerané technické kritériá, pokiaľ ide o konštrukčný návrh, funkčné vlastnosti, pripevnenie a používanie elektronických štítokov.
5. V prípade vybavenia identifikovaného v súlade s odsekom 3 sa značka zhody môže do troch rokov po dátume prijatia primeraných technických kritérií, ktoré sa uvádzajú v odseku 4, doplniť primeranou a spoľahlivou formou elektronického štítka.
6. V prípade vybavenia identifikovaného v súlade s odsekom 3 sa značka zhody môže do piatich rokov po dátume prijatia primeraných technických kritérií, ktoré sa uvádzajú v odseku 4, nahradiť primeranou a spoľahlivou formou elektronického štítka.

KAPITOLA 3

POVINNOSTI HOSPODÁRSKÝCH SUBJEKTOV

Článok 12

Povinnosti výrobcov

1. Umiestnením značky zhody výrobcovia prijímajú zodpovednosť za zaručenie toho, že vybavenie námorných lodí označené touto značkou bolo navrhnuté a vyrobené v súlade s technickými špecifikáciami a normami uplatňovanými v súlade s článkom 35 ods. 2, a preberajú záväzky stanovené v odsekoch 2 až 9 tohto článku.
2. Výrobcovia pripravia požadovanú technickú dokumentáciu a vykonávajú uplatniteľné postupy posudzovania zhody.
3. Ak sa súlad vybavenia námorných lodí s príslušnými požiadavkami preukazuje postupom posudzovania zhody, výrobcovia vypracujú vyhlásenie o zhode EÚ v súlade s článkom 16 a značku zhody umiestnia podľa článkov 9 a 10.
4. Výrobcovia uchovávajú technickú dokumentáciu a vyhlásenie o zhode EÚ uvedené v článku 16 aspoň 10 rokov po umiestnení značky zhody a v žiadnom prípade nie na obdobie kratšie, ako je očakávaná životnosť dotknutého vybavenia námorných lodí.
5. Výrobcovia zabezpečia, aby sa zaviedli postupy na zachovanie zhody sériovej výroby. Zohľadnia sa zmeny v konštrukčnom návrhu alebo charakteristikách vybavenia námorných lodí a zmeny požiadaviek v medzinárodných nástrojoch uvedených v článku 4, na základe ktorých sa poskytuje vyhlásenie o zhode vybavenia námorných lodí. V prípade potreby v súlade s prílohou II výrobcovia vykonajú nové posúdenie zhody.
6. Výrobcovia zabezpečia, aby bolo na ich výrobkoch umiestnené typové alebo sériové číslo, príp. číslo šarže alebo akýkoľvek iný prvok, ktorý umožní identifikáciu výrobku, alebo ak to rozmer či povaha výrobku neumožňujú, aby sa požadované informácie uviedli na obale alebo v sprievodnej dokumentácii výrobku, alebo prípadne na oboch miestach.
7. Výrobcovia na výrobku, alebo ak to nie je možné, na jeho obale alebo v sprievodnej dokumentácii výrobku, alebo prípadne na oboch miestach uvedú svoje meno, registrované obchodné meno alebo registrovanú ochrannú známku a adresu, na ktorej ich možno kontaktovať. V adrese musí byť uvedené jedno konkrétne miesto, na ktorom možno výrobcu kontaktovať.
8. Výrobcovia zabezpečia, aby bol spolu s ostatnou dokumentáciou požadovanou medzinárodnými nástrojmi a skúšobnými normami k výrobku pripojený návod a všetky informácie potrebné na bezpečnú inštaláciu na palube a bezpečné používanie výrobku vrátane prípadných obmedzení v používaní, ktoré sú ľahko zrozumiteľné pre užívateľov.
9. Výrobcovia, ktorí sa domnievajú alebo majú dôvod domnievať sa, že výrobok, na ktorý umiestnili značku zhody, nie je v súlade s uplatniteľnými požiadavkami na konštrukčný návrh, konštrukciu a výkonnosť a so skúšobnými normami vykonávanými v súlade s článkom 35 ods. 2 a 3, bezodkladne prijímú potrebné nápravné opatrenia s cieľom dosiahnuť súlad tohto výrobku s danými predpismi alebo ho v prípade potreby stiahnuť z trhu, alebo prevziať späť. Okrem toho, ak výrobok predstavuje riziko, výrobcovia bezodkladne informujú príslušné vnútroštátne orgány členských štátov a uvedú podrobnosti najmä o nesúlade a o všetkých prijatých nápravných opatreniach.

10. Na základe odôvodnenej žiadosti príslušného orgánu mu výrobcovia bezodkladne poskytnú všetky informácie a dokumentáciu potrebnú na preukázanie zhody výrobku, a to v jazyku, ktorý je pre tento orgán ľahko zrozumiteľný alebo akceptovateľný, poskytnú mu prístup do svojich priestorov na účely dohľadu nad trhom v súlade s článkom 19 nariadenia (ES) č. 765/2008 a poskytnú vzorky alebo prístup k vzorkám v súlade s článkom 25 ods. 4 tejto smernice. Na žiadosť tohto orgánu s ním spolupracujú pri akomkoľvek prijatom opatrení na odstránenie rizík, ktoré predstavuje výrobok, ktorý umiestnili na trh.

Článok 13

Splnomocnení zástupcovia

1. Výrobca, ktorý sa nenachádza na území aspoň jedného členského štátu, písomným splnomocnením vymenuje splnomocneného zástupcu pre Úniu a v splnomocnení uvedie meno splnomocneného zástupcu a adresu, na ktorej ho možno kontaktovať.

2. Splnenie povinností stanovených v článku 12 ods. 1 a vypracovanie technickej dokumentácie nie sú súčasťou splnomocnenia splnomocneného zástupcu.

3. Splnomocnený zástupca vykonáva úlohy uvedené v splnomocnení od výrobcu. Splnomocnenie umožňuje splnomocnenému zástupcovi prinajmenšom:

- a) uchovávať vyhlásenie o zhode EÚ a technickú dokumentáciu pre potreby vnútroštátnych orgánov dohľadu nad trhom aspoň 10 rokov po umiestnení značky zhody a v žiadnom prípade nie na obdobie kratšie, ako je očakávaná životnosť dotknutého vybavenia námorných lodí;
- b) na základe odôvodnenej žiadosti príslušného orgánu poskytnúť tomuto orgánu všetky informácie a dokumentáciu potrebné na preukázanie zhody výrobku;
- c) spolupracovať s príslušnými orgánmi na ich žiadosť pri akomkoľvek prijatom opatrení zameranom na odstránenie rizík, ktoré predstavujú výrobky, na ktoré sa vzťahuje jeho splnomocnenie.

Článok 14

Iné hospodárske subjekty

1. Dovozcovia na výrobku alebo ak to nie je možné, na jeho obale alebo v sprievodnej dokumentácii výrobku, alebo prípadne na oboch miestach uvedú svoje meno, registrované obchodné meno alebo registrovanú ochrannú známku a adresu, na ktorej ich možno kontaktovať.

2. Na základe odôvodnenej žiadosti príslušného orgánu dovozcovia a distribútori poskytnú tomuto orgánu všetky informácie a dokumentáciu potrebnú na preukázanie zhody výrobku v jazyku, ktorý je pre tento orgán ľahko zrozumiteľný alebo akceptovateľný. Na žiadosť tohto orgánu s ním spolupracujú pri akomkoľvek opatrení prijatom na odstránenie rizík, ktoré predstavuje výrobok, ktorý umiestnili na trh.

3. Dovozca alebo distribútor sa považujú za výrobcu na účely tejto smernice a vzťahujú sa na nich povinnosti výrobcu podľa článku 12, ak uvádzajú vybavenie námorných lodí na trh alebo ho umiestňujú na palubu lode EÚ pod svojím menom alebo ochrannou známkou, alebo upravujú vybavenie námorných lodí, ktoré už bolo uvedené na trh, takým spôsobom, že to môže mať vplyv na súlad s uplatniteľnými požiadavkami.

4. Aspoň počas 10 rokov po umiestnení značky zhody a v žiadnom prípade nie na obdobie kratšie, ako je očakávaná životnosť dotknutého vybavenia námorných lodí, hospodárske subjekty na požiadanie orgánom dohľadu nad trhom určia:

- a) každý hospodársky subjekt, ktorý im dodal výrobok;
- b) každý hospodársky subjekt, ktorému výrobok dodali.

KAPITOLA 4

POSUDZOVANIE ZHODY A NOTIFIKÁCIA ORGÁNOV NA POSUDZOVANIE ZHODY

Článok 15

Postupy posudzovania zhody

1. Postupy posudzovania zhody sú stanovené v prílohe II.
2. Členské štáty zabezpečia, aby výrobca alebo splnomocnený zástupca výrobcu dal vykonať prostredníctvom notifikovaného orgánu posúdenie zhody konkrétnej položky vybavenia námorných lodí použitím jednej z možností stanovených vykonávacími aktmi prijatými Komisiou v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 38 ods. 2, a to jedným z týchto postupov:
 - a) ak sa použije typové preskúmanie ES (modul B) pred uvedením na trh, celé vybavenie námorných lodí podlieha:
 - záruke kvality výroby (modul D) alebo
 - záruke kvality výrobku (modul E), alebo
 - overovaniu výrobku (modul F);
 - b) ak sa sady vybavenia námorných lodí vyrábajú jednotlivo alebo v malých množstvách, a nie v sériách alebo hromadne, postupom posudzovania zhody môže byť overenie jednotky ES (modul G).
3. Komisia prostredníctvom informačného systému, ktorý sprístupní na tento účel, uchováva aktuálny zoznam schváleného vybavenia námorných lodí a odvolaných alebo zamietnutých žiadostí a sprístupní uvedený zoznam zainteresovaným stranám.

Článok 16

Vyhlásenie EÚ o zhode

1. Vo vyhlásení EÚ o zhode sa uvádza preukázanie splnenia požiadaviek stanovených v súlade s článkom 4.
2. Vyhlásenie EÚ o zhode dodržiava vzorovú štruktúru uvedenú v prílohe III k rozhodnutiu č. 768/2008/ES. Obsahuje prvky uvedené v príslušných moduloch stanovených v prílohe II k tejto smernici, ktoré sa aktualizujú.
3. Vypracovaním vyhlásenia EÚ o zhode výrobca preberá zodpovednosť a povinnosti uvedené v článku 12 ods. 1.

4. Ak je vybavenie námorných lodí umiestnené na palube lode EÚ, kópia vyhlásenia EÚ o zhode vzťahujúceho sa na príslušné vybavenie je k dispozícii na lodi a uchováva sa na palube, pokiaľ sa uvedené vybavenie z lode neodstráni. Výrobca ho preloží do jazyka alebo do jazykov požadovaných vlajkovým členským štátom, a to minimálne aj do jedného jazyka bežne používaného v odvetví námornej dopravy.

5. Kópia vyhlásenia EÚ o zhode sa poskytne notifikovanému orgánu alebo orgánom, ktoré vykonávajú príslušné postupy posudzovania zhody.

Článok 17

Notifikácia orgánov posudzovania zhody

1. Prostredníctvom informačného systému, ktorý Komisia sprístupní na tento účel, členské štáty oznamujú Komisii a ostatným členským štátom orgány, ktoré sú oprávnené vykonávať úlohy posudzovania zhody podľa tejto smernice.
2. Notifikované orgány spĺňajú požiadavky stanovené v prílohe III.

Článok 18

Notifikujúce orgány

1. Členské štáty určia notifikujúci orgán, ktorý je zodpovedný za stanovenie a vykonávanie nevyhnutných postupov na účely hodnotenia a notifikácie orgánov posudzovania zhody a monitorovania notifikovaných orgánov vrátane súladu s článkom 20.
2. Notifikované orgány sú monitorované najmenej každé dva roky. Komisia sa môže rozhodnúť, že sa na monitorovaní zúčastní ako pozorovateľ.
3. Členské štáty sa môžu rozhodnúť, že posudzovanie a monitorovanie uvedené v odseku 1 má uskutočniť vnútroštátny akreditačný orgán.
4. Ak notifikujúci orgán deleguje na orgán, ktorý nie je orgánom štátnej správy, hodnotenie, notifikáciu alebo monitorovanie uvedené v odseku 1 alebo ho inak poverí týmito úlohami, je tento orgán právnym subjektom a spĺňa *mutatis mutandis* požiadavky stanovené v prílohe V. Okrem toho má zavedené opatrenia na krytie záväzkov vyplývajúcich zo svojej činnosti.
5. Notifikujúci orgán nesie plnú zodpovednosť za úlohy vykonávané orgánom uvedeným v odseku 4.
6. Notifikujúci orgán spĺňa požiadavky stanovené v prílohe V.

Článok 19

Informačná povinnosť notifikujúcich orgánov

1. Členské štáty informujú Komisiu o svojich postupoch posudzovania, notifikácie orgánov posudzovania zhody a monitorovania týchto orgánov a o všetkých súvisiacich zmenách.
2. Komisia prostredníctvom informačného systému, ktorý sprístupní na tento účel, tieto informácie zverejňuje.

Článok 20

Dcérske spoločnosti a subdodávatelia notifikovaných orgánov

1. Ak notifikovaný orgán uzatvára subdodávateľské zmluvy na osobitné úlohy spojené s posudzovaním zhody alebo využíva dcérsku spoločnosť, zabezpečí, aby subdodávateľ alebo dcérska spoločnosť spĺňali požiadavky stanovené v prílohe III, a zodpovedajúcim spôsobom informuje notifikujúci orgán.
2. Notifikované orgány nesú plnú zodpovednosť za úlohy vykonávané subdodávateľmi alebo dcérskymi spoločnosťami bez ohľadu na to, kde sú usadené.
3. Na činnosti sa môžu uzatvárať subdodávateľské zmluvy alebo ich môže vykonávať dcérska spoločnosť iba v prípade, že s tým klient súhlasí.
4. Notifikované orgány uchovávajú pre potreby notifikujúceho orgánu príslušnú dokumentáciu týkajúcu sa posúdenia kvalifikácie subdodávateľa alebo dcérskej spoločnosti a práce vykonanej takýmto subdodávateľom alebo dcérskou spoločnosťou podľa tejto smernice.

Článok 21

Zmeny v notifikáciách

1. Ak notifikujúci orgán zistí alebo je informovaný o tom, že notifikovaný orgán už nespĺňa požiadavky stanovené v prílohe III alebo že si neplní svoje povinnosti podľa tejto smernice, obmedzí, pozastaví alebo prípadne odníme notifikáciu v závislosti od závažnosti neplnenia týchto požiadaviek alebo povinností. Prostredníctvom informačného systému, ktorý Komisia sprístupní na tento účel, o tom zodpovedajúcim spôsobom bezodkladne informuje Komisiu a ostatné členské štáty.
2. V prípade obmedzenia, pozastavenia alebo odňatia notifikácie alebo v prípade, že notifikovaný orgán ukončil svoju činnosť, notifikujúci členský štát prijme primerané opatrenia na zabezpečenie toho, aby dokumentáciu daného orgánu spracoval iný notifikovaný orgán alebo aby bola na vyžiadanie k dispozícii príslušným notifikujúcim orgánom a orgánom dohľadu nad trhom.

Článok 22

Spochybnenie spôsobilosti notifikovaných orgánov

1. Komisia vyšetrí všetky prípady, v súvislosti s ktorými má pochybnosti alebo je na pochybnosti upozornená, pokiaľ ide o odbornú spôsobilosť notifikovaného orgánu alebo nepretržité plnenie požiadaviek a povinností, ktoré sa naň vzťahujú.
2. Notifikujúci členský štát poskytne Komisii na jej žiadosť všetky informácie v súvislosti s podkladmi pre notifikáciu alebo so zachovaním spôsobilosti dotknutého orgánu.
3. Komisia zabezpečí dôverné zaobchádzanie so všetkými citlivými informáciami získanými počas jej vyšetrovaní.
4. Ak Komisia zistí, že notifikovaný orgán nespĺňa alebo prestal spĺňať požiadavky na jeho notifikáciu, zodpovedajúcim spôsobom o tom bezodkladne informuje notifikujúci členský štát a požiada ho, aby bezodkladne prijal potrebné nápravné opatrenia vrátane zrušenia notifikácie, ak je to potrebné.

Článok 23

Povinnosti notifikovaných orgánov, pokiaľ ide o výkon ich činnosti

1. Notifikované orgány vykonávajú posudzovanie zhody alebo ho dajú vykonať v súlade s postupmi stanovenými v článku 15.

2. Ak notifikovaný orgán zistí, že výrobca nespĺnil povinnosti stanovené v článku 12, požiada daného výrobcu, aby bezodkladne prijal príslušné nápravné opatrenia, a nevydá osvedčenie o zhode.

3. Ak po vydaní osvedčenia o zhode notifikovaný orgán v rámci monitorovania zhody zistí, že výrobok je nevyhovujúci, požiada výrobcu, aby bezodkladne prijal primerané nápravné opatrenia, a ak to je potrebné, pozastaví alebo odníme osvedčenie. Ak sa neprijmú nápravné opatrenia alebo ak tieto opatrenia nemajú požadovaný účinok, notifikovaný orgán obmedzí, pozastaví alebo prípadne odníme osvedčenie.

Článok 24

Povinnosť notifikovaných orgánov poskytnúť informácie

1. Notifikované orgány informujú notifikujúci orgán:

a) o každom zamietnutí, obmedzení, pozastavení alebo odňatí osvedčenia o zhode;

b) o akýchkoľvek okolnostiach, ktoré majú vplyv na rozsah a podmienky notifikácie;

c) o každej žiadosti o informácie o činnostiach posudzovania zhody, ktoré dostali od orgánov dohľadu nad trhom;

d) na požiadanie o činnostiach posudzovania zhody vykonaných v rámci rozsahu ich notifikácie a o akejkoľvek inej vykonanej činnosti vrátane cezhraničných činností a uzatvárania subdodávateľských zmlúv.

2. Notifikované orgány poskytnú Komisii a členským štátom na ich žiadosť príslušné informácie o otázkach týkajúcich sa negatívnych a kladných výsledkov posúdenia zhody. Notifikované orgány poskytnú iným notifikovaným orgánom, ktoré vykonávajú činnosti posudzovania zhody vzťahujúce sa na rovnaké výrobky, informácie o negatívnych a na požiadanie o kladných výsledkoch posúdenia zhody.

KAPITOLA 5

DOHĽAD NAD TRHOM, KONTROLA VÝROBKOV A OCHRANNÉ USTANOVENIA ÚNIE

Článok 25

Rámec dohľadu nad trhom EÚ

1. Pokiaľ ide o vybavenie námorných lodí, členské štáty vykonávajú dohľad nad trhom v súlade s rámcom dohľadu nad trhom EÚ stanoveným v kapitole III nariadenia (ES) č. 765/2008, na ktorý sa vzťahujú odseky 2 a 3 tohto článku.

2. Infraštruktúry a programy vnútroštátneho dohľadu nad trhom zohľadňujú osobitné vlastnosti odvetvia vybavenia námorných lodí vrátane rôznych postupov vykonávaných v rámci posudzovania zhody, a najmä povinnosti, ktoré medzinárodné dohovory ukládajú správny orgánom vlajkového štátu.

3. Dohľad nad trhom môže zahŕňať kontroly dokumentácie, ako aj kontroly vybavenia námorných lodí označeného značkou zhody bez ohľadu na to, či bolo umiestnené na palubu lodí, alebo nie. Kontroly vybavenia námorných lodí umiestneného na palubu sa obmedzujú na overenie, ktoré možno vykonať, pokiaľ predmetné vybavenie zostáva úplne funkčné na palube.

4. Ak orgány členského štátu pre dohľad nad trhom, ako sa vymedzujú v nariadení (ES) č. 765/2008, majú v úmysle urobiť skúšky vzoriek, môžu výrobcu požiadať v prípade, že je to náležité a uskutočniteľné, aby im poskytol potrebné vzorky alebo aby im na svoje vlastné náklady na mieste sprístupnil vzorky.

Článok 26

Postup zaobchádzania s vybavením námorných lodí, ktoré predstavuje riziko na vnútroštátnej úrovni

1. Ak orgány členského štátu pre dohľad nad trhom majú dostatočný dôvod domnievať sa, že vybavenie námorných lodí, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, predstavuje riziko pre námornú bezpečnosť, zdravie alebo životné prostredie, vypracujú posúdenie príslušného vybavenia námorných lodí vo vzťahu k všetkým požiadavkám stanoveným v tejto smernici. Príslušné hospodárske subjekty podľa potreby spolupracujú s orgánmi dohľadu nad trhom.

Ak v rámci tohto hodnotenia orgány dohľadu nad trhom zistia, že vybavenie námorných lodí nespĺňa požiadavky stanovené v tejto smernici, bezodkladne požiadajú príslušný hospodársky subjekt, aby v rámci primeranej lehoty úmernej charakteru rizika prijal všetky primerané nápravné opatrenia na uvedenie tohto vybavenia do súladu s uvedenými požiadavkami alebo aby stiahol toto vybavenie z trhu, alebo ho v rámci tejto primeranej lehoty prevzal späť.

Orgány dohľadu nad trhom o tom informujú príslušný notifikovaný orgán.

Článok 21 nariadenia (ES) č. 765/2008 sa uplatňuje na opatrenia uvedené v druhom pododseku tohto odseku.

2. Ak sa orgány dohľadu nad trhom domnievajú, že nesúlad sa nevzťahuje len na ich vnútroštátne územie alebo na lode plávajúce pod ich vlajkou, Komisiu a ostatné členské štáty informujú prostredníctvom informačného systému, ktorý Komisia sprístupní na účely dohľadu nad trhom, o výsledkoch hodnotenia uskutočneného podľa odseku 1 a o opatreniach, o prijatie ktorých požiadali hospodársky subjekt.

3. Hospodársky subjekt zabezpečí prijatie všetkých nápravných opatrení týkajúcich sa všetkých dotknutých výrobkov, ktoré sprístupnil na trhu v celej únii alebo prípadne umiestnil či dodal na umiestnenie na palubu lodí EÚ.

4. Ak príslušný hospodársky subjekt v rámci lehoty stanovenej orgánmi dohľadu nad trhom v súlade s druhým pododsekom odseku 1 neprijme primerané nápravné opatrenia alebo si inak nespĺní svoje povinnosti podľa tejto smernice, orgány dohľadu nad trhom prijímú všetky primerané predbežné opatrenia s cieľom zakázať alebo obmedziť sprístupnenie vybavenia námorných lodí na ich vnútroštátnom trhu alebo umiestnenie na palube lodí plávajúcich pod ich vlajkou, alebo stiahnuť výrobok z daného trhu, alebo ho spätne prevziať.

Orgány dohľadu nad trhom bezodkladne informujú Komisiu a ostatné členské štáty o takýchto opatreniach.

5. Informácie o opatreniach prijatých orgánmi dohľadu nad trhom uvedené v odseku 4 zahŕňajú všetky podrobné údaje, ktoré sú k dispozícii, najmä údaje potrebné na identifikáciu nevyhovujúceho vybavenia námorných lodí, pôvod výrobku, charakter údajného nesúladu a možné riziko, charakter a trvanie prijatých vnútroštátnych opatrení a stanoviská, ktoré predložil dotknutý hospodársky subjekt. Orgány dohľadu nad trhom predovšetkým uvedú, či je nesúlad spôsobený jedným z týchto dôvodov:

a) vybavenie námorných lodí nespĺňa príslušné požiadavky na konštrukčný návrh, konštrukciu ani výkonnosť stanovené podľa článku 4;

- b) nesúladi so skúšobnými normami uvedenými v článku 4 počas postupu posudzovania zhody;
- c) nedostatky v uvedených skúšobných normách.

6. Členské štáty okrem členských štátov, ktoré postup začali, bezodkladne informujú Komisiu a ostatné členské štáty o všetkých prijatých opatreniach a o akýchkoľvek dodatočných informáciách týkajúcich sa nesúladi príslušného vybavenia námorných lodí, ktoré majú k dispozícii, a o ich námietkach v prípade nesúhlasu s notifikovaným vnútroštátnym opatrením.

7. Ak žiadny členský štát ani Komisia v rámci štyroch mesiacov od prijatia informácií o opatreniach prijatých orgánmi dohľadu nad trhom uvedených v odseku 4 nevznesie námietku, pokiaľ ide o predbežné opatrenie prijaté členským štátom, uvedené opatrenie sa pokladá za opodstatnené.

8. Členské štáty zabezpečia, aby sa vo vzťahu k príslušnému vybaveniu námorných lodí bezodkladne prijali primerané reštriktívne opatrenia, ako je napríklad stiahnutie výrobku z ich trhu.

Článok 27

Ochranný postup EÚ

1. Ak sú po ukončení postupu stanoveného v článku 26 ods. 3 a 4 vznesené námietky voči opatreniu prijatému členským štátom alebo ak sa Komisia domnieva, že vnútroštátne opatrenie je v rozpore s právnymi predpismi Únie, Komisia začne bezodkladne konzultácie s členskými štátmi a príslušným hospodárskym subjektom či subjektmi a zhodnotí príslušné vnútroštátne opatrenie. Na základe výsledkov tohto hodnotenia Komisia rozhodne, či je, alebo nie je príslušné vnútroštátne opatrenie opodstatnené.

2. Na účely odseku 1, ak je Komisia presvedčená, že postup uplatnený pri prijímaní vnútroštátneho opatrenia je vhodný pre vyčerpávajúce a objektívne hodnotenie rizika a že vnútroštátne opatrenie je v súlade s článkom 21 nariadenia (ES) č. 765/2008, môže sa obmedziť na overenie vhodnosti a primeranosti príslušného vnútroštátneho opatrenia týkajúceho sa uvedeného rizika.

3. Komisia adresuje svoje rozhodnutie všetkým členským štátom a okamžite ho oznámi týmto členským štátom, ako aj príslušnému hospodárskemu subjektu alebo subjektom.

4. Ak sa príslušné vnútroštátne opatrenie považuje za opodstatnené, všetky členské štáty prijímú nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa nevyhovujúce vybavenie námorných lodí stiahlo z ich trhov a v prípade potreby vezme späť. Zodpovedajúcim spôsobom o tom informujú Komisiu.

5. Ak sa príslušné vnútroštátne opatrenie považuje za neopodstatnené, príslušný členský štát toto opatrenie stiahne.

6. Ak sa nesúladi vybavenia námorných lodí pripisuje nedostatkom v skúšobných normách uvedených v článku 4, Komisia môže na účely splnenia cieľa tejto smernice potvrdiť, upraviť alebo zrušiť vnútroštátne ochranné opatrenie pomocou vykonávacích aktov v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 38 ods. 2.

Komisia sa ďalej splnomocňuje prijímať prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s postupom uvedeným v článku 37 dočasné harmonizované a skúšobné normy pre konkrétnu položku vybavenia námorných lodí. Náležitým spôsobom sa uplatňujú kritériá ustanovené v článku 8 ods. 3. Komisia bezplatne sprístupní tieto požiadavky a skúšobné normy.

7. Ak je dotknutá skúšobná norma európskou normou, Komisia informuje príslušný európsky normalizačný orgán alebo orgány a predloží záležitosť výboru zriadenému podľa článku 5 smernice 98/34/ES. Uvedený výbor uskutoční konzultácie s príslušným európskym normalizačným orgánom alebo orgánmi a bezodkladne predloží svoje stanovisko.

Článok 28

Vyhovujúce výrobky, ktoré predstavujú riziko pre námornú bezpečnosť, zdravie alebo životné prostredie

1. Ak po vykonaní hodnotenia podľa článku 26 ods. 1 členský štát zistí, že vybavenie námorných lodí, ktoré je v súlade s touto smernicou, napriek tomu predstavuje riziko pre námornú bezpečnosť, zdravie alebo životné prostredie, požiada dotknutý hospodársky subjekt, aby prijal všetky primerané opatrenia na zabezpečenie toho, aby príslušné vybavenie námorných lodí pri jeho uvedení na trh už nepredstavovalo toto riziko alebo aby toto vybavenie z trhu stiahol, alebo ho prevzal späť v primeranej lehote úmernej charakteru rizika, akú určí.

2. Hospodársky subjekt zabezpečí prijatie nápravných opatrení týkajúcich sa všetkých príslušných výrobkov, ktoré sprístupnil na trhu v celej Únii alebo ktoré umiestnil na palube lodí EÚ.

3. Členský štát okamžite informuje Komisiu a ostatné členské štáty. Poskytnuté informácie zahŕňajú všetky údaje, ktoré sú k dispozícii, najmä údaje potrebné na identifikáciu príslušného vybavenia námorných lodí, pôvod a dodávateľský reťazec vybavenia námorných lodí, povahu možného rizika, charakter a trvanie prijatých vnútroštátnych opatrení.

4. Komisia začne bezodkladne konzultovať s členskými štátmi a príslušným hospodárskym subjektom alebo subjektmi a zhodnotí prijaté vnútroštátne opatrenia. Na základe výsledkov tohto hodnotenia Komisia rozhodne, či je, alebo nie je opatrenie opodstatnené, a podľa potreby navrhne primerané opatrenia. Článok 27 ods. 2 sa na tento účel uplatňuje *mutatis mutandis*.

5. Komisia adresuje svoje rozhodnutie všetkým členským štátom a okamžite ho oznámi členským štátom a príslušnému hospodárskemu subjektu alebo subjektom.

Článok 29

Formálny nesúlad

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 26, ak členský štát dospeje k jednému z týchto zistení, požiada príslušný hospodársky subjekt, aby daný nesúlad odstránil:

a) výrobok bol označený značkou zhody v rozpore s článkom 9 alebo článkom 10;

b) značka zhody nebola umiestnená;

c) vyhlásenie o zhode EÚ nebolo vypracované;

d) vyhlásenie o zhode EÚ nebolo vypracované správne;

e) technická dokumentácia buď nie je k dispozícii, alebo nie je úplná;

f) vyhlásenie o zhode EÚ nebolo zaslané lodi.

2. Ak nesúlad uvedený v odseku 1 pretrváva, dotknutý členský štát prijme všetky primerané opatrenia na obmedzenie alebo zakázanie sprístupnenia vybavenia námorných lodí na trhu alebo zabezpečenie jeho spätného prevzatia, prípadne stiahnutia z trhu.

Článok 30

Výnimky na základe technických inovácií

1. Za mimoriadnych okolností v prípade technickej inovácie môže správny orgán vlajkového štátu povoliť, aby bolo vybavenie námorných lodí, ktoré nespĺňa požiadavky postupu posudzovania zhody, umiestnené na palube lode EÚ, ak sa k spokojnosti správneho orgánu vlajkového štátu skúškou alebo inak preukáže, že také vybavenie spĺňa ciele tejto smernice.

2. Takéto skúšobné postupy nerobia žiadne rozdiely medzi vybavením námorných lodí vyrábaným vo vlajkovom členskom štáte a vybavením námorných lodí vyrábaným v iných štátoch.

3. Pre vybavenie námorných lodí, ktoré je upravené týmto článkom, vydá vlajkový členský štát osvedčenie, ktoré sa vždy nachádza pri vybavení a ktoré povoľuje vlajkovému členskému štátu umiestniť vybavenie na palubu lode, a ukladá akékoľvek obmedzenia alebo stanovuje akékoľvek opatrenia týkajúce sa používania vybavenia.

4. Keď členský štát povolí, aby bolo vybavenie námorných lodí spadajúce pod tento článok umiestnené na palube lode EÚ, ihneď oznámi podrobnosti spolu so správami o všetkých príslušných skúškach, hodnoteniach a postupoch posudzovania zhody Komisii a ostatným členským štátom.

5. Ak je Komisia toho názoru, že podmienky stanovené v odseku 1 nie sú splnené, môže do 12 mesiacov od doručenia oznámenia uvedeného v odseku 4 požiadať dotýčny členský štát, aby v určenej lehote stiahol poskytnuté povolenie. Komisia na tento účel koná pomocou vykonávacích aktov. Tieto vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 38 ods. 2.

6. Keď sa loď s vybavením na palube, na ktoré sa vzťahuje odsek 1, odovzdá inému členskému štátu, môže prijímajúci vlajkový členský štát prijať nevyhnutné opatrenia, ktoré môžu zahŕňať skúšky a praktické ukážky, aby zabezpečil, že vybavenie je aspoň rovnako účinné ako vybavenie, ktoré spĺňa požiadavky postupu posudzovania zhody.

Článok 31

Výnimky na účely skúšania alebo hodnotenia

Správny orgán vlajkového štátu môže povoliť, aby bolo vybavenie námorných lodí, ktoré nespĺňa požiadavky postupu posudzovania zhody alebo na ktoré sa nevzťahuje článok 30, umiestnené na palube lode EÚ z dôvodov skúšania alebo hodnotenia, len ak sú spolu splnené všetky tieto podmienky:

- a) pre vybavenie námorných lodí vydá vlajkový členský štát osvedčenie, ktoré sa vždy nachádza pri vybavení a v ktorom sa povoľuje uvedenému vlajkovému členskému štátu umiestniť vybavenie na palubu lode EÚ, ukladajú sa všetky potrebné obmedzenia a stanovujú akékoľvek iné vhodné opatrenia týkajúce sa používania predmetného vybavenia;
- b) povolenie je obmedzené na obdobie, ktoré vlajkový štát považuje za potrebné na vykonanie skúšania, ktoré by malo byť čo najkratšie;
- c) takéto vybavenie námorných lodí sa nevyužíva namiesto vybavenia, ktoré spĺňa požiadavky tejto smernice a nenahrádza takéto vybavenie, ktoré sa ponechá na palube lode EÚ v prevádzkyschopnom stave a je pripravené na okamžité použitie.

Článok 32

Výnimky za mimoriadnych okolností

1. Za mimoriadnych okolností, ktoré sa správneho orgánu vlajkového štátu riadne zdôvodnia, ak sa vybavenie námorných lodí musí vymeniť v prístave mimo Únie, keď z hľadiska primeraného času, oneskorenia a nákladov nie je možné umiestniť na palubu vybavenie označené značkou zhody, môže sa na palubu umiestniť iné vybavenie námorných lodí, na ktoré sa vzťahujú odseky 2 až 4.

2. K vybaveniu námorných lodí umiestnenému na palubu sa pripojí dokumentácia vydaná členským štátom IMO, ktorý je zmluvnou stranou príslušných dohovorov, osvedčujúca zhodu s príslušnými požiadavkami IMO.

3. Správny orgán vlajkového štátu je okamžite informovaný o povahe a charakteristikách takéhoto iného vybavenia námorných lodí.

4. Správny orgán vlajkového členského štátu pri najbližšej príležitosti zabezpečí, aby vybavenie námorných lodí uvedené v odseku 1 spolu so skúšobnou dokumentáciou spĺňalo príslušné požiadavky medzinárodných nástrojov a požiadavky tejto smernice.

5. Ak bolo preukázané, že konkrétne vybavenie námorných lodí označené značkou zhody nie je dostupné na trhu, vlajkový členský štát môže povoliť umiestnenie iného vybavenia námorných lodí na palubu v súlade s odsekmi 6 až 8.

6. Povolené vybavenie námorných lodí v čo najväčšej miere spĺňa požiadavky a skúšobné normy uvedené v článku 4.

7. K vybaveniu námorných lodí umiestnenému na palube sa pripojí dočasné osvedčenie o schválení vydané vlajkovým členským štátom alebo iným členským štátom s uvedením týchto informácií:

- a) vybavenie označené značkou zhody, ktoré má byť nahradené osvedčeným vybavením;
- b) presné okolnosti, za akých bolo vydané osvedčenie o schválení, najmä nedostupnosť vybavenia označeného značkou zhody na trhu;
- c) presné požiadavky na konštrukčný návrh, konštrukciu a výkonnosť, podľa ktorých osvedčujúci členský štát schválil vybavenie;
- d) použité skúšobné normy, ak to prichádza do úvahy, v príslušných schvaľovacích postupoch.

8. Členské štáty, ktoré vydávajú dočasné osvedčenie o schválení, o tom bezodkladne informujú Komisiu. Ak je Komisia toho názoru, že podmienky odsekov 6 a 7 neboli splnené, môže požiadať, aby členský štát zrušil uvedené osvedčenie, alebo prijať iné vhodné opatrenia prostredníctvom vykonávacích aktov. Tieto vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 38 ods. 2.

KAPITOLA 6

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 33

Výmena skúseností

Komisia organizačne zabezpečí výmenu skúseností medzi vnútroštátnymi orgánmi členských štátov, ktoré sú zodpovedné za politiku notifikácie, najmä pokiaľ ide o dohľad nad trhom.

Článok 34

Koordinácia notifikovaných orgánov

1. Komisia zabezpečuje zavedenie a riadne fungovanie primeranej koordinácie a spolupráce medzi notifikovanými orgánmi vo forme sektorovej skupiny notifikovaných orgánov.
2. Členské štáty zabezpečia, aby sa orgány, ktoré notifikovali, priamo alebo prostredníctvom určených zástupcov zúčastňovali na práci sektorovej skupiny.

Článok 35

Vykonávacie opatrenia

1. Prostredníctvom informačného systému, ktorý Komisia sprístupní na tento účel, členské štáty Komisii oznamujú názov a kontaktné údaje orgánov poverených vykonávaním tejto smernice. Komisia vypracúva, pravidelne aktualizuje a uverejňuje zoznam uvedených orgánov.
2. Pri každej položke vybavenia námorných lodí, pri ktorej sa na základe medzinárodných dohovorov vyžaduje schválenie správneho orgánu vlajkového štátu, Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov uvedie príslušné požiadavky na konštrukčný návrh, konštrukciu a výkonnosť a skúšobné normy uvedené v medzinárodných nástrojoch. Komisia pri prijímaní týchto aktov výslovne uvedie dátumy, od ktorých sa majú uplatňovať uvedené požiadavky a skúšobné normy, vrátane dátumov platných pre umiestnenie na trh a umiestnenie na palubu v súlade s medzinárodnými nástrojmi a so zreteľom na časové rámce pre stavbu lodí. Komisia môže spresniť aj spoločné kritériá a podrobné postupy ich uplatňovania.
3. Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov uvedie príslušné požiadavky na konštrukčný návrh, konštrukciu a výkonnosť, ktoré sú novostanovené v medzinárodných nástrojoch a ktoré sa vzťahujú na vybavenie už umiestnené na palubu, s cieľom zabezpečiť, aby vybavenie umiestnené na palubu lodí EÚ bolo v súlade s medzinárodnými nástrojmi.
4. Komisia zriadi a spravuje databázu obsahujúcu prinajmenšom tieto informácie:
 - a) zoznam a základné údaje o osvedčeniach zhody vydaných podľa tejto smernice, ktoré poskytli notifikované orgány;
 - b) zoznam a základné údaje týkajúce sa vyhlásení o zhode vydaných podľa tejto smernice, ktoré poskytli výrobcovia;
 - c) aktualizovaný zoznam príslušných medzinárodných nástrojov, ako aj požiadaviek a skúšobných noriem uplatniteľných podľa článku 4 ods. 4;
 - d) zoznam a úplný text kritérií a postupov uvedených v odseku 2;
 - e) podľa potreby požiadavky a podmienky pre elektronické štítky uvedené v článku 11;
 - f) všetky ostatné užitočné informácie s cieľom zjednodušiť správne vykonávanie tejto smernice členskými štátmi, notifikovanými orgánmi a hospodárskymi subjektmi.

Uvedená databáza sa sprístupní členským štátom. Verejnosti sa sprístupní len na informačné účely.

5. Vykonávacie akty uvedené v tomto článku sa prijímajú vo forme nariadení Komisie v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 38 ods. 2.

Článok 36

Zmeny

Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 37 prijímať delegované akty s cieľom aktualizovať odkazy na normy uvedené v prílohe III, keď sú k dispozícii nové normy.

Článok 37

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článkoch 8, 11, 27 a 36 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 17. septembra 2014. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.
3. Delegovanie právomoci uvedené v článkoch 8, 11, 27 a 36 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.
5. Delegovaný akt prijatý podľa článkov 8, 11, 27 a 36 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 38

Postup výboru

1. Komisii pomáha Výbor pre bezpečnosť na mori a pre zabránenie znečisťovaniu z lodí (COSS) zriadený nariadením (ES) č. 2099/2002. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011. Ak výbor nevydá žiadne stanovisko, Komisia neprijme návrh vykonávacieho aktu a uplatňuje sa článok 5 ods. 4 tretí pododsek nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 39

Transpozícia

1. Členské štáty prijímú a uverejnia najneskôr do 18. septembra 2016 zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Bezodkladne oznámia Komisii znenie týchto ustanovení.

Tieto ustanovenia uplatňujú od 18. septembra 2016.

Členské štáty uvedú priamo v týchto prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 40

Zrušenie

1. Smernica 96/98/ES sa zrušuje s účinnosťou od 18. septembra 2016.
2. Požiadavky a skúšobné normy pre vybavenie námorných lodí uplatniteľné k 18. septembru 2016 podľa ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov prijatých členskými štátmi s cieľom zachovávať súlad so smernicou 96/98/ES sa uplatňujú naďalej až do nadobudnutia účinnosti vykonávacích aktov uvedených v článku 35 ods. 2.
3. Odkazy na zrušenú smernicu sa považujú za odkazy na túto smernicu.

Článok 41

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 42

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli 23. júla 2014

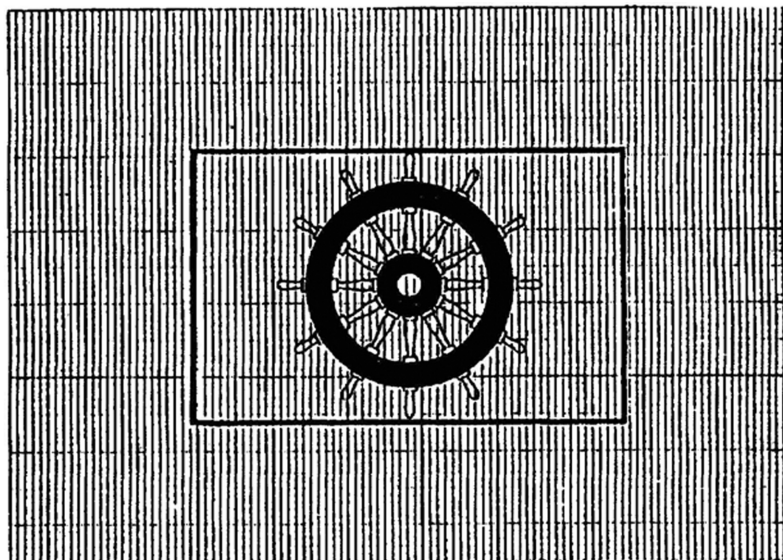
Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
S. GOZI

PRÍLOHA I

ZNAČKA ZHODY

Značka zhody musí mať nasledujúci tvar:

Ak je značka zmenšená alebo zväčšená, musia sa rešpektovať proporcie dané na vyššie uvedenom náčrte.

Rôzne komponenty značky zhody musia mať v podstate rovnaké vertikálne rozmery, ktoré nesmú byť menšie než 5 mm.

Minimálny rozmer sa nemusí dodržať pri malých zariadeniach.

—

PRÍLOHA II

POSTUPY POSUDZOVANIA ZHODY

I. MODUL B: TYPOVÁ SKÚŠKA ES

1. Typová skúška ES je tou časťou postupu posudzovania zhody, ktorou notifikovaný orgán skúma technický návrh vybavenia námorných lodí a overuje a potvrdzuje, že technický návrh vybavenia námorných lodí spĺňa príslušné požiadavky.

2. Typovú skúšku ES možno vykonať niektorým z týchto spôsobov:

- preskúmaním vzorky úplného výrobku, ktorá je reprezentatívna pre plánovanú výrobu (typ výroby),
- posúdením primeranosti technického návrhu vybavenia námorných lodí prostredníctvom preskúmania technickej dokumentácie a podpornej dokumentácie uvedených v bode 3, a preskúmaním vzoriek jednej alebo viacerých rozhodujúcich častí výrobku, ktoré sú reprezentatívne pre plánovanú výrobu (kombinácia typu výroby a typu návrhu).

3. Žiadosť o typovú skúšku ES podáva výrobca jedinému notifikovanému orgánu podľa vlastného výberu.

Žiadosť obsahuje:

— meno/názov a adresu výrobcu a v prípade, že žiadosť podáva jeho splnomocnený zástupca, aj jeho meno/názov a adresu,

— písomné vyhlásenie, že rovnaká žiadosť nebola predložená inému notifikovanému orgánu,

— technickú dokumentáciu. Prostredníctvom technickej dokumentácie sa umožní posúdenie zhody vybavenia námorných lodí s príslušnými požiadavkami medzinárodného nástroja uvedeného v článku 4 a uvedie sa v nej primeraná analýza a hodnotenie rizika či rizík; v technickej dokumentácii sa uvedú uplatniteľné požiadavky a zahrnie sa do nej, ak je to relevantné z hľadiska posudzovania, návrh, výroba a používanie vybavenia námorných lodí. Technická dokumentácia obsahuje vždy, keď je to uplatniteľné, minimálne tieto prvky:

a) všeobecný opis vybavenia námorných lodí;

b) nákresy koncepčného riešenia, výrobné výkresy a náčrty súčiastok, podzostáv, okruhov atď.;

c) opisy a vysvetlenia potrebné na pochopenie uvedených nákresov a náčrtov a používania vybavenia námorných lodí;

d) zoznam požiadaviek a skúšobných noriem, ktoré sa vzťahujú na príslušné vybavenie námorných lodí v súlade s touto smernicou, spolu s opisom riešení prijatých s cieľom splniť uvedené požiadavky;

e) výsledky vykonaných projektových výpočtov, vykonaných skúšok atď. a

f) protokoly o skúškach,

— reprezentatívne vzorky plánovanej výroby. Notifikovaný orgán môže vyžadovať ďalšie vzorky, ak sú potrebné na vykonanie skúšobného programu,

— podporné dôkazy o primeranosti riešenia technického návrhu. V týchto podporných dôkazoch sa uvedú všetky dokumenty, ktoré boli použité. Podporné dôkazy v prípade potreby zahŕňajú výsledky skúšok, ktoré vykonalo vhodné laboratórium výrobcu alebo iné skúšobné laboratórium v mene výrobcu a na jeho zodpovednosť.

4. Notifikovaný orgán:

Pokiaľ ide o vybavenie námorných lodí:

4.1. preskúma technickú dokumentáciu a podporné dôkazy na posúdenie primeranosti technického návrhu vybavenia námorných lodí.

Pri skúške vzoriek:

4.2. overí, či vzorka alebo vzorky boli vyrobené v súlade s technickou dokumentáciou, a určí prvky navrhnuté v súlade s uplatniteľnými ustanoveniami príslušných požiadaviek a skúšobných noriem, ako aj prvky, ktoré boli navrhnuté bez uplatnenia príslušných ustanovení týchto noriem;

4.3. vykonáva príslušné preskúmania a skúšky v súlade s touto smernicou alebo ich dá vykonať;

4.4. s výrobcom dohodne miesto, kde sa vykonajú preskúmania a skúšky.

5. Notifikovaný orgán vypracuje hodnotiacu správu, v ktorej zaznamená činnosti vykonané v súlade s bodom 4 a ich výsledky. Bez ohľadu na svoje povinnosti voči notifikujúcim orgánom notifikovaný orgán sprístupňuje obsah uvedenej správy v plnom rozsahu alebo čiastočne a iba so súhlasom výrobcu.

6. Ak typ spĺňa požiadavky osobitných medzinárodných nástrojov, ktoré sa uplatňujú na príslušné vybavenie námorných lodí, notifikovaný orgán vydáva výrobcovi osvedčenie o typovej skúške ES. Toto osvedčenie obsahuje meno a adresu výrobcu, závery preskúmania, podmienky jeho platnosti (ak existujú) a potrebné údaje na určenie schváleného typu. K osvedčeniu možno pripojiť jednu alebo viacero príloh.

Osvedčenie a jeho prílohy obsahujú všetky príslušné informácie, ktoré umožňujú hodnotenie zhody vyrobených výrobkov so skúšaným typom a kontrolu za prevádzky.

Ak typ nespĺňa platné požiadavky medzinárodných nástrojov, notifikovaný orgán odmietne vydať osvedčenie o typovej skúške ES a zodpovedajúcim spôsobom o tom informuje žiadateľa, pričom uvedie podrobné dôvody svojho odmietnutia.

7. Ak schválený typ už nespĺňa uplatniteľné požiadavky, notifikovaný orgán určí, či je potrebné ďalšie skúšanie alebo nový postup posudzovania zhody.

Výrobca informuje notifikovaný orgán, ktorý má technickú dokumentáciu týkajúcu sa osvedčenia o typovej skúške ES, o všetkých zmenách schváleného typu, ktoré môžu ovplyvniť zhodu vybavenia námorných lodí s požiadavkami príslušných medzinárodných nástrojov alebo s podmienkami platnosti osvedčenia. Takéto zmeny si vyžadujú dodatočné odsúhlasenie vo forme dodatku k pôvodnému osvedčeniu o typovej skúške ES.

8. Každý notifikovaný orgán informuje svoje notifikujúce orgány o osvedčeniach o typovej skúške ES a/alebo ich dodatkoch, ktoré vydal alebo zrušil, a pravidelne alebo na požiadanie poskytuje svojim notifikujúcim orgánom zoznam osvedčení a/alebo ich dodatkov, ktoré boli zamietnuté, pozastavené alebo inak obmedzené.

Každý notifikovaný orgán informuje ostatné notifikované orgány o všetkých osvedčeniach o typovej skúške ES a/alebo o ich dodatkoch, ktoré zamietol, zrušil, pozastavil alebo inak obmedzil, a na žiadosť informuje o osvedčeniach a/alebo o ich dodatkoch, ktoré vydal.

Komisia, členské štáty a ostatné notifikované orgány môžu na žiadosť získať kópiu osvedčenia o typovej skúške ES a/alebo o ich dodatkoch. Na požiadanie môže Komisia a členské štáty získať kópiu technickej dokumentácie a výsledkov skúšok, ktoré vykonal notifikovaný orgán. Do skončenia platnosti osvedčenia notifikovaný orgán uchováva kópiu osvedčenia o typovej skúške ES, jeho príloh a dodatkov, ako aj technické podklady vrátane dokumentácie predloženej výrobcom.

9. Výrobca uchováva kópiu osvedčenia o typovej skúške ES a jeho príloh a dodatkov spolu s technickou dokumentáciou pre potrebu vnútroštátnych orgánov aspoň 10 rokov po umiestnení značky zhody na posledný vyrobený výrobok a v žiadnom prípade nie na obdobie kratšie, ako je očakávaná životnosť dotknutého vybavenia námorných lodí.
10. Splnomocnený zástupca výrobcu môže podať žiadosť uvedenú v bode 3 a plniť povinnosti stanovené v bodoch 7 a 9, pokiaľ sú uvedené v splnomocnení.

II. MODUL D: ZHODA S TYPOM ZALOŽENÁ NA ZABEZPEČENÍ KVALITY VÝROBNÉHO PROCESU

1. Zhoda s typom založená na zabezpečení kvality výrobného procesu je tou časťou postupu posudzovania zhody, ktorou si výrobca plní povinnosti stanovené v bodoch 2 a 5 a zaručuje a vyhlasuje na svoju zodpovednosť, že príslušné vybavenie námorných lodí je v zhode s typom opísaným v osvedčení o typovej skúške ES a že spĺňa požiadavky medzinárodných nástrojov, ktoré sa naň uplatňujú.
2. Výroba
Výrobca prevádzkuje schválený systém kvality pre výrobu, kontrolu a skúšku konečného výrobku, ako sa uvádza v bode 3, a vzťahuje sa naň dohľad, ako sa uvádza v bode 4.
3. Systém kvality
 - 3.1. Výrobca podáva žiadosť o posúdenie svojho systému kvality pre príslušné vybavenie námorných lodí notifikovanému orgánu podľa vlastného výberu.

Žiadosť obsahuje:

- meno a adresu výrobcu a v prípade, že žiadosť podáva splnomocnený zástupca, aj jeho meno a adresu,
- písomné vyhlásenie o tom, že tá istá žiadosť nebola podaná inému notifikovanému orgánu,
- všetky príslušné informácie pre plánovanú kategóriu vybavenia námorných lodí,
- dokumentáciu o systéme kvality,
- technickú dokumentáciu schváleného typu a kópiu osvedčenia o typovej skúške ES.

- 3.2. Systémom kvality sa zabezpečuje zhoda výrobkov s typom opísaným v osvedčení o typovej skúške ES a s požiadavkami medzinárodných nástrojov, ktoré sa na ne uplatňujú.

Všetky prvky, požiadavky a ustanovenia prijaté výrobcom sa zdokumentujú systematickým a usporiadaným spôsobom vo forme písomne vypracovaných zásad, postupov a pokynov. Dokumentácia systému kvality umožňuje jednotný výklad programov, plánov, manuálov a záznamov kvality.

Dokumentácia systému kvality obsahuje najmä náležitý opis:

- kvalitatívnych cieľov a organizačnej štruktúry, povinností a právomocí manažmentu vzhľadom na kvalitu výrobku,
- zodpovedajúcich spôsobov, postupov a systematických opatrení, ktoré sa použijú pri výrobe, kontrole kvality a jej zabezpečovaní,
- preskúmaní a skúšok, ktoré sa budú vykonávať pred výrobou, počas výroby a po nej, vrátane časových intervalov, v ktorých sa budú vykonávať,
- záznamov o kvalite, ako sú správy o kontrolách a údaje o skúškach, kalibračné údaje, správy o kvalifikácii príslušných zamestnancov atď. a
- prostriedkov monitorovania dosahovania požadovanej kvality výrobku a účinného prevádzkovania systému kvality.

3.3. Notifikovaný orgán posúdi systém kvality, aby rozhodol, či spĺňa požiadavky podľa bodu 3.2.

Okrem skúseností v oblasti systémov riadenia kvality audítorský tím pozostáva najmenej z jedného člena, ktorý má skúsenosti s hodnotením príslušnej oblasti vybavenia námorných lodí a technológií vybavenia námorných lodí, ako aj znalosti uplatniteľných požiadaviek medzinárodných nástrojov. Audit zahŕňa hodnotiacu návštevu priestorov výrobcu. Audítorský tím preskúmava technickú dokumentáciu uvedenú v bode 3.1 piatej zarážke s cieľom overiť schopnosť výrobcu určiť príslušné požiadavky medzinárodných nástrojov a vykonať potrebné preskúmania vzhľadom na zabezpečenie súladu výrobku s týmito požiadavkami.

Rozhodnutie sa oznámi výrobcovi. Oznámenie obsahuje závery z auditu a odôvodnené rozhodnutie o posúdení.

3.4. Výrobca sa zaväzuje plniť povinnosti vyplývajúce zo schváleného systému kvality a udržiavať ho v takom stave, aby zostal primeraný a efektívny.

3.5. Výrobca informuje notifikovaný orgán, ktorý systém kvality schválil, o každej jeho plánovanej zmene.

Notifikovaný orgán zhodnotí navrhované zmeny a rozhodne, či pozmenený systém kvality bude naďalej spĺňať požiadavky uvedené v bode 3.2, alebo či je potrebné opätovné hodnotenie.

Svoje rozhodnutie oznámi výrobcovi. Oznámenie zahŕňa závery preskúmania a odôvodnené rozhodnutie o posúdení.

4. Dohľad, za ktorý je zodpovedný notifikovaný orgán

4.1. Účelom dohľadu je zabezpečiť, aby si výrobca náležite plnil povinnosti vyplývajúce zo schváleného systému kvality.

4.2. Na účely posúdenia výrobcu umožní notifikovanému orgánu vstup do výrobných a skladovacích priestorov a do priestorov kontroly a skúšania a poskytne mu všetky nevyhnutné informácie, najmä:

— dokumentáciu systému kvality,

— záznamy o kvalite, ako sú správy o kontrolách a údaje o skúškach, kalibračné údaje, správy o kvalifikácii príslušných zamestnancov atď.

4.3. Notifikovaný orgán pravidelne vykonáva audity s cieľom zabezpečiť, aby výrobca udržiaval a uplatňoval systém kvality, a výrobcovi odovzdá správu o audite.

4.4. Navyše notifikovaný orgán môže vykonávať u výrobcu neohlásené návštevy okrem prípadov, v ktorých sa podľa vnútroštátneho práva a z dôvodov obrany a bezpečnosti na takéto návštevy uplatňujú určité obmedzenia. Počas týchto návštev môže notifikovaný orgán v prípade potreby vykonať skúšky výrobkov alebo ich nechať vykonať s cieľom overiť, či systém kvality funguje správne. Notifikovaný orgán poskytne o výsledku takejto návštevy výrobcovi správu, a ak boli vykonané nejaké skúšky, aj protokol o skúškach.

5. Označenie zhody a vyhlásenie o zhode

5.1. Výrobca umiestňuje požadovanú značku zhody uvedenú v článku 9 a na zodpovednosť notifikovaného orgánu uvedeného v bode 3.1 identifikačné číslo tohto orgánu na každý jednotlivý výrobok, ktorý je v zhode s typom opísaným v osvedčení o typovej skúške EÚ a ktorý spĺňa uplatniteľné požiadavky medzinárodných nástrojov.

5.2. Výrobca vypracuje pre každý model výrobku písomné vyhlásenie o zhode, ktoré uchováva pre potrebu vnútroštátnych orgánov aspoň 10 rokov po umiestnení značky zhody na posledný vyrobený výrobok a v žiadnom prípade nie na obdobie kratšie, ako je očakávaná životnosť dotknutého vybavenia námorných lodí. Vo vyhlásení o zhode sa uvádza model vybavenia námorných lodí, pre ktorý bolo vypracované.

Kópia vyhlásenia o zhode sa na požiadanie sprístupní príslušným orgánom.

6. Aspoň 10 rokov po umiestnení značky zhody na posledný vyrobený výrobok a v žiadnom prípade nie na obdobie kratšie, ako je očakávaná životnosť dotknutého vybavenia námorných lodí, výrobca uchováva k dispozícii príslušným orgánom:

— dokumentáciu podľa bodu 3.1,

— schválenú zmenu uvedenú v bode 3.5,

— rozhodnutia a správy notifikovaného orgánu uvedené v bodoch 3.5, 4.3 a 4.4.

7. Každý notifikovaný orgán informuje svoje notifikujúce orgány o schváleniach systémov kvality, ktoré vydal alebo zrušil, a pravidelne alebo na požiadanie poskytuje svojim notifikujúcim orgánom zoznam schválení systémov kvality, ktoré boli zamietnuté, pozastavené alebo inak obmedzené.

Každý notifikovaný orgán informuje ostatné notifikované orgány o schváleniach systémov kvality, ktoré zamietol, pozastavil, zrušil alebo inak obmedzil, a na požiadanie informuje o schváleniach systému kvality, ktoré vydal.

8. Splnomocnený zástupca

Povinnosti výrobcu stanovené v bodoch 3.1, 3.5, 5 a 6 môže v mene výrobcu a na jeho zodpovednosť splniť jeho splnomocnený zástupca, pokiaľ sú uvedené v splnomocnení.

III. MODUL E: ZHODA S TYPOM ZALOŽENÁ NA ZABEZPEČOVANÍ KVALITY VÝROBKU

1. Zhoda s typom založená na zabezpečení kvality výrobku je tou časťou postupu posudzovania zhody, ktorou si výrobca plní povinnosti stanovené v bodoch 2 a 5 a zaručuje a vyhlasuje na vlastnú zodpovednosť, že príslušné vybavenie námorných lodí je v zhode s typom opísaným v osvedčení o typovej skúške ES a že spĺňa požiadavky medzinárodných nástrojov, ktoré sa naň vzťahujú.

2. Výroba

Výrobca prevádzkuje schválený systém kvality na kontrolu konečných výrobkov a skúšky príslušných výrobkov, ako sa uvádza v bode 3, a vzťahuje sa naň dohľad, ako sa uvádza v bode 4.

3. Systém kvality

3.1. Výrobca podáva žiadosť o posúdenie svojho systému kvality pre príslušné vybavenie námorných lodí notifikovanému orgánu podľa vlastného výberu.

Žiadosť musí obsahovať:

— meno/názov a adresu výrobcu a v prípade, že žiadosť podáva jeho splnomocnený zástupca, aj jeho meno/názov a adresu,

— písomné vyhlásenie o tom, že tá istá žiadosť nebola podaná inému notifikovanému orgánu,

— všetky príslušné informácie pre plánovanú kategóriu vybavenia námorných lodí,

— dokumentáciu týkajúcu sa systému kvality a

— technickú dokumentáciu schváleného typu a kópiu osvedčenia o typovej skúške ES.

3.2. Systémom kvality sa zabezpečuje zhoda výrobkov s typom opísaným v osvedčení o typovej skúške ES a s uplatniteľnými požiadavkami medzinárodných nástrojov.

Všetky prvky, požiadavky a ustanovenia prijaté výrobcom sa zdokumentujú systematickým a usporiadaným spôsobom vo forme písomne vypracovaných zásad, postupov a pokynov. Dokumentácia systému kvality umožňuje jednotný výklad programov, plánov, manuálov a záznamov kvality.

Obsahuje najmä náležitý opis:

— cieľov kvality a organizačnej štruktúry, zodpovedností a právomocí manažmentu súvisiacich s kvalitou výrobku,

— kontrol a skúšok, ktoré sa budú vykonávať po výrobe,

— záznamov o kvalite, ako sú správy o kontrolách a údaje o skúškach, kalibračné údaje, správy o kvalifikácii príslušných zamestnancov atď.,

— prostriedkov monitorovania účinného fungovania systému kvality.

3.3. Notifikovaný orgán posudzuje systém kvality s cieľom určiť, či spĺňa požiadavky uvedené v bode 3.2.

Okrem skúseností v oblasti systémov riadenia kvality audítorský tím pozostáva najmenej z jedného člena, ktorý má skúsenosti s hodnotením príslušnej oblasti vybavenia námorných lodí a príslušných technológií vybavenia námorných lodí, ako aj znalosti uplatniteľných požiadaviek medzinárodných nástrojov. Audit zahŕňa hodnotiacu návštevu priestorov výrobcu. Audítorský tím preskúma technickú dokumentáciu uvedenú v bode 3.1 piatej zarážke s cieľom overiť schopnosť výrobcu určiť príslušné požiadavky medzinárodných nástrojov a vykonať potrebné preskúmania vzhľadom na zabezpečenie súladu výrobku s týmito požiadavkami.

Rozhodnutie sa oznámi výrobcovi. Oznámenie obsahuje závery z auditu a zdôvodnené rozhodnutie o posúdení.

3.4. Výrobca sa zaväzuje plniť povinnosti vyplývajúce zo schváleného systému kvality a udržiavať ho, aby zostal primeraný a efektívny.

3.5. Výrobca informuje notifikovaný orgán, ktorý systém kvality schválil, o každej jeho plánovanej zmene.

Notifikovaný orgán zhodnotí navrhované zmeny a rozhodne, či pozmenený systém kvality bude naďalej spĺňať požiadavky uvedené v bode 3.2, alebo či je potrebné opätovné hodnotenie.

Svoje rozhodnutie oznámi výrobcovi. Oznámenie zahŕňa závery preskúmania a odôvodnené rozhodnutie o posúdení.

4. Dohľad, za ktorý je zodpovedný notifikovaný orgán

4.1. Účelom dohľadu je zabezpečiť, aby si výrobca náležite plnil povinnosti vyplývajúce zo schváleného systému kvality.

4.2. Na účely posúdenia výrobca umožní notifikovanému orgánu vstup do výrobných a skladovacích priestorov a do priestorov kontroly a skúšania a poskytne mu všetky nevyhnutné informácie, najmä:

— dokumentáciu systému kvality,

— záznamy o kvalite, ako sú správy o kontrolách a údaje o skúškach, kalibračné údaje, správy o kvalifikácii príslušných zamestnancov atď.

4.3. Notifikovaný orgán pravidelne vykonáva audity s cieľom zabezpečiť, aby výrobca udržiaval a uplatňoval systém kvality, a výrobcovi odovzdá správu o audite.

4.4. Navyše môže notifikovaný orgán vykonávať u výrobcu neohlásené návštevy okrem prípadov, v ktorých sa podľa vnútroštátneho práva a z dôvodov obrany a bezpečnosti na takéto návštevy uplatňujú určité obmedzenia. Počas týchto návštev môže notifikovaný orgán v prípade potreby vykonať skúšky výrobkov alebo ich nechať vykonať s cieľom overiť, či systém kvality funguje správne. Notifikovaný orgán poskytne o výsledku takejto návštevy výrobcovi správu, a ak boli vykonané nejaké skúšky, aj protokol o skúškach.

5. Označenie zhody a vyhlásenie o zhode

5.1. Výrobca umiestňuje značku zhody uvedenú v článku 9 a na zodpovednosť notifikovaného orgánu uvedeného v bode 3.1 identifikačné číslo tohto orgánu na každý jednotlivý výrobok, ktorý je v zhode s typom opísaným v osvedčení o typovej skúške ES a ktorý spĺňa uplatniteľné požiadavky medzinárodných nástrojov.

- 5.2. Výrobca vypracuje pre každý model výrobku písomné vyhlásenie o zhode, ktoré uchováva pre potrebu vnútroštátnych orgánov aspoň 10 rokov po umiestnení značky zhody na posledný vyrobený výrobok a v žiadnom prípade nie na obdobie kratšie, ako je očakávaná životnosť dotknutého vybavenia námorných lodí. Vo vyhlásení o zhode sa uvádza model vybavenia námorných lodí, pre ktorý bolo vypracované.

Kópia vyhlásenia o zhode sa na požiadanie sprístupní príslušným orgánom.

6. Aspoň 10 rokov po umiestnení značky zhody na posledný vyrobený výrobok a v žiadnom prípade nie na obdobie kratšie, ako je očakávaná životnosť dotknutého vybavenia námorných lodí, výrobca uchováva k dispozícii príslušným orgánom:

— dokumentáciu uvedenú v bode 3.1,

— zmenu uvedenú v bode 3.5, ako je schválená,

— rozhodnutia a správy notifikovaného orgánu uvedené v bodoch 3.5, 4.3 a 4.4.

7. Každý notifikovaný orgán informuje svoje notifikujúce orgány o schváleniach systémov kvality, ktoré vydal alebo zrušil, a pravidelne alebo na požiadanie poskytuje svojim notifikujúcim orgánom zoznam schválení systémov kvality, ktoré boli zamietnuté, pozastavené alebo inak obmedzené.

Každý notifikovaný orgán informuje ostatné notifikované orgány o schváleniach systémov kvality, ktoré zamietol, pozastavil, alebo zrušil, a na požiadanie informuje o schváleniach systémov kvality, ktoré vydal.

8. Splnomocnený zástupca

Povinnosti výrobcu stanovené v bodoch 3.1, 3.5, 5 a 6 môže v mene výrobcu a na jeho zodpovednosť splniť jeho splnomocnený zástupca, pokiaľ sú uvedené v splnomocnení.

IV. MODUL F: ZHODA S TYPOM ZALOŽENÁ NA OVEROVANÍ VÝROBKU

1. Zhoda s typom založená na overovaní výrobku je tou časťou postupu posudzovania zhody, ktorou si výrobca plní povinnosti stanovené v bodoch 2, 5.1 a 6 a zaručuje a vyhlasuje na vlastnú zodpovednosť, že príslušné výrobky, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia bodu 3, sú v zhode s typom opísaným v osvedčení o typovej skúške ES a že spĺňajú požiadavky medzinárodných nástrojov, ktoré sa na ne uplatňujú.

2. Výroba

Výrobca prijme všetky opatrenia potrebné na to, aby sa výrobným procesom a jeho monitorovaním zabezpečila zhoda vyrobených výrobkov so schváleným typom opísaným v osvedčení o typovej skúške ES a s požiadavkami medzinárodných nástrojov, ktoré sa na ne vzťahujú.

3. Overovanie

Notifikovaný orgán podľa výberu výrobcu vykonáva príslušné preskúmania a skúšky s cieľom skontrolovať zhodu výrobkov so schváleným typom opísaným v osvedčení o typovej skúške ES a s príslušnými požiadavkami medzinárodných nástrojov.

Preskúmania a skúšky na kontrolu zhody výrobkov s príslušnými požiadavkami sa na základe výberu výrobcu vykonávajú buď preskúmaním a skúškou každého výrobku, ako sa uvádza v bode 4, alebo preskúmaním a skúškou výrobkov na štatistickom základe, ako sa uvádza v bode 5.

4. Overovanie zhody preskúmaním a skúškou každého výrobku

- 4.1. Všetky výrobky sa jednotlivo preskúmajú a vyskúšajú v súlade s touto smernicou, aby sa overila zhoda so schváleným typom opísaným v osvedčení o typovej skúške ES a s príslušnými požiadavkami medzinárodných nástrojov.
- 4.2. Notifikovaný orgán vydá osvedčenie o zhode vzhľadom na vykonané preskúmania a skúšky a umiestni svoje identifikačné číslo na každý schválený výrobok alebo ho nechá umiestniť na vlastnú zodpovednosť.

Výrobca uchováva osvedčenia o zhode pre potreby kontroly zo strany vnútroštátnych orgánov aspoň 10 rokov po umiestnení značky zhody na posledný vyrobený výrobok a v žiadnom prípade nie na obdobie kratšie, ako je očakávaná životnosť dotknutého vybavenia námorných lodí.

5. Štatistické overovanie zhody

- 5.1. Výrobca prijme všetky opatrenia potrebné na to, aby sa výrobným procesom a jeho monitorovaním zabezpečila homogénnosť každej vyrobenej série, a vo forme homogénnych sérií predkladá svoje výrobky na overovanie.
- 5.2. Z každej série sa odoberie náhodná vzorka. Všetky výrobky vo vzorke sa jednotlivo preskúmajú a vyskúšajú v súlade s touto smernicou, aby sa zabezpečila ich zhoda s príslušnými požiadavkami medzinárodných nástrojov a určilo, či je séria schválená, alebo zamietnutá.
- 5.3. Ak sa séria schváli, všetky výrobky série sa považujú za schválené s výnimkou tých výrobkov zo vzorky, o ktorých sa zistilo, že skúškam nevyhoveli.

Notifikovaný orgán vydá osvedčenie o zhode vzhľadom na vykonané preskúmania a skúšky a umiestni svoje identifikačné číslo na každý schválený výrobok alebo ho nechá umiestniť na vlastnú zodpovednosť.

Výrobca uchováva osvedčenia o zhode pre potreby vnútroštátnych orgánov aspoň 10 rokov po umiestnení značky zhody na posledný vyrobený výrobok a v žiadnom prípade nie na obdobie kratšie, ako je očakávaná životnosť dotknutého vybavenia námorných lodí.

- 5.4. Ak sa séria zamietne, notifikovaný orgán alebo príslušný orgán prijme primerané opatrenia, aby sa zabránilo uvedeniu tejto série na trh. V prípade častého zamietnutia sérií môže notifikovaný orgán pozastaviť štatistické overovanie a prijať primerané opatrenia.

6. Označenie zhody a vyhlásenie o zhode

- 6.1. Výrobca umiestňuje značku zhody uvedenú v článku 9 a na zodpovednosť notifikovaného orgánu uvedeného v bode 3 identifikačné číslo tohto orgánu na každý jednotlivý výrobok, ktorý je v zhode so schváleným typom opísaným v osvedčení o typovej skúške EÚ a ktorý spĺňa príslušné požiadavky medzinárodných nástrojov.
- 6.2. Výrobca vypracuje pre každý model výrobku písomné vyhlásenie o zhode, ktoré uchováva pre potrebu vnútroštátnych orgánov aspoň 10 rokov po umiestnení značky zhody na posledný vyrobený výrobok a v žiadnom prípade nie na obdobie kratšie, ako je očakávaná životnosť dotknutého vybavenia námorných lodí. Vo vyhlásení o zhode sa uvádza model vybavenia námorných lodí, pre ktorý bolo vypracované.

Kópia vyhlásenia o zhode sa na požiadanie sprístupní príslušným orgánom.

7. V prípade, že notifikovaný orgán súhlasí, výrobca na zodpovednosť notifikovaného orgánu môže počas výrobného procesu umiestniť na výrobky identifikačné číslo tohto orgánu.

8. Splnomocnený zástupca

Povinnosti výrobcu smie plniť v jeho zastúpení a na jeho zodpovednosť jeho splnomocnený zástupca, ak sú stanovené v plnej moci. Splnomocnený zástupca nesmie plniť záväzky výrobcu stanovené v bodoch 2 a 5.1.

V. MODUL G: ZHODA ZALOŽENÁ NA OVEROVANÍ JEDNOTKY

1. Zhoda s typom založená na overovaní jednotky je tou časťou postupu posudzovania zhody, ktorou si výrobca plní povinnosti stanovené v bodoch 2, 3 a 5 a zaručuje a vyhlasuje na vlastnú zodpovednosť, že príslušný výrobok, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia bodu 4, je v súlade s požiadavkami medzinárodných nástrojov, ktoré sa naň vzťahujú.

2. Technická dokumentácia

Výrobca vypracuje technickú dokumentáciu a sprístupní ju notifikovanému orgánu uvedenému v bode 4. Prostredníctvom dokumentácie sa umožní posúdenie zhody výrobku s príslušnými požiadavkami a uvedie sa v nej primeraná analýza a hodnotenie rizika či rizík. V technickej dokumentácii sa uvedú uplatniteľné požiadavky a zahrnie sa do nej, ak je to relevantné z hľadiska posudzovania, návrh, výroba a používanie výrobku. Technická dokumentácia obsahuje vždy, ak je to uplatniteľné, minimálne tieto prvky:

— všeobecný opis výrobku,

— nákresy koncepčného riešenia, výrobné výkresy a náčrty súčiastok, podzostáv, okruhov atď.,

— opisy a vysvetlenia potrebné na pochopenie uvedených nákresov a náčrtov a používania výrobku,

— zoznam požiadaviek a skúšobných noriem, ktoré sa vzťahujú na príslušné vybavenie námorných lodí v súlade s touto smernicou, spolu s opisom riešení prijatých s cieľom splniť uvedené požiadavky,

— výsledky vykonaných konštrukčných výpočtov, vykonaných skúšok a

— protokoly o skúškach.

Výrobca uchováva technickú dokumentáciu pre potrebu príslušných vnútroštátnych orgánov aspoň 10 rokov po umiestnení značky zhody na posledný vyrobený výrobok a v žiadnom prípade nie na obdobie kratšie, ako je očakávaná životnosť dotknutého vybavenia námorných lodí.

3. Výroba

Výrobca prijme všetky opatrenia potrebné na to, aby sa výrobným procesom a jeho monitorovaním zabezpečila zhoda vyrábaného výrobku s uplatniteľnými požiadavkami medzinárodných nástrojov.

4. Overovanie

Notifikovaný orgán podľa výberu výrobcu vykoná príslušné preskúmania a skúšky v súlade s touto smernicou s cieľom skontrolovať zhodu výrobku s príslušnými požiadavkami medzinárodných nástrojov.

Notifikovaný orgán vydá osvedčenie o zhode vzhľadom na vykonané preskúmania a skúšky a umiestni svoje identifikačné číslo na schválený výrobok alebo ho nechá umiestniť na vlastnú zodpovednosť.

Výrobca uchováva osvedčenia o zhode pre potreby vnútroštátnych orgánov aspoň 10 rokov po umiestnení značky zhody na posledný vyrobený výrobok a v žiadnom prípade nie na obdobie kratšie, ako je očakávaná životnosť dotknutého vybavenia námorných lodí.

5. Označenie zhody a vyhlásenie o zhode

5.1. Výrobca umiestni značku zhody uvedenú v článku 9 a na zodpovednosť notifikovaného orgánu uvedeného v bode 4 identifikačné číslo tohto orgánu na každý výrobok, ktorý spĺňa príslušné požiadavky medzinárodných nástrojov.

5.2. Výrobca vypracuje písomné vyhlásenie o zhode, ktoré uchováva pre potrebu vnútroštátnych orgánov aspoň 10 rokov po umiestnení značky zhody na posledný vyrobený výrobok a v žiadnom prípade nie na obdobie kratšie, ako je očakávaná životnosť dotknutého vybavenia námorných lodí. Vo vyhlásení o zhode sa uvádza výrobok, pre ktorý bolo vypracované.

Kópia vyhlásenia o zhode sa na požiadanie sprístupní príslušným orgánom.

6. Splnomocnený zástupca

Povinnosti výrobcu stanovené v bodoch 2 a 5 môže v mene a na zodpovednosť výrobcu splniť jeho splnomocnený zástupca, pokiaľ sú uvedené v splnomocnení.

—

PRÍLOHA III

POŽIADAVKY, KTORÉ MUSIA SPLŇAŤ ORGÁNY POSUDZOVANIA ZHODY, ABY SA STALI NOTIFIKOVANÝMI ORGÁNMI

1. Na účely notifikácie orgán na posudzovanie zhody splňa požiadavky stanovené v bodoch 2 až 11.
2. Orgán na posudzovanie zhody je zriadený podľa vnútroštátnych právnych predpisov a má právnu subjektivitu.
3. Orgán na posudzovanie zhody je treťou osobou nezávislou od organizácie alebo vybavenia námorných lodí, ktoré posudzuje.
4. Za orgán na posudzovanie zhody možno pod podmienkou, že je preukázaná jeho nezávislosť a nedochádza ku konfliktu záujmov, považovať subjekt, ktorý patrí do obchodného alebo profesijného združenia, ktoré zastupujú podniky zapojené do navrhovania, výroby, obstarávania, montáže, používania alebo údržby vybavenia námorných lodí výrobkov, ktoré posudzuje.
5. Orgán na posudzovanie zhody, jeho vrcholový manažment a zamestnanci zodpovední za vykonávanie úloh posudzovania zhody nie sú projektanti, výrobcovia, dodávatelia, subjekty vykonávajúce inštaláciu, nákupcovia, vlastníci, užívatelia ani subjekty vykonávajúce údržbu vybavenia námorných lodí, ktoré sa posudzujú, ani splnomocnení zástupcovia žiadnej z týchto osôb. To nevyklučuje možnosť použitia posudzovaných výrobkov, ktoré sú potrebné pre činnosť orgánu na posudzovanie zhody, alebo ich použitie na osobné účely.
6. Orgán na posudzovanie zhody, jeho vrcholový manažment a zamestnanci zodpovední za vykonávanie úloh posudzovania zhody nie sú priamo zapojení do navrhovania, výroby alebo konštrukcie, uvádzania na trh, inštalácie, používania alebo údržby tohto vybavenia námorných lodí ani nezastupujú osoby zapojené do týchto činností. Nevykonávajú žiadnu činnosť, ktorá by mohla ohroziť ich nezávislý úsudok alebo bezúhonnosť vo vzťahu k činnostiam posudzovania zhody, pre ktoré boli notifikované. Vzťahuje sa to najmä na poradenské služby.
7. Orgány na posudzovanie zhody zabezpečujú, aby činnosti ich dcérskych spoločností alebo subdodávateľov neovplyvňovali zachovanie dôvernosti, objektivity alebo nestrannosti pri ich činnostiach posudzovania zhody.
8. Orgány na posudzovanie zhody a ich pracovníci vykonávajú činnosti posudzovania zhody na najvyššej úrovni profesionálnej bezúhonnosti a nevyhnutnej odbornej spôsobilosti v danej oblasti a nie sú vystavení žiadnym tlakom a stimulom najmä finančnej povahy, ktoré by mohli ovplyvniť ich úsudok alebo výsledky ich činností posudzovania zhody najmä zo strany osôb alebo skupín osôb, ktoré majú záujem na výsledkoch týchto činností.
9. Orgán na posudzovanie zhody je schopný vykonávať všetky úlohy posudzovania zhody, ktoré mu boli pridelené na základe tejto smernice a v súvislosti s ktorými bol notifikovaný, či už ide o úlohy vykonávané samotným orgánom na posudzovanie zhody, alebo v jeho mene a na jeho zodpovednosť.
10. Orgán na posudzovanie zhody má vždy a pre každý postup posudzovania zhody a pre každý typ, kategóriu alebo subkategóriu vybavenia námorných lodí, v súvislosti s ktorými bol notifikovaný, k dispozícii:
 - a) pracovníkov s odbornými znalosťami a dostatočnými a primeranými skúsenosťami na vykonávanie úloh posudzovania zhody;
 - b) opisy postupov, v súlade s ktorými sa vykonáva posudzovanie zhody a ktorými sa zabezpečuje transparentnosť uvedených postupov a možnosť ich reprodukovateľnosti. Má zavedené vhodné politiky a postupy na rozlíšenie úloh, ktoré vykonáva ako notifikovaný orgán, a iných činností;
 - c) postupy na vykonávanie činností zohľadňujúce veľkosť podniku, odvetvie, v ktorom podnik pôsobí, jeho štruktúru, stupeň zložitosti príslušnej technológie vybavenia námorných lodí a hromadný či sériový charakter výrobného procesu.

11. Orgán na posudzovanie zhody má prostriedky potrebné na plnenie technických a administratívnych úloh spojených s činnosťami náležitého posudzovania zhody a má prístup k všetkým potrebným zariadeniam a vybaveniu.
 12. Pracovníci zodpovední za činnosti posudzovania zhody majú:
 - a) zodpovedajúce technické a odborné vzdelanie vzťahujúce sa na všetky činnosti posudzovania zhody, v súvislosti s ktorými bol subjekt posudzovania zhody notifikovaný;
 - b) uspokojivé znalosti požiadaviek súvisiacich s posudzovaním, ktoré vykonávajú, a primeranú právomoc vykonávať toto posudzovanie;
 - c) primerané znalosti a pochopenie uplatniteľných požiadaviek a skúšobných noriem a príslušných ustanovení právnych predpisov Únie o harmonizácii a nariadení vykonávajúcich uvedené právne predpisy;
 - d) schopnosť vypracúvať osvedčenia, protokoly a správy preukazujúce, že sa vykonalo posúdenie.
 13. Zaručí sa nestrannosť orgánov na posudzovanie zhody, ich vrcholového manažmentu a pracovníkov, ktorí vykonávajú posudzovanie.
 14. Odmeňovanie vrcholového manažmentu orgánu na posudzovanie zhody a jeho pracovníkov, ktorí vykonávajú posudzovanie, nezávisí od počtu vykonaných posúdení ani od výsledkov týchto posúdení.
 15. Orgány na posudzovanie zhody uzavrujú poistenie zodpovednosti za škodu, ak túto zodpovednosť nenesie štát v súlade s vnútroštátnym právom alebo ak nie je za posudzovanie zhody priamo zodpovedný samotný členský štát.
 16. Pracovníci orgánu na posudzovanie zhody sú povinní dodržiavať služobné tajomstvo, pokiaľ ide o všetky informácie získané pri vykonávaní svojich úloh podľa tejto smernice alebo podľa akéhokoľvek ustanovenia vnútroštátneho práva, ktorým sa táto smernica vykonáva, nie však vo vzťahu k príslušným orgánom členských štátov, v ktorom daný orgán vykonáva svoju činnosť. Vlastnícke práva sú chránené.
 17. Orgány na posudzovanie zhody sa zúčastňujú na príslušných normalizačných činnostiach a činnostiach koordinačnej skupiny notifikovaného orgánu zriadenej podľa tejto smernice alebo zabezpečia, aby ich zamestnanci, ktorí vykonávajú posudzovanie, boli o nich informovaní, a ako všeobecné usmernenie uplatňujú administratívne rozhodnutia a dokumenty vypracované ako výsledok práce tejto skupiny.
 18. Orgány na posudzovanie zhody spĺňajú požiadavky normy EN ISO/IEC 17065:2012.
 19. Orgány na posudzovanie zhody zabezpečia, aby skúšobné laboratóriá používané na účely posudzovania zhody spĺňali požiadavky normy EN ISO/IEC 17025:2005.
-

PRÍLOHA IV

NOTIFIKAČNÝ POSTUP

1. Žiadosť o notifikáciu
 - 1.1. Orgán na posudzovanie zhody predloží žiadosť o notifikáciu notifikujúcemu orgánu členského štátu, v ktorom má sídlo.
 - 1.2. Súčasťou žiadosti je opis činností posudzovania zhody, modulu alebo modulov posudzovania zhody a vybavenia námorných lodí, v súvislosti s ktorými orgán tvrdí, že je odborne spôsobilý, a osvedčenie o akreditácii, ak existuje, vydané vnútroštátnym akreditačným orgánom, ktoré potvrdzuje, že orgán na posudzovanie zhody spĺňa požiadavky stanovené v prílohe III.
 - 1.3. Ak príslušný orgán na posudzovanie zhody nemôže predložiť osvedčenie o akreditácii, poskytne notifikujúcemu orgánu všetku dokumentáciu potrebnú na overenie, uznanie a pravidelné monitorovanie jeho súladu s požiadavkami stanovenými v prílohe III.
2. Notifikačný postup
 - 2.1. Notifikujúce orgány môžu notifikovať iba orgány na posudzovanie zhody, ktoré splnili požiadavky stanovené v prílohe III.
 - 2.2. Notifikáciu Komisii a ostatným členským štátom uskutočnia prostredníctvom elektronického nástroja na notifikáciu vyvinutého a spravovaného Komisiou.
 - 2.3. V notifikácii sú zahrnuté všetky podrobnosti o činnostiach posudzovania zhody, modul alebo moduly posudzovania zhody, príslušné vybavenie námorných lodí a príslušné potvrdenie odbornej spôsobilosti.
 - 2.4. Ak sa notifikácia nezakladá na osvedčení o akreditácii uvedenom v oddiele 1, notifikujúci orgán poskytne Komisii a ostatným členským štátom dokumentáciu potvrdzujúcu odbornú spôsobilosť orgánu na posudzovanie zhody a zavedené opatrenia na zabezpečenie, že tento orgán bude pravidelne monitorovaný a bude naďalej spĺňať požiadavky stanovené v prílohe III.
 - 2.5. Príslušný orgán môže vykonávať činnosti notifikovaného orgánu iba v prípade, že Komisia ani ostatné členské štáty proti tomu nevzniesli námietky, a to do dvoch týždňov od notifikácie, ak sa použije osvedčenie o akreditácii, alebo do dvoch mesiacov od notifikácie, ak sa akreditácia nepoužije.
 - 2.6. Iba orgán uvedený v bode 2.5 sa považuje za notifikovaný orgán na účely tejto smernice.
 - 2.7. Komisii a ostatným členským štátom sa oznamujú všetky následné relevantné zmeny týkajúce sa notifikácie.
3. Identifikačné čísla a zoznamy notifikovaných orgánov
 - 3.1. Komisia pridelí notifikovanému orgánu identifikačné číslo.
 - 3.2. Pridelí mu len jedno takéto číslo, aj keď je orgán uznaný ako notifikovaný podľa niekoľkých legislatívnych aktov Únie.
 - 3.3. Komisia zverejňuje zoznam orgánov notifikovaných podľa tejto smernice vrátane identifikačných čísel, ktoré im boli pridelené, a činností, v súvislosti s ktorými boli notifikované.
 - 3.4. Komisia zabezpečuje aktualizáciu uvedeného zoznamu.

PRÍLOHA V

POŽIADAVKY, KTORÉ MUSIA SPLŇAŤ NOTIFIKUJÚCE ORGÁNY

1. Notifikujúci orgán sa zriaďuje takým spôsobom, aby nedochádzalo k žiadnym konfliktom záujmov s orgánmi na posudzovanie zhody.
 2. Notifikujúci orgán má takú organizačnú štruktúru a funguje takým spôsobom, aby bola zabezpečená objektivita a nestrannosť jeho činností.
 3. Notifikujúci orgán má takú organizačnú štruktúru, aby každé rozhodnutie týkajúce sa notifikácie orgánu na posudzovanie zhody prijímali iné spôsobilé osoby ako osoby, ktoré vykonali posúdenie.
 4. Notifikujúci orgán neponúka ani neposkytuje na komerčnom či konkurenčnom základe žiadne činnosti, ktoré vykonávajú orgány na posudzovanie zhody, ani žiadne poradenské služby.
 5. Notifikujúci orgán zachováva dôvernosť získaných informácií.
 6. Notifikujúci orgán má k dispozícii dostatočný počet spôsobilých pracovníkov na riadne plnenie svojich úloh.
-

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2014/91/EÚ**z 23. júla 2014,****ktorou sa mení smernica 2009/65/ES o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP), pokiaľ ide o funkcie depozitára, politiky odmeňovania a sankcie****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 53 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskej centrálnej banky ⁽¹⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES ⁽³⁾ by sa mala zmeniť tak, aby sa zohľadnil vývoj na trhu a doposiaľ získané skúsenosti účastníkov trhu a orgánov dohľadu, a to najmä s cieľom odstrániť rozdiely medzi vnútroštátnymi ustanoveniami o povinnostiach a zodpovednosti depozitárov, politike odmeňovania a sankciách.
- (2) S cieľom riešiť prípadný škodlivý vplyv zle navrhnutých štruktúr odmeňovania na riadne riadenie rizík a na kontrolu správania jednotlivcov, v dôsledku ktorého prijímajú riziká, by sa mala stanoviť výslovná povinnosť správcovských spoločností podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) zaviesť a udržiavať v prípade kategórií zamestnancov, ktorých profesionálne aktivity majú významný vplyv na rizikový profil PKIPCP, ktoré spravujú, také politiky a postupy odmeňovania, ktoré sú v súlade s riadnym a účinným riadením rizík. Medzi tieto kategórie zamestnancov by mali patriť všetci zamestnanci a iní pracovníci na úrovni fondu alebo podfondu, ktorí prijímajú rozhodnutia, správcovia fondu a osoby, ktoré prijímajú skutočné investičné rozhodnutia, osoby, ktoré majú právomoc ovplyvňovať takýchto zamestnancov alebo pracovníkov, vrátane investičných poradcov a analytikov, vrcholový manažment, ako aj všetci zamestnanci poberajúci celkové odmeny, ktoré ich zaraďujú na rovnakú úroveň odmeňovania, na akej je vrcholový manažment a zamestnanci prijímajúci rozhodnutia. Tieto pravidlá by sa mali vzťahovať aj na investičné spoločnosti, ktoré si neurčili správcovskú spoločnosť s povolením udeleným na základe smernice 2009/65/ES. Uvedené politiky a postupy odmeňovania by sa mali primeraným spôsobom vzťahovať na každú tretiu stranu prijímajúcu investičné rozhodnutia, ktoré majú vplyv na rizikový profil PKIPCP, vzhľadom na funkcie, ktorými bola poverená v súlade s článkom 13 smernice 2009/65/ES.
- (3) Ak správcovské spoločnosti PKIPCP a investičné spoločnosti uplatňujú všetky zásady upravujúce politiky odmeňovania, mali by byť schopné uplatňovať tieto politiky rôznymi spôsobmi v závislosti od svojej veľkosti, veľkosti PKIPCP, ktoré spravujú, svojej vnútornej organizácie a charakteru, rozsahu a zložitosti svojich činností.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 96, 4.4.2013, s. 18.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 15. apríla 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 23. júla 2014.

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES z 13. júla 2009 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) (Ú. v. EÚ L 302, 17.11.2009, s. 32).

- (4) Zatiaľ čo niektoré opatrenia by mal prijímať riadiaci orgán, malo by sa zabezpečiť, aby v prípade, keď v súlade s vnútroštátnym právom má správovská spoločnosť alebo investičná spoločnosť zriadené rôzne orgány, ktorým sú pridelené osobitné funkcie, sa požiadavky voči riadiacemu orgánu alebo riadiacemu orgánu v jeho funkcii dohľadu vzťahovali aj na tieto orgány alebo by sa namiesto toho vzťahovali na tieto orgány, akými je napríklad valné zhromaždenie.
- (5) Členské štáty by pri uplatňovaní zásad týkajúcich sa riadnych politík a postupov odmeňovania ustanovených touto smernicou mali zohľadňovať zásady ustanovené v odporúčaní Komisie 2009/384/ES ⁽¹⁾, prácu Rady pre finančnú stabilitu a záväzky skupiny G20 týkajúce sa zmiernenia rizika v odvetví finančných služieb.
- (6) Garantovaná pohyblivá zložka odmeňovania by mala byť výnimočná, lebo nie je v súlade s riadnym riadením rizík ani so zásadou odmeňovania podľa výkonu a mala by sa obmedziť len na obdobie prvého roka zamestnania.
- (7) Zásady týkajúce sa riadnych politík odmeňovania by sa mali uplatňovať aj na platby od PKIPCP správovským spoločnostiam alebo investičným spoločnostiam.
- (8) Komisia sa vyzýva, aby prostredníctvom analýzy zistila, ktoré sú spoločné náklady a výdavky retailových investičných produktov v členských štátoch, a či je potrebná ďalšia harmonizácia týchto nákladov a výdavkov, a aby svoje zistenia predložila Európskemu parlamentu a Rade.
- (9) S cieľom podporiť zblížovanie postupov dohľadu pri posudzovaní politík a postupov odmeňovania by mal Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre cenné papiere a trhy) (ďalej len „ESMA“), zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1095/2010 ⁽²⁾, zabezpečiť, aby v sektore správy aktív existovali usmernenia týkajúce sa riadnych politík a postupov odmeňovania. Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo) (ďalej len „EBA“), zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 ⁽³⁾, by mal byť orgánu ESMA nápomocný pri vypracovávaní týchto usmernení. S cieľom zabrániť obchádzaniu ustanovení o odmeňovaní by sa takými usmerneniami malo poskytovať ďalšie poradenstvo týkajúce sa osôb, na ktoré sa politiky a postupy odmeňovania uplatňujú, a prispôbenia zásad odmeňovania veľkosti správovskej spoločnosti alebo investičnej spoločnosti, veľkosti PKIPCP, ktoré spravujú, ich vnútornej organizácii a povahe, rozsahu a zložitosti ich činností. Usmernenia orgánu ESMA týkajúce sa politík a postupov odmeňovania by sa v prípade potreby mali v čo najväčšej možnej miere zosúladiť s usmerneniami týkajúcimi sa fondov regulovaných podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ ⁽⁴⁾.
- (10) Ustanoveniami o odmeňovaní by nemalo byť dotknuté úplné uplatňovanie základných práv zaručených Zmluvou o Európskej únii (ZEÚ), Zmluvou o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) a Chartou základných práv Európskej únie (charta), všeobecné zásady vnútroštátneho zmluvného a pracovného práva, platné právne predpisy týkajúce sa práv a účasti akcionárov a všeobecné povinnosti správnych a dozorných orgánov dotknutých spoločností, ako aj prípadne právo sociálnych partnerov na uzavieranie a presadzovanie kolektívnych zmlúv v súlade s vnútroštátnym právom a praxou.
- (11) Na zabezpečenie potrebnej úrovne harmonizácie príslušných regulačných požiadaviek v jednotlivých členských štátoch by sa mali prijať ďalšie pravidlá, ktorými sa stanoví úlohy a povinnosti depozitárov, určia právne subjekty, ktoré môžu byť vymenované za depozitárov, a objasní zodpovednosť depozitárov v prípade straty aktív PKIPCP nachádzajúcich sa v správe (custody) alebo v prípade, keď si depozitáre plnia svoje povinnosti v oblasti dohľadu nesprávne. Takéto nesprávne plnenie povinností môže mať za následok stratu aktív, ale aj stratu hodnoty aktív, napríklad vtedy, ak depozitár nekoná v súvislosti s investíciami, ktoré nie sú v súlade so štatútom fondu.

⁽¹⁾ Odporúčanie Komisie 2009/384/ES z 30. apríla 2009 o politikách odmeňovania v odvetví finančných služieb (Ú. v. EÚ L 120, 15.5.2009, s. 22).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1095/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre cenné papiere a trhy) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/77/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/78/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ z 8. júna 2011 o správcoch alternatívnych investičných fondov a o zmene a doplnení smerníc 2003/41/ES a 2009/65/ES a nariadení (ES) č. 1060/2009 a (EÚ) č. 1095/2010 (Ú. v. EÚ L 174, 1.7.2011, s. 1).

- (12) Je potrebné objasniť, že PKIPCP by mal vymenovať jediného depozitára, ktorý vykonáva celkový dohľad nad aktívami PKIPCP. Požiadavka, aby bol vymenovaný len jeden depozitár, by mala zabezpečiť, aby mal depozitár prehľad o všetkých aktívach PKIPCP a aby správcovia fondov aj investori mali jediný kontaktný bod v prípade, že dôjde k problémom v súvislosti s úschovou (safekeeping) aktív alebo výkonom funkcií dohľadu. Úschova (safekeeping) aktív zahŕňa držanie aktív v úschove (custody) alebo v prípade, ak sú aktíva takého charakteru, že nemôžu byť držané v úschove (custody), overovanie vlastníctva týchto aktív, ako aj evidenciu týchto aktív.
- (13) Pri plnení svojich úloh by mal depozitár konať čestne, spravodlivo, odborne, nezávisle a v záujme PKIPCP a investorov PKIPCP.
- (14) V záujme zabezpečenia harmonizovaného prístupu k plneniu povinností depozitárov vo všetkých členských štátoch bez ohľadu na právnu formu PKIPCP je potrebné zaviesť jednotný zoznam povinností týkajúcich sa dohľadu, ktoré prislúchajú depozitárom v súvislosti s PKIPCP v korporačnej forme (investičná spoločnosť) a PKIPCP v zmluvnej forme.
- (15) Depozitár by mal byť zodpovedný za riadne monitorovanie peňažných tokov PKIPCP, a najmä za zabezpečenie toho, aby peniaze investorov a hotovosť patriaca PKIPCP boli správne účtované na účtoch vedených v mene PKIPCP, v mene správcovskej spoločnosti konajúcej v mene PKIPCP, alebo v mene depozitára konajúceho v mene PKIPCP, a to u subjektu uvedeného v článku 18 ods. 1 písm. a), b) alebo c) smernice Komisie 2006/73/ES⁽¹⁾. Preto by mali byť prijaté podrobné ustanovenia o monitorovaní peňažných tokov, aby sa zabezpečila účinná a jednotná úroveň ochrany investorov. Depozitár pri zabezpečovaní toho, aby boli peniaze investorov vedené na peňažných účtoch, by mal zohľadňovať zásady stanovené v článku 16 uvedenej smernice.
- (16) S cieľom zabrániť podvodným peňažným prevodom by žiadny peňažný účet spojený s transakciami PKIPCP nemal byť vedený bez vedomia depozitára.
- (17) Akékoľvek aktívum držané v úschove (custody) pre PKIPCP by sa malo odlišovať od vlastných aktív depozitára a malo by byť nepretržite identifikované ako patriace tomuto PKIPCP. Takáto požiadavka by mala poskytnúť ďalšiu ochranu investorom v prípade zlyhania depozitára.
- (18) Okrem existujúcej povinnosti uschovávať (safe-keeping) aktíva patriace PKIPCP by sa aktíva, ktoré možno držať v úschove (custody), mali rozlišovať od tých, ktoré v úschove (custody) držať nemožno, pri ktorých sa namiesto toho uplatnia požiadavky evidencie a overovania vlastníctva. Skupina aktív, ktoré môžu byť držané v úschove (custody), by mala byť jasne odlišená, pretože povinnosť vrátiť stratené aktíva by sa mala vzťahovať len na túto konkrétnu kategóriu aktív.
- (19) Aktíva, ktoré depozitár drží v úschove (custody), by tento depozitár ani tretia strana, na ktorú bola delegovaná funkcia úschovy (custody), nemali opätovne použiť na vlastný účet. Opätovné použitie aktív na účet PKIPCP by malo podliehať splneniu určitých podmienok.
- (20) Je potrebné stanoviť podmienky, za ktorých možno na tretiu stranu delegovať povinnosti depozitára spojené s úschovou (safe-keeping). Delegovanie a subdelegovanie by mali byť objektívne odôvodnené a mali by podliehať prísnyim požiadavkám na vhodnosť tretej strany, ktorej sa zverila delegovaná funkcia, a na náležité odborné znalosti, starostlivosť a obozretnosť, ktoré by mal depozitár uplatňovať pri výbere, vymenovaní a hodnotení tejto tretej strany. Na účely dosiahnutia jednotných podmienok na trhu a rovnako vysokej úrovne ochrany investorov by mali byť tieto podmienky v súlade s podmienkami uplatniteľnými podľa smernice 2011/61/EÚ. Mali by sa prijať ustanovenia na zabezpečenie toho, aby tretie strany, na ktoré sa delegovali funkcie úschovy (safe-keeping), mali prostriedky potrebné na plnenie svojich povinností a aby oddeľovali aktíva PKIPCP.

⁽¹⁾ Smernica Komisie 2006/73/ES z 10. augusta 2006, ktorou sa vykonáva smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES, pokiaľ ide o organizačné požiadavky a podmienky výkonu činnosti investičných spoločností, ako aj o vymedzené pojmy na účely uvedenej smernice (Ú. v. EÚ L 241, 2.9.2006, s. 26).

- (21) Ak centrálny depozitár cenných papierov (CDCP), vymedzený v článku 2 ods. 1 bode 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 909/2014 (¹), alebo CDCP tretej krajiny poskytuje služby spočívajúce v prevádzkovaní systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi ako aj aspoň buď prvej evidencii cenných papierov v evidenčnom systéme zaknihovaných cenných papierov prostredníctvom prvotného pripísania alebo poskytovaní a vedení účtov cenných papierov na najvyššej úrovni ich hierarchie, ako sa uvádza v oddiele A prílohy k uvedenému nariadeniu, poskytovanie týchto služieb zo strany tohto CDCP vo vzťahu k cenným papierom PKIPCP, ktoré prvotne zaevidoval tento CDCP v evidenčnom systéme zaknihovaných cenných papierov prostredníctvom prvotného pripísania, by sa nemalo považovať za delegovanie funkcií úschovy (custody). Zverenie úschovy (custody) cenných papierov PKIPCP akémukoľvek CDCP alebo akémukoľvek CDCP tretej krajiny by sa však malo považovať za delegovanie funkcií úschovy (custody).
- (22) Tretia strana, ktorá bola poverená úschovou (safe-keeping) aktív, by mala byť schopná viesť súhrnný (omnibus) účet ako spoločný segregovaný účet pre viaceré PKIPCP.
- (23) Ak je úschovou (custody) poverená tretia strana, je tiež potrebné zabezpečiť, aby sa na tretiu stranu vzťahovali osobitné požiadavky účinnej regulácie obozretného podnikania a dohľadu. Okrem toho s cieľom zabezpečiť, že finančné nástroje sú v držbe tretej strany, ktorá bola poverená úschovou (custody), by sa mali vykonávať pravidelné externé audity.
- (24) Na trvalé zabezpečenie vysokej úrovne ochrany investorov by sa mali prijať ustanovenia o vykonávaní činnosti a riadení konfliktov záujmov a mali by sa uplatňovať na všetky situácie vrátane poverenia úschovou (safe-keeping). Týmto pravidlami by sa malo najmä zabezpečiť jasné oddelenie úloh a funkcií medzi depozitárom, PKIPCP a správcovskou spoločnosťou alebo investičnou spoločnosťou.
- (25) Na zaistenie vysokej úrovne ochrany investorov a zabezpečenie primeranej úrovne regulácie obozretného podnikania a priebežnej kontroly je potrebné stanoviť úplný zoznam subjektov, ktoré sú oprávnené konať ako depozitár. Uvedené subjekty by sa mali obmedziť na národné centrálné banky, úverové inštitúcie a iné právne subjekty, ktorým bolo udelené povolenie podľa práva členských štátov na vykonávanie činností depozitára podľa tejto smernice, ktoré podliehajú prudenciálnemu dohľadu a požiadavkám kapitálovej primeranosti nie nižším ako sú požiadavky vypočítané v závislosti od zvoleného postupu v súlade s článkom 315 alebo 317 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 (²), ktorých vlastné zdroje dosahujú minimálne výšku počiatočného imania podľa článku 28 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ (³) a ktoré majú svoje registrované sídlo alebo pobočku v domovskom členskom štáte PKIPCP.
- (26) Je nevyhnutné vymedziť a objasniť zodpovednosť depozitára PKIPCP v prípade straty finančného nástroja držaného v úschove (custody). Ak sa finančný nástroj držaný v úschove (custody) stratí, depozitár by mal byť zodpovedný za to, aby sa finančný nástroj identického typu alebo zodpovedajúca suma vrátila PKIPCP. Žiadne zbavenie sa zodpovednosti v prípade straty aktív by sa nemalo predpokladať s výnimkou prípadu, ak je depozitár schopný preukázať, že strata je dôsledkom vonkajšej udalosti, ktorú nemôže primerane ovplyvniť a ktorej následkom by sa napriek všetkej primeranej snahe o opak nedalo vyhnúť. V tejto súvislosti by sa depozitár nemal môcť odvolávať na vnútorné okolnosti, akou je napríklad podvodné konanie zamestnanca, aby sa zbavil svojej zodpovednosti.
- (27) Ak depozitár deleguje úlohy v oblasti úschovy (custody) a finančné nástroje, ktoré drží v úschove (custody) tretia strana, sa stratia, zodpovednosť by mal niesť depozitár. V prípade straty nástroja držaného v úschove (custody) by mal byť depozitár povinný vrátiť finančný nástroj identického typu alebo zodpovedajúcu sumu, a to aj v prípade, ak ku strate došlo u tretej strany, na ktorú sa delegovali úlohy v oblasti úschovy (custody). Depozitár by sa mal zbaviť tejto zodpovednosti, iba ak je schopný preukázať, že strata je dôsledkom vonkajšej udalosti, ktorú nie je schopný primerane ovplyvniť a ktorej následkom by sa napriek všetkej primeranej snahe o opak nedalo vyhnúť. V tejto súvislosti by sa depozitár nemal môcť odvolávať na vnútorné okolnosti, akou je napríklad podvodné konanie zamestnanca, aby sa zbavil svojej zodpovednosti. V prípade, že depozitár alebo tretia strana, na ktorú sa delegovali úlohy v oblasti úschovy (custody), stratia aktíva, by nemalo byť možné nijaké zbavenie zodpovednosti, či už zákonné alebo zmluvné.

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 909/2014 z 23. júla 2014 o zlepšení vyrovnania transakcií s cennými papiermi v Európskej únii, centrálnych depozitároch cenných papierov a o zmene smerníc 98/26/ES a 2014/65/EÚ a nariadenia (EÚ) č. 236/2012 (pozri stranu 1 tohto úradného vestníka).

(²) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1).

(³) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (28) Každý investor investujúci do PKIPCP by mal mať možnosť uplatniť nároky týkajúce sa zodpovednosti jeho depozitára, a to priamo alebo nepriamo, prostredníctvom správcovskej spoločnosti alebo investičnej spoločnosti. Náprava požadovaná od depozitára by nemala závisieť od právnej formy PKIPCP (korporačná alebo zmluvná forma) ani od právnej povahy vzťahu medzi depozitárom, správcovskou spoločnosťou a podielníkmi. Právo podielnikov na uplatnenie zodpovednosti depozitára by nemalo viesť k duplicite nápravy ani k nerovnakému zaobchádzaniu s podielníkmi.
- (29) Bez toho, aby bola dotknutá táto smernica, by sa depozitárovi nemalo brániť v prijímaní opatrení na pokrytie škody a strát PKIPCP alebo podielnikov PKIPCP. Takéto opatrenia by najmä nemali predstavovať zbavenie zodpovednosti depozitára, nemali by mať za následok prenesenie jeho zodpovednosti ani žiadnu jej zmenu ani by nemali zasahovať do práv investorov, a to ani do ich práv na nápravu.
- (30) Komisia 12. júla 2010 navrhla zmeny smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/9/ES⁽¹⁾ s cieľom zabezpečiť vysokú úroveň ochrany investorov PKIPCP v prípade, keď si depozitár nemôže splniť svoje povinnosti. Uvedený návrh je doplnený o objasnenie povinností a rozsahu zodpovednosti depozitára a tretej strany, na ktorú sa delegovali funkcie depozitára spojené s úschovou (safekeeping), v tejto smernici.
- (31) Komisia sa vyzýva, aby prostredníctvom analýzy zistila, v ktorých situáciách by neplnenie povinností depozitára PKIPCP alebo tretej strany, na ktorú sa delegovali funkcie depozitára spojené s úschovou (safe-keeping), mohlo mať pre podielnikov PKIPCP za následok straty, ktoré nie sú nahraditeľné podľa tejto smernice, ďalej aké druhy opatrení by mohli byť vhodné na zabezpečenie vysokej úrovne ochrany investorov bez ohľadu na reťazec sprostredkovania medzi investorom a prevoditeľnými cennými papiermi postihnutými neplnením povinností a aby svoje zistenia predložila Európskemu parlamentu a Rade.
- (32) Je potrebné zaistiť, aby sa rovnaké požiadavky vzťahovali na všetkých depozitárov, bez ohľadu na právnu formu PKIPCP. Súlad požiadaviek by mal posilniť právnu istotu, zvýšiť ochranu investorov a prispieť k vytvoreniu jednotných trhových podmienok. Komisia nedostala nijaké oznámenie o tom, že by výnimku zo všeobecnej povinnosti zveriť aktíva depozitárovi využila nejaká investičná spoločnosť. Požiadavky stanovené v smernici 2009/65/ES týkajúce sa depozitára investičnej spoločnosti by sa mali preto považovať za nadbytočné.
- (33) Aj keď sa v tejto smernici stanovuje minimálny súbor právomocí, ktoré by príslušné orgány mali mať, uvedené právomoci sa majú vykonávať v rámci celého systému vnútroštátneho práva, ktorým sa zaručuje dodržiavanie základných práv vrátane práva na súkromie. Na vykonávanie týchto právomocí, ktoré by mohli predstavovať závažný zásah do práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života, obydlia a komunikácie, by členské štáty mali zaviesť primerané a účinné záruky proti akémukoľvek zneužitiu vrátane v prípade potreby predbežného povolenia od súdnych orgánov dotknutého členského štátu. Členské štáty by mali umožniť príslušným orgánom, aby vykonávali takéto právomoci zasahujúce do súkromia v rozsahu potrebnom na riadne vyšetrovanie závažných prípadov, ak neexistujú rovnocenné prostriedky na efektívne dosiahnutie rovnakého výsledku.
- (34) Existujúce záznamy telefonických rozhovorov a záznamy o prenose údajov od PKIPCP, správcovských spoločností, investičných spoločností, depozitárov alebo akýchkoľvek iných subjektov regulovaných podľa tejto smernice, ako aj existujúce telefónne záznamy a záznamy o prenose údajov od telekomunikačných operátorov predstavujú dôležité a niekedy jediné dôkazy na odhalenie a dokázanie existencie porušení vnútroštátnych právnych predpisov, ktorými sa transponuje táto smernica, ako aj overenie, či PKIPCP, správcovské spoločnosti, investičné spoločnosti, depozitári alebo akékoľvek iné subjekty regulované podľa tejto smernice dodržiavajú požiadavky ochrany investorov a ďalšie požiadavky stanovené v tejto smernici a vykonávacích opatreniach prijatých na jej základe.

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/9/ES z 3. marca 1997 o systémoch náhrad pre investorov (Ú. v. ES L 84, 26.3.1997, s. 22).

Príslušné orgány by preto mali mať možnosť požadovať existujúce záznamy telefonických rozhovorov, elektronickej komunikácie a záznamy prenosu údajov, ktorými disponujú PKIPCP, správcovské spoločnosti, investičné spoločnosti, depozitári alebo akékoľvek iné subjekty regulované podľa tejto smernice. Prístup k telefónnym záznamom a údajom je potrebný v záujme odhaľovania porušení požiadaviek tejto smernice alebo jej vykonávacích opatrení a ukladania sankcií za tieto porušenia. S cieľom zaviesť v Únii rovnaké podmienky vo vzťahu k prístupu k telefónnym záznamom a existujúcim záznamom prenosu údajov, ktoré má telekomunikačný operátor, alebo k existujúcim záznamom telefonických rozhovorov a záznamom prenosu údajov, ktoré majú PKIPCP, správcovské spoločnosti, investičné spoločnosti, depozitáre alebo akékoľvek iné subjekty regulované podľa tejto smernice, by príslušné orgány mali mať v súlade s vnútroštátnym právom možnosť vyžiadať si existujúce telefónne záznamy a existujúce záznamy prenosu údajov, ktoré má telekomunikačný operátor, pokiaľ to povoľuje vnútroštátne právo, a existujúce záznamy telefonických rozhovorov, ako aj záznamy prenosu údajov, ktoré majú PKIPCP, správcovské spoločnosti, investičné spoločnosti, depozitári alebo akékoľvek iné subjekty regulované podľa tejto smernice, a to v prípadoch dôvodného podozrenia, že takéto záznamy spojené s predmetom kontroly alebo vyšetrovania môžu byť relevantné pri dokazovaní porušení požiadaviek stanovených v tejto smernici alebo jej vykonávacích opatreniach. Prístup k telefónnym záznamom a záznamom prenosu údajov, ktoré má telekomunikačný operátor, by nemal zahŕňať obsah hlasovej komunikácie prostredníctvom telefónu.

- (35) Spoľahlivý rámec prudenciálneho dohľadu a vykonávania podnikateľskej činnosti vo finančnom sektore by sa mal zakladať na pevnom režime dohľadu, vyšetrovania a ukladania sankcií. Na tento účel by sa mali príslušné orgány vybaviť dostatočnými právomocami konať a mali by mať možnosť opierať sa o rovnocenné, silné a odrádzajúce režimy sankcií za porušenie tejto smernice. Preskúmanie existujúcich právomocí ukladať sankcie a ich praktického uplatňovania zamerané na podporu zblíženia sankcií naprieč škálou činností dohľadu sa vykonalo v oznámení Komisie z 8. decembra 2010 o posilňovaní režimov sankcií v odvetví finančných služieb. Príslušné orgány by mali mať právomoc ukladať pokuty dostatočne vysoké na to, aby boli účinné, odrádzajúce a primerané z hľadiska kompenzácie očakávaných úžitkov z konania, ktorým sa porušujú požiadavky stanovené v tejto smernici.
- (36) Aj keď členským štátom nič nebráni v tom, aby ustanovili pravidlá pre správne a trestné sankcie za rovnaké porušenie, nemalo by sa od nich vyžadovať, aby ustanovili pravidlá pre správne sankcie za porušenie tejto smernice, na ktoré sa vzťahuje vnútroštátne trestné právo. V súlade s vnútroštátnym právom by členské štáty nemali byť povinné ukladať správne aj trestné sankcie za to isté porušenie, ale mohli by tak urobiť, ak im to povoľuje ich vnútroštátne právo. Uplatnenie trestných sankcií radšej než správnych sankcií za porušenie tejto smernice by však nemalo znížiť alebo inak ovplyvniť schopnosť príslušných orgánov spolupracovať na účely tejto smernice s príslušnými orgánmi v iných členských štátoch alebo mať prístup k ich informáciám alebo vymieňať si s nimi informácie včas, a to aj po akomkoľvek postúpení daného porušenia príslušným justičným orgánom na trestné stíhanie. Členské štáty by mali mať možnosť rozhodnúť, že nestanovia pravidlá pre správne sankcie za porušenia, ktoré podliehajú vnútroštátnemu trestnému právu. Členské štáty by nemali využívať možnosť ukladať radšej trestné sankcie než správne sankcie alebo ako doplnok k správnym sankciám s cieľom obchádzať režim sankcií tejto smernice.
- (37) S cieľom zabezpečiť jednotné uplatňovanie v rôznych členských štátoch by sa pri určovaní druhu správnych sankcií alebo opatrení a výšky správnych pokút malo od členských štátov vyžadovať, aby zabezpečili, že ich príslušné orgány zohľadnia všetky relevantné okolnosti.
- (38) S cieľom posilniť ich odrádzajúci účinok na širokú verejnosť a informovať verejnosť o porušení, ktoré môže mať nepriaznivý vplyv na ochranu investora, by sa sankcie mali s výnimkou určitých presne vymedzených okolností uverejniť. S cieľom zabezpečiť dodržiavanie zásady proporcionality by sa mali sankcie zverejňovať anonymne, ak by ich zverejnenie spôsobilo zainteresovaným stranám neprimeranú škodu.
- (39) S cieľom umožniť orgánu ESMA viac posilniť konzistentnosť výsledkov v oblasti dohľadu v súlade s nariadením (EÚ) č. 1095/2010 by sa všetky zverejnené sankcie mali súbežne oznamovať orgánu ESMA, ktorý by mal zároveň zverejniť ročnú správu o všetkých uložených sankciách.
- (40) Príslušným orgánom by sa mali zveriť potrebné vyšetrovacie právomoci a tieto orgány by mali zaviesť účinné mechanizmy na podporu oznamovania potenciálnych alebo skutočných porušení. Informáciami o potenciálnych alebo skutočných porušeníach by sa malo prispievať aj k účinnému vykonávaniu úloh orgánu ESMA v súlade

s nariadením (EÚ) č. 1095/2010. Komunikačné kanály na oznamovanie uvedených potenciálnych alebo skutočných porušení by mal preto vytvoriť aj orgán ESMA. Informácie o potenciálnych alebo skutočných porušeníach oznámené orgánom ESMA by sa mali používať len na vykonávanie jeho úloh v súlade s nariadením (EÚ) č. 1095/2010.

- (41) V tejto smernici sa rešpektujú základné práva a dodržiavajú zásady uznané chartou, ako sú zakotvené v ZFEÚ.
- (42) S cieľom zabezpečiť dosiahnutie cieľov tejto smernice by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ. Komisia by mala byť predovšetkým splnomocnená prijímať delegované akty na spresnenie podrobností, ktoré treba začleniť do štandardnej zmluvy medzi depozitárom a správčovskou spoločnosťou alebo investičnou spoločnosťou, podmienok vykonávania funkcií depozitára vrátane typu finančných nástrojov, ktoré by sa mali zahrnúť do rozsahu úloh depozitára v oblasti úschovy (custody), podmienok, na základe ktorých môže depozitár vykonávať svoje úlohy v oblasti úschovy (custody) finančných nástrojov evidovaných v centrálnom depozitári, a podmienok, na základe ktorých by mal depozitár uschovávať (safekeeping) finančné nástroje emitované na meno a registrované u emitenta alebo v registri, povinností náležitej starostlivosti depozitárov, povinnosti segregácie, podmienok a okolností, za akých by sa finančné nástroje držané v úschove (custody) mali považovať za stratené, a čo sa rozumie pod vonkajšími udalosťami, ktoré nemožno primerane ovplyvniť a ktorých následkom by sa napriek všetkej primeranej snahe o opak nedalo vyhnúť. Ochrana investorov, ktorá sa poskytuje prostredníctvom uvedených delegovaných aktov, by mala byť aspoň na tej úrovni, ako ochrana poskytnutá prostredníctvom delegovaných aktov prijatých podľa smernice 2011/61/EÚ. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov. Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť, aby sa príslušné dokumenty súčasne, vo vhodnom čase a vhodným spôsobom postúpili Európskemu parlamentu a Rade.
- (43) Komisia ako súčasť svojho celkového preskúmania fungovania smernice 2009/65/ES, berúc do úvahy nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012⁽¹⁾, preskúma limity pre expozície voči protistranám uplatniteľné na transakcie s derivátmi, a to pri zohľadnení potreby vytvoriť vhodnú kategorizáciu pre takéto limity, aby sa s derivátmi, ktoré majú podobné rizikové charakteristiky, zaobchádzalo rovnakým spôsobom.
- (44) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 o vysvetľujúcich dokumentoch⁽²⁾ sa členské štáty zaviazali, že v odôvodnených prípadoch k svojim oznámeniam o transpozíčných opatreniach pripoja jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozíčných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.
- (45) Keďže ciele tejto smernice, a to zvýšiť dôveru investora vo vzťahu k PKICPC posilnením požiadaviek týkajúcich sa povinností a zodpovednosti depozitárov, politik odmeňovania správčovských spoločností a investičných spoločností a zavedením spoločných noriem v oblasti sankcií uplatňovaných na hlavné porušenia tejto smernice, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodov ich rozsahu a dôsledkov ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 ZEÚ. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (46) Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov bol konzultovaný v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽³⁾ a vydal 23. novembra 2012 stanovisko⁽⁴⁾.
- (47) Smernica 2009/65/ES by sa preto mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 zo 4. júla 2012 o mimoburzových derivátoch, centrálnych protistranách a archívoch obchodných údajov (Ú. v. EÚ L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ C 100, 6.4.2013, s. 12.

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Smernica 2009/65/ES sa mení takto:

1. V článku 2 sa v odseku 1 dopĺňajú tieto písmená:

- „s) „riadiaci orgán“ je orgán, ktorý má právomoc prijímať konečné rozhodnutia v správcovskej spoločnosti, investičnej spoločnosti alebo depozitári a ktorý vykonáva funkciu dohľadu a funkciu riadenia, alebo iba funkciu riadenia, ak sú tieto dve funkcie oddelené. Ak má podľa vnútroštátneho práva správcovska spoločnosť, investičná spoločnosť alebo depozitár rôzne orgány vykonávajúce osobitné funkcie, požiadavky stanovené v tejto smernici pre riadiaci orgán alebo riadiaci orgán v jeho funkcii dohľadu sa vzťahujú aj na tých členov iných orgánov správcovskej spoločnosti, investičnej spoločnosti alebo depozitára, ktorým je na základe uplatniteľného vnútroštátneho práva pridelená príslušná zodpovednosť, alebo sa namiesto toho vzťahujú na týchto členov iných orgánov správcovskej spoločnosti, investičnej spoločnosti alebo depozitára;
- t) „finančný nástroj“ je finančný nástroj uvedený v oddiele C prílohy I k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ (*);

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ z 15. mája 2014 o trhoch s finančnými nástrojmi a ktorou sa mení smernica 2002/92/ES a smernica 2011/61/EÚ (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 349).“

2. Vkladajú sa tieto články:

„Článok 14a

1. Členské štáty vyžadujú, aby správcovske spoločnosti zaviedli a uplatňovali politiky a postupy odmeňovania, ktoré sú v súlade s riadnym a účinným riadením rizík a ktoré takéto riadenie rizík podporujú, a ktoré nepodnecujú k prijímaniu rizika, ktoré nie je v súlade s rizikovými profilmi, štatútom alebo zakladajúcimi dokumentmi PKIPCP, ktoré spravujú, ani nezhoršujú dodržiavanie povinnosti správcovskej spoločnosti konať v najlepšom záujme PKIPCP.

2. Politiky a postupy odmeňovania zahŕňajú pevné a pohyblivé zložky mzdy a dobrovoľné dávky dôchodkového zabezpečenia.

3. Politiky a postupy odmeňovania sa uplatňujú na tie kategórie zamestnancov vrátane vrcholového manažmentu, zamestnancov prijímajúcich riziká, zamestnancov s kontrolnými funkciami a všetkých zamestnancov poberajúcich celkové odmeny, ktoré sú na úrovni odmien vrcholového manažmentu a zamestnancov prijímajúcich riziká, ktorých profesionálne aktivity majú významný vplyv na rizikové profily správcovských spoločností alebo PKIPCP, ktoré spravujú.

4. Orgán ESMA vydá v súlade s článkom 16 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 usmernenia určené príslušným orgánom alebo účastníkom finančného trhu, týkajúce sa osôb uvedených v odseku 3 tohto článku a uplatňovania zásad uvedených v článku 14b. V uvedených usmerneniach sa zohľadnia zásady riadnych politík odmeňovania stanovené v odporúčaní Komisie 2009/384/ES (*), veľkosť správcovských spoločností a veľkosť PKIPCP, ktoré spravujú, ich vnútorná organizácia a povaha, rozsah a zložitosť ich činností. Pri vypracúvaní uvedených usmernení orgán ESMA úzko spolupracuje s Európskym orgánom dohľadu (Európskym orgánom pre bankovníctvo) (ďalej len „EBA“), zriadeným nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 (**), s cieľom zabezpečiť súlad s požiadavkami vypracovanými pre iné sektory finančných služieb, predovšetkým pre úverové inštitúcie a investičné spoločnosti.

Článok 14b

1. Správčovské spoločnosti pri stanovení a uplatňovaní politík odmeňovania podľa článku 14a dodržiavajú tieto zásady spôsobom a v rozsahu, ktorý zodpovedá ich veľkosti, vnútornej organizácii a povahe, rozsahu a zložitosti ich činnosti:

- a) politika odmeňovania musí byť v súlade s riadnym a účinným riadením rizík a podporuje ho, pričom nepodnecuje k prijímaniu rizika, ktoré nie je v súlade s rizikovými profilmi, štatútom alebo zakladajúcimi dokumentmi PKIPCP, ktoré správčovská spoločnosť spravuje;
- b) politika odmeňovania musí byť v súlade s obchodnou stratégiou, cieľmi, hodnotami a záujmami správčovskej spoločnosti a PKIPCP, ktoré spravuje, a investorov v takýchto PKIPCP a zahŕňať opatrenia na zabránenie konfliktu záujmov;
- c) politiku odmeňovania prijíma riadiaci orgán správčovskej spoločnosti v jeho funkcii dohľadu a tento orgán prijíma a aspoň raz ročne preskúmava všeobecné zásady politiky odmeňovania a zodpovedá za ich vykonávanie a dohľad nad nimi; úlohy uvedené v tomto písmene vykonávajú len členovia riadiaceho orgánu, ktorí v dotknutej správčovskej spoločnosti nevykonávajú žiadne výkonné funkcie a ktorí majú skúsenosti v oblasti riadenia rizík a odmeňovania;
- d) vykonávanie politiky odmeňovania sa aspoň raz ročne podrobí centrálnej a nezávislej vnútornej kontrole dodržiavania politík a postupov odmeňovania, ktoré prijal riadiaci orgán v jeho funkcii dohľadu;
- e) zamestnanci v kontrolných funkciách sú odmeňovaní na základe plnenia cieľov súvisiacich s ich funkciami bez ohľadu na výkonnosť oblastí podnikania, ktoré kontrolujú;
- f) nad odmeňovaním vrcholových zamestnancov vo funkciách v oblastiach riadenia rizík a dodržiavania súladu s predpismi vykonáva priamy dohľad výbor pre odmeňovanie, ak takýto výbor existuje;
- g) ak je odmeňovanie viazané na výkonnosť, celková výška odmeny sa zakladá na kombinácii hodnotenia, pokiaľ ide o výkonnosť príslušného jednotlivca a príslušnej obchodnej jednotky alebo dotknutého PKIPCP, a pokiaľ ide o ich riziká, a hodnotenia celkových výsledkov správčovskej spoločnosti, pričom sa pri hodnotení výkonnosti jednotlivca berú do úvahy finančné aj nefinančné kritériá;
- h) hodnotenie výkonnosti sa uskutočňuje vo viacročnom rámci, ktorý je primeraný obdobiu držby odporúčanému investorom PKIPCP, ktoré správčovská spoločnosť spravuje, aby sa zabezpečilo, že proces hodnotenia vychádza z dlhodobejšej výkonnosti PKIPCP a jeho investičných rizík a že skutočná výplata výkonnostných zložiek odmeňovania sa rozloží na rovnaké obdobie;
- i) garantovaná pohyblivá zložka odmeňovania je výnimočná a používa sa len v súvislosti s prijímaním nových zamestnancov, pričom sa obmedzuje na prvý rok zamestnania;
- j) pevná a pohyblivá zložka celkového odmeňovania sú primerane vyvážené a pevná zložka predstavuje dostatočne vysoký podiel celkovej odmeny, aby bolo možné uplatňovať úplne pružnú politiku v oblasti pohyblivých zložiek odmeňovania vrátane možnosti nevyplatiť žiadne pohyblivé zložky odmeňovania;

- k) do platieb súvisiacich s predčasným ukončením zmluvy sa premieta výkonnosť dosiahnutá v priebehu obdobia a tieto platby sú navrhnuté tak, aby sa neodmeňovalo zlyhanie;
- l) meranie výkonnosti používané na výpočet pohyblivých zložiek odmeňovania alebo zoskupení pohyblivých zložiek odmeňovania zahŕňa komplexný mechanizmus úpravy na integráciu všetkých relevantných typov súčasných a budúcich rizík;
- m) v závislosti od právnej štruktúry PKIPCP a jeho štatútu alebo zakladajúcich dokumentov pozostáva významná časť a v každom prípade minimálne 50 % akejkolvek pohyblivej zložky odmeňovania z podielových listov dotknutého PKIPCP, rovnocenných vlastníckych podielov, alebo nástrojov viazaných na akcie, alebo rovnocenných nehotovostných nástrojov s rovnako účinnými stimulmi ako akýkoľvek z nástrojov uvedených v tomto písmene, okrem prípadov, keď správa PKIPCP predstavuje menej než 50 % celkového portfólia spravovaného správcovskou spoločnosťou, pričom v takom prípade sa uvedené minimum vo výške 50 % neuplatňuje.

Nástroje uvedené v tomto písmene podliehajú náležitej politike nerozdeľovania, ktorá je zameraná na zosúladenie motivačných prvkov so záujmami správcovskej spoločnosti a PKIPCP, ktoré spravuje, a investorov takýchto PKIPCP. Členské štáty alebo ich príslušné orgány môžu zaviesť obmedzenia druhov a foriem týchto nástrojov, alebo prípadne zakázať niektoré nástroje. Toto písmeno sa uplatňuje na časť pohyblivej zložky odmeňovania odloženú v súlade s písmenom n), ako aj na neodloženú časť pohyblivej zložky odmeňovania;

- n) významná časť a v každom prípade minimálne 40 % pohyblivej zložky odmeňovania sa odkladá na obdobie, ktoré je primerané z hľadiska obdobia držby odporúčaného investorom dotknutého PKIPCP, a je náležite zosúladená s povahou rizík daného PKIPCP.

Obdobie uvedené v tomto písmene predstavuje minimálne tri roky; odmena splatná v rámci odloženia sa nepridružuje vo väčšom rozsahu než na pomernom základe; v prípade pohyblivej zložky odmeňovania, ktorá predstavuje obzvlášť vysokú sumu, sa odkladá minimálne 60 % sumy;

- o) pohyblivá zložka odmeňovania vrátane odloženej časti sa vypláca alebo prideluje, len ak to umožňuje finančná situácia správcovskej spoločnosti ako celku a ak je to odôvodnené na základe výkonnosti dotknutého obchodnej jednotky, dotknutého PKIPCP a dotknutého jednotlivca.

Celková pohyblivá zložka odmeňovania sa vo všeobecnosti výrazne kráti, ak sa finančné výsledky dotknutej správcovskej spoločnosti alebo dotknutého PKIPCP zhoršia alebo dosiahnu záporné hodnoty, pričom sa zohľadňuje súčasná odmena, ako aj zníženie vyplácania súm zarobených skôr, a to aj prostredníctvom malusu alebo dohôd o vrátení (clawback);

- p) politika dôchodkového zabezpečenia je v súlade s obchodnou stratégiou, cieľmi, hodnotami a dlhodobými záujmami správcovskej spoločnosti a PKIPCP, ktoré spravuje.

Ak zamestnanec odíde zo správcovskej spoločnosti pred dosiahnutím dôchodkového veku, správcovská spoločnosť bude počas piatich rokov držať dobrovoľné dávky dôchodkového zabezpečenia v podobe nástrojov uvedených v písmene m). V prípade zamestnanca, ktorý dosiahne dôchodkový vek, sa dobrovoľné dávky dôchodkového zabezpečenia vyplácajú tomuto zamestnancovi formou nástrojov uvedených v písmene m) a podliehajú päťročnému obdobiu nerozdelenia;

- q) od zamestnancov sa požaduje, aby sa zaviazali, že nebudú využívať stratégie osobného hedžingu ani poistenia odmeňovania a zodpovednosti, ktorými by oslabovali účinky väzby na riziká, ktoré sú zakomponované do ich spôsobov odmeňovania;

r) pohyblivá zložka odmeňovania sa nevypláca prostredníctvom nástrojov ani metód, ktoré napomáhajú vyhýbaniu sa plneniu požiadaviek stanovených v tejto smernici.

2. Orgán ESMA môže v súlade s článkom 35 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 žiadať od príslušných orgánov informácie o politikách a postupoch odmeňovania uvedených v článku 14a tejto smernice.

Orgán ESMA v úzkej spolupráci s orgánom EBA zahrnie do svojich usmernení týkajúcich sa politik odmeňovania ustanovenia o tom, akým spôsobom sa majú uplatňovať rôzne odvetvové zásady odmeňovania, ako sú napríklad zásady odmeňovania stanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ (***) a v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ (****), ak zamestnanci alebo iné kategórie pracovníkov poskytujú služby, na ktoré sa vzťahujú rôzne odvetvové zásady odmeňovania.

3. Zásady stanovené v odseku 1 sa uplatňujú na všetky požitky akéhokoľvek druhu vyplatené správcovskou spoločnosťou, na akúkoľvek sumu vyplatenú priamo zo strany samotného PKIPCP vrátane výkonnostných poplatkov, a na všetky prevody podielových listov alebo akcií PKIPCP v prospech tých kategórií zamestnancov vrátane vrcholového manažmentu, zamestnancov prijímajúcich riziká, zamestnancov s kontrolnými funkciami a všetkých zamestnancov poberajúcich celkové odmeny, ktoré sú na úrovni odmien vrcholového manažmentu a zamestnancov prijímajúcich riziká, ktorých profesionálne aktivity majú významný vplyv na ich rizikový profil alebo rizikový profil PKIPCP, ktoré spravujú.

4. Správcovské spoločnosti, ktoré sú významné z hľadiska svojej veľkosti alebo veľkosti PKIPCP, ktoré spravujú, svojej vnútornej organizácie a povahy, rozsahu a zložitosti svojich činností, zriadi výbor pre odmeňovanie. Výbor pre odmeňovanie sa zriadi takým spôsobom, aby bol spôsobilý kompetentne a nezávisle posudzovať politiky a postupy odmeňovania a motivačné prvky vytvorené na riadenie rizík.

Výbor pre odmeňovanie, ktorý je v prípade potreby zriadený v súlade s usmerneniami orgánu ESMA uvedenými v článku 14a ods. 4 zodpovedá za prípravu rozhodnutí týkajúcich sa odmeňovania vrátane tých, ktoré majú dôsledky na riziko a riadenie rizík dotknutej správcovskej spoločnosti alebo dotknutého PKIPCP a ktoré má prijímať riadiaci orgán v rámci svojej funkcie dohľadu. Výboru pre odmeňovanie predsedá člen riadiaceho orgánu, ktorý v dotknutej správcovskej spoločnosti nevykonáva žiadne výkonné funkcie. Členovia výboru pre odmeňovanie sú členmi riadiaceho orgánu, ktorí v dotknutej správcovskej spoločnosti nevykonávajú žiadne výkonné funkcie.

Ak sa zastúpenie zamestnancov v riadiacom orgáne ustanovuje vo vnútroštátnom práve, výbor pre odmeňovanie zahŕňa jedného alebo viacerých zástupcov zamestnancov. Výbor pre odmeňovanie pri príprave svojich rozhodnutí zohľadňuje dlhodobé záujmy investorov a iných zainteresovaných strán, ako aj verejný záujem.

(*) Odporúčanie Komisie 2009/384/ES z 30. apríla 2009 o politikách odmeňovania v odvetví finančných služieb (Ú. v. EÚ L 120, 15.5.2009, s. 22).

(**) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/78/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 12).

(***) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ z 8. júna 2011 o správcoch alternatívnych investičných fondov a o zmene a doplnení smerníc 2003/41/ES a 2009/65/ES a nariadení (ES) č. 1060/2009 a (EÚ) č. 1095/2010 (Ú. v. EÚ L 174, 1.7.2011, s. 1).

(****) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).“

3. V článku 20 ods. 1 sa písmeno a) nahrádza takto:

„a) písomnú dohodu s depozitárom uvedenú v článku 22 ods. 2;“

4. Článok 22 sa nahrádza takto:

„Článok 22

1. Investičná spoločnosť a správcovská spoločnosť pre každý podielový fond, ktorý spravuje, zabezpečí, aby bol v súlade s touto kapitolou vymenovaný len jeden depozitár.

2. Vymenovanie depozitára musí byť doložené písomnou dohodou.

V uvedenej dohode sa okrem iného upravuje tok informácií považovaných za nevyhnutné na to, aby depozitár mohol vykonávať svoje funkcie pre PKIPCP, pre ktorý bol vymenovaný za depozitára, ako sa stanovuje v tejto smernici a v iných relevantných zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach.

3. Depozitár:

a) zabezpečuje, aby sa predaj, emisia, odkúpenie, vyplatenie a zrušenie podielových listov PKIPCP vykonávali v súlade s uplatniteľným vnútroštátnym právom a štatútom fondu alebo zakladajúcimi dokumentmi;

b) zabezpečuje, aby výpočet hodnoty podielových listov PKIPCP bol v súlade s uplatniteľným vnútroštátnym právom a štatútom fondu alebo zakladajúcimi dokumentmi;

c) plní pokyny správцovskej spoločnosti alebo investičnej spoločnosti, ak nie sú v rozpore s uplatniteľným vnútroštátnym právom alebo štatútom fondu alebo zakladajúcimi dokumentmi;

d) zabezpečuje, aby pri transakciách zahŕňajúcich aktíva PKIPCP boli všetky protiplnenia poskytované PKIPCP v obvyklých lehotách;

e) zabezpečuje, aby boli príjmy PKIPCP použité v súlade s uplatniteľným vnútroštátnym právom a štatútom fondu alebo zakladajúcimi dokumentmi.

4. Depozitár zabezpečí, aby boli peňažné toky PKIPCP riadne monitorované, a najmä, aby všetky platby, ktoré vykonávajú investori alebo ktoré sa vykonávajú v ich mene pri upísaní podielových listov PKIPCP, boli prijaté a aby sa všetky hotovostné prostriedky PKIPCP vložili na peňažné účty, ktoré sú:

a) zriadené na meno PKIPCP, správцovskej spoločnosti, ktorá koná v mene PKIPCP, alebo depozitára, ktorý koná v mene PKIPCP;

b) zriadené u subjektu uvedeného v článku 18 ods. 1 písm. a), b) a c) smernice Komisie 2006/73/ES (*) a

c) vedené v súlade so zásadami stanovenými v článku 16 smernice 2006/73/ES.

Ak sú peňažné účty zriadené na meno depozitára, ktorý koná v mene PKIPCP, žiadna hotovosť subjektu uvedeného v písmene b) prvého pododseku a žiadna vlastná hotovosť depozitára sa na takéto účty nevkladá.

5. Aktíva PKIPCP sa zverujú depozitárovi do úschovy takto:
- a) v prípade finančných nástrojov, ktoré možno držať v úschove (custody), depozitár:
- drží v úschove (custody) všetky finančné nástroje, ktoré možno registrovať na účte finančných nástrojov zriadenom v evidencii depozitára, a všetky finančné nástroje, ktoré možno fyzicky doručiť depozitárovi;
 - zabezpečí, aby všetky finančné nástroje, ktoré možno registrovať na účte finančných nástrojov zriadenom v evidencii depozitára, boli registrované v evidencii depozitára na oddelených účtoch v súlade so zásadami stanovenými v článku 16 smernice 2006/73/ES, zriadených na meno PKIPCP alebo správцovskej spoločnosti, ktorá koná v mene PKIPCP, tak, aby sa pri týchto účtoch dalo v súlade s uplatniteľným právom vždy jasne identifikovať, že patria PKIPCP;
- b) v prípade ostatných aktív depozitár:
- overuje, či tieto aktíva vlastní PKIPCP alebo správцovská spoločnosť, ktorá koná v mene PKIPCP, a to tak, že na základe informácií alebo dokumentov, ktoré predložil PKIPCP alebo správцovská spoločnosť, a na základe externých dokladov, ak sú k dispozícii, posúdi, či PKIPCP alebo správцovská spoločnosť, ktorá koná v mene PKIPCP, je vlastníkom;
 - vedie v evidencii tie aktíva, v prípade ktorých je presvedčený, že sú vo vlastníctve PKIPCP alebo správцovskej spoločnosti, ktorá koná v mene PKIPCP, a priebežne túto evidenciu aktualizuje.
6. Depozitár pravidelne poskytuje správцovskej spoločnosti alebo investičnej spoločnosti komplexný zoznam všetkých aktív PKIPCP.
7. Aktíva, ktoré depozitár drží v úschove (custody), tento depozitár ani žiadna tretia strana, ktorá bola poverená funkciou úschovy (custody), nepoužije na svoj vlastný účet. Takýmto použitím je akákoľvek transakcia s aktívami držanými v úschove (custody) vrátane, okrem iného, prevodu, poskytnutia ako zálohy, predaja a požičania.

Aktíva, ktoré depozitár drží v úschove (custody), možno použiť len za predpokladu, že:

- aktíva sa použijú na účet PKIPCP;
- depozitár vykonáva pokyny správцovskej spoločnosti v mene PKIPCP;
- aktíva sú použité v prospech PKIPCP a v záujme podielnikov; a
- transakcia je krytá vysokokvalitným a likvidným kolaterálom, ktorý PKIPCP prijal na základe dohody o prevode vlastníckeho práva.

Trhová hodnota kolaterálu sa musí vždy rovnať aspoň trhovej hodnote použitých aktív zvýšenej o prémiiu.

8. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade platobnej neschopnosti depozitára a/alebo akejkolvek tretej strany nachádzajúcej sa v Únii, ktorá bola poverená úschovou (custody) aktív PKIPCP, nebolo možné aktíva PKIPCP, ktoré sa držia v úschove (custody), rozdeliť veriteľom tohto depozitára a/alebo tejto tretej strany, alebo ich speňažiť v ich prospech.

(*) Smernica Komisie 2006/73/ES z 10. augusta 2006, ktorou sa vykonáva smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES, pokiaľ ide o organizačné požiadavky a podmienky výkonu činnosti investičných spoločností, ako aj o vymedzené pojmy na účely uvedenej smernice (Ú. v. EÚ L 241, 2.9.2006, s. 26).“

5. Vkladá sa tento článok:

„Článok 22a

1. Depozitár nepoverí funkciami uvedenými v článku 22 ods. 3 a 4 tretej strany.
2. Funkciami uvedenými v článku 22 ods. 5 môže depozitár poveriť tretie strany len ak:
 - a) úlohami nie sú poverené so zámerom obchádzať požiadavky stanovené v tejto smernici;
 - b) depozitár môže preukázať, že existuje objektívny dôvod na poverenie;
 - c) depozitár využil pri výbere a vymenovaní tretej strany, ktorú zamýšľa poveriť plnením častí svojich úloh, všetky náležité odborné znalosti, starostlivosť a pozornosť a naďalej využíva všetky náležité odborné znalosti, starostlivosť a pozornosť pri pravidelnom preskúvaní a priebežnom monitorovaní každej tretej strany, ktorú poveril plnením častí svojich úloh, a opatrení tretej strany v súvislosti s úlohami, ktorými bola poverená.
3. Funkciami uvedenými v článku 22 ods. 5 môže depozitár poveriť tretiu stranu len vtedy, ak táto tretia strana nepretržite počas vykonávania úloh, ktorými bola poverená:
 - a) má štruktúry a odborné znalosti, ktoré sú náležité a primerané povahe a zložitosti aktív PKIPCP alebo správcovskej spoločnosti konajúcej v mene PKIPCP, ktoré sa jej zverili;
 - b) pokiaľ ide o úlohy úschovy (custody), uvedené v článku 22 ods. 5 písm. a), podlieha:
 - i) účinnej regulácii obozretného podnikania vrátane minimálnych kapitálových požiadaviek, a dohľadu v dotknutej jurisdikcii;
 - ii) pravidelnému externému auditu, aby sa zabezpečilo, že finančné nástroje sú v jej držbe;
 - c) oddeľuje aktíva klientov depozitára od vlastných aktív a od aktív depozitára takým spôsobom, aby bolo možné kedykoľvek jednoznačne určiť, že patria klientom príslušného depozitára;
 - d) prijme všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby v prípade platobnej neschopnosti tretej strany nebolo možné aktíva PKIPCP, ktoré drží tretia strana v úschove (custody), rozdeliť veriteľom tretej strany alebo speňažiť v ich prospech; a
 - e) spĺňa všeobecné povinnosti a dodržiava zákazy stanovené v článku 22 ods. 2, 5 a 7 a v článku 25.

Bez ohľadu na prvý pododsek písm. b) bod i), ak sa v právnych predpisoch tretej krajiny vyžaduje, aby určité finančné nástroje držal v úschove (custody) miestny subjekt, pričom žiadne miestne subjekty nespĺňajú požiadavky týkajúce sa poverenia stanovené v uvedenom písmene, depozitár môže svojimi funkciami poveriť takýto miestny subjekt len v rozsahu, v akom to vyžadujú právne predpisy uvedenej tretej krajiny, a len pokiaľ neexistujú miestne subjekty, ktoré spĺňajú požiadavky týkajúce sa poverenia, a len ak:

- a) investori príslušného PKIPCP sú pred tým, ako investovali, náležite informovaní o skutočnosti, že je takéto poverenie potrebné z dôvodu zákonných obmedzení v právnych predpisoch tretej krajiny, o okolnostiach odôvodňujúcich poverenie a o rizikách súvisiacich s takýmto poverením;
- b) investičná spoločnosť alebo správcovská spoločnosť konajúca v mene PKIPCP dala depozitárovi pokyn poveriť úschovou (custody) takýchto finančných nástrojov takýto miestny subjekt.

Tretia strana môže tieto funkcie subdelegovať na inú stranu v prípade, že sú splnené rovnaké požiadavky. V takom prípade sa na príslušné strany *mutatis mutandis* uplatňuje článok 24 ods. 2.

4. Na účely tohto článku sa poskytovanie služieb podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/26/ES (*) prostredníctvom systémov zúčtovania cenných papierov, ako sa vymedzuje na účely uvedenej smernice, alebo poskytovanie podobných služieb systémami zúčtovania cenných papierov tretích krajín nepovažuje za poverenie funkciami úschovy (custody).

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/26/ES z 19. mája 1998 o konečnom zúčtovaní v platobných systémoch a zúčtovacích systémoch cenných papierov (Ú. v. ES L 166, 11.6.1998, s. 45).“

6. Článok 23 sa mení takto:

a) odseky 2, 3 a 4 sa nahrádzajú takto:

„2. Depozitárom je:

- a) národná centrálna banka;
- b) úverová inštitúcia, ktorej bolo udelené povolenie podľa smernice 2013/36/EÚ; alebo
- c) iný právny subjekt, ktorému príslušný orgán udelil podľa právnych predpisov členského štátu povolenie na vykonávanie činností depozitára podľa tejto smernice, podliehajúci požiadavkám kapitálovej primeranosti, ktoré nie sú nižšie ako požiadavky vypočítané v závislosti od zvoleného prístupu podľa článku 315 alebo článku 317 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 (*), a ktorý má vlastné zdroje vo výške minimálne počiatočného imania podľa článku 28 ods. 2 smernice 2013/36/EÚ.

Právny subjekt uvedený v prvom pododseku písm. c) podlieha regulácii obozretného podnikania a priebežnému dohľadu a musí spĺňať tieto minimálne požiadavky:

- a) má infraštruktúru potrebnú na to, aby mohol mať v úschove (custody) finančné nástroje, ktoré možno registrovať na účte finančných nástrojov, zriadenom v evidencii depozitára;
- b) ustanoví primerané politiky a postupy postačujúce na to, aby sa zabezpečilo, že subjekt, ako aj jeho manažéri a zamestnanci, budú dodržiavať svoje povinnosti podľa tejto smernice;

- c) musí mať zavedené spoľahlivé administratívne a účtovné postupy, mechanizmy vnútornej kontroly, efektívne postupy hodnotenia rizík a efektívne mechanizmy kontroly a zabezpečenia pre systémy spracovania informácií;
- d) udržiava a prevádzkuje efektívne organizačné a administratívne mechanizmy s cieľom prijímať všetky primerané opatrenia určené na to, aby sa zabránilo konfliktom záujmov;
- e) zabezpečí vedenie záznamov o všetkých službách, činnostiach a transakciách, ktoré vykonáva, pričom tieto záznamy musia byť dostatočné na to, aby príslušnému orgánu umožnili plniť jeho úlohy v oblasti dohľadu a vykonávať opatrenia na presadzovanie stanovené v tejto smernici;
- f) prijíma primerané opatrenia na zabezpečenie nepretržitosti a regulárnosti vykonávania svojich funkcií depozitára, pričom využíva vhodné a primerané systémy, zdroje a postupy, a to aj na vykonávanie svojich činností depozitára;
- g) všetci členovia jeho riadiaceho orgánu a vrcholového manažmentu musia mať vždy dostatočne dobrú povesť, disponovať dostatočnými znalosťami, schopnosťami a skúsenosťami;
- h) jeho riadiaci orgán disponuje primeranými kolektívnymi znalosťami, schopnosťami a skúsenosťami na to, aby dokázal porozumieť činnostiam depozitára a aj hlavným rizikám;
- i) každý člen jeho riadiaceho orgánu a vrcholového manažmentu koná čestne a poctivo.

3. Členské štáty určia, ktoré z kategórií inštitúcií uvedených v prvom pododseku odseku 2 sú oprávnené stať sa depozitármi.

4. Investičné spoločnosti alebo správcovské spoločnosti konajúce v mene PKIPCP, ktoré spravujú, ktoré pred 18. marcom 2016 vymenovali za depozitára inštitúciu, ktorá nespĺňa požiadavky stanovené v odseku 2, vymenujú depozitára, ktorý tieto požiadavky spĺňa pred 18. marcom 2018.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1).“

b) odseky 5 a 6 sa vypúšťajú.

7. Článok 24 sa nahrádza takto:

„Článok 24

1. Členské štáty zabezpečia, aby bol depozitár zodpovedný voči PKIPCP a voči podielnikom PKIPCP za straty spôsobené depozitárom alebo treťou stranou, ktorá bola poverená úschovou (custody) finančných nástrojov držaných v úschove (custody) v súlade s článkom 22 ods. 5 písm. a).

Členský štát v prípade straty finančného nástroja držaného v úschove (custody) zabezpečí, aby depozitár bez zbytočného odkladu vrátil finančný nástroj identického typu alebo zodpovedajúcu sumu PKIPCP alebo správcovskej spoločnosti, ktorá koná v mene PKIPCP. Depozitár nenesie zodpovednosť, ak môže preukázať, že strata je dôsledkom vonkajšej udalosti, ktorú nemôže primerane ovplyvniť a ktorej následkom by sa napriek všetkej primeranej snahe o opak nedalo vyhnúť.

Členské štáty zabezpečia, aby bol depozitár takisto zodpovedný voči PKIPCP a voči investorom PKIPCP za všetky ostatné straty, ktoré utrpia v dôsledku toho, že depozitár úmyselne alebo z nedbanlivosti neplní riadne svoje povinnosti podľa tejto smernice.

2. Na zodpovednosť depozitára podľa odseku 1 nemá vplyv žiadne poverenie uvedené v článku 22a.
 3. Zodpovednosť depozitára podľa odseku 1 sa nesmie vylúčiť ani obmedziť dohodou.
 4. Každá dohoda, ktorá je v rozpore s odsekom 3, je neplatná.
 5. Podielníci PKIPCP sa môžu domáhať zodpovednosti depozitára priamo alebo nepriamo prostredníctvom správcovskej spoločnosti alebo investičnej spoločnosti za predpokladu, že to nevedie k duplicite nápravy ani k nerovnému zaobchádzaniu s podielníkmi.“
8. Článok 25 sa nahrádza takto:

„Článok 25

1. Žiadna spoločnosť nemôže pôsobiť súčasne ako správcovská spoločnosť a ako depozitár. Žiadna spoločnosť nemôže pôsobiť súčasne ako investičná spoločnosť a ako depozitár.
2. Pri plnení svojich príslušných funkcií konajú správcovská spoločnosť a depozitár čestne, spravodlivo, odborne, nezávisle a výlučne v záujme PKIPCP a investorov PKIPCP. Pri plnení svojich príslušných funkcií konajú investičná spoločnosť a depozitár čestne, spravodlivo, odborne, nezávisle a výlučne v záujme investorov PKIPCP.

Depozitár nesmie vykonávať činnosti týkajúce sa PKIPCP alebo správcovskej spoločnosti konajúcej v mene PKIPCP, ktoré môžu vytvárať konflikty záujmov medzi PKIPCP, investormi PKIPCP, správcovskou spoločnosťou a ním samotným, ak depozitár funkčne a hierarchicky neoddelil výkon svojich funkcií depozitára od svojich ostatných potenciálne konfliktných funkcií a ak prípadné konflikty záujmov nie sú riadne identifikované, riadené, monitorované a oznámené investorom PKIPCP.“

9. Článok 26 sa nahrádza takto:

„Článok 26

1. Podmienky nahradenia správcovskej spoločnosti a depozitára a pravidiel zabezpečenia ochrany podielnikov v prípade takého nahradenia sú stanovené právnymi predpismi alebo štatútom podielového fondu.
2. Podmienky nahradenia správcovskej spoločnosti a depozitára a pravidiel zabezpečenia ochrany podielnikov v prípade takého nahradenia sú stanovené v právnych predpisoch alebo zakladajúcich dokumentoch investičnej spoločnosti.“

10. Vkladajú sa tieto články:

„Článok 26a

Depozitár na požiadanie prístupní svojim príslušným orgánom všetky informácie, ktoré získal pri výkone svojich úloh a ktoré môžu byť potrebné pre jeho príslušné orgány alebo príslušné orgány PKIPCP alebo správcovskej spoločnosti.

Ak sú príslušné orgány PKIPCP alebo správcovskej spoločnosti odlišné od príslušných orgánov depozitára, príslušné orgány depozitára informácie, ktoré získali, bezodkladne zdieľajú s príslušnými orgánmi PKIPCP a správcovskej spoločnosti.

Článok 26b

Komisia je v súlade s článkom 112a splnomocnená prijímať delegované akty, v ktorých bližšie určí:

- a) náležitosti, ktoré je potrebné zahrnúť do písomnej dohody uvedenej v článku 22 ods. 2;
- b) podmienky výkonu funkcií depozitára podľa článku 22 ods. 3, 4 a 5 vrátane:
 - i) typov finančného nástroja, ktoré sa zahrnú do rozsahu úloh depozitára spojených s úschovou (custody) v súlade s článkom 22 ods. 5 písm. a);
 - ii) podmienok, na základe ktorých môže depozitár vykonávať svoje úlohy spojené s úschovou (custody) finančných nástrojov registrovaných v centrálnom depozitári;
 - iii) podmienok, na základe ktorých má depozitár uschovávať finančné nástroje emitované na meno a registrované u emitenta alebo v registri v súlade s článkom 22 ods. 5 písm. b);
- c) povinnosti týkajúce sa náležitej starostlivosti depozitárov podľa článku 22a ods. 2 písm. c);
- d) povinnosť týkajúcu sa oddelenia podľa článku 22a ods. 3 písm. c);
- e) opatrenia, ktoré má prijať tretia strana podľa článku 22a ods. 3 písm. d);
- f) podmienky a okolnosti, za ktorých sa finančné nástroje držané v úschove (custody), považujú za stratené na účely článku 24;
- g) čo sa rozumie pod vonkajšími udalosťami podľa článku 24 ods. 1, ktoré nemožno primerane ovplyvniť a ktorých následkom by sa napriek všetkej primeranej snahe o opak nedalo vyhnúť;
- h) podmienky na splnenie požiadavky nezávislosti uvedenej v článku 25 ods. 2“

11. V článku 30 sa prvý odsek nahrádza takto:

„Články 13 až 14b sa uplatňujú *mutatis mutandis* na investičné spoločnosti, ktoré si neurčili správčovskú spoločnosť, ktorej bolo udelené povolenie podľa tejto smernice.“

12. V kapitole V sa oddiel 3 vypúšťa.

13. Článok 69 sa mení takto:

a) v odseku 1 sa dopĺňa tento pododsek:

„Prospekt obsahuje buď:

- a) podrobnosti aktuálnej politiky odmeňovania vrátane, okrem iného, opisu spôsobu výpočtu odmien a požitkov, totožnosti osôb zodpovedných za udeľovanie odmien a požitkov vrátane zloženia výboru pre odmeňovanie, ak takýto výbor existuje; alebo
- b) súhrnný prehľad politiky odmeňovania a vyhlásenie o tom, že podrobnosti aktuálnej politiky odmeňovania vrátane, okrem iného, opisu spôsobu výpočtu odmien a požitkov, totožnosti osôb zodpovedných za udeľovanie odmien a požitkov vrátane zloženia výboru pre odmeňovanie, ak takýto výbor existuje, sú dostupné prostredníctvom internetovej stránky vrátane odkazu na túto internetovú stránku, a že sa na požiadanie poskytne bezplatne papierová kópia.“

b) v odseku 3 sa dopĺňa tento pododsek:

„Výročná správa takisto obsahuje:

- a) celkovú výšku odmien za finančný rok, rozdelenú na pevné a pohyblivé zložky odmeňovania, ktoré správcovská spoločnosť a investičná spoločnosť vyplatili svojim zamestnancom, počet príjemcov a prípadne akúkoľvek sumu, ktorú vyplatil priamo samotný PKIPCP vrátane akéhokoľvek výkonnostného poplatku;
- b) súhrnnú výšku odmien, rozčlenenú podľa kategórií zamestnancov alebo iných pracovníkov uvedených v článku 14a ods. 3;
- c) opis spôsobu výpočtu odmien a požitkov;
- d) výsledok preskúmaní uvedených v článku 14b ods. 1 písm. c) a d) vrátane všetkých nezrovnalostí, ktoré sa vyskytli;
- e) závažné zmeny prijatej politiky odmeňovania.“

14. Článok 78 sa mení takto:

a) v odseku 3 sa písmeno a) nahrádza takto:

„a) identifikačné údaje PKIPCP a príslušného orgánu PKIPCP;“;

b) v odseku 4 sa dopĺňa tento pododsek:

„Kľúčové informácie pre investorov obsahujú aj vyhlásenie o tom, že podrobnosti aktuálnej politiky odmeňovania vrátane, okrem iného, opisu spôsobu výpočtu odmien a požitkov, totožnosti osôb zodpovedných za udeľovanie odmien a požitkov vrátane zloženia výboru pre odmeňovanie, ak takýto výbor existuje, sú dostupné prostredníctvom internetovej stránky vrátane odkazu na túto internetovú stránku, a že sa na požiadanie poskytne bezplatne papierová kópia.“

15. V článku 98 ods. 2 sa písmeno d) nahrádza takto:

„d) požadovať:

- i) v prípade, že to povoľuje vnútroštátne právo, existujúce záznamy prenosu údajov, ktoré má telekomunikačný operátor, ak existuje dôvodné podozrenie porušenia a ak takéto záznamy môžu byť relevantné pri vyšetrowaní porušení tejto smernice;
- ii) existujúce záznamy telefonických rozhovorov alebo elektronickej komunikácie alebo iné záznamy prenosu údajov, ktorými disponujú PKIPCP, správovské spoločnosti, investičné spoločnosti, depozitári alebo akékoľvek iné subjekty regulované podľa tejto smernice;“

16. Článok 99 sa nahrádza takto:

„Článok 99

1. Bez toho, aby boli dotknuté právomoci príslušných orgánov v oblasti dohľadu uvedené v článku 98 a právo členských štátov ustanoviť a ukladať trestné sankcie, členské štáty stanovia pravidlá týkajúce sa správnych sankcií a iných správnych opatrení, ktoré sa majú ukladať spoločnostiam a osobám v súvislosti s porušeniami vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa transponuje táto smernica, a prijímú všetky opatrenia potrebné na to, aby sa zaistilo ich vykonávanie.

Ak sa členské štáty rozhodnú nestanoviť pravidlá týkajúce sa správnych sankcií za porušenia, na ktoré sa vzťahuje vnútroštátne trestné právo, oznámia Komisii príslušné trestnoprávne ustanovenia.

Správne sankcie a iné správne opatrenia musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

Členské štáty do 18. marca 2016 oznamujú Komisii a orgánu ESMA zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia, ktorými sa transponuje tento článok, vrátane všetkých príslušných trestnoprávných ustanovení. Členské štáty oznámia Komisii a orgánu ESMA bez zbytočného odkladu všetky ich následné zmeny.

2. Ak sa členské štáty rozhodli v súlade s odsekom 1 stanoviť za porušenia ustanovení uvedených v uvedenom odseku trestné sankcie, zabezpečia, aby boli zavedené primerané opatrenia na to, aby príslušné orgány mali všetky právomoci potrebné na spoluprácu so súdnymi orgánmi v rámci ich jurisdikcie na získanie konkrétnych informácií týkajúcich sa vyšetrowaní trestných činov alebo trestných konaní začatých z dôvodu možného porušenia tejto smernice a na poskytnutie týchto informácií ostatným príslušným orgánom a orgánu ESMA s cieľom splniť svoju povinnosť vzájomnej spolupráce a spolupráce s orgánom ESMA na účely tejto smernice.

Príslušné orgány môžu, pokiaľ ide o uľahčenie vymáhania pokút, spolupracovať aj s príslušnými orgánmi iných členských štátov.

3. Komisia ako súčasť svojho celkového preskúmania fungovania tejto smernice najneskôr do 18. septembra 2017 preskúma uplatňovanie správnych a trestných sankcií, a najmä potrebu ďalšej harmonizácie správnych sankcií stanovených za porušenia požiadaviek stanovených v tejto smernici.

4. Príslušný orgán môže odmietnuť konať na žiadosť o informácie alebo na žiadosť o spoluprácu pri vyšetrowaní len za týchto výnimočných okolností, a to ak:

- a) oznámenie relevantných informácií by mohlo nepriaznivo ovplyvniť bezpečnosť dožiadaného členského štátu, najmä v súvislosti s bojom proti terorizmu a inej závažnej trestnej činnosti;

- b) je pravdepodobné, že vyhovením žiadosti by sa nepriaznivo ovplyvnilo jeho vlastné vyšetrovanie, činnosti presadzovania alebo prípadne vyšetrovanie trestného činu;
- c) v súvislosti s tými istými činmi a proti tým istým osobám už bolo začaté súdne konanie pred orgánmi dožiadaného členského štátu; alebo
- d) v dožiadanom členskom štáte sa už vyniesol právoplatný rozsudok v súvislosti s takýmito osobami za tie isté činy.

5. Členské štáty zabezpečia, že ak sa na PKIPCP, správcovské spoločnosti, investičné spoločnosti alebo depozitárov vzťahujú povinnosti, v prípade porušenia vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa transponuje táto smernica, sa v súlade s vnútroštátnym právom môžu uplatniť správne sankcie alebo iné správne opatrenia voči členom riadiaceho orgánu a ďalším fyzickým osobám, ktoré sú podľa vnútroštátneho práva zodpovedné za porušenie.

6. V súlade s vnútroštátnym právom členské štáty zabezpečia, aby vo všetkých prípadoch uvedených v odseku 1 správne sankcie a iné správne opatrenia, ktoré sa môžu uplatňovať, zahŕňali aspoň:

- a) verejné vyhlásenie, v ktorom sa identifikuje zodpovedná osoba a povaha porušenia;
- b) príkaz, ktorým sa požaduje, aby zodpovedná osoba upustila od tohto konania a zdržala sa opakovania tohto konania;
- c) v prípade PKIPCP alebo správcovskej spoločnosti, pozastavenie platnosti povolenia alebo odňatie povolenia PKIPCP alebo správcovskej spoločnosti;
- d) dočasný alebo v prípade opakovaných závažných porušení trvalý zákaz členovi riadiaceho orgánu správcovskej spoločnosti alebo investičnej spoločnosti, alebo akejkoľvek inej fyzickej osobe, ktorá sa berie na zodpovednosť, vykonávať riadiace funkcie v týchto alebo iných takých spoločnostiach;
- e) v prípade právnickej osoby, maximálne správne pokuty vo výške aspoň 5 000 000 EUR alebo v členských štátoch, ktorých menou nie je euro, v zodpovedajúcej hodnote v národnej mene k 17. septembru 2014, alebo vo výške 10 % celkového ročného obratu právnickej osoby podľa poslednej dostupnej účtovnej závierky schválenej riadiacim orgánom; v prípade, že je právnická osoba materskou spoločnosťou alebo dcérskou spoločnosťou materskej spoločnosti, ktorá musí zostavovať konsolidovanú účtovnú závierku v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ (*), relevantným celkovým ročným obratom je celkový ročný obrat alebo zodpovedajúci druh príjmu podľa príslušného práva Únie v oblasti účtovníctva podľa poslednej dostupnej konsolidovanej účtovnej závierky schválenej riadiacim orgánom konečnej materskej spoločnosti;
- f) v prípade fyzickej osoby, maximálne správne pokuty vo výške aspoň 5 000 000 EUR alebo v členských štátoch, ktorých menou nie je euro, v zodpovedajúcej hodnote v národnej mene k 17. septembru 2014;
- g) ako alternatíva k písmenám e) a f), maximálne správne pokuty vo výške aspoň dvojnásobku sumy pozitívov vyplývajúcich z porušenia, ak takéto pozitívky možno určiť, a to aj vtedy, keď presahujú maximálne sumy uvedené v písmenách e) a f).

7. Členské štáty môžu podľa vnútroštátneho práva splnomocniť príslušné orgány, aby okrem druhov sankcií uvedených v odseku 6 ukladali druhy sankcií, alebo aby ukladali pokuty, ktoré presahujú sumy uvedené v odseku 6 písm. e), f) a g).

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 o ročných účtovných zvierkach, konsolidovaných účtovných zvierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Ú. v. EÚ L 182, 29.6.2013, s. 19).“

17. Vkladajú sa tieto články:

„Článok 99a

Členské štáty zabezpečia, aby sa v ich zákonoch, iných právnych predpisoch alebo správnych opatreniach, ktorými sa transponuje táto smernica, ustanovili sankcie, najmä ak:

- a) sa činnosti PKIPCP vykonávajú bez povolenia, čím sa porušuje článok 5;
- b) sa činnosť správcovskej spoločnosti vykonáva bez predchádzajúceho povolenia, čím sa porušuje článok 6;
- c) sa činnosť investičnej spoločnosti vykonáva bez predchádzajúceho povolenia, čím sa porušuje článok 27;
- d) dôjde k priamemu alebo nepriamemu nadobudnutiu kvalifikovanej účasti v správcovskej spoločnosti alebo sa takáto kvalifikovaná účasť v správcovskej spoločnosti ďalej zvýši, v dôsledku čoho by podiel na hlasovacích právach alebo kapitálový podiel dosiahol alebo prekročil 20 %, 30 % alebo 50 % alebo taký podiel, že by sa správcovská spoločnosť stala jeho dcérskou spoločnosťou (ďalej len „navrhované nadobudnutie“) bez toho, aby boli písomne oboznámené príslušné orgány správcovskej spoločnosti, v ktorej sa nadobúdateľ snaží nadobudnúť alebo zvýšiť kvalifikovanú účasť, čím sa porušuje článok 11 ods. 1;
- e) dôjde k priamemu alebo nepriamemu prevedeniu kvalifikovanej účasti v správcovskej spoločnosti alebo k zníženiu tejto kvalifikovanej účasti tak, že podiel na hlasovacích právach alebo kapitálový podiel by klesol pod úroveň 20 %, 30 % alebo 50 % alebo na takú úroveň, že by správcovská spoločnosť prestala byť dcérskou spoločnosťou bez toho, aby boli písomne oboznámené príslušné orgány, čím sa porušuje článok 11 ods. 1;
- f) správcovská spoločnosť získala povolenie na základe nepravdivých vyhlásení alebo akýmkoľvek inými nezákonnými prostriedkami, čím sa porušuje článok 7 ods. 5 písm. b);
- g) investičná spoločnosť získala povolenie na základe nepravdivých vyhlásení alebo akýmkoľvek inými nezákonnými prostriedkami, čím sa porušuje článok 29 ods. 4 písm. b);
- h) správcovská spoločnosť, keď sa dozvedela o nadobudnutí alebo prevode podielov na svojom kapitáli, následkom ktorých tieto podiely prekročia alebo klesnú pod niektorý z prahov uvedených v článku 11 ods. 1 smernice 2014/65/EÚ, neinformuje príslušné orgány o týchto nadobudnutiach alebo prevodoch, čím sa porušuje článok 11 ods. 1 tejto smernice;
- i) správcovská spoločnosť neinformuje aspoň raz za rok príslušný orgán o menách akcionárov a členov, ktorí majú kvalifikované účasti, a o veľkosti týchto účastí, čím sa porušuje článok 11 ods. 1;

- j) správcovská spoločnosť neplní postupy a opatrenia, ktoré jej ukladajú vnútroštátne ustanovenia, ktorými sa transponuje článok 12 ods. 1 písm. a);
- k) správcovská spoločnosť neplní požiadavky týkajúce sa jej štruktúry a organizácie, ktoré jej ukladajú vnútroštátne ustanovenia, ktorými sa transponuje článok 12 ods. 1 písm. b);
- l) investičná spoločnosť nedodríava postupy a opatrenia, ktoré jej ukladajú vnútroštátne ustanovenia, ktorými sa transponuje článok 31;
- m) správcovská spoločnosť alebo investičná spoločnosť nedodríavajú požiadavky, ktoré sa týkajú poverenia tretích strán ich funkciami a ktoré im ukladajú vnútroštátne ustanovenia, ktorými sa transponujú články 13 a 30;
- n) správcovská spoločnosť alebo investičná spoločnosť nedodríavajú pravidlá vykonávania činností, ktoré im ukladajú vnútroštátne ustanovenia, ktorými sa transponujú články 14 a 30;
- o) depozitár neplní svoje úlohy v súlade s vnútroštátnymi ustanoveniami, ktorými sa transponuje článok 22 ods. 3 až 7;
- p) investičná spoločnosť alebo správcovská spoločnosť pre každý z podielových fondov, ktoré spravuje, opakovane neplní povinnosti týkajúce sa investičných politík PKIPCP, stanovené vo vnútroštátnych ustanoveniach, ktorými sa transponuje kapitola VII;
- q) správcovská spoločnosť alebo investičná spoločnosť neuplatňuje postup pre riadenie rizík alebo postup pre presné a nezávislé stanovenie hodnoty OTC derivátov, stanovené vo vnútroštátnych ustanoveniach, ktorými sa transponuje článok 51 ods. 1;
- r) investičná spoločnosť alebo správcovská spoločnosť pre každý podielový fond, ktorý spravuje, opakovane neplní povinnosti týkajúce sa poskytovania informácií investorom, ktoré jej ukladajú vnútroštátne ustanovenia, ktorými sa transponujú články 68 až 82;
- s) správcovská spoločnosť alebo investičná spoločnosť, ktorá uvádza podielové listy PKIPCP, ktorý spravuje, na trh v inom členskom štáte než domovskom členskom štáte PKIPCP, nesplní oznamovaciu povinnosť stanovenú v článku 93 ods. 1

Článok 99b

1. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány zverejnili na svojej oficiálnej internetovej stránke každé rozhodnutie, voči ktorému sa neuplatnil opravný prostriedok a ktorým sa ukladá správna sankcia alebo opatrenie za porušenia vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa transponuje táto smernica, a to bezodkladne po tom, ako je osoba, ktorej bola sankcia alebo opatrenie uložené, o uvedenom rozhodnutí informovaná. Zverejnenie zahŕňa aspoň informácie o druhu a povahe porušenia a totožnosti zodpovedných osôb. Uvedená povinnosť sa nevzťahuje na rozhodnutia, ktorými sa ukladajú opatrenia, ktoré sú vyšetrovacej povahy.

Ak však zverejnenie totožnosti právnických osôb alebo osobných údajov fyzických osôb považuje príslušný orgán na základe individuálneho posúdenia uskutočneného v súvislosti s primeranosťou zverejnenia takýchto údajov za neprimerané, alebo ak zverejnenie ohrozuje stabilitu finančných trhov alebo prebiehajúce vyšetrovanie, členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány vykonal jeden z týchto krokov:

- a) odložili zverejnenie rozhodnutia o uložení sankcie alebo opatrenia až dotedy, kým pominú dôvody na nezverejnenie;

- b) zverejnili rozhodnutie o uložení sankcie alebo opatrenia na anonymnom základe spôsobom, ktorý je v súlade s vnútroštátnym právom, ak sa takýmto anonymným zverejnením zabezpečí účinná ochrana dotknutých osobných údajov; alebo
- c) nezverejnili rozhodnutie o uložení sankcie alebo opatrenia v prípade, ak sa možnosti stanovené v písmenách a) a b) považujú za nedostatočné na zabezpečenie:
 - i) toho, aby sa neohrozila stabilita finančných trhov;
 - ii) primeranosti zverejnenia takýchto rozhodnutí, pokiaľ ide o opatrenia, ktoré sa považujú za menej závažné.

V prípade rozhodnutia zverejniť sankciu alebo opatrenie na anonymnom základe sa zverejnenie relevantných údajov môže na primerané obdobie odložiť, ak sa predpokladá, že v priebehu tohto obdobia pominú dôvody na anonymné zverejnenie.

2. Príslušné orgány informujú orgán ESMA o všetkých správnych sankciách uložených, ale nezverejnených v súlade s odsekom 1 druhým pododsekom písm. c), a to aj o každom odvolaní sa proti týmto sankciám a o výsledku takéhoto odvolania. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány dostali informácie a konečný rozsudok v súvislosti s každou uloženou trestnou sankciou a predložili ich orgánu ESMA. Orgán ESMA udržiava centrálnu databázu sankcií, ktoré mu boli oznámené, a to výlučne na účel výmeny informácií medzi príslušnými orgánmi. Uvedená databáza je prístupná len príslušným orgánom a aktualizuje sa na základe informácií, ktoré príslušné orgány poskytujú.

3. Ak je rozhodnutie uložiť sankciu alebo opatrenie predmetom odvolania na príslušnom súdnom alebo inom orgáne, príslušné orgány na svojej oficiálnej internetovej stránke bezodkladne zverejnia aj túto informáciu a všetky následné informácie o výsledku takéhoto odvolania. Zverejní sa aj každé rozhodnutie o zrušení predchádzajúceho rozhodnutia o uložení sankcie alebo opatrenia.

4. Príslušné orgány zabezpečia, aby každé zverejnenie v súlade s týmto článkom zostalo na ich oficiálnej internetovej stránke aspoň päť rokov od jeho zverejnenia. Osobné údaje, ktoré sú súčasťou zverejnenia, sa ponechajú na oficiálnej internetovej stránke príslušného orgánu len na obdobie, ktoré je nevyhnutné podľa uplatniteľných predpisov o ochrane údajov.

Článok 99c

1. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány pri určovaní druhu správnych sankcií alebo opatrení a výšky správnych pokút zabezpečili, aby boli účinné, primerané a odrádzajúce, a zohľadnili všetky relevantné okolnosti, v prípade potreby vrátane:

- a) závažnosti a dĺžky trvania porušenia;
- b) miery zodpovednosti osoby zodpovednej za porušenie;
- c) finančnej sily osoby zodpovednej za porušenie, napríklad podľa jej celkového obratu v prípade právnickej osoby, alebo ročného príjmu v prípade fyzickej osoby;
- d) významu ziskov, ktoré dosiahla, alebo strát, ktorým zabránila osoba zodpovedná za porušenie, ujmy, ktorú utrpeli iné osoby, a prípadne ujmy na fungovaní trhov či širšieho hospodárstva, ak ich možno určiť;

- e) úrovne súčinnosti osoby zodpovednej za porušenie s príslušným orgánom;
- f) predchádzajúcich porušení, ktorých sa osoba zodpovedná za porušenie dopustila;
- g) opatrení, ktoré osoba zodpovedná za porušenie prijala po porušení s cieľom zabrániť jeho opakovaniu.

2. Príslušné orgány pri vykonávaní svojich právomocí ukladať sankcie podľa článku 99 úzko spolupracujú s cieľom zabezpečiť, aby právomoci v oblasti dohľadu a vyšetrovania a správne sankcie priniesli výsledky, o ktoré sa usiluje táto smernica. Zároveň pri vykonávaní právomocí v oblasti dohľadu a vyšetrovania a uplatňovaní správnych sankcií a opatrení v cezhraničných prípadoch koordinujú v súlade s článkom 101 svoje kroky, aby zabránili novej duplicitě a prekryvaniu sa.

Článok 99d

1. Členské štáty zavedú účinné a spoľahlivé mechanizmy na podporu oznamovania potenciálnych alebo skutočných porušení vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa transponuje táto smernica, príslušným orgánom vrátane bezpečných komunikačných kanálov na účely oznamovania takýchto porušení.

2. Mechanizmy uvedené v odseku 1 zahŕňajú aspoň:

- a) konkrétne postupy prijímania správ o porušeníach a následné kroky;
- b) zodpovedajúcu ochranu zamestnancov investičných spoločností, správcovských spoločností a depozitárov, ktorí oznámia porušenia spáchané v rámci týchto subjektov, aspoň proti odplate, diskriminácii a iným druhom nespravodlivého zaobchádzania;
- c) ochranu osobných údajov týkajúcich sa osoby, ktorá oznámia porušenia, a fyzickej osoby, ktorá je za porušenie údajne zodpovedná, v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES (*);
- d) jasné pravidlá, ktorými sa zabezpečí, aby sa vo všetkých prípadoch vo vzťahu k osobám, ktoré nahlásia porušenie, zaručila dôvernosc, s výnimkou situácie, keď vnútroštátne právo vyžaduje zverejnenie v súvislosti s ďalším vyšetrovaním alebo následným súdnym konaním.

3. Orgán ESMA poskytne jeden alebo viac bezpečných komunikačných kanálov na účely oznamovania porušení vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa transponuje táto smernica. Orgán ESMA zabezpečí, aby tieto komunikačné kanály boli v súlade s odsekom 2 písm. a) až d).

4. Členské štáty zabezpečia, aby sa oznamovanie zo strany zamestnancov investičných spoločností, správcovských spoločností a depozitárov uvedené v odsekoch 1 a 3 nepovažovalo za porušenie žiadneho obmedzenia zverejňovania informácií stanoveného v zmluve alebo v akomkoľvek zákone, inom právnom predpise alebo správnom opatrení a aby oznamujúca osoba nebola braná na zodpovednosť žiadneho druhu v súvislosti s takýmto oznamovaním.

5. Členské štáty od správcovských spoločností, investičných spoločností a depozitárov požadujú, aby mali zavedené vhodné postupy pre svojich zamestnancov na interné nahlásovanie porušení prostredníctvom konkrétneho, nezávislého a autonómneho kanála.

Článok 99e

1. Príslušné orgány poskytujú orgánu ESMA každý rok súhrnné informácie týkajúce sa sankcií a opatrení uložených v súlade s článkom 99. Orgán ESMA tieto informácie uverejní vo výročnej správe.

2. Ak príslušný orgán zverejnil správne sankcie alebo opatrenia, tieto správne sankcie alebo opatrenia zároveň oznámi orgánu ESMA. Ak zverejnená sankcia alebo opatrenie súvisia so správcovskou spoločnosťou alebo investičnou spoločnosťou, orgán ESMA doplní odkaz na zverejnenú sankciu alebo opatrenie do zoznamu správcovských spoločností uverejneného podľa článku 6 ods. 1

3. Orgán ESMA vypracuje návrh vykonávacích technických predpisov s cieľom určiť postupy a formuláre na poskytovanie informácií uvedených v tomto článku.

Orgán ESMA predloží tento návrh vykonávacích technických predpisov Komisii do 18. septembra 2015.

Komisii sa v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 udeľuje právomoc prijímať vykonávacie technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31).“

18. Vkladá sa tento článok:

„Článok 104a

1. Členské štáty uplatňujú smernicu 95/46/ES na spracovanie osobných údajov, ktoré sa v členských štátoch vykonáva podľa tejto smernice.

2. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 (*) sa uplatňuje na spracovanie osobných údajov vykonané orgánom ESMA podľa tejto smernice.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).“

19. V článku 12 ods. 3, článku 14 ods. 2, článku 43 ods. 5, článku 51 ods. 4, článku 60 ods. 6, článku 61 ods. 3, článku 62 ods. 4, článku 64 ods. 4, článku 75 ods. 4, článku 78 ods. 7, článku 81 ods. 2, článku 95 ods. 1 a článku 111 sa slová: „v súlade s článkom 112 ods. 2, 3 a 4 a za podmienok uvedených v článkoch 112a a 112b“ nahrádzajú slovami „v súlade s článkom 112a“.

20. V článku 50a sa slová „v súlade s článkom 112a a za podmienok stanovených v článkoch 112b a 112c“ nahrádzajú slovami „v súlade s článkom 112a“.

21. V článku 52 ods. 4 sa v treťom pododseku slová „článku 112 ods. 1“ nahrádzajú slovami „článku 112“.

22. Článok 112 sa nahrádza takto:

„Článok 112

Komisii pomáha Európsky výbor pre cenné papiere zriadený rozhodnutím Komisie 2001/528/ES (*).

(*) Rozhodnutie Komisie 2001/528/ES zo 6. júna 2001, ktorým sa zriaďuje Európsky výbor pre cenné papiere (Ú. v. ES L 191, 13.7.2001, s. 45).“

23. Článok 112a sa nahrádza takto:

„Článok 112a

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článkoch 12, 14, 43, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 a 111 sa Komisii udeľuje na obdobie štyroch rokov od 4. januára 2011.

Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 26b sa Komisii udeľuje na obdobie štyroch rokov od 17. septembra 2014.

Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 50a sa Komisii udeľuje na obdobie štyroch rokov od 21. júla 2011.

Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 51 sa Komisii udeľuje na obdobie štyroch rokov od 20. júna 2013.

Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr šesť mesiacov pred uplynutím týchto štvorročných období. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje o rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevzniesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článkoch 12, 14, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 a 111 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

5. Delegovaný akt prijatý podľa článkov 12, 14, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 a 111 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote troch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o tri mesiace.“

24. Článok 112b sa vypúšťa.

25. V prílohe I sa vo vzore A bod 2 nahrádza takto:

„2. Informácie týkajúce sa depozitára:

2.1. Totožnosť depozitára PKIPCP a opis jeho úloh a konfliktov záujmov, ktoré môžu vzniknúť.

2.2. Opis všetkých funkcií v oblasti úschovy, ktoré deponitár delegoval, zoznam subjektov, na ktoré sa funkcie delegovali a subdelegovali, a všetky konflikty záujmov, ktoré môžu na základe tohto delegovania vzniknúť.

2.3. Vyhlásenie, že aktuálne informácie týkajúce sa bodov 2.1 a 2.2 budú investorom na požiadanie k dispozícii.“

Článok 2

1. Členské štáty prijímú a uverejnia do 18. marca 2016 zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení.

Zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia uvedené v prvom pododseku uplatňujú od 18. marca 2016. Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upraví členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 3

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 4

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli 23. júla 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
S. GOZI

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2014/92/EÚ**z 23. júla 2014****o porovnateľnosti poplatkov za platobné účty, o presune platobných účtov a o prístupe k platobným účtom so základnými funkciami****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskej centrálnej banky ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽²⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) V súlade s článkom 26 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) má vnútorný trh zahŕňať oblasť bez vnútorných hraníc, v ktorej je zaručený voľný pohyb tovaru, osôb, služieb a kapitálu. Roztrieštenosť vnútorného trhu je škodlivá pre konkurencieschopnosť, rast a tvorbu pracovných miest v rámci Únie. Pre dobudovanie vnútorného trhu je nevyhnutné odstránenie priamych a nepriamych prekážok jeho riadneho fungovania. Opatrenia na úrovni Únie v oblasti vnútorného trhu v sektore retailových finančných služieb už značne prispeli k rozvoju cezhraničnej činnosti poskytovateľov platobných služieb, zlepšili výber pre spotrebiteľov a zvýšili kvalitu a transparentnosť ponúk.
- (2) V tejto súvislosti sa v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2007/64/ES ⁽⁴⁾ ustanovili základné požiadavky na transparentnosť poplatkov, ktoré si poskytovatelia platobných služieb účtujú za služby ponúkané v súvislosti s platobnými účtami. Takto sa značne zjednodušila činnosť poskytovateľov platobných služieb tým, že sa vytvorili jednotné pravidlá pre poskytovanie platobných služieb a informácií, ktoré sa majú poskytovať, znížilo sa administratívne zaťaženie a poskytovateľom platobných služieb vznikli úspory nákladov.
- (3) Bezproblémové fungovanie vnútorného trhu a rozvoj moderného, sociálne inkluzívneho hospodárstva stále vo väčšej miere závisí od všeobecného poskytovania platobných služieb. Akékoľvek nové právne predpisy v tomto smere musia byť súčasťou inteligentnej ekonomickej stratégie Únie, ktorá musí účinne zohľadňovať potreby zraniteľnejších spotrebiteľov.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 51, 22.2.2014, s. 3.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 341, 21.11.2013, s. 40.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 15. apríla 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 23. júla 2014.

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/64/ES z 13. novembra 2007 o platobných službách na vnútornom trhu, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a ktorou sa zrušuje smernica 97/5/ES (Ú. v. EÚ L 319, 5.12.2007, s. 1).

- (4) Ako však uviedol Európsky parlament vo svojom uznesení zo 4. júla 2012 s odporúčaniami Komisie o prístupe k základným bankovým službám, je nevyhnutné urobiť ešte viac, aby sa zlepšil a rozvinul vnútorný trh s retailovým bankovníctvom. Nedostatočná transparentnosť a porovnateľnosť poplatkov, ako aj ťažkosti pri presune platobných účtov v súčasnosti ešte stále vytvárajú prekážky v rozvinutí plne integrovaného trhu, čo oslabuje hospodársku súťaž v sektore retailového bankovníctva. Uvedené problémy sa musia vyriešiť a musí sa dosiahnuť zavedenie noriem vysokej kvality.
- (5) Súčasnú podmienku na vnútorom trhu by mohli odrádzať poskytovateľov platobných služieb od uplatňovania slobody usadiť sa alebo poskytovať služby v celej Únii, pretože prilákať zákazníkov je pri vstupe na nový trh zložité. Vstup na nové trhy si často vyžaduje veľkú investíciu. Takáto investícia je odôvodnená len vtedy, ak poskytovateľ predpokladá dostatočné príležitosti a zodpovedajúci dopyt spotrebiteľov. Nízka úroveň mobility spotrebiteľov, pokiaľ ide o retailové finančné služby, je vo veľkej miere spôsobená nedostatočnou transparentnosťou a porovnateľnosťou ponúkaných poplatkov a služieb, ako aj ťažkosťami súvisiacimi s presunom platobných účtov. Uvedené faktory potláčajú aj dopyt. Osobitne to platí v cezhraničnom kontexte.
- (6) Významné prekážky dobudovania vnútorného trhu v oblasti platobných účtov môžu vznikáť aj triedením existujúcich vnútroštátnych regulačných rámcov. Súčasná úroveň ustanovení na vnútroštátnej úrovni týkajúca sa platobných účtov, a najmä porovnateľnosti poplatkov a presunu platobných účtov sa odlišujú. Pre presun účtov chýbajú na úrovni Únie jednotné záväzné opatrenia, čo vedie k odlišným postupom a opatreniam na vnútroštátnej úrovni. Tieto rozdiely sú ešte výraznejšie v oblasti porovnateľnosti poplatkov, v ktorej na úrovni Únie neexistujú žiadne opatrenia, dokonca ani opatrenia samoregulačného charakteru. Ak by sa tieto rozdiely v budúcnosti prehĺbili, keďže poskytovatelia platobných služieb majú tendenciu prispôbovať svoje postupy vnútroštátnym trhom, náklady na cezhraničné fungovanie v porovnaní s nákladmi, ktoré znášajú domáci poskytovatelia, by sa zvýšili, a z toho dôvodu by sa znížila atraktivita cezhraničného podnikania. Cezhraničnú činnosť na vnútorom trhu brzdia prekážky, ktorým spotrebiteľia čelia pri zriaďovaní platobného účtu v zahraničí. Existujúce obmedzujúce kritériá oprávnenosti môžu občanom Únie brániť vo voľnom pohybe v rámci Únie. Poskytnutie prístupu k platobnému účtu pre všetkých spotrebiteľov umožní ich zapojenie do vnútorného trhu a vďaka tomu budú môcť spotrebiteľia využívať výhody vnútorného trhu.
- (7) Okrem toho, keďže niektorí perspektívni zákazníci si platobné účty nezriaďujú, pretože sú im odmietnuté alebo im nie sú ponúknuté vhodné produkty, potenciálny dopyt po službách súvisiacich s platobnými účtami v Únii nie je v súčasnosti úplne využitý. Širšie zapojenie spotrebiteľov do vnútorného trhu by ďalej stimulovalo poskytovateľov platobných služieb, aby vstupovali na nové trhy. Vytvorenie podmienok, ktoré by všetkým spotrebiteľom umožnili prístup k platobnému účtu, je nevyhnutné na to, aby sa intenzívnejšie zapájali do vnútorného trhu a mohli využívať výhody, ktoré vnútorný trh prináša.
- (8) Transparentnosť a porovnateľnosť poplatkov sa riešila na úrovni Únie samoregulačnou iniciatívou, ktorú inicioval sektor bankovníctva. V prípade tejto iniciatívy však nebola dosiahnutá konečná dohoda. Pokiaľ ide o presun účtov, spoločné zásady, ktoré v roku 2008 ustanovil Európsky výbor bankového sektora, obsahujú vzorový mechanizmus presunu platobných účtov, ktoré ponúkajú banky nachádzajúce sa v rovnakom členskom štáte. Tieto spoločné zásady sa však vzhľadom na ich nezáväzný charakter uplatňovali v rámci Únie nejednotne a neúčinne. Okrem toho sa spoločnými zásadami rieši presun platobných účtov len na vnútroštátnej úrovni, a nerieši sa cezhraničný presun účtov. Pokiaľ ide o prístup k základnému platobnému účtu, v odporúčaní Komisie 2011/442/EÚ⁽¹⁾ sa členské štáty vyzvali, aby prijali potrebné opatrenia na zabezpečenie jeho uplatňovania najneskôr do šiestich mesiacov po jeho uverejnení. K dnešnému dátumu dodržiava hlavné zásady uvedeného odporúčania len niekoľko členských štátov.

(¹) Odporúčanie Komisie 2011/442/EÚ z 18. júla 2011 o prístupe k základnému platobnému účtu (Ú. v. EÚ L 190, 21.7.2011, s. 87).

- (9) Aby sa podporila efektívna a plynulá finančná mobilita z dlhodobého hľadiska, je veľmi dôležité vytvoriť jednotný súbor pravidiel na riešenie otázky nízkej mobility zákazníkov, a najmä zlepšiť porovnanie služieb súvisiacich s platobnými účtami a poplatkov a stimulovať presun platobných účtov, ako aj zabrániť diskriminácii z dôvodu pobytu voči spotrebiteľom, ktorí si plánujú založiť a používať platobný účet cezhranične. Okrem toho je nevyhnutné prijať primerané opatrenia na posilnenie zapojenia spotrebiteľov do trhu s platobnými účtami. Uvedenými opatreniami sa bude stimulovať vstup poskytovateľov platobných služieb na vnútorný trh a zabezpečia sa rovnaké podmienky, čím sa posilní hospodárska súťaž a efektívne prerozdelenie zdrojov na retailovom finančnom trhu Únie v prospech podnikov a spotrebiteľov. Transparentné informácie o poplatkoch a možnosti presunu účtu v spojení s právom na prístup k platobnému účtu so základnými funkciami takisto umožnia občanom Únie jednoduchšie sa pohybovať a nakupovať v rámci Únie, a využívať tak plne funkčný vnútorný trh v oblasti retailových finančných služieb a prispievať k ďalšiemu rozvoju vnútorného trhu.
- (10) Je tiež mimoriadne dôležité zabezpečiť, aby sa touto smernicou neobmedzovala inovácia v oblasti retailových finančných služieb. Každoročne sa sprístupňujú nové technológie, kvôli ktorým môže súčasný model platobných účtov zastarať, ako sú napríklad služby mobilného bankovníctva a platobné karty s uloženou hodnotou.
- (11) Touto smernicou by sa nemalo členským štátom brániť v tom, aby ponechali alebo prijali prísnejšie ustanovenia s cieľom chrániť spotrebiteľov, a to za predpokladu, že sú takéto ustanovenia v súlade s ich povinnosťami vyplývajúcimi z práva Únie a tejto smernice.
- (12) Ustanovenia tejto smernice o porovnateľnosti poplatkov a presune platobných účtov by sa mali uplatňovať na všetkých poskytovateľov platobných služieb, ako sa vymedzujú v smernici 2007/64/ES. Ustanovenia tejto smernice o prístupe k platobným účtom so základnými funkciami by sa mali uplatňovať iba na úverové inštitúcie. Všetky ustanovenia tejto smernice by sa mali vzťahovať na platobné účty, prostredníctvom ktorých môžu spotrebiteľia vykonávať tieto transakcie: vkladať finančné prostriedky, vyberať hotovosť a vykonávať platobné transakcie v prospech tretích strán a prijímať platby od tretích strán vrátane vykonávania úhrad. V dôsledku toho by mali byť z jej pôsobnosti vylúčené účty s obmedzenejšími funkciami. Napríklad účty ako sporiace účty, účty ku kreditným kartám, v prípade ktorých sa finančné prostriedky zvyčajne uhrádzajú v prospech účtu výlučne na účel splácania úveru z kreditnej karty, hypotekárne bežné účty a účty elektronických peňazí by mali byť v zásade vylúčené z rozsahu pôsobnosti tejto smernice. Ak by sa však tieto účty používali na každodenné platobné transakcie a zahŕňali by všetky vyššie uvedené funkcie, táto smernica sa na ne bude vzťahovať. Účty podnikov vrátane malých podnikov alebo mikropodnikov by nemali patriť do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, pokiaľ nie sú v osobnej držbe. Členské štáty by mali mať možnosť rozhodnúť, či rozšíria uplatňovanie tejto smernice na iných poskytovateľov platobných služieb a iné platobné účty, napríklad na tie, ktoré ponúkajú obmedzenejšie platobné funkcie.
- (13) Keďže platobný účet so základnými funkciami je typom platobného účtu na účely tejto smernice, mali by sa ustanovenia o transparentnosti a presune účtov uplatňovať aj na takéto účty.
- (14) Vymedzenia pojmov uvedené v tejto smernici by mali byť podľa možnosti zosúladené s vymedzeniami pojmov uvedenými v iných právnych aktoch Únie, a najmä v smernici 2007/64/ES a v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 260/2012 ⁽¹⁾.
- (15) Je veľmi dôležité, aby boli spotrebiteľia schopní porozumieť poplatkom tak, aby mohli porovnať ponuky rôznych poskytovateľov platobných služieb a prijímať informované rozhodnutia o tom, ktorý platobný účet najviac vyhovuje ich potrebám. Poplatky nemožno porovnávať, ak poskytovatelia platobných služieb používajú pre rovnaké služby odlišnú terminológiu a poskytujú informácie v odlišných formátoch. Štandardizovaná terminológia v spojení s cieľovými informáciami o poplatkoch prezentovanými v jednotnom formáte zahŕňajúcim najtypickejšie služby viazané na platobné účty môže spotrebiteľom pomôcť porozumieť poplatkom a porovnať ich.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 260/2012 zo 14. marca 2012, ktorým sa ustanovujú technické a obchodné požiadavky na úhrady a inkasá v eurách a ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 924/2009 (Ú. v. EÚ L 94, 30.3.2012, s. 22).

- (16) Spotrebiteľia by mali najväčší prospech z informácií, ktoré sú stručné, štandardizované a ktorých porovnanie medzi rôznymi poskytovateľmi platobných služieb je jednoduché. Nástroje sprístupnené spotrebiteľom na porovnanie ponúk platobných účtov by nemali priaznivý vplyv, ak by čas venovaný skúmaniu zdĺhavých zoznamov poplatkov za rôzne ponuky prevážil nad výhodou zvoliť si ponuku s najlepším pomerom kvality a ceny. Uvedené nástroje by mali byť mnohostranné a mal by sa vykonať spotrebiteľský test. V tejto fáze by mala byť terminológia týkajúca sa poplatkov štandardizovaná len v prípade najtypickejších termínov a definícií v členských štátoch, aby sa zabránilo riziku nadmerných informácií a uľahčilo sa rýchle vykonávanie.
- (17) Terminológiu v oblasti poplatkov by mali určiť členské štáty, čím by sa umožnilo zohľadnenie špecifik miestnych trhov. Za typické by sa mali považovať služby, ktoré sú predmetom poplatku aspoň u jedného poskytovateľa platobných služieb v členskom štáte. Navyše, ak sú služby spoločné vo väčšine členských štátov, terminológia použitá na ich vymedzenie by sa mala štandardizovať na úrovni Únie, čím by sa umožnilo lepšie porovnanie ponúk platobných účtov v celej únii. Na zabezpečenie dostatočnej homogénosti zoznamov jednotlivých členských štátov by mal európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo) („EBA“), zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010⁽¹⁾, vydať usmernenia, ktoré členským štátom pomôžu určiť služby, ktoré sú najbežnejšie používané a ktoré na vnútroštátnej úrovni predstavujú pre spotrebiteľov najväčšie náklady. Členské štáty by na tento účel mali do 18. decembra 2014 Komisii a orgánu EBA oznámiť vhodné orgány, ktorým by sa tieto usmernenia mali určiť.
- (18) Keď členské štáty určia predbežný zoznam najtypickejších služieb podliehajúcich poplatku na vnútroštátnej úrovni spolu s termínmi a definíciami, orgán EBA by ich mal preskúmať, aby prostredníctvom navrhovaných regulačných technických predpisov určil služby, ktoré sú spoločné vo väčšine členských štátov, a navrhol pre ne štandardizované termíny a definície na úrovni Únie vo všetkých úradných jazykoch inštitúcií Únie. Orgán EBA by mal zabezpečiť, aby sa v každom úradnom jazyku každého členského štátu, ktorý je tiež úradným jazykom inštitúcií Únie, používal pre každú službu len jeden termín. To znamená, že sa môžu používať rôzne termíny pre rovnakú službu v rôznych členských štátoch zdieľajúcich rovnaký úradný jazyk inštitúcií Únie, čím sa zohľadnia vnútroštátne osobitosti. Členské štáty by následne mali zaradiť všetky termíny uplatniteľné na úrovni Únie do svojich predbežných zoznamov a zverejniť z nich vychádzajúce konečné zoznamy.
- (19) S cieľom pomôcť spotrebiteľom jednoducho porovnávať poplatky za platobný účet v rámci vnútorného trhu by poskytovatelia platobných služieb mali spotrebiteľom poskytnúť dokument s informáciami o poplatkoch za všetky služby obsiahnuté v zozname najtypickejších služieb viazaných na platobný účet na vnútroštátnej úrovni. V dokumente s informáciami o poplatkoch by sa podľa možnosti mali používať štandardizované termíny a definície stanovené na úrovni Únie. Tým by sa prispelo aj k vytvoreniu rovnakých podmienok pre poskytovateľov platobných služieb súťažiacich na trhu s platobnými účtami. Dokument s informáciami o poplatkoch by nemal obsahovať žiadne iné poplatky. Ak poskytovateľ platobných služieb neposkytuje službu uvedenú v zozname najtypickejších služieb viazaných na platobný účet, mal by to uviesť napríklad označením tejto služby ako „neposkytuje sa“ alebo „neuplatniteľné“. Členské štáty by mali mať možnosť vyžadovať, aby sa kľúčové ukazovatele, ako napríklad komplexný ukazovateľ nákladov sumarizujúci celkové ročné náklady platobného účtu pre spotrebiteľov, poskytovali spolu s dokumentom s informáciami o poplatkoch. S cieľom pomôcť spotrebiteľom porozumieť poplatkom, ktoré musia platiť za svoj platobný účet, by im mal byť dostupný slovník s jasnými, netechnickými a jednoznačnými vysvetleniami aspoň v prípade poplatkov a služieb uvedených v dokumente s informáciami o poplatkoch. Slovník by mal slúžiť ako užitočný nástroj na zlepšenie porozumenia zmyslu poplatkov a mal by prispieť k tomu, aby si spotrebiteľia mohli vyberať zo širšej ponuky platobných účtov. Mala by sa takisto zaviesť povinnosť, aby poskytovatelia platobných služieb informovali spotrebiteľov bezplatne a najmenej raz ročne o všetkých poplatkoch účtovaných na ich platobných účtoch vrátane prípadnej úrokovej sadzby za povolené prečerpanie a kreditnej úrokovej sadzby.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/78/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 12).

Tým nie sú dotknuté ustanovenia o službách povoleného prečerpania uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES⁽¹⁾. Informácie *ex post* by sa mali poskytovať v osobitnom dokumente nazvanom „výpis poplatkov“. To by malo poskytovať prehľad pripísaných úrokov a všetkých poplatkov vzniknutých v súvislosti s používaním platobného účtu, aby mohol spotrebiteľ porozumieť, akých poplatkov sa výdavky týkajú, a posúdiť, či je potrebné zmeniť spôsob využívania služieb alebo prejsť k inému poskytovateľovi. Najefektívnejšie by sa táto výhoda využila, keby sa v rámci informácií *ex post* o poplatkoch uvádzali najtypickejšie služby v rovnakom poradí ako v rámci informácií *ex ante* o poplatkoch.

- (20) Na splnenie potrieb spotrebiteľov je potrebné zabezpečiť, aby boli informácie o poplatkoch za platobné účty presné, jasné a porovnateľné. Orgán EBA by preto po konzultácii s vnútroštátnymi orgánmi a po vykonaní spotrebiteľského testu mal vypracovať návrh vykonávacích technických predpisov pre štandardizovaný formát prezentácie pre dokument s informáciami o poplatkoch a výpis poplatkov a spoločné symboly s cieľom zabezpečiť ich zrozumiteľnosť a porovnateľnosť pre spotrebiteľov. V každom dokumente s informáciami o poplatkoch a výpise poplatkov by sa mal v každom členskom štáte dodržiavať rovnaký formát, poradie položiek a nadpisov, čím sa spotrebiteľom umožní obidva dokumenty porovnať, a tak čo najlepšie porozumieť týmto informáciám a používať ich. Dokument s informáciami o poplatkoch a výpis poplatkov by mali byť jasne odlišiteľné od iných oznámení. Orgán EBA by tiež mal vziať do úvahy skutočnosť, že členské štáty si pri vypracúvaní týchto formátov môžu zvoliť, či budú poskytovať dokument s informáciami o poplatkoch a výpis poplatkov spoločne s informáciami, ktoré sa požadujú podľa iných legislatívnych aktov Únie alebo vnútroštátnych legislatívnych aktov v súvislosti s platobnými účtami a súvisiacimi službami.
- (21) S cieľom zabezpečiť jednotné používanie príslušnej terminológie na úrovni Únie v celej únii by členské štáty mali pre poskytovateľov platobných služieb zaviesť povinnosť používať pri komunikácii so spotrebiteľmi, a to aj v dokumente s informáciami o poplatkoch a vo výpise poplatkov, terminológiu uplatniteľnú na úrovni Únie spolu so zachovanou vnútroštátnou štandardizovanou terminológiou uvedenou v konečnom zozname. Poskytovatelia platobných služieb by mali mať možnosť vo svojich zmluvných, obchodných a marketingových informáciách určených spotrebiteľom používať obchodné značky, ak tieto značky jasne odkazujú na príslušný uplatniteľný štandardizovaný termín. Ak sa rozhodnú použiť obchodné značky v dokumente s informáciami o poplatkoch alebo vo výpise poplatkov, malo by byť takéto použitie popri použití štandardizovaných termínov ako druhotné označenie napríklad v zátvorkách alebo písmom menších rozmerov.
- (22) Nezávislé webové sídla na porovnanie poplatkov sú pre spotrebiteľov účinným nástrojom na posúdenie predností rôznych ponúk platobných účtov na jednom mieste. Takéto webové sídla môžu vhodne zabezpečovať rovnováhu medzi potrebou, aby boli informácie jasné a stručné, a potrebou ich úplnosti a komplexnosti, a to tak, že umožnia používateľom získať podrobnejšie informácie, ak o ne majú záujem. Ich cieľom by malo byť zahrnutie čo najširšieho rozsahu ponúk, aby sa poskytol reprezentatívny prehľad, pričom by mali pokrývať významnú časť trhu. Takisto môžu znížiť náklady na vyhľadávanie, pretože spotrebiteľia nebudú musieť zhromažďovať informácie od jednotlivých poskytovateľov platobných služieb. Je mimoriadne dôležité, aby informácie uvedené na takýchto webových sídlach boli dôveryhodné, nestranné a transparentné a aby sa spotrebiteľom poskytla informácia o existencii takýchto webových sídiel. Členské štáty by v tejto súvislosti mali verejnosť informovať o takýchto webových sídlach.
- (23) S cieľom získať nestranné informácie o účtovaných poplatkoch a o úrokových sadzbách uplatňovaných v súvislosti s platobnými účtami by spotrebiteľia mali mať možnosť využívať verejne dostupné webové sídla na porovnanie poplatkov, ktoré sú prevádzkovo nezávislé od poskytovateľov platobných služieb, čo znamená, že žiaden poskytovateľ platobných služieb by z hľadiska výsledkov vyhľadávania nemal byť uprednostnený. Členské štáty by preto mali zabezpečiť, aby mali spotrebiteľia na ich príslušných územiach voľný prístup aspoň k jednému takémuto webovému sídlu. Takéto webové sídla na porovnanie poplatkov môžu prevádzkovať príslušné orgány, iné orgány verejnej moci a/alebo súkromní prevádzkovatelia, alebo sa môžu prevádzkovať v ich mene. Funkciu porovnávania poplatkov súvisiacich s platobnými účtami môžu plniť aj existujúce webové sídla porovnávajúce širokú škálu finančných alebo nefinančných produktov. Takéto webové sídla by mali fungovať v súlade s konkrétnymi kritériami kvality vrátane požiadavky poskytnúť údaje o jej majiteľoch, poskytnúť presné a aktuálne informácie, uviesť čas poslednej aktualizácie, stanoviť jasné objektívne kritérium, na ktorom sa porovnanie bude zakladať a zahrnúť širokú škálu ponúk platobných účtov pokrývajúcich významnú časť trhu. Členské štáty by mali mať možnosť určiť, ako často sa na webových sídlach na porovnanie poplatkov majú revidovať a aktualizovať informácie, ktoré

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú. v. EÚ L 133, 22.5.2008, s. 66).

tieto stránky poskytujú spotrebiteľom, berúc do úvahy frekvenciu, s ktorou poskytovatelia platobných služieb všeobecne aktualizujú svoje informácie o poplatkoch. Členské štáty by zároveň mali určiť, čo predstavuje širokú škálu ponúk platobných účtov pokrývajúcich významnú časť trhu, napríklad na základe posúdenia, koľko poskytovateľov platobných účtov existuje, a teda či bude postačujúcou jednoduchá väčšina alebo aj menší počet, a/alebo na základe posúdenia trhového podielu a/alebo ich geografickej polohy. Webové sídlo na porovnanie poplatkov by malo porovnávať poplatky platené za služby uvedené v zozname najtypickejších služieb viazaných na platobné účty s použitím terminológie používanej na úrovni Únie.

Je vhodné, aby členské štáty mali možnosť požadovať, aby takéto webové sídla porovnávali aj iné informácie, napríklad informácie o prvkoch určujúcich úroveň služieb poskytovaných poskytovateľmi platobných služieb, ako je napríklad počet a poloha pobočiek alebo bankomatov. Ak v členskom štáte existuje len jedno webové sídlo a toto webové sídlo prestane fungovať alebo prestane spĺňať kritériá kvality, členský štát by mal zabezpečiť, aby mali spotrebiteľia v primeranej lehote prístup na vnútroštátnej úrovni k inému webovému sídlu na porovnanie poplatkov.

- (24) Súčasťou praxe poskytovateľov platobných služieb je ponúkať platobný účet ako súčasť balíka spolu s inými produktmi alebo službami ako službami viazanými na platobný účet, napríklad s poisťovacími produktmi alebo finančným poradenstvom. Táto prax môže byť pre poskytovateľov platobných služieb spôsobom, ako diverzifikovať ich ponuky a navzájom súťažiť a v konečnom dôsledku môže byť pre spotrebiteľov výhodná. Zo štúdie Komisie z roku 2009 o viazaní produktov vo finančnom sektore, ako aj z relevantných konzultácií a sťažností spotrebiteľov však vyplýva, že poskytovatelia platobných služieb môžu ponúkať platobné účty ako súčasť balíka spolu s produktmi, ktoré spotrebiteľia nepožadovali a ktoré nie sú nevyhnutné pre platobné účty, ako napríklad poistenie domácnosti. Okrem toho sa zistilo, že sa týmito postupmi môže znížiť transparentnosť a porovnateľnosť cien, môžu sa obmedziť nákupné možnosti spotrebiteľov a môže sa negatívne ovplyvniť ich mobilita. Členské štáty by preto mali zabezpečiť, aby v prípade, že poskytovatelia platobných služieb ponúkajú platobné účty v balíku, boli spotrebiteľom poskytnuté informácie o tom, či je možné kúpiť si platobný účet samostatne, a ak áno, mali by sa osobitne poskytnúť samostatné informácie o príslušných nákladoch a poplatkoch súvisiacich s každým z iných produktov alebo služieb zahrnutých v balíku, ktoré je možné kúpiť samostatne.
- (25) Postup presunu platobných účtov by sa mal v rámci Únie zosúladiť. V súčasnosti sú opatrenia existujúce na vnútroštátnej úrovni mimoriadne rozdielne a nezaručujú primeranú úroveň ochrany spotrebiteľa vo všetkých členských štátoch. Ustanovením legislatívnych opatrení, ktorými sa stanovujú hlavné zásady, ktoré by mali poskytovatelia platobných služieb dodržiavať pri poskytovaní takejto služby v každom členskom štáte, by sa malo zlepšiť fungovanie vnútorného trhu z hľadiska spotrebiteľov aj poskytovateľov platobných služieb. Na jednej strane by sa tým zaručili rovnaké podmienky pre spotrebiteľov, ktorí by mali záujem o zriadenie platobného účtu v inom členskom štáte, keďže by sa ním zabezpečilo, aby sa ponúkala rovnocenná úroveň ochrany. Na druhej strane by sa tým znížili rozdiely medzi regulačnými opatreniami zavedenými na vnútroštátnej úrovni, a by sa tým znížilo administratívne zaťaženie poskytovateľov platobných služieb, ktorí majú v úmysle ponúkať svoje služby cezhranične. V dôsledku toho by sa na vnútornom trhu opatreniami týkajúcimi sa presunu účtov uľahčilo poskytovanie služieb súvisiacich s platobnými účtami.
- (26) Presun účtu by nemal znamenať prevod zmluvy z odovzdávajúceho poskytovateľa platobných služieb na prijímajúceho poskytovateľa platobných služieb.
- (27) Spotrebiteľia sú k presunu platobných účtov motivovaní len v prípade, ak tento postup nepredstavuje nadmerné administratívne a finančné zaťaženie. Poskytovatelia platobných služieb by preto mali spotrebiteľom ponúkať jasný, rýchly a bezpečný postup presunu platobných účtov vrátane platobných účtov so základnými funkciami. Takýto postup by mal byť zaručený v prípade, že spotrebiteľia chcú uskutočniť presun od jedného poskytovateľa platobných služieb k inému a aj vtedy, keď spotrebiteľia chcú uskutočniť presun medzi rôznymi platobnými účtami u toho istého poskytovateľa platobných služieb. To by umožnilo spotrebiteľom využívať výhody vyplývajúce z najvhodnejších ponúk na trhu a jednoducho vymeniť svoj existujúci platobný účet za iný, potenciálne vhodnejší, a to bez ohľadu na to, či k tejto zmene dochádza u toho istého poskytovateľa platobných služieb alebo medzi rôznymi poskytovateľmi platobných služieb. Ak poskytovatelia platobných služieb účtujú v súvislosti so službou presunu účtu poplatky, mali by byť tieto poplatky primerané a mali by zodpovedať skutočným nákladom, ktoré vznikli poskytovateľom platobných služieb.

- (28) Členské štáty by v súvislosti s presunom účtov v prípadoch, keď sa obidvaja poskytovatelia platobných služieb nachádzajú na ich území, mali mať možnosť zaviesť alebo zachovať opatrenia, ktoré sa odlišujú od opatrení ustanovených v tejto smernici, ak je to jednoznačne v záujme spotrebiteľa.
- (29) Postup presunu účtu by mal byť pre spotrebiteľa v čo najväčšej miere priamočiary. V súlade s tým by členské štáty mali zabezpečiť, aby bol prijímajúci poskytovateľ platobných služieb zodpovedný za iniciovanie a riadenie postupu v mene spotrebiteľa. Členské štáty by pri ustanovení služby presunu účtu mali mať možnosť použiť dodatočné prostriedky, napríklad technické riešenie. Takéto dodatočné prostriedky môžu ísť nad rámec požiadaviek uvedených v tejto smernici; napríklad služba presunu účtu sa môže poskytnúť v kratšej lehote alebo sa od poskytovateľov platobných služieb môže vyžadovať, aby počas stanoveného obmedzeného obdobia začínajúceho udelením oprávnenia na presun účtu na základe žiadosti spotrebiteľa zabezpečovali automatické alebo manuálne presmerovanie úhrad prijatých v prospech bývalého platobného účtu na nový platobný účet. Takéto dodatočné prostriedky môžu poskytovatelia platobných služieb používať dobrovoľne aj v prípade, že ich členský štát nevyžaduje.
- (30) Spotrebiteľia by mali mať možnosť požiadať prijímajúceho poskytovateľa platobných služieb, aby presunul všetky alebo časť prichádzajúcich úhrad, trvalých príkazov na úhrady alebo súhlasu s inkasom, v ideálnom prípade v rámci jedného stretnutia s prijímajúcim poskytovateľom platobných služieb. Spotrebiteľia by na tento účel mali mať možnosť podpísať jedno oprávnenie, ktorým udelia súhlas s každou z vyššie uvedených úloh. Členské štáty by mohli vyžadovať, aby sa oprávnenie od spotrebiteľa predložilo písomne, ale by mohli rozhodnúť aj o prípadnom akceptovaní rovnocenných prostriedkov, napríklad ak je zavedený automatický systém presunu účtu. Spotrebiteľ by mal byť pred udelením oprávnenia informovaný o všetkých krokoch postupu, ktoré sú potrebné na vykonanie presunu účtu. Napríklad, oprávnenie by mohlo zahŕňať všetky úlohy, ktoré sú súčasťou služby presunu účtu, a mohlo by spotrebiteľovi umožňovať, aby si mohol vybrať len niektoré z týchto úloh.
- (31) Na úspešný presun účtu je potrebná spolupráca odovzdávajúceho poskytovateľa platobných služieb. Odovzdávajúci poskytovateľ platobných služieb by mal poskytnúť prijímajúcemu poskytovateľovi platobných služieb všetky informácie, ktoré sú potrebné na obnovenie platieb na inom platobnom účte. Takéto informácie by však nemali presahovať rámec potrebný na vykonanie presunu účtu.
- (32) S cieľom uľahčiť cezhraničné zriaďovanie účtov by spotrebiteľ mal mať možnosť požiadať nového poskytovateľa platobných služieb, aby na novom platobnom účte zriadil všetky trvalé príkazy na úhrady alebo ich časť, akceptoval inkasá od dátumu, ktorý určí spotrebiteľ, a poskytol spotrebiteľovi informácie obsahujúce údaje o novom platobnom účte, pokiaľ možno počas jedného stretnutia s novým poskytovateľom platobných služieb.
- (33) Spotrebiteľia by nemali byť vystavení finančným stratám vrátane poplatkov a úrokov spôsobeným akoukoľvek chybou zo strany ktoréhokoľvek poskytovateľa platobných služieb zapojeného do postupu presunu účtu. Spotrebiteľia by najmä nemali znášať žiadnu finančnú stratu vyplývajúcu z platby dodatočných poplatkov, úrokov alebo iných položiek a ani pokút, sankcií či akéhokoľvek iného druhu finančného poškodenia v dôsledku omeškaného vykonania platby.
- (34) Členské štáty by mali zaručiť, aby spotrebiteľia, ktorí si plánujú zriadiť platobný účet, neboli diskriminovaní z dôvodu ich štátnej príslušnosti alebo miesta pobytu. Je dôležité, aby úverové inštitúcie zabezpečili, aby ich zákazníci nepoužívali finančný systém na nelegálne účely, ako je napríklad podvod, pranie špinavých peňazí alebo financovanie terorizmu, zároveň by však nemali vytvárať prekážky pre spotrebiteľov, ktorí chcú využívať výhody vnútorného trhu cezhraničným zriadením a používaním platobných účtov. Z tohto dôvodu by sa ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES ⁽¹⁾ nemali používať ako dôvod na odmietnutie obchodne menej atraktívnych spotrebiteľov.

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES z 26. októbra 2005 o predchádzaní využívania finančného systému na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu (Ú. v. EÚ L 309, 25.11.2005, s. 15).

- (35) Spotrebiteľia, ktorí majú riadny pobyt v Únii, by pri žiadosti o platobný účet v Únii alebo pri prístupe k platobnému účtu v Únii nemali byť diskriminovaní z dôvodu ich štátnej príslušnosti alebo miesta pobytu, ani z akéhokoľvek iného dôvodu uvedeného v článku 21 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“). Okrem toho by členské štáty mali zabezpečovať prístup k platobným účtom so základnými funkciami bez ohľadu na finančné okolnosti spotrebiteľov, napríklad ich postavenie z hľadiska zamestnania, úrovne príjmu, úverovej histórie alebo osobného bankrotu.
- (36) Spotrebiteľia, ktorí majú riadny pobyt v Únii a ktorí nevlastnia platobný účet v určitom členskom štáte, by mali mať možnosť zriadiť si a používať v tomto členskom štáte platobný účet so základnými funkciami. Pojem „s riadnym pobytom v Únii“ by sa mal vzťahovať na občanov Únie a na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí už požívajú práva, ktoré im boli udelené na základe aktov Únie, ako je napríklad nariadenie Rady (EHS) č. 1408/71 ⁽¹⁾, smernica Rady 2003/109/ES ⁽²⁾, nariadenie Rady (ES) č. 859/2003 ⁽³⁾ a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES ⁽⁴⁾. Zahŕňať by mal aj osoby žiadajúce o azyl na základe Ženevského dohovoru z 28. júla 1951 o právnom postavení utečencov, k nemu pripojeného protokolu z 31. januára 1976 a podľa iných relevantných medzinárodných zmlúv. Okrem toho by členské štáty mali mať možnosť rozšíriť pojem „s riadnym pobytom v Únii“ na iných štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa nachádzajú na ich území.
- (37) Členské štáty by mali mať možnosť pri plnom dodržiavaní základných slobôd zaručených zmluvami požadovať od spotrebiteľov, ktorí si želajú zriadiť platobný účet so základnými funkciami na ich území, aby preukázali, že oň majú skutočný záujem. Bez toho, aby boli dotknuté požiadavky prijaté v súlade so smernicou 2005/60/ES na predchádzanie praniu špinavých peňazí, nemala by sa na preukázanie takéhoto skutočného záujmu požadovať fyzická prítomnosť v priestoroch úverových inštitúcií.
- (38) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby bol počet úverových inštitúcií ponúkajúcich platobné účty so základnými funkciami dostatočný na to, aby sa zaistila ich blízkosť pre všetkých spotrebiteľov a aby sa zabránilo akejkoľvek diskriminácii spotrebiteľov a predišlo narušeniu hospodárskej súťaže. Na určenie dostatočného počtu úverových inštitúcií by sa mali zohľadniť faktory ako pokrytie sieťou úverových inštitúcií, veľkosť územia členského štátu, rozloženie spotrebiteľov na danom území, trhový podiel úverových inštitúcií a skutočnosť, či platobné účty so základnými funkciami predstavujú len malú časť platobných účtov poskytovaných úverovou inštitúciou. Platobné účty so základnými funkciami by v zásade malo ponúkať čo najviac úverových inštitúcií, aby sa zaručilo, že spotrebiteľia si budú môcť takéto účty zriadiť v priestoroch úverovej inštitúcie, ktoré sú v blízkosti ich miesta pobytu, a že spotrebiteľia nebudú v žiadnom prípade diskriminovaní pri prístupe k takýmto účtom a budú ich môcť účinne využívať. Členské štáty by mali predovšetkým zabezpečiť, aby neexistovala žiadna viditeľná diskriminácia napríklad v podobe odlišného vzhľadu kariet, odlišného čísla účtu alebo odlišného čísla karty. Členské štáty by však mali mať možnosť zaviesť model, pri ktorom bude platobné účty so základnými funkciami ponúkať len menší počet úverových inštitúcií, avšak takýto model by mal byť odôvodnený, a to napríklad na základe toho, že tieto úverové inštitúcie majú napríklad takú širokú prítomnosť na území daného členského štátu, že by mohli obsluhovať všetkých spotrebiteľov bez toho, aby boli nútení cestovať príliš ďaleko zo svojho domova do úverovej inštitúcie. Spotrebiteľia pri prístupe k platobným účtom so základnými funkciami by okrem toho nemali byť žiadnym spôsobom stigmatizovaní a tento cieľ sa ľahšie dosiahne, ak bude určený väčší počet úverových inštitúcií.
- (39) Členské štáty by mali mať možnosť zaviesť mechanizmy na pomoc spotrebiteľom bez stálej adresy, uchádzačom o azyl a spotrebiteľom, ktorým nebolo udelené povolenie na pobyt, ale ktorých vyhostenie nie je možné z právnych alebo faktických dôvodov, aby mohli v plnom rozsahu využívať túto smernicu.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva (Ú. v. ES L 149, 5.7.1971, s. 2).

⁽²⁾ Smernica Rady 2003/109/ES z 25. novembra 2003 o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom (Ú. v. EÚ L 16, 23.1.2004, s. 44).

⁽³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 859/2003 zo 14. mája 2003, ktorým sa rozširujú ustanovenia nariadenia (EHS) č. 1408/71 a nariadenia (EHS) č. 574/72 na štátnych príslušníkov tretích krajín, na ktorých sa doteraz tieto ustanovenia nevzťahujú výhradne z dôvodu ich štátnej príslušnosti (Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHSText s významom pre EHP (Ú. v. EÚ L 158, 30.4.2004, s. 77).

- (40) Členské štáty môžu úverovým inštitúciám povoliť poskytovať na žiadosť spotrebiteľa povolené prečerpanie v súvislosti s platobným účtom so základnými funkciami, pričom by členské štáty mali mať možnosť stanoviť maximálnu sumu a maximálne trvanie takéhoto povoleného prečerpania. Členské štáty by tiež mali zabezpečiť, aby sa informácie o akýchkoľvek súvisiacich poplatkoch oznamovali spotrebiteľom transparentným spôsobom. Napokon, úverové inštitúcie by pri ponuke povoleného prečerpania v spojení s platobným účtom so základnými funkciami mali dodržiavať smernicu 2008/48/ES.
- (41) Aby sa používateľom platobných účtov so základnými funkciami poskytovali služby primeraným spôsobom, mali by členské štáty od úverových inštitúcií vyžadovať, aby zabezpečili, že príslušní zamestnanci budú mať primeranú odbornú prípravu a že potenciálne konflikty záujmov sa týchto zákazníkov nedotknú negatívnym spôsobom.
- (42) Členské štáty by mali mať možnosť povoliť úverovým inštitúciám, aby odmietli zriadiť platobný účet so základnými funkciami spotrebiteľom, ktorí už majú aktívny a minimálne rovnocenný platobný účet v tom istom členskom štáte. S cieľom overiť, či spotrebiteľ už má platobný účet, by úverové inštitúcie mali mať možnosť spolaťnúť sa na čestné vyhlásenie spotrebiteľa.
- (43) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby úverové inštitúcie spracúvali žiadosti o platobný účet so základnými funkciami v lehotách stanovených v tejto smernici a aby v prípade zamietnutia takejto žiadosti úverové inštitúcie informovali spotrebiteľa o konkrétnych dôvodoch zamietnutia okrem prípadov, keď by takéto zverejnenie informácií bolo v rozpore s národnou bezpečnosťou, verejným poriadkom alebo smernicou 2005/60/ES.
- (44) Spotrebiteľia by mali mať zaručený prístup ku škále základných platobných služieb. Služby viazané na platobné účty so základnými funkciami by mali zahŕňať nástroj na vklad finančných prostriedkov a výber hotovosti. Spotrebiteľia by mali mať možnosť vykonávať základné platobné transakcie, ako sú prijímanie výplaty alebo dávok, platenie účtov alebo daní a nakupovanie tovaru a služieb, a to aj prostredníctvom inkasa, úhrady a použitia platobnej karty. Takéto služby by mali umožňovať nákup tovaru a služieb online a spotrebiteľia by mali mať možnosť zadávať platobné príkazy cez online nástroj úverovej inštitúcie, ak je k dispozícii. Platobný účet so základnými funkciami by však nemal byť obmedzený na používanie online, pretože by tak vznikla prekážka pre spotrebiteľov bez prístupu na internet. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby pre služby súvisiace so zriadením, vedením a zrušením platobného účtu, ako aj s vkladom finančných prostriedkov a výberom hotovosti a vykonávaním platobných transakcií s použitím platobných kariet s výnimkou kreditných kariet neexistovali obmedzenia, pokiaľ ide o počet operácií, ktoré budú spotrebiteľovi dostupné podľa osobitných cenových pravidiel stanovených v tejto smernici. Pokiaľ ide o vykonávanie úhrad a inkás, ako aj transakcií vykonávaných prostredníctvom kreditnej karty, ktoré sú viazané na platobný účet so základnými funkciami, mali by mať členské štáty možnosť určiť minimálny počet operácií, ktoré budú spotrebiteľovi dostupné podľa osobitných cenových pravidiel stanovených v tejto smernici pod podmienkou, že služby, s ktorými tieto operácie súvisia, sú určené na osobné použitie zo strany spotrebiteľa. Pri určení toho, čo sa má považovať za osobné použitie, by členské štáty mali zohľadniť aktuálne správanie spotrebiteľov a bežnú obchodnú prax. Poplatky účtované za operácie prekračujúce minimálny počet operácií by nikdy nemali byť vyššie ako poplatky účtované podľa bežnej cenovej politiky úverovej inštitúcie.
- (45) V procese určovania služieb, ktoré sa majú ponúkať spolu s platobným účtom so základnými funkciami, a minimálneho počtu operácií, ktoré sa majú zahrnúť, by sa mali vziať do úvahy vnútroštátne osobitosti. Predovšetkým, v niektorých členských štátoch sa niektoré služby môžu považovať za podstatné pre zarúčenie úplného používania platobného účtu, a to v dôsledku ich rozsiahleho používania na vnútroštátnej úrovni. Napríklad, v niektorých členských štátoch spotrebiteľia ešte stále vo veľkej miere používajú šeky, zatiaľ čo v iných členských štátoch sa tento platobný prostriedok používa veľmi zriedkavo. Touto smernicou by sa preto malo členským štátom umožniť určiť ďalšie služby, ktoré sa na vnútroštátnej úrovni považujú za podstatné a ktoré by sa v dotknutom členskom štáte mali poskytovať spolu s platobným účtom so základnými funkciami. Členské štáty by mali zároveň zabezpečiť, aby poplatky, ktoré úverové inštitúcie účtujú za ponuku takýchto ďalších služieb v súvislosti s platobným účtom so základnými funkciami, boli primerané.

- (46) S cieľom zabezpečiť, aby boli platobné účty so základnými funkciami dostupné pre čo najširšie spektrum spotrebiteľov, mali by sa poskytovať bezplatne alebo za primeraný poplatok. S cieľom podnietiť účasť zraniteľných spotrebiteľov, ktorí zatiaľ nemajú bankový účet, na retailovom bankovom trhu, by členské štáty mali mať možnosť ustanoviť, že sa platobné účty so základnými funkciami budú týmto spotrebiteľom ponúkať za obzvlášť výhodných podmienok, napríklad bezplatne. Členské štáty by mali mať možnosť stanoviť mechanizmus na určenie spotrebiteľov, ktorí môžu používať platobné účty so základnými funkciami za výhodnejších podmienok, a to pod podmienkou, že sa týmto mechanizmom zabezpečí prístup zraniteľných spotrebiteľov k platobnému účtu so základnými funkciami. Takýmto prístupom by za žiadnych okolností nemalo byť dotknuté právo všetkých spotrebiteľov vrátane spotrebiteľov, ktorí nie sú zraniteľní, na prístup k platobným účtom so základnými funkciami za minimálne primeraný poplatok. Okrem toho by mali byť primerané aj akékoľvek ďalšie poplatky pre spotrebiteľa za nedodržanie podmienok stanovených v zmluve. Členské štáty by mali určiť, čo znamená primeraný poplatok, podľa vnútroštátnych okolností.
- (47) Úverové inštitúcie by mali odmietnuť zriadiť platobný účet so základnými funkciami alebo by mali ukončiť zmluvu týkajúcu sa platobného účtu so základnými funkciami len za osobitných okolností, ako je nedodržanie právnych predpisov týkajúcich sa prania špinavých peňazí a financovania terorizmu alebo predchádzania trestným činom a ich vyšetrovania. Dokonca aj v týchto prípadoch môže byť odmietnutie odôvodnené len vtedy, ak spotrebiteľ nedodríava uvedené právne predpisy, a nie z dôvodu, že postup na zistenie súladu s právnymi predpismi je neprímerane náročný alebo nákladný. Mohli by však nastať situácie, keď spotrebiteľ zneužíva svoje právo na zriadenie a používanie platobného účtu so základnými funkciami. Napríklad, členský štát by mal mať možnosť povoliť úverovým inštitúciám, aby prijali opatrenia proti spotrebiteľom, ktorí spáchali trestný čin, ako napríklad závažný podvod voči úverovej inštitúcii, s cieľom zabrániť tomu, aby sa takýto trestný čin zopakoval. Takéto opatrenia môžu zahŕňať napríklad obmedzenie prístupu daného spotrebiteľa k platobnému účtu so základnými funkciami na určité obdobie. Okrem toho môžu nastať situácie, v ktorých bude možno nutné najprv zamietnuť žiadosť o platobný účet s cieľom určiť spotrebiteľov, ktorí by mohli účet používať za výhodnejších podmienok. V takomto prípade by úverová inštitúcia mala oznámiť spotrebiteľovi, že na získanie bezplatného prístupu k platobnému účtu so základnými funkciami môže využiť osobitný mechanizmus v prípade zamietnutia žiadosti o platobný účet, za ktorý sa účtuje poplatok, ako sa uvádza v tejto smernici. Obeidva takéto ďalšie prípady by však mali byť obmedzené, konkrétne a založené na presne určených ustanoveniach vnútroštátneho práva. Pri stanovení ďalších prípadov, v ktorých úverové inštitúcie môžu odmietnuť ponúknuť platobné účty spotrebiteľom, by členské štáty mali mať možnosť zahrnúť, okrem iného, dôvody verejnej bezpečnosti alebo verejného poriadku.
- (48) Členské štáty a úverové inštitúcie by mali spotrebiteľom poskytnúť jasné a zrozumiteľné informácie o práve na zriadenie a používanie platobného účtu so základnými funkciami. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby komunikačné opatrenia boli správne zacielené, a predovšetkým aby dosiahli spotrebiteľov, ktorí zatiaľ nemajú bankový účet, zraniteľných a spotrebiteľov migrujúcich medzi členskými štátmi. Úverové inštitúcie by mali spotrebiteľom aktívne poskytovať prístupné informácie a primeranú pomoc v súvislosti s konkrétnymi funkciami platobného účtu so základnými funkciami, ktorý ponúkajú, o súvisiacich poplatkoch a podmienkach ich využívania a taktiež o tom, ako majú spotrebiteľia postupovať pri uplatňovaní svojho práva zriadiť si platobný účet so základnými funkciami. Spotrebiteľia by mali byť predovšetkým informovaní o skutočnosti, že nákup ďalších služieb nie je povinný, ak si chcú otvoriť platobný účet so základnými funkciami.
- (49) Členské štáty by mali presadzovať opatrenia na podporu vzdelávania najzraniteľnejších spotrebiteľov, a to poskytovaním poradenstva a pomoci pri zodpovednom spravovaní ich finančných prostriedkov. Tiež je potrebné poskytnúť informácie o tom, aké poradenstvo môžu spotrebiteľom poskytnúť spotrebiteľské organizácie a vnútroštátne orgány. Členské štáty by okrem toho mali podporovať iniciatívy úverových inštitúcií, ktorých cieľom je kombinovať poskytovanie platobných účtov so základnými funkciami a nezávislé služby finančného vzdelávania.
- (50) S cieľom podporiť schopnosť poskytovateľov platobných služieb poskytovať svoje služby na cezhraničnom základe by na účely spolupráce, výmeny informácií a riešenia sporov medzi príslušnými orgánmi mali byť príslušnými orgánmi zodpovednými za presadzovanie tejto smernice tie orgány, ktoré pôsobia pod záštitou orgánu EBA, ako sa ustanovuje v nariadení (EÚ) č. 1093/2010, alebo iné vnútroštátne orgány za predpokladu, že spolupracujú s orgánmi konajúcimi pod záštitou orgánu EBA s cieľom vykonávať svoje úlohy podľa tejto smernice.

- (51) Členské štáty by mali určiť príslušné orgány oprávnené na zabezpečovanie presadzovania tejto smernice a zaistiť, aby sa im udelili právomoci v oblasti vyšetrovania a presadzovania, ako aj primerané zdroje potrebné na plnenie ich úloh. Príslušné orgány by mohli vo vzťahu k určitým aspektom tejto smernice konať na základe podania na súdy príslušné na prijímanie súdnych rozhodnutí a vo vhodných prípadoch aj na základe odvolania. To by členským štátom mohlo umožniť, najmä v prípade, že ustanovenia tejto smernice boli transponované do občianskeho práva, ponechať presadzovanie týchto ustanovení na príslušné orgány a súdy. Členské štáty by mali mať možnosť určiť rôzne príslušné orgány s cieľom presadzovať plnenie rozsiahlych povinností ustanovených v tejto smernici. Napríklad v prípade niektorých ustanovení by členské štáty mohli určiť príslušné orgány zodpovedné za presadzovanie ochrany spotrebiteľa, zatiaľ čo v prípade iných by mohli rozhodnúť o určení orgánov prudenciálneho dohľadu. Možnosť určiť rôzne príslušné orgány by nemala ovplyvniť povinnosti spočívajúce v priebežnom dohľade a spolupráci medzi príslušnými orgánmi, ako sa to stanovuje v tejto smernici.
- (52) Spotrebiteľia by mali mať prístup k postupom účinného a efektívneho alternatívneho riešenia sporov vyplývajúcich z práv a povinností ustanovených na základe tejto smernice. Takýto prístup je už zabezpečený smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2013/11/EÚ⁽¹⁾, pokiaľ ide o relevantné spory vyplývajúce zo zmluvy. Spotrebiteľia by však mali mať takisto prístup k postupom alternatívneho riešenia sporov v prípade sporov pred uzavretím zmluvy týkajúcich sa práv a povinností ustanovených touto smernicou, napríklad keď im je odmietnutý prístup k platobnému účtu so základnými funkciami. V tejto smernici sa preto ustanovuje, že spotrebiteľia by mali mať prístup k postupom alternatívneho riešenia sporov v prípade riešenia sporov týkajúcich sa práv a povinností ustanovených v tejto smernici, a to bez rozlišovania medzi spormi vyplývajúcimi zo zmluvy a spormi, ktoré vznikli pred uzavretím zmluvy. Takéto postupy alternatívneho riešenia sporov a subjekty, ktoré ich ponúkajú, by mali byť v súlade s kvalitatívnymi požiadavkami ustanovenými v smernici 2013/11/EÚ. Zosúladenie s touto smernicou si vyžaduje spracovanie osobných údajov spotrebiteľov. Takéto spracovanie podlieha smernici Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES⁽²⁾. Táto smernica by preto mala byť v súlade s pravidlami ustanovenými v smernici 95/46/ES.
- (53) Členské štáty by si mali každé dva roky a po prvýkrát do štyroch rokov od nadobudnutia účinnosti tejto smernice zabezpečiť spoľahlivé ročné štatistiky o fungovaní opatrení zavedených touto smernicou. Mali by používať akékoľvek relevantné zdroje informácií a oznamovať uvedené informácie Komisii. Komisia by mala vypracovať správu na základe informácií, ktoré jej poskytnú členské štáty po prvýkrát po štyroch rokoch od nadobudnutia účinnosti tejto smernice a potom každé dva roky.
- (54) Preskúmanie tejto smernice by sa malo vykonať po uplynutí piatich rokov odo dňa nadobudnutia jej účinnosti, aby sa zohľadnil vývoj trhu, ako napríklad vznik nových druhov platobných účtov a platobných služieb, ako aj vývoj v iných oblastiach práva Únie a skúsenosti členských štátov. V správe vychádzajúcej z tohto preskúmania by sa mal uviesť zoznam konaní týkajúcich sa porušení, ktoré začala Komisia vo vzťahu k tejto smernici. Mala by obsahovať aj posúdenie priemernej úrovne, ktorú poplatky za platobné účty patriace do rozsahu pôsobnosti tejto smernice dosahujú v členských štátoch, posúdenie otázky, či sa zavedenými opatreniami zlepšilo porozumenie poplatkov za platobné účty zo strany spotrebiteľov, posúdenie porovnateľnosti platobných účtov a miery náročnosti presunu platobných účtov, ako aj počtu majiteľov účtov, ktorí si platobné účty presunuli po transpozícii tejto smernice.

Mal by sa v nej analyzovať aj počet poskytovateľov ponúkajúcich platobné účty so základnými funkciami a počet takýchto účtov, ktoré sa zriadili, vrátane účtov spotrebiteľov, ktorí dovtedy bankový účet nemali, príklady najlepších postupov v členských štátoch, ktorými sa znižuje vylúčenie spotrebiteľov z prístupu k platobným službám, ako aj priemerné ročné poplatky účtované za platobné účty so základnými funkciami. Posúdiť by sa v nej mali aj náklady a prínosy realizácie prenosnosti platobných účtov v rámci celej Únie, uskutočniteľnosť rámca na zabezpečenie automatického presmerovania platieb z jedného platobného účtu na iný v tom istom členskom štáte v kombinácii s automatickým oznamovaním príjmom alebo platiteľom, že sa realizovalo presmerovanie ich prevodov, a uskutočniteľnosť rozšírenia služieb presunu účtu na prípady, ak sa prijímajúci a odovzdávajúci poskytovateľ platobných služieb nachádzajú v rôznych členských štátoch. Zahrnúť by sa malo aj posúdenie účinnosti existujúcich opatrení a potreby ďalších opatrení na zvýšenie finančnej inklúzie a pomoc zraniteľným členom spoločnosti v súvislosti s nadmernou zadlženosťou. Ďalej by sa malo posúdiť, či sú ustanovenia o informáciách, ktoré majú poskytovať poskytovatelia platobných služieb pri ponúkaní produktov v balíku, dostatočné

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/11/EÚ z 21. mája 2013 o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov, ktorou sa mení nariadenie (ES) č. 2006/2004 a smernica 2009/22/ES (smernica o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov) (Ú. v. EÚ L 165, 18.6.2013, s. 63).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31).

alebo či sú potrebné ďalšie opatrenia. Taktiež by sa mala posúdiť potreba ďalších opatrení v súvislosti s webovými sídlami na porovnanie poplatkov a potreba akreditácie webových sídiel. Komisia by mala túto správu predložiť Európskemu parlamentu a Rade spolu s prípadnými legislatívnymi návrhmi.

- (55) V tejto smernici sa rešpektujú základné práva a dodržiavajú sa zásady uznané chartou v súlade s článkom 6 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii (Zmluva o EÚ).
- (56) Keďže ciele tejto smernice, a to uľahčenie transparentnosti a porovnateľnosti poplatkov týkajúcich sa platobných účtov, presunu platobných účtov a prístupu k platobným účtom so základnými funkciami, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu potreby prekonať fragmentáciu trhu a zabezpečiť rovnakú podmienku v celej únii ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Unia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o EÚ. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (57) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 o vysvetľujúcich dokumentoch ⁽¹⁾ sa členské štáty zaviazali, že v odôvodnených prípadoch k svojim oznámeniam o transpozičných opatreniach pripoja jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.
- (58) Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov bol konzultovaný,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

PREDMET ÚPRAVY, ROZSAH PÔSOBNOSTI A VYMEDZENIE POJMOV

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

1. Touto smernicou sa stanovujú pravidlá týkajúce sa transparentnosti a porovnateľnosti poplatkov účtovaných spotrebiteľom za platobné účty vedené v únii, pravidlá týkajúce sa presunu platobných účtov v rámci členského štátu a pravidlá na uľahčenie cezhraničného zriaďovania platobných účtov pre spotrebiteľov.
2. Touto smernicou sa takisto vymedzuje rámec pre pravidlá a podmienky, podľa ktorých sa vyžaduje od členských štátov, aby zaručili spotrebiteľom právo na zriadenie a používanie platobných účtov so základnými funkciami v únii.
3. Kapitoly II a III sa uplatňujú na poskytovateľov platobných služieb.
4. Kapitola IV sa uplatňuje na úverové inštitúcie.

Členské štáty môžu rozhodnúť, že uplatnia kapitolu IV na poskytovateľov platobných služieb, ktorí nie sú úverovými inštitúciami.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

5. Členské štáty môžu rozhodnúť, že neuplatnia celú túto smernicu alebo jej časť na subjekty uvedené v článku 2 ods. 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ ⁽¹⁾.

6. Táto smernica sa uplatňuje na platobné účty, prostredníctvom ktorých môžu spotrebiteľia minimálne:

- a) vkladat finančné prostriedky na platobný účet;
- b) vyberať hotovosť z platobného účtu;
- c) vykonávať platobné transakcie a prijímať platby vrátane úhrad v prospech tretej strany a od tretej strany.

Členské štáty môžu rozhodnúť, že uplatnia celú túto smernicu alebo jej časť na iné platobné účty, ako sú účty uvedené v prvom pododseku.

7. Zriadenie a používanie platobného účtu so základnými funkciami podľa tejto smernice musí byť v súlade so smernicou 2005/60/ES.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „spotrebiteľ“ je akákoľvek fyzická osoba konajúca na účely, ktoré nesúvisia s jej obchodnou činnosťou, podnikaním, remeslom alebo povoláním;
2. „s riadnym pobytom v Únii“ znamená, že fyzická osoba má právo na pobyt v členskom štáte na základe práva Únie alebo vnútroštátneho práva vrátane spotrebiteľov bez stálej adresy a osôb uchádzajúcich sa o azyl podľa Ženevského dohovoru z 28. júla 1951 o právnom postavení utečencov, k nemu pripojeného protokolu z 31. januára 1967 a ďalších relevantných medzinárodných zmlúv;
3. „platobný účet“ je účet vedený na meno jedného alebo viacerých spotrebiteľov, ktorý sa používa na vykonávanie platobných transakcií;
4. „platobná služba“ je platobná služba, ako sa vymedzuje v článku 4 bode 3 smernice 2007/64/ES;
5. „platobná transakcia“ je úkon vloženia, prevodu alebo výberu finančných prostriedkov, a to z podnetu platiteľa alebo príjemcu bez ohľadu na akékoľvek súvisiace povinnosti medzi platiteľom a príjemcom;
6. „služby viazané na platobné účty“ sú všetky služby súvisiace so zriadením, vedením a zrušením platobného účtu vrátane platobných služieb a platobných transakcií spadajúcich do rozsahu pôsobnosti článku 3 písm. g) smernice 2007/64/ES a povoleného prečerpania a prekročenia;
7. „poskytovateľ platobných služieb“ je poskytovateľ platobných služieb, ako sa vymedzuje v článku 4 bode 9 smernice 2007/64/ES;

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).

8. „úverová inštitúcia“ je úverová inštitúcia, ako sa vymedzuje v článku 4 ods. 1 bode 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 ⁽¹⁾;
9. „platobný nástroj“ je platobný nástroj, ako sa vymedzuje v článku 4 bode 23 smernice 2007/64/ES;
10. „odovzdávajúci poskytovateľ platobných služieb“ je poskytovateľ platobných služieb, ktorý odovzdáva informácie požadované na vykonanie presunu účtu;
11. „prijímajúci poskytovateľ platobných služieb“ je poskytovateľ platobných služieb, ktorý prijíma informácie požadované na vykonanie presunu účtu;
12. „platobný príkaz“ je každý pokyn platiteľa alebo príjemcu svojmu poskytovateľovi platobných služieb, ktorým žiada o vykonanie platobnej transakcie;
13. „platiteľ“ je fyzická alebo právnická osoba, ktorá je majiteľom platobného účtu a ktorá povoľuje platobný príkaz z daného platobného účtu, alebo v prípade, že platobný účet platiteľa neexistuje, fyzická alebo právnická osoba, ktorá zadáva platobný príkaz v prospech platobného účtu príjemcu;
14. „príjemca“ je fyzická alebo právnická osoba, ktorá je určeným príjemcom finančných prostriedkov, ktoré sú predmetom platobnej transakcie;
15. „poplatky“ sú všetky poplatky a sankcie, ak existujú, ktoré platí spotrebiteľ poskytovateľovi platobných služieb za služby viazané na platobný účet alebo v súvislosti s takýmito službami;
16. „kreditná úroková sadzba“ je akákoľvek úroková sadzba platená spotrebiteľovi v súvislosti s finančnými prostriedkami vedenými na platobnom účte;
17. „trvalý nosič“ je akýkoľvek nástroj, ktorý umožňuje spotrebiteľovi uložiť informácie, ktoré sú určené osobne tomuto spotrebiteľovi, a to spôsobom, ktorý umožňuje prístup k informáciám pre budúce použitie počas obdobia zodpovedajúceho účelu týchto informácií a ktorý umožňuje nezmenenú reprodukciu uložených informácií;
18. „presun účtu“ alebo „služba presunu účtu“ je buď prenesenie informácií, ktoré sa týkajú všetkých alebo niektorých trvalých príkazov na úhradu, opakujúcich sa inkás a opakujúcich sa prichádzajúcich úhrad vykonávaných na platobnom účte, na žiadosť spotrebiteľa od jedného poskytovateľa platobných služieb k druhému alebo prevod akéhokoľvek kladného zostatku na platobnom účte z jedného platobného účtu na druhý, alebo oboje, a to so zrušením alebo bez zrušenia predošlého platobného účtu;
19. „inkaso“ je vnútroštátna alebo cezhraničná platobná služba, pri ktorej sa debetuje platobný účet platiteľa, pričom platobnú transakciu iniciuje príjemca na základe súhlasu platiteľa;
20. „úhrada“ je vnútroštátna alebo cezhraničná platobná služba pripísania finančných prostriedkov platobnej transakcie alebo série platobných transakcií z platobného účtu platiteľa na platobný účet príjemcu prostredníctvom poskytovateľa platobných služieb, ktorý vedie platobný účet platiteľa, na základe pokynu platiteľa;

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1).

21. „trvalý príkaz“ je pokyn, ktorý zadal platiteľ poskytovateľovi platobných služieb, ktorý vedie platobný účet tohto platiteľa, na vykonávanie úhrad v pravidelných intervaloch alebo k vopred určeným dátumom;
22. „finančné prostriedky“ sú bankovky a mince, bezhotovostné peniaze a elektronické peniaze, ako sa vymedzujú v článku 2 bode 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/110/ES ⁽¹⁾;
23. „rámcová zmluva“ je zmluva o poskytovaní platobných služieb, ktorou sa riadi budúci výkon jednotlivých a následných platobných transakcií a ktorá môže obsahovať povinnosť a podmienky zriadenia platobného účtu;
24. „pracovný deň“ je deň, v ktorý je príslušný poskytovateľ platobných služieb otvorený na vykonávanie svojej obchodnej činnosti potrebnej na vykonanie platobnej transakcie;
25. „povolené prečerpanie“ je explicitná zmluva o úvere, na základe ktorej poskytovateľ platobných služieb umožňuje spotrebiteľovi disponovať finančnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa;
26. „prekročenie“ je automaticky akceptované povolené prečerpanie, pri ktorom poskytovateľ platobných služieb umožňuje spotrebiteľovi disponovať finančnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania;
27. „príslušný orgán“ je orgán, ktorý členský štát určil v súlade s článkom 21 ako príslušný.

KAPITOLA II

POROVNATELNOSŤ POPLATKOV ZA PLATOBNÉ ÚČTY

Článok 3

Zoznam najtypickejších služieb viazaných na platobný účet a podliehajúcich poplatku na vnútroštátnej úrovni a štandardizovaná terminológia

1. Členské štáty ustanovia predbežný zoznam minimálne 10 a najviac 20 najtypickejších služieb viazaných na platobný účet a podliehajúcich poplatku, ponúkaných aspoň u jedného poskytovateľa platobných služieb na vnútroštátnej úrovni. Zoznam obsahuje termíny a definície pre každú z určených služieb. V každom úradnom jazyku členského štátu sa pre každú službu musí použiť iba jeden termín.
2. Na účely odseku 1 členské štáty zohľadnia služby, ktoré:
 - a) sú najčastejšie využívané spotrebiteľmi vo vzťahu k ich platobnému účtu;
 - b) spôsobujú spotrebiteľom najvyššie náklady, a to aj celkovo aj jednotlivo.

S cieľom zabezpečiť riadne uplatňovanie kritérií stanovených v prvom pododseku tohto odseku orgán EBA vydá usmernenia v súlade s článkom 16 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 do 18. marca 2015.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/110/ES zo 16. septembra 2009 o začatí a vykonávaní činností a dohľade nad obozretným podnikaním inštitúcií elektronického peňažníctva, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje smernica 2000/46/ES (Ú. v. EÚ L 267, 10.10.2009, s. 7).

3. Členské štáty informujú Komisiu a orgán EBA o predbežných zoznamoch uvedených v odseku 1 do 18. septembra 2015. Členské štáty poskytnú Komisii na jej žiadosť doplňujúce informácie v súvislosti s údajmi, na základe ktorých tieto zoznamy vytvorili, pokiaľ ide o kritériá stanovené v odseku 2.

4. Orgán EBA na základe predbežných zoznamov oznámených podľa odseku 3 vypracuje návrh regulačných technických predpisov, ktorými sa stanoví štandardizovaná terminológia Únie pre tie služby, ktoré sú spoločné aspoň vo väčšine členských štátov. Štandardizovaná terminológia Únie obsahuje spoločné termíny a definície pre spoločné služby a prístupní sa v úradných jazykoch inštitúcií Únie. V každom úradnom jazyku členského štátu sa pre každú službu musí použiť len jeden termín.

Orgán EBA predloží uvedený návrh regulačných technických predpisov Komisii do 18. septembra 2016.

Na Komisiu sa deleguje právomoc prijímať v súlade s postupom stanoveným v článkoch 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

5. Členské štáty začlenia štandardizovanú terminológiu Únie vytvorenú podľa odseku 4 do predbežného zoznamu uvedeného v odseku 1 a bezodkladne uverejnia konečný zoznam najtypickejších služieb viazaných na platobný účet najneskôr do troch mesiacov po nadobudnutí účinnosti delegovaného aktu uvedeného v odseku 4.

6. Členské štáty každé štyri roky po uverejnení konečného zoznamu uvedeného v odseku 5 posúdia a podľa potreby aktualizujú zoznam najtypickejších služieb ustanovených podľa odsekov 1 a 2. Komisii a orgánu EBA oznámia výsledok svojho posúdenia a v relevantných prípadoch aktualizovaný zoznam najtypickejších služieb. Orgán EBA preskúma a podľa potreby aktualizuje štandardizovanú terminológiu Únie v súlade s postupom uvedeným v odseku 4. Po aktualizácii štandardizovanej terminológie Únie členské štáty aktualizujú a uverejnia svoj konečný zoznam, ako sa uvádza v odseku 5, a zabezpečia, aby poskytovatelia platobných služieb používali aktualizované termíny a definície.

Článok 4

Dokument s informáciami o poplatkoch a slovník

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 42 ods. 3 smernice 2007/64/ES a kapitola II smernice 2008/48/ES, členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia platobných služieb v dostatočnom predstihu pred uzavretím zmluvy o platobnom účte so spotrebiteľom poskytli spotrebiteľovi na papieri alebo inom trvalom nosiči dokument s informáciami o poplatkoch obsahujúci štandardizovanú terminológiu konečného zoznamu najtypickejších služieb viazaných na platobný účet uvedeného v článku 3 ods. 5 tejto smernice, a ak takéto služby ponúka poskytovateľ platobných služieb, príslušné poplatky za každú službu.

2. Dokument s informáciami o poplatkoch:

a) je krátkym a samostatným dokumentom;

b) je prezentovaný a rozvrhnutý tak, aby bol jasný a ľahko čitateľný a používali sa v ňom znaky čitateľnej veľkosti;

c) nie je menej zrozumiteľný v prípade, že je vytlačený alebo okopírovaný v čiernobielej verzii, ak bol pôvodne vydaný vo farbe;

d) je napísaný v úradnom jazyku členského štátu, v ktorom sa platobný účet ponúka, alebo, ak sa na tom dohodli spotrebiteľ a poskytovateľ platobných služieb, v inom jazyku;

- e) je správny, nie zavádzajúci a číselné údaje sú v ňom uvedené v mene platobného účtu alebo, ak sa na tom dohodli spotrebiteľ a poskytovateľ platobných služieb, v inej mene Únie;
- f) obsahuje názov „dokument s informáciami o poplatkoch“, ktorý je uvedený v hornej časti prvej strany dokumentu vedľa spoločného symbolu na účel odlišenia dokumentu od ostatnej dokumentácie a
- g) zahŕňa vyhlásenie, že obsahuje poplatky za najtypickejšie služby spojené s platobným účtom a že úplné predzmluvné a zmluvné informácie o všetkých službách sa uvádzajú v iných dokumentoch.

Členské štáty môžu určiť, že na účely odseku 1 sa dokument s informáciami o poplatkoch poskytuje spolu s informáciami požadovanými podľa iných legislatívnych aktov Únie alebo vnútroštátnych legislatívnych aktov týkajúcich sa platobných účtov a súvisiacich služieb, pokiaľ sú splnené všetky požiadavky uvedené v prvom pododseku tohto odseku.

3. V prípade, že sa jedna alebo viac služieb ponúka ako súčasť balíka služieb viazaných na platobný účet, v dokumente s informáciami o poplatkoch sa uvedie poplatok za celý balík, služby zahrnuté v balíku a ich množstvo a dodatočný poplatok za každú službu, ktorá presahuje množstvo zahrnuté do poplatku za balík.

4. Členské štáty ustanovia povinnosť pre poskytovateľov platobných služieb sprístupniť spotrebiteľom slovník obsahujúci aspoň štandardizované termíny stanovené v konečnom zozname uvedenom v článku 3 ods. 5 a súvisiace definície.

Členské štáty zabezpečia, aby bol slovník podľa prvého pododseku vrátane ostatných definícií, ak nejaké existujú, vypracovaný jasným, jednoznačným a netechnickým jazykom, ktorý nie je zavádzajúci.

5. Poskytovatelia platobných služieb kedykoľvek sprístupnia spotrebiteľom dokument s informáciami o poplatkoch a slovník. Poskytujú sa tak, aby bol k nim jednoduchý prístup, a to aj pre osoby, ktoré nie sú zákazníkmi, podľa možnosti v elektronickej forme na ich webových sídlach a v priestoroch poskytovateľov platobných služieb prístupných spotrebiteľom. Poskytujú sa aj na papieri alebo inom trvalom nosiči, bezplatne na žiadosť spotrebiteľa.

6. Orgán EBA po konzultácii s vnútroštátnymi orgánmi a po vykonaní spotrebiteľského testu vypracuje návrh vykonávacích technických predpisov v súvislosti so štandardizovaným formátom prezentácie dokumentu s informáciami o poplatkoch a jeho spoločným symbolom.

Orgán EBA predloží uvedený návrh vykonávacích technických predpisov Komisii do 18. septembra 2016.

Komisii sa udeľuje právomoc prijímať v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 vykonávacie technické predpisy uvedené v prvom pododseku tohto odseku.

7. Orgán EBA v nadväznosti na aktualizáciu štandardizovanej terminológie Únie podľa článku 3 ods. 6 podľa potreby preskúma a aktualizuje štandardizovaný formát prezentácie dokumentu s informáciami o poplatkoch a jeho spoločný symbol, pričom použije postup stanovený v odseku 6 tohto článku.

Článok 5

Výpis poplatkov

1. Bez toho, aby boli dotknuté články 47 a 48 smernice 2007/64/ES a článok 12 smernice 2008/48/ES, členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia platobných služieb aspoň raz ročne a bezplatne poskytli spotrebiteľovi výpis všetkých poplatkov, ktoré vznikli, a v relevantných prípadoch aj informácie týkajúce sa úrokových sadzieb uvedených v odseku 2 písm. c) a d) tohto článku za služby viazané na platobný účet. V relevantných prípadoch použijú poskytovatelia platobných služieb štandardizovanú terminológiu stanovenú v konečnom zozname uvedenom v článku 3 ods. 5 tejto smernice.

Komunikačný kanál, ktorým sa výpis poplatkov poskytne, sa dohodne so spotrebiteľom. Výpis poplatkov sa poskytne na papieri aspoň na žiadosť spotrebiteľa.

2. Vo výpise poplatkov sa uvádzajú aspoň tieto informácie:

- a) jednotkový poplatok účtovaný za každú službu a koľkokrát bola služba využitá počas príslušného obdobia, a ak sa služby kombinujú v rámci balíka, poplatok účtovaný za balík ako celok, koľkokrát bol poplatok za balík účtovaný počas príslušného obdobia a dodatočný poplatok účtovaný za akúkoľvek službu, ktorá presahuje množstvo zahrnuté do poplatku za balík;
- b) celková suma poplatkov, ktorá vznikla počas príslušného obdobia za každú službu, každý poskytnutý balík služieb a služby, ktoré presahujú množstvo zahrnuté do poplatku za balík;
- c) v relevantných prípadoch úrokovú sadzbu povoleného prečerpania uplatňovanú na platobnom účte a celková suma úrokov účtovaná v súvislosti s povoleným prečerpaním počas príslušného obdobia;
- d) v relevantných prípadoch kreditná úroková sadzba uplatňovaná na platobnom účte a celková suma úrokov pripísaných počas príslušného obdobia;
- e) celková suma poplatkov účtovaných za všetky služby poskytnuté počas príslušného obdobia.

3. Výpis poplatkov:

- a) je prezentovaný a rozvrhnutý tak, aby bol jasný a ľahko čitateľný a používali sa v ňom znaky čitateľnej veľkosti;
- b) je správny, nie zavádzajúci a číselné údaje sú v ňom uvedené v mene platobného účtu alebo, ak sa na tom dohodli spotrebiteľ a poskytovateľ platobných služieb, v inej mene;
- c) obsahuje názov „výpis poplatkov“, ktorý sa uvádza v hornej časti prvej strany výpisu vedľa spoločného symbolu na účel odlišenia dokumentu od ostatnej dokumentácie a
- d) je napísaný v úradnom jazyku členského štátu, v ktorom sa platobný účet ponúka, alebo, ak sa na tom dohodli spotrebiteľ a poskytovateľ platobných služieb, v inom jazyku.

Členské štáty môžu určiť, že sa výpis poplatkov poskytuje spolu s informáciami požadovanými podľa iných legislatívnych aktov Únie alebo vnútroštátnych legislatívnych aktov týkajúcich sa platobných účtov a súvisiacich služieb, pokiaľ sú splnené všetky požiadavky uvedené v prvom pododseku.

4. Orgán EBA po konzultácii s vnútroštátnymi orgánmi a po vykonaní spotrebiteľského testu vypracuje vykonávacie technické predpisy v súvislosti so štandardizovaným formátom prezentácie výpisu poplatkov a jeho spoločným symbolom.

Orgán EBA predloží návrh vykonávacích technických predpisov uvedený v prvom pododseku Komisii do 18. septembra 2016.

Komisii sa udeľuje právomoc prijímať v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 vykonávacie technické predpisy uvedené v prvom pododseku tohto odseku.

5. Orgán EBA v nadväznosti na aktualizáciu štandardizovanej terminológie Únie podľa článku 3 ods. 6 podľa potreby preskúma a aktualizuje štandardizovaný formát prezentácie výpisu poplatkov a jeho spoločný symbol, pričom použije postup stanovený v odseku 4 tohto článku.

Článok 6

Informácie pre spotrebiteľov

1. Členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia platobných služieb vo svojich zmluvných, obchodných a marketingových informáciách pre spotrebiteľov používali v relevantných prípadoch štandardizované termíny stanovené v konečnom zozname uvedenom v článku 3 ods. 5. Poskytovatelia platobných služieb môžu v dokumente s informáciami o poplatkoch a vo výpise poplatkov používať obchodné značky za predpokladu, že sú takéto obchodné značky použité popri štandardizovaných termínoch stanovených v konečnom zozname uvedenom v článku 3 ods. 5 ako dodatočné označenie týchto služieb.

2. Poskytovatelia platobných služieb môžu na označenie svojich služieb vo svojich zmluvných, obchodných a marketingových informáciách pre spotrebiteľov používať obchodné značky za predpokladu, že v relevantných prípadoch jasne uvedú zodpovedajúce štandardizované termíny stanovené v konečnom zozname uvedenom v článku 3 ods. 5.

Článok 7

Webové sídla na porovnanie poplatkov

1. Členské štáty zabezpečia, aby na vnútroštátnej úrovni mali spotrebiteľia bezplatný prístup aspoň k jednému webovému sídlu na porovnanie poplatkov, ktoré poskytovatelia platobných služieb účtujú aspoň za služby zahrnuté do konečného zoznamu uvedeného v článku 3 ods. 5.

Webové sídla na porovnanie poplatkov môže prevádzkovať buď súkromný prevádzkovateľ, alebo orgán verejnej moci.

2. Členské štáty môžu vyžadovať, aby webové sídla na porovnanie poplatkov uvedené v odseku 1 obsahovali aj ďalšie porovnávacie ukazovatele týkajúce sa úrovne služby ponúkanej zo strany poskytovateľa platobných služieb.

3. Webové sídla na porovnanie poplatkov zriadené podľa odseku 1:

a) musia byť prevádzkovo nezávislé tým, že zabezpečujú, aby sa s poskytovateľmi platobných služieb zaobchádzalo z hľadiska výsledkov vyhľadávania rovnako;

b) jasne uvádzajú svojich majiteľov;

c) uvádzajú jasné, objektívne kritériá, na ktorých sa porovnanie zakladá;

d) používajú jednoduchý a jednoznačný jazyk a v relevantných prípadoch štandardizované termíny stanovené v konečnom zozname uvedenom v článku 3 ods. 5;

e) poskytujú presné a aktuálne informácie a uvádzajú, kedy bola vykonaná posledná aktualizácia;

f) zahŕňajú širokú škálu ponúk platobných účtov pokrývajúcich významnú časť trhu a v prípade, že uvedené informácie nie sú úplným obrazom trhu, jasne na to upozornia skôr, ako sa výsledky zobrazia a

g) poskytujú efektívny postup nahlasovania nesprávnych informácií o uverejnených poplatkoch.

4. Členské štáty zabezpečia online zverejnenie informácií o dostupnosti webových sídiel, ktoré sú v súlade s týmto článkom.

Článok 8

Platobné účty v balíku s ďalším produktom alebo službou

V prípade, že sa platobný účet ponúka ako súčasť balíka spolu s iným produktom alebo službou, ktoré nie sú viazané na platobný účet, členské štáty zabezpečia, aby poskytovateľ platobných služieb informoval spotrebiteľa o tom, či je možné kúpiť si platobný účet samostatne, a ak áno, poskytne samostatné informácie o nákladoch a poplatkoch spojených s každým z týchto iných produktov a s každou z týchto iných služieb ponúkaných v tomto balíku, ktoré možno kúpiť samostatne.

KAPITOLA III

PRESUN ÚČTU

Článok 9

Poskytovanie služby presunu účtu

Členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia platobných služieb poskytovali službu presunu účtu opísanú v článku 10 medzi platobnými účtami vedenými v rovnakej mene ktorémukoľvek spotrebiteľovi, ktorý má platobný účet zriadený alebo vedený u poskytovateľa platobných služieb nachádzajúceho sa na území dotknutého členského štátu.

Článok 10

Služba presunu účtu

1. Členské štáty zabezpečia, aby službu presunu účtu inicioval prijímajúci poskytovateľ platobných služieb na žiadosť spotrebiteľa. Služba presunu účtu musí byť aspoň v súlade s odsekmi 2 až 6.

Členské štáty môžu zaviesť alebo zachovávať opatrenia, ktoré sú alternatívne k opatreniam uvedeným v odsekoch 2 až 6, za predpokladu, že:

- a) je to jednoznačne v záujme spotrebiteľa;
- b) spotrebiteľovi nevzniká žiadne ďalšie zaťaženie a
- c) presun účtu sa vykoná maximálne v takom istom celkovom časovom rámci, ako sa uvádza v odsekoch 2 až 6.

2. Prijímajúci poskytovateľ platobných služieb vykoná službu presunu účtu na základe prijatia oprávnenia od spotrebiteľa. V prípade, že sú majiteľmi účtu dve osoby alebo viac osôb, je potrebné získať oprávnenie od každej z nich.

Oprávnenie sa vystaví v úradnom jazyku členského štátu, v ktorom sa iniciuje služba presunu účtu, alebo v akomkoľvek inom jazyku, na ktorom sa strany dohodnú.

Oprávnením sa spotrebiteľovi umožní dať odovzdávajúcemu poskytovateľovi platobných služieb špecifický súhlas na vykonanie každej z úloh uvedených v odseku 3 a dať prijímajúcemu poskytovateľovi platobných služieb špecifický súhlas na vykonanie každej z úloh uvedených v odseku 5.

Oprávnenie umožní spotrebiteľovi konkrétne určiť prichádzajúce úhrady, trvalé príkazy na úhrady alebo súhlasy s inkasom, ktoré sa majú presunúť. Oprávnenie zároveň umožní spotrebiteľom určiť dátum, od ktorého sa majú trvalé príkazy na úhradu a inkasá vykonávať z platobného účtu zriadeného alebo vedeného u prijímajúceho poskytovateľa platobných služieb. Tento dátum je najmenej šiesty pracovný deň po dni, v ktorom sa prijímajúcemu poskytovateľovi platobných služieb doručia dokumenty odoslané odovzdávajúcim poskytovateľom platobných služieb podľa odseku 4. Členské štáty môžu vyžadovať, aby oprávnenie od spotrebiteľa malo písomnú formu a aby sa kópia oprávnenia poskytla spotrebiteľovi.

3. V lehote dvoch pracovných dní od prijatia oprávnenia uvedeného v odseku 2 prijímajúci poskytovateľ platobných služieb požiada odovzdávajúceho poskytovateľa platobných služieb, aby vykonal tieto úlohy, ak sa uvádzajú v oprávnení od spotrebiteľa:

- a) odovzdal prijímajúcemu poskytovateľovi platobných služieb a na výslovnú žiadosť spotrebiteľa aj spotrebiteľovi zoznam existujúcich trvalých príkazov na úhradu a dostupné informácie o súhlasoch s inkasom, ktoré sa presúvajú;
- b) postúpil prijímajúcemu poskytovateľovi platobných služieb a na výslovnú žiadosť spotrebiteľa aj spotrebiteľovi dostupné informácie o periodických prichádzajúcich úhradách a inkasách zadaných veriteľom, ktoré sa vykonali na platobnom účte spotrebiteľa v posledných 13 mesiacoch;
- c) pokiaľ odovzdávajúci poskytovateľ platobných služieb neposkytne systém automatického presmerovania prichádzajúcich úhrad a inkás na platobný účet, ktorý spotrebiteľovi vedie prijímajúci poskytovateľ platobných služieb, zastavil akceptovanie inkás a prichádzajúcich úhrad s účinnosťou odo dňa určeného v oprávnení;
- d) zrušil trvalé príkazy s účinnosťou odo dňa určeného v oprávnení;
- e) previedol akýkoľvek kladný zostatok na platobný účet zriadený alebo vedený u prijímajúceho poskytovateľa platobných služieb v deň určený spotrebiteľom a
- f) v deň určený spotrebiteľom zrušil platobný účet vedený u odovzdávajúceho poskytovateľa platobných služieb.

4. Na základe prijatia žiadosti od prijímajúceho poskytovateľa platobných služieb vykoná odovzdávajúci poskytovateľ platobných služieb tieto úlohy, ak sa uvádzajú v oprávnení od spotrebiteľa:

- a) do piatich pracovných dní pošle prijímajúcemu poskytovateľovi platobných služieb informácie uvedené v odseku 3 písm. a) a b);
- b) ak odovzdávajúci poskytovateľ platobných služieb neposkytne systém na automatické presmerovanie prichádzajúcich úhrad a inkás na platobný účet, ktorý má spotrebiteľ vedený alebo zriadený u prijímajúceho poskytovateľa platobných služieb, zastaví akceptovanie prichádzajúcich úhrad a inkás na platobnom účte s účinnosťou odo dňa určeného v oprávnení. Členské štáty môžu vyžadovať, aby odovzdávajúci poskytovateľ platobných služieb informoval platiteľa alebo príjemcu o dôvode neakceptovania platobnej transakcie;
- c) zruší trvalé príkazy s účinnosťou odo dňa určeného v oprávnení;
- d) prevedie kladný zostatok z platobného účtu na platobný účet zriadený alebo vedený u prijímajúceho poskytovateľa platobných služieb v deň určený v oprávnení;
- e) bez toho, aby bol dotknutý článok 45 ods. 1 a 6 smernice 2007/64/ES, zruší platobný účet v deň určený v oprávnení, ak spotrebiteľ nemá na tomto platobnom účte žiadne nevyrované záväzky a ak sa ukončili kroky uvedené v písmenách a), b) a d) tohto odseku. Poskytovateľ platobných služieb bezodkladne informuje spotrebiteľa, ak takéto nevyrované záväzky bránia zrušeniu platobného účtu spotrebiteľa.

5. Do piatich pracovných dní od prijatia informácií vyžiadaných od odovzdávajúceho poskytovateľa platobných služieb uvedených v odseku 3 vykoná prijímajúci poskytovateľ platobných služieb nasledovné úlohy tak, ako a ak sa to uvádza v oprávnení a pokiaľ to informácie, ktoré poskytol odovzdávajúci poskytovateľ platobných služieb alebo spotrebiteľ prijímajúcemu poskytovateľovi platobných služieb, umožňujú:

- a) zriadi trvalé príkazy na úhradu, o ktoré požiadal spotrebiteľ, a vykonáva ich s účinnosťou odo dňa určeného v oprávnení;
- b) vykoná nevyhnutné prípravné kroky na akceptovanie inkás a akceptuje ich s účinnosťou odo dňa určeného v oprávnení;
- c) v relevantných prípadoch informuje spotrebiteľov o ich právach podľa článku 5 ods. 3 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 260/2012;
- d) informuje platiteľov určených v oprávnení uskutočňujúcich periodické prichádzajúce úhrady na platobný účet spotrebiteľa o údajoch platobného účtu spotrebiteľa vedeného u prijímajúceho poskytovateľa platobných služieb a pošle platiteľom kópiu oprávnenia od spotrebiteľa. Ak prijímajúci poskytovateľ platobných služieb nemá všetky informácie na informovanie platiteľov, požiada spotrebiteľa alebo odovzdávajúceho poskytovateľa platobných služieb, aby chýbajúce informácie poskytol;
- e) informuje príjemcov určených v oprávnení a používajúcich inkaso na výber finančných prostriedkov z platobného účtu spotrebiteľa o údajoch platobného účtu spotrebiteľa vedeného u prijímajúceho poskytovateľa platobných služieb a o dátume, od ktorého sa budú finančné prostriedky vyberať prostredníctvom inkasa z daného platobného účtu, a pošle príjemcom kópiu oprávnenia od spotrebiteľa. Ak prijímajúci poskytovateľ platobných služieb nemá všetky informácie na informovanie príjemcov, požiada spotrebiteľa alebo odovzdávajúceho poskytovateľa platobných služieb, aby chýbajúce informácie poskytol.

Ak sa spotrebiteľ rozhodne poskytnúť platiteľom alebo príjemcom informácie uvedené v písmenách d) a e) prvého pododseku tohto odseku osobne, a nie dať špecifický súhlas s poskytnutím informácií v súlade s odsekom 2 prijímajúcemu poskytovateľovi platobných služieb, poskytne prijímajúci poskytovateľ platobných služieb spotrebiteľovi štandardné listy s údajmi o platobnom účte a počiatočnom dni určenom v oprávnení, a to v lehote uvedenej v prvom pododseku tohto odseku.

6. Bez toho, aby bol dotknutý článok 55 ods. 2 smernice 2007/64/ES, odovzdávajúci poskytovateľ platobných služieb nezablokuje platobné nástroje pred dátumom určeným v oprávnení od spotrebiteľa, aby sa poskytovanie platobných služieb spotrebiteľovi počas poskytovania služby presunu účtu neprerušilo.

Článok 11

Uľahčenie cezhraničného zriaďovania účtu pre spotrebiteľov

1. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že spotrebiteľ svojmu poskytovateľovi platobných služieb oznámi, že si želá zriadiť platobný účet u poskytovateľa platobných služieb, ktorý sa nachádza v inom členskom štáte, poskytovateľ platobných služieb, u ktorého má spotrebiteľ vedený platobný účet, pri doručení takejto žiadosti poskytne spotrebiteľovi túto pomoc:

- a) bezplatne poskytne spotrebiteľovi zoznam všetkých v súčasnosti aktívnych trvalých príkazov na úhradu a súhlasov s inkasom zadáných dlžníkom, ak také existujú, a dostupné informácie o opakujúcich sa prichádzajúcich úhradách a inkasách zadáných veriteľom, ktoré sa vykonali na platobnom účte spotrebiteľa v posledných 13 mesiacoch. Uvedený zoznam nepredstavuje pre nového poskytovateľa služieb povinnosť zaviesť služby, ktoré neposkytuje;

- b) prevedie akýkoľvek kladný zostatok z platobného účtu spotrebiteľa na platobný účet zriadený spotrebiteľom, alebo ktorého majiteľom je spotrebiteľ, u nového poskytovateľa platobných služieb pod podmienkou, že žiadosť zahŕňa všetky údaje umožňujúce identifikáciu nového poskytovateľa platobných služieb a platobného účtu spotrebiteľa;
- c) zruší platobný účet, ktorého majiteľom je spotrebiteľ.

2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 45 ods. 1 a 6 smernice 2007/64/ES a ak spotrebiteľ nemá žiadne nevyrovnané záväzky v súvislosti s platobným účtom, poskytovateľ platobných služieb, ktorý spotrebiteľovi vedie daný platobný účet, ukončí kroky stanovené v písmenách a), b) a c) odseku 1 tohto článku k dátumu, ktorý určí spotrebiteľ a ktorý bude najskôr šesť pracovných dní po tom, ako sa tomuto poskytovateľovi platobných služieb doručí žiadosť spotrebiteľa, pokiaľ sa dotknuté strany nedohodnú inak. Poskytovateľ platobných služieb bezodkladne informuje spotrebiteľa, ak takéto nevyrovnané záväzky bránia zrušeniu jeho platobného účtu.

Článok 12

Poplatky spojené so službou presunu účtu

1. Členské štáty zabezpečia, aby mali spotrebiteľia bezplatný prístup k svojim osobným informáciám týkajúcim sa existujúcich trvalých príkazov a inkás vedených u odovzdávajúceho alebo prijímajúceho poskytovateľa platobných služieb.
2. Členské štáty zabezpečia, aby odovzdávajúci poskytovateľ platobných služieb poskytol informácie požadované prijímajúcim poskytovateľom platobných služieb podľa článku 10 ods. 4 písm. a) bez účtovania poplatku spotrebiteľovi alebo prijímajúcemu poskytovateľovi platobných služieb.
3. Členské štáty zabezpečia, aby prípadné poplatky, ktoré uplatňuje odovzdávajúci poskytovateľ platobných služieb voči spotrebiteľovi za zrušenie platobného účtu, ktorý bol uňho vedený, boli stanovené v súlade s článkom 45 ods. 2, 4 a 6 smernice 2007/64/ES.
4. Členské štáty zabezpečia, aby prípadné poplatky, ktoré uplatňuje odovzdávajúci alebo prijímajúci poskytovateľ platobných služieb voči spotrebiteľovi za akúkoľvek službu poskytovanú podľa článku 10, ktoré sú iné ako poplatky uvedené v odsekoch 1, 2 a 3 tohto článku, boli primerané a v súlade so skutočnými nákladmi daného poskytovateľa platobných služieb.

Článok 13

Finančná strata pre spotrebiteľov

1. Členské štáty zabezpečia, aby akákoľvek finančná strata vrátane poplatkov a úrokov, ktorá vznikne spotrebiteľovi a ktorá priamo vyplýva z nedodržania povinností zo strany poskytovateľa platobných služieb zapojeného do postupu presunu účtu v zmysle článku 10, bola daným poskytovateľom platobných služieb bezodkladne nahradená.
2. Zodpovednosť podľa odseku 1 sa neuplatňuje v prípade neobvyklých a nepredvídateľných okolností, ktoré poskytovateľ platobných služieb požadujúci zohľadnenie týchto okolností nemôže ovplyvniť a ktorých dôsledkom by sa nedalo napriek všetkému úsiliu vyhnúť, alebo ak je poskytovateľ platobných služieb viazaný inými zákonnými povinnosťami, na ktoré sa vzťahujú legislatívne akty Únie alebo vnútroštátne legislatívne akty.
3. Členské štáty zabezpečia, aby sa zodpovednosť podľa odsekov 1 a 2 stanovila v súlade so zákonnými požiadavkami uplatniteľnými na vnútroštátnej úrovni.

Článok 14

Informácie o službe presunu účtu

1. Členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia platobných služieb sprístupnili spotrebiteľom tieto informácie o službe presunu účtu:
 - a) úlohy odovzdávajúceho a prijímajúceho poskytovateľa platobných služieb pri každom kroku postupu presunu účtu, ako sa uvádza v článku 10;
 - b) časový rámec na vykonanie príslušných krokov;
 - c) prípadné poplatky účtované za postup presunu účtu;
 - d) akékoľvek informácie, ktorých predloženie sa bude od spotrebiteľa žiadať a
 - e) postupy alternatívneho riešenia sporov uvedené v článku 24.

Členské štáty môžu vyžadovať, aby poskytovatelia platobných služieb sprístupnili aj iné informácie, ak je to relevantné aj vrátane informácií potrebných na určenie systému ochrany vkladov v rámci Únie, ktorého je poskytovateľ platobných služieb členom.

2. Informácie uvedené v odseku 1 sa sprístupnia bezplatne na papieri alebo inom trvalom nosiči vo všetkých priestoroch poskytovateľa platobných služieb prístupných spotrebiteľom, musia byť trvalo prístupné v elektronickej forme na jeho webovom sídle a poskytnú sa spotrebiteľom na požiadanie.

KAPITOLA IV

PRÍSTUP K PLATOBNÝM ÚČTOM

Článok 15

Nediskriminácia

Členské štáty zabezpečia, aby úverové inštitúcie pri žiadosti o platobný účet v Únii alebo pri prístupe k platobnému účtu v Únii spotrebiteľov, ktorí majú riadny pobyt v Únii, nediskriminovali z dôvodu ich štátnej príslušnosti alebo miesta pobytu, ani z akéhokoľvek iného dôvodu uvedeného v článku 21 charty. Podmienky uplatniteľné na vedenie platobného účtu so základnými funkciami nesmú byť v žiadnom prípade diskriminačné.

Článok 16

Právo na prístup k platobnému účtu so základnými funkciami

1. Členské štáty zabezpečia, aby platobné účty so základnými funkciami ponúkali spotrebiteľom všetky úverové inštitúcie alebo dostatočný počet úverových inštitúcií, aby sa k nim zaručil prístup pre všetkých spotrebiteľov na ich území a aby sa zabránilo narušeniu hospodárskej súťaže. Členské štáty zabezpečia, aby platobné účty so základnými funkciami neboli ponúkané len úverovými inštitúciami, ktoré poskytujú platobné účty výlučne prostredníctvom online nástrojov.

2. Členské štáty zabezpečia, aby spotrebiteľia, ktorí majú riadny pobyt v Únii, vrátane spotrebiteľov bez stálej adresy a žiadateľov o azyl a spotrebiteľia, ktorým nebolo udelené povolenie na pobyt, ale ktorých vyhostenie nie je možné z právnych alebo faktických dôvodov, mali právo na zriadenie a používanie platobného účtu so základnými funkciami u úverových inštitúcií nachádzajúcich sa na ich území. Toto právo sa uplatňuje bez ohľadu na miesto pobytu spotrebiteľa.

Členské štáty môžu pri plnom dodržiavaní základných slobôd zaručených zmluvami požadovať od spotrebiteľov, ktorí si želajú zriadiť platobný účet so základnými funkciami na ich území, aby preukázali, že oň majú skutočný záujem.

Členské štáty zabezpečia, aby uplatňovanie tohto práva nebolo pre spotrebiteľa príliš zložité alebo zaťažujúce.

3. Členské štáty zabezpečia, aby úverové inštitúcie ponúkajúce platobné účty so základnými funkciami zriadili platobný účet so základnými funkciami alebo zamietli žiadosť spotrebiteľa o platobný účet so základnými funkciami v každom prípade bezodkladne a najneskôr do 10 pracovných dní po prijatí úplnej žiadosti.

4. Členské štáty zabezpečia, aby úverové inštitúcie zamietli žiadosť o platobný účet so základnými funkciami, ak by zriadenie takéhoto účtu viedlo k porušeniu ustanovení o predchádzaní praniu špinavých peňazí a boji proti financovaniu terorizmu ustanovenými v smernici 2005/60/ES.

5. Členské štáty môžu povoliť úverovým inštitúciám, ktoré ponúkajú platobné účty so základnými funkciami, aby zamietli žiadosť o takýto účet, ak spotrebiteľ už má platobný účet u úverovej inštitúcie nachádzajúcej sa na ich území, ktorý mu umožňuje využívať služby uvedené v článku 17 ods. 1, s výnimkou prípadu, keď spotrebiteľ vyhlási, že dostal oznámenie o tom, že platobný účet bude zrušený.

V takýchto prípadoch si úverová inštitúcia môže pred zriadením platobného účtu so základnými funkciami overiť, či spotrebiteľ má alebo nemá platobný účet u úverovej inštitúcie nachádzajúcej sa v tom istom členskom štáte, ktorý spotrebiteľom umožňuje využívať služby uvedené v článku 17 ods. 1 Úverové inštitúcie sa môžu spoliehať na čestné vyhlásenie na tento účel podpísané spotrebiteľmi.

6. Členské štáty môžu určiť obmedzený počet ďalších špecifických prípadov, keď sa od úverových inštitúcií môže požadovať alebo úverové inštitúcie si môžu zvoliť zamietnuť žiadosť o platobný účet so základnými funkciami. Takéto prípady sa musia zakladať na ustanoveniach vnútroštátneho práva uplatniteľného na ich území a ich cieľom musí byť buď uľahčiť bezplatný prístup spotrebiteľa k platobnému účtu so základnými funkciami podľa mechanizmu uvedeného v článku 25 alebo zabrániť zneužívaniu práva spotrebiteľov na prístup k platobnému účtu so základnými funkciami.

7. Členské štáty zabezpečia, aby v prípadoch uvedených v odsekoch 4, 5 a 6 úverová inštitúcia po tom, čo prijme rozhodnutie, bezodkladne písomne a bezplatne informovala spotrebiteľa o zamietnutí a konkrétnych dôvodoch tohto zamietnutia, pokiaľ by toto zverejnenie nebolo v rozpore s cieľmi národnej bezpečnosti, verejným poriadkom alebo smernicou 2005/60/ES. V prípade zamietnutia úverová inštitúcia informuje spotrebiteľa o postupe podania sťažnosti proti zamietnutiu a o jeho práve kontaktovať relevantný príslušný orgán a určený orgán na alternatívne riešenie sporov a poskytne príslušné kontaktné údaje.

8. Členské štáty zabezpečia, aby v prípadoch uvedených v odseku 4 úverová inštitúcia prijala primerané opatrenia podľa kapitoly III smernice 2005/60/ES.

9. Členské štáty zabezpečia, aby prístup k platobnému účtu so základnými funkciami nebol podmienený kúpou ďalších služieb alebo akcií úverovej inštitúcie s výnimkou prípadov, ak je takáto kúpa podmienkou uplatňovanou na všetkých zákazníkoch úverovej inštitúcie.

10. Povinnosti ustanovené v kapitole IV sa považujú za splnené zo strany členského štátu, ak sa existujúcim záväzným rámcom zabezpečuje ich plné uplatňovanie dostatočne jasným a presným spôsobom, aby si dotknuté osoby mohli zistiť plný rozsah svojich práv a uplatniť si ich pred vnútroštátnymi súdmi.

Článok 17

Charakteristika platobného účtu so základnými funkciami

1. Členské štáty zabezpečia, aby platobný účet so základnými funkciami zahŕňal tieto služby:
 - a) služby umožňujúce všetky operácie potrebné na zriadenie, vedenie a zrušenie platobného účtu;
 - b) služby umožňujúce vklad finančných prostriedkov na platobný účet;
 - c) služby umožňujúce výbery v hotovosti z platobného účtu v rámci Únie pri priečinku v úverovej inštitúcii alebo z bankomatov počas otváracích hodín úverovej inštitúcie alebo mimo nich;
 - d) vykonávanie týchto platobných transakcií v rámci Únie:
 - i) inkaso;
 - ii) platobné transakcie prostredníctvom platobnej karty vrátane platieb online;
 - iii) úhrady vrátane trvalých príkazov pri termináloch, ak sú dostupné, a pri priečinkoch a prostredníctvom online nástrojov úverovej inštitúcie.

Úverové inštitúcie ponúknu služby uvedené v písmenách a) až d) prvého pododseku, pokiaľ ich už ponúkajú spotrebiteľom, ktorí majú iné platobné účty, než je platobný účet so základnými funkciami.

2. Členské štáty môžu ustanoviť, aby v súvislosti s platobným účtom so základnými funkciami boli úverové inštitúcie usadené na ich území povinné poskytovať ďalšie služby, ktoré sa na základe bežnej praxe na vnútroštátnej úrovni považujú za podstatné pre spotrebiteľov.

3. Členské štáty zabezpečia, aby úverové inštitúcie usadené na ich území ponúkali platobné účty so základnými funkciami aspoň v národnej mene daného členského štátu.

4. Členské štáty zabezpečia, aby platobný účet so základnými funkciami umožňoval spotrebiteľom vykonávať neobmedzený počet operácií v súvislosti so službami uvedenými v odseku 1.

5. Pokiaľ ide o služby uvedené v písmenách a), b), c) a písmene d) bode ii) odseku 1 tohto článku s výnimkou platobných transakcií prostredníctvom kreditnej karty, členské štáty zabezpečia, aby úverové inštitúcie neúčtovali žiadne poplatky prekračujúce primerané poplatky, ak existujú, uvedené v článku 18, a to bez ohľadu na počet operácií vykonaných na platobnom účte.

6. Pokiaľ ide o služby uvedené v písmene d) bode i) odseku 1 tohto článku, v písmene d) bode ii) odseku 1 tohto článku, pokiaľ ide o platobné transakcie prostredníctvom kreditnej karty, a v písmene d) bode iii) odseku 1 tohto článku, členské štáty môžu určiť minimálny počet operácií, za ktoré môžu úverové inštitúcie účtovať iba primerané poplatky, ak existujú, uvedené v článku 18. Členské štáty zabezpečia, aby minimálny počet operácií postačoval na pokrytie osobnej potreby spotrebiteľa pri zohľadnení existujúceho spotrebiteľského správania a bežnej obchodnej praxe. Poplatky účtované za operácie prekračujúce minimálny počet operácií nesmú byť nikdy vyššie, ako sú poplatky účtované podľa bežnej cenovej politiky úverovej inštitúcie.

7. Členské štáty zabezpečia, aby spotrebiteľ mohol spravovať a iniciovať platobné transakcie zo svojho platobného účtu so základnými funkciami v priestoroch úverovej inštitúcie a/alebo prostredníctvom online nástrojov, ak sú k dispozícii.

8. Bez toho, aby boli dotknuté požiadavky stanovené v smernici 2008/48/ES, môžu členské štáty umožniť úverovým inštitúciám, aby v súvislosti s platobným účtom so základnými funkciami poskytovali na žiadosť spotrebiteľa povolené prečerpanie. Členské štáty môžu stanoviť maximálnu sumu a maximálne trvanie takéhoto povoleného prečerpania. Prístup k platobnému účtu so základnými funkciami a jeho používanie sa nesmie obmedziť ani podmieniť kúpou takýchto úverových služieb.

Článok 18

Súvisiace poplatky

1. Členské štáty zabezpečia, aby úverové inštitúcie ponúkali služby uvedené v článku 17 bezplatne alebo za primeraný poplatok.

2. Členské štáty zabezpečia, aby poplatky účtované spotrebiteľovi za nedodržanie záväzkov spotrebiteľa stanovených v rámcovej zmluve boli primerané.

3. Členské štáty zabezpečia, aby sa pri stanovovaní primeraných poplatkov uvedených v odsekoch 1 a 2 zohľadnili aspoň tieto kritériá:

a) úroveň príjmov v danom členskom štáte;

b) priemerné poplatky, ktoré úverové inštitúcie v dotknutom členskom štáte účtujú za služby poskytované k platobným účtom.

4. Bez toho, aby bolo dotknuté právo uvedené v článku 16 ods. 2 a povinnosť uvedená v odseku 1 tohto článku, môžu členské štáty od úverových inštitúcií vyžadovať, aby uplatňovali rozličné mechanizmy oceňovania v závislosti od úrovne využívania bankových služieb spotrebiteľom, čo umožní najmä výhodnejšie podmienky pre zraniteľných spotrebiteľov, ktorí ešte bankový účet nemajú. V takýchto prípadoch členské štáty zabezpečia, aby sa spotrebiteľom poskytlo poradenstvo, ako aj primerané informácie o dostupných možnostiach.

Článok 19

Rámcové zmluvy a ukončenie

1. Rámcové zmluvy, na základe ktorých sa poskytuje prístup k platobnému účtu so základnými funkciami, podliehajú smernici 2007/64/ES, pokiaľ sa v odsekoch 2 a 4 tohto článku neustanovuje inak.

2. Úverová inštitúcia môže jednostranne vypovedať rámcovú zmluvu výlučne v prípade, že je splnená aspoň jedna z týchto podmienok:

a) spotrebiteľ úmyselne používal platobný účet na nezákonné účely;

b) na platobnom účte neprebehla žiadna transakcia počas viac ako 24 za sebou nasledujúcich mesiacov;

c) spotrebiteľ poskytol nesprávne informácie, aby získal platobný účet so základnými funkciami, pričom na základe správnych informácií by mu toto právo nevzniklo;

d) spotrebiteľ už nemá riadny pobyt v Únii;

e) spotrebiteľ si následne zriadil druhý platobný účet, ktorý mu umožňuje využívať služby uvedené v článku 17 ods. 1, v členskom štáte, v ktorom už má platobný účet so základnými funkciami.

3. Členské štáty môžu určiť obmedzený počet ďalších špecifických prípadov, v ktorých môže úverová inštitúcia jednostranne vypovedať rámcovú zmluvu o platobnom účte so základnými funkciami. Takéto prípady sa musia zakladať na ustanoveniach vnútroštátneho práva uplatniteľného na ich území a ich cieľom je zabrániť, aby spotrebiteľia nezneužívali svoje právo na prístup k platobnému účtu so základnými funkciami.

4. Členské štáty zabezpečia, aby úverová inštitúcia v prípade, že vypovie zmluvu o platobnom účte so základnými funkciami na základe jedného alebo viacerých dôvodov uvedených v odseku 2 písm. b), d) a e) a v odseku 3, písomne a bezplatne informovala spotrebiteľa o dôvodoch a opodstatnení výpovede zmluvy aspoň dva mesiace pred nadobudnutím účinnosti výpovede, ak takéto zverejnenie nie je v rozpore s cieľmi národnej bezpečnosti alebo verejného poriadku. Ak úverová inštitúcia vypovie zmluvu v súlade s odsekom 2 písm. a) alebo c), jej výpoveď nadobúda účinnosť okamžite.

5. Oznámením výpovede sa spotrebiteľ informuje o postupe podania sťažnosti proti prípadnej výpovedi, o jeho práve kontaktovať príslušný orgán a určený orgán na alternatívne riešenie sporov a poskytujú sa mu relevantné kontaktné údaje.

Článok 20

Všeobecné informácie o platobných účtoch so základnými funkciami

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa zaviedli primerané opatrenia na zvýšenie informovanosti verejnosti o dostupnosti platobných účtov so základnými funkciami, ich všeobecných cenových podmienkach, postupoch potrebných na uplatnenie práva na prístup k platobnému účtu so základnými funkciami a o spôsoboch prístupu k postupom alternatívneho riešenia sporov na urovnávanie sporov. Členské štáty zabezpečia, aby komunikačné opatrenia boli postačujúce a správne ciele, predovšetkým aby dosiahli spotrebiteľov, ktorí zatiaľ nemajú bankový účet, zraniteľných a spotrebiteľov migrujúcich medzi členskými štátmi.

2. Členské štáty zabezpečia, aby úverové inštitúcie bezplatne sprístupnili spotrebiteľom dostupné informácie o špecifických funkciách platobného účtu so základnými funkciami, ktorý je v ponuke, o svojich súvisiacich poplatkoch a podmienkach používania a aby im v tejto súvislosti poskytli pomoc. Členské štáty takisto zabezpečia, aby z týchto informácií jasne vyplývalo, že kúpa ďalších služieb nie je povinná na prístup k platobnému účtu so základnými funkciami.

KAPITOLA V

PRÍSLUŠNÉ ORGÁNY A ALTERNATÍVNE RIEŠENIE SPOROV

Článok 21

Príslušné orgány

1. Členské štáty určia vnútroštátne príslušné orgány oprávnené na zabezpečovanie uplatňovania a presadzovania tejto smernice a zaistia, aby sa im udelili právomoci v oblasti vyšetrovania a presadzovania, ako aj primerané zdroje potrebné na efektívne a účinné plnenie ich úloh.

Príslušné orgány sú buď orgány verejnej moci alebo subjekty uznané vnútroštátnym právom alebo orgánmi verejnej moci výslovné oprávnenými na tieto účely na základe vnútroštátneho práva. Nie sú poskytovateľmi platobných služieb, s výnimkou národných centrálnych bánk.

2. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány a všetky osoby, ktoré pre ne pracujú alebo pracovali, ako aj audítori a experti, ktorým tieto príslušné orgány dávali pokyny, boli viazaní povinnosťou zachovávať služobné tajomstvo. Žiadne dôverné informácie, ktoré môžu získať počas vykonávania svojich úloh, sa nesmú prezradiť žiadnej inej osobe alebo orgánu, s výnimkou prípadu, keď sa uvádzajú v súhrnnej alebo agregovanej forme, a prípadov, na ktoré sa vzťahuje trestné právo alebo táto smernica. To však príslušným orgánom nebráni, aby si dôverné informácie vymieňali alebo ich zasielali v súlade s právom Únie a vnútroštátnym právom.

3. Členské štáty zabezpečia, aby orgány určené ako príslušné na zabezpečenie uplatňovania a presadzovania tejto smernice boli buď jedným z týchto orgánov alebo oboma:

- a) príslušnými orgánmi vymedzenými v článku 4 bode 2 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010;
- b) orgánmi, ktoré nie sú príslušnými orgánmi uvedenými v písmene a) za predpokladu, že vo vnútroštátnych zákonoch, iných právnych predpisoch alebo správnych opatreniach sa od týchto orgánov vyžaduje, aby spolupracovali s príslušnými orgánmi uvedenými v písmene a) vždy, keď je to potrebné na vykonávanie ich úloh podľa tejto smernice, a to aj na účely spolupráce s orgánom EBA, požadovanej v tejto smernici.

4. Členské štáty oznámia Komisii a orgánu EBA príslušné orgány a akékoľvek ich zmeny. Prvé takéto oznámenie sa vykoná čo najskôr, a najneskôr do 18. septembra 2016.

5. Príslušné orgány vykonávajú svoje právomoci v súlade s vnútroštátnym právom, a to buď:

- a) priamo na základe vlastnej kompetencie alebo pod dohľadom súdnych orgánov; alebo
- b) požiadaním príslušného súdu o vydanie potrebného rozhodnutia, ak je to relevantné aj podaním odvolania, ak žiadosť o vydanie potrebného rozhodnutia nie je úspešná.

6. Ak je na ich území viac ako jeden príslušný orgán, členské štáty zabezpečia, aby sa ich príslušné úlohy jasne vymedzili a aby tieto orgány úzko spolupracovali, aby mohli účinne plniť svoje príslušné úlohy.

7. Komisia uverejňuje zoznam príslušných orgánov aspoň raz za rok v *Úradnom vestníku Európskej únie* a priebežne ho aktualizuje na svojom webovom sídle.

Článok 22

Povinnosť spolupracovať

1. Príslušné orgány rôznych členských štátov navzájom spolupracujú, kedykoľvek je to potrebné na účely plnenia ich úloh podľa tejto smernice, pričom uplatňujú svoje právomoci stanovené v tejto smernici alebo vo vnútroštátnom práve.

Príslušné orgány poskytujú pomoc príslušným orgánom iných členských štátov. Predovšetkým si navzájom vymieňajú informácie a spolupracujú na všetkých vyšetrovaniach alebo činnostiach dohľadu.

V záujme uľahčenia a urýchlenia spolupráce, a konkrétnejšie v záujme výmeny informácií, určí každý členský štát ako kontaktné miesto na účely tejto smernice jeden príslušný orgán. Členský štát oznámi Komisii a ostatným členským štátom názvy orgánov, ktoré sú určené na prijímanie žiadostí o výmenu informácií alebo spoluprácu podľa tohto odseku.

2. Členské štáty prijímú potrebné správne a organizačné opatrenia na uľahčenie pomoci uvedenej v odseku 1.

3. Príslušné orgány členských štátov, ktoré boli určené ako kontaktné miesta na účely tejto smernice v súlade s odsekom 1, si bezodkladne navzájom poskytujú informácie potrebné na účely plnenia úloh príslušných orgánov, stanovené v opatreniach prijatých podľa tejto smernice.

Príslušné orgány, ktoré si na základe tejto smernice vymieňajú informácie s inými príslušnými orgánmi, môžu pri komunikácii uviesť, že tieto informácie sa nesmú zverejniť bez ich výslovného súhlasu, pričom v takomto prípade sa tieto informácie môžu vymieňať výlučne na účely, na ktoré tieto orgány dali svoj súhlas.

Príslušný orgán, ktorý bol určený ako kontaktné miesto, môže prijaté informácie zasielať iným príslušným orgánom, avšak nemôže ich zasielať iným orgánom alebo fyzickým či právnickým osobám bez výslovného súhlasu príslušných orgánov, ktoré ich zverejnili, a len na účely, na ktoré tieto orgány dali svoj súhlas, s výnimkou náležite odôvodnených okolností, v prípade ktorých bezodkladne informuje kontaktné miesto, ktoré informácie poskytlo.

4. Príslušný orgán môže odmietnuť konať na žiadosť o spoluprácu pri vykonávaní činností vyšetrovania alebo dohľadu alebo pri výmene informácií, ako sa ustanovuje v odseku 3, len ak:

- a) by takéto vyšetrovanie, overovanie na mieste, dohľad alebo výmena informácií mohli nepriaznivo ovplyvniť zvrchovanosť, bezpečnosť alebo verejný poriadok dožiadaného členského štátu;
- b) už bolo iniciované súdne konanie pred orgánmi dožiadaného členského štátu týkajúce sa rovnakých skutkov a rovnakých osôb;
- c) už bol v súvislosti s rovnakými osobami a rovnakými skutkami vynesenej v dožiadanom členskom štáte konečný rozsudok.

V prípade takéhto odmietnutia príslušný orgán v tomto zmysle informuje žiadajúci príslušný orgán a poskytne mu čo najpodrobnejšie informácie.

Článok 23

Urovnávanie sporov medzi príslušnými orgánmi rôznych členských štátov

Príslušné orgány sa môžu v situácii, keď bola žiadosť o spoluprácu, najmä žiadosť o výmenu informácií, zamietnutá alebo jej nebolo vyhovie v primeranej lehote, obrátiť na orgán EBA a môže ho požiadať o pomoc v súlade s článkom 19 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010. V takýchto prípadoch môže EBA konať v súlade s právomocami, ktoré mu boli zverené uvedeným článkom, a akékoľvek záväzné rozhodnutie, ktoré orgán EBA urobil v súlade s uvedeným článkom, je pre dotknuté príslušné orgány záväzné bez ohľadu na to, či sú tieto príslušné orgány členmi orgánu EBA, alebo nie.

Článok 24

Alternatívne riešenie sporov

Členské štáty zabezpečia, aby mali spotrebiteľia prístup k účinným a efektívnym postupom alternatívneho riešenia sporov na urovnávanie sporov týkajúcich sa práv a povinností stanovených na základe tejto smernice. Takéto postupy alternatívneho riešenia sporov a subjekty, ktoré ich ponúkajú, musia dodržiavať kvalitatívne požiadavky ustanovené v smernici 2013/11/EÚ.

Článok 25

Mechanizmus v prípade zamietnutia platobného účtu, za ktorý sa účtuje poplatok

Bez toho, aby bol dotknutý článok 16, môžu členské štáty zaviesť osobitný mechanizmus na zabezpečenie toho, aby spotrebiteľia, ktorí nemajú platobný účet na ich území a ktorým bol zamietnutý prístup k platobnému účtu, za ktorý úverové inštitúcie účtujú poplatok, mali bezplatný účinný prístup k platobnému účtu so základnými funkciami.

KAPITOLA VI

SANKCIE

Článok 26

Sankcie

1. Členské štáty stanovujú pravidlá týkajúce sa sankcií za porušenie vnútroštátnych právnych predpisov, ktorými sa transponuje táto smernica, a prijímajú všetky opatrenia potrebné na ich uplatňovanie. Takéto sankcie musia byť účinné, primerané a odradzujúce.
2. Členské štáty ustanovia, že príslušný orgán môže zverejniť akúkoľvek správnu sankciu, ktorú uloží za porušenie opatrení prijatých pri transpozícii tejto smernice, pokiaľ by takéto zverejnenie závažne neohrozilo finančné trhy alebo nespôsobilo neprimeranú škodu zúčastneným stranám.

KAPITOLA VII

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 27

Hodnotenie

1. Členské štáty poskytnú Komisii prvý raz do 18. septembra 2018 a následne každé dva roky tieto informácie:
 - a) dodržiavanie súladu s článkami 4, 5 a 6 zo strany poskytovateľov platobných služieb;
 - b) dodržiavanie požiadaviek na zabezpečenie existencie webových sídiel na porovnávanie poplatkov podľa článku 7 zo strany členských štátov;
 - c) počet platobných účtov, ktoré boli presunuté, a podiel zamietnutých žiadostí o presun účtov;
 - d) počet úverových inštitúcií ponúkajúcich platobné účty so základnými funkciami, počet takýchto účtov, ktoré boli zriadené, a podiel zamietnutých žiadostí o platobné účty so základnými funkciami.
2. Komisia pripraví prvý raz do 18. septembra 2018 a následne každé dva roky správu na základe informácií prijatých od členských štátov.

Článok 28

Preskúmanie

1. Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade do 18. septembra 2019 správu o uplatňovaní tejto smernice, ku ktorej podľa potreby pripojí legislatívny návrh.

Správa obsahuje:

- a) zoznam všetkých konaní o porušení začatých Komisiou v súvislosti s touto smernicou;
- b) posúdenie priemernej úrovne poplatkov za platobné účty, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, v členských štátoch;
- c) posúdenie uskutočniteľnosti vytvorenia rámca na zaistenie automatického presmerovania platieb z jedného platobného účtu na druhý v tom istom členskom štáte v kombinácii s automatickým oznamovaním príjmom alebo platiteľom, že ich úhrady boli presmerované;
- d) posúdenie uskutočniteľnosti rozšírenia služby presunu účtu ustanovenej v článku 10 na prípady, keď sa prijímajúci a odovzdávajúci poskytovatelia platobných služieb nachádzajú v rôznych členských štátoch, a uskutočniteľnosti cezhraničného zriadenia účtu podľa článku 11;
- e) posúdenie počtu majiteľov účtov, ktorí si platobné účty presunuli od transpozície tejto smernice, na základe informácií poskytnutých členskými štátmi podľa článku 27;
- f) posúdenie nákladov a prínosov zavedenia plnej prenosnosti čísiel platobných účtov v rámci celej Únie;
- g) posúdenie počtu úverových inštitúcií ponúkajúcich platobné účty so základnými funkciami;
- h) posúdenie počtu a v prípade, že sú k dispozícii anonymizované informácie, charakteristík spotrebiteľov, ktorí si zriadili platobné účty so základnými funkciami od transpozície tejto smernice;
- i) posúdenie priemerných ročných poplatkov vyberaných za platobné účty so základnými funkciami na úrovni členského štátu;
- j) posúdenie účinnosti existujúcich opatrení a potreby dodatočných opatrení na zvýšenie finančného začlenenia a pomoc zraniteľným členom spoločnosti v súvislosti s nadmernou zadlženosťou;
- k) príklady osvedčených postupov členských štátov zameraných na zníženie vylúčenia spotrebiteľov z prístupu k platobným službám.

2. V správe sa posúdi, a to aj na základe informácií prijatých od členských štátov podľa článku 27, či treba zmeniť a aktualizovať zoznam služieb, ktoré sú súčasťou platobného účtu so základnými funkciami, so zreteľom na vývoj platobných nástrojov a technológií.

3. V správe sa tiež posúdi, či sú okrem opatrení prijatých podľa článkov 7 a 8 v súvislosti s webovými sídlami na porovnanie poplatkov a ponukami v balíkoch potrebné aj ďalšie opatrenia, a predovšetkým potreba akreditácie webových sídiel na porovnanie poplatkov.

Článok 29

Transpozícia

1. Členské štáty do 18. septembra 2016 prijímú a uverejnia zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto opatrení.

2. Opatrenia uvedené v odseku 1 sa uplatňujú od 18. septembra 2016.

Odchyľne od prvého pododseku:

- a) článok 3 sa uplatňuje od 17. septembra 2014;
 - b) členské štáty uplatňujú opatrenia potrebné na dosiahnutie súlade s článkom 4 ods. 1 až 5, článkom 5 ods. 1, 2 a 3, článkom 6 ods. 1 a 2 a článkom 7 do deviatich mesiacov od nadobudnutia účinnosti delegovaného aktu uvedeného v článku 3 ods. 4;
 - c) členské štáty, v ktorých už na vnútroštátnej úrovni existuje dokument rovnocenný dokumentu s informáciami o poplatkoch, môžu rozhodnúť o začlení spoločného formátu a jeho spoločného symbolu najneskôr do 18 mesiacov od nadobudnutia účinnosti delegovaného aktu uvedeného v článku 3 ods. 4;
 - d) členské štáty, v ktorých už na vnútroštátnej úrovni existuje dokument rovnocenný výpisu poplatkov, môžu rozhodnúť o začlení spoločného formátu a jeho spoločného symbolu najneskôr do 18 mesiacov od nadobudnutia účinnosti delegovaného aktu uvedeného v článku 3 ods. 4.
3. Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach uvedených v odseku 1 alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.
4. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných opatrení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 30

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 31

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom v súlade so zmluvami.

V Bruseli 23. júla 2014

Za Európsky parlament

predseda

M. SCHULZ

Za Radu

predseda

S. GOZI

ISSN 1977-0790 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5147 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK